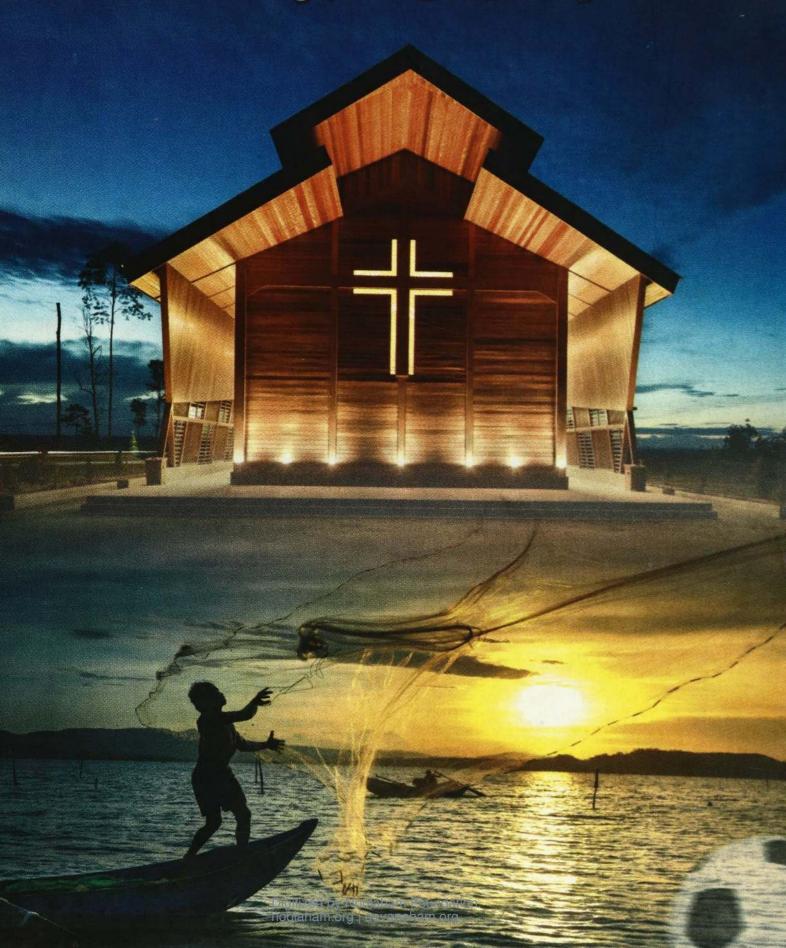
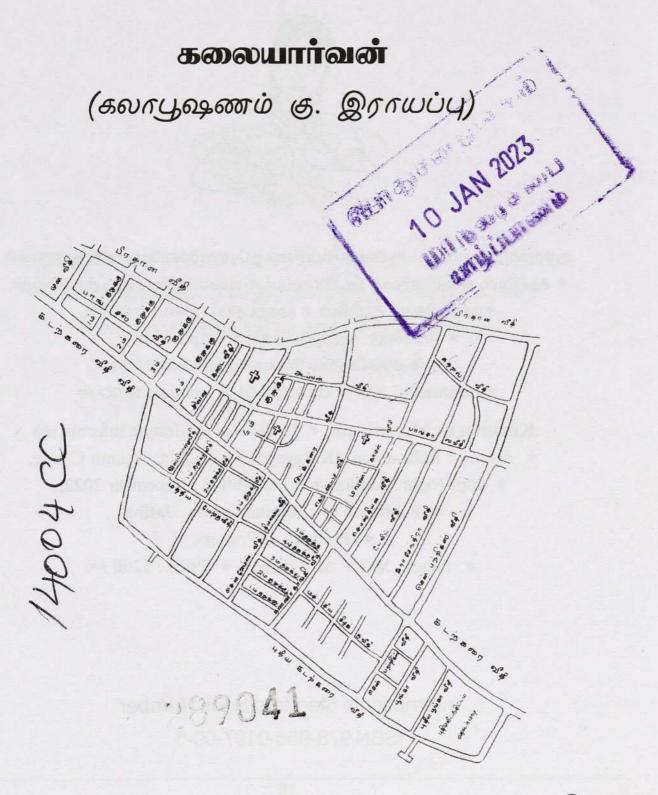
கருந்கர் மான்மியம்

கலையார்வன் (கலாபூஷணம் கு. இராயப்பு)

क्रामुक्तं प्रालंप्रीप्रफं

54.93

குருநகர் மான்மியம் ★ பாரம்பரியம் மற்றும் வாழ்க்கைமுறைத் தகவல்கள்

* ஆசிரியா்: கலையாா்வன் (கு.இராயப்பு) * வடிவமைப்பு : ஜெயந்த் சென்ரா்,

∗பதிப்புரிமை : ஆசிரியர் ∗ முதற்பதிப்பு : டிசெம்பர் 2022,

\star வெளியீடு : ஜெயந்த் சென்ரா், யாழ்ப்பாணம்.

☀ அச்சுப்பதிப்பு: யே.எஸ்.பிரின்டா்ஸ்,

* பக்கங்கள் : XVI + 324 (340) * விலை: 1200 /=

Kurunagar Manmiyam ★ Traditional & lifestyle Information

* Author: Kalayarvan (K.Rayappu) * Layout: Jeyanth Centre,

★ Copy Right: Author, **★** First Edition: December 2022,

★ Published by : Jeyanth Centre, Jaffna.

* Printed: Js Printers,

* Pages: XVI + 324 (340) * Price: 1200 /=

International Standard Book Number ISBN 978-955-0197-09-5

ஊரின் மகிமை உரைத்திடும் எனது முயற்சிக்கு ஊன்றுகோலாய் நின்று, உறைந்து போனவற்றை வெளிக்கொண்டுவரக் காரணராய் இருந்து எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தவர்களுக்கு...

A CONTRACTOR OF THE PARTY OF TH

வரவேற்பு

கரைநிலம்... கரையூர்... குருநிலம்... குருநகர்... இங்கு;

சோலைகளில்லை... ஆயினும் சுகம்தரும் காட்சிகளுண்டு. மலைகளில்லை... உளம் உண்டு பசியாற இயற்கை விருந்துண்டு. காலடியில் கடல் நீர்...

அதிகாலையும் மாலையும் கதிரவனின் வர்ண ஜாலங்களைக் மேகங்களூடாக கண்குளிரக் காணும் களிகொள் காட்சிகள்...

தெற்கே; சிறுத்தீவு, அதனைச் சுற்றிச் சுழன்று உலாவரும் காற்றோடு சேர்ந்த அலைகளின் நாட்டியங்கள்...

சீறிடும் காற்றில் சிதறிடும் நீர்த்துளிகள்... பீறிட்டுப் பாயும் இயந்திர, பாய்த் தோணிகள், படகுகள், வள்ளங்கள்...

வடக்கே; அல்லும் பகலும் அணியணியாய்ச் செல்லும் மக்கள், நிரைநிரையாய்ச் செல்லும் வாகனங்கள், சுமை தாங்கியாய் நின்று மௌனித்துக் கிடக்கும் வீதிகள், கட்டடத் தொகுதிகளின் கண்கொள்ளா வனப்புகள்...

மேற்கே; கடலை ஊடறுத்திருக்கும் கருங்கோடான பண்ணைப் பாலம். தொடுவானத்தில் இரதங்களின் நடமாட்டம்போல் தொடராகச் செல்லும் வாகனங்களின் ஊர்வலம்...

கிழக்கே; கடலில் வழிகாட்டி நிற்கும் முகத்துவார வெளிச்சவீடு. மழை இருளானாலும்கூட மின்மினிப் பூச்சியைப்போல் மின்னி மின்னிப் பாச்சிடும் ஒளி ஜாலம்.

நூறு மீற்றர் பாதையுடன் கூடிய இறங்குதுறை. நீச்சல் தடாகத்தில் துள்ளிக் குதித்து, பாய்ந்து நீந்துவதுபோல விதம் விதமாய் சாகசம் செய்யும் காளைப் பருவத்தினர். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் விழிகள் மூடாது, மகிழும் மனம் பிறழாது.

'சோளகக்காற்றின்' (தென்மேற்குப் பருவப்பெயற்சிக் காற்று) வெறித்தனத்திற்கும் முகம் சுழிக்காது எதிர்கொள்ளும் இந்த மண்; எதையும் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளும், எத்தகைய இடர்வரினும் எடுத்ததை நிறைவேற்றி முடிக்கும் மனிதர்கள் வாழும் யாழின் அணியூர். உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசாது உண்மையை உரத்துக் கூறும் உள்ளங்கள் வாழும் வலியூர்.

கொண்டாட்டங்களுக்கென வாரத்தில் மூன்று நாட்களை ஒதுக்கி, அந்நாட்களை பல்வகை சமூக, சமய, வாழ்வியல் கொண்டாட்டங்களால் மெருகூட்டி மகிழ்வார்கள்.

தமக்குரிய விடுமுறைகளை திருப்திகரமாக அனுபவிப்பதில் அதீத அக்கறை காட்டுவதை எவராலும் உணரமுடியும்.

வாடைக்காற்றுக் காலங்களில் வடக்குநோக்கி வரும் சரக்குக் கப்பல்கள் 'அலுப்பாந்தி'யை (குருநகர்துறை) இலக்காகக்கொண்டு ஆழமான கடற்பகுதியில் தரித்துநிற்கும். அந்நாட்கள் இந்நகரைப் பொறுத்தவரை செழிப்பான நாட்களேயாகும். கப்பலிலிருந்து இறக்கப்படும் பொருட்களை பாரிய தோணிகளில் ஏற்றி அலுப்பாந்தியில் இறக்கும் பணி நடைபெறும்போது அங்கே கலகலப்பிற்குக் குறைவே இருக்காது.

கப்பல் சென்ற பின்னர், கப்பலுடன் இணைந்து பயணித்து வந்து தரித்து நின்றுவிட்ட மீனினங்கள் தொடர்ச்சியாகப் பல மாதங்கள் பிடிபடும். அப்போது வீடுகளிலெல்லாம் சிரிப்பொலி கேட்கும்... முகங்களிலெல்லாம் பூரிப்பு மிதக்கும்... விழாக்களிலெல்லாம் அதீத சிறப்புத் தவழும்... போட்டி களும் நிலவும், கிடைத்த வருவாயை சேமிப்பதற்கல்ல செலவழிப்பதற்கு...

இவர்களிடையே;

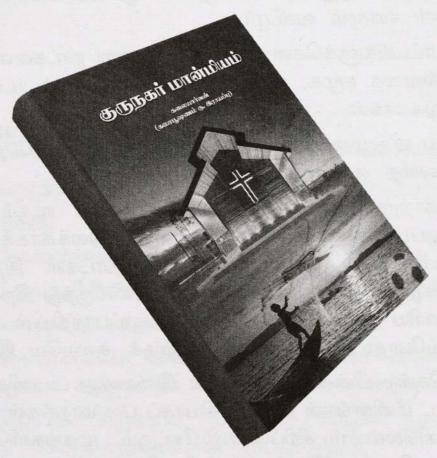
கூட்டுக் குடும்ப முறையைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு குதூகலித்து மகிழும் உயர்குணம், துன்பத்தைக் கண்டால் துடிப்புடன் துணைசெய்யும் இளகிய மனம், சிறிதென்றாலும் சிறப்பூட்டி பெருமை காணும் அருங்குணம், சிரிப்பின் போர்வைக்குள் துன்பத்தை மறைக்கும் சாதுரியம் எல்லாம் நிறைந்தே காணப்படுகின்றன.

இவையெல்லாம் உணரப்பட்ட மண்ணின் பண்புகள்.

இந்த மண்ணின் தூர்ந்துபோன சிறப்புகள் பல. வியப்பூட்டும் நிகழ்வுகள் பல. அதேவேளை சந்தித்த, அனுபவித்த துன்ப துயரங்களும் பல...

எரிமலையிலிருந்து அக்கினிக் குழம்பு அடுத்தடுத்து வெளி வருவதுபோல பல சந்தர்ப்பங்களில் துன்ப, துயரங்கள் தொடராகத் துரத்திக் கொண்டிருந்தன. அடுக்கு அலைகளாக அவலங்கள் தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தன.

அவ்வாறு இம்மக்கள் சந்தித்த, அனுபவித்த துன்பியல் நிகழ்வு களில் மனதை நெகிழவைத்த சம்பவங்களுடன் இம்மக்களின் குடியேற்றம் முதல் தொடர்ந்த பாரம்பரியம் மற்றும் வாழ்க்கைமுறைத் தகவல்களை அறிந்துகொள்ள உங்கள் கரம் பற்றி அழைத்துச் செல்கிறேன்...

பொருளடக்கம்

என்னுரை	
முன்னுரை	
சிறப்புணர	
முகப்பு	
பாக ம் O1 : பாரம்பரியம், வரலாறு	
1. அலையாளும் நகர்	- 03
2. குருகுலம்	- 09
3. அடையாளங்கள்	- 16
4. குடியேற்றம்	- 21
5. வாழ்பரப்பு	- 26
6. தொழிற்கலங்கள்	- 41
7. அத்தியாவசிய உபகரணங்கள்	- 50
8. ஆரம்பத் தொழில்கள்	- 54

- 62

9. வாழ்வாதாரத் தொழில்கள்

10. ஏனைய – பிந்நாள் தொழில்கள்	- 77
11. குழுமங்கள்	- 87
12. ஒன்றித்து வாழ்ந்த சமூகங்கள்	- 91
13. குருநகர் வீட்டுத்திட்டம்	- 100
14. குருநகர் மக்களும் கத்தோலிக்கமும்	- 107
15. குருநகரி <mark>ல</mark> ுள்ள ஆலயங்கள்	- 115
16. வாழ்வியற் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள்	- 129
17. அறிவூட்டிய கல்விக்கூடங்கள்	- 142
18. பல்வகை திறமையாளர்கள்	- 151
19. குருநகரில் வேரூன்றியுள்ள பண்பாட்டு வழக்காறுகள்	- 156
20. கிறிஸ்தவ நாட் டா ர் இலக்கியம்	- 168
21. கிறிஸ்தவ நாட்டார் நிகழ்த்துக்கலை	- 177
22. பாரம்பரிய நிகழ்த்துக்கலை	- 185
23. நாட்டார் <mark>வாய்மொழி இ</mark> லக்கியம்	- 198
24. குருநகரின் எழுச்சி	- 209
25. சிறப்புற்றிருந்த நாடகக்கலை	- 216
26. சிறப்புற்றிருந்த எழுத்துக்கலை	- 220
27. சிறப்புற்றிருந்த ஏனைய கலைகள்	- 225
28. கழகங்கள், அமைப்புகள்	- 234
29. விளையாட்டு	- 244
30. பாரம்பரி <mark>ய உணவுகள், பாவனைப் பொருட்கள்</mark>	- 262
பாகம் 02 : வரலாற்றில் பதிவானவை	
31. கடலில் எதிர்கொள் இடர்கள்	- 276
32. நிகழ்வுகளின் தரிசனம்	- 285
33. துன்பிய நிகழ்வுகள்	- 293
34. யுத்தகால அனுபவங்கள்	- 305

மண்ணின் வேட்கை

நீண்ட, தொடரான எனது தேடல்களின் வெளிப்பாடாய் உருவம் பெற்ற 22ஆவது நூலில் உங்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்வு அடைகிறேன். நாட்டில், வலுவடைந்து கொடிய நோயாக வீரியம்பெற்ற 'கொரோனா' நோய்த் தொற்றின் பாதிப்புகளால் அல்லாடிய மக்கள், அது விலகிச் சென்றுவிட்டதென்ற நிம்மதி நிலையில் இருக்கையில், அதிகார வர்க்கத்தின் பலவீன வெளிப்பாடாய் தோற்றம்பெற்ற 'பொருளாதார நெருக்கடி' அவர்களை நிர்க்கதிக்குள்ளாக்கியது. இதனால் வருவாய் இழந்ததுடன், உணவு - மருந்து வகைகள் - அத்தியாவசிய பொருட்கள், எரி பொருட்கள் போன்ற பலவற்றை தேவைக்கேற்ப பெறமுடியாமலும், விலையின் உச்சத்தை தாங்க முடியாமலும் ஒவ்வொருவரும் உயிர்வாழ போராடிக் கொண்டிருந்த நிலையினாலேயே இந்நூல் வெளிவர தாமதமானது என்பதை காலத்தின் தகவலாக பதிவு செய்கின்றேன்.

நினைவு தெரிந்த நாள்முதல் நீந்தி விளையாடிய கடல், கூடி விளையாடிய மணற்தரை, மகிழ்வூட்டிய நிகழ்வுகள், மனமுடைந்த துயரங்கள், கோடிட்டு காட்டிய சிறப்புக்கள் பற்றிய மனப்பதிவுகளின் வெளிப்பாடாகவே இந்நூல் அமைகிறது. 1958ஆம் ஆண்டு எனது 'பேர்த்தி'யின் மரண வீட்டிற்கு வந்திருந்த ஒரு குழுவினரின் உரையாடலில் வெளிப்பட்ட 'கரையூரின் முன்னைய, முன்னையோரைப் பற்றிய கதை களால்' ஈர்க்கப்பட்ட நான், மேலும் இதுபோன்ற கதைகளை அறிய வேண்டுமென்ற ஆவலில் ஒருதடவை 'அப்பையா'விடம் கேட்டபோது அவர், தன்னைச் சூழவிருந்த ஒரு தொழிற் பாரம்பரியத்தின் சம்பவங்களை, பெருமைகளை சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிற நேரங்களில் கதைகளாகக் கூறி எனது ஆவலுக்குப் பால் வார்த்தார். அவை கல்லில் பொறித்தவையாக என்னுள் பதிந்திருந்தமையை பின்நாளில் நான் எழுத முனைந்தபோதுதான் உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது.

1965ஆம் ஆண்டு முதல் போட்டிகளுக்கான கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாடகங்களென எழுதத் தொடங்கியதும், தேவை கருதிய தேடல்களில் ஈடுபாடு அதிகரித்தது. அவை எனது இளமைத் தேடலின் ஞாபகங்களுக்கு வலுவூட்டலாகவும், சேகரிப்பாகவும் இருந்தன. இத்தகைய எழுத்தாக்க முயற்சி மற்றும் 'குருநகர் இளைஞர் கலைக் கழகத்தின்' ஊடாக எனது நாடகங்களின் மேடையேற்றங்கள் போன்றவை பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்துகொண்டே இருந்தன. இடையில் எமது

மண்ணில் மழைத்துளிகளைப்போல ஆரம்பித்த அசாதாரண சூழல் தொடர் புயலாக மாறி வீசத்தொடங்கிய காலத்தில் புலம்பெயர்ந்து மேலை நாட்டுக்குச் சென்றநான், சொந்த மண்ணில் மீளக் குடியேறியபோது சமாதானக் காற்று வீசத் தொடங்கியிருந்தது.

அந்த புலம்பெயர் வாழ்வும் எனக்கு ஊக்குவிப்பாகவே இருந்தது. அங்கு ஒரு குழுவாக இணைந்து 'வோ மாநில தமிழர் கலை, கலாசார ஒன்றியம் - சுவிஸ்' (Association l'art et culture tamil, canton vaud, suisse) என்ற அமைப்பை உருவாக்கவும், அதன்மூலம் கலை விழாக்கள், தமிழ்ப் பாடசாலை, பரதநாட்டிய வகுப்புகள், தமிழ் நூலகம், 'வோ' மற்றும் 'ஜெனீவா' மாநிலங்களில் 'தமிழொலி' என்ற பெயரில் வானொலி சேவைகள் போன்றவற்றை நடத்தவும், 'தடுமாறும் சாஸ்திரங்கள்' (கவிதைகள், 1993), 'தமிழ்ச்சோலை' (ஐரோப்பா வாழ் சிறுவர்களுக்கான தமிழ் அறிவு நூல், 1994), 'அவலத்தின் இராகங்கள்' (கவிதைகள் 1995), 'செயல்முறைக் கணிப்பொறி' (அறிவியல், 1998), 'கணிப்பொறி -2000' (அறிவியல், 2001) போன்ற நூல்களை எழுதி வெளியிடவும் முடிந்தது.

தாயகம் திரும்பிய பின்னர் 16 நூல்கள் எழுதி வெளியிடவும், கலை இலக்கியத்துக்கான அரச பொது விருதான 'கலாபூஷணம்' (தேசியம் - 2014) மற்றும் 'யாழ் ரத்தினா' (பிரதேசம் - 2014), 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' (எழுத்துத்துறை, தேசியம் - 2017), 'சமூகத் திலகம்' (பிரதேசம் - 2018), 'கலைக்குரிசில்' (வட மாகாணம் - 2019), 'யாழ் முத்து' (யாழ் மாவட்டம் - 2019), போன்றவற்றையும்;

நூல் விருதுகளாக 'அரச இலக்கிய' விருது (தேசியம் - 2010, 2013, 2016, சான்றிதழ் 2012), 'தமிழியல்' விருது (தேசியம் - 2010, 2013), 'சிறந்த ஆக்க இலக்கிய' விருது (தேசியம் - 2011, 2012, 2013), 'சிறந்த இலக்கிய நூல்' விருது (மாகாணம் - 2006, 2007, 2013, 2015, 2016), மற்றும் பிரதேச, மாவட்ட ரீதியிலான எழுத்தாக்க விருதுகள் பல பெற்றுக் கொள்ளவும் அடித்தளமாக அமைந்திருந்தது.

தற்போதைய சூழல் போதிய வசதி - வாய்ப்புகளுடன் கூடியதாக இருந்தும் பல நூற்றாண்டுகளை உள்ளடக்கிய கரையூரின் பாரம்பரியம், வரலாற்றுத் தொடரை மேலும் வலுவுள்ளதாக ஆக்கிக்கொள்ள வாய்வழி ஞாபகத் தகவல்களாய் நினைவுகூரக்கூடிய மனிதர்களை, உறுதிபடுத் தக்கூடிய அடையாளங்களை நாட்டில் கோலோச்சிய அசாதாரண சூழல் ஏற்கெனவே துவம்சம் செய்து விட்டமை வேதனைக்குரியது. இருப்பினும், எனது மூன்று நூல்களில் தேவை கருதிய தகவல்கள் சில வெளிவந்துள் ளன. அவற்றில் விடுபட்டவைகள், திருத்தங்கள், சேர்க்கப்படவேண்டிய வைகள், மேலும் பலரது வெளிப்படுத்தல்கள் இந்நூலில் உள்வாங்கப் பட்டுள்ளதால் சிலவற்றின் 'கூறியது கூறல்' தவிர்க்க முடியாததாக உள்ளன. இதை வாசகர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களென நம்புகிறேன். இருப்பினும், இந்நாள் வரையான எனது தேடல்கள், கிரகிப்புகள், பத்திரிகைகள் - இணையத்தளங்களில் வெளிவந்த மற்றும் ஆய்வாளர்களது தகவல்கள் போன்றவை வட்டார வரலாறாக 'குருநகர் மான்மியத்தில்' உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை முடிந்த முடிவாகக் கொள்ளமுடியாது. வாய்மொழியாக இன்றுவரை வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நம் முன்னோர் பற்றிய தெரியவராத விபரங்கள் இன்னமும் எவ்வளவோ இருக்கலாம் என ஊகிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அவற்றை இனங்கண்டு வெளிப் படுத்தவேண்டிய பொறுப்பை 'எதிர்கால சந்ததியினர் கையிலெடுக்க வேண்டும்' என்ற ஆதங்கத்தை தெரியப்படுத்தி, 'குருநகர் மான்மியம்' வெளிவர ஒத்துழைப்பு வழங்கியவர்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதுவதற்கென கேட்டவுடன் பணிச்சுமை, நிகழ்கால பெருஞ்சுமைகளுக்கு மத்தியிலும், மறுப்பின்றி முன்வந்து தன்பொறுப்பை நிறைவாய், சிறப்பாய் நிறைவேற்றிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் மதிப்பிற்குரிய 'இராஜேஸ்வரன் இராஜேஸ்கண்ணன்' அவர்களுக்கு எனது இதயபூர்வமான நன்றிகள்..

முதுகலைமாணி இறுதிப் பரீட்சை - 2018இன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்ற ஓர் அலகாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையிலிருந்து தகவலை வெளியிட அனுமதி வழங்கிய மத்தியூஸ் கிளென் அவர்களுக்கும்,

எனது ஞாபங்களில் மங்காமல் இருந்து பதிவேற்றிய முன்னை யோர் பற்றிய தகவல்களை உறுதிப்படுத்தல், விடுபட்டவற்றை நினை வூட்டுதல், ஆலோசனைகளை முன்வைத்தல், ஆதாரங்களை முன்மொழிதல் போன்றவற்றால் எழுத்தாக்கம் செய்வதற்கு தூண்டுகோலாக, உறுதுணை யாக நின்று குறைசுட்டி வழிகாட்டி, ஆலோசனைகளை வழங்கிய மற்றும் எழுத்துக்களில் தொற்றிக்கொண்ட பிழைகளை திருத்துதல் போன்றவற்றின் மூலம் துணைநின்ற அருள்கலாநிதி ஞா.பிலேந்திரன், றோ.க.கில்பேட், யோ.ஜோண்சன் ராஜ்குமார் ஆகியோர் நிறைவான ஒத்துழைப்பை வழங்கி இந்நூலோடு இணைந்துள்ளனர். அவர்கள் அனைவருக்கும் எனது உளம் நிறைந்த நன்றிகள்.

மேலும், இடர்மிகு சூழலிலும் சிரமத்தைக் கருத்திற்கொள்ளாது அச்சிட்டு வழங்கிய பண்டைத்தரிப்பு 'ஜே. எஸ். பிரின்டஸ்' நிறுவனத்திற்கும் என்னை ஊக்குவித்த நண்பர்கள், ஊக்குவித்த உறவினர்கள் மற்றும் அச்சாக்கத்திற்கு துணைநின்றவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவிப்பதில் மனநிறைவு அடைகிறேன்.

அன்புடன்

கலையார்வன்

^{* 165,} Vampady Road, Jaffna.

^{*} kalayarvan@gmail.com

^{* 077 724 9536}

கிராமத்தின் மகிமை பாடுதலும் கிராமங்களை சமூக வரலாற்றில் இடப்படுத்தலும்: கலையார்வனின் 'குருநகர் மான்மியம்' பற்றிய பண்பாட்டியல் நோக்கிலான புரிதல்

இராஜேஸ்வரன் இராஜேஸ்கண்ணன்

முதுநிலை விரிவுரையாளர், சமூகவியல் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் யாழ்ப்பாணம்

மான்மியம்', 'பூர்வ சரித்திரம்' முதலான சொற்பிரயோகங்கள் பொதுவாகவே வரலாற்றைக் கூறும் நோக்கினைக் கொண்டவை என்று கருதப்படுவதுண்டு. தலங்கள், மன்னர்கள், தனி மனிதர்கள், பிரதேசங்கள் முதலானவற்றின் வரலாற்றைப் பதிவுசெய்யும் நோக்குடன் 'மான்மியங்கள்' பாடப்பட்டு வந்திருப்பினும் அவற்றின் நுண்மையான 'மகிமை'(glory) பாடுதலே. வரலாற்றைப் பதிவு செய்து உண்டாகின்றது என்பது இதன் உண்ணோக்கமாகின்றது. நிலைக்க வைத்தல், காலத்தால் நினைவில் வரலாற்றில் அவசியமானவையாக என்பன 'பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள' கருதப்படுகின்றன. தலமான்மியங்களைப் பாடிவந்த தொடர்ச்சியான மரபில் 'செய்நம்பு நாச்சியார் மான்மியம்' பாடப்பட்டபோது, மான்மியம் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டதை உணரமுடிகின்றது. மான்மியம் சமயத்தோடும், மன்னர் வாழ்வோடும், புராண வரலாற்றுப் பெருமைகளோடும் முடிந்துவிட்ட ஒன்றல்ல என்ற நிலை உருவாகும்போது சாதாரணர்களின் வாழ்வியல் மான்மியங்களாகின.

சாதாரண மக்களது வாழ்வில் வாழ்விடம் குறித்த மகிமையை கொண்டாடுதல் முதன்மையான விருப்பாக இருந்துவந்துள்ளது. வாழ்விடத்தின் பெருமையோடு தம்மை அடையாளப்படுத்துவது காலங்காலமாக தொடர்வது. தங்கள் வாழ்விடத்தின் வழிவந்த 'மிடுக்கு' அவர்களுக்கு தேவைப்படும் ஓர் உணர்வூட்டமாகின்றது. வாழ்விடத்தின் வரலாற்றை பதிவுசெய்தல் எனும் நோக்கோடு தொடங்கிய பல வரலாற்று ஆவணங்கள் வாழ்விடத்தின் பெருமை கூறும் நூல்களாகவோ அல்லது இலக்கியங்களாகவோ முடிந்தும்போயின. இதனால், குறித்தவொரு மக்கள் தொகுதியின் வாழ்வை அல்லது வாழ்விடத்தை பற்றிய பதிவுகள் எந்த நோக்கில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதை பொறுத்தே அவற்றின் முழுமையும் பெறுமானமும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. நோக்கென்பது வரலாற்று நோக்கு, மானுடவியல் நோக்கு, பண்பாட்டியல் நோக்கு, சமூகவியல் நோக்கு எனப் பலவாறு அமையலாம். இந்த நோக்குகள் யாவும் ஒருங்கே ஒரு பதிவில் அமைந்துவிடுவது சாத்தியமற்றது. அவ்வாறு ஒருங்கே அமைய நேருமாயின் அது குறித்த மக்கள் அல்லது வாழ்விடம் பற்றிய மேற்கண்ட நோக்குகளைக் கொண்ட 'தகவல் தொகுப்பாக்கம்' எனும் பரிமாணத்தையே பெறமுடியும். யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி, மட்டக்களப்பு மான்மியம், மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம் முதலான ஆவணங்கள் அத்தன்மையன.

'கலையார்வன்' என்று அறியப்பட்ட கு.இராயப்பு அவர்களின் 'குருநகர் மான்மியம்' அவரது வாழ்விடத்தினதும் அங்கு வாழும் மக்கள் வாழ்வியலினதும் மகிமையை தொகுப்பாக்கம் செய்து பதிவாக்கும் நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண நகரை அண்டிய கடலோரக் குருநகரில் சனவேற்றம் நிகழ்ந்தமை முதற்கொண்டு அண்மைக்காலத்தில் அந்தக் கிராமத்தில் நிகழ்ந்துவரும் மாற்றங்கள் பரியந்தம் விபரிப்பதன் வழியாக வரலாற்றியல், மானிடவியல், பண்பாட்டியல், சமூகவியல் நோக்கில் குறித்த வாழ்விடவெளி குறித்த ஆய்வுகளைச் செய்ய முனைபவர்களுக்கான அடிப்படையானதும் அவசியமானதுமான பல தகவல்களை திரட்டித் தருகின்றார். வரலாற்று ஆசிரியனுக்குரிய ஆர்வத்தை தனதாக்கிக்கொண்டு கலையார்வன் இந்த நூலை ஆக்கியுள்ளார். அவர் தரும் தகவல்கள் யாழ்ப்பாணத்துக் கடலோரக் கிராமங்கள் குறித்த ஒரு சமூக வரலாற்று ரீதியான ஆய்வுக்கான மூலங்களாக அமைவதுடன், அவற்றிலும் முந்திய மூலங்களைக் கண்டடைவதற்கான திசைவழியாகவும் அமைகின்றன.

கலையார்வன் படைப்பிலக்கியம், நாடகம் போன்ற துறைகளில் அபரிமிதமான ஈடுபாடுடையவர். கலை, இலக்கிய துறைகள் சார்ந்த பிரதேச, மாகாண, தேசிய நிலையிலான பரிசில்களையும் கௌரவங் பெற்றவர். கலை, இலக்கிய துறையில் தொடர்ச்சியாக செயற்பட்டு வருபவர். 'குருநகர் மான்மியம்' எனும் சமூக வரலாற்றுத் தேடல் தொடர்பான இவரது வேட்கை வெளிப்படுகின்றது. தான் வாழ்ந்துவரும் ஊரின் வரலாற்றையும், வாழ்வியலையும் பதிவாக்குவதற்கான பொருத்தமான சான்றாதாரங்களை முன்வைத்து வியாக்கியானம் செய்யும் அணுகுமுறையைக் கொண்டுள்ளது. சான்றாதாரங்களை அடிக்குறிப்புகள், இடைக்குறிப்புகள் மற்றும் எடுத்துக் காட்டுகள் வாயிலாக நிரூபணம் செய்யும் பகுப்பாய்வு சார்ந்த ஒழுக்கம் புலப்படுகின்றது. 'ஊர்ப்பற்று' என்ற உணர்வு நிலையும்,

எழுதலிலான அடிப்படையான அறிவுத் தொழிற்பாடும் ஒருங்கே வெளித் தெரிகின்றன. இந்த இணைவு எழுத்தாளன் தன்னிலை அனுபவங்ளையும் சான்றுகளாக்கி எழுதிச்செல்லும் ஒருவகை 'தோய்ந்திருந்து' வரலாறு எழுதலாகின்றது. இது வரலாறு எழுதலில் 'அகவயமான' பார்வை ஒன்றை கொண்டிருந்தாலும், 'மான்மியம்' என்றாகின்றபோது அந்த அகவயம் 'வரலாறு எழுதலின் பண்பாட்டியல் நோக்கிலான ஒருவித அழகியலாக' வெளித்தெரிகின்றது. அந்த அழகியலின் உள்ளே புதைந்திருப்பது 'ஊரின் மகிமை உரைத்தல்' எனும் செழுமை நோக்கமேயாகும்.

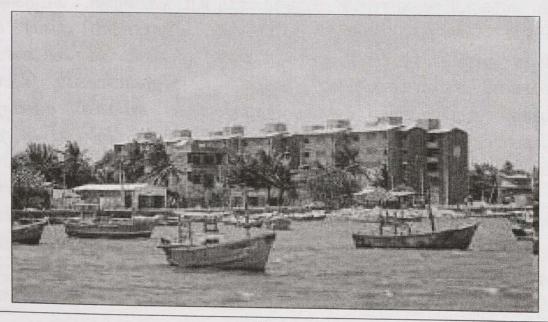
இந்தச் செழுமை நோக்கினை திருப்திதரும் வகையில் முழுமையாக எய்த நினைப்பவர்கள் ஊரின் பண்பாட்டு வாழ்வியலின் பல்பரிமாணங் களையும் எழுதித் தீர்க்கவே விருப்புக்கொள்கின்றனர். வரலாற்று எழுதியலில் ஒரு சாரார் உதிரிகளை ஆழமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதன் வழியாக முழுமையை நோக்கிச் செல்ல, இன்னொரு சாரார் முழுமையை யும் ஒருங்கே வெளிப்படுத்தும் 'அகன்ற' பார்வைக்கு முதன்மையளிக் கின்றனர். கலையார்வன் இரண்டாவது சாராரில் ஒருவராக நின்று குருநகர் மான்மியத்தை பதிவாக்குவதற்கான தேடலில் ஈடுபட்டுள்ளார். இதற்காக இந்நூலில் 34 தலைப்புக்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. 30 தலைப்புகளுடன் முடிவுறும் குருநகர் மான்மியம் மேலும் நான்கு தலைப்புகளில் இடர்கால வாழ்விலான இருப்புக்கான பொதுநிலைச் சிக்கல்களை கால ஒழுங்கோடு பேசுகின்றன. முன்னேயுள்ள 30 தலைப்புகளும் குருநகரின் பண்பாட்டுக் கோலத்தை வரலாற்று நோக்கில் பதிவாக்குகின்றன. அவற்றின் வகையாக்கம் மற்றும் வைப்பு முறையில் சில 'இடைவெட்டல்கள்' உள்ள போதிலும் வரலாறாக பதிதல் எனும் நோக்கில் தனித்தனியே நோக்கப்பட வேண்டியவையே.

குருநகர் எனும் ஊரின் இடஅமைவு, சனவேற்றம், சமூக உருவாக்கம், தொடர்பாக கலையார்வனின் தேடல்கள் பழமையான வரலாற்றுச் சான்றாதாரங்களின் வழியானவை. அவை அடிக்குறிப்புக் களாலும் வரைபடங்களாலும் உறுதிசெய்யப்படுகின்றன. கடற்கலங்கள், தொழில்கள், தொழில் சார்ந்த நுட்பங்கள் தொடர்பில் அவர் எழுதும் விடயங்கள் அனுபவரீதியான ஆதாரங்களை அதிகம் கொண்டவை. சமய நிறுவனங்கள், கல்விக்கூடங்கள், சமூகமட்ட நிறுவனங்கள் தொடர்பில் பழமையான வரலாற்றுச் சான்றாதாரங்களும் சமகால சான்றுகளும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. பண்பாட்டு வழக்காறுகள் தொடர்பில் நாட்டார் கலைகள், விளையாட்டுகள், உணவுகள், வாய்மொழி இலக்கிய வகைகள் என்பன தொடர்பில் பழமையான விடயங்களோடு சமகால அனுபவங்களும் பகிரப்பட்டுள்ளன. இவை குருநகர் எனும் ஊரின் வாழ்வியலின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் அறிய உதவுகின்றன. ஆயினும் அவற்றின் அத்தியாய வைப்பும், விடய வகைப்படுத்தல் (எ-டு: நாட்டார் இலக்கியம், நாட்டார் கலை, நிகழ்த்துகலை, விளையாட்டுகள் தொடர்பான வகைப்பாடுகள்)

தொடர்பிலும் சமகாலத்தில் நிகழ்ந்துவரும் இன்னும் ஆழமான பண்பாட்டியல் கோட்பாட்டு நிலைப்பட்ட விவாதங்களை மையப்படுத்திய கரிசனை கொள்ளப்படவேண்டிய தேவையும் உணரப்படுகின்றது.

குருநகர் எனும் கிராமத்தின் தொழில்சார் உறவுகள், தொழில் சார்ந்த அதிகாரங்கள், தனித்தன்மையான சமூகக் குழுக்கள், சமூக அகக் குழுக்களும் அவற்றின் சமூக அந்தஸ்து நிலைகளும், வாழ்விட நிலப்பரப்பு சார்ந்த விரிவாக்கமும் அதன் வழியான சமூகப் பிரச்சினைகளும், சமூக மாற்றத்துக்கான எழுச்சி, சமூகமட்ட அமைப்புக்களின் தொழிற்பாடுகள், இடர்காலத்தை எதிர்கொள்ளலும் மீளெழுச்சியும் என்பன தொடர்பான பதிவுகள் சமூகவியல் நோக்கில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அவை மேலும் ஆழமான தேடல்களை வேண்டி நிற்பவை.

கிராமங்களை பண்பாட்டு நோக்கிலும், சமுக நோக்கிலும் ஆராய்தலும் பதிவாக்கலும் ஒரு தனித்த ஆய்வு நெறியாகச் சொல்லத்தக்களவில் நிகழ்ந்துவந்துள்ளது. புலமைசார் அவை ஆய்வுகளாகவும், வாழ்வியல் மற்றும் பண்பாடுசார் பதிவுகளாகவும் பயன்நோக்கில் வேறுபடுகின்றன. கலையார்வனின் இந்த நூல் குருநகரின் வாழ்வியல் மற்றும் பண்பாட்டுப் பதிவு எனும் நோக்கில் ஏராளமான விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. கடலோரக் கிராமங்களின் வாழ்வியல் பற்றிய பல பதிவு நூல்கள் இதற்கு முன்னரும் வெளி வந்துள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தின் பூம்புகார் தொடக்கம் கடற்கரை நகரங்கள் பற்றியும், துறைமுக நகரங்கள் பற்றியும் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு வந்தன. ஈழத்தமிழர்களின் வாழ்வில் கடலோரக் கிராமங்களின் பண்பாட்டியல் அடையாளங்கள் தனித்துவமானவை. அந்த தனித்துவங்களை ஒப்பியல் ஆய்வு செய்வதும் பண்பாட்டியல் நோக்கில் அவசியமானது. குருநகர் பற்றிய பண்பாட்டியல் ஆய்வுக்கான பல்வகை ஆதாரங்களோடு வெளிவரும் இந்த நூல் அதுபோன்ற கிராமங்களை சமூக வரலாற்றில் இடப்படுத்துவதற்கான முயற்சிக்கு துணையாகின்றது.

எழுத்தை நேசிக்கும் சுவைமிகு கலைஞன்

மத்தியூஸ் கிளென்

முதுகலைமாணி

முதுகலைமாணி இறுதிப் பரீட்சை – 2018இன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்ற ஒர் அலகாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை நூலிலிருந்து...

"தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஏராளமான படைப்பாளிகள் வலம் வந்துள்ளனர், வலம் வந்துகொண்டிருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு படைப்பாளி யும் வெவ்வேறு கோணங்களில் அல்லது வெவ்வேறு பார்வைகளில் தமது படைப்பாங்கங்களில் தமது சிந்தனையைச் செலுத்தி அதனை வாசகர்களுக்கு அளித்துள்ளனர்.

அந்த வகையில் யாழ்ப்பாணம், குருநகரைச் சேர்ந்த 'கலையார்வன்' அவர்களும் முக்கியமானதொரு படைப்பாளியாக மிளிர்கிறார். கவிதைகள், குறுநாவல்கள், சிறுகதைகள், தென்மோடி நாட்டுக் கூத்துக்கள் (குறுங் கூத்துக்கள்), நாவல்கள், பயண அனுபவப் பதிவுகள், அறிவியல் சார் நூல்கள், ஆவணப்படுத்தல்கள், இறுவட்டுக்கான பாடல்கள் என இவரது படைப்புகள் நீண்டு செல்கின்றன. இவர் ஏனைய படைப்பாளிகளுடன் இணைந்துகொண்டாலும் தனது தனித்துவமான படைப்பாக்க முயற்சியினால் ஏனைய படைப்பாளிகளிடமிருந்தும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றார்.

ஈழத்து நாவல் இலக்கிய வரலாறு தனித்துவமானது. தனித்து வமான பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது என்பது நம் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். இந்த வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தில் 'கலையார்வன்' சிறப்பிடம் பெறுகின்றார். தமிழின் மீதும், தமிழினத்தின்மீதும் மீதும், தமிழரின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் மீதும் தீராத மோகங்கொண்ட படைப்பாளியான கலையார்வன் அவர்கள் அவற்றைத் தம் படைப்புகளில் புகுத்தி வெற்றியும் கண்டுள்ளார்.

பள்ளிப்பருவ வயது முதல் இன்றுவரை எழுத்தை நேசிக்கும் சுவைமிகு கலைஞனாக இவர் இலக்கிய உலகில் உலாவருகின்றார். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய ஆக்கங்கங்களுள் நின்றுவிடாது பல்துறை சார்ந்த படைப்பாளியாக இவர் வலம் வருவதை இவரது படைப்புகளில் இருந்தே நாம் கண்டுணரலாம். ஓர் இனத்தின் அடையாளங்களாகவும், அடுத்த சந்ததியினருக்கு கையளிப்புகளாகவும் அமைவன இலக்கியங்களே. அந்த வகையில் எம் இனத்தின்மீது வீசப்பட்ட துன்பியல் சம்பவங்களையும் தனது படைப்பு களினூடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இவர் தனது நூல்களுக்குள் நான்கு நாவல்களை எழுதியுள்ளார். இந்நான்கு நாவல்களும் சொல்லும் செய்திகள், உணர்த்தும் படிப்பினைகள் பலவாகும். காலத்துக்கேற்ப இவரது படைப்புக்கள் மாற்றமடைந்து, விரிவடைந்தே செல்கின்றன. யதார்த்த வாழ்வில் வெளிப்பட்டு நிற்கும் சமுதாயப் பிரச்சினைகளை எளிய முறையில் படைப்புக்கள் மூலம் அழகாகச் சித்தரித்துள்ளார். பிற படைப்பாளிகள் வெளிப்படுத்த அச்சப்படும் விடயங்களைக்கூட இவர் இலக்கியமாக இரசனையுடன் படைத்துள்ளார். அவல நிலையான உண்மைச் சம்பவத்தைக் கூட இம்மியளவுகூட தடம் மாறாது அப்படியே வெளிப்படுத்தியவர் 'கலையார்வன்'.

குருநகர் மான்மியம்

முகப்பு

மனித வாழ்வியல் வேறு, வரலாறு வேறல்ல. இவை; இரண்டறக் கலந்த ஏற்றம் - இறக்கம், நன்மை - தீமை, சாதனை - வேதனை, எழுச்சி - வீழ்ச்சி எனத் தொடர்கின்றன. இந்த வகையில் அவ்வப்போது யுத்தத்தின் ஆக்கிரமிப்புகளால், இயற்கையின் சீற்றங்களால் சின்னாபின்னமாகி மீளெழுந்து நிற்பதும், 'குருவூர்' என்ற குறியீட்டுப் பெயருக்குள் அடங்கும் 'கரையூர்', 'குருநகர்' என்ற பெயர்களைக் கொண்டதுமான கடற்கரை ஊருக்கு உங்களை அழைத்துச் செல்கின்றேன்.

கடந்துவந்த இவ்வூரின் வரலாற்றுத் தொடரில் தூர்ந்துபோன, புதைந்துபோன பிரபலங்கள் ஏராளம். அவற்றில், நூலாசிரியர் நேரடியாவும் பலரிடமும் அறிந்த சம்பவங்கள் மற்றும் வாய்மொழி ஞாபகத்தில் நின்று லாவும் 'முன்னையோர் பற்றிய தகவல்களை'யுமே சமூகத்தின் சாட்சியாக அறியவும், வெளிப்படுத்தவும் முடிகிறது. யுத்தமேகம் கொட்டிய மழையில் தோய்ந்த இனம் என்ற வகையில், உயிரிழப்பிலிருந்து தப்பித்தாலும் அமைதியிழந்தும், சீக்காளியாகியும், நினைவுகள் தேய்வடைந்துமுள்ள சமகாலத்து முதியவர்களிடம் புதையுண்டு போயுள்ள பூர்வீகங்களை, வரலாறுகளை அறிந்து கொள்ளுதல் என்பது 'முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்ட மாதிரி'த்தான். அவர்கள் அறிந்திருந்தவற்றில் முதுமையின் மறதிகளைக் கடந்த வெளிப்படுத்தல்களைத் தவிர ஏனையவை இல்லாதவைகளாக - கிட்டாதவைகளாகவே மறைந்துவிடுகிறது. இதனால்,

ஒரு சமூகத்தின் தனித்துவங் கள் கணிசமாக மூழ்கடிக்கப் படுவதற்கான சாத்தியங்களே இருக்கின்றன.

இதனாலேதான் கிரா மங்கள் தோறும் தகவல் சேகரிப்புகள், தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. அவற் றில் ஒன்றாக, குருநகர் மண்ணின் பெருமைமிக்க தனித்துவம் மிக்க - வீரம்மிக்க மாந்தர்கள், அவர்களின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்கள்,

எழுச்சிகள், வீழ்ச்சிகள், பிரச்சினைகள், உயிரோட்டங்கள், துயரங்கள், வழக்காறுகள் எனப் பலவற்றின் முடிந்த வரையான நீண்டகாலத் தேடல் களில், தொலைந்தவை போக கிடைத்தவை, மழுங்காதவற்றையேனும் நிகழ்கால - எதிர்கால சந்ததிக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தின் வெளிப்பாடே குருநகர் மான்மியம்.

'தான் வாழ்ந்த மண்ணின் தொன்மைகளை, தன்னோடு ஐக்கிய மான சமூகத்தை, தான் சந்தித்த - சந்தித்திருக்காத முன்னோர்களை, நிகழ்கால நிலைமைகளை உள்ளடக்கியதாக தேடல்கள் அமையப் பெறுதலே யதார்த்தமாகவும் முழுமையானதாகவும் இருக்கும்' என்பதே பலரதும் கருத்து.

வடகிழக்குப் பகுதிகளை சூழ்ந்துகொண்ட போர்மேகத்தால் தாம் வாழ்ந்த ஊர்களை, வீடுகளை விட்டு வெளியேறி வெவ்வேறு இடங்க ளுக்குச் செல்லவேண்டிய துயரநிலை ஏற்பட்டதால் போட்டதை போட்ட இடத்தில் போட்டுவிட்டு 'சொப்பிங் பாக்'கோடு போக்கிடம் தேடி ஓடிய மக்கள் மீண்டும் திரும்பியபோது உருமாறியிருந்த ஊர், சிதைவுற்ற வீடுகள், சூறையாடப்பட்டிருந்த முதுசங்களின் அடையாளங்கள், முற்றாக அழிவுற்ற தொழில் வளங்கள் மற்றும் பறிக்கப்பட்ட சுதந்திரத்தையுமே கண்டனர்.

இத்தகைய சூழலுக்குள் சிக்குண்டிருந்த ஊர்களில் ஒன்றானதும், தன்னகத்தே நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டதும், வரலாற்றுக் காலம் முதல் 'கரையூர்' என அழைக்கப்பட்டதுமான கிராமத்தின், அங்கு வாழ்ந்த - வாழும் சமூகத்தின் நினைவுப் பதிவுகள், சிறப்புக்கள், இழப்புக்கள் பண்பாட்டு வெளிப்படுத்தலின் தொகுப்பாக, இந்நூல் அமைகிறது.

'பண்பாடு' என்னும்போது; தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட மக்கள், அவர்கள் வெவ்வேறு மதத்தினராக இருந்தாலும், வெவ்வேறு சமூகத்தினராக இருந்தாலும் ஒரே பண்பாட்டினை உடையவர்களாகவே கொள்ளப்படுகின்றனர். சங்ககாலத்தில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு, தென்னிந்தி யர்களின் ஈழம் நோக்கிய படையெடுப்புகளால் ஏற்பட்ட குடியேற்றங்களால் வடக்கில் விரிவடைந்த பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களின் களம்; பின்னர் தேவைகள், வாழ்வியல் முறைமைகள், போர்க்காலச் சூழல்கள் கருதிய செயற்பாடுகளால் வழக்கிழந்தும், மாற்றமடைந்தும், முனை மழுங்கியும் போயுள்ளன.

'அந்தப் பண்பாடு; மக்கட்கூட்டம் தனது சமூக, வரலாற்று வளர்ச்சி யினடியாகத் தோற்றுவித்துக்கொண்ட பௌதீகப் பொருட்கள், ஆத்மார்த்தக் கருத்துக்கள், மத நடைமுறைகள், சமூகப் பெறுமானங்களின் தொகுதியாக வும், ஒரு கூட்டத்தினரின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, உற்பத்தி முறைமை, கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலைகள், விளையாட்டுகள், நம்பிக்கை களின் தொகுதியாகவும் விளங்குகிறது' என்ற சான்றோரின் கருத்துகளின் அடிப்படையிலேயே 'குருநகர் மான்மியம்' உருவங்கொள்கிறது.

கலையார்வன்

01. அலையாளும் நகர்

'துணிந்து சென்றால் மலையும் கடலாகும், துணிவை இழந்தால் கடலும் மலையாகும்' என, கலையாளும் இடமாய் குடாநாட்டின் மேற்கு முன்னணியையும், கரையோரத்தின் ஒரு பகுதியையும் கொண்டமைந்த அலையாளும் 'கரையூர்' ('குரு'நகர்) கடற்றொழிலாளர்கள் அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. கடலுக்கு அஞ்சுபவரல்லர் என்பதையே இக்கூற்று சுட்டுகின்றது. ஆழமான கடலுடன், வீறிட்டெழும் அலைகளுடன், உரங் கொண்ட காற்றுடன், கனமழைப் பொழிவுடன், கொட்டும் பனியுடன் போராடி, கடல்வாழ் உயிரினங்களால் ஏற்படும் இடர்களை எதிர்கொண்டு உறுதிபெற்ற உள்ளத்தையும் - உளவலிமையையும் கொண்டு அலை கடலை ஆள்பவர்களாகவே உள்ளனர்.

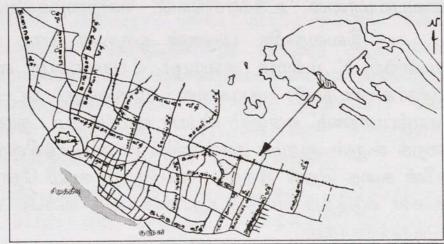
நிலையம்

தற்காலத்தில் 'ஞீலங்கா' என அழைக்கப்படும் இலங்கைத் தீவானது முன்னர் ஈழம், ஈழ மண்டலம், இலங்காபுரி, இரத்தின துவீபம், சிங்கள துவீபம், தப்ரபேன் (தாமிரபர்ணி), சிலோன், சைலான், செரண்டிப், லங்கா, இலங்கை எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுள்ளமையை வரலாறு மற்றும் இலக்கிய நூல்களில் அறியமுடிகிறது.

'ஈழம்' என்ற பெயர் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் பின்னர் முனைப்புப் பெற்றதாக கருத்து நிலவியபோதும், அப்பெயரை உச்சரிக்க சிலர் அஞ்சியபோதும், பட்டினப்பாலை என்னும் சங்கநூலில் 'ஈழத்துணவும் காழகத்து ஆக்கமும்...' என்று வருகிற பாடலடியும், கே.வி.இராமனது தொல்லியல் ஆய்வுகள் நூலில் காணப்படும் திருப்பரங்குன்றப் பிராமிக் கல்வெட்டில் 'ஈழக்குடும்பிகன்' என்பவனது பணிபற்றி உள்ள குறிப்பும் அதனைப் புறந்தள்ளுகிறது.

இந்து சமுத்திரத்தில் மிதப்பதுபோலக் காணப்படும் இவ்விலங்கைத்

தீவின் வடபகுதியில், தீவின் சிகரமாய்க் காணப் படுவது தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் 'யாழ்ப் பாணம்'. இதனை; முன்னர் மணிபல்லவம், நாகதீபம், நாகநாடு, சம்புத்தீவு, வீணாகானபுரம், உத்தர தேசம், தமிழ்ப்பட்டினம்,

வடவிலங்கை இராச்சியம் எனப் பல பெயர்களால் அழைத்தனர். இவை தவிர செங்கடகநகரி அல்லது சிங்கைநகர், மணவை அல்லது மணற்றி எனப் பெயர் உள்ளதாகவும் பேசப்படுகிறது.

இவ்வாறு பல பெயர்களைக் கொண்டுள்ளபோதும் 'யாழ்ப்பாணம்' எனப் பெயர் வந்ததற்கான காரணம் தெளிவற்றது. "வட இராச்சியத்தில் வரலாற்றின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர் அதற்கு இருக்க வில்லை." என்றும், "தமிழர் காலத்து வட இலங்கையை யாழ்ப்பாணம் என்னும் பெயரால் வழங்குவது ஒரு கால வழுவாகும். தீவின் வடபாகத்தில் ஆட்சி நடத்தியவர்களை யாழ்ப்பாணத்து மன்னன் என்று கூறுவதும் சரியன்று." என்றும் வெளிவந்த குறிப்புக்கள் நோக்கத்தக்கவை. பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்துதான் 'யாழ்ப்பாண இராச்சியம்' என அழைக்கப்பட்டுள்ளதாக அரசியல் ஆய்வாளர்கள் கருத்து வெளி யிட்டுள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பூர்வீகக் குடிகளாக திராவிட இனமாகிய தமிழர் களின் முன்னோர்களான 'நாகர்' இனத்தவர் வசித்து வந்துள்ளனர். இவர்களது பிரதான வழிபாட்டுக் கோயிலாக 'நாகநயினார் தீவிலுள்ள' (நயினாதீவு) 'நயினார் கோயில்' (நாகபூசணி அம்மன் கோயில்) இருந் துள்ளது. நாகர்களின் செறிவான இருப்பு சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிக்கால ஆரம்பம் வரை நீடித்துள்ளது.

"யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் முதல் மன்னனாக உக்கிரசிங்கனே அறியப்படுகிறான்." ³ என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். "நெடுங்காலம் இழந்திருந்த உரிமையை மீட்கும் வகையில் போரிட்டு கி.பி. 785இல் 'நாகதீபத்தை' வெற்றிகொண்ட உக்கிரசிங்கன், கதிரமலை (கந்தரோடை)யினை தலைநகரமாகக்கொண்டு உத்தரதேசத்தை ஆண்டு வந்தான்." ⁴ எனத் தகவல்கள் உள்ளன.

"இந்தோனேசியாவில் உள்ள சாவகத்தில் 20,000 கலிங்க குடும்பத் தினரை குடியேற்றிய கலிங்க மன்னன், தனது ஆதிக்கத்துக்குள் ஒரு அரசை அங்கு நிறுவியிருந்தான். அத்தகைய கலிங்கத்து வம்சாவளியில் தோன்றிய ஓர் இளவரசனே 'சந்திரபானு' என்பவன். இவனை யாழ்ப்பாண வைபவமாலை 'உக்கிரசிங்கன்' என்றழைக்கிறது. ⁵

இவைதவிர, பாணன் ஒருவன் யாழ் பாடிப் பரிசுபெற்ற இடம் 'மணற்றிடர்' மற்றும் 'கரையூர் - பாஷையூர் என்றும், அவன் தன்நாட்டு (தொண்டைநாடு) குடிகளை ஏற்றிவந்து பட்டாபிஷேகம் செய்தபோது 'யாழ்ப்பாணம்' என்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டதாகவும் யாழ்ப்பாண வரலாற்றைக் கூறும் ஆரம்ப நூல்களில் காணப்படுகின்றன. ஆனால்; "யாழ்ப்பாடியின் கதை தென் இந்தியாவிலிருந்து ஈழம் நோக்கி ஏற்பட்ட குடியேற்றங்களை எடுத்துக்காட்டும் புராணக்கதை என்றே வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள்." 6

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் முதல் மன்னன் என்று கூறப்பட்ட கலிங்க தேசத்தவனான உக்கிரசிங்கன் மற்றும் அவன் மகன் 'ஜெயதுங்க பரராசசிங்கன்' ஆட்சியைத் தொடர்ந்து பாண்டியர் ஆட்சி, சோழர் ஆட்சி என மாற்றமடைந்து, "ஆரிய சக்கரவர்த்தி எனச் சிறப்புப்பெயரோடு விதந்தோம்பப்படும் தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சிக்கால ஆரம்பமாக 13ஆம் நூற்றாண்டு விளங்குகிறது. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தொடர் வரலாற்றில் 13ஆம் நூற்றாண்டு மிக முக்கியமான காலகட்டமாகும். சுதந்திர தமிழ் இராச்சியம் நிறுவப்பட்டு நிலைகொண்ட காலமிதுவென வரலாற்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுவர்." ⁷

இதற்கு; "விஜயகாலிங்க ஆரியச் சக்கரவர்த்தி 1242இல் சிம்மாசனம் ஏறி, 1248ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண நகரியை உருவாக்கி அங்கு தனது இராசதானியை அமைத்துக்கொண்டான்." ⁸ என்ற தகவலை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம். இதற்கு முன் யாழ்ப்பாண நகரி இருந்தது என்பதற்கு சான்றுகள் அறியப்படவில்லை.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் என்ற அடையாளத்துடன் 'விஜயகாலிங்க ஆரியன்' முதல் 'கனகசூரிய சிங்கை ஆரியன்' வரை தொடர்ந்து பதினொரு மன்னர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்துள்ளனர். இவர்களின் வழிவந்தவனும், யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அடையாளமாக வெளிப்படுத்தப்படுபவனுமான 'சங்கிலி செகராசசேகரன்' கி.பி. 1519ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் மன்னனாக முடி புனைந்துகொண்டான். இவனது மரணத்தின் பின் (1565) தொடராக ஆறு மன்னர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்துள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தின் கடைசி மன்னனாகவும், போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றும் வரை ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்த மன்னனாகவும் 'சங்கிலி குமாரன் செகராசசேகரன்' (1616 - 1620) இருந்துள்ளான். தொடர்ந்து ஆட்சிசெய்த அந்நியர்களான போர்த்துக்கேயர் 02.02.1621 - 21.06.1658 வரையும், ஒல்லாந்தர் 22.06.1658 - 27.09.1795 வரையும், ஆங்கிலேயர் 28.09.1795 - 03.02.1948 வரையும் ஆட்சி செய்துள்ளனர். 04.02.1948 முதல் சுதந்திர மக்களாட்சி தொடர்கிறது.

இந்த வரலாற்றுத் தொடருக்கு முந்திய காலகட்டத்தில் அதாவது, 'நயினார்தீவை' மையமாகக்கொண்டு தமிழர்களின் பூர்வீகக் குடிகளான நாகர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் 'கரையூர்' எனப் பெயர்கொண்ட ஊர், யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்துள்ளது. இதற்கு ஆதாரமாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய காலத்தையும், களநிலைமைகளையும், வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் வெளிப்படுத்தல்களையும் கொண்டு முதலியார் செ. இராசநாயகம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' நூலிலுள்ள 'யாழ்ப்பாடி' கதையை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

அந்நூலில்; "அவன் (ஜெயதுங்க பரராசசிங்கன்) அரசியற்றும் நாளிலே (கி.பி. 800-815) யாழ்ப்பாடி என்னும் பாணகுலத்தானொருவன்

யாழ்ப்பாணச்

முகலியார் செ. இராசநாயகம்

(HISTORY OF JAFFNA)

C. RASANAYAGAM

பரிசில் பெறவேண்டி அரசனவைக்களம் யாழ் வாசித்து, அதன் மட்டில் புகுந்து, தனக்குள்ள பேராற்றலைக் காட்டினான். அவ்வியாழினின்றும் அரசனும் கீதவின்பத்திலீடுபட்டுத் தன்தேசத்துத் தென் கோடியிலிருந்தும், இப்போது 'கரையூர், பாஷையூரென்று' அழைக்கப்படுவதுமாகிய மணல் மேட்டைப் பரிசிலாகக் கொடுத்தான். யாழ்பாடியும் உவகையுடனேற்றுத் தன்னூர் சென்று தன் குலத்தார்களாகிய சில பாணர் களைக் கொணர்ந்து, மேட்டைத் திருத்திக் குடியேறினான். அவனும் அவன் குலத் தாரும் குடியேறிய இடம் யாழ்ப்பாணம் என்றழைக்கப்பட்டது. பாணரிற் சில பிரிவி னர் மீன்பிடிக்குந் தொழிலுடையவர்களான

குடியேறியவர்களும் அத்தொழிலையே செய்து ஆங்கக்கே வந்தார்கள். 'நெய்தல் நிலமக்கள் வசித்தபடியால்' இக்கிராமங்களுக்கு 'யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்' என்னும் பெயரிடப்பட்டது. அவ்விடம் பின்நாளில் பிறதேசப் பிரயாணிகளின் கப்பல்கள் கட்டும் துறையாகி, யாழ்ப்பாணத் துறை, யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்துறை, பட்டினத்துறை என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு, அப்பெயர் பின் பறங்கிக்காரர் கட்டிய நகரியாகி (சீதாரி) ஈற்றில் குடாநாடு முழுவதும் உரித்தாய் விட்டது." 9

இவ்வறிஞரது கொள்கைப்படி யாழ்ப்பாடி பரிசில் பெறுவதற்கு முன்னரே 'நெய்தல் நில மக்களின் வசிப்பிடமாக கரையூர் இருந்துள்ளது' என்பதால் கரையூர் பழமையான ஊராகவே இனங்காணப்படுகிறது. இதனை க.குணராசாவின் வெளிப்படுத்தல்கள் மூலமும் அறியமுடிகிறது.

"உக்கிரசிங்கனின் பின் அவனது மைந்தன் நரசிங்கன், ஜெயதுங்க என்னும் நாமத்துடன் அரசனான். பரராசசிங்கன் அவன் அரசியற்றும் நாளிலே யாழ்ப்பாடி என்னும் பாணகுலத்தவனொருவன், பரிசில் பெற வேண்டி அரசவைக்கு வந்து தனது திறனைக் காட்டினன். அரசன் மகிழ்ந்து இப்போது 'கரையூர், பாசையூர் என்றழைக்கப்படுவதாகிய' மணல் மேட்டைப் பரிசிலாகக் கொடுத்தான். யாழ்ப்பாடியும் உவகையுடன் ஏற்று, தன்னூர் சென்று தன்குலத்தவருடன் வந்து அவ்விடத்தைத் திருத்திக் குடியேறினன்."10

"யாழ்பாடி தனது திறனை ஏலேலனின் (எல்லாளன்) முன் வெளிப் பெற்றதாக ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார். பரிசு உக்கிரசிங்கனின் மகனான ஜெயதுங்கபரராசசிங்கன் சிங்கை நகரிலிருந்து ஆட்சி செலுத்தியபோது யாழ்ப்பாடி என்னும் குலத்தவன் ஒருவன் பரிசில் பெறவேண்டி அரச சபைக்குவந்து

திறமையைக் காட்டினான் என்றும், அரசன் மகிழ்ந்து இப்போது 'கரையூர், பாஷையூர் என்று அழைக்கப்படுவதாகிய' மணல்மேட்டைப் பரிசாக கொடுத்தான் என்றும் பிறிதொரு வரலாறு உள்ளது." ¹¹

'கரையூரின் தொன்மையையும், இருப்பையும் வெளிப்படுத்தும் மேற்குறித்த தகவல்களுடன் கொழும்புத்துறை வணிகக் களஞ்சியமும், பண்டைய கரையூர் துறைமுகமும் யாழ்ப்பாடி பரிசில் பெற்ற இடம் 'கரையூர்', 'பாஷையூர்' என அறியப்படும் நகரத்தின் பகுதியாகும் என ஏற்றுக்கொள்ளலாம். கொழும்புத்துறை வணிகக் களஞ்சியமும், பண்டைய கரையூரின் துறைமுகமும் அதன் ஆதாரங்களாக காணப்படுகின்றன.

கதிரைமலை (கந்தரோடை)யிலிருந்த தனது தலைநகரை மாற்றி, பூநகரிப் பகுதியில் 'சிங்கைநகரை' உருவாக்கிய உக்கிரசிங்கனுக்குப் பின் 'ஜெயதுங்க பரராசசிங்கன்' ஆட்சி செய்த காலத்தில்தான் யாழ்ப்பாடி கதை நிகழ்ந்துள்ளது. இவர்களின் ஆட்சிக் காலம் படையெடுப்புக்களும், குடியேற்றங்களும் நிகழ்ந்த காலமாக அறியப்படுகிறது. இதற்கான எடுத்துக் காட்டாகவே யாழ்ப்பாடி கதை அமைந்துள்ளது எனவும் வெளிப்படுத்தல்கள் உள்ளன. எவ்வாறாயினும், இக்கதை சுட்டும் காலத்துக்கு முன்னரான உக்கிரசிங்கனின் ஆட்சிக் காலத்திலோ (கி.பி. 785), அதற்கு முன்னரோ அல்லது ஜெயதுங்க பரராசசிங்கனின் ஆட்சியின் ஆரம்பக் காலத்திலோ 'கரையூர்' என்ற பெயரில் ஊர் இருந்துள்ளது. அங்கு மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இதனை, மேற்குறித்த வெளிப்படுத்தல்களில் 'கரையூர், பாசையூர் என்றழைக்கப்படுவதாகிய' என்ற வார்த்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

எனவே, 'கரையூர்' என்ற பெயர் நீண்டகாலமாகவே அழைப்புப் பெயராகப் பாவனையிலிருந்துள்ளது. இதற்கு, தொடராக நிகழ்ந்த போர்த்துக்கேயரின் படையெடுப்புகளும் சான்றாகின்றன; "இரண்டாம் முறை கி.பி. 1560ஆம் ஆண்டு கொன்ஸ்தாந்தீனு தே பிறகன்சா என்னும் தளபதியின் தலைமையில் போர்த்துக்கேயப்படை 77 கப்பல்களுடன் 'கரையூரில்' இறங்கியது." 12

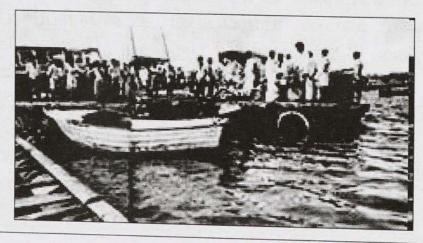
"...போர்த்துக்கேயரின் மூன்றாவது யாழ்ப்பாண படையெடுப்பு 28 ஒக்டோபர் 1591இல் நிகழ்கிறது. போர்த்துக்கேய படைத்தளபதி அந்திரே பூர்த்தாடு டி மென்டொன்சா 43 மரக்கலங்களுடனும், 250 வள்ளங்களுடனும் ஊர்காவற்றுறை ஊடாக யாழ்ப்பாண கடனீரேரியுட் பிரவேசித்தான்... கொழும்புத்துறை, 'அலுப்பாந்தி' பகுதிகள் போக்குவரத்துக்கு உரிய துறைகளாக விளங்கியதால் குடியிருப்புக்களைக் கொண்டிருந்தன." ¹³

(குறிப்பு: போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக் காலத்தின் பின்னர்தான் 'அலுப்பாந்தி' என்ற அழைப்புப்பெயரில் துறைமுகங்கள் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படையெடுப்பு காலத்தில் 'துறை' அல்லது 'கரையூர் துறை' என்று அழைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். போத்துக்கேயர் கால வரைபடத்தில் 'ஜெற்றி' (Jetty) எனக் காணப்படுகிறது.)

மேலும், "போர்த்துக்கேயரோடு சமர்புரிய சங்கிலி தஞ்சாவூர் நாயக்கர்களின் உதவியை நாடியபொழுது போர்த்துக்கேயரின் மகா விரோதியான 'வர்ணக்குலக் கரையாரை'யும் வள்ளம் வள்ளமாக அனுப்பினார்" (Queyroz P.468 Tran. S. G. Perara) அவர், அவர்களை போர் வன்மை மிக்கோர் என்றும், போரிலே வல்லவரான கரையாரை முதலியார் சேர்த்து 1619இல் தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்தோரும் இரவிரவாக மீனவர் வீடுகளில் ஒளித்திருந்தனர். மிகப் போர் வல்லமை உடையவர்கள் 20,000 இற்கும் மேற்பட்டவர்களுடன் கரையாரின் முழுக்குடிகளும் போர்த்துக் கேயர் தோற்பார்களென எதிர்பார்த்து நின்றனர். பல வீரர்கள் போரிலே மாண்டார்கள். (P 631) ¹⁴ போன்ற வரலாற்று ஆசிரியர்களின் தகவல்கள் 'கரையூரின்' தொடர் இருப்புக்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

குறிப்புகள்

- 1. இந்திரபாலா.கா,யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோன்றிய காலமும் சூழ்நிலையும், இளங்கதிர், 1970, ப.13
- 2. ஞானப்பிரகாசர் சுவாமி, யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம், நல்லூர் 1928
- 3. குணராசா, க, யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை, கொழும்பு, ஒக்ரோபா் 2004, ப.57.
- 4. மயில்வாகனப் புலவர், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, குல.சபாநாதன் பதி, சுன்னாகம் 1949.
- 5. இக்பால் செல்வன், யாழ்ப்பாண இராசதானியின் சாவக கலிங்கத் தொடர்புகள் இணைய கட்டுரை
- 6. கலையாா்வன், யாழ்பாடி கலாசார மலா் ii, யாழ்ப்பாணப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, 2018
- 7. குணராசா, க, யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை, கொழும்பு, மீள் பதிப்பு ஒக்ரோபா் 2004, ப.66.
- 8. மேலது நூல், பக்.74.
- 9. இராசநாயகம், செ. 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்', நியூடெல்லி, மீள்பதிப்பு, 2003, பக். 30.
- 10. குணராசா, க, நல்லை நகர் நூல், 1987, பக். 15.
- 11. குணராசா, க, ஆ.முத்தத்தம்பிப்பிள்ளையின் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் ஒரு மீள்பார்வை, 1912, பக். 10.
- 12. குணராசா, க, யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை, கொழும்பு, மீள்பதிப்பு ஒக்டோபா் 2004,
- 13. நீலவண்ணன், களம் பல கண்ட யாழ் கோட்டை, கல்வியங்காடு, பெப்ரவரி, 1995. ப.4.
- 14. அன்ரனைனஸ், ஏ.யே.பி. யாழ்பாணக் குருகுலத்தவர் என்பவர் யார், யூலை 2005, ப.48.

02. குருகுலம்

சூருகுலம் அல்லது கரையார் (Karaiyar) எனப்படுவோர் இலங்கை மற்றும் தமிழ்நாட்டில் வாழுகின்ற ஒரு சாதியாகும். பரதவர்கள் எனப் பொதுப்பெயரால் சுட்டப்படுவோரும் 'குருகுலம்' என்ற ஐதீகத்தை கொண்டி ருந்தனர். அவர்களிடையே 'குருகுலம் (கரையார்)', குருகுலத்தில் இருந்து உதித்த இன்னொரு குலமான 'வருண குலம்', 'குகன் குலம் (முக்குவர்)', 'சிந்து நாட்டார் (திமிலர்)', 'கங்கை நாட்டார்' போன்ற தொன்மப் பெயர்கள் வழக்கில் இருந்துள்ளன என அறியமுடிகிறது.

'விக்கிப்பீடியா' இணையத்தளத்திலிருந்து பெறப்பட்ட மேற் குறித்த தகவல்களுடன் மேலும், குருகுலத்தார் சார்ந்த சில தகவல்கள் பின்வருமாறு;

"இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் வாழும் குருகுலத்தவர்கள், பண்டைய காலங்களில் போர் வீரர்களாக அரச படைகளில் பணியாற்றினர் [1][2]. பெரும்பாலும் கடல் சார்ந்த தொழிலான மீன் பிடித்தலிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதைவிட கடல் வாணிபம் செய்தவர்களாகவும், கப்பல் கட்டி அதன் மூலம் நாடு பல கண்ட மாலுமிகளாகவும் இவர்கள் இருந்துள்ளனர் [3].

புறநானூறு போன்ற பல பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் இவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. வையாபாடல் மற்றும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை போன்ற இலக்கியங்களில் 'குருகுலத்தார் முக்கிய பதவிகளில் இருந்தவர்கள்' என்ற குறிப்பு காணப்படுகின்றது [5].

'முக்கரா ஹாட்டான' என்கிற ஒரு சிங்கள ஓலைச் சுவடியில், குருகுல வீரர்கள் முக்குவர்களையும், சோனகர்களையும் ஒரு மூன்று மாத போரில் தோற்கடித்தனர் என்று குறிப்பிடுகிறது [6]. இந்த போரில், 'குருகுல மாணிக்கத் தலைவன்' என்கிற ஒரு குழுத்தலைவர் இறந்து விட்டார். இதன் காரணமாக 6வது பராக்கிரமபாகு, குருகுல மாணிக்கத் தலைவனின் மகன் 'செண்பகப் பெருமாள்' என்பவரைத் தத்தெடுத்தார் [7][8]" எனவும் அறியப்படுகிறது.

"... யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திரிகோணமலை, மாதோட்டம், முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் வாழுகின்ற கரையார் அல்லது கரவ, குருகுலம் என்று தங்களை அழைப்போரின் வரலாறு பல காரணங்களின் நிமித்தம் மங்கிக் கிடக்கிறது. அவர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு எதிரானவர்களிடமிருந்தே எடுக்கவேண்டியுள்ளது. அவர்களைப் பற்றிய மரபுகள் அவர்களைப்பற்றி எழுதியவர்களாலேயே ஆழமாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை." என 1932ஆம் ஆண்டு குருவாக குருநகர் மான்மியம்

திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட ஏ.யோ.அன்ரனைனஸ் அடிகளார் தமது ஆதங் கத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

"பரதவ சமூகத்தின் பெரும்பான்மையினரே கரையார். கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்கள் என்பதால் 'கரையார்' எனப் பெயர் பெற்றனர் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. 'கரவர்' என அழைக்கப்பட்ட இவர்கள், வீரத்திறன் கொண்டவர்களாகவும் ஆதிகாலத்தில் கடலாதிக்கம் செலுத்தி கடல் வீரர்களாக கடற்போர்களில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் கருதப்படுகின்றனர். யாழ்ப்பாண ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் கப்பல்களில் படைவீரர்களாகவும் மாலுமிகளாகவும் பணிபுரிந்திருக்கின்றனர். கண்ணகி காவியத்தில் ஈழத் திற்குச் சோழ அரசனால் நாகரத்தினம் பெற்று வருவதற்கென அனுப் பப்பட்ட 'மீகாமன்' ஒரு கடல்த் தலைவனாகவும் இச்சமூகத்தைச் சேர்ந்த வனே என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது. 10

'கரையார்' எனப்படுவோர் 'குருகுலத்தார்' என்னும் பிராமண வர்க்கத்திலிருந்து வந்ததவர்களென்று சாதி நிர்ணய புராணம் தெரிவிப்ப தாகப் பிரபல ஆய்வாளர் திரு. டி. சிவராம் கூறியுள்ளார்.

"குருகுலத்தவரை குறைந்த சாதியெனக் கணிக்க முடியாது, ஆரிய குலமுறைப் பிரகாரம் 'ஷத்திரியர்கள்' எனவே இவர்கள் அழைக் கப்பட வேண்டியவர்கள். அதன் தழுவலாகவே 'கௌரவர்' என்ற பெயர் வந்தது" எனப் பிரசித்தி பெற்ற சொற்கலைப் புலவரும், சரித்திர ஆசிரியருமான வண. சுவாமி ஞானப் பிரகாசர் குருகுல மக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இவர், சங்கிலி செகராசசேர மன்னனின் (1519 - 1565) பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என அவரிடமிருந்த குடும்ப வரலாற்றுக் குறிப்பு கூறுகின்றது. இதனை 'சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் நூலக ஏடு'களில் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது.

மேலும் சில ஆய்வாளர்களின் கூற்றுகளாவன;

"... வரலாற்றின் வேறுபட்ட காலகட்டங்களில் இலங்கையில் படையெடுத்த பல்லவ, சோழ, பாண்டிய வம்சத்தினரின் சத்திரிய போர் வீரர்களின் வழிவந்தோரே இன்றைய குருகுலத்தார் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. பல்லவ செப்புக் காசுகளில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு பாய்க் கப்பல், மீன், இரட்டை மீன், சங்கு, நண்டு, ஆமை முதலிய கடலோடு தொடர்புபடுத்தப்படும் பொருட்கள் ஐயத்துக்கிடமின்றி முக்கிய சின்னங்களாகும்." ¹¹

"... குருமண்டல கரைகளின் பட்டணங்களான காவிரிப்பூம்பட்டணம், கீழ்க்கரை, காஞ்சிபுரம் ஆகியவற்றிலிருந்தே தாங்கள் வந்ததாக யாழ்ப் பாணக் குருகுலத்தவரிடையே நிலவுகின்ற மரபு சொல்கிறது. தமிழ், சிங்கள அரசர்களினால் தங்கள் தலைவர்களான குருகுல, வர்ணகுல முதலியார்கள் போர்வீரர்களாக இங்கு கொண்டுவரப்பட்டவர்கள். இக்கூற்று 'கியூ. நெவிலி'னுடைய சிங்கள ஏடுகளில் எல்லா வகையிலும்

ஆதாரம் பெறுகிறது. பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தில் காணக்கிடக்கும் நெவிலின் ஏடுகளிலுள்ள அவர் குறிப்புகள் இலங்கையின் சாதிகளைப் பொறுத்த வரை அதிகம் தெளிவை உண்டாக்கக் கூடியவையாக உள்ளது. 'ஜனவம்ச' என்ற ஏட்டில்; கி.பி. 1240இல் கரவர்கள் கப்பல் கட்டுபவர்களாகவும், கப்பல் ஓட்டுபவர்களாகவும், அரச பரம்பரையினரின் அல்லது மகாசம்பத்த வின் செல்வ வணிகர்களாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அவர்களின் தலைவனான 'கரவந்தி' இளவரசன் விஜயனின் யுவராஜனாக இருந்து பின் காஞ்சியின் அரசனானான். கரவர்கள் போதிமரத்தை இலங்கைக்கு கொண்டுவந்த கப்பலோட்டிகளாக இருந்தனர். அவர்கள் குடைக்கும், வெள்ளை கட்டுதலுக்கும், வெண்சாமரை பாவிப்பதற்கும் உரிமையுடையவர்களாக இருந்தனர். அரசனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அரசனின் உறவினராகவும் இருந்தனர். புவனேகவாகு அரசன் அவர்களின் தலை வர்களை கரையோரப் பகுதிகளின் பாதுகாவலராக ஏற்படுத்தி சாதியினரை அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யும்படி பணித்தான். தப்ரபேனியன் முதலாம் தொகுதியின் 10வது குறிப்பிலும் இதைக் காண்கிறோம்." 12

"கீழ்த்தேச மொழிப் பண்டிதன் 'கியூ நெவில்', பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். "இந்தக் குலத்தவர் அல்லது சந்ததியினர் தமிழில் கரையார் என்றும், நிகழ்காலச் சிங்களத்தில் 'கரவ' என்றும், முன்னர் 'கறாவ' என்றும் அழைக்கக்கப்பட்டனர். இவர்கள் தமது இனத்தவரான வட பகுதியில் உள்ளவரைப் போன்றே தாமும் மத்திய இந்தியாவில் வதிவுற்ற கௌரவர்கள் என்றும், தமது பரம்பரையினர் மகா பாரதத்தில் விபரிக்கப்பட்டதைப் போன்று, போரில் தோல்வியுற்றபின், அகதிகளாக வந்தவர்கள் என்பர் (ஒறியன்ரல் ஸ்ரடீஸ்). 13

மேலும், அன்ரனைனஸ் அடிகளார் குறிப்பிடுகையில்:

"கங்கை வருண குருகுலமாம் கதிசேர் அனுமத்து - மதுவும் செங்கை முருகன் கலைமகளும் திருவும் பிறந்தது - அக்குலத்தே அங்கண் மரபில் நூற்றுவரோடைவர் பிறந்தார் - இமயமலை மங்கை பிறந்தாள் ஆதலினால் மரபிற் பெரியது வர்ணகுலமே'

இது வர்ணகுலத்தில் பிறந்த அனுமத்து, செங்கை முருகன், கலைமகள், திருவு (திருவை) அவர்கள் பிறந்த குருகுலத்தை உயர்த்திப் பேசுகிறது. இறுதிவரி வர்ணகுலமே உலகத்தில் மிகச் சிறந்தது என்கிறது.

காஞ்சி நகரிலேதான் சமஸ்கிருத ஸ்கந்தபுராணத்தில் ஊன்றப் பட்டதான 'தமிழ் கந்தபுராணம்' 10 ஆம் நூற்றாண்டில் 'கச்சியப்ப சிவாச் சாரியரால்', அந்நகரின் சிவாலயத்தில் பெரிய குருவாக இருந்தபொழுது எழுதப்பட்டது. உரைநடையில் யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகநாவலர் இதை எழுதி வேண்டுமென்றே அந்த அடிகளை விட்டிருக்கிறார். வல்வெட்டித் துறையின் 'வைத்திலிங்கம்பிள்ளை' எழுதிய 'சிந்தாமணி நிகண்டில்' ஆறுமுகநாவலர் இருட்டடிப்புச் செய்த இதுபோன்ற பல வரிகள் வெளிக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இவர் ஆறுமுகநாவலரின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர்.

கீழே தரப்படும் பா மாதோட்ட குருகுல மக்களால் பண்டைய நாட்கள் தொட்டு பாடப்பட்டு வந்துள்ளது. தாங்கள் சத்திரிய வர்ணகுலம் என்கின்ற உயர் குலத்திற்கு சார்ந்தவர்கள் என்பதையே இது இன்னும் உறுதியாக நிரூபிக்கிறது. மாதோட்டம் மற்றும் கரையூர் மக்களிடையே நீண்ட காலமாக பலவகைத் தொடர்புகள் இருந்துள்ளன.

> ஏண்டதே சத்திரியர் உயர்குல வர்ணகோத்திரம் நன்றதே விறுமாநெஞ்சன் அவர் பிறந் தெழுந்த போதே சன்றதே தெய்வர்சாதி இவர் குருகுலத்தின் மன்னன் சன்றதே விருது மூவேழும் சாற்றிடு மிவர்கட்கேதான் பப்பாதர் குலத்தவர்க்கு அயோத்தியநாடு பரிவான கடம்பை மலர்மாலை பூண்டோன் ஒப்பான சிலம்புடனே உயர்மேற் கட்டி உவப்புடனே செவ்வாலை வட்டக் குடைகள்தானும் மெய்யான மயில் கொடி வெள்ளான சங்கு விளங்கு சவர்கோல் கரத்திலேந்தும் தப்பாது சங்கை வருதுள்ளதென்று சாற்று பேராம்" 14

1794 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் கொஞ்செஞ்சி மாதா கோவிலில் (ஆசனக்கோவில்) உருவாக்கப்பட்ட பரிபாலனசபை குழுவினரில் முதற் பெயர் 'குருகுல சூரியமுதலியார்' என்றும், எட்டாவது பெயராக 'மாற்கு வர்ணகுலாதித்தன்' என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

"ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வர்ணகுலசூரிய அரசநிலையிட்ட 'டொன் தீயோகு முதலியார்' மிகவும் உயர்ந்த பதவியாகிய 'றெஸ்பதேறோ' (Respadore) என்ற பதவியை வகித்தார். இவர் காலத்திலேயே 'டொன் பிலிப்' என்கிற தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்த வேளாளர் ஒருவர் 'ஞானாந்த புராணம்' என்ற மதப்பாடலை 1823 ஆண்டு எழுதினார். தன்பாடலில்;

> 'டொன்டியர்கோ முதலி 'குருகுல' இளவரசன் இவ்வுலகத்தின் உயர் சாதியினன் குரு நாட்டின் மதிப்பிற்குரிய ஆபரணம்…'

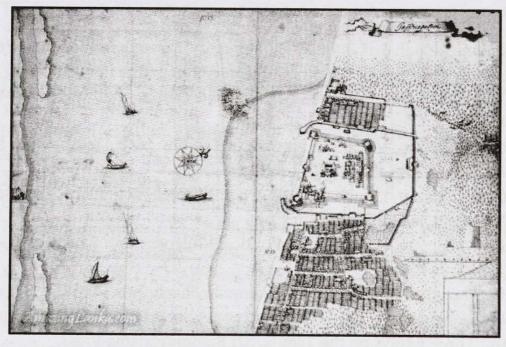
என்று அவரைக் குறிப்பிட்டு, அவரையே காப்பாளராகக் கொண்டானர். (Cf. Verse 10 and 65)" 15

இவற்றிலிருந்து குருகுலத்தவரே வர்ணகுலத்தவர் என்றும் 'கரையார்' என்றும் அழைக்கப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

மேலும்; 'விக்கிப்பீடியா' (wikipedia) இணையத்தளத்தில் பெறப்பட்ட இவர்கள் சார்ந்த தகவல்களாவன:

"கரையூர் என்பது இலங்கையின் வடக்கே யாழ்ப்பாண நகரத்தில் உள்ள ஒரு கடற்கரை கிராமமாகும். கரையூர், குருநகர் என்றும் அழைக்கப் மக்கள் தொகை ஆக இருந்தது

படுகிறது (தமிழ்: கரையூர், ரோமானியம்: காரையூர்) [17][18]. புறநகர்ப் பகுதி இரண்டு கிராம அலுவலர் பிரிவுகளாக (குருநகர் கிழக்கு மற்றும் குருநகர் மேற்கு) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. 2012 கெடுப்பின்படி இதன் மொத்த மக்கள் தொகை 3,520 [16]. (இந்த எண்ணிக்கை பரிசீலிக்கப்படவேண்டியது) புறநகர்ப் பகுதியில் முக்கியமாக கத்தோலிக்க இலங்கைத் தமிழர்கள், கடல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர் [19]. இந்த கிராமம் அதன் கடல்சார் வரலாற்றின் யாழ்ப்பாணத்தில் அறியப்படுகிறது. மற்றும் காரணமாக யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் மேற்குத் துறையாகவும் பணியாற்றியது [20]. குருநகர் என்றும் உச்சரிக்கப்படும் அதன் சொற்கள் 'குரு' மற்றும் 'நகர்' (தமிழில் நகர்ப்புற மையம்) என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது [21]. 'குரு' என்ற சொல் குருகுலம்' என்றும் அழைக்கப்படும் கரையார்களால் பயன்படுத்தப்படும் குலப்பெயராகும், அவர்கள் குருநகரின் பெரும் கொண்டுள்ளனர் [22][23]. கரையூர், முன்பு அறியப்பட்டதால், (கடற்கரை) மற்றும் ஊர் (கிராமம்) ஆகிய தமிழ் வார்த்தைகளிலிருந்து வந்தது [24][25]. கரையூர் டச்சு வரைபடங்களில் 'செரியோர்' குறிக்கப்பட்டுள்ளது [26]. வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள யாழ்ப்பாணத்தின் பழைய வரைபடம், யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்கு அருகிலுள்ள கரையூர் குடியேற்றத்தை சித்தரிக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் ஆரம்பகால குடியேற்ற வாசிகள், உள்ளூர் புராணத்தின்படி, ஒரு இசைக் கலைஞர் அவரது உறவினர்கள். அவர்கள் முதலில் குடியேறியதாகக் கருதப்படும் இடம் கரையூர் மற்றும் கொழும்புத்துறையைச் சுற்றியுள்ள பகுதி [24]. கொழும்புத்துறையில் அமைந்துள்ள 'கொழும்புத்துறை

கரையூர் குடியிருப்பை அடையாளப்படுத்தும் பண்டைய படம் (1665)

துறைமுகம்' மற்றும் குருநகர் பகுதியில் முன்பு அமைந்திருந்த துறைமுகம் இதற்குச் சான்றாகத் தெரிகிறது [28].

ஆரியச்சக்கரவர்த்தி வம்சத்தின் கடற்படை, குருநகர் மக்களால் ஆட்கள் மற்றும் அதிகாரிகளாக இருந்தது [26]. குருநகரின் பட்டினத்துறை வெளிநாட்டு கப்பல்களுக்கான துறைமுகமாக இருந்தது [27]. இங்குதான் 'மொராக்கோ' ஆய்வாளர் 'இபின் பட்டுடா', ஆரியசக்கரவர்த்தி அரசர் களுக்குச் சொந்தமான கப்பல்களைக் கண்டார் என்று கருதப்படுகிறது[26]. குருநகரின் 'மணியகர்' (மணியக்காரர்) மற்றும் 'அடப்பன்'கள் யாழ்ப்பாணத் துறைமுகங்களின் தலைவர்களில் ஒருவராகப் பணியாற்றினர் [29].

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் மேற்குப் பகுதி குருநகரின் கரையார் களால் ஒதுக்கப்பட்டது [20]. கொழும்புத்துறையில் ஒரு சிறிய கோட்டை யும், குருநகருக்கு அருகிலுள்ள பண்ணைத்துறையில் ஒன்றும் இருந்தது [30]. 1560 இல், 77 கப்பல்களுடன் போர்த்துகீசியப் படைகள் குருநகருக்கு வந்து, நல்லூருக்கு மேலும் செல்வதற்கு முன், அங்கு ஆட்சி செய்த தமிழ் இராணுவத்தை தோற்கடித்தனர் [31].

குருநகரில் உள்ள 'யாழ்ப்பாண கதீட்ரல்' (பரி. கொஞ்சேஞ்சிமாதா கோயில்) ஏற்கனவே இருக்கும் சிறிய தேவாலயத்தின் மீது கட்டப்பட்டது [32]. கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாறியதற்காக யாழ்ப்பாண மன்னன் முதலாம் சங்கிலி தனது சொந்த மகனைக் கொன்ற இடமாக இந்த தேவாலயம் கட்டப்பட்டது [33].

1920களின் முற்பகுதியில் இருந்து, குருநகர் நில மீட்புத் திட்டம், நவீன கடற்கரைச் சாலையிலிருந்து மறுசீரமைப்புச் சாலை வரை தொடங்கப் பட்டது [34]." போன்ற தகவல்கள் கரையூரின் தொடர் வரலாற்றுக்கு சான்றாகக் காணப்படுகின்றன.

குறிப்புகள்

- Shanmugarajah Srikanthan. "Ethnohistory Through Intracultural Perspectives:
 A Study of Embedded History of Karaiyar of Jaffna Peninsula (Sri Lanka) and Coromandel Coast (India)". Man In India (Serials Publications) 94 (1-2): 31–48.
- 2. Vriddhagirisan, V (2007). Nayaks of Tanjore. New Delhi: Asian Educational Services. ???. V, 15, 34, 80–1 & 91.
- 3. "Caste, Class and Prabhakaran's struggle (Freedom fighter or megalomaniac?)". The Island. lankalibrary.com.
- 4. Gami?i Samaranayaka (2008). Political Violence in Sri Lanka, 1971-1987. Gyan Publishing House. ???. 230.
- 5. http://serialsjournals.com/serialjournalmanager/pdf/1400493637.pdf
- 6. Navaratnam, C. S. (1964-01-01) (in en). A Short History of Hinduism in Ceylon: And Three Essays on the Tamils. Sri Sammuganatha Press.
- 7. "Sapumal Kumaraya and Puran Appu Later avatars of Prince Aba?".

- 8. Fernando, A. Denis N. "Dona Catherina was the direct heiress by virtue of her heredity".
- 9. அன்ரனைனஸ், ஏ.யே.பி. யாழ்பாணக் குருகுலத்தவர் என்பவர் யார், மீள்பதிப்பு, யூலை 2005,
- 10. மேலது நூல். பக். 40.
- 11. cf. The Pallavas and their title 'Videlvidugu' in Tamil Culture Vol, Iv No.3 July 1955 p.257.
- 12. அன்ரனைனஸ், ஏ.யே.பி. யாழ்பாணக் குருகுலத்தவர் என்பவர் யார், யூலை 2005,
- 13. மேலது நூல்
- 14. மேலது நூல்
- 15. மேலது நூல்
- 16. Census of Population and Housing 2012: Population by GN division and sex 2012" (PDF). Department of Census and Statistics, Sri Lanka. p. 154.
- 17. Parlimentuva, Ceylon (1957). Ceylon Sessional Papers. Government Press. p. 23.
- 18. Holmes, Walter Robert (1980-01-01). Jaffna, Sri Lanka 1980. Christian Institute for the Study of Religion and Society of Jaffna College. p. 370.
- 19. Vidyodaya. Vidyodaya Campus, University of Sri Lanka. 1986. p. 34.
- 20. Raghavan, M. D. (1964). India in Ceylonese History: Society, and Culture. Asia Publishing House. p. 143.
- 21. Ragupathy, Ponnampalam (1987). Early Settlements in Jaffna: An Archaeological Survey. Thillimalar. p. 211.
- 22. Sivaratnam, C. (1964). An outline of the cultural history and principles of Hinduism. University of Michigan. p. 171.
- 23. Kurukshetra. University of Michigan: Sri Lak-Indo Study Group. 1976.
- 24. "fiu mfuhjp Tamil Dictionary". www.agarathi.com. University of Madras Lexicon. Retrieved 2017-08-13.
- 25. "Ch; mfuhjp Tamil Dictionary". www.agarathi.com. University of Madras Lexicon. Retrieved 2017-08-13.
- Raghavan, M. D. (1971). Tamil culture in Ceylon: a general introduction. Kalai Nilayam. pp. 83, 142.
- 27. Ceylon Journal of Medical Science. University of California. 1949. p. 58.
- 28. ICTA. "Jaffna Divisional Secretariat Overview". www.jaffna.ds.gov.lk. Retrieved 2017-08-12.
- 29. Bastiampillai, Bertram (2006-01-01). Northern Ceylon (Sri Lanka) in the 19th century. Godage International Publishers. p. 96. ISBN 9789552088643.
- 30. Ragupathy, Ponnampalam (1987). Early Settlements in Jaffna: An Archaeological Survey. Thillimalar Ragupathy. p. 154.
- 31. Professor Gunarasa, K. (2003). Dynasty of Jaffna Kings: Vijayakalingan to Narasinghan. Dynasty of Jaffna King's Historical Society. p. 47.
- 32. Martyn, John H. (1923). Notes on Jaffna. Asian Educational Services. p. 155. ISBN 9788120616707.
- 33. Kurukshetra. Sri Lak-Indo Study Group. 1983. p. 68.
- 34. Ceylon (1919). Ceylon Administration Reports. Government Printer, South Africa. p. 49.

03. அடையாளங்கள்

வரலாற்றுக் காலம் முதல் 'கரையூர்' எனவே அழைக்கப்பட் முருந்தமைக்கு ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'யாழ்ப்பாடி' கதையின் வெளிப்படுத்தல் சான்றாக உள்ளது. பின்னாளில் இப்பெயர் பற்றி ஆய்வாளர்களால் வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்களில்; 'கரவ' அல்லது 'கறவ' என்று சிங்களவர் மத்தியில் அழைக்கப்படும் சொல்லிருந்து அல்லது 'குருவூர்' என்ற சொல்லிலிருந்து திரிவுபட்டதாகவோ, கரையோரமாய் வசிப்பவர்களுக்கு பொதுசனம் கொடுத்த காரணப் பெயராகவோ அன்றேல் நெடுங்காலமாக 'கரையார்' என அழைக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் வாழும் (கரையார் வாழும்) ஊர் என்றோ இருக்கவேண்டும் எனக் காணப் படுகின்றது.

காசிச்செட்டி என்ற எழுத்தாளர் தன் கசற்றியரில் (பக். 235) சூளாமணி நிகண்டு கூறுவதை ஏற்றுக்கொண்டு, கரையார்களின் ஆதி வசிப்பிடம் பண்டைய சத்திரியர்களின் நாடான 'குருநாடே' என்றும் இன்றும் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் 'குருகுலம்' என அழைக்கப்படு கின்றனர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குடியேற்ற காலம் முதல் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக் காலம் ஈறாக கரையூர் என்ற பெயர் வழக்கிலிருந்துள்ளதை 1625 இல் போர்த்துக்கேயர் அமைத்த 'சீதாரி' (கடற்கரை நகரம்), 'கரையூர்' என அழைக்கப்பட்டமையும், ஒல்லாந்தர்கால (1720 ஆண்டு) வரைபடத்தில் 'கரையூர்' என்று அடை யாளப்படுத்தி உள்ளமையையும் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

நாளடைவில் குருநாடு அல்லது குருகுலத்தை முன்னிலைப் படுத்தும் நோக்கில் 'குருவூர்' எனப் பெயர் மாற்றம் இடம்பெற்றுள்ளது. 1800 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த ம.வி.அந்தோனிப்பிள்ளை என்னும் அண்ணாவியீரர் தனது பெயருக்கு முன்னால் 'குருவூர்' என ஊரின் பெயரையும் 'மெஸ்' என தான் வகித்த பதவிப் பெயரையும் சேர்த்து 'குருவூர் மெஸ் ம.வி.அந்தோனிப்பிள்ளை' என தனது 'துயரலோக ஆத்மசோக பஞ்சவர்ணத் தூது' என்னும் அம்மானை நூலில் பதிவு செய்துள்ளமை சான்றாக உள்ளது. இந்நூலின் முன் கவிகளாக எழுதப்பட்டுள்ள சாத்து கவிகளில் யாழ்ப்பாணம் பிரபுநகர்வாசன் 'S.G. பொன்னையாப்பிள்ளை' புலவரின் விருத்தத்தில் பின்வருமாறு உள்ளது.

"மஞ்சுலவு யாழ்நகர மகுடமென்ன வயங்குகுரு வூர்வதியும் மதிவம்ஸத்தோன் கஞ்சமலர்த் தொடையான்வின் சேந்திபூபன் காதலித்த புத்திரனந் தோனிப்பிள்ளை மிஞ்சுபல கலைவாய்ந்த வித்வகோமான் மென்மதுர தமிழ்மொழியி லாத்மசோக பஞ்சவர்ணத் தூதுஎனும் நவநற்கீதை பாடியே யினியபுகழ் சூடினானே." ¹

குருவூரின் (கரையூரின்) தெற்குப் பக்கம் கடலை மருவியதாக இருந்த கல்வீதியும், வீதியின் அருகாமையிலிருந்த மதகுகளும், கடற்கரை ஓரமாக நிரையாக நின்ற 'பூவரசு' மரங்களும் 1914 - 1920 இல் கடலின் கணிசமான தூரம் மணல்கொண்டு மேவப்பட்டதுடன் மாற்றத்திற்கு இலக்கானது. கடல் மேவிய பகுதியில் குடியேற்றத்திட்டம் அமைக்கப்பட்டதும் அப்பகுதி 'குருநகர்' என அழைக்கப்பட்டது. நாளடைவில் கரையூர் மற்றும் குருநகர் பகுதிகளை இணைத்து 'குருநகர்' என்ற பெயர், பட்டின இடப்பெயர்களில் ஒன்றாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பெயரே சாதாரணமாக வழங்கப்படுகிறது.

'குருநகர்' என்ற பெயர் பிந்திய காலத்திற்கு உரியதாயினும், 'நகர்' என்ற பிற்பகுதியை (குரு + நகர்) மட்டுமே குறிப்பிடலாம். குருநகரும், குருவூரும் ஒரு அடிப்படைச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தவை என்பதால் 'குரு' என்ற சொல் முந்தின காலத்துக்கே உரியது. அதாவது, 'குருகுலத்தாரின் இருப்பிடம்'.

குருகுலக் கொடிகள்

குருகுல வம்சாவழியின் குறியீடாக பண்டைய கொடிகள் உள்ளன.

இவைகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு 'பூர்வீக குருகுலக் கொடிகள்' என எழுதப்பட்ட ஒரு கொடி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனில் சூரியன் மற்றும் இரண்டு கொடிகள், பாய்மரம், குடை இரண்டு மீன்கள், சங்கு, நண்டு, ஆமை முதலிய கடலோடு தொடர்பு படுத்தப்படும் பொருட்கள், போன்றவை குறியீட்டுச் சின்னங்களாக பொறிக்கப் பட்டுள்ளன.

இக்கொடி தவிர, தனித்தனிக் கொடிகளாக 'குருகுலக்கொடி' மற்றும் 'மகரக்கொடி' இன்றுவரை கரையூர் மக்க ளிடையே பாவனையிலுள்ளமை அவர்

களின் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

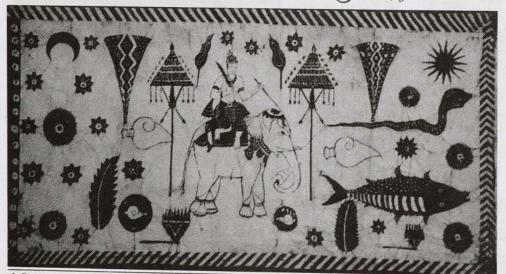
"கோட்டையை ஆட்சி செய்த 6ஆம் பராக்கிரமபாகு மன்னனின் (கி.பி.1486 - 1509) அழைப்பின் பேரில் 7,740 வீரர்களைக் கொண்ட கரவசேனை காஞ்சிபுரம், காவிரிப்பட்டணம், கீழக்கரை முதலிய குருகுல தேசங்களில் (குருமண்டலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட 'கொறமண்டல்' என்ற பெயரிலும் அறியப்படும்) இருந்து வந்தனர். தனது விரோதிகளைப் போராடி வென்ற பின்னர், இவர்கள் எவ்வம்சத்தினர் என அறிந்து குரு குலத்தாரின் வழித் தோன்றல்கள் இன்றும் பாவிக்கும், அரச முத்திரையாக கருதப்படும் 'குருகுலக் கொடி'யையும், 'மகரக்கொடி'யையும் அளித்தான்" என 'பிரிட்டோவின் 'யாழ்ப்பாண சரித்திரம்' நூலில் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. ²

குருகுலக்கொழ

இந்தியா மற்றும் இலங்கையில் வாழும் குருகுல மக்களின் அடையாளமாக உள்ள குருகுலக்கொடியின் மத்தியில் கூம்பிய தொப்பி அணிந்த அரசன் அல்லது தலைவன், கையில் வாளுடன் வெள்ளை யானை மீது அமர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். அவன் இருமருங்கிலும் முத்துக் குடைகளும், விசிறிகளும், வெண் சாமரைகளும், சந்திர - சூரிய - நட்சத்திரங்களும், ஒரு மீனும், ஒரு நாகபாம்பும், சங்குகளும், திரிகளுடன் கூடிய தீப்பந்தங்களும், வெள்ளைக் கேடயங்கள் அல்லது வட்டத் தகடுகளும், அவற்றின் நடுவே சங்கின் அடையாளங்களும், தாமரைப் பூக்களும், இரு 'கொம்பவுன்ட்' இலைகளும் (Compound Leaves) காணப்படு கின்றன.3

இக்கொடி பற்றி குறிப்பிடும் பிரபல ஆய்வாளரான வண. ஏ.ஜே.பி. அன்ரனைனஸ் அடிகள்;

"இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் மிக உயர்ந்த அரச வம்சத்தின் தவறற்ற அடையாளங்களே இவை. சூளாமணி, நிகண்டின் 21ஆம் அதிகா ரத்திலும், சதுரகராதியில் காணப்படும் அரசர்களுக்கான இருபத்தியொரு அடையாளங்களில் சில இவையாகும் (cf. Casie Chitty castes pp. 26-28).

இவையே வட இந்தியாவின் சூரிய, சந்திர வம்சாவழியினரின் ராஜரீகத்துக்குரிய விசேட அடையா எங்களாகும்.

(cf. E.W. Perera's Book of Banners under the பொலநறுவை மாவட்டத்தில் தம்பன் கடவையில் பெறப்பட்ட குருகுலக் கொடியிலொன்று குருநகர் புவிராஜசிங்கத்தின் பரம்பரையிடமும், பிரதியொன்று நூலாசிரியரிடமும் உள்ளது.

மகரக்கொடி

குருகுல மக்களின் மற்றுமொரு அடையாளம் மகரக்கொடி. குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலயத்துக்கான வரைபடத்தை வரைந்ததுடன் 25.07.1861 இல் அத்திபாரமிட்டு, முன்னின்றுழைத்து, கட்டுமானப் பணியையும் கண்காணித்தவர் வண. பிதா எல்.சி.எச். மோறுஆ. ஓ.எம்.ஐ. (Fr. L.C.H. Mauroit O.M.I) அடிகளார். தூரிகைகொண்டு வரையப்பட்ட இவரது உருவப் படத்திற்குப் பின்பக்கம் இந்த 'மகரக்கொடி' வரையப்பட்டிருந்தது. தனது இறுதிக் காலம் வரை ஆலயத்திலேயே பணியாற்றிய இவரது சேவையை நினைவுகூர்ந்து 1898ஆம் ஆண்டு ஆலயத்தினுள்ளே உருவப்படம் திரைநீக்கம் செய்யப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கது. உருவப்படம் பின்னர் குருமனையில் வைக்கப்பட்டுருந்தது.

மகரக் கொடியின் மாதிரி புனித யாகப்பர் ஆலய முன் மண்ட பத்தில் வெள்ளித் தகட்டிலும், குருநகர் கலை அரங்க முகப்பில் சீமேந்திலும் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. புனித யாகப்பர் ஆலயத் திருவிழா வின்போதும் ஆலயத்தின் முன் பக்கம் மகரக்கொடி ஏற்றப்படும் வழக்கம் உள்ளது. இக்கொடியானது ஆதிகாலத்தில் இந்திய மகாராசர்களின் பவனியின் முன்பாக எடுத்துச் செல்லப்படுவது வழக்கம் என வரலாறு கூறுகிறது. இந்து புராணங்களில் சிவன் தனது அவதாரங்கள் ஒன்றினுள் 'குருகுல சம்பந்த பரதர் கோமான் அதிராசன்' (மகாராஜா) என்பவரின் மகளை மணம் முடிக்கப் போகும் பொழுது மகரக்கொடியையும் தன்முன் எடுத்துச் சென்றார் என்ற குறிப்பும் உள்ளது.

'மகர' என்பது ஒரு வினோத கடற்பிராணி. இப்பிராணி யானை

யின் துதிக்கையையும், சிங்கத்தின் பாதங்களையும், பன்றியின் காதையும், மீனின் உடலையும், வெளித்தெரியும் பற்களையும், குரங்கின் கண் களையும், அழகான தோகையையும் உடையது. அது பிரபஞ்சம் தழுவிய ஆற்றலின் குறியீடாக அடையாளப் படுத்துகிறது. மீன் அரச அடையாளமும், குருகுலத் தாரின் அடையாளமும்,

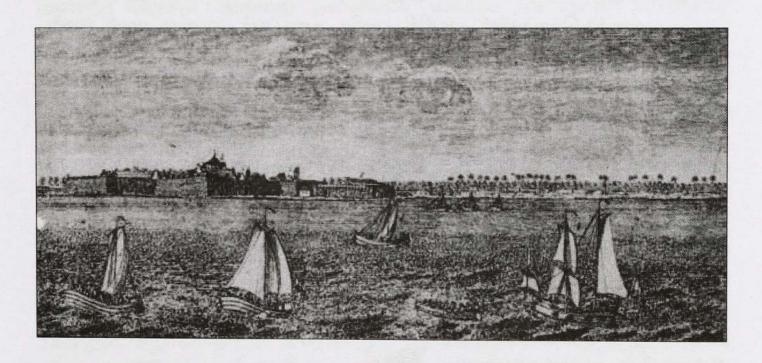

விஷ்ணு புராணத்தில் குருநாடு என்பது கங்கை நதிக்கும் யமுனா நதிக்கும் இடையிலுள்ள நிலமாகும். இது மீன் வடிவத்தில் உள்ளது. இதுவே கௌரவர்களின் வேதகால இருப்பிடமாகும்.

'மணிப்புறா'வின் குருகுல அரசனான 'அடுத்தி' என்பவர், "கங்கா மாதாவின் கரையோரங்களில் வசிக்கும் நம் எல்லோருக்கும் மகரம் எங்கள் குருகுல வம்சத்தின் அடையாளமல்லவோ" என்றார்.⁵ ➤

குறிப்புகள்

- 1. அந்தோனிப்பிள்ளை. ம.வி. 'துயரலோக ஆத்மசோக பஞ்சவா்ணத் தூது', யாழ்., அா்ச். கூசைமாமுனிவா் அச்சுக்கூடம், 1923
- 2. அன்ரனைனஸ், ஏ.யே.பி. யாழ்பாணக் குருகுலத்தவர் என்பவர் யார், யூலை 2005, ப.40.
- 3. மேலது நூல், ப.41.
- 4. மேலது நூல், ப.41.
- 5. வலைவீசு புராணம்.

போர்த்துக்கேயர் கால யாழ்ப்பாணக் கோட்டையும், அதன் தென்கிழக்கு மூலையிலுள்ள 'கோட்டை புதுமைமாதா ஆலய முகப்பும்', தொடராக கிழக்குப் பக்கம் உள்ள கரையூரும், சிறுத்தீவுக்கும் கரையூருக்கும் இடைப்பட்ட கடற்பகுதியையும் இவ்வரைபடம் அடையாளப்படுத்துகிறது.

04. குடியேற்றம்

வரலாற்றுக் காலம் முதல் காலத்துக்குக்காலம் தென் இந்தியாவி ஈழம் நோக்கிய குடியேற்றங்கள் மூலம் குடியேறிய மக்கள் ஒன்றாக, அதாவது யாழ்ப்பாடியின் இனத்தவர் வாழ்ந்த ஊர்களில் குடியேறும் முன்னமே "நெய்தல் நில மக்கள்' வாழ்ந்த ஊராக 'கரையூர்' இருந்துள்ளது" (செ. இராசநாயகம், 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்', பக். 30.) எனவே, யாழ்ப்பாடியின் வரலாற்றில் 'தன் குலத்தவருடன் வந்து திருத்திக் குடியேறி எடுத்துக்கொண்டால் கரையூரில் என்றுள்ளமையை தவிர்த்து, கடற்கரைப் பகுதியைத் குடியேறியிருந்த செம்மைப்படுத்தி குடியேறியிருக்கலாம் எனக் கருதக்கூடியதாக உள்ளது. ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளதன்படி குடியேறிய 'பாணரிற் சில பிரிவினர்' மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்வதற்கும் அதுவே சாதகமாக இருந்துள்ளது.

மற்றும், தென்னிந்தியாவில் தமிழர்களின் ஆட்சி சிறப்புற்றிருந்த காலத்தில் இலங்கைமீது மேற்கொண்ட படையெடுப்புக்களில் படை வீரர் கள், மருத்துவர்கள், அரச ஊழியர்கள், ஏவலாளர்கள், கப்பலோட்டிகள், உற்பத்தியாளர்களாக பணிபுரிந்த பலரும் அவர்களது குடும்ப உறவினர்களும் யுத்தத்தை வெற்றிகொண்ட இடங்களிலெல்லாம் குடியேறி எனக்கூறும் ஆய்வாளர்களது கருத்துக்களை கொண்டால், யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் முதல் மன்னனாகக் கூறப்படும் உக்கிரமசிங்கன் கி.பி. 785இல் படையெடுத்துவந்து 'நாகதீபத்தை' இந்தப் படையெடுப்புக்கு வெற்றிகொண்டுள்ளான். (யாழ்ப்பாணத்தை) மன்னர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆங்காங்கு காலத்தில் தவிர்த்துப் பார்த்தாலும், உக்கிரமசிங்கனது படையெடுப்புகளைத் படையெடுப்பின்போது நிகழ்ந்த குடியேற்றத்தை கரையூரின் முதலாவது குடியேற்ற காலமாகவும் கருதலாம்.

உக்கிரமசிங்கன் நாகதீபத்தை வெற்றிகொண்டதும் 'கதிரமலை' (கந்தரோடை)யினைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சிசெய்தான். இதன் காரணமாகவே கரையூர்க் குடியேற்றம் நிகழ்ந்த சமகாலத்தில் படை வீரர்கள், பணியாளர்கள் அவர்களது குடும்ப உறவுகள் மற்றும் கரையூர் வாசிகளது இனசனத்தின் ஒரு பகுதியினர், தலைநகரான கந்தரோடையை மையமாகக் கொண்டு கடற்கரை ஊர்களான சில்லாலை, மாதகல், சுதுமலை முதலியவற்றில் குடியேறியுள்ளமை வாய்மொழி பாரம்பரியமாக ஞாபகத்தில் வெளிப்பட்டவை. கரையூர் வாழ் மக்களின் உறவுத் தொடர்கள் இக்கிராமங்களில் வாழ்ந்த மக்களோடு பின்னப்பட்டிருந்ததுடன், அத் தொடர்புகள் காலாகாலமாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளமையும், இதன்

காரணமாக திருமணங்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளமையும் பின்நாளில் அறிய முடிந்தது. இவை இவர்களின் குடியேற்றத்தையும் குடியேற்ற காலத்தையும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

'செயதுங்க பரராசசிங்கன்' அரசியற்றிய காலத்தில் (கி.பி. 800-யாழ்ப்பாடிக்குப் பரிசாகக் கொடுத்த இடம் 'கரையூர்' எனவும், அது மணல்மேடாக இருந்ததாகவும், 'யாழ்ப்பாடி தன்னூர் சென்று தன் குலத்தவருடன் வந்து திருத்திக் குடியேறினான்' என்றும் அறியப்படுவதால், அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது விட்டாலும் கால வரையறையை சரியாக அதனை இரண்டாவது கரையூர் குடியேற்றம் என்றே கூறலாம். எவ்வாறா யினும் தகவல்களின்படி கரையூர் குடியேற்றம் கி.பி. 800இனை மையப் படுத்திய பண்டைய குடியேற்றமாகவே இருந்துள்ளது.

"கரையூரில் யாழ்ப்பாடி மூலமான குடியேற்றத்தில் பாணரிற் சில மீன்பிடிக்குந் தொழிலுடையவர்களானபடியால், குடியேறியவர்களும் அத்தொழிலையே செய்துவந்தார்கள். 'நெய்தல் நில வசித்தபடியால்' இக்கிராமங்களுக்கு 'யாழ்ப்பாணப் பட்டினம்' என்னும் பெயரிடப்பட்டது." என்ற முன்னைய குறிப்பு இதற்கும் பொருந்தும்.

இவை தவிர, ஆய்வாளர்களின் வெளிப்படுத்தல்களின்படி தொடர்ந்த ஆண்டுகளில் வெவ்வேறு மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் நிகழ்ந்த படையெடுப்புகள் மூலம் மக்கள் கரையூரில் குடியேறியுள்ளார்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது. அதற்கு பல்வகை அக - புற காரணிகள், சாதகங்கள் இருந்துள்ளன.

"யாழ்ப்பாணத்து அரசர்கள், இவர்களது (குருகுலத்தவர்களது) தளகத்தர்களின் தலைமையில் இந்தியாவிலிருந்து போர் வீரர்களாக அழைத்து வந்து, யாழ்ப்பாணத்தின் வட பகுதியின் பாதுகாப்பிற்காக பட்டினத்தின் மேற்குப் பகுதியில் குடியேற்றி வைத்தனர்" என 'காசிச்செட்டி' அவர்கள் தமது 'கசற்றீயர்'இல் வெளிப்படுத்தியமையை தொடர்பறாது இருந்த வரும் கரையூர் மக்களது பாரம்பரியத்திலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும். 'யாழ்ப்பாண வட பகுதிப் பட்டினத்தின் மேற்குப் பகுதி' என்பது கரையூரின் அமைவிடமே.

"தென்னிந்தியாவில் தமிழரசுகள் வலிமைபெற்றிருந்த காலவேளை களில் கடல்கடந்து இலங்கை மீது படையெடுப்புக்கள் மீண்டும் தொடங்கின. சிங்கைநகரிலிருந்து செகதுங்கன் வடவிலங்கையை ஆண்ட காலத்தில், 'முதலாம் சேனன்' என்பான் அநுராதபுரத்திலிருந்து ஆட்சி செய்தான். 'ஸ்ரீமாற வல்லபன்' (கி.பி. 815 - 862) என்ற பாண்டிய மன்னன் இலங்கைக் குப் படையெடுத்து வந்து ஜெயதுங்கனை வென்றதோடு, சேனனையும் புறமுதுகிடச்செய்து திறை பெற்றுச்சென்றான்." (இந்திரபாலா, 'யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோன்றிய காலமும் சூழ்நிலையும்' கட்டுரை, இளங்கதிர், பேராதனை, 1969, பக். 14). இந்த படையெடுப்பும் தொடர் 22

குடியேற்றத்துக்கு வழிவகுத்துள்ளது.

"... 'சிங்கை ஆரியன்' எனப்பட்ட அரசனின் ஆட்சியின்போது (1248) சோழநாட்டிலிருந்து யாழ் நகரக் குருகுல மக்கள், தமது தலைவரும் இராசகுமாரனுமாகிய 'வீரசிங்கன் குருகுல நாட்டுத் தேவன்' என்பவரின் தலைமையின் கீழ் போர்வீரர்களாக இங்குவந்து குடியேறினர். யாழ் நகர் அரசனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க தென்னிந்தியாவில் இருந்து சில குடும்பங்கள் தங்கள் அடிமைகளுடனும், குடிமக்களுடனும் யாழ்ப் பாணத்தில் குடிபுகுந்தனர்." ²

இதற்கு ஆதாரமாக; "குருநகர் டேவிற் வீதியில் வசித்த குருகுலத் தவரான எம். ஜேம்ஸ் இராசையாவின் கையிருப்பில், 1819இல் அவருடைய முப்பாட்டனாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த மூன்று மூல அத்தாட்சிப் பத்திரங்களுள் 'சத்திரிய' என்ற பதமும் பெயரோடு அவரது 'பஸ்தியாம்பிள்ளை எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. அதில் கொன்ஸ்ரன்ரைன் சத்திரியா, யாழ்ப்பாணப் பட்டணம்' என்று இது அடிமைகள் இவர் வைத்திருக்கலாம் உறுதிப்படுத்தும் ஆவணமாகும்" 3

மேலும், "... இச்சனங்கள் (யாழ்ப்பாண இராச்சிய மக்கள்) சிங்களவர் அல்லாத சாதியினரும், இந்திய மாநாட்டில் பிராமண குலத்துதித் தவர்களுமாம். இவர்கள் யுத்தத்திலோ, ஆயுதப் பிரயோகத்திலோ ஒரு வகையான தேர்ச்சியும் இல்லாதவர்கள். எனவே, யாழ்ப்பாண அரசர்கள் தங்கள் பாதுகாப்புக்காக பட்டாளங்களையோ, கடற்படையையோ வடக்குத் தேசத்திலிருந்து வரவழைத்து, தங்கள் ஊரில் குடியேற்றி வைத்தனர். குருகுல மக்களான இவர்கள் தொடர்ந்து ஆரிய அரசர்களான யாழ்ப்பாணச் சக்கரவர்த்திகளின் தரைப்படையிலும், கடற்படையிலும் பொறுப்புள்ள பதவிகளிலிருந்து சேவைசெய்து வந்திருக்கின்றனர்." 4 போன்ற காரணங்களால் கரையூரில் குடியேற்றங்கள் பெருகியுள்ளன.

மேற்குறித்தவற்றுக்கு வலுவூட்டுவதுபோல யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுகி நூலில்; "... யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தில் பறங்கியர் காலந்தொட்டு நிலத்தரசர்களாகவும், அரசாட்சி உத்தியோகங்களிற் பலதை வகிப்போராயு மிருந்து வருகின்ற ஒரு சாகியத்தைப் பற்றி இங்கு குறித்தல் தகுதியேயாம். இவர்கள் தென்னிந்தியாவின் கரைத்துறை பட்டினங்களில் நின்று வந்தமைபற்றி 'கரையார்' எனும் பொதுப் பெயரிலடக்கிச் சொல்லப்படினும் நுழைஞர், செம்படவரோடு சமப்படுத்திப் பார்க்கக்கூடாத நாட்டாண்மைக் காரரேயாவர். ...நம் பட்டினத்திலுள்ள இவ்விசேட சாகித்தியர் பறங்கியர் காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து அடிமைக் குடிமைகளோடு வந்து அவர்களுக்குக் கீழ் உத்தியோகம் வகித்துக் குடியேறியவர் என்பர். தென்னிந்தியாவில் 'குருகுல' தலைவர்கள் தமிழரசர் காலத்திலும் யாழ்ப்பாண சேனைக்கு பலகாலும் உபபலமாய் வந்ததுண்டு. இவ்வாறே 1618 அளவில் சங்கிலி குமாரனுக்கு உதவியாய் 'வருணகுலத்தன்' என்பவன் ஒரு சேனையோடு வந்தானெனச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. "அப்பால் பறங்கியருக்கெதிராய் நாயக்கன் 1619ம் ஆண்டு அனுப்பிய சேனையும் ஒரு குருகுலத் தலைவனின் கீழேயே வந்தது எனக் கண்டோம்... இச்சாகித்தியார் மூவரசரின் கீழ்ப் பிரபலம் பெற்ற தலைவர்களை உடையோராய் இருந்தனர்." 5

எனவே, The Pallavas and their title 'Videlvidugu'in Tamil Culture Vol, Iv No. 3 July 1955 p. 257 இல் கூறப்பட்டுள்ள 'வரலாற்றின் வேறுபட்ட காலகட்டங்களில் இலங்கையில் படையெடுத்த பல்லவ, சோழ, பாண்டிய வம்சத்தினரின் சத்திரிய போர்வீரர்களின் வழிவந்தோரே இன்றைய குருகுலத்தார் என்ற குறிப்பிலிருந்து நோக்கும்போது;

"இலங்கையில் படையெடுத்த பாண்டிய, பல்லவ, சோழ வம்சத்தினரின் சத்திரிய போர் வீரர்களின் வழிவந்தோரே" என்பதையோ, "…'சிங்கை ஆரியன்' எனப்பட்ட அரசரின் ஆட்சியின்போது இந்தியாவி லிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து குடிபுகுந்தனர்." என்பதையோ எடுத்துக் கொண்டால் பாண்டியர் படையெடுப்பின் காலம் கி.பி. 815, சிங்கை ஆரியனின் காலம் கி.பி. 1248 என்பதால் இரண்டு காலகட்டங்களுக்கும் இடையிலான கால இடைவெளி நீண்டதாக உள்ளபோதும் '10ஆம் நூற் றாண்டில் 'கரையார்' என அழைக்கப்பட்ட குருகுலத்தார் தமது இனத்த வரான வடபகுதியில் உள்ளவரைப் போன்றே தாமும் மத்திய இந்தியாவில் வதிவுற்ற 'கௌரவர்கள்' என்றும் சொல்வதாக 'பண்டிதர் கியூ நெவில்' குறிப்பிட்டுள்ளமையை நோக்கில், வடக்கில் இவர்கள் 10ஆம் நூற்றாண் டுக்கு முன்னமே வாழ்ந்துள்ளமை கி.பி. 800இனை மையப்படுத்திய குடியேற்றத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

"இரண்டாம் முறை கி.பி. 1560 ஆம் ஆண்டு 'கொன்ஸ் தாந்தீனு தே பிறகன்சா' என்னும் தளபதியின் தலைமையில் போர்த்துக்கேயப் படை 77 கப்பல்களுடன் 'கரையூரில்' இறங்கியது." ⁶ போர்த்துக்கேய படைகளின் தரையிறக்கத்துக்கு ஏற்ற தரை மற்றும் கடல் வசதிகள், வாய்ப்புகள் ஏற்கெனவே ஏற்புடையதாக இருந்துள்ளதால்தானே இது சாத்தியமாகியுள்ளது.

"... 28 ஒக்டோபர் 1591 போர்த்துக்கேயரின் மூன்றாவது யாழ்ப்பாண படையெடுப்பு நிகழ்கிறது. போர்த்துக்கேய படைத்தளபதி 'அந்திரே பூர்த்தாடு டி மென்டொன்சா' 43 மரக்கலங்களுடனும், 250 வள்ளங்களுடனும் ஊர்காவற்றுறை ஊடாக யாழ்ப்பாண கடனீரேரியுட் பிரவேசித்தான்... நாவாந்துறையிலிருந்து அரியாலை வரையிலான கடற்கரையோரம் உள்வாங்கி நாவலர் வீதி வரையிலான பரப்பும் அக்காலகட்டத்தில் காட்டு மரங்கள் நிறைந்த பிரதேசமாக விளங்கின... எனினும் கொழும்புத் துறை மற்றும் 'அலுப்பாந்தி' (கரையூர் துறைமுகம்) போக்குவரத்துக்குரிய

கலையார்வன்

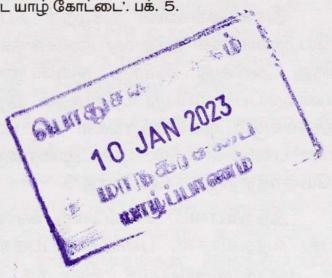
துறைகளாக விளங்கியதால் குடியிருப்புக்களைக் கொண்டிருந்தன."

இப்படையெடுப்புடன் போர்த்துக்கேய படைத்தளபதி, யாழ்ப் பாணத்தைக் கைப்பற்றியதுடன், மன்னன் 'புவிராசபண்டாரம் பரராசசேகரன்' என்பவனைக் கொலைசெய்து தனது ஆதிக்கத்தை நிறுத்திக்கொண்டான். கைப்பற்றிய பகுதியை தொடர்ந்து வைத்திருப்பதிலுள்ள இடர்பாட்டை உணர்ந்த 'மென்டொன்சா', ஊர்ப் பிரமுகர்களை கூட்டி, 'எதிர்மன்ன சிங்ககுமாரன்' என்ற அரசகுலத்தானை யாழ்ப்பாணத்து மன்னனாக நியமித்து, போர்த்துக்கேயரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்று அரசாளும்படி பணித்து, பெரும் திரவியத் திறைகளுடன் மரக்கல மேறினான். 8

யாழ்ப்பாணத்தில் போர்த்துகேயரின் நிழல் நிர்வாகம் நடைபெற்ற காலத்திலும் மன்னாரிலிருந்து பகுதி பகுதியான குடியேற்றங்கள் நிகழ்ந் துள்ளன. இவைதவிர 'முத்துக் கடற்கரை' என அழைக்கப்பட்ட இந்தியா / மன்னார்க்குடா பிரதேசங்களான தூத்துக்குடி, மணப்பாடு, நரிப்பூர், ஆதியாம் பகுதிகளிலிருந்து சுயமாக படகுகளில் வந்து மன்னாரில் குடியேறி, போர்த்துக்கேயர் மன்னாரைக் கைப்பற்றியதும் அங்கிருந்து வெளியேறி, கரையூரில் குடியேறியுள்ளனர். இதற்குச் சான்றாக, மன்னாரில் ஒன்றித்து வாழ்ந்த குருகுலம், கமண்டலர்குலம், வருணகுலம், குகன்குலம், சிந்து நாட்டார் குலம், கங்கை நாட்டார் குலம் போன்ற தொன்மப் பெயர்களையுடைய மக்களின் வாழ்விடமாகவும் கரையூர் இருந்துள்ளதைக் குறிப்பிடலாம்.

குறிப்புகள்

- 1. கலாநிதி க. குணராசா, யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை, பக். 62.
- 2. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, பக். 15
- 3. புஸ்பராஜன் மு, வலை உணங்கு குருமணல், நவம்பர் 2011, பக். 33.
- 4. Queyroz p. 50
- 5. மெஸ் வேலுப்பிள்ளை.க, யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுகி, 1918, ப. 177-181.
- 6. அன்ரனைனஸ், ஏ.யே.பி. யாழ்பாணக் குருகுலத்தவர் என்பவர் யார், யூலை 2005, ப.40.
- 7. கலாநிதி க. குணராசா, 'யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை'. பக். 98.
- 8. கலாநிதி க. குணராசா, 'களம் பல கண்ட யாழ் கோட்டை'. பக். 5.

05. លាឃ្ល់ប្បាប់រប្

நுதியோரங்களும், கடலோரங்களுமே பண்டைய மக்களின் குடி யேற்றத்துக்கும் தொடர்ச்சியான வாழ்பரப்புக்கும் சாதகமான நிலையைத் தோற்றுவித்திருந்தமையை அறிகிறோம். அதுவே உலகில் பல குடியேற் றங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகவும் இருந்துள்ளன. எனவே, குடியேற்ற காலம் முதல் கரையூர் மக்களின் வாழ்பரப்புப் பற்றி நோக்கில், அங்கு குடியேற்றம் நிகழ்ந்ததாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள 'மன்னர்களின் ஆட்சி'க் காலங்களை எடுத்துக்கொண்டால்; 8ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கலிங்கராட்சி, பாண்டியராட்சி, சோழராட்சி, ஆரியராட்சி என நீட்சிபெற்று, இறுதியாக சங்கிலி குமாரனின் ஆட்சிக் காலமாகவும், பின்னர் போர்த்துக் கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலங்களாகவும் தொடர்ந்து, இலங்கையரின் ஆட்சிக் காலமாகவும் இருந்துள்ளது.

மன்னர் ஆட்சிக் காலம் (கி.பி. 785 - கி.பி. 1620)

"உத்தரதேசத்தில் சோழராட்சி நிலைபெற்றிருந்த காலத்தில் (பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை) குறிப்பிடத்தக்க நகரப் பண்பு வாய்ந்த குடியிருப்புகள் விருத்தியுற்றிருந்தன. கதிரைமலை (கந்தரோடை) ஜம்புக்கோளப் பட்டினம் (காங்கேசன்துறை) சிங்கை நகர் (வல்லிபுரம்) நாகர் கோவில், ஊர்காவற்றுறை, யாழ்ப்பாணப்பட்டினம் (கரையூர்) முதலியவற்றை இவ்வகையில் குறிப்பிடலாம்" 1

கரையூர்; 'யாழ்ப்பாண பட்டினம்' என்றும், யாழ்ப்பாண துறைமுகம் என்றும் அழைக்கப்பட்டதாக அறிஞர்கள் சிலரது வெளிப்படுத்தல்கள் ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே 13ஆம் நூற்றாண்டு வரை அதாவது யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோற்றம்பெறும் வரை கரையூரே யாழ்ப்பாண பட்டணமென அழைக்கப்பட்டுள்ளது

இக்காலங்களில் நிகழ்ந்த சுயாதீன, தொடர் குடியேற்றங்களில் குடியேற்றவாசிகள் தத்தமது இனசனத்தை இனங்கண்டு, ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து அல்லது சார்ந்து குடியேறுவதை இயல்பான தேவையாகக் கொண்டிருப்பர் என்பது யதார்த்தம். இதன் காரணமாகவே சமூகங்களைப் பிரதிபலிக்கும் குடியேற்றங்கள் பல உருவாகி 'சாதிக்கொரு ஊர்' என்ற சொல் பாவனைக்கும், நடைமுறைக்கும் வந்துள்ளது. இது கரையூர் குடியேற்றத்திற்கும் பொருந்தும்.

இந்தியாவில் வெவ்வேறு ஊர்களில் வெவ்வேறு தொழில்களைச் செய்து வந்தவர்கள், படையெடுப்புகளில் பங்குகொண்டவர்கள் மற்றும் அரச அனுசரணையோடு கிடைத்த வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்திக் 26 குடியேறியவர்களுக்கு ஒன்றித்த சமூகத் தெரிவு, வாழ்வியற் சூழல், பாதுகாப்பு, ஒத்துழைப்பு, தொழில் வாய்ப்பு போன்றவற்றில் கரிசனை செலுத்தவேண்டிய தேவை இருந்திருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அதனால், அனைத்துத் தேவைகளையும் கருத்திற்கொண்டு கரையூரில் துறைமுகத்தை அண்டிய பகுதிகள் மற்றும் கடற்கரை ஓரங்களில் இல்லிடங்களை அமைத்தே வாழ்வைத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். கப்பல் கட்டுபவர்களுக் கும், கப்பல் ஓட்டுபவர்களுக்கும், வணிகம் செய்பவர்களுக்கும், மீன்பிடித் தொழில் செய்வோருக்கும் கடற்கரைப் பகுதியே உகந்த இடம். இவையே இயல்பாய் இருந்ததை பல்வேறு குடியேற்றங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

"1560இல் போர்த்துக்கேய படை கரையூரில் இறங்கியது. 'அலுப்பாந்தி' (கரையூர் துறைமுகம்) பகுதிகள் போக்குவரத்துக்கு உரிய துறையாக விளங்கியதால் குடியிருப்புக்களைக் கொண்டிருந்தன." எனவும், 1619இல் தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்தோரும் இரவிரவாக மீனவர் வீடுகளில் ஒளித்திருந்தனர்" (மீனவர் வீடுகள் எனும்போது தேவையின் நிமித்தம் கடற்கரையோர வசிப்பிடத்தையே கொண்டிருக்கும்) எனவும் வெளிவந்த தகவல்கள் கரையூர் மக்களின் வாழ்விடங்கள் தெற்கே யாழ்ப்பாணக் கடல் நீரேரி ஓரம் செறிவாக இருந்துள்ளதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

எனவே, குடியேற்றகாலம் முதல் (மன்னர் ஆட்சியில்) தொழில் வசதி ஒன்றையே இலக்காகக்கொண்ட கடற்கரையோரக் குடியிருப்பே கரையூர் குடியேற்றக்காரருக்கு பிரதான தெரிவாக இருந்துள்ளது. தொடர் குடியேற்றங்களின் காரணமாக கடற்கரை ஓரங்களில் நிலப் பற்றாக்குறை ஏற்பட வாழ்பரப்பு மெல்லமெல்ல வடக்கு நோக்கி நகர்ந்துள்ளது. பின்நாளில் போர்த்துக்கேயரால் அமைக்கப்பட்ட 'சீதாரி' (கடற்கரை நகரம்) மூலம் இதனை அறியமுடிகிறது. இவை, போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப் பாணத்தைக் கைப்பற்றியபோது கரையூரில் இல்லிடங்கள் செறிவாக இருந்துள்ளமைக்கு சான்றாகவும் உள்ளன.

மேற்குறித்தவை தவிர; தூய கொஞ்செஞ்சி மாதா ஆலயம் மற்றும் அர்ச். சந்தியோகுமையோர் அப்போஸ்தலர் ஆலயம் கட்டுவதற்கு சிலர் தமது பரம்பரைக் காணிகளை ஒப்படைத்தார்கள் என்ற பாரம்பரிய மும், நூல்களின் வெளிப்படுத்தல்களும், காணி உறுதிகளும், போர்த்துக் கேயரின் தரையிறக்கங்களுக்கு பெரிதும் உதவியதாக வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ள கரையூர் துறைமுகமும் ஆதாரங்களாக உள்ளன.

யாழ்ப்பாணம் போர்த்துக்கேயர் வசமாகும் முன்னர் மன்னார் ஊடான குடியேற்றங்கள் சில கரையூரில் ஏற்பட்டுள்ளன. இதற்கு 'மன்னார்ப் படுகொலை' பிரதான காரணியாக அமைந்துள்ளது. அந்நாட்களில் 'சங்கிலி' மன்னனால் ஆழப்பட்டு வந்த யாழ்ப்பாண இராச்சியமானது மன்னார்த்தீவு, மாதோட்டம், நெடுந்தீவு, ஏனைய அயல் தீவுகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்ததால் குடியேற்றக்காரருக்கு சில சாதகங்கள் இருந்துள்ளன.

இந்த மன்னனின் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் தென் இந்தியாவின் வேதாளை, இராமேஸ்வரம் மீன்பிடிக்கரை பகுதிகளிலிருந்தும், தூத்துக்குடி, மணப்பாடு நரிப்பூர், ஆதியாம் ஆகிய கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்து இராமேஸ்வரம் மார்க்கமாகவும் படகுகளில் வந்து மன்னார்த்தீவின் பல இடங்களிலும் குடியேறியுள்ளதாக வெளிப்படுத்தல்கள் உள்ளன.

கி.பி. 1542ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் புனித சவேரியாரால் அனுப்பப்பட்ட இந்திய குருவைக்கொண்டு சிறிய கரையாரப்பட்டணம் (பட்டித்தோட்டம்), தோட்டவெளி பகுதியில் குடியேறிய வரை திருமுழுக்குப் பெற்றனர்." 2 இதனைக் கேள்வியுற்ற சங்கிலி மன்னன், கி.பி. 1542ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் படையை அனுப்பி மதம் மாறிய மக்களில் 600 - 700 பேர் வரையானோரையும், மதம் மாற்றிய குருவையும் சிரச்சேதம் செய்வித்தமை வரலாறாகப் பதிவாகியுள்ளது.

"மன்னாரில் நிகழ்ந்து முடிந்த இந்தத் துயரச் சம்பவத்திற்காகப் பழிவாங்கும் பொருட்டு, கி.பி. 1543இல் போர்த்துக்கேயரின் முதலாவது படையெடுப்பு யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி நிகழ்ந்தது. இப்படைக்கு 'மாட்டின் அல்போன்சோ தே சௌசா' என்பான் படைத் தலைவனாக வந்தான். அவனது மரக்கலங்கள் நெடுந்தீவில் ஒதுங்கியபோது பரநிருபசிங்கன் அவனை நாடிச் சென்று உதவி கோரினன். சங்கிலி செகராசசேகரன் வழங்கிய திரவியத்தால் திருப்தியடைந்த 'மாட்டின் அல்போன்சோ தே சௌசா' படையுடன் திருப்பிச்செல்ல நேர்ந்தது" என நீலவண்ணனின் 'களம் பல கண்ட யாழ்கோட்டை' நூலில் அறியமுடிகிறது.

மன்னாரில் குடியேறிய மக்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களை பெரிதும் பாதித்த மதம்மாறியவர்களில் 700பேரின் படுகொலை மற்றும் பெரிய கரையாரப்பட்டணம் (எருக்கலம்பிட்டி), சிறிய பட்டணங்களில் 1545ஆம் ஆண்டு நடந்த கொள்ளை நோயினால் (பிளேக் நோய்) கொத்துக் கொத்தாய் நிகழ்ந்த உயிரிழப்புகள் போன்றவற்றால் ஏற்பட்ட அச்சமே; எதிர்பார்ப்புகளுடன் இந்தியாவிலிருந்து மன்னாரில் குடியேறியவர்களின் போர்த்துக்கேயர் கால கரையூர் குடியேற்றம் விரைவாக நடைபெறக் காரணமாய் இருந்துள்ளது. இவற்றிலிருந்து தப்பி யவர்கள் மன்னார்த் தீவைவிட்டு வெளியேறும் முயற்சிக்கு சங்கிலி மன்னனின் ஆட்சி தடையாக இருந்தும் பல குடும்பங்கள் மாதோட்டம் ஊடாக வெளியேறியுள்ளன.

1560ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் "கொன்ஸ்தாந்தீனு தே பிறகன்சா என்னும் தளபதியின் தலைமையில் போர்த்துக்கேயப் படை 77 மரக்க லங்களுடன் கரையூரில் இறங்கியது. இப்படை நல்லூர் நோக்கி முன்னேறு வதை தடுக்க முடியாமற் போனமையால் கோப்பாய்க்கு பின்வாங்கிய சங்கிலி செகராசசேகரகன் 'பிறகன்சா'வுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டான். ஒப்பந்தப்படி ஏராளமான திரவியங்களுடன் மன்னாரில் கோட்டை 28

அனுமதியும் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பிச் சென்றான் கொன்ஸ் தாந்தீனு தே பிறகன்சா." ³

1560ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் போர்த்துக்கேயர் மன்னார்த் தீவைக் கையகப்படுத்திக்கொண்ட பின்னர் மாதோட்டமும், நெடுந்தீவும் போர்த்துக்கேயர் வசமானது. அதனால், மன்னார், மாதோட்டத்தில் ஒன்றித்து வாழ்ந்த குருகுல, கமண்டலகுல மக்கள் அச்சமின்றி கரையூரில் குடியேறு வதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அதற்கு வழிவகுத்தவர் மன்னாரின் முதல் பங்குத் தந்தையான 'வண. அன்றிக் அன்றிக்குவெஸ் சுவாமியார்.' "1560 ஆம் ஆண்டு மன்னாரைப் போர்த்துக்கேயர் கைப்பற்றிக் கொண்ட பின்பு வண. அன்றிக் அன்றிக்குவெஸ் சுவாமியாரால் புதுக் குடியேற்றம் நடைபெறலாயிற்று. இவ்வித காரணங்களால் கமண்டல குலத்தவர்கள் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் முதலான இடங்களில் குடியேறலானார்கள்." ⁴ எனத் தகவல்கள் உள்ளன.

"யாழ்ப்பாடியால் கரையூர்ப் பகுதியில், குடியமர்த்தப்பட்ட நெய்தல் நில மக்கள், யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தின் ஆரம்பக் கட்டமைப்புக்குக் காரணமாயினர் (போர்த்துக்கேயர் காலப் பட்டினம் என்பது 'கரைநகர்') எனலாம். தென்னிந்தியத் துறைகளிலிருந்து ஊர்காவற்றுறை ஊடாக யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் வரை மரக்கலங்கள் வந்து சென்றன. எனவே, 10 ஆம் நூற்றாண்டில் சிங்கைநகர் தொடர்ந்து தலைநகரமாக இருந்தபோது, யாழ்ப்பாணப்பட்டினம் (கரையூர்) துறைநகரமாக விருத்தியுற்றிருந் துள்ளது".⁵

கி.பி.1591ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயரின் படையெடுப்பில் படைத் தளபதி 'அந்திரே பூர்த்தாடு டி மென்டொன்சா', மன்னன் 'புவிராச பண்டாரம் பரராசசேகரன்' என்பவனைக் கொலை செய்து தனது ஆதிக்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டான் என ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதுமுதல் நிழல் நிர்வாகத்தை நடத்திய போர்த்துக்கேயர், 30 வருட இடைவெளியின் பின்னர் (கி.பி.1621) யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர்.

போர்த்துக்கேயர் காலம் (கி.பி. 1621 1795)

02.02.1621இல் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தை தமது ஆழுமைக்குள் கொண்டுவந்த பின்னர், பாதுகாப்பைக் கருத்திற்கொண்டு நாற்சதுர கோட்டையை அமைத்துக் கொண்டனர். "1625இல் கோட்டைக்கு கிழக்குப் பக்கமிருந்த கரையூர்க் குடியிருப்புகளை உள்ளடக்கும் வகையில் வடக்கே 'சப்பல் வீதி', தெற்கே 'கடற்கரை வீதி', மேற்கே 'முற்றவெளி', கிழக்கே 'மூன்றாம் குறுக்குத்தெரு' என சதுர வடிவில் நகரத்தையும் நிர்மாணித்துக் கொண்டனர்.

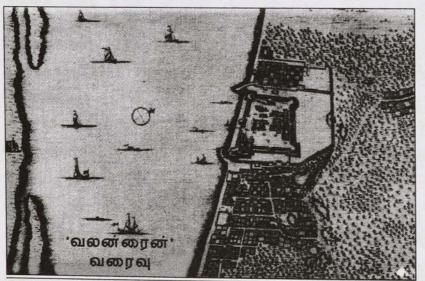
நகருக்கு வடக்குப்புறம் தாராக்குளம் பகுதி, வடகிழக்கில் மஞ்ச கரிச்சகுளம் - தெரிவிக்குளம் (தேவரிக்குளம்) பகுதி, தெற்கில் வண்ணான் குளம், தென்கிழக்கே கரையூர்" என அந்நகர் அடையாளப்படுத்துகின்றது." (தகவல்: ந.பரமேஸ்வரன், 'உதயன் வார இதழ்', 26 செப்ரெம்பர் 2021).

அந்நகர் 'சீதாரி' (கடற்கரை நகர்) என அவர்களால் அழைக்கப் பட்டது. மேற்குறித்த எல்லைகளில் மூன்றாம் குறுக்குத்தெரு என்பது 'வலன்ரைன்' என்பவரின் போர்த்துக்கேயர் கால வரைபடத்தின்படி தற்போதைய புனித பத்திரிசியார் வீதியாகும். இந்த எல்லைக்குள் அதிக குடியிருப்புகளைக் கொண்டதாக கரையூர்ப் பகுதி இருந்ததால் 'சீதாரி' 'கரையூர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

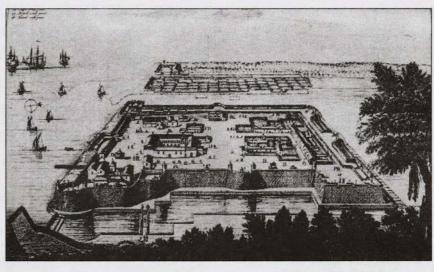
நூலாசிரியரின் தாய்வழி பரம்பரையினரின் உறுதியில் 'சீதாரி பிரிவு 05', 'சந்திமிங்கு வளவு', காணி இல. 81, தெற்கு எல்லை 'கடற்கரை வீதி' எனவும் காணப்படுகின்றது. இது கரையூர்க் குடியிருப்புகளை உள்ளடக்கி 'சீதாரி' அமைக்கப்பட்டுள்ளதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இதே போன்றுள்ள சில உறுதிகளை நூலாசிரியர் பார்வையிட்டுள்ளார்.

கோட்டையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி கடற்கரை ஓரமாக செல்லும் வீதி 'கடற்கரை வீதி' என்றும், கோட்டை முகப்பிலிருந்து சீதாரி குடியிருப்பை ஊடறுத்துச் செல்லும் வீதியை 'பறங்கித் தெரு' என்றும், அதனை அண்டிய பகுதிகள், குறுக்கு வீதிகளில் அமைக்கப்பட்ட வீடுகளில் போர்த்துக்கேய இனத்தவர் வசித்தமையால், சீதாரியை 'பறங்கித் தெரு நகரம்' என்றும் நல்லூரில் வசித்த மக்கள் அழைத்தனர். 'பறங்கித் தெரு' என்பது தற்போதைய பிரதான வீதியாகும்.

போர்த்துக்கேயரின் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை மற்றும் அன்றைய கரையூரின் வாழ்பரப்பை (சீதாரி) வெளிப்படுத்தும் ஆதாரமாக ஒல்லாந்த படைவீரனான 'வலன்ரைன்' என்பவரின் வரைபடமே பலராலும் அறியப் பட்ட, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட படமாக உள்ளது. அதில் போர்த்துக்கேயரின் கோட்டை, கோட்டைக்குள் தென் - கிழக்கு மூலையில் 'வெற்றி மாதா' ஆலயத்தின் கோபுரம், கிழக்கே 'சீதாரி' குடியிருப்புகள் உள்ளன. மேற்கே சதுர வடிவில் குடியிருப்புகளும் உள்ளன. அவை மக்களினதா? அல்லது அரச ஊழியர்கள் - படைவீரர்களினதா? என்பதில் தெளிவில்லை. வடக்கே சற்றுத் தூரத்திலும் குடியிருப்புகள் காணப்படுகின்றன. சீதாரியிலிருந்து

வீதியால் தொடர்புபடுத்தப் பட்டிருக்கும் அவ்விடம், 'வண்ணார்பண்ணை'யை அடையாளப்படுத்துகின்றது. தெற்கே யாழ்ப்பாணக் கடல் நீரேரி மற்றும் சிறுத் தீவு, குறுஞ்சட்டித்தீவு போன்றவற்றின் பகுதிகள் தெளிவாக வரையப் பட்டுள்ளன. 'பல்தேயுஸ்' பாதி ரியாரின் வரைபடத்தில் கரையூர்ப் பகுதியில் நின்று மேற்கு நோக்கி பார்த்தால் தெரியக்கூடிய போர் த் துக் கேயரின் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை யும், யாழ்ப்பாணக் கடல் நீரேரியும் கோட்டையின் உட்புறம் தென்கிழக்கு

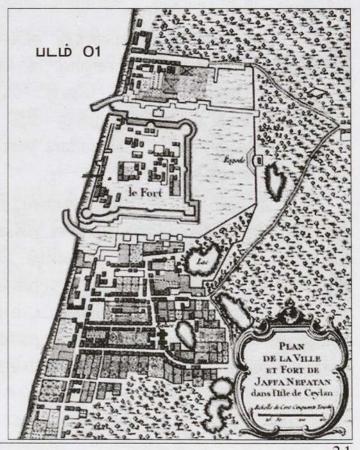

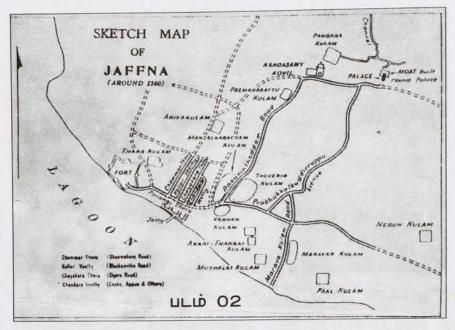
மூலையில் உள்ள 'வெற்றி மாதா' ஆலயத்தின் கோபுரமும், கூரையும், அரச கட்டடங்களும், மேற்கு குடியிருப்புகளும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன.

படவரைஞர்களான 'வலன்ரைன்' (ஒல்லாந்த படைவீரன்), 'பல்தேயுஸ்' (ஒல்லாந்த பாதிரியார்) இவர்கள் இருவரும் யாழ்ப்பாண யுத்தத்தில் பங்குகொண்டவர்கள். இவர்களது வரைபடங்களை ஒத்ததாக 'பிரான்சிய மொழி'யில் 'Paln de la Ville et Port de Jaffa, Nepatan' (நகர மற்றும் யாழ்ப்பாண கோட்டை வரைபடம்) என எழுதப்பட்டுள்ள படம் 01, ஏனையவற்றைவிட மிகத் தெளிவாக உள்ளது. அதில் கரையூர் குடியிருப்புகளின் செறிவைக் காணமுடிகிறது. கரையூர் குடியிருப்பு, கோட்டை மற்றும் கோட்டையின் மேற்கு குடியிருப்பு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகள் மரங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றமை கரையூர் பழமையான குடியேற்றமாக இருந்துள்ளது என்பதற்கு சான்றாக உள்ளது. இப்படத்தில் கோட்டையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி கடற்கரை ஓரமாகச் செல்லும் 'கல்வீதி'

கரையூரின் தெற்கு எல்லையாகும். அவ்வீதியிலிருந்து வடக்கே சமாந் தரமாக உள்ள வீதி (தற்போதைய வைத்தியசாலை வீதி) வரை செறி வான குடியிருப்புகளும், 'மஞ்ச கரிச்சகுளம்', 'தெரிவிக்குளம்' (தேவரிக்குளம்), 'வண்ணான் குளம்' போன்றவையும் காணப்படுகின்றன. இவற்றையும் கரையூர் வீதிகளையும் 'Sketch Map of Jaffna (around 1560)' வரைபடம் (படம் 02) தெளிவாக இனங்காட்டுகிறது.

படம் 01 மற்றும் 'வலன்ரை னின்' வரைபடத்தில் கோட்டையி லிருந்து தற்போதைய வைத்திய சாலை வீதி - 'பறங்கித்தெரு'

சந்திப்பு வரை செறிவாகக் காணப்படும் குடியிருப்பு கள், அங்கிருந்து படிப்படி யாக குறைந்து சுண்டுக் குளி வரை செல்வதைக் காணமுடிகிறது. எனவே, இதன்மூலம் கரையூர் வாழ்பரப்பையும், செறி வான குடியிருப்பையும் அறியமுடிகிறது.

்படம் 02' எனச் கட்டப்பட்டுள்ள 'Sketch

Map of Jaffna (Around 1560) வரைபடமானது, கரையூர் குடியிருப்புகள் உள்ளடக்கப்பட்ட போர்த்துக்கேயர் காலத்து நகர அமைப்பை தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வரைபடம் கோட்டையை அண்மித்துள்ள 'கரையூர் துறைமுகத்தை 'Jetty' எனவும், கோட்டை வாசலிலிருந்து சீதாரியை ஊடறுத்துக் கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் பாதை 'பறங்கித் தெரு' (தற்போதைய பிரதானவீதி) எனவும் வெளிப்படுத்துகிறது. பறங்கித் தெருவிலிருந்து வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் 'இராசாவின் தோட்ட வீதிக்கு' (தற்போதைய 'மடம் வீதி') கிழக்குப் பக்கம் 'தேவரிக்குளம்', மேற்குப்பக்கம் 'மஞ்சகரிச்சகுளம்' (தற்போது பெண்கள் பாடசாலை உள்ள இடம்), பறங்கித்தெருவுக்கு தெற்குப்பக்கம் 'வண்ணான் குளம்' (தற்போது குடிநீர்த் தாங்கி, 'ஜுபிலி சென்ரர்' கட்டப்பட்டுள்ள இடம்) போன்றவை காணப் படுகிறன.

பறங்கித்தெருவிலிருந்து 'சப்பல் வீதி' வரையுள்ள நான்கு குறுக்கு வீதிகள் பின்வரும் பெயர்களில் காணப்படுகின்றன: 1ஆம் குறுக்கு வீதி - Chemmar Theru 'செம்மார் தெரு', 2ஆம் குறுக்கு வீதி - Kollar Veethy 'கொல்லர் வீதி', 3ஆம் குறுக்கு வீதி - Chayakara Theru 'சாயக்காற தெரு', 4ஆம் குறுக்கு வீதி - Chandara Veethy 'சந்திரா வீதி' - சமையல்காரர், 'அப்புஸ்' எனவுள்ளன.

மேலும், படம் 01இல் கரையூரின் எல்லையாக கோட்டையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் 'கடற்கரை வீதி'யிலிருந்து நான்கு வீதிகள் வடக்கு நோக்கி சென்று பறங்கித் தெருவில் சந்திக்கின்றன. கடற்கரை வீதியோரம் 03ஆம், 04ஆம் குறுக்கு வீதிகளுக்கு இடையில் பெரிய கட்டடம் காணப்படுகிறது. இக்கட்டடம் பற்றி தெளிவான ஆதாரம் இல்லாது விடினும் கடற்கரையோரம் 'உப்புமால்' ஒன்று இருந்ததாக வாய்மொழி ஞாபக மற்றும் பத்திரிகைத் தகவல் மூலம் அறியப்படுவதால் அக்கட்டடம் 'உப்புமால்' ஆக இருக்கலாம்.

வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் 3ம் குறுக்குவீதி - பறங்கித் தெரு கலையார்வன்

32

சந்திப்பின் தெற்குப்பக்கம் ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்ட 'வண்ணான்குளம்' வரை படங்களில் வண்ணான்குளம் என வெளிப்படுத்தப் பட்டிக்கும் அக்குளம் 'பட்டங்கட்டி குளம்' என அழைக்கப்பட்டதை பல ஆண்டுகளின் முன்னர் முதியவர்கள் வாயிலாக கட்டுரையாளர் அறிந்துள்ள போதும், காரணம் அறியப்படவில்லை. ஆனால், குருகுல சாதித் தலைவர் களையே 'பட்டங்கட்டி' என அழைப்பது வழக்கமாக இருந்துள்ளது.

"பட்டங்கட்டி என்பது கடற்றொழில் புரியும் சமூகத்தவரின் தலைமைக்காரருக்குரிய பட்டப்பெயராகும்" 6

"மன்னார்த் தீவிலே கரையார், பரதவ தலைவர்கள் 'பட்டங்கட்டி' என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டு நிர்வாகிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள்" ⁷

"யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் சிங்கை அரச பரம்பரையினரும், முதலிமார்களும், பட்டங்கட்டிகளும், கரையாருமே அரசியலில் செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக இருந்தனர்." 8 போன்ற தகவல்கள் மூலம் பட்டங்கட்டி களின் தகமையை அறியமுடிகிறது.

1915ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கடல் மேவும் திட்டத்திற்கான புகையிரதப்பாதை அமைக்கப்பட்டபோது 'பட்டங்கட்டி குளம்' மேவப்பட்டது. இந்தக் பற்றி சுவாமி ஞானப்பிரகாரர் குளம் தமது நூலில் 'வண்ணான் குளம்' என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். 'Sketch Map of Jaffna' வரைபடமும் அவ்வாறே சுட்டுகிறது. 'இக்குளம்' பட்டங்கட்டி குளம் என அழைக்கப்பட்டதற்கான அடிப்படைக் காரணம் 'குடிமகன்' பிரிவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும், கோட்டைக்கு அண்மையிலுள்ள 'அலுப்பாந்தி' துறையி லிருந்து கடற்கரை வீதியின் வடக்குப்பக்கம் தொடராக 'கிட்டங்கிகள்' என அழைக்கப்பட்ட களஞ்சியங்கள் பல பெரிய கட்டடங்களாக வரை படத்தில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் சிலவற்றின் முகப்பு மற்றும் வாசல்களில் இஸ்லாமிய மத அடையாளங்களும் இஸ்லாமிய பெயர்களும் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததை பிந்நாளிலும் காணக்கூடியதாக சிலவேளை இஸ்லாமிய வியாபாரிகள் பயன்படுத்தியதாக இருக்கலாம். அதேவேளை, இவற்றில் சில கிட்டங்களுக்கு உரிமையாளர்களான இந்திய வம்சாவழியினரால் அவை, யாழ். வண்ணார்பண்ணை சிவன் கோயிலுக்கு தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்றும் அறியப்படுகிறது. யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலகத்தின் வசமுள்ள இவற்றுக்கான உறுதிகள் சிலவற்றை நூலாசிரியர் பார்வையிட்டுள்ளார்.

நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழலால் இக்கட்டடங்கள் சிதை வடைந்த நிலையில் உள்ளன. இவற்றில் சில கட்டடங்களை திருத்தம் செய்து காணியற்ற குருநகர் மக்கள் அனுமதியின்றி வாழ்கிறார்கள். இவற்றுக்கு கிழக்குப் பக்கத்தால் உப்புமால் கட்டடம் வரை வெற்றுத் தரைபோல உள்ள இடத்தில் 'பாச்சுவலை' (பாச்சல்வலை) தொழிலாளர் 33

தங்கிச் செல்லும் குடிலும், மீன்வாடி (மீன் சந்தை)யும் இருந்ததாக அறிய முடிந்தது. இவைபற்றி தனது தந்தையிடம் நூலாசிரியர் கேட்டபோது "சிறிய வயதில் தனது 'அப்பையா'வுடன் (கரைவலைத் தொழில் சம்மாட்டி) பல தடவைகள் பின்நேரங்களில் மீன் சந்தைக்கு சென்று வந்துள்ளதாகவும், தற்போது 'சம்பேதுருவார் கோயில்' இருக்கும் இடத்தில் கொட்டில் இருந்ததாகவும்" கூறியுள்ளார். இதனைப் பாச்சுவலைத் தொழிலாளர்களாக இருந்த வேறு சில முதியவர்களும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

வரைபடத்தில் இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்ட மீன்வாடிக்கு எதிர்ப் பக்கமாக (கடற்கரை வீதிக்குத் தெற்குப் பக்கம்) உள்ள கடற்பகுதி ஆழமற்ற படிவு கற்பாறையைக் கொண்டிருந்தமையால் தொழில் முடித்து வரும் தோணிகளை மீன்வாடிக்கு அருகாமை கொண்டு செல்வது சிரமமாக இருந்துள்ளது. கடல் 'வெள்ளமான' (பெருக்கு) நேரம் ஓரளவு சாதகமாக இருந்தாலும் கடல் 'வடு' (வற்று) நேரம் ஆழமான பகுதியில் தோணியைக் கட்டிவிட்டு மீன்களை 'பறி'களில் போட்டு 'காவுதடி' மூலம் காவி வந்துள்ளார்கள். இந்தச் சிரமத்தை தவிர்க்கும் நோக்கில் தொழிலாளர்கள் இணைந்து, ஆழமான கடற்பகுதியிலிருந்து மீன்வாடி வரை வாய்க்கால் போன்று அகலமாகத் தோண்டிப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் என அறியக் கூடியதாக இருந்தது.

அந்நாட்களில் சிறு தொழில்களினால் குறைந்த அளவிலான மீன்களே மதியத்துக்கு முன்னர் மீன் வாடியில் விற்பனை செய்யப்பட்டன. கடலில் தூரச் சென்று, பல தொழிலாளர் ஒன்றித்துச் செய்கின்ற மீன்பிடித் தொழில்கள், பி.ப. 4.00 மணியளவில்தான் கரைக்குத் திரும்புவதால், இது 'மாலை நேர மீன்வாடி'யாக இருந்துள்ளது. இதன் காரணமாகவே அன்றைய கடற்றொழிலாளர் குடும்பங்கள் ஞாயிறு தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில் உணவு சமைக்கும் நேரங்கூட இரவாகவே இருந்தது. அதற்கான காரணங்களும் இருந்தன.

சாயந்தரம் தொழில் முடித்து வரும் தொழிலாளர்களால் கொண்டு வரப்படும் மீன்களே கறிக்கு உதவுகின்றது.

இரவு சமையல் செய்த சோறு, கறி; அன்று இரவு, மறுநாள் காலை மற்றும் மதியம் சாப்பிடப் பயன்படுகின்றது.

அதிகாலைத் தொழிலுக்குச் செல்பவர்கள் தமது காலை மற்றும் மதிய உணவுக்கென எடுத்துச்செல்லும் 'விடியச்சோறு'க்கான சோறும், கறியும் வெயிலுக்குப் பழுதடையாமல் இருப்பதற்காக இரவிலே ஆக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

இதுபோன்ற காரணிகளால் இரவில் சமைக்கும் நடைமுறை இருந்தபோதும், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தொழில்கள் செல்வதில்லை யாகையால் அன்று மற்றும் விசேட தினங்களில் மதியம் சமையல் செய்துகொண்டனர். இது நீண்ட காலமாக தொடர்ந்துள்ளமை அறியப் கலையார்வன் படுகிறது. இந்நாட்களில், சிலர் வீடுகளில் மதியம் சோறு, கறிகள் ஆக்கி விற்பனை செய்துள்ளமை பற்றியும் பாரம்பரியமாக பேசப்படுகிறது. இந்த விற்பனை பின்நாட்களிலும் தொடர்ந்துள்ளமையை சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியின் பிற்காலத்தில் 'சீதாரி'யில் வசிக்கும் மக்களுடைய நிலங்களைப் பதிவு செய்து 'தோம்பு' தயாரிப்பதற்காக குடியிருப்பு காணிகள் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அதற்கு முன்னர் பரம்பரையாக வாய்மொழி மூலமே காணி உரித்து பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. 'தோம்பு' என்ற சொல் போர்த்துக்கேயர் காலத்து அரசியல் யாப்பு மற்றும் அரசாங்கத்துக்கு உரிய வரியை வசூலிப்பதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'நில உடைமைப் பட்டியல்' என்றும் சிலரது தகவல்களில் அறிய முடிகிறது.

அவற்றில்; ஊரிலுள்ள நிலங்கள் தொடர்பில், நிலத்தின் பெயர், அதன் பரப்பளவு, உரிமையாளர் பெயர், அவர் சாதி, நிலத்தில் அடங்கி யுள்ள பயன்தரு மரங்கள், வீடு முதலிய உடைமைகள் போன்றவையும். அவர்கள் அரசாங்கத்துக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் செய்யவேண்டிய கடமைகளும், செலுத்தவேண்டிய வரிகளும், செய்யவேண்டிய ஊழியம் பற்றியதுமான விபரங்கள் அடங்கியிருந்தாகவும் வெளிப்படுத்தல்கள் உள்ளன.

மேலும், கரையூரில் பண்டுதொட்டு பிரபலம் அடைந்திருந்த வர்த்தக, மீன்பிடித்துறையான 'கரையூர் துறையில்', போர்த்துக்கேயரால் 'தீர்வை' அறவிடும் முறை அமுல்படுத்தப்பட்டதன் பின்னர் அத்துறை 'அலுப்பாந்தி' என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. "கடற்றுறை களில் அறவிடப்பட்ட தீர்வை 'அல்பந்தகோ' எனப்பட்டது. இப்பறங்கிச் சொல்லே இன்றைக்கும் ஆயத்துறைக்கு வழங்கி வருகின்றது." 'இன்று வரை பயன்பாட்டிலுள்ள இத்துறை, கரையூரின் செழிப்பிற்கு சான்றாகவே உள்ளது. இதற்கு அருகாமை உள்ள கடற்கரைப் பகுதிகள் 'கரிக்கோப்பு', 'ரேகு' என்று அழைக்கப்பட்டதை சிறுவயதிலிருந்தே நூலாசிரியர் நன்கு அறிவார். அதற்கான காரணம் என்னவென்றோ, அவை எந்த மொழிக்கு சொந்தமானவை என்றோ அறியப்படாவிட்டாலும், இன்றுவரை அவை சுட்டும் பெயராக நிலைத்து நிற்கின்றன.

ஒல்லாந்தர் காலம் (கி.பி. 1658 - கி.பி. 1795)

போர்த்துக்கேயர் வசமிருந்த யாழ்ப்பாணம் 22.06.1658இல் ஒல்லாந்தர் வசமானது. போர்த்துக்கேயர் காலத்து குடியிருப்புகளில் ஒல்லாந்தரால் பெரிதும் மாற்றங்கள் செய்யப்படவில்லை. சீதாரியை நமது நகரமாகவே பேணினர். போர்த்துக்கேய இனத்தவர் குடியிருந்த வீடுகளில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டும், தமது கட்டுமானப் பாணியில் புதிதாக வீடுகள் அமைக்கப்பட்டும் அரச அதிகாரிகள், பணியாளர் சார்ந்த குடும்பங்களைக் குடியேற்றினர். அதுவே 'ஒல்லாந்த நகரம்' என

ஒல்லாந்தர் படையணி பண்ணையில் முகாமிட்டபோது காணிக்கை பொருட்களை மக்கள் சமர்ப்பிக்கின்றனர் (பால்தேயஸ் வரைபு 1672)

அழைக்கப்பட்டது. தற்போதுவரை அதே அமைப்பிலும் பகுதி மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட நிலையிலும் சில வீடுகள் உள்ளன.

28.08.1658இல் ஒல்லாந்தரால் 'சீர்திருத்த மதம்' அறிமுகம் செய்யப் பட்டு, கத்தோலிக்க மதம் தடைசெய்யப்பட்டது. கத்தோலிக்க தேவால யங்கள் 'புரட்டசாந்து' தேவாலயங்களாக மாற்றப்பட்டன. இதனால், ஏற்கெனவே கத்தோலிக்கர்களாக மதம் மாறிய கரையூர் மக்களுக்கு பெரும் ஏமாற்றமாகவும், பாதிப்பாகவும் இருந்தது.

1707இல் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் மரபுச் சட்டங்கள் தொகுக்கப்பட்டு தேசவழமைச் சட்டம் என அச்சுப்படுத்தப்பட்டது. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சிக்காலத்தில் நிலவிய மரபின் கீழான ஆட்சியில் பெண்களிடமிருந்து பெண்களுக்கு அவை சென்றன. ஒல்லாந்தரின் புதிய தேசவழமைச் சட்டத்தில் சமூகம் தந்தை மரபாட்சிக்கு மாறியதும், அவை ஆணிடமிருந்து ஆணுக்குச் சென்றன. இதனால், முதுசம் மகன்களுக்கும், வரதட்சணை பெண்களுக்கும் என அமைந்தது. இதுவே இலங்கையிலும் தொடர்கிறது.

போர்த்துக்கேயரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட 'தோம்பு' நடைமுறையை ஒல்லாந்தரும் கையிலெடுத்தனர். இவர்களது காலத்தில் 'தோம்பு' என்ற சொல் காணி உறுதிகளை குறிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. 'சுண்டிக் குளி'யை தமது நிர்வாக மையமாக ஆக்கியதுடன், போர்த்துக்கேயரால் தயாரிக்கப்பட்ட தோம்புகளின் துணையோடு புதிதாக பதிவுகளை மேற்கொண்டனர்.

1740ஆம் ஆண்டில் நிலஅளவை செய்யப்பட்டு காணி உரிமை யாளரின் பெயர், சாதி, கோத்திரம் என்பவற்றையும் குறிப்பிட்டு தோம்புகளை எழுதினர். அவை அந்தத்த பகுதி உடையாரிடமும், கச்சேரியிலும் பேணப்பட்டன. காணிகளை விற்பதற்கோ, அன்பளிப்பு செய்வதற்கோ, ஈடு வைப்பதற்கோ தோம்பு அவசியமாகக் கருதப்பட்டது. 1754ஆம் ஆண்டு தோம்பு மீளாய்வு செய்யப்பட்டது.

இவர்கள் காலத்திலிருந்தே காணி உறுதிகளில் 'சுண்டிக்குளி பற்று', 'கரையூர் இறை' (Situated at Karayoor in the parish of Chundikuli in the Division and District of Jaffna, Nothern province.) என்ற சொற்கள் பயன் படுத்தப்பட்டன.

1720இல் வரையப்பட்ட ஒல்லாந்தர் கால வரைபடத்தில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ள 'கரையூர்' (Cereoer) கிழக்கில் நல்லூரையும், தெற்கில் சுண்டிக்குளியையும், வடகிழக்கில் வண்ணார் பண்ணையையும், தென் மேற்கில் கடல்நீரேரியையும் எல்லைகளாக கொண்டமைந்துள்ளது. இந்த வரைபடத்தின்படி தற்போதைய யாழ்ப்பாணம் என்னும் பகுதியின் குறியீடாகவே 'கரையூர்' அன்று இருந்துள்ளது என்றே கருத இடமுண்டு. ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்ட தகவல்களிலும் கரையூரை 'யாழ்ப்பாணப்பட்டணம்' எனச் சுட்டிநிற்பதை காணமுடிகிறது. இந்த எல்லைகளுக்கு உள்ளேயே போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலத்துக் குடியிருப்புகளும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன.

மேலும், கரையூரின் நெருக்கடியை கவனத்திலெடுத்த ஒல்லாந்தர் அதனைச் சீர்செய்யும் நோக்கில் கரையூர் குடியிருப்புக்கு அப்பால் புதிய குடியேற்றங்களுக்கு ஊக்கப்படுத்தியதுடன் கரையூர் மக்களிடம் இருந்த கடற்கல வளங்களை பல்துறைகளிலும் பயன்படுத்த வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர். இவர்கள் காலத்திலேயே கரையூரில் வத்தைப் (தோணி) போக்குவரத்துக்கள் பிரபல்யமாகி வத்தைகளும், தொழில்களும் பெருகியதுடன் அரச உத்தியோகங்களும் கிடைத்ததாக பலரது வெளிப் படுத்தல்கள் உள்ளன.

'கல்வின்' மதத்தவரான ஒல்லாந்தரால் ஏனைய மதங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தடை, விடுக்கப்பட்ட அச்சுறுத்தல் காரணமாக பயத்தில் வாழ்ந்த கரையூர் மக்கள் குறித்த வீடுகளிலும், மறைவாக அமைக்கப்பட்ட தூய சந்தியோகுமையோர் குடிலிலும் ஒன்றுகூடி ஆடம்பரமின்றி மதவழிபாடுகளை மேற்கொண்டனர். அங்கு மறைமுகமாக மதபணி ஆற்றிய வண.பிதா யோசவ் றொபெய்றோ அடிகளார் 01.11.1783 இல் இறந்தபோது அக்குடிலுக்குள்ளேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். இதை உறுதிப்படுத்தும் கல்வெட்டு புனித யாகப்பர் ஆலயத்தின் மத்தியில் இன்றும் காணப்படுகிறது.

இத்தகைய மறைமுக வழிபாடுகளால் பல துன்பங்களை எதிர் கொண்டபோதும் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்தில் அவர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட வேதகலாபனைகள் நீங்கிச் செல்ல மக்கள் மத்தியிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின.

1787ஆம் ஆண்டு வைத்திலிங்கம் செட்டியார் தனக்கு அறிமுகமான ஒல்லாந்த ஆளுநரிடம் அனுமதி பெற்று 'வண்ணை வைத்தீஸ்வரன்' கோயிலைக் கட்ட ஆரம்பித்தார். அதன் பின்னர் கத்தோலிக்கர்களும் அனுமதி பெற்று 1789ஆம் ஆண்டு கரையூர் குடியிருப்புகளுக்கு மத்தியில் யாழ். மரியன்னை பேராலயத்தின் கட்டுமானப் பணியை ஆரம்பித்தனர். இதன் பின்னரே பல ஊர்களில் கத்தோலிக்க ஆலயங்களும், சிற்றால யங்களும் தோற்றம் பெறலாயின. அச்சம் நீங்கி பகிரங்க வழிபாடுகளை மேற்கொள்ளவும் முடிந்தது.

ஆங்கிலேயர் காலம் (கி.பி. 1795 - கி.பி. 1948)

28.09.1795இல் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து ஆங்கிலேயர் யாழ்ப் பாணத்தைக் கைப்பற்றி, ஒல்லாந்தரால் கட்டப்பட்ட கோட்டையிலேயே தமது ஆட்சியைத் தொடர்ந்தனர். அவ்வேளை, இலங்கையிலேயே நெருக் கமான குடியிருப்புகளைக்கொண்ட பகுதி 'கரையூர்' என அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோதும், குடியிருப்புகளில் மாற்றம் எதனையும் செய்வதற்கு அக்கறை கொள்ளவில்லை. 1865 ஒக்ரோபரில் கரையூர் உள்ளடங்கலாக யாழ்ப்பாணத்தில் தொற்றிக்கொண்ட 'வாந்தி பேதி' நோய் 1867 மார்ச் வரை நீடித்தது. இதன் காரணமாக பல உயிர்கள் காவுகொள்ளப்பட்ட பின்னர்தான் அக்கறை கொள்ளவேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

இந்நோய் கரையூர் குடியிருப்புகளை முற்றாகத் தாக்கியபோதும் தற்போதைய ஓடைக்கரை வீதிக்கு கிழக்குப் பக்கத்துக் குடியிருப்பு களையே வெகுவாகத் தாக்கியது. இதன் தாக்கத்துக்கு உள்ளான வர்களுக்கு 'மருத்துவர் கிறீன்' தன்னாலியன்ற சேவையை ஆற்றினார். தொடர்ந்து 'வாந்திபேதி' நோயாளரைப் பராமரிப்பதற்கென கரையூரில் மருத்துவமனை ஒன்றையும் ஆரம்பித்தார். விரைந்து நோயைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்த ஆங்கிலேய அரசாங்கம், உடனடியாக 'ஆணைக்குழு'வை உருவாக்கி ஆய்வுகளை மேற்கொண்டது.

1867 ஏப்ரலில் ஆணைக்குழு சமா்ப்பித்த அறிக்கையில்; கரையூரில் மட்டும் 195போ் இறந்துள்ளனா். இது அன்றைய குடியிருப்பாளா் தொகையில் 06 வீதமாகும். 'கரையூரில் நெருக்கமான குடியிருப்புகள், சீரற்ற வீதிகள், மிகக் குறைந்த அளவிலான பொதுக் கிணறுகள், மழைநீா் உட்புகாமல் தடுக்கக்கூடிய கட்டுகளைக் கொண்டிராத அக்கிணறுகளையே குடிநீா் பெறுவதற்கும் குளிப்பதற்கும் பயன்படுத்துதல், மோசமான வடிகால் கள் போன்ற பல காரணிகளை முன்வைத்தது. அவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தால் அன்றைய குடியிருப்புப் பகுதிகளின் நடைமுறைச் சட்டங்களுக்கு அமைவாக சில தற்காலிக மாற்றங்களையே மேற்கொள்ள முடிந்தது. எனினும், 48 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னா் தொலை நோக்கோடு முன்மொழியப்பட்ட தீா்வின் செயல்வடிவமே நிலத் தட்டுப் பாட்டை நீக்க 1915ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கடல் மேவும் திட்டமான 'றெக்கிளமேஷன்' (Reclamation).

கடற்கரை வரை புகையிரதப் பாதை அமைத்து, புகையிரதத்

தில் மணல் ஏற்றிவரப்பட்டு சிறைக் கைதிகள் மாக ஒரு பகுதி கடல் வேலை ஆரம்ப மேவம் மாகி தொடர்ந்து நடை பெற்றது. அங்கு வேலை செய்த சிறைக் கைதி களில் ஒருவராக 'டீ.எஸ். சேனநாயக்கா'வும் இருந்த தாக பிந்நாளில் பலர் கூறியுள்ளனர். இவர் சுதந்திர 04.02.1948இல்

மடைந்த இலங்கையின் முதற் பிரதமராவார்.

'கடற்கரையோரப் பகுதி மேவப்பட்டால், மீன் வாடியைத் தாங்கள் தொடர்ந்து பயன்படுத்த முடியாமற்போகும்' எனக்கருதி, தற்போதைய பிரதான வீதி - மவுண்காமல் வீதிச் சந்திக்கு அருகாமை இருந்த அலுவல கத்தில் கரையூர் மக்கள் சார்பாக பத்துக்கும் மேற்பட்டோர் ஆங்கிலேயத் துரையை சந்திக்கச் சென்றுள்ளனர். அவரிடம் தமது காரணத்தைக் கூறி, கடல் மேவுவதை கைவிடுமாறு கேட்டனர். அதனை முற்றாக மறுத்த துரை, "நீங்கள் இன்றைய நிலையில் யோசிக்கிறீர்கள். நாங்கள் ஐம்பது வருடங்களுக்குப் பின்னர் ஏற்படக்கூடிய தேவை பற்றி யோசிக்கிறோம். அதனுடைய பலன் இப்போது தெரியாமலிருக்கலாம். உங்கள் பிள்ளைகள் அனுபவிப்பார்கள். மீன்வாடியை நீங்கள் வேறு இடத்திலும் அமைக்கலாம். அதனால், இந்தக் கோரிக்கையை விட்டு விடுங்கள்" எனக் கூறி அனுப்பி வைத்தார். துரையைச் சந்திக்கச் சென்றவர்களில் நூலாசிரியரின் பெரிய தகப்பன் முறையான கரைவலைச் சம்மாட்டி 'அந்தோனி'யும் ஒருவர். அவரது இரண்டாவது மகன் 'சிலுவைராசா'விடமிருந்து இந்தத் தகவல் பெறப்பட்டது.

"கரையூரில் கடல் மேவும் செயற்பாட்டிற்கு ஏதுவாக புகையிரதப் பாதை அமைக்கத் தொடங்கியபோது, அப்பாதை கரையூர் குடியிருப்பு களை ஊடறுத்து, 'அலுப்பாந்தி' ஊடாக 'பெரியகடை குடியிருப்பு' வரை செல்வதே திட்டமாக இருந்தது. ஆனால், அவ்வாறு செய்யப்படாமல் அலுப்பாந்தியுடன் நிறுத்தப்பட்டது. இதற்கான காரணம் அறியப்படவில்லை. பண்ணைத் 'தாம்போதி' அமைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டபோதும் அலுப்பாந்தியிலிருந்து சிறுத்தீவு மற்றும் மண்டைதீவை ஊடறுத்து அல்லைப் பிட்டியை சென்றடைவதே திட்டமாக இருந்தது. ஆனால், பின்னாளில் அவ்வாறு நடைபெறவில்லை. திட்டமிட்டபடி இவை நடைபெற்றப்பட்டி ருந்தால் பெரிதும் நன்மை அடைந்திருக்கக்கூடியவர்கள் கரையூர் மக்களே." (பத்திரிகையில் வெளிவந்த 'பத்தி எழுத்துக்கள்').

('Sketch Map of Jaffa' வரைபடத்தில் அலுப்பாந்தி வரையுள்ள புகையிரதப்பாதையும், கடல் மேவப்பட்ட பின்னர் கரையூரின் தரையமைப்பும் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.)

"1915இல் சிங்கள், முஸ்லீம் கலவரத்தில் யாழ் கோட்டைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட சிறைக் கைதிகள் நிரப்பிய சதுப்பு நில 'றெக்கிளமேசன்' (Reclamation Grounds), ராணுவக் கொட்டில்கள் போடவே பயன்படுத்தப் பட்டது. வணபிதா பிரான்சிஸ் அடிகளாரின் ஊக்குவிப்பில் அதில் புதிய வீடமைப்புத் திட்டம் உருவாகிற்று. மகாதேவா வீட்டுத்திட்டம் என அழைக்கப்பட்ட இத்திட்டம் கரையூர் மக்களுக்கு பெரிய ஆசீர்வாதமானது. சேரி அழிந்தது. நவீன வீடுகள் பெருகின".¹¹

நகர் நிர்மாண, வீடமைப்புத்திட்ட வேலைகள் அனைத்தும் பல பகுதிகளாக, யாழ். மாநகரசபையின் மேற்பார்வையின் கீழே நடைபெற்றது. யாழ். மாநகரசபையின் எல்லைகளின்படி கரையூரின் இன்றைய வாழ்பரப்பு வடக்கில் பிரதான வீதியையும், கிழக்கில் புனித பத்திரிசியார் வீதி மற்றும் கடல் மேவப்பட்டது வரையான எல்லையையும், தெற்கில் யாழ்ப்பாணக் கடல்நீரேரியையும், மேற்கில் முதலாம் குறுக்குத் தெருவையும் எல்லைகளாகக் கொண்டு, அடர்த்தியான சனத்தொகையுடன் கூடிய ஊராக உள்ளது.

குறிப்புகள்

- 1. க. குணராசா, நல்லைநகர் நூல், ஓகஸ்ட் 1987, பக். 16.
- 2. அந்தோனிப்பிச்சை.எஸ், மன்னார் மறைசாட்சிகள், 15.07.2017, ப.10)
- 3. நீலவாணன், களம் பல கண்ட யாழ் கோட்டை, பெப்ரவரி 1995, பக். 3.
- 4. செல்வராஜ்.ஞா.ம., பரி. புதுமை மாதா ஆலயச் சரித்திர வரலாறு, யாழ்ப்பாணம், 1958, பக். 8.
- 5. க. குணராசா, நல்லைநகா் நூல் ஓகஸ்ட் 1987, பக். 16.
- 6. புனித யாகப்பர் ஆலயம், புனித யாகப்பர் ஆலய 125ஆவது ஆண்டுமலர், 1986, ப.111.
- 7. Pieris: 1920:34
- 8. Bastiampillai: Magazine:58.
- 9. வேலுப்பிள்ளை. க, யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுகி, 1918, ப.41.
- 10. CF. earliest Dutch Topographical Map (1720) in Land, Maps & Surveys p. 142 by Brohier and Paulusz
- 11. ஜெயசீலன் யோ.அ., யாழ்ப்பாண திருச்சபை வரலாறு 1997 பக் 150.

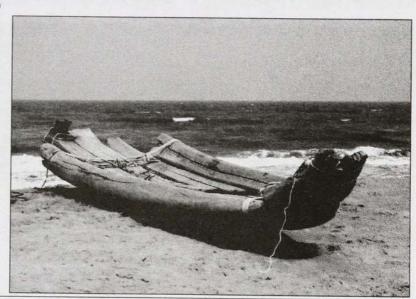
06. தொழிற்கலங்கள்

சென்னிந்திய அரசர்களின் கீழ் தரைப்படை - கடற்படை வீரர் களாக, கப்பலோட்டிகளாக, கப்பல் கட்டுபவர்களாக பணியாற்றி யுத்தங் கள் மற்றும் வெவ்வேறு காரணிகளால் இலங்கையில் காலடி வைத்த வர்களில் ஒரு பகுதியினரே கரையூர் குடியேற்றவாசிகள் என ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் போர்வீரர்கள், அரச பணியாளர் களாக இருப்பவர்களைத் தவிர ஏனையோரின் வாழ்வாதாரம் வேறு தெரிவின்றி கடல்சார் தொழில்களிலேயே தங்கிவிட்டது. யுத்தகால குடியேற்றங்களின்போது தேங்கிவிட்ட சேதமடைந்த வள்ளங்கள் சிலவற்றைத் தவிர வேறு வள்ளங்கள் இல்லாமையால், உரிய தொழிலொன்றை தேர்வுசெய்து ஈடுபடத் தொடங்கும்வரை, அவர்களது முன்னைய வாழ்விடத்தின் அனுபவ ரீதியான வெளிப்பாட்டு தொழில்களே கைகொடுத்துள்ளதாக அறியப்படுகிறது. கூடவே அவர்களது முயற்சியின் வெளிப்பாடாக, தேவையின் அடிப்படையிலான தொழிற்கலங்களை உருவாக்கும் முயற்சியும் தோற்றம் பெறலானது.

1. கட்டுமரம்

20அடி வரையான நீளத்தையும், 4 முதல் 6 அடி வரையான சுற்றளவைக் கொண்ட மிதக்கும் தன்மையுள்ள 'மலைவேம்பு' மற்றும் 'புன்னை' மரக்குத்திகளை வன்னிக் காடுகளில் தேடியலைந்து, சேகரித்து எடுத்துவந்து, தேவைக்கேற்ப சதுரமாகச் செப்பனிட்டு, 05 மரக்குத்திகளை பக்கவாட்டில் கயிறுகள் கொண்டு பிணைத்து பயன்படுத்தியதை 'கட்டுமரம்' என்று அழைத்தனர். படையெடுப்புகளின்போது பெருங்கலங்களில் இருந்து கரையேறுவதற்கு கட்டுமரத்தைப் பயன்படுத்திய அனுபவத்தை கொண்டி ருந்தனர் என்பதால், குடியேறியவர்களின் முதற்தெரிவு கட்டுமரமாகவே

இருந்துள்ளது. அது பல வகையிலும் பேருதவியாக இருந்ததால், ஆட்கள் பயணிப்பதற்கும், தேர்ந் தெடுத்த தொழில்களைச் செய்வதற்கும் பயன்படுத்த லாயினர். கட்டுமரங்கள் எல்லாம் ஒரே அளவைக் கொண்டவையாக இல்லை. அவர்களின் தொழிற் தேவைக்கேற்ப அளவுகளில்

மாற்றம் இருந்தது. இதனை பரவைக்கடலில் மரக்கோலால் ஊன்றி தாங்கியும், ஆழமான பகுதிகளில் 'தண்டு' மூலம் வலித்தும் செலுத்த இலகுவானது.

தொடர்ந்த காலங்களில் தேவையின் அடிப்படையில் செய் தொழிலுக்கு ஏற்ற வகையில் தேக்கு, யாவறணை மரங்களின் பலகைகளைக் கொண்டு 'வள்ளம்' செய்யும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளனர். இதனில் முன்னனுபவம் உள்ளவர்களாக இருந்தவர்களின் வழி வந்தவர்கள் என்பதால் அவர்களுக்குச் சிரமமிருந்திருக்காது.

2. வள்ளம்

1560ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற போர்த்துக்கேயரின் யாழ்ப்பாணப் படையெடுப்பின்போது வருகைதந்து தங்கியிருந்த போர்த்துக்கேய குருமார்களால் முன்மொழியப்பட்ட மீன்பிடி முறைகளை உள்வாங்கி செய்வதற்கு நடுத்தர வள்ளங்களின் தேவை அவசியமாக இருந்துள்ளது. தேவையின் அடிப்படையிலான இந்த மாற்றத்திற்கு போர்த்துக்கேயரின், குறிப்பாக மதகுருமாரின் ஆலோசனை, ஒத்துழைப்பு, வழிகாட்டல்கள் இருந்தன. இது, பணவசதி உள்ளவர்களை முதலிடத் தூண்டியதால் தேவைக்கு ஏற்புடைய வள்ளம் கட்டும் பணிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அவை, ஏற்கெனவே பயன்பாட்டிலுள்ள சிறிய வள்ளங்கள் மற்றும், போர்த்துக்கேயரின் யாழ்ப்பாணத்துக்கான ஆரம்ப படையெடுப்பின் போது கூடவே எடுத்து வந்திருந்த 'நாவாய்'களின் கலப்பு அமைப்பாகவும், கரையூர் கடற்பகுதித் தொழில்களுக்கு ஏற்புடையதாகவும், 15 - 25 அடி வரையான நீளத்தைக் கொண்டதாகவும் இருந்தன. இவை, சிறு தொழில் கள், குறுந்தூரப் போக்குவரத்து, இலகுவான பயன்படுத்தல் மற்றும் பரவைக்கடல் பாவனை போன்றவற்றுக்கு பெரிதும் பயன்படலாயிற்று. பரவைக்கடலில் மரக்கோலை கடலடித்தரையில் ஊன்றி தாங்கிச் செலுத் தவும், ஆழமான பகுதிகளில் கடல்நீரை 'தண்டு' மூலம் வலித்தல் மற்றும் 'கூரைப்பாய்' மூலம் செலுத்தவும் உகந்ததாக இருந்தது.

பிந்நாளில்; தேவை கருதி இந்தியா / கேரளாவில் கொள்வனவு

கேரளாவில் கொளவனவு செய்யப்பட்டு, அங்கிருந்து கூரைப்பாயில் அரபிக் கடல் மற்றும் இந்து சமுத்திரத்தை ஊடறுத்து கரையூருக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதை 'பீடி வள்ளம்' என்று அழைத்தனர். சாதாரண வள்ளத்தை விட அளவில் பெரியதும் சிறிய வித்தியாசத்துடன் கூடியதுமான இவ்வள்ளம், 'கடல் பயன்பாட்டுக்கு மிகவும் உகந்தது' என்பது தொழிலாளரின் கணிப்பு. சிலகால இடைவெளியின் பின்னர் சிலர் இந்தியா சென்று தமக்குத் தேவையான மற்றும் விற்பனைக்காக 'ஆசிநீர்' பலகையில் வள்ளங்களைச் செய்வித்து எடுத்து வந்துள்ளமையை முதியவர்கள் வாயிலாக அறிய முடிந்தது. அதிக காலம் பழுதடையாமல் இருக்கக் கூடியதாக 'ஆசிநீர்' பலகைகள் இருப்பதால் விலை அதிகமாக இருந்தது. இப்பலகைகள் மலேசியாவிலிருந்து தருவிக்கப்படுவதாகவும், வாலிப வயதில் ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக இந்தியாவில் தங்கியிருந்து தானும் ஒரு வள்ளம் செய்வித்து எடுத்து வந்ததாக நூலாசிரியரின் தந்தை கூறியதை உறுதிப்படுத்துகின்றார்.

சிறிய வள்ளத்துக்கும் தோணிக்கும் இடையிலான அளவிலும், இந்தியா/ கேரளாவில் பயன்பாட்டிலிருந்த வள்ளங்களின் அமைப்பிலும் செய்யப்பட்ட வள்ளம் 'குழிவள்ளம்' என அழைக்கப்பட்டது. தேவைக்கென வடிவமைக்கப்பட்ட இவ்வள்ளம், 30 - 32 அடி வரையான நீளமும், 06 - 07 அடி வரையான அகலமும் உடையது. இது வழமையான அகலத்துடன் பொருந்தாததாகவே வள்ளங்களின் நீள, மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட வேளையில் இவ்வகை கொழில்கள் சிலவற்றில் வள்ளங்கள் பயன்படுத்தபட்ட போதும், குறைந்த அளவிலானவைகளே பிந்நாளில் சிலர் இவ்வள்ளங்களுக்கு பாவனையிலிருந்துள்ளன. உள்ளிணை இயந்திரம் பொருத்தியும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். 1963ஆம் ஆண்டு நான்கு பேருடன் 18 நாட்கள் கடலில் தத்தளித்து இந்தியா/ பிரதேசத்தை அடைந்த வள்ளமும் இயந்திரம் பூட்டிய குழி வள்ளம்தான்.

3. தோணி (பாய்த்தோணி)

"ஆள் இளக்காரம் கண்டால் தோணி மிதந்தலைபாயும்" என தொழிலாளர்களால் அடிக்கடி கூறக்கேட்கும் பழமொழி தோணியின்

வலிமையை எடுத்துக் கூறுகிறது.

இது வள்ளத்தின் அமைப்பில் பெரிதாக இருந்ததால் 'தோணி' என்றும், 'வத்தை' என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பொதுவாக, கடற்கலம் கடலில் சமாந்தரமாய் மிதப்பதற்கு அதன் நீளத்

திற்கு ஏற்புடைய அகலத்தைக் கொண்டதாகவும், மையத்திலிருந்து அடிப்பாகம் நீள் வளைவாக விரிந்து மேல் நோக்கி நேராக உயர்ந்தும், முன் பக்கமும் பின்பக்கமும் குவிந்து முக்கோண சரிவில் நீண்டனவாகவும் இருக்கும் (கப்பல் வெளிப்படுத்தலிலுள்ள மாதிரி சிறியரக கப்பலின் தோற்றத்தைப்போல்). 'அணியம்' எனப்படும் முன்பக்கம், கடலையும் - காற்றையும் எதிர்கொண்டு அவற்றை ஊடறுத்துச் செல்வதற்கு ஏற்ற வகையில் உயரமான பகுதியாக இருக்கும். 'கடையால்' எனப்படும் பின்பக்கம் (சில ஊர்களில் 'பிறகம்' என்று சொல்வதுண்டு), தோணி ஊடறுத்துச் சென்ற கடல்நீர் வழிந்து செல்வதற்கு ஏற்ற வகையில் அணியத்தின் அமைப்பில் உயரத்தில் குறைந்ததாக இருக்கும். இது கடற்கலங்களின் பொதுவான அமைப்பாகும். தோணியின் பாதுகாப்பு மற்றும் விரைவான பயணத்துக்கு செப்பு தகடுகள் அடிக்கப்பட்டிருக்கும்.

அணியத்தின் மேல் முனையில் செதுக்கப்பட்டுள்ள 'கீரிடத்தில்' (அணியக் கொம்பு) இருந்து கடையால் மேல் முனை வரையான தூரமே தோணியின் நீளமாகவும், மையத்திலுள்ள குறுக்கு அளவே தோணியின் அகலமாகவும் இருக்கும். இதன் கொள்ளளவு 'தொன்' அளவீட்டில் கணிக்கப்படுவதால் ஒரு அரிசி மூடையை ஒரு 'அந்தர்' ஆகக் கணக்கிட்டு 'அரிசி மூடை'களின் எண்ணிக்கையையே தோணியின் கொள்ளவாகக் குறிப்பிடுவர் (உதாரணம்: 100 மூடை, 150 மூடை).

கப்பலுக்கு அடுத்தபடியாக பொதிகளை, மனிதர்களை ஏற்றிக் கொண்டு நெடுந்தூரம் பயணிப்பது தோணி அல்லது வத்தையேயாகும். இதனால் காற்றின் இசைவுக்கு ஏற்ற வகையில் இடையூறுகளின்றிப் பயணத்தைத் தொடர்வதற்காக மாறுபட்ட பாய்களை அதற்கு பயன் படுத்தினர். அவையாவன:

70 அடி வரையான நீளத்தைக்கொண்ட தோணிகளுக்கு 35 அடி வரை உயரமுள்ள 'திலிங்கத்து மரம்' (முன்மரம்), 'வடமரம்' (நடுமரம்) ஆகிய தேக்கு மரத்தினாலான பாய்மரங்களையும், சிறியது பெரியதுமான தேவைக்கேற்ற பாய்களையும் பயன்படுத்தினர். பயணிக்கும் தூரம், சுமை (தோணியில் ஏற்றப்பட்டுள்ள பொதிகளின் நிறை), சூழ்நிலை (கனமழை, சுழிக்காற்று, நிலையற்றகாற்று) மற்றும் பருவக்காற்றின் வேகத்தைப் பொறுத்து பாய்களின் எண்ணிக்கையில் மாற்றமடையும்.

மீன்பிடித் தொழில்களில், தொழில் உபகரணங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், தேவைகள் காரணமாக, பெருகிவந்த தொழில் தேவைக்காக 40 அடி நீளத்தையுடைய தோணிகள் புத்தாக்கம் பெறலாயின. இவற்றால் மீன்பிடித் தொழில் சிறப்புற்றது மட்டுமல்ல தொழிலாளர்களது வேலைப் பழுவும் குறைந்தது. பாரிய தோணியைவிட விரைவாகச் சென்று வரவும், பயன்படுத்தலுக்கு இலகுவாகவும் அமைந்திருந்தது. 50 - 60 அடி வரையான நீளத்தையுடைய தோணிகளுக்கு 'கலி மரம்' மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டதுடன் சிறிய பாய்களின் தொகுதியாக இல்லாமல் தனியொரு பாயாக 'கோசுப்பாய்' பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனை 'கூரைப்பாய்' என்றும் சிலர் 'இரட்டுப்பாய்' என்றும் அழைப்ப துண்டு. இந்த வகைப் பாய்களைப் பயன்படுத்தும் தோணிகளே கரையூரில் அதிகம் பாவனையில் இருந்துள்ளன. இவை பாய்களில் பயணிப்பதால் 'பாய்த்தோணி' என்று அழைத்தனர்.

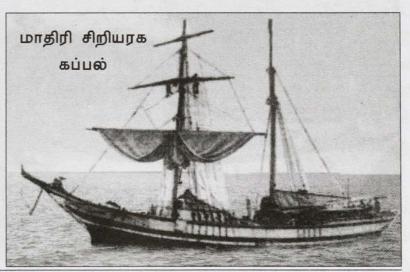
4. கப்பல் (பாய்க்கப்பல்)

நாடுகளிடையே மாறி மாறி நடைபெற்ற யுத்தங்களின் எழுச்சி, வீழ்ச்சி அதனால்; வீரர்களின் முடக்கம், முதுமை, போர்த்துக்கேயரின் பிரசன்னம் மற்றும் அரசாட்சியில், யுத்த வியூகங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் அரசர்களின் கீழ் யுத்தம் புரிந்த பலரது தேவை இல்லாது போனது. இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்த முனைந்த பணவசதியுள்ளவர் களில் சிலர், கடற்படை வீரர்களாகப் பணியாற்றியவர்களைக் கொண்டு 60 - 70 அடி நீளத்தையுடைய பெரிய கடற்கலத்தைக் கட்டுவித்து, அவர் களைக் கொண்டே அதனைச் செலுத்தி, போர்த்துக்கேயரின் ஆசீர் வாதத்தோடு வர்த்தகம் மற்றும் பொருட்களை ஏற்றி இறக்குவதன் மூலம் பொருளீட்டத் தொடங்கினர். இக்கலம் சாதாரண மக்களுக்கு புதிது என்பதால் பலரும் இதனைக் 'கப்பல்' என்றும் 'பாய்க் கப்பல்' என்றும் அழைத்தனர். இவற்றில் சில நாட்டின் அசாதாரண சூழல் வரை பாவனையில் இருந்துள்ளன.

மக்களால் கப்பலென அழைக்கப்பட்ட போதும் அதனைக் கப்பல் என்று கூறிவிட முடியாது. சாதாரணமாக கப்பல் 100 அடிக்கும் மேற்பட்ட நீளத்தை உடையதாகவும், அரச பாவனைக்கு உரியதாகவுமே இருந்தது. இதற்கு 'திலிங்கத்து மரம்' (முன்மரம்), 'வடமரம்' (நடுமரம்), 'கலிமரம்' (பின் மரம்) ஆகிய மூன்று பாய்மரங்களும் 20 வகையான சிறிய, பெரியரக பாய்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பலர் ஒன்றித்து கப்பலின் இரு பக்கத்தாலும் அமர்ந்து தண்டு வலித்துச் செலுத்துவதற்கு ஏதுவாகவும்

இருந்தது. இத்தகைய கலம் கரையூர் மக்களின் பாவனை யில் இருந்ததாக அறியப்பட வில்லை. அரசர்களின் பாவனையிலேயே இருந்துள் ளது.

கடற்கலங்களில் பாவனையில் வேற்றுமை இருந்தாலும் ஒத்த அமைப்பை கொண்டனவாகவே கட்டப்

படுகின்றன. அந்த வகையில், கரையூரில் கட்டப்பட்டு பாவனையிலிருந் ததும், 'கப்பல்' என அழைக்கப்பட்டதுமான கடற்கலம் கப்பலின் தன்மையை ஒத்ததாகக் காணப்பட்ட 60 - 70 அடி நீளத்தையுடைய 'தோணி'யேயாகும்.

5. இயந்திரப் படகுகள்

1950ஆம் ஆண்டு பக்கிரி சின்னத்துரை என்பவரின் சிறியரக தோணிக்கு மேலை நாட்டவர் ஒருவரால் அறிமுகத்திற்காக அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட உள்ளினை இயந்திரம் பொருத்தப்பட்டது. இதுவே முதலாவது இயந்திரத் தோணியாகும். இந்த இயந்திரம் 'டீசல்' எரிபொருளில் இயங்கக்கூடியது. 'பட்டாஸ்' என அழைக்கப்பட்ட ஆறு அங்குலம் நீளமான திரியை, இயந்திரத்தின் குறிப்பிட்ட பகுதியில் புகுத்தி எரியவைத்து, சூடேற்றிய பின்னரே இயங்கவைக்க முடியும்.

சில ஆண்டுகள் இடைவெளியில் 'பெற்றோலில்' இயங்கக்கூடிய மூன்று இயந்திரங்களும், 'டீசலில்' இயங்கக்கூடிய ஒரு இயந்திரமும் மேலை நாட்டினரால் அறிமுக அன்பளிப்பாக குருநகர் 'சம்மாட்டிமார்' (தோணி, தொழில் உபகரணங்களின் உரிமையாளர்) நால்வருக்கு வழங்கப்பட்டன. இவைதவிர மேலும் இருவருக்கு உள்ளிணை இயந்திரங்கள் இலங்கை அரசால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன. பூர்வீகத் தொழில்களின் 'சம்மாட்டி'மார் இவற்றைத் தமது தோணிகளுக்குப் பொருத்தி வழமைபோல் தொழிலைத் தொடர்ந்ததனால் தோணிகள் முடங்கவில்லை.

1956ஆம் ஆண்டு 'பீடி சப்பி' என மக்களால் அழைக்கப்பட்ட, வெள்ளை இனத்தைச் சேர்ந்தவரினால்; இரும்புச் சட்டங்கள் - கனமான தகரங்கள் கொண்டு செய்யப்பட்ட, மூன்றரைத் தொன் கொள்ளளவைக் கொண்ட இரண்டு படகுகள் பயிற்சி அளிப்பதற்காகவும், அறிமுகத்திற்கா கவும் குருநகருக்கு கொண்டுவரப்பட்டன. இவை டீசலில் இயங்கக்கூடிய உள்ளிணை இயந்திரம் பொருத்தப்பட்டதும், மாறுபட்ட அமைப்பைக் கொண்ட 'படகு'களாகவும் இருந்தன.

இதற்காக முன்னின்றுழைத்தவர் குருநகர், 06ஆம் குறுக் குத் தெருவில் வசித்த வரும், யப்பானில் தொழிற் பயிற்சி பெற்றவருமான 'ஆசிரியர் சேவியர்' அவர்கள். இவரால் மூன்றரைத் தொன் இயந்திரப் படகில் செய்யக்கூடிய 'பேசியன் வலை'த் தொழில் (சுருக்குமடி) அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு பயிற்சிகளும் அளிக்கப்பட்டன. பயிற்சி முடிந்து திரும்பும் போது ஒரு படகையும், பேசியன் வலைகளையும் குருநகர் 'ஸ்ரனிஸ் லோஸ்' என்பவருக்கு விற்பனை செய்துவிட்டு மறு படகுடன் சென்றார் 'பீடி சப்பி'.

கடையால் கூம்பியதாக இல்லாமல் குறுக்கே வெட்டப்பட்ட அமைப்பையும், 35அடி நீளத்தையும் கொண்டதாக இருந்த இப்புதிய வகை கடற்கலத்தில் பலருக்கும் நாட்டம் அதிகரிக்க சிறிய வகைத் தோணிகளைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக புதிய வடிவமைப்பில், பலகைகள் கொண்டு செய்யப்பட்ட, உள்ளிணை இயந்திரம் பொருத்தப்பட்ட மூன்றரைத் தொன் கடற்கலம் கட்டப்பட்டு பாவனைக்கு வந்தன. இந்தக் கலம் 'போட்' என்றே அழைக்கப்பட்டது. வெள்ளை இனத்தவரான பீடி சப்பியால் படகுக்கு உச்சரிக்கப்பட்ட 'போட்' (Boat) என்ற ஆங்கிலச் சொல், இவ்வகை கடற்கலத்துக்கு அழைப்புப் பெயராக மாறிவிட, ஏற்கெனவே பாவனையிலிருந்த 'படகு' என்ற பெயர் 'கரைவலை'த் தொழிலுக்கான அழைப்புப் பெயராக தொழிலாளரிடையே நிலைத்துவிட்டது.

புதிய அமைப்பிலான 'போட்', விரைவான பயன்பாட்டிற்குரிய இயந்திரம், புதியவகைத் தொழில்கள், அவற்றால் பெறப்பட்டட அதீத வருமானம், குறைந்த தொழிலாளர்களுடன் செய்யக்கூடிய தொழில்முறை போன்றவை உந்துதலைக் கொடுத்து, ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தின. ஏற்கெனவே 'சம்மாட்டி'யாக இருந்தவர்களுடன் புதியவர்களும் காட்டிய ஆர்வத்தால் இயந்திரப் படகுகள் அதிகரித்தன.

அவ்வாறு தோற்றம்பெற்ற, மூன்றரைத் தொன் படகில் செய்யக் கூடிய 'நைலோன் மீன்பிடி வலை'த் (Nylon Fishing Net) தொழிலே மிகவும் விரைவாகப் பெருகத் தொடங்கியது. நாளடைவில் இலங்கை அரசாங்கத்தால் இயந்திரத்திற்கு வழங்கப்பட்ட மானியத்தால் மேலும் இத்தொழில்கள் பெருகி, பணம் படைத்தவர்களை மட்டுமல்லாது சாதாரண மானவர்களையும் 'சம்மாட்டி'மாராக மாற்றியது.

ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இலகு தொழில்கள் பல வடிவங்களில் அறிமுகமாகின. அதற் காக, வள்ளத்துக்கு இணையான பதினேழரை அடி நீளமுள்ளதும், 'போட்'டின் வடிவமைப் பைக் கொண்டதுமான 'கண்ணாடி நாரிழைப் படகு'டன் (Fibreglase boat) 'வெளியிணை இயந்திரமும்' (Out boat Moter) அறிமுகமாயின. இதனை 'பிளாஸ்ரிக் போட்' என அழைத்தனர். 'போட்' என்றால் இயந்திரத்துடன் கூடியது என்னும் நிலை உருவாகியது.

இயந்திரங்கள் பாவனைக்கு வந்தமையினால் பூர்வீகத் தொழில் களில் மாற்றங்களும், நவீனத்துவங்களும் புகுத்தப்பட்டு வடிவ மாற்றத்துக்கு இலக்காகின. பணவசதியுள்ளவர்கள், இயந்திரப் படகு குருநகர் மான்மியம் களுடன் முன்னேற, வசதியற்றவர்களின் பாய்த்தோணிகள் மீன்பிடியி லிருந்து கைவிடப்பட்டன. இவற்றில் பெரிய தோணிகள் தொடர்ந்து மணல் ஏற்றி வருவதற்கும், குருநகர் மற்றும் காங்கேசன்துறைக்கு கப்பல்களில் கொண்டு வரப்படும் பொருட்களை ஏற்றி இறக்குவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

வெளியிணை இயந்திரம் பொருத்திய சிறிய 'கண்ணாடி நாரிழைப் படகு'களுக்கென அறிமுகமான சில வகைத் தொழில்களை, வள்ளங்களில் செய்யும் முறையை பரீட்சார்த்தமாக செய்து பார்த்து வெற்றிகண்ட தால், வெளியிணை இயந்திரங்களைக் கொள்வனவு செய்து வள்ளங்களில் பொருத்திப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். இதனால் 'கண்ணாடி நாரிழைப் படகு'களின் தேவை குறைவாக இருந்தது. இந்தப் புதிய தொழில் களுக்கும், முன்னைய தொழில்களுக்கும் வள்ளங்கள் தொடர்ந்தும் பயன்படுத்தப்பட்டதால் அவை நின்று நிலைத்தன.

'குருநகர் கடற்றொழில் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின்' வெளிப் படுத்தலின்படி 1990இல் வளிச்சல் மற்றும் இழுவைவலைத் தொழிலுக் கென மூன்றரை தொன் உள்ளினை இயந்திரப் படகுகள் 291, அறக் கொட்டியான், சூடைவலைத் தொழில்களுக்கென 17.6அடி வெளியினை இயந்திரம் பொருத்திய கண்ணாடி நாரிழைப் படகுகள் 82, 25அடி முதல் 32 அடிகள் வரையான நீளமுள்ள வெளியினை இயந்திரம் பொருத்திய மரப்பலகை வள்ளங்கள் 40 போன்றவை பாவனையில் இருந்துள்ளன.

இதே ஆண்டு 'சிறகுவலை கடற்தொழிலாளர் சங்கத்தின்' தகவலின்படி சிறகுவலைத் தொழிலுக்கென 20அடி முதல் 32அடி வரையான நீளமுள்ள மர வள்ளங்கள் 300இற்கும் மேற்பட இருந்துள்ளன. வள்ள உரிமையாளர்கள் தமது அயாக்கிரதையால் புதிய பதிவுகள் மற்றும் பதிவு மாற்றங்களை கடற்றொழில் திணைக்களத்தில் செய்து கொள்ளாமையால் அவை கணக்கிலிருந்து தவறிவிட்டன என்கிறார்கள் சங்கத்தினர். இதன் உண்மை நிலையை நூலாசிரியரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. அவர் 1974 - 1981 காலப்பகுதியில் 'சிறகுவலை கடற் றொழிலாளர் சங்கத்தின்' செயலாளராக இருந்திருக்கிறார். காலத்தில்தான் சிறகுவலைச் சங்கத்துக்கென நடைமுறை விதிகள் உள்ளடக்கப்பட்ட கைநூல் அச்சிடப்பட்டு அங்கத்தவர்களுக்கு விநியோகிக் கப்பட்டது). 3,000இற்கும் மேற்பட்ட சிறகுவலைக் கூட்டங்களுக்குச் சொந்தமான 1,000 இற்கும் மேற்பட்ட சிறகுவலைத் தொழிலாளர் அங்கத்தவர்களாக இருந்துள்ளார்கள். எனவே 300 வள்ளங்களை விட அதிகமாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை தெளிவு.

'வத்தை தொழிலாளர் சங்கத்தின்' இறுதித் தகவலின்படி 1984 ஆம் ஆண்டு 40 - 60 அடி நீளமுள்ள தோணிகள் பல இருந்தபோதும் அவற்றின் பாவனை நிறுத்தப்பட்டதால் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழல் காரணமாக மர வள்ளங்களில் சிலவற்றைத் தவிர ஏனையவை அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. அதனால், தற்போது மர வள்ளங்களுக்குப் பதிலாக கண்ணாடி நாரிழையால் செய்யப்பட்ட வள்ளங்கள் பாவனைக்கு வந்துள்ளன.

வைகாசி 2020 இல் குருநகர் கடற்றொழில் சங்கங்களில் பெறப்பட்ட தகவல்கள் பின்வருமாறு உள்ளன:

குருநகர் கடற்றொழில் அபிவிருத்திச் சங்கம்

அங்கத்தவர் தொகை 770. தொழிலின் உரிமையாளரான சம்மாட்டியே சங்கத்தின அங்கத்தவராவர். தொழிலாளர் 3,000இற்கும் மேற்பட உள்ளனர்.

கடற்கல விபரம்:

மூன்றரை தொன் உள்ளினை இயந்திரப் படகுகள் 495, இவற்றில் கண்ணாடி நாரிழைப் படகுகள் 490, மரப்பலகைப் படகுகள் 05, பதினேழரை அடி நீளமான வெளியினை இயந்திரம் பொருத்திய கண்ணாடி நாரிழைப் படகுகள் 275.

சிறகுவலை கடற்தொழிலாளர் சங்கம்

அங்கத்தவர் தொகை 350, அங்கத்தவரே சம்மாட்டியும் தொழிலாளி யுமாவார். ஒவ்வொரு சம்மாட்டியிடமும் சராசரி 15 வரையான அதாவது முன்னரைவிட அதிகமான கூட்டங்கள் (சிறகுவலைத் தொகுதிகள்) உள்ளன.

கடற்கல விபரம்:

17 அடி முதல் 32 அடி வரையான நீளமுள்ள கண்ணாடி நாரிழை வள்ளங்கள் 270, மர வள்ளங்கள் 10, பதினேழரை அடி நீளமுள்ள கண்ணாடி நாரிழை படகுகள் 30. வள்ளங்கள் இன்றி பரவைக் கடலில் தொழில் செய்யும் அங்கத்தவர்கள் 50.

இழுவை மழச் சங்கம்

அங்கத்தவர்கள் தொகை 500. இழுவை மடியை சொந்தமாக வைத்திருப்பதால் சம்மாட்டியும் தொழிலாளியும் இவர்களே. தொழில் செய்வதற்கு இருவர் தேவையென்பதால் ஒவ்வொரு சம்மாட்டியும் கூடவே ஒரு தொழிலாளியைக் கொண்டிருப்பர்.

கடற்கல விபரம்:

17.5அடி கண்ணாடி நாரிழை படகுகள் 110.

தொடரும் காலங்களில் ஏறு நிலையிலான சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 2021இல் தோற்றம்பெற்ற 'அட்டைப்பண்ணை' தொழிலில் 50 வரையான உரிமையாளர்களும், 100இற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களும் உள்ளனர்.

குருநகர் மான்மியம்

7. அத்தியாவசிய உபகரணங்கள்

அ. கடற்கல உபகரணங்கள்

சிறியரக வள்ளம் முதல் கப்பல் வரை 'கடற்கலங்கள்' என்றே சுட்டப்படுகின்றன. இவற்றுக்குப் பயன்படுத்தும் உபகரணங்கள் பெரும்பாலும் ஒத்த தன்மையில் காணப்பட்டாலும் ஒவ்வொன்றினதும் அளவுக்கு ஏற்புடைய வகையில் மாறுபட்ட அளவுகள் மற்றும் சிறிய மாற்றங்களைக் கொண்டதாகவே இருக்கும். அதனால், தோணியின் உபகரணங்கள் விளக்கத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

சுக்கான்

தோணிப் பயணத்தின்போது அதனைக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும், வேகமான காற்று மற்றும் நீரோட்டத்தின் மத்தியிலும் அவற்றை எதிர்கொண்டு செல்ல வேண்டிய இடத்தை நோக்கிச் செலுத்துவதற்கும், மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாக, கலத்தின் உயிர்நாடியாக இருப்பது சுக்கான்'. இது, கலத்தின் 'கடையால்' (பின்) பக்கம் பொருத்தப் பட்டிருப்பதால் அதனை இலகுவாகக் கையாளமுடியும்.

கூரைப்பாய் அல்லது கோசுப்பாய்

காற்றின் துணையோடு கடற்கலத்தை செலுத்த உதவுவது 'கூரைப்பாய்' அல்லது 'கோசுப்பாய்'. போதிய வேகத்தில் காற்று வீசுகின்ற போதுதான் பாய் இழுத்துப் பயணத்தைத் தொடர முடியும்.

'கூரைப்பாய்' தயாரிக்கையில் வள்ளங்களுக்குப் பயன்படுத்தும் சிறிய பாய்களுக்கு சாதாரண 'காரிக்கன்' துணியையும், தோணிகளுக்குப் பயன்படுத்தும் பெரிய பாய்களுக்கு 'காரிக்கன்' துணியிலும் இரட்டிப்புத் தடிப்பையுடைய 'இரட்டு' எனப்படும் துணியையும் பயன்படுத்துவார்கள். இதனால் 'இரட்டுப்பாய்' என அழைப்பதுமுண்டு. எத்தகைய பாயாக இருந்தாலும் அமைப்பு கிட்டத்தட்ட ஒன்றாகவே இருக்கும்.

பாய்மரம்

கரையூரில் பெரிதும் பாவனையிலிருந்த பாய்மரமானது 50அடி உயரமுள்ள உருளையான 'தேக்கு' மரமேயாகும். இதன் இயற்பெயர் 'கலிமரம்' என உள்ளபோதும், இம்மரத்தில் 'கூரைப்பாய்' கட்டப்படுவதால் 'பாய்மரம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இது இயல்பான நெடிய மரத்தின் தன்மையைப்போல் அடிப்பகுதி மொத்தமாகவும் மேல் நோக்கி குறைந்தும் செல்லும் வகையில் இருக்கும். இதனை நிறுத்தி வைப்பதற்கு வசதியாக கலத்தின் மையப் பகுதியில் குறுக்கே இரண்டு பக்க மேல் தளங்களையும் இணைக்கும் வண்ணம் 4அங்குலம் கனத்தில், 2அடி அகலத்தில் பலகை

50

பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இது 'கூத்துவாரி' என அழைக்கப்பட்டது. 'கூத்துவாரி'யின் மத்தியில் பாய்மரத்தின் அடிப்பாக விட்டத்தின் அளவில் வட்டமான பெரியதொரு துவாரம் இடப்பட்டிருக்கும். பாய்மரத்தை நேராகவும், அசைவின்றியும் இருக்கும் வகையில் நிறுத்தி வைப்பதற்கும் இத்துவாரமே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. 'கூத்துவாரி'யின் துவாரத்தினுள் இடப்பட்ட பாய்மரத்தின் அடிப்பாகம், அத்துவாரத்துக்கு நேர் கீழேயுள்ள அகலமான 'வங்கு'டன் இணைத்துப் பொருத்தப்பட்டுள்ள குழி தோண்டப் பட்ட கட்டையில் செருகப்பட்டு நிறுத்தி வைக்கப்படும். இக்குழி 'கூவச்சம்' என அழைக்கப்படுகிறது.

பாய்மரத்தின் நுனியில் 'கோவான்' எனப்படும் இரண்டு உருளை களையுடைய கப்பியும், பாய்மரத்தின் கீழ்ப்பக்கம் கூத்துவாரிக்குச் சற்று மேலே ஒற்றை உருளையுடைய கப்பியும் கட்டப்பட்டிருக்கும். இரண்டு கப்பிகளிலும் மொத்தமான கயிறு கோர்க்கப்பட்டு இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இக்கயிறு 'ஆஞ்சான் கயிறு' எனப்படும். நுனிக் கப்பியிலிருந்து வருகின்ற இரண்டு கயிறுகளில் ஒன்றின் முனை, பாயின் மேற்பகுதியில் பாயோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள 'பருமலின்' மூன்றிலொரு பகுதி அணியப் பக்கம் வரக்கூடிய தன்மையில் கட்டி உயர இழுத்து கீழ்ப்பாகத்தை விரித்துக் கட்டியுத் தோணியைச் செலுத்த முடியும்.

சாதாரண வேகத்தில் காற்று வீசும்போது தூர இடங்களுக்கு விரைவாகச் செல்லவேண்டிய தேவை ஏற்படுமிடத்து, வழமையான பெரிய பாயுடன் கூடவே சிறிய பாயைப் பயன்படுத்துவார்கள். இந்தப் பாய் காற்றின் திசைக்கு ஏற்ப அணியப் பக்கம் அல்லது கடையால் பக்கம் கட்டப்படும்.

சவள்

தோணி செல்கையில் காற்றின் அல்லது நீரோட்டத்தின் பக்கம் சார்ந்த அழுத்தத்தால் அது 'வழிந்து' செல்வதற்கு வாய்ப்புண்டு. இதனில் கவனம் செலுத்தாது விட்டால் பயணப் பாதை பிறை வடிவைக் கொண்ட தாகவே அமையும்.

குறித்த இலக்கை நோக்கிய திசையில் அணியம் இருப்பது போலத் தெரிந்தாலும் சாதகமற்ற காற்று மற்றும் வெள்ளம் - வடு என மாறிமாறி வரும் நீரோட்டங்களால் தோணி செல்லவேண்டிய பாதை யிலிருந்து பக்கவாட்டுக்குத் தள்ளுண்டவாறே முன்னோக்கிச் செல்லும். இது 'வழிதல்' எனப்படும். இதனால் பயண தூரம் அதிகமாக இருப்பதுடன், குறித்த இலக்கை அடைய அதிக நேரத்தைச் செலவிடவேண்டியிருக்கும். அவ்வாறு வழிவதை தடுக்கப் பயன்படுத்தும் பலகையே 'சவள்'. இது, 10 அடி வரையான நீளத்தையும் - 03 அடி அகலத்தையும், வளைவான முனைகளையும் கொண்ட கனமான பலகையாகும். தோற்றத்தில் 400 மீற்றர் ஓட்ட மைதான வரைபுபோலவே இருக்கும். இதனை, தோணி

வழியும் பக்கம், தோணியின் மத்தியில் மருவியதாக கடல் மட்டத்துக்கு மேலே மூன்றிலொரு பகுதி தெரியும் வரையில் கடலில் இறக்கி கட்டப்படும்.

நங்கூரம்

கனமான இரும்புச் சட்டங்களால் செய்யப்பட்ட அத்தியாவசியப் பொருட்களில் ஒன்று 'நங்கூரம்' (Anchor). கடற்கலங்கள் நகராமல் ஓரிடத்தில் நிற்கச் செய்வதற்கு இது பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'இலத்தின்' மொழியில் 'Ankora' என்று அழைக்கப்பட்டு பின்னர் ஆங்கில மொழியில் 'Anchor' என்று மாறியது. சாதாரணமாக இரும்பு பாவனையற்றிருந்த காலத்தில் பெரிய கற்களே இதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டதாக அறியப் படுகிறது.

தற்போது காம்புள்ள நங்கூரம், காம்பில்லா நங்கூரம் என இரு வகை நங்கூரங்கள் பயன்பாட்டிலுள்ளன. இவற்றில் சிறிய வள்ளங்களுக்கு காம்பு இல்லாததும், மாறுபட்ட அமைப்பில் உருளைக் கம்பிகளால் செய்யப்பட்ட சிறிய நங்கூரமும், ஏனைய கடற்கலங்களுக்கு காம்புள்ள நங்கூரமும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

நங்கூரத்தின் மேற்பக்கமுள்ள வளையமும், கடற்கலத்தின் அணியமும் நீண்ட கம்பான் கயிற்றால் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். தேவை ஏற்படும்போது நங்கூரம் கடலில் இறக்கப்பட்டதும் அது நிலத்தடி வரை சென்று கடலடி மண்ணில் புதைந்தோ, கற்களில் கொழுவியோ கலத்தை தரித்திருக்கச் செய்யும்.

ஆ. இதர வாருட்கள்

மரக்கோல்

காற்று போதிய வேகத்தில் வீசாத நேரங்களிலும், பாய் இழுத்துச் செலுத்துவதற்கு சாதகமற்ற காற்று வீசும் சந்தர்ப்பங்களிலும் தொழிலாளர் இணைந்து மரக்கோல்களால் இருபக்கத்தாலும் கடலடித் தரையில் ஊன்றி முன்னோக்கிச் செலுத்துவர். இதனைத் 'தாங்குதல்' என்பர். இதற்கு 'விண்ணாங்கு' மரத்தின் நீண்ட, நேரிய, வைரமான தடி பயன்படுத்தப் படுகிறது. ஆழமான கடற்பகுதியாயின் 'பருமல்' (இரண்டு மரக்கோல்களை இணைத்து உயரமாகக் கட்டியது)இனால் தாங்கிச் செலுத்துவர். பயணத்தின்போது கடற்கலங்களில் கூடவே மரக்கோல்களும், பருமல்களும் எடுத்துச் செல்லப்படுவது வழமை.

அரிக்கன் லாந்தர், லோமியா

தோணி போன்ற பெரிய கடற்கலங்களின் இரவுப் பயணத்தின் போது 'அரிக்கன் லாந்தர்' மற்றும் 'லோமியா'வை (காடைவிளக்கு) பயன்படுத்தினார்கள். 'லோமியா' பூக்கன்றுகளுக்குத் தண்ணீருற்றும் பாத்திரத்தின் அமைப்பைப் போன்றது. வட்டமான அடிப்பாகத்தையும்

கலையார்வன்

மேலே கூம்பிச் செல்லும் தன்மையில் உள்ளது. விளக்கின் அடிப்பகுதி யிலிருந்து 45 பாகை சரிந்து மேல் நோக்கச் செல்லும் குழாயையும் கொண்டது. குழாயில் நூறுக்கும் மேற்பட்ட இழைகளிலாலான மொத்தத் திரி இடப்பட்டிருக்கும். திரியின் தொடர் விளக்கின் உள்ளே பாதிவரை நிறைந்திருக்க அதற்குள் எண்ணெய் விடப்பட்டிருக்கும். இது சூறைக் காற்றுக்கும் அணையாது எரியக்கூடிய தன்மையைக் கொண்டது. இதனை எரியவைப்பதற்கு தேங்காயிலிருந்து எண்ணெய் தயாரித்து பயன்படுத்தி யுள்ளனர். பின்நாளில் 'டீசல்' பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. களிமணல்கொண்டு செய்யப்பட்ட விளக்குகளுக்கும் தேங்காய் எண்ணெய்யையே பயன்படுத்தி யுள்ளனர்.

சுடுவான் பெட்டி

தோணிப் பயணம் பல நாட்களைக் கொண்டிருப்பதால், தொழிலா ளர்கள் தமக்குத் தேவையான உணவுகளை தாமே சமைக்க வேண்டும். அதனால், சமையலுக்கு தேவையான உலருணவுகள், குடிநீர், கருவாடு போன்றவற்றுடன் கூடவே 'சுடுவான்பெட்டி'யையும் எடுத்துச் செல்வார்கள். மேலதிகமாக உணவுப் பொருட்கள், குடிநீர் தேவைப்படுமிடத்து தோணி தரித்து நிற்குத் துறைகளிலும் பெற்றுக்கொள்வர்.

உணவு சமைப்பதற்கென கடையால் தட்டுக்குக் கீழுள்ள வங்கு களை மூடியவாறு பலகை பரவப்பட்டிருக்கும். அதன் நடுவில் கனமான பலகையால் செய்யப்பட்ட சதுரப்பெட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதற்குள் பாதியளவுக்கு மண் போடப்பட்டு, மண்ணுக்கு மேலே அடுப்பு வைக்கப் பட்டிருக்கும். இதனையே 'சுடுவான்பெட்டி' என அழைப்பர்.

யாழி

தோணி பாய் இழுத்துப் பயணிக்கையில் 'சுரைப்பாய்' உலர்ந் திருந்தால் சீலையில் நூலிடுக்குகளில் உள்ள இடைவெளிகளால் காற்று 'அரிந்து' செல்ல (வெளியேற) வாய்ப்புண்டு. இதனால் பாய்க்கு முழுமையான அழுத்தம் கிடைக்காமல் போய்விடும். இவ்வாறான சந்தர்ப் பங்களில் கடல்நீரை கோலி பாய்க்கு விசிறி அதனை ஈரமாக்குவதற்கு பாவிக்கப்படுவதே 'யாழி'. இது, தோணியின் வங்குகளுக்கிடையில் தேங்கி நிற்கக்கூடிய நீரைக் கோலி வெளியேற்றுவதற்கும் பயன்படும்.

இந்த யாழி 'மாவிலங்கு' மரத்தில் செதுக்கப்பட்டது. கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளப் பாவிக்கப்படும் 'பட்டை'யை ஓரளவு ஒத்ததாக தோற்றமளிக்கக்கூடிய யாழியின் மூலம் தோணியின் தளத்திலிருந்து குனிந்து நான்கு லீற்றர் நீர் வரை கோலமுடியும். அவ்வாறு கோலிய நீரை தளத்திலிருந்தவாறே பாயை நோக்கி பலமுறை விசிறி அதனை முற்றாக நனைத்து விடலாம். நூலிடுக்குகளை நீர் நிரப்பிக்கொண்டதும் தோணி மேலும் வேகமாகச் செல்லும்.

08. ஆரம்பத் தொழில்கள்

ஒரு இயல்பான குடியேற்றத்தின் தன்மையைக் கருத்திற்கொண்டு கரையூர் வாழ் குருகுல மக்களின் ஆரம்பகாலக் குடியேற்ற நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், வசதி வாய்ப்புகள், தொழில் வளங்கள் இலகுவாகக் கிட்டியிருக்க வாய்ப்பில்லை. சுய முயற்சி, சமகாலத்தில் நெய்தல் நில மக்கள் அங்கு வாழ்ந்ததாக ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் அவர்களின் ஒத்துழைப்பும் தொழில் செய்வதற்கான சாத்தியங்களாக இருந்திருக்கும்.

"மிகப் பழைய நூலான வையாபுரி ஐயரின் 'வையாபாடலில்' பின்வருமாறு உள்ளது:

> 'வருணகுலத் தார்மலைய கத்தார்' 60ஆவது பாடல், 'தாவறுசீர் வசியர்கரை யார்கள்' 77ஆவது பாடல்,

'கவுறுமனக் கணிகையர்கள் தட்டுவாத் தியகாரர் கரையூரானோர் 93ஆவது பாடலிலும் காணப்படுகின்றனவே தவிர அவர்கள் தொழில் சார்ந்த குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. பண்டைய வரலாற்றைக் கூறும் நூல்களில் செ.இராசநாயகம் முதலியாரின் 'யாழ்ப்பாண சரித்திரம்' நூலிலேயே இவர்களின் தொழில் சார்ந்த குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன." ¹

எனவே, அவர்கள் இந்தியாவில் செய்துவந்த கடல்சார் தொழில் ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய தளமாக கரையூர் இருந்தாலும் கூட, ஒரு பகுதியினரின் வம்சத் தொழிலாக இருந்த போர் புரிதல், கப்பலோட்டு தல், அரச பணியாற்றுதல், தூண்டில் போடுதல் போன்றவையே அன்றைய முதன்மைத் தொழில்களாக இருந்துள்ளன. ஏனையோர் கடல் பகுதிகளை இனங்கண்டு அனுபவ ரீதியிலான கடல்சார் சிறு தொழில்களையும் கையாள முடிந்திருக்கும். அந்நாட்களில் 'பண்டமாற்று பொருளாதார மாகவே' இருந்துள்ளது. தாம் பிடிக்கு மீன்களில் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்து மாற்றாக அரிசி, மரக்கறிகளைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

யுத்த வீரர்கள்

"ஷத்திரியர்கள் போர் புரியும் வம்சத்தை சார்ந்தவர்கள். வரலாற் றின் ஒரு கட்டத்தில் அரச உரிமை அவர்களுக்கு மாத்திரமே உரித்தான தாகக் கருதப்பட்டது. சூழாமணி நிகண்டு, ராஜரீகத்தின் அடையாளமாக இருபத்தொரு அம்சங்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. குடை, கவரி, முரசு, சக்கரம், யானை, கொடி, மகரம், தீபம் என்பன சிலவாகும்". ²

கரையூர் மக்களின் குடியேற்ற காலம் என வெளிப்படுத்தப்பட்ட கி.பி.785 (உக்கிரமசிங்கனின் படையெடுப்பு) முதல் கலிங்கர் ஆட்சி, பாண்டியர் ஆட்சி, சோழர் ஆட்சி, ஆரியர் ஆட்சி என நீட்சிபெற்று, சங்கிலி மன்னனின் ஆட்சிக் காலமாகவும் (கி.பி. 1519 - கி.பி. 1565), போர்த்துக்கேயரின் யாழ்ப்பாண படையெடுப்புகளின் காலமாகவும் (கி.பி.1560, கி.பி.1591, கி.பி.1620) இருந்துள்ளது. இந்தக் காலங்களில் எத்தனையோ யுத்தங்கள் நிகழ்ந்திருக்கும். அவற்றிற்கெல்லாம் யுத்த வீரர்களின் தேவை ஏற்பட்டிருக்கும். அதனால், முன்னைய படைவீரர்களாக, கப்பலோட்டிகளாக இருந்தவர்கள் நிச்சயம் உள்வாங்கப்பட்டிருப்பார்கள்.

போர்த்துக்கேய வரலாற்று ஆசிரியார் குரோஸ் அடிகளாரின் நூல் கூடிய வரலாற்று உண்மைகள் உடையது. அந்நூலில்; "யாழ்ப்பாண மக்களை வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பிலிருந்து காத்தவர்கள் கரவ மக்களே. போர்த்துக்கேயரோடு சமர் புரிய சங்கிலி தஞ்சாவூர் நாயக்கர் களின் உதவியை நாடியபொழுது போர்த்துக்கேயரின் மகா விரோதியான வர்ணகுலக் கரையாரையும் வள்ளம் வள்ளமாக அனுப்பினார்." ³

அவர், அவர்களை 'போர்வன்மை மிக்கோர்' என்றும், போரில் வல்லவரான கரையாரை முதலியார் சேர்த்து 1619 இல் "தஞ்சாவூரில் இருந்து வந்தோரும், கரையார மக்களும் இரவிரவாக மீனவ வீடுகளில் ஒளித்திருந்தனர். இவ் இராச்சியத்திலேயே மிகப் போர் வலிமை யுடையவர்கள் 20,000 இற்கு மேற்பட்டவர்களுடன் கரையாரின் முழுக் குடிகளும் போர்த்துக்கேயர் தோற்பார்களேன எதிர்பார்த்து நின்றனர். பல கரையார வீரர்கள் போரிலே மாண்டார்கள்." (р. 631)

1620ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தின் தொடக்கத்தில் அந்நேரத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திற்கு அதிபதியாக இருந்த தஞ்சாவூர் நாயக்கர் வர்ணகுலத்தானாகிய (செம்நாயக்கர்) கரையாரத் தலைவன் ஒருவனை போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி அதன் ஆளுனராக இருக்கும்படி பெரும் சேனை ஒன்றை யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பினான். (op. cti.Q.P. 628)

'பிலிப் டி ஒலிவேறா' யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்ற வந்தபோது 'வர்ணக்குலத்தார்' என்னும் கரையார சிற்றரசனுடன் வந்த அதே குலத்தைச் சேர்ந்த குருகுலத்தவர், அன்னாரை எதிர்த்து யுத்தமாடினர். ஒரு நாள் முழுவதும் யுத்தமாடியபின் சாயங்கால இருளடை நேரமானதால் யுத்தம் நிற்பாட்டப்பட்டது. வந்த குருகுல வீரர் தங்களுடைய இனத்தவர்களான இவ்வூர்க் கரையாரின் இல்லங்களில் தங்கினர். இவர்களோ இவ்விராச்சி யத்தில் மிகவும் யுத்த ஓர்மம் படைத்தவர்கள் என குரோஸ் வர்ணிக்கிறார் (467, 633-ம் பக்.).

கரையார் போர்த்தொழிலில் வகித்த பதவிகளை பின்வரும் குறிப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

1. "1067இல் பொறிக்கப்பட்ட சோழர் கல்வெட்டு ஒன்றில்; சோழ அரசன் வீர இராஜேந்திரன் படைகளுக்கு எதிராக விஜயபாகு போராடிய **கருநகர் மான்மியம்** 55 போது அவன் பக்கத்தில் படைத் தளபதியாகப் போர் நடத்தி, குருகுலத்த ராயன் என்பான் உயிரிழந்தான்." ⁴.

2. போர்த்துக்கேயரை எதிர்த்து யாழ்ப்பாண மன்னன் போராடிய போது; "சிறிது நேரத்தால் வர்ணகுலத்தான் என்னும் கரையாரத் தலை வன் பாரிய தமிழ்ப் படையுடன் வந்தெதிர்க்க அவர்களையும் ஒலிவேரா சின்னாபின்னமாக்கினான்." ⁵ எனத் தகவல்கள் உள்ளன.

1932, மார்கழி 27 ஆம் திகதி வண. பிதா அன்ரனைனஸ், வண. பிதா ஞானப்பிரகாசம் ஆகியோருடைய குருப்பட்டாபிஷேக நிகழ்வை நிகழ்த்தவந்த ஆயர் மகா. வந். கியோமார் ஆண்டகை அவர்கள் பின் வருமாறு கூறியுள்ளார்.

"சந்தியோகுமையோர் கோவிற் கிறீஸ்தவர்கள் இப்பட்டணத்தில் மிகவும் குருபக்தி உள்ளவர்கள். மேற்றிராணிமாருக்கும், குருமாருக்கும் வீரத்துவம் நிறைந்த இச்சனங்களை அவர்களுடைய மெய்க்காப்பாளர்க ளென வர்ணிக்கலாம்..." ⁶

'கரையூர்' மக்களின் வீரத்துவம் பற்றி வெளிவந்த மேற்குறித்த தகவல்களைவிட, இரண்டாம் உலகமகா யுத்தத்தின்போதும் பிரித்தானிய இராணுவத்தில் இணைந்து யுத்தங்களில் பங்கேற்றதனால், மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் பலர் தங்கிவிட நேரிட்டது. அவ்வாறு தங்கியவர்களின் தலைமுறையினர்கூட அந்நாடுகளிலேயே வாழ்கிறார்கள். திரும்பி வந்து இங்கு குடியேறியோர் மிகக் குறைந்த தொகையினரே. அவர்களில் மூவரிடம் கட்டுரையாளர் அனுபவங்களை கேட்டறிந்துள்ளார். அவர்கள்; மீசைக்கார பற்றிக், சிமியான்பிள்ளை, சிங்கப்பூர் பப்பா ஆகியோராகும். தாங்கள் அறிந்தவரை பலர் பிரித்தானிய இராணுவத்தில் இணைந்திருந்தாக கூறியுள்ளனர். இதன் தொடராக சிலர் இலங்கை இராணுவத்தில் இணைந்தும் சேவையாற்றி உள்ளனர். இராணுவத்தில் உயர் பதவிகளையும் வகித்துள்ளனர்.

தனிச் சிங்களச் சட்டம், தொழில் வாய்ப்பு புறக்கணிப்பு, கல்வியில் ஓரங்கட்டல், பலாத்காரக் குடியேற்றங்கள் போன்ற காரணங்களால் விரக்தி அடைந்து கிளர்ந்தெழுந்த தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டம் இராணுவ மயமாக்கப்பட்டதும் அதில் ஆண்களும் பெண்களுமாக இணைந்து, சிப்பாய் முதல் தரம்மிக்க பதவிகளுடன் களமாடி வெற்றியைக் குவித்தவர்களினதும், மடிந்தவர்களினதும் வரலாறு பலராலும் பேசப்படுகிறது.

மருத்துவ சேவைகள்

சுதேச சித்த வைத்தியர்கள்

நெடுங்காலமாக சித்த வைத்தியர்கள் பலர் மருத்துவ சேவையை வழங்கியுள்ளார்கள். 'பரிகாரி' (பரியாரி) என அழைக்கப்பட்ட அவர்களில் பலரது விபரங்கள் அறியமுடியாமல் அவர்களுடனே மறைந்துவிட்டன. கலையார்வன்

1900 ஆம் ஆண்டிற்கு பிற்பட்ட சிலரைப் பற்றிய தகவல்கள் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் மற்றும் வாய்வழி ஞாபகத் தகவல்கள் மூலமாகவேனும் அறிய முடிகிறது. அவ்வாறானவர்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு:

> சூசைப்பிள்ளை (சொத்திப் பரிகாரி) ஜீ.பி. அன்ரனி (ஜீ.பி. பரிகாரி) நீக்கிலாஸ் பரிகாரி ஆனந்தம் பரிகாரி

மருத்துவ மனைகள்

1865 ஒக்ரோபர் மாதம் கரையூரில் தொற்றிக்கொண்ட வாந்தி பேதியின் தாக்கத்துக்கு உள்ளாகித் துன்பப்பட்டவர்களுக்கு 'மருத்துவர் கிறீன்' (ஆங்கிலேயர்) தன்னாலியன்ற மருத்துவ சேவையை ஆற்றியதுடன் அவர்களைப் பராமரிப்பதற்கென மருத்துவமனை ஒன்றையும் ஆரம்பித்தார். அதுவே கரையூரில் தோற்றம் பெற்ற முதலாவது வைத்தியசாலையாக அறியப்படுகிறது. இதன் தொடராக காலத்துக்குக்காலம் தேவை கருதிய மருத்துவ சேவைகள் பல தோன்றியுள்ளன. இவை பற்றிய முழுமையான தகவல்களை அறிய முடியாதுவிடினும். அறிந்தவரை வெளிப்படுத்தப் படுகிறது.

1900ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் பாங்ஷால் வீதி - மவுண்காமல் வீதிச் சந்திப்பில் வடக்கு பக்கம் 'கரையூர் மகப்பேற்று நிலையம்' என்ற பெயரில் மருத்துவமனை இயங்கியுள்ளது. 'மருத்துவிச்சி'களின் நேரடி கண்காணிப்பில் இயங்கியமையால் பலரும் அச்சமின்றி சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ள கூடியதாகவும், அதிக காலம் இயங்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது. இம்மகப்பேற்று நிலையம் இயங்கியமையை அங்கு பிறந்த பலரது பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரத்திரங்கள் மற்றும் வாய்மொழித் தகவல்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. 09.05.1947இல் பிறந்த கிறகோரி என்பவரின் பிறப்புச் சான்றிதழை ஆதாரமாகக் கூறலாம். மேலும் பலரது சான்றிதழ்களை நூலாசிரியர் பார்வையிட்டுள்ளார்.

குருநகரில் ஆரம்பமான கடல்மேவும் திட்டத்திற்கு புகையிரதத்தின் மூலம் மணல், கற்கள் ஏற்றிவருவதற்கென புகையிரதப்பாதை அமைப் பதற்கு 1915இல் 'பட்டங்கட்டி குளத்தின்' (வண்ணான் குளம்) ஒரு பகுதி மேவப்பட்டது. 1950களில் குளத்தின் பெரும் பகுதி மேவப்பட்ட பின்னர் அப்பகுதியில் (பிரதான வீதி - மவுண்காமல் வீதி சந்திப்பில் தெற்கு பக்கம்) கட்டப்பட்ட கட்டடத்தில் 'மகப்பேற்று நிலையம்' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் மணல் ஏற்றிப் பறிக்கும் வேலை செய்த 'தொழிலாளர்கள் தங்கும் மடமாக' தற்காலிக கொட்டகை போடப்பட்டு இருந்ததால் இதனை 'மடத்தடி மகப்பேற்று நிலையம்' என்று அழைத்தனர். இதன் தோற்றத்தால் 'கரையூர் மகப்பேற்று நிலையம்' செயலிழந்து போனது. 'மடத்தடி மகப் பேற்று நிலையம்' தற்போது 'யூபிலி சென்ரர்' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு, ஆரம்ப சுகாதார பராமரிப்பு நிலையமாக இயங்குகிறது.

1953இல் வைத்திய கலாநிதி சுப்பிரமணியம் அவர்களால் கடற்கரை வீதி - பத்திரிசியார் வீதி சந்திப்பில் தெற்கு பக்கம் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கட்டடத்தில் 'தங்கம்மா மகப்பேற்று நிலையம்' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் இது 'குருநகர் பிரசவ விடுதி', கரையூர் பிரசவ விடுதி' எனவும் அழைக் கப்படலாயிற்று. தற்போது 'யாழ். பிரதேச செயலக வைத்தியசாலை' என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு மகப்பேற்றுடன் பொது வைத்தியசாலை யாகவும் திகழ்கிறது.

1956 முதல் திருச்சிலுவை சபை கன்னியாஸ்திரிகள் கடற்கரை வீதியில் குருநகர் வீட்டுத் திட்டத்தில் தமக்கு வழங்கிய வீட்டில், மருத்துவ சேவையை மேற்கொண்டனர். இச்சேவை தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது.

1960 முதல் பாங்ஷால் வீதி - மவுண்காமல் வீதி சந்திப்பில் தெற்கு பக்கம் உள்ள மண்டபத்தில் 'கார்மேல் பொது வைத்தியசாலை வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றது. இவை தவிர, 1950களில் தனியார் சித்த மற்றும் ஆங்கில மருத்துவ மனைகளும் இயங்கத் தொடங்கின. அவையாவன:

> தர்மலிங்கம் வைத்தியசாலை பிலிப் ஞாபகார்த்த நேசிங் ஹேம் சாந்தி வைத்தியசாலை அலோசியஸ் வைத்தியசாலை ஆனந்தம் வைத்தியசாலை தேவமதுரம் வைத்தியசாலை எற்வேட் வைத்தியசாலை காருண்யா வைத்தியசாலை ராகவா வைத்தியசாலை

சிவலிங்கம் வைத்தியசாலை போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். **முத்துக்குளித்தல்**

கடலில் இருக்கும் சிப்பிகள் மேற்பரப்புக்கு வந்து வாய்பிழந்து தூய மழைநீரை ஏந்துவதாகவும், அதன்பின் அப்படியே சிப்பிக்குள் வைத்து மூடப்படுவாகவும், பின்னர் ஏற்படுகின்ற பரிநாம மாற்றங்களால் முத்து உண்டாவதாகவும் அறியப்படுகிறது. அவ்வாறு உண்டாகும் முத்துச்சிப்பிகள் பரவலாக காணப்படும் இடத்தை 'முத்துப்படுக்கை' என்பர். அவ்விடத்தை இனங்கண்டு முத்துச் சிப்பிகளை சேகரிப்பதே முத்துக் குளித்தலாகும்.

மன்னார் /'அரிப்பு' கடற்கரையோர மணல் மேட்டில் இன்றும் சிதைவுகளுடன் காணப்படும் 'அல்லி இராணியினுடையது' என்று 58 கூறப்படும் கோட்டையும், "தனக்கென ஒரு கோட்டையை அமைத்த 'அல்லி இராணி' அங்கிருந்து முத்துக் குளித்தலை மேற்கொண்டாள்" எனக்கூறும் வழிவழிவந்த கதைகளையும், 'முத்தரிப்பு' (முத்து அரிப்பு), 'முத்துச் சிலாவம்' என வழங்கிவரும் அழைப்புப் பெயர்களையும் சான்றாகக் கொண்டுள்ள 'முத்துக்குளித்தல்' பற்றி அறியவருவதாவது;

இந்தியா / 'முத்துக் கடற்கரை' பகுதிகளில் முத்துக்குளித்தலை மேற்கொண்டிருந்த சில பரதவர்களுடன் இலங்கை மன்னார்ப் பகுதியில் கால்வைத்த அல்லிராணி (பாண்டிய மன்னன் மகள்), அரிப்பு முதல் சிலாவம் வரை ஆழமான கடற்பகுதியில் இயற்கையாய் அமைந்திருந்த 'முத்துப்படுக்கை'யை கண்டறிந்து, 'குதிரைமலை'யைத் தலைநகராகக் கொண்டு, முத்துக்குளித்தலை ஆரம்பித்து அதனைத் தன்வசம் வைத்திருந்தார். நாளடைவில் முத்துக் கடற்கரையிலிருந்து வந்து கரையூரில் குடியேறியவர்களும் அவர்களின் பரம்பரையினரும் அல்லிராணியின் கீழ் முத்துக் குளித்தலில் இணைந்துகொண்டனர் என்ற பாரம்பரியம் மற்றும் இணையவழி தகவல்கள் உள்ளன. வருடத்தில் பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி ஆகிய மாதங்களில் மட்டுமே முத்துக்குளித்தல் மேற்கொள்ளப் படுகிறது.

1560ஆம் ஆண்டு போர்த்துகேயர் மன்னாரைக் கைப்பற்றிய சில ஆண்டுகளின் பின்னர் அல்லிராணி முத்துக்குளித்தலை கைவிட்டு வெளியேற, இராணியின் கீழ் முத்துக்குளித்தில் ஈடுபட்டவர்களில் சிலர் அங்கேயே தங்கிவிட்டனர். இதன் காரணமாகவே 'கரையூர்' மற்றும் 'மாதகல்'லைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முத்துச்சிலாவம், சிலாவத்துறை பகுதி களில் காணிகளும், தென்னந்தோப்புகளும் இருந்துள்ளன. (பரம்பரையினர் இன்னமும் உள்ளனர்) அவர்களிடம் போதிய வளம் இல்லாமையால் முத்துக்குளித்தல் தொழிலைத் தொடரவில்லை. போர்த்துக்கேயரும் இதனில் ஆர்வம் காட்டாமையால் முத்துக்குளித்தல் முடங்கியது.

ஆய்வாளர் 'போக்' (1888) என்பவரின் கருத்தின்படி ஒல்லாந்தரால் 1661, 1667, 1746, 1748, 1749, 1753, 1754, 1768ஆம் ஆண்டுகளில் இங்கு முத்துக்குளிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. பின்னர் உள்ளூர் வாசிகளுக்கு

குத் தகை அனுமதியை வழங்கினர். அதனால், முன் னர் முத்துக்குளிப்பில் ஈடுப் பட்டவர்களின் பரம்பரையினர், குத்தகை உரிமம் பெற்று ஒல்லாந்தரின் ஒத்துழைப்புடன் முத்துக் குளிப்புத் தொழி லைச் செய்யலாயினர்.

இதன் தொடராக ஆங்கிலேயர் காலத்தில் முத்து சேகரிப்பதில் அவர்களுக்கிருந்த அக்கறை காரணமாக 1776 - 1887 காலப் பகுதியில் 30 தடவைகள் பாரிய முத்துக்குளிப்பில் ஈடுபட்டனர். இதன் ஊடாக பல இலட்சம் 'ஸ்ரேலிங் பவுன்' வருமானம் பெற்றுக்கொண்டதாக அறியப் படுகிறது. சுதேசிகளுக்கு முத்துக்குளிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்த போதும் அவர்களால் விதிக்கப்பட்ட பலதரப்பட்ட வரிகளால் சுதேசிக ளிடையே இருந்த நாட்டம் குறைவடைந்திட அத்தொழிலில் முடங்கும் நிலைக்குச் சென்றது. அதனால், முத்துக்குளிப்பில் ஆர்வமாய் இருந்த வர்களில் சிலர் இந்தியா / தூத்துக்குடிக்குச் செல்லலாயினர். அங்கு நல்ல வரவேற்பும் நிறைவான வருவாயும் கிடைத்ததால், மூன்று மாதங்கள் தொழில் செய்து திரும்பி வந்து மீண்டும் செல்வதை வழமையாய்க் கொண்டிருந்தனர்.

1891ஆம் ஆண்டு தூத்துக்குடியில் பரவத் தொடங்கிய 'கொள்ளை நோய்' காரணமாக தொழில்கள் யாவும் முடக்கப்பட்டன. இலங்கைக்கான வள்ளப் போக்குவரத்தும் தடுக்கப்பட்டது. நோயால் இறப்பு வீதம் அதிகரிப்பதை அறிந்த கரையூர்த் தொழிலாளர்கள், அதிக கூலி பேசி வள்ளமொன்றை ஏற்பாடுசெய்து, ஊருறங்கும் நேரம் சலனமின்றி புறப்பட்டனர்.

தலைமன்னார்க் கரை நெருங்கத் தெரியும் தூரம் வரை ஏற்றி வந்த படகோட்டி அதற்கு அப்பால் வர மறுத்து, 'பாக்கு நீரிணை'யை ஊடறுத்துள்ள 'தீடை'யில் (இராமர் அணை) இறக்கிவிட்டு திரும்பி சென்றுவிட்டான். இடையிடையே கடலால் துண்டாடப்பட்டதாக 'தீடை' உள்ளதால் அவ்விடங்களில் குறுக்கிடும் இயல்பான நீரோட்டங்களைக் கடந்து தலைமன்னார் வழியாக கரையூர் வந்து சேர்ந்துள்ளனர். இவர்களில் ஒருவர் மூலம் வெளிவந்ததாக பின்வரும் முத்துக்குளித்தல் தொழில்முறை அமைகிறது:

"சுழியோடிகள் பத்துப்பேரை வள்ளத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு முத்துப் படுக்கை பகுதிக்கு சென்றதும், சுழியோடுவோர் விரைவாகக் கடலடித் தரையை அடைவதற்கும், மூச்சின் அழுத்தத்தால் உடல் மேலெழுவதைத் தடுப்பதற்குமாக ஐந்து பேருக்கும் கற்கள் போடப்பட்ட 'சாக்குப்பையும்', சிப்பிகள் போடுவதற்கென ஒரு முளம் வரையான உயரமுள்ள, முறுக்கு நூலால் வலைபோல பின்னப்பட்ட 'பை'யும் நாரியில் கட்டப்படும். புறப்படும் நேரம், மூக்குத் துவாரங்களை நசித்தபடி பலகையில் செய்யப்பட்ட 'இடுக்கி' போடப்படும். சுழியோடும்போது கடல்நீர் மூக்கில் நுழைந்து சிரமத்தைக் கொடுக்காதிருப்பதற்கும், கூடுதலான நேரம் மூச்சை அடக்கி வைத்திருப்பதற்காகவுமே இடுக்கி போடப்படுகிறது.

அடுத்து, நீளமான கயிறின் ஒருபக்க முனை சுழியோடுபவரின் வயிறைச் சுற்றியும், மறுமுனை வள்ளத்தின் விளிம்பிலும் கட்டப்படும். இது 'மண்டைக்கயிறு' எனப்பட்டது. இந்தக் கயிறில்தான் கடலுக்குள் இறக்கப்பட்டவரின் உயிர் தங்கியிருக்கிறது என்பதால் நம்பிக்கையின் நிமித்தம் சுழியோடுபவருக்கும், மண்டைக்கயிறைப் பிடித்திருந்து உரிய நேரத்தில் இழுப்பவர்க்கும் இடையே அநேகமாக 'மச்சான்' உறவு முறையானவரே இருப்பார்.

முன்னேற்பாடுகள் முடிந்து 'மண்டாடி' (தொழில் நுணுக்கங்களை அறிந்தவர்) உத்தரவிட்டதும் ஐவரும் கடலில் குதித்து, சுழியோடிக் கடலடித் தரையை அடைவர். வள்ளத்தில் நிற்கும் ஐந்து பேரும் மண்டைக் கயிறுகளைப் பிடித்திருந்து தத்தமது கயிறின் அசைவை மிக நுணுக்கமாக அவதானித்துக் கொண்டிருப்பர்.

கடலுக்குள் இறங்கியவர்கள் தங்களால் முடிந்தவரை மூச்சை அடக்கி சிப்பிகளைச் சேகரித்து நூல்ப் 'பை'க்குள் போட்டுக்கொள்வர். தம்மால் மேலும் தாமதிக்கமுடியாத நிலையை உணரும் ஒருவர், கயிறைப் பிடித்து அசைப்பார். வள்ளத்தில் நிற்பவர் குறிப்பறிந்து அக்கயிறை வேகமாக இழுத்து, அவர் வள்ளத்தில் ஏற உதவி செய்வார். சேகரித்த சிப்பிகள் 'மண்டாடி'யிடம் ஒப்படைக்கப்படும். சுழியோடச் சென்ற ஐவரும் வள்ளத்தில் ஏறியதையடுத்து வள்ளத்தில் நின்ற ஐவரும் உரிய ஒழுங்குடன் கடலில் இறங்க, மற்றையோர் கயிற்றைப் பிடித்தவாறு நிற்பர். இவ்வாறே மாறிமாறித் தொடரும்.

இத்தகவல், தனது வாலிப வயதில் கரையூரிலிருந்து இந்தியா /தூத்துக்குடிக்கு முத்துக்குளிக்கச் சென்ற, 1840ஆம் ஆண்டளவில் பிறந்த 'இராயப்பு' என்பவரின் அனுபவ வெளிப்பாடாக அவரது பூட்டப்பிள்ளை 'நீக்கிலாஸ் முடியப்பு'விடமிருந்து (வயது 70) 1982ஆம் ஆண்டு நூலாசி ரியரால் பெறப்பட்டது.

குறிப்புகள்

- 1. புஷ்பராஜன், மு, வலை உணங்கு குருமணல், காலச்சுவடு பதிப்பகம், இந்தியா, பக். 38.
- 2. Cf. the castes by Casie Chitty p. 27,28.
- з. Fr. Queyroz S. J. p. 468 Tran. S. G. Perara.
- 4. இந்திரபாலா.கா, இலங்கையில் தமிழர், கொழும்பு குமரன் பத்தக இல்லம், 2006, பக்.283.
- 5. இராசநாயகம்.செ, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், ஏசியன் எடுகேஷனல் சர்வீசஸ், 1999, பக். 125.
- 6. சந்தியோகுமையோர் ஆலயத்தின் நூற்றாண்டு நிறைவுமலர், 25.07.1961, பக்.19.

09. வாழ்வாதாரத் தொழில்கள்

மீன்பிடித்தல்

ஆய்வாளர் தேம்டன் பட்டணவாசிகளுள் நிலவும் கதையொன்றை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். (மக்கள் குடியேறியுள்ள இடங்களை போர்த்துக்கேயர் 'பட்டணம்' என்றே அழைத்துள்ளனர்)

"5,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் சந்திர பரம்பரையின் காலத்தில் ஹஸ்தினபுரத்தை 'தசராஜா' என்ற மலட்டுராஜா ஆண்டு வந்தான். குழந்தை வரம் வேண்டி அவன் கடுந்தவம் இருந்து செபம் பண்ணினான். தாமரைப் பூக்கள நிறைந்த தடாகம் ஒன்றை இறைவன் சுட்டிக்காட்டி குழந்தைகளைக் கூப்பிடு எனப் பணித்தார். அப்பூக்களிலிருந்து 5,000 குழந்தைகள் தோன்றினர். மூத்தவனுக்குத் தன் அரசையும் ஏனையவர் களுக்குத் தொகையான பணத்தையும் கொடுத்தான். பணம் பெற்றவர்கள் தெற்கு நோக்கிக் கப்பல்களில் புறப்பட்டு கற்களில் மோதுண்டு கரை களிலே தூக்கியெறியப்பட்டனர். அங்குள்ள மீனவர்களோடு நட்புறவு கொண்டு அவர்கள் தொழிலையே தாங்களும் செய்தனர்.

இப்பாரம்பரிய கட்டுக்கதையைத் தவிர்த்து நோக்கின், கரவர்கள் எப்படி மீன் பிடிக்கத் தொடங்கினர் என்பதை ஊகிக்கக்கூடியதாக இருக் கிறது. இருந்தும் பெருவாரியான குருகுலத்தார் மன்னார், மாதோட்டப் பகுதிகளைப்போன்று விவசாயத்தையும் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கும் யாழ். குருகுலத்தவர்களுக்கும் ஒரே மரபுதானுண்டு." ¹

"பண்டைய சத்திரியர்களே போர்க்காலத்தைத் தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில் தங்கள் சாதாரணத் தொழிலாக மீன்பிடித்தலை வைத்திருந்திருக் கலாம். வேட்டையாடுதல் போன்று மீன்பிடித்தலும் பண்டைய காலங்களில் அரச பொழுதுபோக்காகவே கணிக்கப்பட்டது. போர்வீரர்கள் பரம்பரை யினரின் வீரமனநிலைக்கு ஒத்ததாகவே கடற்றொழில் கருதப்பட்டது. இவர்களின் தலைவர்கள், தளபதிகள், முதலியார்கள், அதிகாரிகள் கப்பலோட்டும் வணிகர்களாக மாற, இவர்களில் ஏனையோர் மீன்பிடித் தலை தொழிலாகக் கொண்டனர்." ²

"யுத்த வீரராம் அஞ்சா நெஞ்சுடையோர்க்கு மீன்பிடி தக்க உரிமை யான செயல்தான். இது காரணமே பண, பண்டங்களில் குறைந்தோர் மீன்பிடிக்கின்றனர். பெரியோர் யுத்த முகத்திற்கு தளகர்த்தராகவும், பணம்விட்டு முயற்சிகள் செய்வோராகவும் கப்பல்களுக்குச் சொந்தக் காரராகவும், சிலர் முதலியாராகவும், அதிகாரிகளாகவும் இருக்கின்றனர். (Ancient Kaurawa or Kuru flags by H. Ds.S.)" 3

இன்று மீன்பிடியில் பல்வகை முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ள கரையூர், தோற்றம் பெற்றபோது பாண்டிய, சோழ மன்னர்களின் படை யெடுப்பில் போர்வீரர்களாக, பணியாளர்களாக இருந்தவர்களின் ஒன்றிப் பாகவே இருந்துள்ளது. எனவே, குடியேறியவர்கள் அவரவர் வாழ்ந்த பிரதேசங்களில் அறியப்பட்ட மீன்பிடித்தொழில் முறைகளை அடியொற்றிய தன்மையே கரையூரிலும் விதைகளாக ஊன்றப்பட்டிருக்க முடியும்.

கரையூர் நிலப்பரப்பு கடற்கரையோடு சேர்ந்தது. இயல்பாகவே அங்கு வாழ்பவர்களில் பெரும் பகுதியினர் மீன்பிடிப்புத் தொழிலில் ஈடுபடக்கூடியதாக இருந்திருக்கும். இதனை குடியேற்றம் பிரிவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள "குடியேற்றத்தின்போது நெய்தல் நில மக்கள்' வாழ்ந்த ஊராக 'கரையூர்' இருந்துள்ளது", "பாணரிற் சில பிரிவினர் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்வதற்கும் அதுவே சாதகமாக இருந்துள்ளது." போன்ற தகவல்கள் அவர்களின் தொழிலை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

எனினும், இவர்கள் ஆரம்பத்தில் உள்ளூரில் விருத்தி செய்யப்பட்ட பல்வேறு நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தியே தொழில்செய்து வந்துள்ளார்கள் என்றே அறியப்படுகிறது. 'இத்தகைய மரபுத் தொழில் நுட்பங்களையும், படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்று அண்மைக் காலமாக பின்பற்றும் புத்தாக்கம் செய்யப்பட்ட தொழில்நுட்பங்களையும் கரையூர் மக்களினது மீன்பிடிப்புத் தொழில் நுட்பங்கள்' எனலாம்.

1981ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் வயதில் முதுமையும், அனுபவமும் உள்ள கரையூர் வாழ் மீன்பிடித் தொழிலாளர்களிடம் கட்டுரையாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சந்திப்புக்களில், வாய்வழி பாரம்பரியமாய் பேசப் பட்டவைகளில் ஞாபகத்தில் இருப்பவை என, அவர்களால் வெளிப்படுத்தப் பட்டவற்றின் தொகுப்பு பின்வருமாறு:

- 'வெள்ளம்' (கடல் பெருக்கு) நீரோட்டத்திற்கு கரையேறி வடு (கடல் வற்று) நீரோட்டத்தால் ஆழம் நோக்கித் திரும்பிச் செல்கின்ற கல்லெறிந்து வீழ்த்திப் பிடித்தனர். இது தேவைக்கேற்ப செய்யப்பட்டபோதும் தொழிலாக வளர்ச்சி அடையவில்லை.
- 2. பரவைக்கடல் பகுதியில் கடற்கரையை ஒரு பக்கமாகக்கொண்டு அரைவட்ட வடிவில் நெருக்கமாகக் கற்களை அடுக்கி, மத்தியில் ஒடுங்கிய வாசல் விட்டு, வாசலுக்கு தடையில்லாத வகையில் கடலை நோக்கி 'V' வடிவில் கற்களை நெருக்கமாக அடுக்கி, கடல் வெள்ளமான நேரம் அவ்வடிவத்துக்குள் உள்ள நீரில் தடிகளால் அடிக்கையில் வெருட்சி அடைந்து வாசலினால் அரை வட்டத்துக்குள் புகுந்துகொள்ளும் மீன்களைப் பிடித்தனர். நாளடைவில் கற்களுக்குப் பதிலாக கயிறில் பின்னப்பட்ட வலைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- 3. கடற்கரை ஓரத்தில் பள்ளம் வெட்டிப் பெறப்படும் மண் புழுக்களை மீனுக்கு இரையாகத் தூண்டிலில் சொருகி, கடலோரங்களிலும் குருநகர் மான்மியம்

வள்ளத்தில் சற்றுத் தூரம் சென்றும் துண்டிலை கடலில் எறிந்து மீன் பிடித்தனர். இது அவர்களுக்கு பரீட்சயமான தொழிலாக இருந்துள்ளது. இத்தொழிலைத் தொடர்ந்தும் செய்து வந்தவர்களின் பரம்பரையினர் 'புழு வெட்டிப் பிரிவு' என இப்போதுகூட அழைக்கப்படுகின்றனர்.

- 4. மூன்று அடி நீளமான இரும்புக் கம்பியின் முனை கூராக்கப்பட்டு, ஒரு அங்குல உயரத்திற்கு தடை ஏற்படுத்தப்பட்ட 'மண்டா'வால் (கூர்மை யாக்கப்பட்ட வைரமான கம்பி) பதுங்கியிருக்கும் மீனைக் குத்தியும், ஓடுகின்ற மீனைக் குறிவைத்து எறிந்தும் பிடித்தனர். ஈட்டி எறிதலில் பயிற்சியுள்ள இவர்களுக்கு இது இலகுவானதாகவே இருந்திருக்கும்.
- 5. மையத்தில் நீளமாகவும், ஆளளவு உயரமளவில் 'தடுப்பு வலை' கட்டப்பட்ட வள்ளத்தில், இரவில் தீப்பந்தங்களை ஏற்றித் தாங்கிச் செலுத்த, பந்தங்களின் ஒளியைக் கண்ட கயல்மீன், பாலைமீன், சிறையா, மணலை போன்ற மீனினங்கள், வெருட்சியில் ஒளியைக் கடக்க உயர எழுகையில் குறுக்கிடும் வலையில் தட்டுப்பட்டு வள்ளத்திற்குள் வீழப் பிடித்தனர்.
- 6. குடை போன்ற அமைப்பில் முறுக்கு நூலால் பின்னப்பட்டு, முனைகளில் சிறிய ஈயக் கட்டிகள் கட்டித் தயாரிக்கப்பட்ட வலையை, எடுத்துச்சென்று பரவைக்கடலில் மீன்களின் நடமாட்டம் கண்டதும் வீசிட அவ்வலை குடைபோல விரிந்து மீன்களின் மேலாக மூடிக்கொள்ளப் பிடித்தனர். இத்தொழில் 'வீச்சுவலை' என பின்நாளில் அழைக்கப்பட்டது.
- 7. இரண்டு அடி விட்டமுள்ள வட்டமான மூங்கில் தடியில், 'பை' போன்று வலையைப் பொருத்தியும், தேவைக்கேற்ற நீளமுள்ள தடியை பிடியாக இணைத்தும் (தேயிலை வடியைப் போன்று) செய்யப்பட் டதை பயன்படுத்தி நீரோட்டத்துடன் வரும் மீன்களை கோலி எடுத்தனர். இது பிந் நாளில் 'அத்தாங்கு' என அழைக்கப்பட்ட துடன் பல் தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- 8. நாவல், பாலை. வேம்பு போன்ற மரங்களின் இலைகளோடு சேர்ந்த கிளைகளை கல்லுடன் கட்டி கடலில் இறக்கிவிட, சிலநாட்களால் இலைக் கூட்டத்தில் கணவாய்கள் மொய்க்கத் தொடங்கிவிடும். அவை தமக்கு பாதுகாப்பான இடமாகக் கருதி அங்கே முட்டையிடுவதற்கும், தங்கி நிற்பதற்கும் கூட்டமாகச் சேர்ந்துவிட அவற்றை அத்தாங்கால் கோலிப் பிடித்தனர்.
- 9. 'கரப்பு' மூலம் ஓரளவு சகதித் தன்மையுள்ள பரவைக் கடற் பகுதியில் பகல் நேரம் பதுங்கியுள்ள சிறியவகை மீன்களைப் பிடித்தனர். குறித்த கடற்பகுதியின் கடலடித் தரையில் 'கரப்பு'வை வைத்து அழுத்தியபடி, அதன் மேற்பகுதியில் உள்ள கை புகக்கூடிய துவார கலையார்வன்

மூடாக கையை நுழைத்து மணலில் பதுங்கிக்கொண்ட மீன்களையும், சற்று நெருக்கமாக கட்டப்பட்ட கரப்பினால் இறால்களையும் பிடித்தனர்.

10. பனை ஈக்கில் மற்றும் பனை நாரால் பின்னப்பட்ட 'பொறியுள்ள' நீள்சதுர பறிக்கூட்டில், சிறிய நண்டுகளை துண்டுகளாக்கி போட்டு கடலில் இறக்கி விடுவர். இரைதேடி அலையும் மீன்கள், பொறியின் வாயினால் புகுந்து வெளிவர முடியாமல் சிக்கிவிடப் பிடித்தனர்.

- 11. சகதித் தன்மையுள்ள பரவைக் கடற் பகுதியில் பகலில் பதுங்கியுள்ள இறால்களை அடையாளம் கண்டு, அவ்விடத்தைப் பனை ஓலையால் வளைத்து மணலோடு அழுத்திப் பிடித்தனர்.
- 12. சிறுத்தீவை அண்டிய சகதித் தன்மையற்ற இறுக்கமான பரவைக் கடல் பகுதியில் 'மட்டி'கள் சேகரித்தனர். கடலில் ஏராளம் சிப்பிகள் உள்ளன. அவற்றில் 'மட்டி'ச்சிப்பி மட்டும் பரவைக் கடலில் நடந்து செல்கையில் அடிக்காலில் புட்டியாக மிதிபடக் கூடியது. மிதிபட்ட இடத்தில் மண்ணைச் சற்றுக் கிளறி அதனை எடுக்கமுடியும்.

மட்டியானது சாதாரண இரண்டு சிப்பிகள் சேர்ந்து மூடுப்பட்ட தாகவே இருக்கும். சுடுநீரில் போட்டதும் அவை ஒன்றையொன்று விடுபட்டு திறந்துகொள்ளும். பின்னர் அதனுள் இருக்கும் சதையை எடுத்துத் துப்பரவு செய்து கறியாக்கிக் கொள்ளலாம். மட்டி சேகரித்தலை சிலர் தொழிலாகவே செய்துவந்தனர். வெற்றுச் சிப்பிகளை சேகரித்து சிப்பி சுட்டு சுண்ணாம்பு தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு விற்பனை செய்வதுமுண்டு.

13. கரையூரிலுள்ள விசாலமான கடற்பிட்டியாக 'களம்' என்று அழைக்கப்படும் பகுதி உள்ளது. அக்களமானது தினமும் கடல் வெள்ளமான நேரம் கடல் நீரால் முற்றாக மூடப்பட்டும், வடுவானநேரம் அறுகுகளுடன் கூடிய வெற்றுத் தரையாக இருக்கும். வெள்ளத்தில் இரைதேடி அப் பகுதிக்கு வருகின்ற மீன்கள், நண்டுகள் கடல் வற்றியதால் உடனடியாகத் திரும்பிட முடியாமல் களத்தில் ஆங்காங்கு சிறு குழிகளில் தங்கிவிட அவற்றை தடியால் அடித்தும், அழுத்தியும் பிடித்துக்கொள்வர்.

இம்மீன்பிடி முறைகள் அன்றைய சூழலுக்கமைய பயனளித்தமை யால் இவற்றில் சில வழமையான தொழில்களாக நிலைத்தன. இவற்றின் விரிவாக்கத்துக்கும், அறிந்திருந்த மாற்றுத் தொழில்களைச் செய்வதற்கும் வள்ளங்களின் தேவை உணரப்பட்டு, அக்கடற்பகுதிக்கு ஏற்ற வகையில் 'கட்டுமரங்கள்' மற்றும் 'மரவள்ளங்களை' உருவாக்கத் தொடங்கினர். இது, இவர்களுக்கு இருந்த முன்அனுபவம் காரணமாக சிரமம் இருக்க வில்லையாகையால், மீன்பிடியில் முனைப்புக் காட்டத் தொடங்கினர். இதனால் மீன்பிடித் தொழில் புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றது. கூடவே

போர்த்துக்கேயரின் வருகையும் சில தொழில்கள் தோற்றம் பெறக் காரணமாய் இருந்துள்ளது. அவையாவன:

"... 1560 ஆம் ஆண்டு டொண் கொன்ஸ்ரன்ரைன் பிறகன்சா தலைமையில் 92 கப்பல்களில் படையெடுத்து வந்த போர்வீரர்களுடன், இலங்கைக்கு ஞானஅதிகாரியாய் நியமிக்கப்பட்டிருந்த கொச்சி மேற்றிராணி யார் 'ஜோர்ஜ் தெமுடோ' ஆண்டவரும், யேசுசபை மூப்புச் சுவாமியாரும், பல பிரான்ஸிஸ்கன் சபைக் குருமார்களும் வந்திருந்தனர்." ⁴

"பிரான்ஸிஸ்கன் சபைக் குருவானவர்களில் 'மொறுவே' அடிகள் கற்றுக்கொடுத்த ஐரோப்பிய மற்றும் கேரள மீன்பிடி முறைகளான 'பாச்சல் வலை', 'கொண்டோடி' வலையுடன், 'கரைவலை'யைப் பிரதான தொழிலாக கொண்டனர். இவர்களில் பெரும் வணிகக் கலங்களை வைத்திருந்தோர் இந்தியா, பர்மா, சயாம் துறைமுகங்களிலிருந்து அரிசி, சக்கரை, பருப்பு முதலிய உணவுகளையும் சேலை, ஆபரணங்கள், முத்து, வைரக்கல் முதலியவற்றையும்கொண்டு பண்டமாற்று வியாபாரம் செய்துவந்தனர்." ⁵

பலர் இணைந்து மேற்கொள்ளும் தொழில்களாகத் தோற்றம் பெற்ற பின்வரும் தொழில்களைச் செய்வதற்கு பெரிய கலங்களின் தேவை உணரப்பட்டு, பணவசதி உள்ளவர்களின் ஆதரவுடன் அவை கட்டும் பணிகள் ஆரம்பமாகின. சிறிய மற்றும் பெரியரக கடற்கலங்களைக் கட்டும் ஆற்றல் உள்ளமையால் சிரமமாக இருக்கவில்லை.

கரையூரின் அடையாளமாக மாறிய, சூழ்நிலைக்கேற்ப மாறுபட்ட முறைகளை உள்ளடக்கிய தொழில்கள் செய்யப்படும் கடற்பகுதி 'பாடு' எனப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டாலும். ஒவ்வொரு 'பாடு'க்கும் வசதிக்காக பெயரைச் சூட்டியுள்ளனர். அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் எல்லைகளுமுண்டு.

1. பாச்சல்வலை (பாச்சுவலை)

இதற்குத் தோணி பயன்படுத்தப்பட்டது. இத்தொழில் முறையானது; சிறிய வெளிகள் விடப்பட்டு ஒரு சாண் இடைவெளியில் தொடராக பனை ஓலைகள் சொருகப்பட்ட மொத்தமான ஈச்சம் நார்க் கம்பான் கயிறுகள் சிலவற்றை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைத்து கடலில் குறுக்காக இறக்கி, வலை வைத்திருப்போரைத் தவிர ஏனையோர் இருபிரிவாக கயிறின் முனைகளைப் பிடித்திழுத்து விரித்த நிலையில் கரைநோக்கி இழுத்துச் செல்வர். முறுக்கு நூலில் பின்னப்பட்ட, 40 - 50 அடிகள் வரை நீளமானதும் 8அடிகள் வரை அகலமான விரிந்த சாக்குப் பையைப் போன்ற வலைகளை வைத்திருப்போர் இழுபட்டுவரும் ஓலைக்கயிறின் பின்னால் நெருக்கமாகவும் தொடராகவும் வலைகளை விரித்துப் பிடித்தவாறு பிறை வடிவில் செல்ல, பனை ஓலையை நெருங்கியதால் அச்சமடைந்த மீன்கள் தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள ஓலையைக் கடக்கும்போது வலைகளுக்குள் வீழ்ந்துவிடும்.

இத்தொழிலில் தோணி மற்றும் குறிப்பிட்ட தொகை வலை களுக்குச் சொந்தக்காரர் 'சம்மாட்டி'யாக இருப்பார். வலைகளின் பெரும் பகுதி கிரமமாகத் தொழிலுக்குச் செல்கின்ற தொழிலாளர்களுடையதாகும். பங்கு (உழைப்புக்காசு) பகிரப்படும்போது கறிமீன்கள் தவிர்த்து மொத்த வருவாயில் தொழிற் செலவுகள், ஒதுக்கீடுகள், வலை பங்குகள் போக, மிகுதியில் மூன்றில் ஒன்று சம்மாட்டிக்கும் ஏனையவை தொழிலாளருக்கும் பகிரப்படும்.

வலைகளுக்குச் சொந்தமான தொழிலாளர் மற்றும் சம்மாட்டிக்கு தினமும் வலைப்பங்கு வழங்கப்படும். இவர்கள் எப்போதும் வலையைத் தம்கூடவே எடுத்துச் சென்று உலரவைத்தல், திருத்தங்களை மேற்கொள் எல், ஞாயிறு தோறும் மாட்டுச் சாணம் கரைக்கப்பட்ட நீரில் வலையை அவித்தல் போன்றவற்றை மேற்கொள்வர். பாச்சுவலைத் தொழில் முடங்கும் வரை அதாவது 1990கள் வரை இந்த நடைமுறை தொடர்ந்துள்ளது.

2. கொண்டோடிவலை (கொண்டடிவலை)

இதற்கு பெரிய வள்ளம் பயன்படுத்தப்பட்டது. இத்தொழில் முறை யானது; கூம்பு போன்ற அமைப்பில் சணல் நூலால் பின்னப்பட்ட 'மடி' அழைக்கப்படும் 'மீன் பொறி'யை குறித்த பாடில் இறக்கியதும், முகப்பின் கீழ்ப்பக்கம்; ஓட்டைக் கற்கள் பல கட்டப்பட்டதால் கடலடித் தரையை மருவியதாய் விரிந்திருக்கும். மேற்பக்கம் மிதக்கும் தன்மை மரத்தின் வேர்த் துண்டுகள் ('புணைகள்') வாய்ந்த 'தில்லை' மிதந்திருக்கும், பொறியின் இருபக்க வெளி முனைகளில் ஒவ்வொரு கம்பு ஊன்றி அவற்றில் ஓலைகள் சொருகப்பட்ட சாதாரண கயிறின் ஒவ்வொரு பக்க முனையையும் அளவிலான 'ஈச்சம் நார்' கட்டி, மறுமுனைகளை இரு பக்கத்தாலும் விரித்து இழுத்தவாறு இருவர் கணிசமான தூரம் ஓடிச்சென்று, வட்டமடித்து மடியை நோக்கித் திரும்பி ஓடிவர, ஓலைக் கயிறின் வட்டம் சுருங்கிச் சுருங்கி நெருங்க வரும். இவ்வோலைக் கயிற்றால் உண்டான பயத்தால் முன்னோக்கி நகரும் மீன்கள் ஈற்றில் மடிக்குள் நுழைந்துவிடும்.

இத்தொழில் குறைந்த முதலீட்டைக் கொண்டதாக இருந்தாலும் மொத்த வருவாயில் அன்றைய செலவுகள், ஒதுக்கீடுகள் போக மூன்றிலொன்று சம்மாட்டிக்கும் ஏனையவை தொழிலாளருக்கும் பகிரப்படும்.

3. ക്തുന്വതെ

கரையில் நின்று அதனோடு சேர்ந்த ஆழ்கடலையும் உள்ளடக்கி இத்தொழில் செய்யப்படுவதால் 'கரைவலை' எனப் பெயர் வரலாயிற்று. சில ஊர்களில் 'கரங்களால் இழுப்பது' என்னும் பொருளில் 'கரவலை' என்றும் அழைப்பதுண்டு. கரையூரில் அவ்வாறில்லை. கரங்கள் பயன்படுத் கருநகர் மான்மியம்

தினாலும், பெரும்பாலும் தொழிலாளர் கூடவே எடுத்துவரும் 'பழங்கயிறு' இனை நாரியில் சுற்றி நாரிப்பொறுப்பிலேயே இழுப்பார்கள். ('பழங் கயிறு பற்றிய விபரம் அத்தியாவசிய உபகர ணங்கள் பகுதியில் வெளிப்படுத்தப்பட்

டுள்ளது). தற்போது வரை பாவனையிலுள்ள ஒரேயொரு பண்டைய தொழிலான இத்தொழில், கரையூரின் நீண்டகால அடையாளமாகவும் உள்ளது. இதற்கு தோணி பயன்படுத்தப்பட்டது.

இத்தொழிலுக்கு பிரதானமானது 'மடி'. இது சணல் நூலால் பின்னப்பட்ட மாறுபட்ட அளவுகளிலான வலைத் தட்டுகளைக்கொண்டு, பின்பக்கம் கூம்பின் அமைப்பிலும், வாய்ப்பக்கம் முதலையின் திறந்த வாய் போன்ற அமைப்பிலும் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் கீழ்ப்பக்க வாய்ப்பகுதி அமிழ்ந்திருக்கும் வகையில் கற்களும், மேற்பக்க வாய்ப்பகுதி நீர் மட்டத்தில் மிதந்திருக்கும் வகையில் 'புணை'களும் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

தொழில் செய்யத் தீர்மானித்த 'பாடின்' கரையில் ஒருபகுதி தொழிலாளரை இறக்கிவிட்டு, அப்பக்கத்தால் ஈச்சம்நார்க் 'கம்பான் கயிறு'களை தொடராக இறக்கியவாறு ஆழ்கடலில் குறித்த பாட்டு எல்லைக்குச் சென்று, அங்கே கயிறின் முனையை மடியின் வலதுபக்க முனையிலும், பிறிதொரு கம்பான் கயிறின் முனையை மடியின் இடதுபக்க முனையிலும் கட்டி, மடியை அங்கேயே இறக்கிவிட்டு இடது பக்கம் கட்டிய கம்பான் கயிறுகளை இறக்கியவாறு பாடின் இடதுபக்க கடற் கரையை பாதி வட்ட வளைவில் அடைந்ததும் தோணியிலிருந்த தொழிலாளர் இறங்கி அக்கயிறின் முனையை பிடித்து இழுக்கத் தொடங்குவர்.

ஏற்கெனவே இறக்கிவிட்ட தொழிலாளருக்கும் தற்போது இறக்கிய தொழிலாளருக்கும் இடையே 100 யாருக்கு மேற்பட்ட இடைவெளி இருக் கும். இப்போது 'பாடு' ஆனது; கீழ்ப்பக்க எல்லையாக கடற்கரையையும், மேற்பக்க எல்லையாக மடி கிடக்கும் வரையான ஆழ்கடலையும், இடது - வலது பக்க எல்லைகளாக கம்பான் கயிறுகள் இறக்கப்பட்டுள்ள இடங்களையும் கொண்ட சதுர வடிவமாக இருக்கும்.

'மேலாப்பாச்சி' (தொழில் நுணுக்கங்களை அறிந்தவர், தொழி லாளரை வழிநடத்துபவர்) அனுமதி கொடுத்ததும் இரு பக்கத்தாலும் 'அம்பா' பாடியவாறு உற்சாக மாக கயிறுகளை இழுத்துச் சுருக்குவார்கள்.

இதனால் மடி சமாந்தரமாக இழுபட்டு கரையைத் தேடிவர மீன்கள் இயல்பாகவே மடிக்குள் நுழைந்துகொள்ளும். தொடர்ந்து மடியை இழுத்து, மீன்களை எடுத்துக் கொள்வர். சில சந்தர்ப்பத்தில் மீன்கள் மடியின் கொள்ளளவையும மீறி பாடின் எல்லைக்குள் சிறைப்பட்டதுபோல தங்கியும் நிற்பதுண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கரைவலைத் தொழிலாளரிடையே ஒரு நடைமுறை இருந்தது. அதாவது; தொழிலாளர் வலை இழுத்துக் கொண்டிருக்கையில் பாடின் எல்லைக்குள் வழமைபோல் சுழியோடிப் பார்க்கும் 'மேலாப்பாச்சி', அதிக மீன்கள் சிறைப்பட்டிருப்பதை அவதானிப்பாராயின், அவற்றை உள்ளடக்கி இழுத்தால் மடி தாங்காமல் வெடித்து மீன்கள் வெளியேறி விடுமெனவும் கருதுவாராயின், கரையோரம் வலை இழுப்பவர்களுக்கு தகவலைச் சொல்வதுடன் மெதுவாக இழுக்கு மாறும் பணித்து, தோணியின்மேல் நின்று 'லாவுவார்' (வெள்ளைத் துணியை உயர்த்தி அசைத்தல்). இது கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் தொழில் செய்யும் தோணிகளில் இருப்பவர்களுக்கு உதவிதேவை அல்லது அதிக மீன்கள் பாடில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன என்ற தகவலாக வெளிப்படும். மேலாப்பாச்சி எதிர்பார்த்ததைப் போல 'லாவுதலை' ஏதேனும் தோணியில் உள்ளவர்கள் அவதானிப்பார்களாயின் அதைப் புரிந்துகொண்டு, லாவிய தோணியை நோக்கி தமது தோணியை செலுத்துவதுடன் வரவின் அடை யாளமாக 'லாவவும்' செய்வர். இது அவர்களது வரவை தெரிவிப்பது மட்டுமல்ல கடலில் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கின்ற ஏனைய தோணி களுக்கான அழைப்பாகவும் இருக்கும்.

வலை இழுக்கும் தொழிலாளர்கள் நிறுத்தாமல் மெதுவாக இழுத்துக் கொண்டிருக்க, மேலாப்பாச்சி தோணியைச் செலுத்திச் சென்று மடிக்கு அருகாமை நிறுத்திவிட்டு உதவிக்கென புறப்பட்டு வரக்கூடிய தோணி வரும்வரை காத்திருப்பார். எதிர்பார்த்ததைப்போல் தோணி ஒன்று வந்தடையுமாயின், விபரத்தைக் கூறிவிட்டு மேலாப்பாச்சி தோணியில் நின்றவாறு அவர்களின் உதவியுடன் மடியின் அடிப்பக்கத்தின் ஒடுங்கிய தூறை' மேலே உயர்த்தி, 'தூறுப் பிதைச்சலை' (தற்காலிக இணைப்பை) அவிழ்த்து தமது தோணியில் கொள்ளக்கூடிய மீன்களை ஏற்றியதும், அதனை அகற்றிவிட்டு, உதவிக்கு வந்த தோணியில் இருப்பவர்களிடம் ஒப்படைத்து, மீன்களை ஏற்ற அனுமதித்துவிட்டு புறப்படுவார். உதவிக்கு வந்த தோணியில் இருப்பவர்கள் தமது தோணியின் கொள்ளளவுக்கேற்ற மீன்களை ஏற்றிக்கொள்வர். இதுவரை வேறு தோணிகள் உதவிக்கு வராதிருந்தால் மடியில் மீதமாய் நிற்கக்கூடிய மீன்களை தூறின் மூலம் கடலில் வெளியேற்றிவிட்டு, தமது தோணியில் முன்னைய தோணியின் மடியையும் ஏற்றிக்கொண்டு புறப்படுவர்.

முன்னர் கம்பான் கயிறையும் மடியையும் மட்டுமே பயன்படுத்திய வர்கள் பின்னர் கம்பான் கயிறின் முனைக்கும் மடியின் பக்க முனை களுக்கும் இடையில் ஈரவலை, ஈலக்கண்ணி, நடுவணி, மாலக்கண்ணி, கருநகர் மான்மியம் மாரிவலை போன்ற பெயர்களையுடைய கயிற்று வலைகளை சேர்த்து கடலில் இறக்குவார்கள். இதனால் அதிக கடற்பகுதியை வலைகள் உள்ளடக்கிக் கொள்ளவும், பாடின் எல்லைக்குள் அதிக மீன்களைச் சிக்குறச் செய்யவும் கூடியதாக இருக்கும். இயந்திரத் தோணிகளின் வருகையின் பின்னர் ஒரு பக்க கயிறை தோணியில் கட்டி மேலும் தூரமாகச் சென்று தோணியின் மூலம் இழுப்பதுண்டு.

4. சிறகுவலை

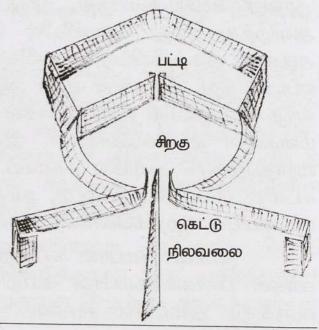
யாழ்ப்பாணத்தில் மறைபணி ஆற்றவந்த ஆங்கிலேய குருவான 'விக்டர் டெலாண்டெஸ்' அடிகளரால் 1875ஆம் ஆண்டு மீன்களை இலக் காகக்கொண்ட 'சிறகுவலை' அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இது 10 முளம் வரையான ஆழமுள்ள கடற்பகுதியில் காட்டு மரக் கம்புகளையும், மாறு பட்ட அளவிலான கண்களையுடைய வலைகளையும் பயன்படுத்தி கடலில், வீடு அமைப்பது போன்று வலைச் சுவராக (படத்தில் உள்ளவாறு) கம்புகள் ஊன்றிக் கட்டப்படுகின்றது. இதனை, காரணப்பெயரால் 'மீன்பொறி' என்று அழைப்பர்.

இந்த மீன்பொறியில், மீன்கள் தங்கி நிற்கும் பிரதான பகுதி பட்டி. இதன் ஒடுக்கமான வாசலால் புகுந்த மீனினங்கள் மீண்டு செல்ல முடியாது. பட்டிக்கு முன்பாக இரண்டு பக்கத்தாலும் வட்டமாக வரும் பகுதி 'சிறகு'. இதன் வாசல் சற்று அகலமாக இருக்கும். பட்டிக்குள் புகாத, புகமுடியாத மீன்கள் இதற்குள் தங்கி நிற்கும். சிறகின் வாசல் மையத்திலிருந்து நீண்ட வேலிபோன்று அமையும் வலை 'நிலவலை'. இதன் நீளம் 'பாடு'க்கு ஏற்ப மாறுபடக்கூடும். நீரோட்டத்தோடு வரக்கூடிய மீனினங்ளை இவ்வலை தடுத்திட அவை பட்டியுள்ள திசை நோக்கித் திரும்பிவிடும்.

சிறகில் இணைத்தாற்போல் இரண்டு பக்கத்தாலும் கைகளை

விரித்த மாதிரி முனை மடிக்கப்பட்ட அமைப்பில் பாயப்படும் நீளம் குறை வான வலை 'கெட்டு'. இது நிலவலை யின் மறிப்பால் திரும்பி முன்னோக்கிச் செல்லும் மீன்கள், விலகிச் செல்லாத வாறு தடுத்து சிறகுக்குள் செல்ல வகை செய்கிறது.

பட்டி மற்றும் சிறகுக்குள் நிற்கும் மீன்களை சேகரிப்பதற்கு 'கடிப்புவலை' பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது விரிந்த, விசாலமான 'பை'யாக ஆறு கம்புகள் இணைத்து விரிக்கப்பட்ட

வாய்ப் பகுதியைக் கொண்ட அமைப்பில் காணப்படும் (பாச்சுவலையின் அமைப்பில் நீளம் குறைவானது).

நீர் நிலைகளைக் கருத்திற்கொண்டு மாதத்தில் பூரண நிலவுக்கு முதல் வரும் அட்டமியில் வலைகளை கிளப்பி, அவற்றில் வேண்டிய திருத்தங்களை செய்து 'கண்டல்பட்டை' தூள் சேர்த்து அவித்ததும் சிவப்பு நிறமாக மாறும். பின்னர் உலர வைத்து பூரண நிலவு அன்று மீண்டும் கடலில் கட்டுவர். இதற்கென பல பெயர்களில் பாடுகள் உள்ளன.

காலப்போக்கில் ஆழம் கூடிய மற்றும் குறைந்த கடற்பகுதிகளிலும், பரவைக் கடலிலும் இதே அமைப்பில் வலைகளின் கண் அளவுகளில் மாற்றத்தைச் செய்து பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். இதனை 'களங் கட்டி' ('களம்' பரவைக்கடலை குறிக்கும்) என்றும், சிறகு வைத்திருப்பதால் 'சிறகுவலை' என்றும் அழைத்தனர். இவை மீன்களை மட்டுமல்ல இறாலையும் இலக்காக கொண்டதாகவும் சில ஆயிரம் தொழில்கள் பாவனையில் உள்ளன. தனியொருவருக்குரிய தொழில் என்பதால் சிலர் உதவியாளராக ஒருவரை இணைத்துக்கொண்டு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தொழில்களைச் செய்வர். அவருக்கு தினமும் உழைப்பில் ஒரு பகுதி வழங்கப்படும். சிலர் ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து ஒத்தாசையாகவும் செய்துகொள்வர்.

5. கூட்டு வலை

6 - 7 பாகம் வரையான ஆழமுள்ள கடலில் அதேயளவு உயரத் தில் கூடுதலான 'அளி'களுடன் 15 பாகம் நீளத்தை கொண்டவையாகத் தயாரிக்கப்படுவது 'கூட்டுவலை'. இது கேரளாவிலிருந்து அறிமுகமானது எனக்கூறுவர்.

இந்த அளிகள்கள்தான் மீன்களின் உந்துதலுக்கு இடங் கொடுத்து உள்வாங்கித் தடுக்கவும், அதிக மீன்களை சிறைப்படுத்தவும் கூடியதாக இருக்கும். இவ்வாறு சில வலைகள் தயாரிக்கப்படும். ஒவ்வொரு வலையின் 'மடவலை'யில் (கீழ்ப்பக்கம்) பாரத்திற்காக பல 'ஓட்டைக் கற்களும்', 'மோவலை'யின் (மேற்பக்கம்) விளிம்புகளில் கயிறு கோர்க்கப்பட்டு கயிறையும், வலையின் விளிம்பையும் சேர்த்து மிதப்பதற்கான 'புணை'களும் கட்டப்படும். மொத்த வலைகள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பிரிவிலுள்ள வலைகளின் முனைகள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு இரண்டு வள்ளங்களில் ஏற்றிச் செல்லப்படும், கடலில் மீன் கூட்ட நகர்வைக் கண்டதும் இரு வள்ளங்களிலும் இருக்கும் வலையின் முனைகள் இணைக்கப்பட்டதும் மீன் கூட்டம் வலைகளால் சுற்றிவழைக்கப்பட்டுவிடும், அவை 'தடுப்புவலை'யால் சேகரிக்கப்பட்டு வள்ளங்களில் ஏற்றப்படும். இத்தொழில் பின்நாளில் அரிதாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது பேசியன் வலை என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

தொழில் நடைமுறைகள்

பலர் இணைந்து செய்யும் கரைவலை, பாச்சுவலை போன்ற தொழில்களில் இனங்காணப்பட்ட நடைமுறைகள் முழுமையாகவும், கொண்டடி தொழிலில் சில மாற்றங்களுடனும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. கரைவலைத் தொழில் அதிக முதலீடாகவும், முப்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் இணைந்து செய்கின்ற தொழிலாகவும் இருந்ததால் தனியொருவனின் முதலீட்டில் செய்யமுடியாத நிலையால், ஆரம்பத்தில் கூட்டுறவு முறையில் பலர் இணைந்து குறிப்பிட்ட பங்குப் பணத்தை சமமாகப் போட்டு, தோணி மற்றும் தொழில் உபகரணங்களை தயார்செய்து தொழிலை உருவாக்கினர் என அறியப்படுகிறது. அதன் வருவாயில் அன்றைய செலவுபோக மிகுதிப் பணமும், வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான மீன்களும் பங்குத்தாரருக்குச் சமமாகப் பகிரப்பட்டு வந்ததை வாய்மொழி ஞாபகத் தகவல்களாகவும், சிலநூல்களிலும் அறிய முடிகிறது. முதலாளியும் தொழிலாளரும் அவர்களே. தற்கால கூட்டுறவுக்கு ஒத்ததாகவுள்ள இந்நடைமுறையே இன்று வரை குருநகர் மக்களிடையே கூட்டுக் குடும்பமுறை கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வருவதற்கு காரணியாகவும் இருந்திருக்கலாம்.

கரைவலைத் தொழிலில் பங்காளராய் இணைந்திருந்தவர்களில் சுயமுயற்சியால் உயர்வடைந்த சிலர், பிரிந்து சிறு குழுக்களாக இணைந்து 'ஜேர்மன் கொம்பனி', 'ஜப்பான் கொம்பனி', 'மரையன் கொம்பனி', 'பெரிய கொம்பனி' போன்ற பெயர்களில் கரைவலைத் தொழில்களை ஆரம்பித்தனர். இவை 'கொம்பனிப் படகுகள்' என அழைக்கப்பட்டன. இவற்றின் தோற்றத்தால் பங்குத் தொழிலைத் தொடரமுடியாத நிலை ஏற்பட, பங்காளிகளாக இருந்தவர்கள் பிரிந்து கொம்பனி படகுகளில் தொழிலுக்குச் செல்லத் தொடங்கினர்.

பங்குத் தொழிலின் நடைமுறையை சில மாற்றங்களுடன் கொம்பனிப் படகுகளும் கடைப்பிடித்தன. தொழிலாளர்களுக்கு தினமும் வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்காக மீன்கள் வழங்கப்பட்டன. இது அவர் களது உழைப்புக்கான ஊதியத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. மிகுதி மீன் விற்பனையின் மொத்த வருவாயில் குத்தகையாளரின் 'தரகுப்பணம்', தொழிலாளருக்கு நாளாந்தம் வழங்கப்படும் 'போடுகாசு', வாராந்தம் வழங்கப்படும் 'தனிப்பங்கு', வருடாந்தம் வழங்கப்படும் 'சதக்காசு' கழிக்கப் பட்டு, செலவுகளாக 'தண்ணீர்ச் செலவு' (தொழிலாளருக்கென தண்ணீரை எடுத்து வைத்தல்), 'தோடைக்காரன் செலவு' (தோணிப் பாயை பராமரிப்ப துடன் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளுதல்), 'மடிச்செலவு' (மடியை பராமரித் தல், உலரவைத்தல், திருத்தங்களை மேற்கொள்ளல் - பாச்சுவலைத் தொழிலில் தொழிலாளரே வலைகளின் உரிமையாளர் என்பதால் அவர் களே இதனை மேற்கொள்வர்.) 'தண்ணீர் விசிறல் செலவு' (தோணி பாய் இழுத்து பயணிக்கையில் தேவைக்கேற்ப 'யாளி'யால் கடல்நீரைக் 72 கலையார்வன்

கோலி பாய்க்கு விசிறுதல்), 'தண்டையல் செலவு' (தோணியை சரியான பாதையில் செலுத்துவதற்கான சுக்கானைப் பிடித்தல்), 'தாங்கல் செலவு' (காற்று குறைவாக வீசும்போது மரக்கோலால் தாங்கும் செலவு), 'ஆளரட்டல் செலவு' (தொழில் புறப்படுவதற்கு ஏதுவாக தொழிலாளரின் வீடு களுக்குச் சென்று கூப்பிடுதல் போன்றவை போக மிகுதி மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டு செலவுகள் உள்ளடக்கப்பட்ட இரண்டு பகுதி கொம்பனிக்கும், ஒரு பகுதி தொழிலாளருக்கும் பகிரப்பட்டது. காலப்போக்கில் பண வசதி உள்ளவர்கள் கூட்டின்றி தனித்தனி தொழிலை ஆரம்பித்தனர். வருமான பங்கீட்டில் கொம்பனிப் படகுகளில் நடைமுறையே கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. தனியாள் தொழிலுக்கு உரிமையாளனாக மாறிய பின்னரே 'சம்மாட்டி' என்று அழைக்கும் முறை தோற்றம் பெற்றது.

கரைவலை மற்றும் பாச்சுவலைத் தொழில்கள் அதிகாலை துறையிலிருந்து புறப்பட ஆயத்தமாகுகையில் வழமையான தொழிலாளர் களைவிட வேறு எவரேனும் தொழிலுக்கென வந்திருப்பார்களேயானால் அவர்களும் அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள். 'உழைக்கவென வந்த எவரும் திரும்பிச் செல்லக்கூடாது' என்பது வழிவழி வந்த மனிதாபிமானக் கொள்கையாகத் தொடர்ந்துள்ளது. புதிதாக வருபவர்களில் தொழில்முறை தெரிந்தவர்களும், தெரியாதவர்களும் இருப்பார்கள். கரையூரைச் சார்ந்த வர்களும், சாராதவர்களும் இருப்பார்கள். எவராயினும் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுவர். மாலையில் தொழில் முடித்து வீட்டுக்குச் செல்கையில் இவர் களுக்கும் மீன்கள் வழங்கப்படும். சில சந்தர்ப்பங்களில் தொழில் புறப்படுகையில் வழமையைவிட அதிகமான தொழிலாளர் வந்திருப்பாராயின் தேவைக்கு மீறிய சிலர் ஏற்றாமல் விடப்படுவர். அவ்வாறாயின் சாயந்தரம் அவர்களுக்கு 'உழைப்புக்காசு' வழங்கப்படும். மீன் வழங்கப்படுவதில்லை.

மூன்று தொழில்களிலும் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் பணம் தினமும் ஒரே அளவாக இல்லாமல் அன்றைய வருவாய்க்கு ஏற்ப பங்கிடப் பட்டதாகவே இருக்கும். இவ்வாறு வருவாய் பங்கிடப்படுவதால் தொழிலா ளியின் ஊதியத்தை தொழில் நடத்துநர்கள் 'பங்கு' என்று அழைத்தனர். இது ஆரம்பத்தில் கூட்டாகத் தொழில் செய்கையில் பயன்படுத்திய வார்த்தைப் பிரயோகமாக இருக்கலாம். 20 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு அரைப் பங்கும், ஏனையோருக்கு ஒரு பங்கு அல்லது முழுப்பங்கு எனப் பங்குகள் பிரிக்கப்படும். தொழிலாளர் பொதுவாக இதனை 'உழைப்புக்காசு' அல்லது 'கிடைச்சகாசு' என்றே கூறுவர்.

பாச்சுவலை, கரைவலைத் தொழில்களில் தொழிலாளரை வகைப் படுத்தினால்; சிறுவர், தற்காலிகத் தொழிலாளர் (தமது வசதிக் கேற்ப வருபவர்கள்), சாதாரண தொழிலாளர் (மூன்று வாரங்களுக்கு மேலாக தொடர்ந்து வருபவர்கள்), நிரந்தர தொழிலாளர்கள் (நீண்ட காலமாக தொடர்ச்சியாக வருபவர்கள்). சிறுவர், தற்காலிகத் தொழிலாளர் தவிர்ந்த ஏனையோருக்கு நாள்தோறும் உழைப்புக்காசுடன் மேலதிக கொடுப் பனவாக குறித்த தொகை வழங்கப்படும். இதனைப் 'போடு காசு' என்பர். தொழிலில் நிறைவான அனுபவத்தைப் பெற்றவர்கள், நீண்டகாலத் தொழிலாளர்கள், பொறுப்புகளை ஏற்பவர்களுக்கும் சாதாரண தொழிலாள ருக்குமிடையே போடுகாசில் வேறுபாடு இருக்கும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் மேலதிக கொடுப்பனவு வழங்கப் படுகிறது. இதனைத் 'தனிப்பங்கு' என்பர். நிரந்தரத் தொழிலாளர்களுக்கே தனிப்பங்கு வழங்கப்படுகிறது. தொழிலாளியின் வரவு கணிக்கப்படுவதுடன் போடுகாசு கொடுப்பனவின்போது இருக்கிற வேறுபாடு தனிப்பங்கிலும் இருக்கும்.

ஒரு வருடத்தை; தை முதல் ஆடி வரை ஒரு தொழிற்காலமாகவும், ஆவணி முதல் மார்கழி வரை இரண்டாவது தொழிற்காலமாகவும் வகுத்துள்ளனர். இவ்விரண்டு தொழிற் காலங்களின் இறுதியில் அதாவது ஆடி மாதத்தில் புனித யாகப்பர் ஆலயத் திருவிழா, மார்கழி மாதத்தில் நத்தார் பண்டிகை ஆகியவற்றை முன்னிட்டு மேலதிக கொடுப்பனவு கொடுக்கப்படுகின்றது. இதனை 'சதக்காசு' என்பர். (இப்பணம் தனியே சம்மாட்டியின் பணமல்ல. ஒரு பகுதி குத்தகையாளராலும் வழங்கப் படுகிறது.) இந்நிதியானது குறித்த தொழிற்காலத்தில் கிரமமாக தொழிலுக்குச் செல்பவர்களுக்கு முழுமையாகவும் ஏனையோருக்கு அவர்களின் வரவுக்கேற்ப பகுதியாகவும் வழங்கப்படும். தொழிலுக்குச் சென்ற காலங்களிற்கேற்ப கணக்கிட்டு வழங்கப்படுவதால் தொழிலாளர் கிரமமாகச் செல்வதை வழமையாகக் கொண்டிருப்பர். இப்பணம் பண்டிகை காலங்களுக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கும் என்பதால் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பெரும்பாலும் இதனை எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்.

தொழிலில் ஏற்படும் விபத்து மற்றும் 'திருக்கை', 'கெளிறு' போன்ற மீனினங்களின் முள்ளு குத்துதல், 'நெடுமுரலின்' கூர்மையான சொண்டு குத்துதல், 'ஆஞ்சாளை' என்னும் கடற்பாம்பு கடித்தல், கடலடித் தரையில் முளைக்கும் வாள் போன்ற கூர்மையாக 'ஆர்க்கு' என்னும் கடற்தாவரம் வெட்டுதல் போன்றவற்றால் ஏற்படும் காயங்களுடன் 'நச்சுநீர்' பட்டதால் உடலைத் தாக்கிய விஷம் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளரால் சில நாட்கள் தொழில் செய்யமுடியாத நிலை ஏற்படும் போது வழமைபோல உழைப்புக்காசு வழங்கப்படும் ஆனால், கறிமீன் வழங்கப்படுவதில்லை.

கடற்றொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் வயது முதிர்ந்து அல்லது நோயா ளியாகி தொழிலுக்குச் செல்லமுடியாமல் வீடுகளில் இருக்கும்போது அவரவர் செய்துவந்த தொழில்களின் மூலம் வாரத்தில் சிலநாட்கள் கறி மீன்களும், வருடத்தில் இரண்டு தொழிற் காலங்களின் இறுதியில் பகிரப்படும் சதக்காசில் ஒரு பகுதியும் வழங்கப்படும். 'தீர்வைப் பணம்' எனப்படும் உரிமைக் கோவிலுக்கான பராமரிப்பு நிதியை வருடாவருடம் தொழில் உரிமையாளர்களிடம் சேகரித்து, கோவிலில் ஒப்படைப்பதற்குரிய யுக்தியைக் கொண்டதாக குத்தகை இருந்தது. தெரிவு செய்யப்படுவோர் குத்தகை உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நடைமுறை கரைவலையின் தோற்றத்துடனே ஆரம்பமாகி இருக்கவேண்டும்.

கேள்வி முறையில் தீர்மானிக்கப்படும் தீர்வைப் பணம் வருடா வருடம் மாறுபட்டுக் காணப்படலாம். வருட இறுதி நாளில் உரிமைக் கோவிலின் சார்பாக (உதாரணம்; அர்ச். சந்தியோகுமையோர் அப்போஸ் தலர் கோவில்) ஓர் அறிவிப்பாளர் குறித்த வீதிகளால் சென்றும், சந்திகளில் நின்றும் தீர்வைப் பணத்துக்கான ஆரம்பத் தொகையைப் பகிரங்கமாக அறிவிப்பார். இது மொத்தத் தொழில்களுக்குமான குத்தகை அறிவிப்பு அல்ல. ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் தனித்தனியாக குத்தகை கோரப்படும். குத்தகை எடுக்க விரும்பும் ஒருவர் அறிவிப்பாளரை அணுகி, தான் குத்தகை எடுக்கவுள்ள தொழிலின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு (உதாரணம்; ஜேர்மன் கொம்பனி) தமது கேள்வித் தொகையைக் கூறிட, அறிவிப்பாளர் அதனைப் பகிரங்கமாக அறிவிப்பார். அவ்வேளை குத்தகையாளரிடையே போட்டி ஏற்பட கேள்வித் தொகை அதிகரித்தும் செல்லும்.

கேள்விக்கு உட்படுத்தப்படும் தொழிலுக்குரிய தொழிலாளர்களின் திறமை மற்றும் சம்மாட்டியின் ஊக்கம், கடந்த ஆண்டில் அவர்களது மீன்பிடி வருவாய் போன்றவற்றை குத்தகையாளர் கருத்திலெடுத்து கேள்வி கேட்பதால் தொழிலுக்குத் தொழில் கேள்வித் தொகையில் மாற்றம் இருக்கும். குறித்த தொழிலுக்காக கூடுதலான கேள்வியைக் கேட்டவருக்கு குத்தகை உரிமை வழங்கப்படும். குத்தகைக்கான கேள்வி அறிவிப்பாளராக பல வருடங்களாக 'கருகர் அப்பு'வும், அவரைத் தொடர்ந்து இறுதியாக 'ஆண்டவன் சின்னத்துரை'யும் செயற்பட்டுள்ளனர்.

குத்தகையாளர், தீர்வைப் பணத்தை பகுதியாகவோ மொத்த மாகவோ கோவிலுக்குச் செலுத்துவர். ஆரம்பத்தில் தீர்வைப் பணம் மேற்றிராசனக் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்டது. அர்ச். சந்தியோகுமையோர் கோயில் (புனித யாகப்பர் ஆலயம்) தனிப்பங்காக இயங்கத் தொடங்கிய பின்னர் கரைவலைத் தொழில் அர்ச். சந்தியோகுமையோர் கோயிலுக்கும் கொண்டோடிவலை, பாச்சுவலைத் தொழில்கள் தொடர்ந்து மேற்றிராசனக் கோயிலுக்கும் வழங்கிவந்தன. குத்தகையாளர் தமது குத்தகைக்குரிய தொழில்களின் நாளாந்த மொத்த விற்பனையில் இரண்டு சத வீதத்தை தமக்குரிய தரகுப் பணமாகக் கழித்துக்கொள்வர். இந்நிதியிலிருந்து வருடத்தில் இரண்டு தடவைகள் ஒரு தொகைப் பணத்தை தமது குத்தகைத் தொழில்களுக்கு வழங்குவர். காலப்போக்கில் மேற்குறித்த கூறல்முறை இல்லாதொழிந்து சம்மாட்டியின் விருப்பத்திற்கமைய தனிப்பட்டவர் குத்தகை எழுதும் நடைமுறை தோற்றம் பெற்றதும் முன்னையதில் மாற்றம் உண்டாகின. முன்னைய தொழில்களுடன் சிறகுவலை, கூட்டுவலை உட்பட பின்னைய தொழில்கள் யாவும் புதிய குத்தகை முறையில் இணைந்துகொண்டன.

உழைப்பு பகிர் குடில்

தொழிலாளருக்குரிய உழைப்பை 'பொது இடத்தில் பகிர்வதே சிறந்தது' என்ற நோக்கத்தில் ஒவ்வொரு தொழில் உரிமையாளரும் தமக்குப் பொருத்தமான இடத்தில் குடில் அமைத்து அதிலிருந்து பகிர்ந்தளித்தனர். அவற்றிலொன்றின் சிதைவுகள் புதுமைமாதா கோவில் கிழக்கு வீதியில் கட்டுரையாளர் இருந்த வீட்டுக்கு அருகாமை உள்ள வளவில் 1960ஆம் ஆண்டு வரை காணக்கூடியதாக இருந்தது. சிறு வயதில் அக்குடிலில் நண்பர்களோடு விளையாடியதை நினைவுகூரும் கட்டுரையாளர், அது 'மாதர் படகு'த் தொழிலாளருக்காகக் கட்டப்பட்டதை தனது பெற்றோர் வாயிலாக அறிந்துள்ளார். 'மாதர்' கட்டுரையாளரின் பேரனாவார்.

கிட்டதட்ட 10 அடி நீளம் 6 அடி அகலத்திலும் காணப்பட்ட அக்குடிலின் நீண்ட இரு பக்கங்களிலும் மும்மூன்று மரக் கப்புகள் நடப்பட்டு, ஓலையால் வேயப்பட்டதற்கு அடையாளமாக கூரை அமைப்பில் பொருத்தப்பட்ட பனைமரங்கள் சிலவும் இருந்தன.

குறிப்புகள்

- 1. அன்ரனைனஸ், ஏ.யே.பி. யாழ்பாணக் குருகுலத்தவர் என்பவர் யார், மொழிபெயர்ப்பு,
- 2. சந்தியோகு அப்போஸ்தலா் ஆலயத்தின் நூற்றாண்டு நிறைவு மலா், 25.07.1961, ப.19.
- 3. செல்வராஜ் ஞா.ம., பருசுத்த புதுமை மாதாவின் ஆலய சரித்திர வரலாறு, ஆனி 1958, ப.12.
- 4. சுவாமி J.E. ஜெயசீலன் அடிகள், யாழ் திருச்சபை வரலாறு, 1997, பக். 106.

10. ஏனைய – பிந்நாள் தொழில்கள்

வள்ளம் செலுத்துதல்

போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியதும் ஊர்காவற் றுறையில் தரித்து நிற்கும் தமது பாரிய கப்பல்களில் பொருட்களை ஏற்றி இறக்குவதற்கும், குறித்த பகுதிகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கும் வள்ளங்கள் மற்றும் வள்ளமோட்டிகள் தேவைப்பட்டனர். போர்த்துக்கேயர் தாம் கூடவே எடுத்துவந்த நாவாய்களுடன், கரையூரில் பாவனையிலிருந்த வள்ளங்கள், தொழிலாளர்களை கூலிக்கமர்த்தி பயன்படுத்தியதால் ஒரு பகுதியினருக்கு வருவாயுள்ள தொழிலாக இருந்தது. இதனால் வள்ளங் களும் பெருகின, பல்வகை பயன்பாட்டுக்கென வத்தைகளும் பெருகின. "சமாதான காலங்களில் யாழ்ப்பாண வள்ளங்களே வர்த்தக உயிர் நாடியாயின" ் என்ற கூற்று இதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

வொதிகள் வத்தை (தோணி) சேவை

கரையூரில் பயன்பாட்டிலிருந்த உள்நாட்டு வத்தைசேவை, கரையூர் துறையிலிருந்து ஊர்காவற்றுறை, கிளாலி, பூநகரி, கந்தரோடை, மாதோட்டம் போன்ற பல துறைமுக நகரங்களுக்கிடையே நடைபெற்று வந்ததாக வாய்வழித் தகவல்கள் கூறுகின்றன. மாதோட்டத்திலுள்ள 'திருக்கேதீச்சரம்' முன்னர் செல்வ நகரமாயிருந்தது. உரோமர், கிரேக்கர் எனப்படும் யவனர் தம் மரக்கலங்களோடு அங்கு வந்து தந்தம், முத்து, இலவங்க முதலியன பண்டமாற்று செய்துவந்தமை வரலாறாக உள்ளது.

போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்கு முன்னரே வத்தை சேவையானது கரையூர் துறையிலிருந்து தொடர்ந்து நடைபெற்றுவந்த காரணத்தினாலேயே அவர்களது ஆட்சிக்காலத் தொடக்கத்தில் கரையூர் துறையில் 'அல்பந்தகோ' எனப்படும் 'துறைமுக தீர்வை'யை நடைமுறைப்படுத்தவும், பிந்நாளில், அப்பெயரே திரிவுபட்டு கரையூர் துறைக்கு 'அலுப்பாந்தி' என அழைப்புப் பெயராக மாறவும், 'அடப்பனார்' என்னும் துறைமுகத் தலைவர் பதவியை வழங்கவும், கரையூரில் அவர் வசித்த இடம் 'அடப்பன் வீதி' எனப் பதிவாகவும் காரணமாக இருந்துள்ளது.

"வடக்கில் வணிகம்; கரையூர், மாதகல், சுதுமலை வணிக முதலாளி களினூடாக பெருகி வளர்ந்தது. அதனால், கரையூர் கத்தோலிக்கர்களுக்கு மாதகல் வணிக குடும்பங்களோடும், சுதுமலையில் 'கொத்தால் முத்தளந்த' முத்து வியாபாரிகளோடும் திருமண உறவுகள் ஏற்பட்டன. சிலாவத்துறை, நீர்கொழும்பு திருமண உறவுகளும் கரையூரில் நடைபெற்றதனால் பல்லுறவுகள், பல திறமைகள்கொண்ட சமூகம் உருவாகிற்று.² ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்காலத்தில் தங்களதும், மக்களினதும் தேவைகருதி கரையூரில் ஏற்கெனவே நடைபெற்றுவந்த வத்தை சேவையை ஊக்குவித்தனர். இச்சேவைக்காக வர்ணம் தீட்டப்படாத பல வத்தைகள் கரையூரில் பாவனையில் இருந்துள்ளன. "கரையூர் குடும்பங்களின் 23 பெருங்கலங்கள் 'ரேகடி'யிலிருந்து (ரேகு - கரையூர் அலுப்பாந்திப் பகுதி) இராமேஸ்வரம், தூத்துக்குடி, நாகப்பட்டணம், ரங்கூன் முதலாய இடங்களுக்கும், உள்நாடு; பூநகரி, மன்னார், புத்தளம், சிலாபம் முதலாய இடங்களுக்கும் திரை கடலோடி திரவியம் சேர்த்தன." 3

"பாய்க் கப்பல்கள் (பெரிய தோணிகள்) ஆனையிறவு ஊடாக வங்காள விரிகுடாவை அடைந்து தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கான வர்த்த கத்தில் ஈடுபட்டன. யானைகள், யானைத் தந்தங்கள், சங்குகள், சாயமிடும் ஐவுளிகள் முதலிய பொருட்களை ஏற்றிச்சென்று பர்மா, சீயம், கம்போடியா, யாவா போன்ற நாடுகளில் விற்று அங்கிருந்து கடற்கலங்கள் உருவாக்கவும், கட்டடத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தவும் ஏதுவான 'ரங்கூன் தேக்கு' மரம் மற்றும் முத்துச் சம்பா, சீரகச் சம்பா போன்ற தானிய வகைகளையும் கொள்வனவு செய்து வந்ததாக சரித்திர சான்றுகள் தெரிவிக்கின்றன." ⁴

கரையூரைச் சேர்ந்த 'ஆசீர்வாதம்' என்பவரின் வத்தை இந்தியா வுக்கு 'கொப்பறா' ஏற்றிச் சென்றபோது மன்னார் 'தீடை'ப் பகுதியில் (இராமர் அணை) கடலில் மூழ்கிய சம்பவத்தையும், பாலுடையார் என்பவர் நெடுந்தீவிலிருந்து தனது தோணியில் குதிரைகள் ஏற்றி வருகையில் மூழ்கிய சம்பவத்தையும் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

மன்னார் 'தேவன்பிட்டி'யிலிருந்து 'பாலியாற்று' மணலும், பூநகரி 'கௌதாரிமுனை' பகுதியிலிருந்து வெள்ளை மணலும் ஏற்றிவரப்பட்டு அலுப்பாந்திக்கு அருகாமை இருந்த வெளிகளில் குவியல்களாகப் போடப்பட்டு விற்பனை செய்யப்பட்டன. இவை தரமானவை மட்டுமல்ல தூய்மையானவை என்பதால் மக்கள், கட்டடத் தேவைக்கு பெரிதும் விரும்பிப் பயன்படுத்தினர்.

தளபாடங்கள், கதவு, நிலைகள், தூண்களுக்கான மரங்கள் மற்றும் விறகுகளுக்குப் பயன்படும் காட்டு மரங்கள் வன்னியிலிருந்து ஏற்றி வரப்பட்டன. 1861இல் அர்ச் சந்தியோகுமையோர் ஆலயத் தேவைக்கான நெடிதுயர்ந்த தூண்களுக்கான பாலை மரங்கள் பல முல்லைத்தீவிலிருந்து ஏற்றிவரப்பட்டதை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

பயணிகள் வத்தைச் சேவை

பயணிகள் சேவைக்கென 70அடி வரை நீளமானதும், புனித யாகப்பரின் அடையாளத்தைக் குறிக்கும் சிவப்பு, மஞ்சள் நிறங்கள் தீட்டப்பட்டதுமான 14 இற்கும் மேற்பட்ட வத்தைகள் கரையூரில் பாவனை யில் இருந்துள்ளன. இவை, 'அலுப்பாந்தி'யில் தரித்து நின்று பயணிகளை 78 ஏற்றிக்கொண்டு கொழும்புத்துறை சென்று, அங்கிருந்து கொழும்பு செல்வதை வழமையாகக் கொண்டிருந்தன.

2001ஆம் ஆண்டு தை மாதம் கட்டுரையாளரைச் சந்தித்த, வயதில் முதிர்ந்த திருக்குடும்ப 'அருட்சகோதரி யுஸ்ரீனா' என்பவர், அலுப்பாந்தி யிலிருந்து புறப்பட்ட தோணியில் கொழும்பு சென்று வந்துள்ளதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். அவ்வாறே சில தடவைகள் பயணம் செய்துள்ள தாகவும் கூறியுள்ளார்.

அத்துடன், வருடந்தோறும் ஆவணி மாதம் கரையூர் பக்தர்கள் கற்பிட்டி 'தலவில'விலுள்ள 'தூய அன்னம்மாள்' ஆலயத் திருவிழாவுக்கு கடல் மார்க்கமாக தோணிகளில் செல்வது வழமை. திருவிழாவுக்கு முன்னர் அங்குசென்ற அவர்கள், விடுதி அடைத்து தங்கியிருக்க, தோணி யோட்டிகள் கடலை ஊடறுத்து புத்தளம் சென்று, அங்கு காத்திருக்கும் பக்தர்களை தோணியில் ஏற்றி தலவில 'தூய அன்னம்மாள்' ஆலயம் வரை வத்தை சேவை செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கரையூர் அர்ச். சந்தியோகுமையோர் அப்போஸ்தலர் ஆலயத் திருவிழாவுக்கான 'நொவின' (நவநாள்) வழிபாடுகள் வருடந்தோறும் ஆடி மாதம் 16 - 24ஆம் திகதி வரையான நாட்களில் நடைபெறுகின்றன. இவற்றை தினமும் ஒரிரு குழுவினர் பொறுப்பேற்று நடத்துவர். வழிபாடு நடத்துவோர் பட்டியலில் 'யாழ். - கொழும்பு வத்தை சேவை', 'பொருட்கள் வத்தை சேவை' என்ற பெயர்களில், 1958ஆம் ஆண்டு வரை ஒவ்வொரு 'நொவின' நடைபெற்றுள்ளது. இதே பெயர்களில் 25 ஆம் திகதி (திருவிழாவன்று) புனித அன்னம்மாள் திருவிழாவுக்கான 'வெஸ்பஸ்' (நற்கருணை வழிபாடு) நடைபெற்றுள்ளது. (ஆலயப்பதிவுகள்) இவை 'வத்தைகள் சேவையை' உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மேற்குறித்த தொழில்கள் அவ்வாறே தொடர்ந்தபோதும் 1950ஆம் ஆண்டு முதல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்துக்கு இசைவாக கரையூரில் நவீன தொழில்கள், நவீன தொழிற்கலங்கள், தொழில்களில் இலகு தன் மைகள் புகுந்துகொண்டன. ('கடற்கலங்கள்' பிரிவில் இயந்திரப்படகுகளின் பிரவேசம் பற்றி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.) பாய்த் தோணிகளை மீன் பிடிக்குப் பயன்படுத்தியவர்களில் சிலர் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி அதனில் உள்ளிணை இயந்திரத்தை இணைத்தும், 1956ஆம் ஆண்டு முதல் புதிய வடிவமைப்பிலான மூன்றரைத் தொன் இயந்திரப் படகின் மூலமும் தொழில்களை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். இது வியத்தகு மாற்றமாக நோக்கப்பட்டது.

நைலோன் மீன்பிடி வலை (Nylon Fishing Net)

மூன்றரைத் தொன் இயந்திரப் படகு மூலம் செய்யப்படும் 'நைலோன் மீன்பிடி வலைத் தொழிலி'ன் அறிமுகம் குருநருக்கு கிடைத்த வரப்பிரசாதம் என்றே சொல்லலாம். இதன்மூலம் ஆழ்கடல்சார் மீனினங் கருநகர் மான்மியம் களை இலகுவாகப் பிடிக்க முடிந்ததால் நிறைவான வருவாய் கிடைத்தது. மக்களின் வாழ்விலும் மாற்றங்கள் உண்டாகின. நாளடைவில் இலங்கை அரசாங்கத்தால் இயந்திரத்திற்கு வழங்கப்பட்ட மானியத்தால் இத்தொழில்கள் பெருகி, பணம் படைத்தவர்களை மட்டுமல்லாது சாதாரண மக்களையும் 'சம்மாட்டி'மாராக மாற்றியது.

21, 27, 30 வரையிலான இழை நூல்களில் 4 அங்குல கண்களைக் கொண்டதாக, நீளமாகப் பின்னப்பட்ட 40 - 50 நைலோன் வலைகள் வரை தொடராக இணைத்து தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கடலில் இவ்வலைகளின் நீளம் இரண்டு கிலோ மீற்றருக்கும் அதிமாக இருக்கும். இவ்வாறு ஆழ்கடலில் வலைகளைப் 'படுத்த' (கடலில் இறக்கிய) பின்னர் வலையின் இறுதி முனை படகுடன் இணைக்கப்பட்டதும் படகும் வலைகளும் நீரின் ஓட்டத்திற்கு ஏற்றாற்போல் 'வளிந்து' செல்லும். இதனாலேயே இதனை 'வளிச்சல் வலை' என்றும் அழைப்பர். வலை நீரின் ஓட்டத்திற்கு வளியும்போது கட்டா, பாரை, அறுக்குளா, சுறா போன்ற பெரிய மீனினங்கள் வலையில் சிக்குண்டுவிடும்.

சமகாலத்தில் இந்தியாவில் இறாலை இலக்காகக்கொண்ட 'ஆழ்கடல் இழுவைமடித் தொழில்கள்' நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. வடபகுதி கடல்களில் (குறிப்பாக 'கற்கடதீவு'ப் பகுதி) இறாலின் விருத்தி அதிகமாக இருந்ததால் இந்திய இழுவை மடித் தொழிலாளர்கள் எல்லை கடந்து அப்பகுதிகளில் இத்தொழிலைச் செய்துவரலாயினர். இதனால், குருநகர் தொழிலாளர்களின் நைலோன் வலைகள் தினந்தினம் துண்டா டப்பட்டு சேதமுற்றதுடன், துண்டாடப்பட்ட வலைகள் நீரோட்டத்தில் அள்ளுண்டு தொலைந்தும் போகலாயிற்று. வாரத்தில் சனிக்கிழமை இந்திய இழுவைமடித் தொழில்கள்களுக்கு விடுமுறை என்பதால் அன்று மட்டுமே சுதந்திரமாக நைலோன் மீன்பிடியை மேற்கொள்ள முடிந்தது. இதனால், தொழில் வருவாய், முதலீடுகள் இழக்கப்பட தொடர்ந்து நைலோன் வலைத் தொழிலை செய்யமுடியாத தொழிலாளர்கள் வேறு தெரிவின்றி 'ஆழ்கடல் இழுவை மடித் தொழிலை'த் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

ஆழ்கடல் இழுவைமழ்த் தொழில் (ரோளர்)

1976ஆண்டு குருநகரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இழுவைமடித் தொழில் நைலோன் வலைத் தொழிலைவிட குறைந்த முதலீடு, நிறைந்த வருவாயைக் கொடுத்திட கைவசம் இருந்த மூன்றரைத்தொன் இயந்திரப் படகுகளை பயன்படுத்தி இத்தொழிலை ஆரம்பித்தனர்.

'பிளாஸ்ரிக்' தன்மைபொருந்திய வைரமான நூலினால் (Hdpe) இழுவைமடி தயாரிக்கப்படுகின்றது. இது சாதாரணமாக 'கரைவலை' மடியைப்போன்று தெரிந்தாலும் ஒன்பது பாகம் வரை ஆழமான கடலில் பயன்படுத்தப்படுவதால் ஒலிபெருக்கி போன்று கூம்பு வடிவிலேயே மடி இருக்கும். இறால் பிடிப்பதை இலக்காகக் கொண்ட இழுவைமடியின்

கலையார்வன்

திறந்த வாய்ப்பகுதியில் மோவலை (மேல் விளிம்பு) மற்றும் மடவலை (கீழ் விளிம்பு) தனித்தனி பெருங்கயிறால் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். மடவலைப் பெருங்கயிறில் மொத்தம் 18 கிலோ நிறையையுடைய ஈயக் குண்டுகள் பல கோர்க்கப்பட்டிருக்கும், தற்போது இரும்புச் சங்கிலி கட்டப்படுகிறது. இழுவைப்படகு வேகமாக நகர கடலிலுள்ள இறால், அட்டை, சங்கு, மீன்கள் என்பன மடிக்குள் நுழையும். கூடவே, குஞ்சு மீன்கள், சிறிய கடல் உயிரினங்கள் கடற்தாவரங்கள் என்பனவும் சிக்குண்டு கொள்ளும். இவற்றில் பயன்படுத்தப்படுபவை போக எஞ்சியவை குப்பைக்குள் போவதுடன் பவளப்பாறைகளும் பாதிப்படைகின்றன என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதனால், அரசாங்கத்தால் தடை விதிக்கப்பட்டபோதும் பல ஆண்டுகளாக தொடர்கிறது.

மேலும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இலகு தொழில்கள் பல வடிவங் களில் அறிமுகமாகின. அதற்காக, வள்ளத்துக்கு இணையான பதினேழரை அடி நீளமுள்ளதும், 'போட்'டின் வடிவமைப்பையும் கொண்ட 'கண்ணாடி நாரிழைப் படகு'டன் (Fibreglase boat) 'வெளியிணை இயந்திரமும்' அறிமுகமாயின. இதனை 'பிளாஸ்ரிக் போட்' என அழைத்தனர். 'போட்' என்றால் இயந்திரத்துடன் கூடியது படகு என்னும் நிலை உருவாகியது.

இப்படகைக்கொண்டு செய்யபட்ட தொழில்கள் வளிச்சல் வலைத் தொழில் முறையை ஒத்தவையாகவே இருக்கும். ஆனால், வழிச்சல் வலையைப் போலல்லாமல் நீர்முறைக்கேற்ப இரண்டு தடவைகள் அறக் கொட்டியான், சூடைவலை, டிஸ்கோவலை, முப்புரிவலை, நண்டுவலை, தங்கூசிவலை, முரல்வலை போன்ற வலைகளை கடலில் படுத்து (இறக்கி), ஏற்றுவார்கள். குறைந்த நேரம்தான் வலை கடலில் கிடக்கும். இவற்றில் சில தடை செய்யப்பட்டவைகளாகும்.

இழுவை இறால் வலை

இடுப்பளவு கடல்நீர் இருக்கக்கூடிய பரவைக் கடலில் இருவரால் இழுக்கப்படுவது இவ்வலையாகும். இது, மிகவும் மெல்லிய நூலினால் குறுகிய கண்களைக் கொண்டதாகப் பின்னப்பட்ட 'ப' வடிவ அமைப்பாக உள்ளது. வலையின் வாய்ப்பக்கம் ஆறு கம்புகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். இவ்வலையும், இரண்டு பெரிய பறிகளுமே இத்தொழிலின் மூலதனமாகும். இரவில் நீர்நிலைகளைக் கணக்கிட்டு, நீரின் மேல்மட்டத்திற்கு பறியின் வாய் இருக்குமாறு மிதப்பிட்டு தத்தமது விலாவில் கட்டிக்கொள்வர். வலையை விரித்து கடல் நிலத்தில் மடவலைக் கயிறு மருவி வருமாற் போல் இருபக்கமுள்ள தாய்க் கம்புகளிலும் பிடித்தவாறு பின்புறமாக இழுத்துச் செல்கையில் சிறிய, நடுத்தர இறால்களும் சிறிய மீனினங்களும் வலைக்குள் புகுந்துவிடும். இடையிடையே இருபக்கத்தாலும் வானத்தை நோக்கியவாறு வலையை நிமிர்த்தி உயர்த்தி வலைக்குள் புகுந்தவற்றை பறிக்குள் சேகரிப்பார்கள். இவ்வாறு பல தடவைகள் செய்வார்கள்.

இழுவை இறால் மழ

1985இல் அறிமுகமாகிய 'இழுவை இறால் மடி'த்தொழில், இழுவை இறால் வலையை ஒத்த தொழிற் செயற்பாடாகவே காணப்படுகின்றது. ஆழ்கடல் இழுவை மடியின் இருக்கமாட்டாது. மெல்லிய நூலில், மிகக் குறுகிய கண்களில் பின்னப்பட்ட கைவலை 6 பாகம் நீளமாகவும், மட வலைக்கு சங்கிலி வைத்து 'மந்து' அடிக்கப்பட்டும் (இணைத்தல்). மோவலைக்கு மிதப்புக்காக 'ஆழ்கடல் இழுவை கட்டப்பட்டும் இருக்கும். மடி'யால் பாதிப்புகளின் தன்மை இதற்கும் உண்டு. மடிக்குள் நுழையும் மீன்கள், சிறிய கடல் உயிரினங்கள் கடற்தாவரங்கள் என்பனவும் சிக்குண்டு கொள்ளும். இவற்றில் பயன்படுத்தப்படுபவை எஞ்சியவை போக குப்பைக்குள் போய்விடும்.

நீர் மழ

ஆழ்கடல் இழுவை மடி'யின் அமைப்பைக் கொண்ட இம்மடியில் அழைக்கப்படும் மிகச் சிறிய இறால்களே அதிகமாக என்று தூறு மிகக் குறுகிய கண்களாக இருக்கும். பிடிபடுவதால் கண்களுக்கு இசைவான கண்களைக் கொண்டவையாக ஏனைய சுத்துகள் இருக்கும். பௌர்ணமி, அமாவாசை தினங்களில் பொழுது சாயும்நேரம் கடலிலே வடு விழத்தொடங்கும். குருநகரைப் பொறுத்தவரை கல்முனை யிலிருந்து பண்ணைப் பாலம் வரை உள்ள அகன்ற வாய்க்கால்போன்ற ஆழமான பகுதியில் நீரோட்டம் அதிகமாக உள்ளது. இப்பகுதிகளில் வடுநீர் மேற்குத் திசையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கியும், வெள்ளநீர் கிழக்கு திசையிலிருந்து மேற்கு நோக்கியும் மிக வேகமாக ஓடும். இப்பகுதிகளில் நீரோட்டதை ஊடறுத்து கைவலையை விரித்து கம்புகளை நட்டு மடியைக் கட்டுவார்கள். வடு நீர் நேரத்தில் 4 - 5 நாட்கள் மாத்திரமே இத்தொழில செய்யப்படுவதால் 'நீர் மடி' என்பர்.

வாறிவலை

விட்டத்தால் குறைந்து, குறைந்து செல்லும் அரை அங்குல கம்பி வட்டங்கள் நான்கு, வாய் வலையிலிருந்து தூறுவரை இடைவெளிகள் விட்டு பொருத்தப்பட்டதாக பொறிவலை உள்ளது. இவ்வலை தனியாக வன்றி சிறகுவலைத் தொழிலில் பட்டியுடன் இணைத்தே பயன் படுத்தப்படுகிறது. வடபகுதியில் இரவில் கடலுக்குச் சென்றுவர முடியாத கடல் தடைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட காரணத்தால் விடிந்த பின்னர் சென்று சிறகுவலைப் பட்டியிலுள்ள இறால் மற்றும் மீன்களை சேகரிப் பதற்காக தயாரிக்கப்பட்டது இப்பொறிவலை. பட்டியின் பின்பக்க இரண்டு மூலைகளிலும் இணைக்கப்படுவதால் பட்டிக்குள் வருபவை மடிக்குள் புகுந்துவிடும். பின்னர் அவற்றை தொழிலாளர் சேகரித்துக்கொள்வர்.

82

தூண்டில் வலை

மூன்றரைத் தொன் இயந்திரப் படகில், 75 இழைகளைக்கொண்ட (முறுக்கிய இளைக்கயிறுக்குரிய அளவு), 50 பாகம் (100 யார்) நீளத்தை யுடைய 50 கொர்லோன் கயிறுகளும், இப் பிரதான கயிறில் ஒரு சாண் வரையான நூல்கள்கொண்டு கட்டப்பட்ட 2,000 வரையான தூண்டில்களும் பயன்படுத்தப்படுவதை 'தூண்டில்வலை' என அழைப்பர். இவ்வலை மூன்று மைல் இற்கு மேற்பட்ட நீளத்தைக் கொண்டது. 4, 5 தொழிலாளர்கள் ஆழ்கடலில் இரவு, பகல் ஆகிய இரண்டு வேளைகளிலும் தொடராகத் தொழில் செய்வார்கள். மீன் பிடித்தலுக்கு தேவையான இரையாக கணவாய்த் துண்டுகள் மற்றும் பறிக்கூடுகள் மூலம் உயிருடன் பிடித்து பாதுகாத்து வைத்துள்ள 'கீளி' மீன்களைப் பயன்படுத்தப்படுத்துவர்.

இந்தத் தொழிலுக்கு மிக அவதானமும், தொழில்நுட்ப அறிவும் தேவை. இயந்திரத்தின் வேகத்தால் பாய்ந்து செல்லும் படகின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுத்து ஒவ்வொரு தூண்டிலிலும் இரையாக உயிருள்ள கீளி மீனைக் குத்தி கடலில் வீசும்போது எவ்வளவோ இடையூறுகளைச் சந்திக்க வேண்டிவரும். தற்செயலாக ஒருவரின் உடற்பகுதியில் தூண்டில் குத்தினால் அது சதையைப் பிய்த்துக்கொண்டு வெளியேறும். அல்லது குத்துப்பட்டவரை கடலிற்குள் இழுத்து வீழ்த்தும். படகில் ஏதாவதொரு இடத்தில் கொழுவினால் படகின் வேகத்தால் பிரதான கயிறு அறுந்து விடும். அல்லது படகு திரும்பிவிடும். பிரதான கயிறு படகின் புறப்ளருக்குள் சிக்குண்டு துண்டாடப்பட்டும் விடும் இத்தகைய இடையூறுகளை சுமந்தவாறே தொழிலைச் செய்யவேண்டும். 1972களின் பின்னர் இத்தொழில் மெல்லமெல்ல முடங்கிவிட்டது.

அட்டைப்பண்ணை

ஆண்டு உருவான தொழிலாக அட்டைப்பண்ணை உள்ளது. குருநகரின் கரையோரம் தெற்கு மற்றும் சிறுத்தீவு ஓரங்களில் பண்ணை ஒவ்வொன்றும் 100 X 100 சதுர மீற்றர் அளவில் சுற்றுவர பிளாஸ்ரிக் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கலவையிலான அடைக்கப்பட்டும், காவற்குடில் கட்டப்பட்டும் இரவு பகல் காவல் காக்கப் படுகிறது. அட்டைக் குஞ்சுகளை கொள்வனவு செய்து பண்ணைக்குள் வளரவிட்டு ஆறு மாதங்கள் காத்திருந்துதான் முழுமையான பயனைப் கடலடித் தரையின் தன்மையைப் பொறுத்தே என்றும், அட்டைகளின் விருத்தி இருக்கும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

கடற்கரை ஓரங்களில் சிறிய அளவிலான மீன்பிடியைக் கொண்டி ருக்கும் மீனவர்களின் தொழில்கள் குறிப்பாக சிறகுவலைகள் முடங்கு வதாகவும், மிகச் சிறிய அட்டைகள் கடலிலிருந்து அகற்றப்பட்டு, அட்டைப் பண்ணைகளுக்கு விற்க முயற்சிப்பதால் கடலில் அட்டை இனம் அழிக்கப் படலாம் என்ற அச்சமும் இருக்கிறது. இவை தவிர வேறுசில வாழ்வாதாரத் தொழில்களும் உள்ளன. இத்தொழில்கள் சிலவற்றில் பெண்களும் இணைந்து செய்கிறார்கள்.

மீன் விற்பனை

தொழில்களால் கொண்டுவரப்படும் மீன்கள் வாடியில் கூறுகளாகப் போடப்பட்டு 'கூறல்' (ஏலம்) மூலம் அதிக விலை கேட்கும் வியாபாரிக்கு கொடுக்கப்படுவது நடைமுறை. இந்தக் கூறலை 'கூறியான்' அல்லது குத்தகைத் தொழிலைச் செய்பவரே முன்னின்று நிகழ்த்துவார். அவற்றை வெளியூர்களிலிருந்து வரும் வியாபாரிகள் அல்லது வெளியூரில் விற்பனை செய்யச் செல்லும் உள்ளூர் வியாபாரிகள் போட்டிபோட்டு கொள்வனவு செய்துகொள்வர். உள்ளூர் வியாபாரிகளில் சிலர் மீன் வாடியிலேயே சில்லறை விலைக்கு விற்பனை செய்வதும் நடைபெற்றுவந்தது.

கருவாடு பதனிடல்

தொழில்களுக்கு மீன்கள் அதிகமாகப் பிடிபடும் நாட்களில் விற்பனை விலை குறைவாகவே இருக்கும். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலும், 'கட்டா, பாரை, கெளிறு' போன்ற மீனினங்கள் பிடிபடும் நாட்களிலும் அவற்றை கொள்வனவு செய்து, உப்பிட்டு பதப்படுத்தி, சில நாட்கள் வெயிலில் உலர வைத்து, கருவாடாக சேமித்து வைத்து விற்பனை செய்யும் தொழில் நடைமுறைக்கு வந்தது. இது உணவுத் தேவைக்கான சந்தை வாய்ப்பையும், நிறைவான வருவாயையும் கொடுத்ததுடன் பிந் நாளில் பலரை வேலைக்கு அமர்த்திய தொழிலாகவும் மாற்றம் பெற்றது.

பணிக்கட்டியிலிட்டு பாதுகாத்தல்

'பனிக்கட்டி' (ICE) பாவனைக்கு வரத்தொடங்கியதும் அவற்றைக் கொண்டு மீன்களை பழுதடையாது பாதுகாக்கும் முறை தோற்றம் பெற்றது. மீன்கள் அதிகமாக பிடிபடும் நாட்களில் அவற்றின் விலைகள் குறைந்து செல்வது வழமை. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவற்றை பனிக்கட்டித் துகள்களி லிட்டு பாதுகாத்து மறுநாள் விற்பனை செய்ததுடன் தினமும் கொழும்புக்கு பாரவூர்திகளில் ஏற்றுமதி செய்யும் தொழிலும் ஆரம்பமானது. பிந்நாட்களில் நிறைவான வருவாயுள்ள தொழிலாகவும் இருந்தது.

சென் ஜேம்ஸ் கைத்தறித் தொழிலகம்

புனித யாகப்பர் ஆலய வளாகத்தில் 1953ஆம் ஆண்டு வரை சென் ஜேம்ஸ் ஆண்கள் பாடசாலை நடைபெற்ற மண்டபத்தில், யாழ். மாநகரசபை முதல்வர் திரு. அ.த.துரையப்பா அவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் 1959ஆம் ஆண்டு குருநகர் நெய்தல் மாநில அபிவிருத்திச் சங்கத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது 'சென் ஜேம்ஸ் கைத்தறி தொழிலகம்' ஆரம்பத்தில் இதில் இணைவதற்கு இளம் பெண்கள் ஆர்வம் காட்டாதபோதும் பின்னர் வழமைக்கு வந்தது.

கைப்பணித் தொழிலகம்

1960 - 1970 வரையான காலப்பகுதியில் குருநகர் கார்மேல் மாதா மண்டபத்தில் சிறப்பாக இயங்கியது 'கைப்பணித் தொழிலகம்'. பயிற்சி ஆசிரியர்களும், இளம் பெண்களும் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டனர். பனைமரக் குருத்தோலை, பனை நார், ஈச்சம் நார், நெடிதுயர்ந்த புல்லுகள் மற்றும் வர்ணங்களைப் பயன்படுத்தி பாவனை மற்றும் காட்சிப்படுத் தலுக்கான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் பயிற்சியும், அவற்றை விற்பனை நிலையங்களூடாக விற்பனை செய்யும் தொழிலும் நடைபெற்றது.

பீழ உற்பத்தி தொழிலகம்

குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலய வளாகத்தில் தற்போது மண்டபம் அமைந்துள்ள இடத்திலிருந்த 'புனித வின்சென்டிபோல் சபையினரின் கட்டடத்திலும், மவுண்கார்மல் குறுக்கு வீதியில் இருந்த உரிமையாளரின் வீட்டிலும் 1965ஆம் ஆண்டு முதல் 'பீடி உற்பத்தி தொழிலகங்கள்' இயங் கத் தொடங்கின. இவற்றில், அதிக பெண்கள் வேலை செய்யக்கூடிய தாகவும், வயது வேறுபாடின்றி பெண்கள் மட்டுமே வேலை செய்வதாலும் பெரும்பாலான வீடுகளில் ஒருவரேனும் இத்தொழிலில் இணைந்து நிறைவான வருவாயைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது.

குருநகர் கைத்தறித் தொழிலகம்

குருநகர் 3ஆம் குறுக்குத் தெருவுக்கும், பெரிய வடிகாலுக்கும் இடையிலிருந்த தரவை நிலத்தில் அமைக்கப்பட்ட கட்டடத்தில் 1973ஆம் 'கைத்தறி தொழிலகம்' இயங்கத் தொடங்கியது. இதன்மூலம் இளம் பெண்கள் கைத்தறியைப் பயிலவும், வேலை செய்யவும் கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்ததால் பலர் இணைத்து கொண்டனர். நாட்டில் தோன்றிய அசாதாரண சூழலில் இத் தொழிலகம் இயங்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டதும் அத்தொழிலாளர்களைக்கொண்டு 'குருநகர் கடற்றொழிலாளர் அபிவிருத்தி சங்கத்தினால்' அந்தக் கட்டடத்தில் ரோளர் மடிக்கான வலை பின்னும் தொழில் நடத்தப்பட்டது.

வடகடல் வலைத் தொழிலகம்

குருநகரில், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இயங்கி, கைவிடப்பட்ட 'மலாயன் புகையிலைக் கூட்டுத்தாபனக் கட்டடத்தில், இலங்கை - நோர்வே கூட்டு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் 1975ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது 'சீநோர் வலைத் தொழிற்சாலை'. நிறைவான உற்பத்தியைச் செய்து சிறப்பாக இயங்கிய இது, பின்னர் 'வடகடல் வலை தொழிற்சாலை' என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. ஆரம்பம் முதல் பல ஆண்களும், பெண்களும் வேலைசெய்து வருகின்றனர். இதன் உற்பத்திகள் குருநகர் கடற்றொழி லாளருக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன.

வநவாட் வளண்டேஷன் வலைத் தொழிலகம்

417, கடற்கரை வீதி, குருநகர் எனும் முகவரியில் ஜப்பானிய தொழில் நுட்பத்துடன் 2010ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது 'நெவாட் பௌண்டேஷன் வலைத் தொழிலகம்'. இரண்டு பிரிவுகளாக இயங்கிய வலைத் தொழிற்சாலையில் விதவைகள் மற்றும் வறிய குடும்பத்துப் பெண்களே பெரும்பான்மையாக இணைக்கப்பட்டனர். இத்தொழிலகத்தில் உலகத்தில் முன்னணி வகிக்கும் 'ஜானை'க்கொண்டு வாடிக்கையாளரின் தேவைக்கும், விருப்பத்துக்கும் ஏற்ப மீன்பிடி வலைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இறால் கொள்வனவு, பதனிடல் நிலையங்கள்

வடபகுதியை அசாதாரண சூழல் ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கும் முன்னரும், அந்த சூழலுக்கு இசைவான விதத்தில் தொடராகவும் இறால் கொள்வனவு நிலையங்கள் பல இயங்கி வந்தன. இதற்கு தனியார் மற்றும் நிறுவனங்களும் ஆர்வம் காட்டியதால் இறால்களை தர அளவீட்டில் கொள்வனவு செய்தல், அவற்றை பனிக்கட்டியிலிட்டு கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்தல் போன்றவற்றிற்காக ஆண்களும் பெண்களுமாக பலர் இணைந்து வேலை செய்தனர்.

சிறிய மற்றும் நடுத்தர இறால்களைத் தெரிவுசெய்து அவற்றுக்கு குறைந்த அளவிலான உப்பிட்டு, கொதி நீரில் சிறிதுநேரம் அவியவிட்டு பின்னர் உலரவைத்து பொதி செய்யும் தொழிலை பலரும் செய்துவந்தனர். இதற்கு இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் வரவேற்பு இருந்ததால் தொழில்கள் பல பெருகின. நாளடைவில் குடும்பத் தொழிலாகவும் மாறின.

அன்னை கடலுணவு தொழிலகம்

நாவாந்துறையை தலைமையகமாகக் கொண்டு அங்கும், குருநகரி லும் இயங்கி வருகின்றது 'அன்னை கடலுணவு தொழிலகம்'. ஆரம்பம் முதல் இறால் ஏற்றுமதியை செய்துவந்த இத்தொழிலகம், உலக வாடிக்கை யாளரின் தேவைக்கேற்ப நண்டு பதனிடல் தொழிலை ஆரம்பித்தது. ஆரம்பம் முதல் பல பெண்கள் இணைந்து வேலைசெய்கிறார்கள்.

மேலும் தொழில் சார்ந்த சில தகவல்களை 'பல்வகைத் திறமை யாளர்கள்' பிரிவில் அறியலாம். இவற்றின் மூலம் ஒட்டுமொத்த குருநகர் மக்களும் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்யவில்லை என்பது புலனாகிறது. >> கறிய்கள்

- 1. இராசநாயகம் (முதலியார்), பண்டைய யாழ்ப்பாணம், ப. 211.
- 2. ஜெயசீலன் யோ.அ., குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலய 150ஆவது ஆண்டுவிழா மலர், 2011,
- 3. மேலது நூல், பக் 71.
- 4. த ஐலன்ட்' செய்தித்தாள், 1929 ஜீலை 12.

11. குழுமங்கள்

மீன்பிடியைத் தமது ஜீவாதாரத் தொழிலாக தேர்ந்தெடுத்தவர்கள், சுயமாக முன்னெடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலை சார்ந்த மீன்பிடி முறைகளாலும், போர்த்துக்கேய குருக்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட மீன்பிடி முறைகளின் படிப்படியான முன்னேற்றத்தாலும் பெறப்பட்ட அனுபவங்களூடாகத் தொடரப்பட்ட தொழில்களாக பலர் இணைந்து செய்யும் 'கரைவலை', 'பாச்சுவலை', 'கொண்டோடி வலை'கள் இனங்காணப்பட்டன என ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அவ்வாறான தொழில்களில் அக்கால சூழலுக்கேற்ப சிரமமின்றி ஈடுபடுவதற்கு வசதியாக நிலப்பகுதியில் ஒன்றித்து இருக்க வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டு, செய்துவந்த தொழில்களைச் சார்ந்து குழுமங்களாக இணைந்து கொண்டதுடன், தேவைகருதி வாழ்விடத்தையும் அவை சார்ந்த தாக அமைத்துக் கொண்டனர். இதன் காரணமாக அவர்கள் 'கரைவலை'க் காரர், 'பாச்சுவலை'க்காரர், 'கொண்டோடி'க்காரர் (கொண்டடிக்காரர்) என குழுமப்பெயரை முன்னிறுத்தி அழைக்கப்பட்டனர். வீதிகளும் 'கொண்டடித்தெரு', 'பாச்சுவலைத் தெரு', கரைவலைத்தெரு என அழைக்கப்பட்டன.

அந்தந்த குழுமங்களின் உறவினர்களில் மீன்பிடித்தொழில் அல்லாத வேறு தொழில்களான வள்ளம் செலுத்துதல், தோணிகளில் வேலை செய்தல், கயிறு திரித்தல், நூல் நூற்றல், வலை பின்னுதல், அரச உத்தியோகம் போன்றவற்றை செய்தவர்களது வாழ்விடங்களும் அவர்களுடன் ஒன்றித்தே இருந்துள்ளன.

இக்குழுமங்களின் வளர்ச்சியில், பணத்தேக்கங்களில் ஏற்ற இறக்கங்களே காணப்பட்டன. தொழில் வருவாயிலும் வேறுபாடுகள் இருந்தன. கடற்றொழிலோடு கல்வியில் நாட்டம் கொண்டவர்களாகவும், அரச பதவிகளை வகித்தவர்களாகவும் சிலர் இருந்துள்ளனர். இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, "1789 இல் தொம்மைப்பிள்ளை அந்தோனிப்பிள்ளை என்பவர் ஒல்லாந்தர் கோட்டை இராணுவத்தின் காசாளராகவும், தொன்தியோகு வர்ணகுல சூரியமுதலியார் ஒல்லாந்த அரசில் 'றெஸ்பிடோர்' என்னும் மேன்மையான உத்தியோகத்திலும் இருந்துள்ளமை" யைக் குறிப்பிடலாம். '

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில கரையூர் குடியிருப்பு களுக்கு மத்தியில் 1789இல் கட்டப்பட்டு, மேற்றிராசனக் கோவிலாக இருந்த யாழ். கொஞ்சேஞ்சி மாதா கோவில் திருநாள் ஆவணி 15ஆம் திகதி கொண்டாடப்படுகின்றது. இந்தத் திருநாளையொட்டி 14 நாட்கள் நடைபெறும் 'நொவின'களை தினமும் ஒரு குழுவினர் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்தனர். வழிபாடு நடத்துவோர் பட்டியலில் கரைவலைக்காரர் 11ஆம் நொவின, கொண்டடிக்கார் 12ஆம் நொவின, பாச்சுவலைக்காரர் 13ஆம் நொவின என பிந்நாள்வரை இந்நடைமுறை தொடர்ந்துள்ளமை குழுமங்களின் இருப்புக்குச் சான்றாகும்.

மேற்றிராசனக் கோவிலில் பல ஆண்டுகளாகக் காண்பிக்கப்பட்ட 'உடக்குப்பாஸ்' காட்சிப்படுத்தல், ஒன்பது 'வியாகுல பிரசங்கங்களின் வாசிப்புக்கு ஏற்றவிதமாகவே ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு பிரசங்கமும் வாசிக்கப்படும்பொழுது அதில் கூறப்படும் நிகழ்வுகள் காட்சிகளாக 'உடக்குகள்' மூலம் நிகழ்த்திக் காண்பிக்கப்படும்.

இவற்றில் பாச்சுவலைக்காரர் 1ஆம் 4 ஆம் பிரசங்கங்களுக்கும், கரைவலைக்காரர் 7ஆம் 8ஆம் பிரசங்களுக்கும், கொண்டடிக்காரர் 9ஆம் பிரசங்கம் மற்றும் 'மரித்த யேசுவின் வீதிவலப்' பாடல்களைப் பாடுவதற்கும் பொறுப்பாக நின்று, உரியவற்றை நிகழ்த்திக் காண்பித்து வந்துள்ளனர். 1940 ஆம் ஆண்டு பிரசங்கம் வாசிப்பவர்களிடையே மாற்றத்தைக் கொண்டுவர நிர்வாகம் முனைந்தபோது அதனைக் கரைவலை குழுமத்தினர் (சந்தியோகுமையோர் கோவிலைச் சேர்ந்தவர்கள்) ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதே ஆண்டு வழமைபோல் நடந்த பாஸில் இறந்த இயேசுவின் உடலைத் தாங்கிய 'ஆசந்தி' வீதிவலமாகக் கொண்டுவருவதில் குழுமங்களிடையே உருவான கருத்து முரண்பாட்டால் ஏற்பட்ட தகராறினால் சந்தியோகுமை யோர் கோவிலைச் சேர்ந்தவர்கள் பிரிந்து சென்றுவிட்டனர். இச்சம்பவத்தை தற்போதுவரை பலரும் நினைவுகூருவர்.

இவர்கள் தாங்களும் சந்தியோகுமையோர் ஆலயத்தில் உடக்குப் பாஸ் நடத்தவேண்டுமென்ற வைராக்கியத்தினால், தீவிர முயற்சியெடுத்து அனுபவம் மிக்கப் பலரை ஒன்றிணைத்து செயற்பட்டு 1942 ஆம் ஆண்டு கோவிலின் முன்புறம் அமைக்கப்பட்ட பிரமாண்டமான கொட்டகையில் முதலாவது உடக்குப்பாஸைக் காண்பித்தார்கள்.

கரைவலைக்காரர் பிரிந்து சென்ற பின்னர் 1941ஆம் ஆண்டு முதல் மேற்றிராசனக் கோயிலில் உடக்குப்பாஸ் மேடையேற்ற பிரசங்க வாசிப்பில் மாற்றம் செய்யப்பட்போதும் வழமைபோல் 1ஆம் 4ஆம் பிரசங்கங்களுக்கு பாச்சுவலைக்காரரும், 9ஆம் பிரசங்கம் மற்றும் 'மரித்த யேசுவின் வீதிவலப்' பாடல்களைப் பாடுவதற்கு கொண்டடிக்காரரும் பொறுப்பாக நின்று செயற்பட்டனர். 1953ஆம் ஆண்டு மேற்றிராசனக் கோயிலில் உடக்குப்பாஸ் மேடையேற்றம் நிறுத்தப்படும் வரை இம்முறை தொடர்ந்துள்ளது. தொடர்ந்து நாட்டில் அசாதாரண சூழல் முனைப்பு பெறும் வரை 'மரித்த யேசுவின் வீதிவலம்' மட்டும் வழிபாட்டுடன் நடைபெற்றது. அதனை வழமைபோல் கொண்டடிக்காரரே பொறுப்பேற்று செயற்பட்டனர்.

இவை குழுமங்களின் தொடர் இருப்புக்கு சான்றாகின்றன. இக் குழுமங்களிடையே வாழ்வியல் நிகழ்வுகளான கொண்டாட்டங்கள், திருமணங்களில் கலப்பு நிலை காணப்பட்டாலும் குழும வேறுபாட்டில் முனைப்புக்காட்டுவது தொடர்ந்தேயுள்ளது. பாச்சுவலை மற்றும் கரைவலை குழுமங்களிடையே சில நிகழ்வுகளில் அதிக ஒன்றிப்பு நிலவுதை அவதானிக்க முடியும்.

பணம் படைத்தமை, உத்தியோகப் பற்று, கௌரவம் பார்த்தலால் விலகி வாழ்வதிலுள்ள விருப்பம் மற்றும் குடிசனப் பெருக்கம் காரணமாக மூன்று குழுமங்களையும் சார்ந்தவர்களில் சிலர் கரையூரில் குழும இருப் பிடங்களை விட்டு விலகி தற்போதைய வைத்தியசாலை வீதியின் வடக்குப் பக்கம் குடியேறியிருக்கிறார்கள். இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் மற்றும், கல்விமான்களாக இருந்தவர்கள் தம்மை இனங்காட்ட, உறவுகளை மேம் படுத்த விரும்பாதவர்களாக இருந்துள்ளனர். 1625இல் போர்த்துக்கேயரால் 'சீதாரி' (கடற்கரை நகரம்) அமைக்கப்பட்டபோது அதனை ஊடறுத்து 'பறங்கித் தெரு' (பிரதானவீதி) அமைக்கப்பட்டமை அத்தகையோருக்கு வாய்ப்பாக அமைந்ததால் தம்மைப் பலவகையிலும் தனிமைப்படுத்திக் கொண்டனர். இருப்பினும் சில திருமணங்களில் ஒன்றிப்பு நிகழ்ந்துள்ளன.

காலப்போக்கில், அரச உத்தியோகங்கள், கடற்றொழில் அல்லாத தொழில்களைச் செய்தவர்கள் ஏற்கெனவே விலகி வாழ்ந்தவர்களுடன் ஒன்றித்த குழுமமாக பிரதான வீதிக்கு வடக்கில் குடியேறி வாழத் தலைப்பட்டனர். உதாரணமாக; முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான சி.எக்ஸ்.மாட்டின், செல்லத்தம்பி இவர்களின் பரம்பரையினரைக் குறிப்பிடலாம். 'மாட்டின் வீதி' எனப் பின்னாளில் பெயரிடப்பட்ட வீதியில் இவர்களுக்கு மட்டுமல்ல இவர்களது உறவினர்களுக்கும் வீடுகள், காணிகள் இருந்துள்ளன. அவற்றில் சில விற்பனை செய்யப்பட்டபோதும், விற்பனை செய்யப்படாத காணிகள் இன்னமும் உள்ளன.

இவர்கள், உத்தியோகங்களுக்காக உடலின் மேற்பகுதியில் அங்கி (மேலாடை) அணிந்து கொள்வதால் தம்மைத்தாமே 'மேலங்கிக் கரையார்' எனக் கூறிக்கொண்டனர். இச்சொல் திரிவுபட்டு 'மேலோங்கிக் கரையார்' எனச் சொல்பவர்களுமுண்டு. அதேவேளை இவர்கள், பிரதான வீதிக்கு தெற்கில் வாழ்ந்த கடற்றொழில் செய்பவர்களை 'கீழங்கிக் கரையார்' என்று குறிப்பிடுவர். கடற்றொழில் செய்வதற்காக உடலின் கீழ்ப்பகுதியில் (வயிற்றோடு இணைந்த கீழ்ப்பகுதி) அங்கி அணிவதால் அவ்வாறு குறிப்பிட்டு அழைத்தார்கள் எனக் கருதலாம். இச்சொல் திரிவுபட்டு 'கீழோங்கிக் கரையார்' என அழைப்பவர்களுமுண்டு. 'ஓங்கு' உயருதலைக் குறிப்பதால் 'கீழே உயருதல்' என்று சொல்வது பொருத்தமற்றது.

பிரதான வீதிக்கு தெற்கே வசிக்கும் 'கரையூர்' மக்களிடையே நீண்ட காலமாக ஒரு நடைமுறை தொடர்ந்துள்ளது. இந்த நடைமுறை முந்நாளில் கரையூர் மக்களுக்கு பொதுவானதாகவும், விலகி வாழ்பவர் களிடையே முனைப்பு பெற்றதாகவும் இருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அதாவது; பல்வேறு கொண்டாட்டங்களில் இடம்பெறக்கூடிய விருந்துகளில் மூன்று குழுமங்களைச் சேர்ந்தவர்களைத் தவிர ஏனைய சமூகத்தவரை அனுமதிக்காத நடைமுறை இருந்துள்ளது.

கொண்டாட்டங்களின்போது விருந்து பரிமாறப்படுவதற்கு முன்னர் பந்தியில் அமர்ந்திருப்பவர்களை நோட்டமிட்டு இனங்கண்டு கொள்வ தற்கென 'குடிமகன்' ஒருவர் இருப்பார். அவர், மேற்படி மூன்று குழுமங் களையும் சார்ந்தவர்கள் மட்டும் பந்தியிலிருந்தால் விருந்து பரிமாற அனுமதி கொடுப்பார். ('குடிமகன்' பற்றிய விபரத்தை அதற்குரிய பிரிவில் அறியலாம்).

நீண்டகாலமாக தொடர்ந்து வந்த இந்த வழக்கம் 1960கள் வரை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. பின்னர் குறைந்துசென்ற நிலையில், 1962 ஆம் ஆண்டு குருநகர் 2ஆம் குறுக்குத்தெருவில் நிகழ்ந்த ஒரு கொண்டாட்டத்தில் நூலாசிரியரால் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

கரையூரில் வாழ்பவர்கள் கூட்டு வாழ்க்கையை விரும்புகிறவர் களாகவே இருப்பதால் இல்லிடத்தைப் பகிர்ந்து வாழ்வதைத் தவிர பிரிந்துசெல்ல விரும்பாதவர்களாக இருந்துள்ளனர். தமது வளங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள என்றும் தயங்குகிறவர்களல்லர். மிகவும் இரக்க குணம் படைத்தவர்கள். கோபமும், ஆவேசமும் நிறைந்து காணப்படினும் இரத்தத்தைக் கண்டால் துடிப்பார்கள். துன்புறுவோருக்கு உதவுவதில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவார்கள். இது ஆரம்பகாலம் தொட்டு தொடர்ந்துவந்த நடைமுறையாகவே இருந்திருக்கிறது.

1. யாழ். மேற்றிராசனக் கோவிற் பிரதிட்டையான நூறாம் வருடோற்சவ பிரசுரம், 1894, பக். 4.

குறிப்பு

12. ஒன்றித்து வாழ்ந்த சமூகங்கள்

தனித்துவத்தை பேணும் வகையில் கரையூரில் சில சமூகத்த வர்கள் ஒன்றித்து வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒன்றிப்பை மன்னார் பெருநிலப்பரப்பிலும் யாழ். குடாநாட்டில் சில ஊர்களிலும் காணமுடிகிறது. ஆரம்பகால மற்றும் போர்த்துக்கேயர் காலக் குடியேற்றங்கள் மூலமாக ஏற்பட்ட இந்த ஒன்றிப்பு மத ரீதியாக, தொழில் ரீதியாக, பங்காளிச் சமூக ரீதியாக ஏற்பட்டவை. இந்த அடிப்படையில் கரையூரில் ஒன்றித்து வாழ்ந்தவர்களில் கணிசமான மற்றும் குறைவான தொகையினரான சமூகத்தவரும் இருந்துள்ளனர். இவர்களில் அருகிவிட்ட சமூகத்தவர் பற்றிய விபரங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கணிசமாக வாழ்ந்த சமூகத்தவர்

கடையர் (கமண்டலகுலம்)

இந்தியாவில் சில பகுதிகளை போர்த்துகேயர் கைப்பற்றிக் கொண்டதன் பின்னர் அங்குள்ள 'மீன்பிடிக் கரைகளிலிருந்து காலத்துக்குக் காலம் மன்னாரில் குடியேறியவர்களில் குருகுலத்தவரான 'கரையார்' மற்றும் கமண்டல குலத்தவரான 'கடயரும்' அடங்குவர். இவர்கள்; 'பெரிய கரையாரப்பட்டணம்' (எருக்கலம்பிட்டி), 'சின்னக் கரையாரப்பட்டணம்' (பட்டித்தோட்டம்), தோட்டவெளி ஆகிய ஊர்களில் குழுமங்களாகக் குடியேறியிருந்தனர் என்று எஸ்.அந்தோனிபிச்சையின் மன்னார் மறை சாட்சிகள் நூலிலும், ஏ.யே.பி.அன்ரனைனஸின் யாழ்ப்பாணக் குருகுலத்தவர் என்பவர் யார் (மொழிபெயர்ப்பு) நூலிலும் அறியப்படுகிறது. 'பரதவர்' சமூகத்தவர் பேசாலை என்னும் ஊரில் செறிவாகவும், கரையூரில் மிகக் குறைந்த தொகையினராகவும் குடியேறியுள்ளனர்.

"கடையர் மன்னார்த்தீவில் சாய வேர்கள் பிடுங்குவதற்காக ஒரு தமிழ் அரசனால் குடியேற்றப்பட்டார்கள். இவர்கள் சாயவேர் பிடுங்கு வதிலும், சுண்ணாம்பு சுடும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டனர். மேலும், கடற்கரை ஓரங்களில் சிப்பி எடுத்துச் செல்வதுடன் கரையோரங்களில் வள்ளம் இழுத்து கரைசேர்ப்பதும் இவர்களது பணியாக இருந்தது. இச்சமூகத்தவர் மன்னார்த்தீவில் 'சாயக்காரர்' எனவும் 'கமண்டலர்' எனவும் அழைக்கப் பட்டனர்." இந்தக் குடியேற்றம்; இந்திய மீன்பிடிக் கரைகளூடாக மன்னாரில் இடம்பெற்ற குடியேற்றத்துக்கு முன்னையதா அல்லது பின்னையதா என்பதில் தெளிவில்லை.

"கி.பி. 785இல் நாகதீபத்தை (வடபகுதி) வெற்றிகொண்டு கந்தரோடையை (கதிரமலை) தலைநகராக் கொண்டிருந்த உக்கிரசிங்கன், குருநகர் **மான்மியம்** அதைவிட்டு சிங்கைநகருக்கு தனது தலைநகரை மாற்றிக்கொண்டான். வடவிலங்கை இராச்சியத்தின் தலைநகரின் பெயர் 'சிங்கை' அல்லது 'சிங்கைநகர்' எனச் செகராசசேகரமாலை, செகராசசேகரம், தட்சண கைலாயமாலை ஆகிய நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழரின் ஆரம்பத் தலைநகரான 'சிங்கைநகர்' என்பது யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியே வன்னிப் பிராந்தியத்தில் குறிப்பாக பூநகரியில் இருந்தததெனக் கூற முடியும்" 2 எனவே, இந்த மன்னனாலேயே கமண்டலகுல மக்களை சாய வேர்கள் பிடுங்குவதற்காக குடியேற்றியிருக்கலாம்!

'பெரிய கரையாரப்பட்டணம்', 'சின்னக் கரையாரப்பட்டணம்', தோட்டவெளி ஆகிய ஊர்களில், 1544 மார்கழியில் நிகழ்ந்த 'மன்னார்ப் படுகொலை'யில் சிக்குண்டவர்களில் கொல்லப்பட்டவர் போக எஞ்சியோர் மற்றும் 1563ஆம் ஆண்டில் 'பெரிய கரையாரப்பட்டணத்தில்' ஏற்பட்ட 'கொள்ளைநோய்' (பிளேக்நோய்)த் தொற்றினால் உயிரிழந்த ஆயிரக்கணக் கானோர் போக எஞ்சியோர் தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அவ்வப்போது மாதோட்டம் மற்றும் மன்னார்தீவில் சில ஊர்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து செல்வதும் திரும்பி வருவதுமாக இருந்துள்ளனர். இதுபோன்ற கொத்துக் கொத்தாய் கொல்லப்பட்ட கொடுமை மீண்டும் நிகழலாம் என்ற அச்சத்துடன் வாழ்வைத் தொடர்ந்த மக்கள், போர்த்துக்கேயரின் ஒத்துழைப்புடன் அங்கி ருந்து வெளியேறி யாழ்ப்பாணத்தில் சில பகுதிகளில் குடியேறிக் கொண்டனர். அவ்விடங்களில் ஒன்றாக கரையூர் உள்ளது என அறியப் படுகிறது.

"மன்னாரைப் போர்த்துக்கேயர் கைப்பற்றிக் கொண்ட பின்பு அன்றிக் அன்றிக்குவெஸ்' சுவாமியாரால் புதுக்குடியேற்றம் நடைபெறலா யிற்று. இவ்வித காரணங்களால் இக்குலத்தவர்கள் (கமண்டல குலத்தவர்) மன்னார், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் முதலான இடங்களில் குடியேறலானார்கள்." 3 என்ற குறிப்புடன்;

1560ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் கால்பதித்த போர்த்துகேயர் எதிர்மன்ன சிங்ககுமாரன் என்ற அரசகுலத்தானை யாழ்ப்பாணத்தின் மன்னனாக நியமித்து, நிழல் நிர்வாகத்தை நடத்தத் தொடங்கியதும் மன்னார்ப் படுகொலையில் சிக்குண்ட குருகுல, கமண்டலகுல வம்சா வழியினர் கரையூரில் குடியேறி மன்னாரில் ஒன்றித்து வாழ்ந்ததைப் போன்றே வாழத்தலைப்பட்டனர் என்ற பாரம்பரியம் உண்டு.

இவர்கள் கரைவலை, பாச்சல்வலை, கொண்டடிவலைக் குழுமங் கள் வாழ்கின்ற இடங்களின் மத்திய பகுதியில் அதாவது கடற்கரை வீதி - தற்போதைய 'வங்கசாலை' (Bankshall) வீதிக்கு இடையில் தமது வாழ்விடங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். இதனால் கரையூரில் 'கடையர்' என்ற அழைப்புப் பெயரில் ஒரு சமூகம் இணைந்து வாழத் தொடங்கியது.

மன்னாரில் வசித்த காலத்தில் அச்சூழலுக்கேற்ப பல்வகைத்

கலையார்வன்

92

தொழில்களைச் செய்துவந்தபோதும், மீன்பிடித்தொழில் கரையூரில் முனைப்புப் பெற்றிருந்த அந்நாட்களில் அதைச் செய்ய முனையவில்லை. சிற்பம் செதுக்குதல், சித்திரம் வரைதல், தீந்தை பூசுதல், சிப்பி சடுதல் போன்ற தொழில்களைச் செய்யும் குழுமமாக ஒன்றித்து வாழ்ந்தனர். அரச பதவிகளிலும் பணியாற்றியுள்ளனர். கரையூரில் தமது செறிவான குடியிருப்புகளுக்கு மத்தியில் நிலத்தை ஒதுக்கி, 'பரி. புதுமைமாதா ஆலயத்தை' கட்டி முடித்தனர் என்ற தகவலும் உள்ளது.

19ஆம் நூற்றாண்டு கோயில் பதிவில் 'புதுமைமாதா கோயில் கிறிஸ்தவர்கள் 'வண்ணார்பண்ணை'யில் இருந்து வந்தோர்' என்ற குறிப்பு உள்ளதால் இவர்கள்; ஆரம்பத்தில் வண்ணார் பண்ணையில் குடியேறி, ஒல்லாந்தர் கால வேதகலாபனையின் நிமித்தம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கரையூர் திரும்பியிருக்கலாம். (படவரைஞரான 'வலன்ரைன்' என்பவரால் வரையப்பட்ட போர்த்துக்கேயர் கால கோட்டையின் வரை படத்தில் கோட்டைக்கு வடக்கே சீதாரியிலிருந்து செல்லும் வீதியுடன் காணப்படும் குடியிருப்புகள் வண்ணர்பண்ணையையே அடையாளப் படுத்துகின்றது). அல்லது ஒல்லாந்தர் கால (1658-1795) வேதகலாபனையின் நிமித்தம் தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள அங்கு சென்று குடியேறி, பின்னர் கரையூருக்குத் திரும்பியிருக்கலாம் எனவும் கருதமுடியும் ஊர்காவற்றுறை யிலும் இவர்களின் குடியேற்றம் நிகழ்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கரையூரில் மக்களின் இயல்பான பெருக்கத்தால், இல்லிட வசதியற்ற குருகுல மற்றும் கமண்டலகுல மக்களில் ஒரு தொகையினர் 1940ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் சாவகச்சேரி - கச்சாய் வீதியில் அரசினால் வழங்கப்பட்ட காணிகளில் குடியேறியுள்ளனர். எஞ்சியோரில் ஒரு பகுதியினர் 1955இல் குருநகரில் அமைக்கப்பட்ட குடியேற்றத்திட்டத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். தற்போது முன்னரைவிட குறைவான எண்ணிக்கை யைக்கொண்ட மக்கள் கூட்டமாகவே இவர்கள் காணப்படுகின்றனர்.

பள்ளர் (தேவேந்திர குலம்)

கரையூரின் கிழக்குப் பக்கம் அதாவது, தற்போதைய 'இராசேந்திரா வீதி'யை உள்ளடக்கிய சுற்றாடலில் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்துவந்த ஒரு சமூகத்தவர்தான் 'பள்ளர்'. இச்சமூகப்பெயரானது தமிழில் தோன்றிய 'முக்கூடற் பள்ளு' இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றது. இவ்விலக்கியம் சிற்றிலக்கிய வகையை சேர்ந்தது. 'வடுகர்' (நாயக்கர்) ஆட்சி காலத்தில் தோன்றிய இந்த பள்ளு நூல்கள் இவர்களை 'பள்ளர்' எனவே அழைத்தன.

பிற்கால பள்ளு சிற்றிலக்கியங்கள் பள்ளர் பற்றியும் அவர்களின் வேளாண்குடி பற்றியும் பல்வேறு செய்திகளைக் கொண்டுள்ளன. "அருந்திறன் வீரர்க்கும் பெருந்திறல் உழவர்க்கும் மள்ளர்…" என்கிறது 'திவாகர நிகண்டு'. பெரியபுராணமும் இதையே சொல்கிறது. இவ்விலக் கருநகர் மான்மியம் கியங்களில் பள்ளர், மள்ளர், தேவேந்திரன், குடும்பன், காலாடி என பல பெயர்களில் இவர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களில் சில பிரிவினர் தங்களை தேவேந்திரன் வழி வந்தவர்கள் என்கிறார்கள். கூடவே 'தேவேந் திரகுல வேளாளர்' எனும் பெயரால் அழைக்கவும் படுகின்றார்கள் ('தமிழ் விக்கிபீடியா' தகவல்கள்).

இவர்களது கரையூர் குடியேற்றக்காலம் பற்றி அறிய முடியாவிட்டா லும், தென்னிந்தியாவிலிருந்து மன்னாரில் குடியேறி வசித்த காலத்தில் "கடையரோடு நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களோடு சேர்ந்து சாயவேர் பிடுங்கும் தொழிலையும் செய்துள்ளனர்." ⁴

இவர்கள் போர்த்துக்கேயர் காலக் குடியேற்றங்கள் மூலமே கரையூரில் குடியேறியுள்ளனர். அதனாலேயே 1955ஆம் ஆண்டில் 'குருநகர் வீட்டுத்திட்ட' வீடுகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டபோது சம்பத்திரிசியார் வீதி மற்றும் பூங்கா வீதியிலும் இவர்களுக்கு வீடுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு வாழ்பவர்களின் மூதாதையர் தச்சுவேலை மற்றும் மேசன் வேலை களைச் செய்துவந்ததாக வாய் வழித் தகவல்களாக அறியப்பட்டபோதும், பின்நாளில் இத்தொழில்களுடன் மீன்பிடித் தொழிலையும் செய்துவந்துள்ளனர்.

குறைவாக வாழ்ந்த சமூகத்தவர்

திமிலர் மற்றும் முக்குவரை குறைந்த தொகையினராகக் குறிப்பி டலாம். இவர்களது மூதாதையர் 'பரதவர்' குலத்தவர். "தென் இந்தியாவில் டெல்கியின் சந்திரவம்சத்தை சார்ந்தவர்களெனத் தங்களைக் கூறிக் கொள்ளும் இரு இனங்கள் குருகுலத்தவர் மற்றும் பரதகுலத்தவர் மாத்திரமே." ⁵ என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அதனா லேயே கரையார், திமிலர், முக்குவரை இணைத்து 'முக்குலம்' எனச் சிலர் கூறுவதுமுண்டு.

மன்னாரை போர்த்துக்கேயர் கைப்பற்றிய காலத்தில் இவர்களது குடியேற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. 'இந்திய மீன்பிடிக் கரைகளிலிருந்து மன்னா ருக்கு 1560இல் குடிபெயர்ந்தவர்கள் கரையாரும், பரதவர்களுமே' என்ற 'தேஸ்ரனின்' குறிப்பு இதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. மீண்டும் மன்னாரி லிருந்து இடம் பெயர்ந்து, யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுப்பகுதிகளில் பல கிராமங்களில் குடியேறி அங்கெல்லாம் செறிவாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களில் ஒருசாரார் மீன்பிடியுடன் சங்கு குளித்தல், முத்து குளித்தலை யும், மறுசாரார் மீன்பிடியுடன் வள்ளம் செலுத்துதலையும் செய்து வந்துள்ளனர்.

மூன்று குலத்தவரும் சந்திரவம்சத்தின் பிரிவுகளாக இருந்தபோதும் சமூக வேறுபாடு இருக்கவே செய்தது. இருப்பினும், திமிலருக்கு கரை யாருடனான உறவில் நெருக்கமிருந்தது. திருமணப் பந்தத்தில் இணைவது

94

தவிர்க்கப்பட்டிருந்தும் சில திருமணங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. சில குடும் பங்களில் குழந்தையின் ஞானஸ்நானத்தின்போது ஞானப் பெற்றோராய் இணைத்துள்ளனர்.

இவர்கள் தற்போது 'நாவாந்துறை' என்னும் ஊரை வசிப்பிட மாகக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வூரின் தோற்றம் பற்றி அறியவருவதாது:

"ஊர்காவற்றுறையின் ஆழமான கடற்பகுதியில் தரித்து நிற்கும் கப்பல்களிலிருந்து வர்த்தகப் பொருட்களை ஏற்றிவருவதற்கு கூடவே தாம் கொண்டுவந்த 'நாவாய்'களை (வள்ளத்திலும் பெரியது) பயன்படுத்தினர் போர்த்துக்கேயர். அதற்கு படகோட்டிகளாக ஊர்காவற்று றைப் பகுதியிலிருந்த அனுபவமுள்ள முக்குவரைச் சேர்த்துக்கொண்டனர். பொருட்களை ஏற்றிவரும் நாவாய்களை நிறுத்துவதற்கு யாழ்ப்பாண நகரிக்கு அண்மையில் புதர் நிறைந்து காணப்பட்ட கடற்கரைப் பகுதியை தெரிவுசெய்திருந்தனர். அங்கு நாவாய்கள் நிறுத்தப்பட்டதும் பொருட்களை இறக்கிய போர்த்துக்கேயர் அங்கிருந்து குதிரை வண்டில்களில் வேறு இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்வர். அவ்வாறு செல்பவர்கள் திரும்பி வரும் வரை படகோட்டிகள் அங்கேயே தங்கியிருக்க வேண்டியிருப்பதால் சிறு குடிசைகளை அமைத்து தங்கிக்கொண்டனர். இதை போர்த்துக்கேயர், அவர்களின் சிரமங்களை தவிர்க்கும் நோக்கில் அவரவர் குடும்பங்களை அழைத்துவந்து குடியேறத் துணைசெய்தனர். 'நாவாய்துறை' (பின்னநாளில் 'நாவாந்துறை') என்ற பெயரில் குடியேற்ற கிராமமானது." ⁶

திமிலர் (சிந்து நாட்டார்)

தீவுப்பகுதியில் வசித்துவந்த இவர்களுக்கு தூண்டில் போட்டு மீன் பிடித்தலே பிரதான தொழிலாக இருந்தது. அத்தொழிலால் அங்கு நிறைவான வருவாயை பெறமுடியவில்லை. அந்நாளில் மீன்பிடித் தொழிலில் கரையூர் சிறப்புற்றிருந்ததால், காலையில் கடல் நீரேரியைக் கடந்துவந்து கரையூரில் தொழில்செய்து மாலையில் திரும்பினர். நாளடைவில் வருவாய் பெருகிட அங்கேயே குடும்பத்துடன் குடியேறத் தொடங்கினர்.

தூண்டில் தொழிலை தனித்தனியாக கரையோரங்களில் செய்து வந்தவர்கள், குழுக்களாக இணைந்து வள்ளங்களில் சற்றுத்தூரம் சென்று அதனை மேற்கொள்ளலாயினர். பிந்நாளில் கரையூரில் கரை வலைத் தொழில் முனைப்புப் பெறத்தொடங்கியதும் தூண்டில் போடுவதை விடுத்து, கூடிய வருவாயைக் கொடுத்த கரைவலைத் தொழிலில் சிலர் தொழிலாளர்களாய் இணைந்துகொண்டதுடன் அங்கேயே குடியேறவும் தொடங்கினர் என வாய்வழி ஞாபகத் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

கரையூரில் ஒன்றித்து வாழ்ந்ததனாலேயே ஆங்கிலேயர் காலத்தில்

கட்டப்பட்ட றெக்கிளமேசன் வீட்டுத்திட்டத்தில் இவர்களுக்கும் வீடுகள் வழங்கப்பட்டன. கரையூரில் வசித்த இவர்கள் சார்ந்த குடும்ப விபரங்கள் புனித யாகப்பர் ஆலயத்திலே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. புனித யாகப்பர் ஆலயத் திருவிழாவில் நவநாள் வழிபாட்டு நிகழ்வுகளில் ஒருநாள் வழிபாடு இவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புனித யாகப்பர் ஆலயப் பங்கில் 1940 முதல் புனித வாரத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட 'உடக்குப்பாஸ்' காட்சிப்படுத்தலில், இரவுநேரம் தீப்பந் தங்கள் ஏந்தியவாறு இயேசுவின் உருவத்தை ஆசந்தியில் வைத்து காவிச் செல்வதும், அதற்குரிய பாடல்களைப் பாடுவதும் இவர்களது பணியாக இருந்தது. பல ஆண்டுகளாக ஒன்றித்து வாழ்ந்த இவர்கள், மாற்றுத் தொழில்களைச் செய்வதற்காக நாவாந்துறையில் குடியேறிக் கொண்டனர்.

முக்குவர் (குகன் குலம்)

இவர்களது தொழில் வள்ளம் செலுத்துதலும் தூண்டில் மூலம் மீன்பிடித்தலுமாகும். ஏற்கெனவே குறித்துள்ளபடி போர்த்துக்கேயரின் நாவாய்களுக்குப் படகோட்டிகளாக இருந்தவர்களும் இவர்கள்தான். கரையூர் குடியிருப்பில் 'பறங்கித்தெரு' என அழைக்கப்பட்ட தற்போதைய பிரதான வீதியில் ஒரு பகுதியிலும் அவ்வீதிக்கு வடக்குப் பக்கத்தாலும் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

போர்த்துக்கேயருக்கு படகோட்டிகளாக பணிசெய்த காரணத் தால், அவர்களால் கரையூரை உள்ளடக்கி அமைக்கப்பட்ட 'சீதாரி'யில் இவர்களில் சிலர் குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர். இவர்களது பரம்பரையினர் கீரிமலை கரையோரம் குடியேறி தூண்டில் மூலம் மீன் பிடித்து 'பௌத்த வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை செய்திருக்கிறார்கள்' என 'யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுகி' நூலில் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

நாவாய்த்துறையில் வசித்த முக்குவரின் தொடர் குடியேற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் ஈர்க்கப்பட்ட, தீவுப் பகுதிகளில் (உதாரணம் மெரிஞ்சிமுனை) வசித்த திமிலரும், நாவாய்த்துறையில் குடியேறி பகுதி பகுதியாக வசிக்கத் தொடங்கினர். அங்கே அவர்கள் உடனடியாக சுயதொழில் செய்யமுடியாத நிலை காரணமாக பலர் ஒன்றித்து செய்யும் முக்குவரின் 'விடுவலை'த் தொழிலில் இணைந்து கொண்டனர்.

கரையூரில் வசித்த இவர்கள் சார்ந்த குடும்ப விபரங்கள் புனித யாகப்பர் ஆலயத்திலே பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. புனித வாரத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட 'உடக்குப்பாஸ்' காட்சிப்படுத்தலில் ஞாயிறு திருப்பலி முடிந்ததும் உயிர்த்த இயேசுவின் உருவத்தை நான்கு பேர் மாறிமாறித் தூக்கிச் செல்ல, குழுக்களாகப் பாடல்கள் பாடியவாறு வீதிவலம் வருவது இவர்களது பணியாக இருந்தது. வீதிவலம் முடித்து ஆலயம் வர மதியம் ' தாண்டிவிடும். கரையூர் வாழ் மக்களிடையே ஏற்படுகின்ற சில தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக தொழில் சார்ந்த சமூகத்தவர்களான 'அம்பட்டர்' அல்லது 'நாவிதர்' (சிகை அலங்கரிப்பு தொழிலாளர்), 'வண்ணார்' (சலவைத் தொழிலாளர்) ஆகியோர் குறைந்த எண்ணிக்கைகையைக் கொண்ட குழுமங்களாக வசித்து வந்துள்ளார்கள். இவ்விரு சமூகத்தி லிருந்தும் 'குடிமை' என அழைக்கப்பட்ட 'குடிமகன்' ஆக இருவர் கரையூர் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனர்.

இவர்கள் தமது தொழிலின் நிமித்தம் கரையூரில் வசிக்கும் மக்களோடு நெருங்கிப் பழக, சந்திக்கக்கூடியதாக சந்தர்ப்பங்கள் இருப்பதால், ஒவ்வொரு குடும்ப அங்கத்தவர்களை, அவர்களின் உறவு முறையினர், பகையாளிகள், நண்பர்கள், குழும வேறுபாடுகள், சமூகத்தை சாராதவர்கள் என கரையூர் வாழ் மக்கள் அனைவரையும் நன்கு அறியவும், இனங்காணவும் கூடியவர்களாய் இருந்தனர். இம்மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களாகவே இருப்பதால் வீடுகளில் நடைபெறும் கொண்டாட்டங்களுக்கு இவர்களுக்கென தனித்துவம் உண்டு. இருவரும் சமூகமளிக்காமல் கொண்டாட்டம் நடைபெறுவது அரிது.

ஏற்கெனவே குடிமகனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவரின் மரணம் மற்றும் இயலாமை நிலையில் இன்னொருவர் பொறுப்பேற்பார். அவர் அக்குடும்பத்தின் தலைமுறை வழிவந்தவராகவும், கரையூரில் நிரந்தரமாக வசிப்பவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

கரையூர் புதுமைமாதா ஆலயம் கட்டப்பட்டு திருவிழா நடைபெறத் தொடங்கிய காலத்தில் 'நொவின' வழிபாடுகள் இரண்டு வாரங்கள் நடைபெற்றுள்ளது. அந்நாளில் இனங்காணப்பட்ட சமூகத்திற்கு ஒரு நாள் 'நொவின' என்ற நிலைப்பாட்டில், முதல் நாள் 'நொவின'வுக்கு உரிய வழிபாட்டு நிகழ்வுகள் சிகை அலங்கரிப்பாளர் சமூகத்தினராலும் இரண்டாம் நாள் வழிபாட்டு நிகழ்வுகள் சலவைத் தொழில் சமூகத்தினராலும் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக அறியப்பட்ட தகவல்கள் குடிமகனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அங்கீகாரத்தைக் காட்டுகின்றது. இதனை நீண்ட காலமாக ஆலயத்தில் 'சங்கிலித்தாம்' ஆக பணியாற்றிய 'சூசைப்பிள்ளை' என்பவர் மூலமும் பின்நாளில் முதியவரான 'வ.கிளமென்ற்' என்பவர் மூலம் அறியமுடிந்தது.

குழம்கன் - 01

சிகை அலங்கரிப்பாளர் சமூகத்தில் 'அவுறான்' என்பவர் குடிமகனாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். இவருக்கு முன்னையவர் பற்றிய விபரங்களை அறியமுடியவில்லை. குடிமகன் நியமனத்தைத் தொடர்ந்து அவரது குடும்பம் வசிப்பதற்கான காணி, தற்போதைய அடப்பன் வீதி, குருநகர் மான்மியம் 2ஆம் குறுக்குத் தெருவில் (பாச்சுவலைத் தெரு அல்லது புதுமைமாதா கிழக்கு வீதி) 'பாச்சுவலை' குழுமத்தினரால் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அவர் தனது தொழிலையும் அங்கேயே செய்துவந்தார்.

தினமும் ஒவ்வொரு தொழிலாலும் அவருக்கு இலவசமாக மீன்கள் வழங்கப்பட்டன. அதற்குப் பிரதியாக, தான் தொழில் செய்யுமிடத்தில் தொழிலாளருக்கான சிகை அலங்கரிப்பு வேலைகளுக்கு கூலி அறவிடு வதில்லை. வீடுகளுக்கும் சென்று தனது சேவையை வழங்குவாராயின் உரிய கூலியை பெற்றுக்கொள்ளுவார்.

இவர், சமூகத்தில் நடைபெறவுள்ள கொண்டாட்டங்கள் பற்றி அறிந்திருப்பதால் அன்றைய தினம் முன்கூட்டியே அங்கு சென்று விழாவுக்கு வருகை தருபவர்களை கண்காணித்து வேறு சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள் பந்தியில் அமர்கிறார்களாவென அவதானிப்பார். தேவை ஏற்படுகின்றபோது சில விடயங்கள் பற்றி விழாப் பொறுப்பாளருடன் உரையாடி, ஆலோசனை வழங்குவார். பந்தி முடிவில் அவரது குடும்பத்துக்குத் தேவையான உணவுகள் தாராளமாக வழங்கப்படும்.

அவுறானின் இறப்பைத் தொடர்ந்து அவரது மகனான 'கஸ்பார்' (பொன்னுத்துரை) குடிமகனாக பொறுப்பேற்றார். குருநகரின் இறுதியான குடிமகனாக கஸ்பார் (பொன்னுத்துரை)யே இருந்திருக்கிறார். இவரை நூலாசிரியர் நன்கு அறிவார். பிந்நாளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் குடிமகனை விழாக்களுக்கு பயன்படுத்தும் முறை இல்லாதொழிந்த போதும் மக்களும் தொழிலாளரும் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள அவரை நாடுவதுண்டு. அதனால் பொன்னுத்துரை தனது மரணம் மட்டும் அங்கேயே வசித்துவந்தார். தொடர்ந்து பரம்பரையினர் வசிக்கிறார்கள்.

குழம்கன் - 02

சலவைத் தொழிலாளர் சமூகத்தில் ஞானப்பிரகாசம் என்பவர் குடிமகனாக நிமிக்கப்பட்டார். இவருக்கு முன்னையவர் பற்றிய விபரத்தை அறியமுடியவில்லை. குடிமகன் நியமனத்தைத் தொடர்ந்து இவரது குடும்பம் வசிப்பதற்காக 'கரைவலை' குழுமத்தினரால் தற்போதைய பிரதான வீதியில் திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம் பாடசாலைக்கு மேற்குப் பக்கமாக உட்புறமுள்ள காணி, வழங்கப்பட்டிருந்தது. அக்காணியில் வசித்து வந்ததுடன் தனது தொழிலையும் அங்கேயே செய்துவந்தார்.

இவருக்கு தொடராக அல்லாமல் இடையிடையே தொழிலாளரால் மீன்கள் வழங்கப்படும். ஆனால், சேவைக்கேற்ற ஊதிபம் வழங்கப் படுவதுடன் கொண்டாட்டங்கள், விசேட நிகழ்வுகளின்போது உடைகள், குடும்பத்துக்குத் தேவையான உணவுகள் வழங்கப்படும்.

கரையூர் மக்களின் உடைகள் கழுவுதல் முதல் அங்கு நடை பெறும் கொண்டாட்டங்களுக்கென போடப்படும் பந்தல்களுக்கு வெள்ளை

கலையார்வன்

கட்டுதல், திருமண - மரண ஊர்வலங்களுக்கு நிலப்பாவாடை விரித்தல் (வெள்ளை விரித்தல்) மற்றும் மேற்பாவாடை பிடித்தல் போன்றவை இவரது வேலைகளாகும். இவற்றுக்கெல்லாம் உரிய கூலி வழங்கப்படும். இவரின் இறப்பைத் தொடர்ந்து இவரது மகன் அந்தோனிப்பிள்ளை குடிமகனாக பொறுப்பேற்றார்.

இவரை நூலாசிரியர் நன்கு அறிந்திருக்கிறார். பிந்நாளில் சலவைத் தொழிலாளரின் பிரசன்னம் ஊருக்குள் அதிகரித்து தொழிற்போட்டி நிலவிட குடிமகனின் தேவை இல்லாமற்போனது. இதனால் ஞானப்பிரகாசத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட காணி விற்பனை செய்யப்பட்டதாக அறியப்பட்டபோதும் அது, காணி வழங்கியவர்களாலா அல்லது குடிமகனாலா விற்பனை செய்யப்பட்டது என்பதை அறிய முடியவில்லை.

'பட்டங்கட்டி குளம்' என அழைக்கப்பட்ட குளம் இவர்களது வசிப்பிடத்துக்கு 20 யார் வரையான தூரத்திலேயே இருந்தது. குடிமகனான இவர்கள் அக்குளத்தை பயன்படுத்தி தொழில் செய்த காரணத்தாலே அப்பெயரால் குளம் சுட்டப்பட்டுள்ளது. பின்னர் 'வண்ணான் குளம்' என அழைக்கப்பட்டுள்ளதை பிந்திய தகவல்களில் அறியமுடிகிறது.

குறிப்புகள்

- 1. அருள்பணி அருள்பிரகாசம் ம.க. மன்னார் மறைசாட்சிகள், மார்கழி 2019, பக். 10
- 2. குணராசா, க, யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை, கொழும்பு, ஏப்பிரல் 2000. பக் 58
- 3. செல்வராஜ். ஞா.ம., புதுமை மாதாவின் ஆலயச் சரித்திர வரலாறு, யாழ். 1958, ப. 8.)
- 4. அருள்பணி அருள்பிரகாசம் ம.க. மன்னார் மறைசாட்சிகள், மார்கழி 2019, பக். 10
- 5. Cf. winslow under Parathan
- 6. நாவாந்துறை புனித நீக்கிலார் ஆலய திறப்புவிழா மலர், 20.08.2011, பக்.7.

குருநகர் கலையரங்கம் திறப்புவிழா

13. குருநகர் வீட்டுத்திட்டம்

குருநகர் சந்தியோகுமையோர் அப்போஸ்தலர் ஆலயத்தில் 1919 ஆம் ஆண்டு உதவிப் பங்குத் தந்தையாகவும், 1929 ஆடி மாதம் முதல் 1946 மார்கழி வரை பங்குத் தந்தையாகவும் பணியாற்றிய வண.பிதா பி.எம்.பிரான்சீஸ் அடிகளாரது பணிக்காலத்தில் குருநகரில் நிலவத் தொடங்கிய இடநெருக்கடியால் பெரும் பாதிப்பை எதிர்நோக்கிய மக்களில் நிலைக்குப் பரிகாரம் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடத் தொடங்கினார். இலங்கையை ஆட்சிசெய்த பிரித்தானிய அரசாங்கத்திடம் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து வெகு நாட்களாக எடுத்த சிரமத்தின் பயனாகவும், விடா முயற்சியாலும் அவரது பணிக்காலத்திலேயே றெக்ளமேசன் என அழைக்கப்பட்ட மணல்கொண்டு மேவப்பட்ட பகுதியில் '404 கல் வீடுகள்' திட்டத்துக்கான முன்னேற்பாடுகள் பூர்த்தியாகி சில மாத இடைவெளியில் தலா முக்கால் பரப்பு காணியில் வீடுகள், கேணிகள் கட்டும் பணி ஆரம்பமாகின.

குருநகர் மேற்கு 02ஆம் வட்டாரத்தில் தற்போதைய மத்திய மேற்கு வீதியின் இரு பக்கங்களிலும் முதற்கட்ட வீடுகளும், அலுப்பாந்தி துறைமுகப் பகுதி வேலைகளும் நடைபெறலாயின. 1953 ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட முதற்கட்ட வீடுகளில் ஒரு பகுதி மக்களும், தொடராகக் கட்டப்பட்ட வீடுகளில் 1956ஆம் ஆண்டு வரை ஏனைய மக்களும் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். இவர்களிடமிருந்து வாடகையாக வருடத்துக்கு ஐந்து ரூபா யாழ் மாநகரசபையால் அறவிடப்பட்டது.

பல தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட இவ்வீட்டுத் திட்டத்தில் குடிநீர்

குருநகர் (1953) கடல் மேவிய பகுதி, புகையிரதப் பாதை, கடலணை, ஜெற்றி, அலுப்பாந்தி, கட்டப்படும் வீடுகள்.

சேமித்து வைப்பதற் கென பொதுவான பாரிய 'குடிநீர்த் தாங்கி'யும், ஒவ் வொரு தொகுதிக்கும் ஆண்கள் வேறாகக் குனிப்பதற் கென நந்நீர்க் கேணி, குழாய் வழியாக குடிநீர் வழங்க மூன்று குடிநீர் வெளியேற்றிகள், வீதிகள், மக்களின் சுகமான வாழ்வுக்கும், பல் தேவைகளுக்கும் விளையாட்டுக்களுக்கும் உதவக்கூடிய பகுதி பகுதியான தரிசு நிலங்கள், அழகிய கடற்கரையில் ஆறு அடி உயரத் திற்கு அமைக்கப்பட்ட கடல்அணை, நன்கு திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்ட 'T' வடிவிலான இறங்கு துறை (ஜெற்றி), அதில் பாரந்தூக்கி மற்றும் இளைப்பாற்றி மண்டபம், கடற்கலங்கள் உட்செலுத்தி பாதுகாப்பாக நிறுத்தி வைப்பதற்கு ஏதுவாக அமைக்கப்பட்ட சதுரவடிவிலான துறைமுகம், புனரமைக்கப்பட்ட வர்த்தகத் துறையான 'அலுப்பாந்தி, பல களஞ்சியங்கள், பெரிய கொட்டகைகள், பாரந்தூக்கி, கொட்டகை வரை புகையிரதப்பாதை, மரக்காலை, பாடசாலை, ஆங்கிலேயரின் 'மலாயன் புகையிலைக் கூட்டுத்தாபனம்' எனப் பல அமைந்திருந்தன.

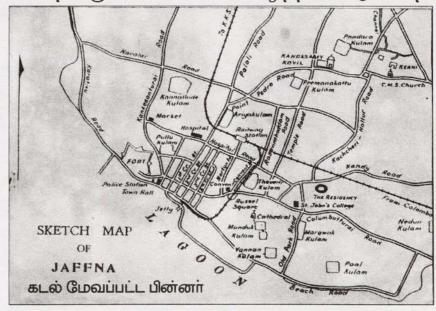
இவ்வீட்டுத் திட்டத்திற்காக முழுமையாக உழைத்த வண. பிதா பி.எம்.பிரான்சீஸ் (ஓ.எம்.ஐ.) அடிகளாரின் உயரிய பணியை நினைவு கூரும் முகமாக 12.07.1971இல் குருநகர் இளைஞர் கலைக்கழகத்தால் கடற்கரை வீதியில் அவருக்கு சிலை எடுத்து கௌரவித்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இந்த வீடுகளில் மக்கள் குடியேற்றப்பட்ட பின்னர், கடற்கரை வீதியை மையமாகக்கொண்டு வடக்கு, தெற்கு என பிரித்து நோக்கும் நிலை தோற்றம் பெறலாயிற்று. தெற்கில் கடல் மேவிய நிலக் குடியேற்றப் பகுதி 'குருநகர்' என்றும், தற்போதைய பிரதான வீதி வரையுள்ள பண்டைய வடக்கு குடியிருப்புப் பகுதி (முன்னைய சீதாரி) முன்னரைப் போலவே 'கரையூர்' என்றும் பலராலும் அழைக்கப்பட்டதுடன் முகவரியும் பேணப்பட்டது. இதற்குச் சில காரணிகள் இருந்தன.

கடற்கரை வீதிக்குத் தெற்கே இருந்த கடல், மேவப்பட்டு தெற்குப் பக்கக் கடல் எல்லை கணிசமான தூரம் நகர்த்தப்பட்டதும் 'புதிய கடற்கரை வீதி' கடல் எல்லையானது. கடற்கரை வீதிக்கும் புதிய கடற்கரை வீதிக்கும் இடையில் பல வசதிகளுடன் உருவாக்கப்பட்ட வீட்டுத் திட்டத்தில், கடற்கரை வீதிக்கும் பிரதான வீதிக்கும் இடையில் வாழ்ந்த வீட்டு வசதி

களற்ற குடும்பத்தினரே தெரிவுசெய்யப்பட்டு குடி யேற்றப்பட்டனர். இந்தத் தெரிவில் குருகுல மக்கள் மட்டுமல் ல குறித்த எல்லைக்குள் வசித்த வெவ்வேறு சமூகத்த வரும் உள்ளடக்கப் பட்டனர்.

குடியேற்றப்பட்ட வர்களில் பெரும்

பாலானோர் வறியவர்களாகவும், கடல்சார் தொழில்களான மீன்பிடி, மீன் விற்பனை, மீன் பதனிடல் போன்றவற்றைச் செய்பவர்களாகவும் இருந்ததால் கல்வியில் அதிக அக்கறை செலுத்தாதவர்களாகக் காணப் பட்டனர்.

கடற்கரை வீதிக்கு (வீட்டுத்திட்டத்திற்கு) வடக்கே வசிப்பவர்கள் சொந்த காணிகளை உடையவர்களாகவும் கல்வி, உத்தியோகம், பொரு ளாதார வசதியில் முன்னேற்றம் உடையவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இவை பிறரால் வேறுபடுத்திப் பார்க்கத் தூண்டியிருக்க வேண்டும். பிரதான வீதி வரை வசிக்கும் சிலரிடம் தமது முகவரியில் 'கரையூர்' அல்லது 'குருநகர்' என ஊரின் பெயரைக் குறிக்கும் வழக்கம் இன்னமும் காணப்படுகிறது. அதேவேளை, சிலர் வேண்டுமென்றே நிராகரித் துள்ளமையையும் அறியமுடிகிறது.

குருநகர் குடியிருப்பு பகுதியில் அதிகரித்துக் குடும்பங்களை குடியமர்த்துவதற்கென ஜீ.ஜீ.பொன்னம்பலம் குடியேற்றத் திட்டம், பீற்றர் கெனமன் வீட்டுத்திட்டம், வெ.யோகேஸ்வரன் குடியேற்றத் திட்டம், ற.பிரேமதாஸா தொடர்மாடி வீட்டுத்திட்டம் போன்றவை கரையூரின் ஆரம்ப வீட்டுத்திட்ட வீடுகளுக்கு கிழக்குப் பக்கத்தால் 'உப்புமால் கந்தோர்' என அழைக்கப்பட்டதும் பொதுப் பாவனைக்கென விடப்பட்டிருந்ததுமான தரிசு நிலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இவைதவிர, அருள்பணி அ.பி. ஜெயசேகரம் அடிகளாரின் முயற்சியால் 'குருநகர் குடியேற்றம் புனர அல்லைப்பிட்டியில் மைப்புக்கான இணையமீ ஊடாக குடும்பங்கள் வரை குடியேற்ற கொள்வனவ செய்யப்பட்டு (முந்நூறு பாலர் பாடசாலை, திறந்தவெளி அரங்கு, திட்டமிடப்பட்டது. மின் இணைப்புகளுடன் நூற்றி ஐம்பது வரையான வீடுகள் கட்டப்பட்டு கையளிக்கப்பட்டன. உதயபுரம், மணியம் தோட்டம், ஹெலன் தோட்டக் காணிகளில் இந்தியன் வீட்டுத்திட்டம் மற்றும் சுயவீட்டுத் திட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இத்துடன் குருநகருக்கு அப்பால் பல குடும்பங்கள்

காணிகளைக் கொள் வனவு செய்து குடியேறியு முள்ளனர்.

இவற்றையும் மீறி தெற்கே (குருநகரில்) வாழும் குடும்பங்களின் இயல்பான பெருக்கத்தால் ஏற்கெனவே 404 குடும் பங்களுக்கு வழங்கப் பட்ட காணிகளில் தற் போது 2,500 குடும்பங் களுக்கும் மேற்பட வசிக்கி

றார்கள். முன்னர் தரிசு நிலங்களாக இருந்தவை வீடுகளாக மாறிவிட்டன. காற்றோட்டத்துக்கும் பயன்படுத்தலுக்குமென விடப்பட்ட ஒழுங்கைகள், வெளிகள் ஒற்றையடிப் பாதைகளாக மாறிவிட்டன. சில மறைந்தும் விட்டன. வீதிகள் இருபக்கங்களாலும் குறுகிக்கொண்டன. குடியிருப்பாளர் தத்தமக்குரிய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கும், ஒன்றித்து இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் வரம்புகளை மீறிச் செயற்பட்டதால், வீடுக ளில் இடநெருக்கடி, வீட்டின் ஓரங்களில் வெளிகளின்மை. விளையாட்டுப் போட்டிகளையும், கொட்டகை போடப்பட்டு கூத்துக்கள் - கலை நிகழ்வு களையும் ஆங்காங்கே நடத்த உதவிய தரிசு நிலங்கள் அபகரிக்கப்பட்டமை போன்றவற்றால் ஒவ்வொருத்தருக்கும் அமைதியற்ற ஓய்வு, பொழுது போக்க முடியாமை, மக்கள் செறிவாக வாழ்வதால் ஏற்படும் இயல்பான இடையூறுகள் ஆகியவற்றால் இளைஞர்கள் வீதிக்கு வந்துவிட்டார்கள். மாணவர்கள் அமைதியாய் கல்வி கற்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். சமூக குறைபாடுகள், சீரழிவுகள் மேலோங்கத் தொடங்கின.

இதற்கு குடியிருப்பாளர்களை மட்டும் குறைசொல்ல முடியாது. முற்றிலும் யாழ். மாநகரசபை நிர்வாகமும் அதிகாரிகளுமே காரணம் என்பதை பலரும் அறிவர். அவர்கள் அவ்வப்போது கண்காணித்து சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய கடமையைச் சரிவர மேற்கொண்டிருந்தால் இத்தகைய பாரதூரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. காலத்துக்குக் காலம் முளைக்கும் அரசியல்வாதிகளின் பின்புலமும் மற்றொரு காரணம். அவர்கள் தமக்கு வேண்டிய வாக்குகளைச் சேகரிப்பதற்காக, மக்கள் வரம்புமீறிய செயல்களைச் செய்வதற்கு மறைமுக அனுமதியையும் ஒத்துழைப்பையும் போட்டிபோட்டு வழங்கியிருந்தனர். அவற்றைப் பெரும் சேவைகளென மார்தட்டியும் கொண்டனர். பெரிய மனிதர்களின் போர்வைக்குள் மறைந்து வாழ்ந்தவர்களும் காரணர் என்று மக்களில் பலர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். வரம்பு மீறிய செயல்களை ஆரம்பித்து வைத்தது சாதாரண மக்களல்ல என்பதையும் அவர்கள் அறிவார்கள்.

வீடுகளில் நிகழும் நிகழ்வுகளுக்கு (வாழ்வியல் கொண்டாட்டங் கள், மரணம்) போதிய வசதியின்மை காரணமாக வீதியிலேயே கொட்டகை போடப்படுகிறது. இதனால் குடியிருப்பாளர், பயணிகள், வாகன சாரதிகள் பலதரப்பட்ட இடையூறுகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந் தங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். மண்டபங்களில் வாழ்வியல் கொண்டாட் டங்களை நடத்தும் முறை நிலவுகின்றபோதும் வீதியில் போடப்படும் கொட்டகைகளில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை.

தற்போது பொருளாதார வளத்தில் வடக்குக்கும் தெற்குக்கு மிடையே பெரிய வேறுபாடு இல்லாது விட்டாலும் தெற்கு மேலோங்கியே நிற்கிறது. தெற்கைப் பொறுத்தவரை உத்தியோகத்தில் சமநிலை இருந்த போதும் குடிசன அடர்த்திக்கு ஏற்ற வீதத்திற்கு குறைவாகவே காணப் படுகிறது.

எச்சங்கள்

1. பூவரசு மரங்கள்

கரையூரில் மணல்கொண்டு கடல் மேவப்படுவதற்கு முன்னர், போர்த்துக்கேயர் கால கடற்கரை வீதியின் தெற்குப்பக்க கடற்கரை ஓரம் மணல் நெடுகிலும் நிரையாக செழித்து வளர்ந்த 'பூவரசு' மரங்கள், மஞ்சள் நிறப் பூக்காளால் நிறைந்து கடற்கரையை அழகூட்டி நின்றதுடன், பலரும் தங்கிநிற்பதற்கு ஏற்ப நிழல் கொடுப்பனவாகவும், கடின தொழில் களைச் செய்து களைப்படைந்து வந்தவர்கள் சுத்தமான காற்றை சுவாசித்து ஓய்வெடுப்பதற்கு உகந்ததாகவும் இருந்தன. அதனால் கடற்கரை எந்நேரமும் கலகலப்பாகவே இருந்தது.

நீண்ட காலமாக நிலைத்திருந்த அந்த பூவரசு மரங்கள் வீட்டுத் திட்டத்தில் மக்கள் வசிக்கத் தொடங்கிய பின்னர் இடையூறுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காகவும் வேறு தேவைகளுக்காகவும் இடையிடையே அவர்களால் அகற்றப்பட்டபோதும், நாட்டில் நிலவத் தொடங்கிய அசாதாரண சூழலில் ஏற்பட்ட விறகுத் தட்டுப்பாடு அநேகமாக முற்றும் அகலக் காரணமாயிற்று. கடற்கரைவீதி - புனித பத்திரிசியார் வீதிச் சந்தியில் இராணுவக் காவலரண் இருந்த இடத்தில் அடையாளமாக எஞ்சி இருந்த இறுதி மரமும் 2018ஆம் ஆண்டு அப்பகுதி மக்களால் அகற்றப்பட்டுவிட்டது. சிறுவயதில் பூவரசு மரங்களில் ஏறி விளையாடிய நினைவுகள் மட்டும் பலரைவிட்டு அகலாமல் நிலைத்து நிற்கின்றன.

மதகுகள்

கடற்கரை ஓரமுள்ள தாழ்வான நிலப்பகுதிகளில் கடல்நீர் உட்புகாமல் தடுக்கும் வகையிலும், கடற்பகுதியை அடையாளப்படுத்தும் மற்றும் குடியிருப்புக்களின் எல்லையைக் குறிக்கும் வகையிலும் முன்னைய கடற்கரையின் வடக்குப் பக்கம் இடையிடையே அமைக்கப்பட்ட நீண்ட மற்றும் குறுகிய மதகுகள் பழமையின் அடையாளமாக காணப்பட்டன. கடற்கரை வீதியோரத்து ஆங்கிலேயர் காலத்து பெரிய வாய்காலில் இருந்து மேற்கு நோக்கி 50-60 அடி நீளமான மதகையும் மதகுடன் மருவியதாக பழைய கடற்கரை கல் வீதியின் எச்சங்களையும் நூலாசிரியர் அறிந்திருக்கிறார்.

பொழுதுபோக்குக்கும், உரையாடுவதற்கும், கடற்றொழிலாளரால் தமது பிரதான தொழில் தேவையான நூல் திரித்தலை 'வடிக்கல்' மூலம் மேற்கொள்வதற்கும் பேருதவியாக இருந்த அந்த மதகுகள் யாவும் தற்போது அகற்றப்பட்டு விட்டன. கடற்றொழிலாளரைப் பொறுத்தவரை புதிதாக வலை தயாரிக்க, சேதமடைந்த வலைகளை சீரமைக்க, நூலிழைக் கயிறுகள் தயாரிக்க நூல் திரிக்கவேண்டிய தேவை அவசியமானதாக இருந்தது.

104

இது கிட்டத்தட்ட மூன்று அங்குல விட்டத்தையும் கால் அங்குல கனத்தையுங்கொண்ட வட்டமான பித்தளைத் துண்டின் நடுவில் துளை யிட்டு, அதனூடாக ஒரு அடி அளவிலான மெல்லிய வைரமான தடி இடப்பட்டிருக்கும். தடியானது பித்தளைத் துளை உள்ள இடத்தில் சற்றுக் கனமாகவும் மேல்நோக்கி கனம் குறைந்தும் செல்லும் அமைப்பில் உள்ளது.

இதனைப் பயன்படுத்துகிறவர்கள், தனித்தனி பலநூறு மெல்லிய இழைகளைக் கொண்டுள்ள களி நூல் தொகுதியை 'கைராட்டினம்' (கையால் சுற்றி இயக்கக்கூடிய நூல் நூற்கும் கருவி) ஒன்றில் இட்டு தேவைக்கேறற இளைகளாகப் பிரித்தெடுப்பர். இந்தக் கைராட்டிணமானது மையத்தை அச்சாகக்கொண்டு இரண்டு பக்கமும் இரண்டு அங்குல அகலத்தையும் இரண்டு அடி நீளத்தையும் கொண்ட மூன்று சட்டங்களால் பொருத்தப்பட்டு அவை குறுக்காக இணைக்கப்பட்டதும் உருளை வடிவத்தைப் பெறும். அந்த உருளையின் இருபக்க மையங்களையும் தாங்கு பலகையில் இணைப்பதன் மூலம் அதனை மைய அச்சிலிருந்து சுழற்றிக்கொள்ளலாம். உருளையில் வட்டமாக கொழுவுவதற்கு ஏற்றதாக களிநூல் இருப்பதால் அதனைக் கொழுவி, சுற்றுவதன் மூலம் அதிலிருந்து தேவையான இழை நூல்களை பிரித்து எடுக்கலாம். இதனைப் பெரும்பாலும் வீடுகளில் பெண்களே செய்வர்.

ஆண்கள் தினமும் சாயந்தரம் மதகின் மேல் நின்று, இழைகள் இணைந்த நூற்பந்தின் முனையை வடிக்கலின் முனையில் கட்டி, நூற்பந்தை ஒரு கையில் வைத்துக்கொண்டு மறு கையால் வடிக்கலை தொடையில் உருட்டி விட்டதும் அது நூலில் தொங்கியவாறு சுழரும். இதனை 'ஆளை' என்பர். வடிக்கலின் சுழற்சியால் நூல் முறுக்கேறி வைரமாகிவிடும். இவ்வாறு நூல் முறுக்குவதற்கே மதகுகளின் உயரம் தேவைப்பட்டது.

தொழிலாளர் தங்கிச் செல்லும் குடில்

கரையூருக்கான 'மீன்வாடி' (மீன்சந்தை) கடலின் வடக்குப்பக்க கரையோரம் 'மாலைநேர மீன்வாடி'யாக அமைந்திருந்தது. இதற்கு கிழக்குப் பக்கம் 'தொழிலாளர் தங்கிச் செல்லும் குடில்' இருந்துள்ளது. இக்குடிலா னது 'பாச்சல்வலை' (பாச்சுவலை)த் தொழிலாளர்களால் தமது தேவை கருதி அமைக்கப்பட்டது என அறியப்படுகிறது.

'பாச்சுவலை' தொழில் செய்பவர்கள் விடிந்த பின்னரே தொழிலுக் குச் செல்வது வழமை என்பதால், தொழிலுக்கென முன்கூட்டியே வருப வர்கள் தங்கியிருத்தல், மழை நேரத்தில் நனையாதிருத்தல், வலைகளில் திருத்தம் செய்தல், தொழிற் பொருட்களை பாதுகாப்பாக வைத்திருத்தல், இளைப்பாறுதல் போன்ற பல் தேவைகளுக்கும் கொட்டில் தேவைப்பட்டது. அதனால், கடற்கரை ஓரம் எவருக்கும் சொந்தமில்லாத வெற்றுக் காணியில் போடப்பட்ட குடிசையில், நம்பிக்கை மற்றும் பக்தி காரணமாக புனித பேதுருவானவர் (சென் பேதுருவார் சம்பேதுருவாராக மாற்றம் பெற்றது) சுருபத்தை வைத்து வழிபட்டனர். அவ்வாறு வழிபட்ட குடிசைதான் பிந்நாளில் 'சம்பேதுருவார்' சிற்றாலயமானது. இதனைப் பலரும் உறுதிப் படுத்தியுள்ளனர். அத்துடன், இன்றுவரை 'சம்பேதுருவார் மடம்' என்று அழைக்கப்படுவதை கேட்கக்கூடியதாக உள்ளமை மேலும் சான்றாக இருக்கிறது. அருள்கலாநிதி யோ.அ. ஜெயசீலன் அடிகளார் இதனை 'ஒல்லாந்தர்கால சிற்றாலயம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குருநகரில் நிறுவப்பட்டுள்ள சிலைகள்

தீ.தீ. பொன்னம்பலம், சுவாமி ஞானப் பிரகாசர், எம்.தீ. இராமச்சந்திரன், சீ.என். அண்ணாத்துரை, தே. நோமான் (ஆசிரியர்), வண. பிதா பிரான்சீஸ், மனுவல் பிறதர் என 07 சிலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

இவற்றில் ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலத்தின் சிலையைத் தவிர ஏனையவை குருநகர் சிற்பி 'கிறிஸ்ரி' என்பவரால் செதுக்கப்பட்டவைகளாகம்.

14. குருநகர் மக்களும் கத்தோலிக்கமும்

சமயம் மனிதனுள் ஊடுருவி அவனது நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்தி, மனித வாழ்வை ஒழுங்கமைப்பதிலும் சமூக மேம்பாட்டை ஏற்படுத்துவதிலும் பெரும் பங்கை வகிக்கிறது. ஒழுக்க வாழ்வையும் அதனூடான சமூக மேம்பாட்டையும் இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ள சமயங்கள் ஒவ்வொன்றும் தமக்கேயுரிய கொள்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள், இனப் பண்பாட்டு நடைமுறைகள் என்பவற்றை முன்மொழிகின்றன. அவற்றின் தாற்பரியங் களைத் தத்தமது கோணத்தில் சிந்திக்கும் மக்கள், எவரது வற்புறுத்தலு மின்றி மனங்கொண்ட சமயத்தில் இணைந்து கொள்கிறார்கள். அல்லது மாறிக் கொள்கிறார்கள். இச்செயற்பாட்டிற்கு அதன்மீதான நம்பிக்கைகளே அடித்தளமாகும். அந்த அடிப்படையில், பூர்வீகத்தில் இந்து மதத்தினராக குடியேறிய கரையூர் வாழ் மக்கள் எப்போது மனமாற்றம் பெற்று கிறிஸ்த வர்களாக மாறினார்கள் என்பதே நோக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

" 'போர்த்துக்கீசருடைய வருகையுடனேயே கிறிஸ்தவம் இந் நாட்டில் ஒரு நிலைபெற்ற மதமாகியது என்பதை எல்லோரும் அறிவர். ஆனால், போர்த்துக்கீசரின் வருகைக்கு முன்பே நம் நாட்டில் கிறிஸ்த வர்கள் இருந்தார்கள் என்பது பலருக்குத் தெரியாது. இதற்கு சான்றாக இலக்கிய ஆதாரமும், தொல்பொருள் ஆதாரமும் எமக்குக் கிடைத் துள்ளன' என பேராசிரியர் கா.இந்திரபாலா குறிப்பிடுகிறார்"

பேராசிரியரின் மேற்படிக் குறிப்புக்கு வலுவூட்டுவனவாக பின்வரும் தகவல்கள் காணப்படுகின்றன.

- 01. மன்னாரில் ஏற்பட்ட தீவிர மதமாற்றமும், அதைத் தடுக்க மார்கழி 1542இல் மதம் மாறியவர்களில் 600-700 பேர் வரை சங்கிலி செகராசசேகரன் மன்னனால் படுகொலை செய்யப்பட்டதும், 1560ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயர் மன்னாரைக் கைப்பற்றிய பின்னர் யாழ்ப்பாணம் படையெடுப்பு களின்போது படுகொலையில் தப்பிப் பிழைத்தவர்களின் வம்சத் தொடர்புகளூடாக ஏற்பட்ட கரையூர் குடியேற்றமுமே கத்தோலிக்கம் தோற்றம் பெறவும், விரைந்து வேரூன்றவும் காரணமாய் இருந்துள்ளன.
- 02. 1548ஆம் வருடம் 'அர்ச். சவேரியார்' மன்னாருக்கு வந்து, யாழ்ப்பாணத்தையும் தரிசித்து, இவ்வூர் அரசனைக் கண்டு அவர் இதுகாறும் நடத்திவந்த வேதகலாபனையை நிறுத்தும்படி வேண்டிக்கொண்டார். சரித்திரம் கூறுகின்ற பிரகாரம் சத்தியவேத தேவாலயம் முதன்முதல் யாழ்ப்பாணத்திலே 1580ஆம் வருடம் கட்டப்பட்டது. ²
- 03. "1560 ஆம் ஆண்டு படையெடுப்பின்போது போர்வீரர்களுடன், கூடவே இலங்கைக்கு ஞான அதிகாரியாயிருந்த கொச்சி மேற்றிராணியார் **கருநகர் மான்மியம்**

ஜோர்ஜ் தெமுடோ ஆண்டவர் அவர்களும், யேசு சபை மூப்புச் சுவாமி யாரும், பல பிரான்ஸிஸ்கன் சபைக் குருமார்களும் வந்திருந்தனர். இவர் களே சமய போதனையின் நிமித்தம் யாழ்ப்பாண மண்ணில் திருப்பாதம் ஊன்றிய முதலாவது குருப்பிரசாதிகளாவர். இவர்களின் அயராத உழைப் பாலும் போதனையாலும், அதே ஆண்டிலே நாலாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட யாழ்ப்பாண மக்கள் ஞானத்தீட்சை பெற்றுக் கத்தோலிக்கரானார்கள். (Vidvan F. X. C. Nadaraja Portugese Period, Rev. Fr. S. A. Gnanapragasar பத்திமா மாதா - யாழ்ப்பாணப் புதுமைமாதா துண்டுப் பிரசுரம்)" 3

04. "1591ஆம் ஆண்டு 'புவிராசபண்டாரம்' (பரராசசேகரன்) என்ப வனிடமிருந்து (யாழ்ப்பாணத்தை) கைப்பற்றிய 'அந்திரே பூர்த்தாடு டி மென்டோசா', அதனைத் தொடர்ந்து போர்த்துக்கேயரின் கீழ் வைத்தி ருப்பதிலுள்ள இடர்ப்பாட்டை நன்குணர்ந்தான். அதனால் ஊர்ப்பிரமுகர் களைக் கூட்டி, 'எதிர்மன்ன சிங்ககுமாரன்' (பெரிய பிள்ளையின் மகன்) என்ற அரசகுலத்தானை யாழ்ப்பாணத்தில் மன்னனாக நியமித்து, போர்த்துக் கேயரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்று அரசாளும்படி பணித்து ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு பெரும் திரவியத் திறைகளுடன் மரக்கலமேறினான்." 4

"தாமாகவே கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பின்பற்ற விரும்புவோருக்கு அதனைப் பின்பற்ற அனுமதியளித்தல்" எனவும் இவ்வொப்பந்தத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது (பத்தி, பரமேஸ்வரன் 'உதயன்' வார இதழ்).

எனவே, போர்த்துக்கேயரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்று பொம்மை அரசனாக அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த புவிராசபண்டாரத்தால் போர்த் துக்கேயரை எதிர்த்து, யாழ்ப்பாணத்தில் வளரத் தொடங்கிய கத்தோலிக்க சமயத்துக்கு எதிராக செயற்பட முடியாதிருந்தது.

- 05. 1894இல் வெளிவந்த 'நூறாம் வருடோற்சவம்' நூலில்; "தற்காலத்திலே மேற்றிராசனக் கோயிலாயிருக்கின்ற இத்தேவாலயத்தின் அத்திபாரக்கல் பரம்பரைப்படியும், சில கைப்பிரதிகளில் கூறியிருக்கின்ற படியும் 1789ஆம் வருடம் போடப்பட்டது. இத்திகதிக்கு முன் இக்கோயிலுக்குட் செல்லும் பெரிய வாயிலின் சமீபமாய் நின்ற பெரியவோர் புளிய மரத்தின் கீழ் மண்ணாலியற்றப்பெற்று ஓலையால் வேயப்பட்ட ஒரு சிறு கட்டடத்தில் எம் முன்னோர் தங்கள் தேவாராதனைகளை நடத்தி வந்தார்கள் என்றறிகின்றோம்" 5 குறிப்பு 02இல் குறிப்பிட்டுள்ள முதன் முதல் யாழ்ப்பாணத்திலே 1580ஆம் வருடம் கோயில் கட்டப்பட்டது என்ற தகவலை இது உறுதிப்படுத்துகிறது.
- 06. "இக்கோயில் தொடங்கிய அக்காலத்தில் இத்தேவாலயத்திற்கு இப்போது சேர்ந்திருக்கும் அவ்வளவு விஸ்தாரமான நிலம் இருந்திருக்க வில்லை. இக்கோயில் கட்டுவதற்கு தேவையான நிலத்தை சிலர் நன்கொடையாகக் கொடுத்தார்கள். சிலபகுதி நிலங்கள் கிரயத்துக்கு வாங்கப்பட்டன. நிலத்தை நன்கொடையாகக் கொடுத்தவர்கள் இக்கோயில்

திருநாளாகிய ஆவணித் திருநாளின் 10ம், 11ம் நொவினகளை தற்காலம் நடத்தி வருபவர்களின் முன்னோர்கள். விலைக்கு வாங்கப்பட்ட காணி களின் கிரயம் சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டதுடன் சிலர் தாங்கள் குடியிருந்த காணிகளையும் கோயிலுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுத்தார்கள். விலைக்கு வாங்கப்பட்ட காணிகளின் கிரயம் 12ம், 13ம் நொவினக்காரரால் சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டது." 6

"கொஞ்சேஞ்சி மாதா ஆலயம் தோற்றம்பெற்ற காலம் முதல் ஆலயத் திருவிழாவையொட்டி (ஆவணி 15) நடைபெறும் 14 நாட்கள் 'நொவின'களில் 10ஆம் நொவின பறங்கித்தெருவிற்கு வடக்கே வசிக்கும் கரையாரும், 11ஆம் நொவின கரைவலைக்காரரும், 12ஆம் நொவின கொண்டடிக்காரரும், 13ஆம் நொவின பாச்சுவலைக்காரரும், செய்து வருவது வழக்கமாக இருந்தது." ⁷

கரையூர் மக்களின் விசுவாச வளர்ச்சி அவர்களது 'பட்டங் கட்டிகளின்' (சாதிக் குழுமத் தலைவர்கள்) கீழ் மனந்திரும்பியதன் விளை வாகவே அவர்கள் குலக்கொடிகளில் 'மக்கரவர்ண' பரம்பரைக் குறியீட்டின் மேல் சிலுவை அடையாளம் பறக்கத் தொடங்கியது. இது புனித யாகப்பர் ஆலய குருமனையில் 'அருள்பணி எமில் பொமிக்கோ' அடிகளாரின் பணிக்காலத்தில் (1951 -1960) தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. இது ஒரு புதிய விடுதலைச் சின்னம்" 8

"கரையூர் மக்களால் அர்ச். சந்தியோகுமையோர் அப்போஸ்தலர் ஆலயம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டு "1892ஆம் ஆண்டு தனிப் பங்காக பிரியும் வரை அவர்களின் ஞானஸ்நானம், முதல் நன்மை, உறுதிபூசுதல், திருமணம், மற்றும் மரணப் பதிவுகள் யாவும் மேற்றிராசனக் கோயிலிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளதுடன் வழிபாடுகளும் அங்கேயே நடை பெற்றன." ⁹

மேலும், "இவர்களின் கத்தோலிக்க சமயப் பிரவேசம் 1624ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. அரச பரம்பரையில் தொடர்புள்ள இருபது குமாரர் களும், இவர்களில் நாலு அரச குமாரர்களும், ஒன்பது கிராமங்களின் பட்டங்கட்டிமார்களும் (குருகுலச் சாதித் தலைவர்கள்), 400 குருகுல மக்களும் தேவதாயின் பிறந்த நாளிற்கு முந்திய நாளில் (புரட்டாதி 7-ந் திகதி) ஞானத்தீட்சை பெற்றனர். இந்நிகழ்ச்சி ஆடம்பரமாக புதுமைமாதா (வெற்றிமாதா) கோவிலில் நடைபெற்றது. இந்த ஞானஸ்நான வைபவத் தைத் தொடர்ந்து இன்னுமோர் ஞானஸ்நான சடங்கு வைபவம் நிறை வேறியது. அதில் 11 வயதிற்குட்பட்ட ஆண், பெண் குழந்தைகள் ஞானத் தீட்சை பெற்றனர். இந்த வைபவங்களில் எப்போதும் பெரிய தளபதி 'பிலிப் டி ஒலிவேறா' மற்றும் பிரதானிகளுடன் போர்த்துக்கீச சனங்களுடன் மோர்த்துக்கீச சனங்களுடன் சமூகமளிப்பார் (குஎறோஸ், பக் 659)." 10

எனவுள்ள தகவல்கள் சுட்டுகின்ற நிகழ்வுகள் போர்த்துக்கேயர் **கருநகர் மான்மியம்** யாழ்ப்பாணத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலத்தையே குறிக்கிறது. எனவே, மதமாற்றமானது 1580களிலிருந்து ஆரம்பித்து பகுதி பகுதியாக பல தடவைகளில் கரையூர் மக்கள் கத்தோலிக்கராக மாறியுள்ளார்கள் என எடுத்துக்கொள்ளலாம். கணிசமான தொகையினரின் மத மாற்றமின்றி 1580இல் வழிபாட்டுக்கென ஆலயம் அமைக்க முனைந்திருக்க மாட்டார்கள்.

போர்த்துக்கேயரின் ஆசீர்வாதத்தோடு கரையூரில் (யாழ்ப்பாண பட்டணத்தில்) வளர்ச்சியடைந்த கத்தோலிக்கம், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் நெருக்குவார நிலையைச் சந்தித்தது. அவர்களால் கத்தோலிக் கர்களுக்கு எதிரான கடுமையான சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்தச் சட்டங்கள் 1715இல் மேலும் கடுமையாக்கப்பட்டது. கத்தோலிக்கர்கள் பகிரங்கமாகவோ, தனிப்பட்ட முறையிலோ ஒன்றுகூடுவது தடைசெய்யப் பட்டது. கத்தோலிக்க திருமணங்களுக்கு, ஒன்றுகூடுவது தடைசெய்யப் பட்டது. கத்தோலிக்க திருமணங்களுக்கு, ஒன்றுகூடல்களுக்கு பெருந் தொகைப் பணம் தண்டமாக அறவிடப்பட்டதுடன் கத்தோலிக்க குருமாரால் நிறைவேற்றப்படும் திருமணங்கள் சட்டபூர்வமற்றவை எனவும் ஒல்லாந்து அரசு பிரகடனம் செய்தது. இவற்றையெல்லாம் எதிர்கொண்டு, கடந்து கரையூரில் கத்தோலிக்க சமயம் நின்று நிலைத்துள்ளது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

அர்ச் சந்தியோகுமையோர் பங்கு

பெருகிவந்த மக்கள் தொகைக்கேற்ப, அவர்களுக்கு வழிபாட்டு வசதிகள் தேவைப்பட்டது. அந்தத் தேவையின் நிமித்தம் பலரும் தாம் வசிக்கும் சுற்றாடலில் தமக்கென ஆலயங்களை அமைத்துக்கொண்ட போது, மேற்றிராசனக் கோவிலினூடாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகள் மக்களின் நலனுக்கும், வசதிக்கும், பெருக்கத்திற்குமேற்ப பிரிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அதற்கமைய குறித்த வரையறையை நிர்ணயித்து தனித்தனிப் பங்காக உருவாக்கிப் பணிகளைப் பகிர்ந்து கொண்டது திருஅவை. அந்த வகையில் 17.07.1892 இல் கரையூர் அர்ச். சந்தியோகு மையோர் கோவிலும் தனிப் பங்காக மாற்றம் பெற்றது.

(ஆரம்பம் முதல் 'அர்ச். சந்தியோகுமையோர் அப்போஸ்தலர் கோவில்' என அழைக்கப்பட்டு வந்த இவ்வாலயம், 1965 இற்கு பின்னர் 'புனித யாகப்பர் ஆலயம்' என அழைக்கப்படலாயிற்று.)

மேற்றிராசனக் கோவிலிலுள்ள பதிவுகளிலிருந்து விருப்பின் பேரில் விலகிய கரைவலை குழுமத்தைச் சேர் ந்தவர் களின் (11ஆம் நொவினைக்காரர்) பதிவுகள் அர்ச் சந்தியோகுமையோர் ஆலயப் பங்கிற்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. ஏனைய பாச்சுவலை, கொண்டடி குழுமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் (12ஆம், 13ஆம் நொவினைக்காரர்) தொடர்ந்தும் தங்கள் பதிவுகளை மேற்றிராசனக் கோவிலில் வைத்திருந்தனர். இன்றுவரை திருவிழாவுக்கான நவநாள் வழிபாட்டில் அவர்களின் பங்கு உண்டு. சந்தியோகுமையோர் ஆலயப் பங்கில் இணைய விரும்புகிறவர்கள் கலையார்வன் திருமணத்தின்போது மாற்றிக்கொள்ளும் நடைமுறை தொடர்கின்றது. அவ்வாறு மாறியவர்கள் பெரும்பாலும் பாச்சுவலை குழுமத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர்.

அர்ச். சந்தியோகுமையோர் ஆலயம் தனிப் பங்காக ஆரம்பித்த போது வண. வை. லே கான் O.M.I. (Y. Le Can) அடிகளார் முதலாவது கட்டளைக் குருவாக பொறுப்பேற்று வைகாசி 1895ம் ஆண்டு வரை கடமையாற்றியுள்ளார். இவரால் இவ் ஆலயத்தில் முதலாவதாக நிறை வேற்றிவைக்கப்பட்ட திருவருட்சாதனங்களாவன:

ஞானஸ்ஞானம்: 05.10.1892, அந்தோனிப்பிள்ளை மரியா (பிறப்பு 23.09.1892).

திருமணம்: 24.11.1892, மணமகன் தீயோகு பெஞ்சமின், மணமகள் கலேலானுஸ் அகுதால் (Gaelanus Agudal). ஆகியோராவர்.

பங்கு பிரிக்கப்பட்டபோது அர்ச். சந்தியோகுமையோர் ஆலயத் துடன் யாழ். அடைக்கல அன்னை ஆலயமும், குருநகர் புதுமைமாதா ஆலயமும் இணைக்கப்பட்டு ஒரே நிர்வாக அலகாக உள்ளடக்கப்பட்டி ருந்தன. இவ்விரண்டு ஆலயங்களினதும் பணிகள், பதிவுகள் யாவும் அர்ச். சந்தியோகுமையோர் ஆலயத்திலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டன.

Mandate of the Delegate Apostolic, dated 30 Oct 1895 அறிக்கை யின்படி 30.10.1895இல் இம்மூன்று ஆலயங்களிலும் 2045 கத்தோலிக்க மக்கள் இருந்துள்ளனர். இந்தத் தொகை அன்றைய மேற்றிராசனக்கோயில் கத்தோலிக்கர் தொகையில் சரிபாதியாகும். 28.07.1909இல் யாழ். அடைக்கல அன்னை ஆலயம் அர்ச். சந்தியோகுமையோர் நிர்வாக அலகிலிருந்து பிரிந்து தனி அலகானது. இதன் பின்னர் 1917இல் எடுக்கப்பட்ட கணக்கின்படி பரி. புதுமைமாதா ஆலய மக்களையும் சேர்த்து சந்தியோகுமையோர் பங்கில் 1764 கத்தோலிக்க மக்கள் இருந்துள்ளனர்.

1688 ஆம் ஆண்டு இத்தாலியிலுள்ள ரோம் நகரத்தில் ஸ்தாபிக் கப்பட்ட 'நன்மரணாயத்தசபை', யாழ். மேற்றிராசனக் கோவிலிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இது எந்த ஆண்டில் நிகழ்ந்தது என்று அறியமுடிய வில்லை. ஆயினும் இச்சபையால் நோக்கங்கள், ஒழுங்குகள், வழிபாட்டுச் செபங்கள், அங்கத்தவர்களின் பெயர்கள் அடங்கிய கைநூல் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. அந்நூலில் இச்சபையில் பணியாற்றி இறந்த அங்கத்தவர்கள் என, 01.12.1909 முதல் 30.09.1931 வரை 113 பேர்களின் பெயர் விபரங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளதால், இச்சபை 1909ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் உருவாகியிருக்கவேண்டும் எனவும், ஐப்பசி 1931 இல் இக் கைநூல் அச்சிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இந்தக் கைநூலில் 1931 ஆம் ஆண்டில் சீவிய அங்கத்தவர்கள் என 264 அங்கத்தவர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அதன்படி சந்தியோகுமையோர் கோவிலடி 10 பேர், 'சந்தியோகுமையோர் கோவில்' கருநகர் மான்மியம் கிழக்கு 14 பேர், சந்தியோகுமையோர் கோவில் வடகிழக்கு 07 பேர், சந்தியோகுமையோர் கோவில் மேற்கு 12 பேர், 'உத்தரியமாதா கோவில்' (கார்மேல் மாதா கோவில்) தென்கிழக்கு 9 பேர், உத்தரியமாதா கோவில் வடமேற்கு 6 பேர் என 58 கரையூர் அங்கத்தவர்களின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் மூலம் கரையூர் மக்களுக்கு கத்தோலிக்க சமயத்துடனும், கரையூர் வாழ்பரப்பில் கட்டப்பட்ட கொஞ்சேஞ்சி மாதா ஆலயத்துடனும் இருந்த தொடர்பு தெளிவாகிறது.

அர்ச். சந்தியோகுமையோர் நிர்வாக அலகிலிருந்து யாழ். அடைக் கலஅன்னை ஆலயம் பிரிக்கப்பட்ட பின்னர் குருநகர் புதுமைமாதா ஆலயம் தொடர்ந்து ஒரே நிர்வாக அலகாகவே இருக்கின்றது. தினசரித் திருப் பலிகள்; புதுமைமாதா கோவிலில் வாரத்தில் வரும் செவ்வாய், சனி ஆகிய நாட்களிலும், ஏனைய நாட்களில் அர்ச். சந்தியோகுமையோர் ஆலயத்திலும் நடைபெறுகின்றன. திருவிழாக் காலங்களில் மற்றும், விசேட தினங்களில் இவை மாற்றமடையும்.

பின்நாளில் கட்டப்பட்ட வேளாங்கண்ணி ஆலயம், சம்பேதுருவார் சிற்றாலயம், சிறுத்தீவு பரி.லூர்து அன்னை சிற்றாலயம், கொலை விலக்கி மாதா ஆலயம், கர்த்தர் ஆண்டவர் சிற்றாலயம், புனித அந்தோனியார் சிற்றாலயம் போன்றவையும் அர்ச். சந்தியோகுமையோர் பங்கில் உள்ளடக் கப்பட்டுள்ளன. தற்போது மக்களின் நலன்கருதி வேளாங்கண்ணி ஆலயத்தில் வாரத்தில் இரு நாட்கள் வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

ஆலய மணி ஒலித்தல்

பொதுவாக ஆலயத்தின் நிகழ்வுகளை அறிவிப்பதற்காகவே ஆலயங்களில் மணி பொருத்தப்பட்டிருக்கும். குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலயத்தைப் பொறுத்தவரை ஆலயத்தின் நிகழ்வுகளை அறிவிக்கும் சாதனமாக மட்டும் ஆலயமணி பயன்படுத்தப்படவில்லை. போதிய வசதிகளற்ற அக்காலம் முதல் தொடர்பாடல்களுக்கும், தகவல்களைத் தெரிவிப்பதற்கும், விபரீதங்களின் அறிவிப்புக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. நிகழ்வுகளின் முக்கியத்துவத்திற்கேற்ப மாறுபட்ட வகையில் ஒலிகளை எழச்செய்வதால் மக்கள் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

ஆலயமணி, தினமும் காலை 5.00 மணி - மதியம் 12.00 மணி - சாயந்தரம் 6.00 மணி திருந்தாதிகள், காலை ஆராதனை - ஞாயிறு மற்றும் விசேட தினங்களின் வழிபாடுகள், திருமுழுக்கு, திருமணத் திருப் பலியில் தாலி அணிவித்தல், மரணம் நிகழ்ந்துள்ளதை தெரியப்படுத்தல், பிரேதம் ஆலயத்துக்கு எடுத்து வரப்பட்டுள்ளதை மற்றும் வழிபாடு முடித்து எடுத்துச் செல்லப்படுவதை தெரியப்படுத்தல், ஊருக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டிய அவசர அறிவிப்புகள் போன்றவற்றுக்கு அவ்வப்போதும் மணி அடிக்கப்படுவது வழமை. தினமும் குறித்த நேரங்களில் வழமையாக அடிக்கப்படும் மணியைவிட ஏனைய நேரங்களில் அடிக்கப்படும் மணியை 112

மக்கள் உடனடியாகவே கவனத்திலெடுப்பர். அதுபற்றி அயலவர், அறிமுக மானவர்களிடம் விசாரித்து தகவல் கிடைக்காவிடின் ஆலயத்திற்குச் சென்று விசாரிப்பர். இரவில் மணி அடிக்கப்பட்டால் ஏதோ விபரீதம் நிகழ்ந்துள் ளதாகக் கருதி முன்னாயத்தங்களை மேற்கொள்வதுடன் ஆலயத்தை தேடியும் விரைவர்.

வீடுகளில் கடிகார வசதி குன்றியிருந்த காலத்தில், மாணவர்களின் நன்மை கருதி, பாடசாலை நடைபெறும் நாட்களில் காலை 8.00 மணிக்கு ஆலய மணி தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக அடிக்கப்பட்டது. அந்த மணிச்சத்தம் கேட்டதும் ஊரிலுள்ள மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு புறப்பட்டுச் செல்வர். அவர்களில் நூலாசிரியரும் ஒருவர்.

1966ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கத்தால் சனி மற்றும் ஞாயிறு விடுமுறை தினங்கள் நிறுத்தப்பட்டு, மாற்றீடாக மாதத்தில் வரும் பூரண நிலவு, முன் அட்டமி, அமாவாசை, பின் அட்டமி ஆகிய தினங்களிலும், அவற்றுக்கு முதல் நாளும் விடுமுறை தினங்களாக மாற்றம் செய்யப்பட்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் பாடசாலை நேரத்துக்கு மணி அடிக்கும் நடைமுறை நிறுத்தப்பட்டது.

இறைபணியாளர்கள்

இலங்கையில் கத்தோலிக்க சமயம் தோன்றியது முதல் ஐரோப் பிய நாடுகளைச் சேர்ந்த வெள்ளை இனத்தவர்களே குருக்களாகவும், கன்னியாஸ்திரிகளாகவும் இறைபணி ஆற்றினார்கள். இவர்களது பணியை சுதேசிகளே ஆற்றவேண்டுமென்ற கொள்கை முன்னிலை பெறத் தொடங்கி யபோது பலர் இணைந்து கற்கத் தொடங்கினர். இவர்கள் இறைபணி ஆற்றத் தொடங்க படிப்படியாக வெள்ளை இனத்தவர்கள் வெளியேற லாயினர். இக்காலகட்டம் முதல் குருநகரைச் சார்ந்த பலர் குருக்களாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டும், பல சகோதரிகள் கன்னியாஸ்திரிகளாக தம்மை ஒப்படைத்துமுள்ளனர். இவர்களில் குருக்கள் மற்றும் கன்னியாஸ்திரிகளில் சிலர் மேற்றிராசனக் கோயில் பங்கை சேர்ந்தவர்களாக இருப்பினும். அவர்கள் குருநகர் வாழ் குழுமங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகும்.

திருநிலைய்டுத்தய்யட்ட குருக்கள்

அருள் திரு. அந்தோனிமுத்து ஞானப்பிரகாசம் O.M.I	1932
அருள் திரு. ஏபிரகாம் யோக்கிம் அன்ரனைனஸ் O.M.I	1932
அருள் திரு. லூயி யோசேப் O.M.I	1941
அருள் திரு. பி. ஜேக்கப் ஸ்ரனிஸ்லோஸ் O.M.I	1945
அருள் திரு. அ. கில்லேறியன் வேதநாயகம்-O.M.I	1957
அருள் திரு. யோண் பிரான்சீஸ் -	1962
அருள் திரு. யோசேப் எமில் ஜெயசீலன் -	1963
அருள் திரு. அல்பன் இராஜசிங்கம் O.M.I	1974
அருள் திரு. நீக்கிலாஸ் பயஸ் இருதயதாஸ்	1975

அருள் திரு. மரியநாயகம் அமிர்தகுமார்	- 1983
அருள் திரு. சேவியர் பேனாட் றெக்னோ	- 1984
அருள் திரு. எஸ். இயூஜின் பிரான்சீஸ்	- 1989
அருள் திரு. மரியாம்பிள்ளை யேசுரெட்டினம்	- 1991
அருள் திரு. கிறகரி கில்லறி	- 1992
அருள் திரு. சேவியர் வின்ஸ்ரன் ஜேம்ஸ்	- 1997
அருள் திரு. ஸ்ரனி அன்ரனி	- 1998
அருள் திரு. எப்ரன் அன்றன்	- 2003
அருள் திரு. எம். ரி. சறத்ஜீவன்	- 2005
அருள் திரு. தார்சீசியஸ் நிரூபன் நிஷானந்	- 2007
அருள் திரு. கியோமர் பீலிக்ஸ் கனிசியஸ் றாஜ்	
அருள் திரு. யேசுதாசன் றொபேட்	- 2010
அருள்திரு. அருள் சுதர்சன்	- 2012
அருள் திரு. எம். சி. டொனால்ட்	- 2014
அருள்திரு. கொட்வின் கமிலஸ்	- 2014
அருள் திரு. செபஜீவன்	- 2015
அருள் திரு. யோண் றெக்சன்	- 2015
அருள் திரு. றிச்சட் ஒலிவர் ரெறன்ஸ்	- 2017
அருள் திரு. சி. ஆர். ராஜசேகர்	- 2018
அருள் திரு. அலிஸ்ரன் நியூமன்	- 2020
28	குருக்கள்

அர்ப்பணிப்பு செய்த சகோதரிகள்

அருள்	சகோதரி	லொயோலா கபிரியேல்பிள்ளை	-	1935
அருள்	சகோதரி	சென்யோன்ஸ் நீக்கிலாஸ்	-	1935
அருள்	சகோதரி	செலிஸ் லில்லிஓசா	-	1949
அருள்	சகோதரி	விக்ரோறியா மருசலீன்	-	1954
அருள்	சகோதரி	மேரி பிறிஸ்கா சவிரிமுத்து	-	1955
அருள்	சகோதரி	பெலிசியா அருளானந்தம்	-	1956
அருள்	சகோதரி	ஹெட்விச் அமிர்தநாதர் கில்லேறியன்	-	1957
அருள்	சகோதரி	மேரி லூயிஸ் அந்தோனிப்பிள்ளை	-	1963
அருள்	சகோதரி	பெலிசியானா அந்தோனிமுத்து	-	1964
அருள்	சகோதரி	மேரி செபஸ்ரி	-	1974
அருள்	சகோதரி	மேரி சேவியர்	-	1975
அருள்	சகோதரி	மேரி இலேன் பாக்கியநாதர்	-	1981
அருள்	சகோதரி	ஜெயா நீக்கிலாஸ் பயஸ்	-	1984
அருள்	சகோதரி	கெனற் சேவியர்	-	1985
அருள்	சகோதரி	ஜெறால்டின் மைக்கல்	-	1987
அருள்	சகோதரி	சவிரிப்பிள்ளை றெஜினோல்ட்	-	1990
அருள்	சகோதரி	மேரி மக்டலின் ஜோசவ்	-	1997
அருள்	சகோதரி	லோறற்ரா வின்சலோஸ்	-	2002
		10 945 0 50	- 4	7

18 அருள் சகோதரிகள்

15. குருநகரிலுள்ள ஆலயங்கள்

புனித யாகப்பர் ஆலயம்

திருமுழுக்கு பெற்ற காலம் முதல் 'பரி. கொஞ்சேஞ்சி மாதா' ஆலயத்தில் வழிபாடுகளை மேற்கொண்ட குருநகர் மக்கள், போர்த்துக் கேயரால் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் முற்றாகக் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர் தமக்கென அர்ச். சந்தியோகுமையோர் பெயரில் சிற்றாலயம் ஒன்றை அமைத்து வழிபட்டனர் எனவும், இதுவே கரையூரில் தனித்துவம் பேணும் வகையில் உருவாக்கிய ஆரம்பச் சிற்றாலயமாகும் எனவும் 'சந்தியோகுமையோர் அப்போஸ்தலர் ஆலயத்தின் நூற்றாண்டு நிறைவு மலரில்'(1961) அறியமுடிகிறது. இதுதவிர சிற்றாலயம்சார் வேறு ஆதாரங்களும் உள்ளன.

1647ஆம் ஆண்டு பிற்கூற்றில் தெல்லிப்பளை பேதுரு புலவரால் இயற்றப்பட்ட 'சந்தியாகுமாயோர் அம்மானை', பச்சிலைப்பற்றிலுள்ள கிளாலி என்னும் இடத்தில், இயேசு சபைக் குருமாரால் கட்டப்பட்ட ஆலயத்திலுள்ள 'தூய சந்தியாகுமாயோரை' (அர்ச். சந்தியோகுமையோர்) பாடுபொருளாய்க் கொண்டிருக்கிறது. அக்காலத்தில் அவ்வாலயத்துக்குத் திருவிழா கொண்டாட பக்தர்கள் ஆண்டுதோறும் பல ஊர்களிலிருந்தும் பெருமளவு சென்று வந்துள்ளனர் என அம்மானையில் அறியமுடிகிறது.

சமகாலத்தில் ஊர்காவற்றுறையிலும் சந்தியோகுமையோர் ஆலயம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஊர்காவற்றுறை, கிளாலி, கரையூர் ஆகியவை துறைமுக நகரங்களாகையால் இவற்றுக்கிடையே நிலவிய போக்குவரத்து, வர்த்தகத் தொடர்புகள், தொழில் ரீதியிலான - மதரீதியான தொடர்புகள் காரணமாக, கடற்றொழிலாளியான அர்ச். சந்தியோகுமை யோர் பேரில் ஏற்பட்ட நம்பிக்கை, பக்தியினால் தமக்கென சிற்றாலயத்தை அமைத்திருக்கக்கூடிய சாத்தியத்தை நிராகரிப்பதற்கில்லை.

அந்நாட்களில் கரை
யூர் மக்கள் மேற்றிராசன
கோயிலில் வழிபாடுகளை,
பதிவுகளை மேற்கொண்டி
ருந்தமை வாய்வழி ஞாபகத்
திலும் பதிவேடுகள் மூலமும்
அறியப்பட்டவை. இருப்
பினும் தமது வழிபாட்டுத்
தேவைக்கு ஏற்ப அர்ச்.
சந்தியோகுமையோர் சிற்றால
யத்தையும் அமைத்துள்ளனர்.

அதற்கான காலத்தை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது விட்டாலும் சிற்றாலயம் இருந்தமைக்கும், வழிபாடுகள் நடந்துள்ளமைக்கும் ஆதாரமாக வண. பிதா ஜோஸ் றெபேய்ரோ அடிகளாரின் பூதவுடல் 01.11.1783இல் அடக்கம் செய்யப்பட்ட கல்வெட்டு சிற்றாலயத்தில் பதிக்கப்பட்டிருந்தமையைக் குறிப்பிடலாம். தற்போது இக்கல்வெட்டு ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், "தற்போதைய கம்பீரமான கட்டடத்திற்கு (புனித யாகப்பர் ஆலயம்) அருகாமையில் 1783 இற்கு முன்பு பழைய ஆலயம் அமைந்தி ருந்தது. இப்பழைய ஆலயத்தில் பிரசங்கியான அருட்திரு. ஜோஸ் றெபேய்ரோ (Fr. Jos Rebeiro) அவர்களது உடல் 01 நொவம்பர் 1783இல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. 1850இல் மேல்மாடியுடன் கூடிய பழைய கோயில் திருத்த வேலைக்கு உட்பட்டது" போன்ற தகவல்கள் சிற்றாலயம் ஒன்று இருந்துள்ளமையை உறுதிப்படுகின்றது.

'சுவாமி ஞான பிரகாசர்' அமதி அடிகளாரின் வெளிப்படுத்தலிலும் ஆலயப் பதிவேடுகளில் பெறப்பட்ட தகவல்களின்படியும் மாடியுடன் கூடியதாக அமைந்திருந்த சிற்றாலயத்தை விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டதும், அச்சுற்றாடலில் வாழ்ந்த 39 குடும்பங்களின் உறுப்பினர்கள் எடுத்த பெரும் முயற்சிக்கு உதவ முன்வந்தார் 'வண. லெயோ மொறுவா' அடிகளார். படவரைவு உட்பட முன்னோட்ட பணிகள் அடிகளாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிந்ததும், அவராலேயே 25.07.1861 அத்திபாரமிடப்பட்டு, கரையூர் சிற்பாசாரியரும் மேஸ்திரியுமான 'சந்தியோ' அவர்களால் கட்டுமானப்பணி ஆரம்பமானது.

'உரோம செந்நெறிக் கட்டடக்கலை' வடிவமைப்பில் கட்டிமுடிக்கப் பட்ட ஆலயத்தின் நீளம் 232 அடி, அகலம் 82 அடி, தூபிமாடத்தின் (Dome) உயரம் 81 அடி. 1876இல் கட்டி முடிக்கப்பட்ட இத்தூபிமாடம் நோமாபுரியிலுள்ள புனித பேதுருவானவர் தேவாலயத்தை நினைவூட்டு கின்றது. முகப்பின் உயரம் 58 அடியாகும். ஆலயத்தின் உள்ளும் புறமும் பல சிற்ப வேலைப்பாடுகள் பொதிந்து காட்சியளிக்கின்றன. தூபிமாடத்தின் பின் பக்கம் மற்றும் இரு பக்க முக்கோணங்களிலும் அனைவரையும் கவரக்கூடிய வகையில் மூன்று சுரூபங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1982ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட கண்ணுக்கு விருந்தாகவுள்ள தூபி மாடங்களைக் கொண்ட இரண்டு மணிக்கூண்டுக் கோபுரங்கள் தமக்கு இடையிலுள்ள முன் மண்டபத்தைத் தாங்கியிருக்க, முன்னால் இரண்டு தூண்கள் முண்டு கொடுப்பது போலவும் காட்சியளிக்கிறது.

பிரதான தூபிமாடத்தின் கீழ் மூன்று பக்கமும் பார்க்கக்கூடியதாய் அமைந்துள்ள பலிபீடத்தின் பின்பக்க மறைப்பின் மேலே திரு இருதய நாதரின் சுரூபம் தங்க நிறத்தில் காட்சிதர, இரு மருங்கிலும் புனித யாகப்பரினதும் புனித அருளப்பரினதும் சுரூபங்கள் அழகூட்டி நிற்க, சற்றுக் கீழே நடுவில் சிலுவையில் அறையுண்ட யேசுநாதரின் சுரூபம் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கின்றது.

பீடத்தின் முன்னே விசாலமான வழிபாட்டிற்குரிய வெளியும், அதன் மேற்குப் பக்கம் 'நற்கருணை ஆண்டவர்' பீடமும், கிழக்குப் பக்கம் தேவமாதா, சூசையப்பர் சுரூபங்களுடன் கூடிய பீடமும் சிற்ப வேலைப் பாடுகளுடன் காட்சியளிக்கின்றன (தற்போது கிழக்குப்பக்க பீடங்களில் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது). கிழக்குப் பக்கமாக உள்ள பீடத்தின் கீழ்ப்புறம், கண்ணாடிப் பெட்டகத்திற்குள் கல்லறை ஆண்டவர் சுரூபம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இரண்டு பீடங்களுக்கும் முன்னே ஆலயத்தை குறுக்காக ஊடறுத்து அழகான 'சற்பிரசாதக் கிறாதி' அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 'கிறாதி'யில் தொடங்கி ஆலயத்தின் முன்பக்கம் நோக்கி இருமருங்காகச் செல்லும் 24 தூண்களும் அரச மாளிகையின் தூண்களைப்போல் காட்சியளிக்கின்றன. எப்பக்கம் திரும்பினாலும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கூடியதாக இருந்த இந்த ஆலயத்தின் திருவிழாவும், தேரில் வீதி வலமும் வருடந்தோறும் ஸ்பானியாவில் 'சந்தியாகோ தெ கொம்பஸ் தெலா' நகரில் யாகப்பர் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்ட தினமான ஆடி மாதம் 25ஆம் திகதியில் வெகு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

ஆலயத்தின் முகப்பு சேதமடைந்த காரணத்தால் அதற்குப் 10 அடி வெளிவிட்டு, 29.05.1924இல் புதிய முகப்பிற்கு அத்திபாரமிடப்பட்டு, 07.10.1934 இல் கட்டிமுடிக்கப்பட்டு 'DOMUS DEI 7 - X - 1934' என, முகப்பில் பதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தத் திகதி 2002ஆம் ஆண்டு முதல் 'DOMUS DEI 7 - X - 1861' எனத் திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணம் தெளிவில்லை.

13.11.1993 இல் புனித யாகப்பர் ஆலயத்தின் ஒரு பகுதியும், கூரை முழுமையாகவும் 'சுப்பர்சோனிக்' வீசிய இரண்டு குண்டுகளால் தகர்க்கப்பட்டன. தாக்குதலில் ஓன்பது பேர் கொல்லப்பட்டனர். பெரும் சேதத்துக்குள்ளான ஆலயம் 2002 இல் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு புதுப்பொலிவு பெற்று நிமிர்ந்து நிற்கிறது. ஆலயத் தகர்ப்பின் 10வது ஆண்டு நிறைவையொட்டி 13.11.2003 இல் பதிக்கப்பட்ட நினைவுக் கல்லில் 'இறந்தவர்களுக்கு வணக்கம், இருப்பவர்களுக்கு எச்சரிக்கை' என எழுதப்பட்டுள்ளது.

2008 இல் கூரையின் உட்புறம் வளைவாக சீற் அடிக்கப்பட்டது. 2011இல் தரைக்குப் பளிங்குக் கற்களும், வெளி முற்றத்தின் ஒரு பகுதிக்கு சீமேந்துக் கற்களும் பதிக்கப்பட்டன.

1892ஆம் ஆண்டு கட்டி முடிக்கப்பட்ட குருக்களின் பணிமனை சேதமடைந்த காரணத்தால் பல வசதிகளுடன் கூடியதாக புதிதாகக் கட்டப்பட்ட பணிமனை 08.12.2019 அன்று யாழ் மறைமாவட்ட ஆயர் யஸ்ரின் ஞானப்பிரகாசம் ஆண்டகையால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

புதுமைமாதா ஆலயம்

கரையூரில் அமைந்துள்ள 'புதுமைமாதா ஆலயம்' மாதா பக்திக் கும், நம்பிக்கைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக, தினந்தினம் அநேக பக்தர்கள் தரிசித்துச் செல்லும் ஆலயமாக விளங்குகின்றது. இவ்வாலயம் 'காணிக்கை மாதா ஆலயம்' என்றும் அழைக்கப்பட்டது. யாக்கோபின் 'முதல் நற்செய்தி' என்ற நூல், கன்னி மரியாவின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, பெற்றோர் மற்றும் அவர் காணிக்கை கொடுக்கப்பட்டமை குறித்த தகவல்களை வழங்குகிறது. அந்நூலில் உள்ளமைபோல கன்னிமரியாள் காணிக்கை கொடுக்கப்பட்ட தாலும், 40ஆம் நாள் யேசுவை ஆலயத்தில் காணிக்கை கொடுத்ததாலும் 'காணிக்கை மாதா' என்றும் 'காணிக்கை மாதா ஆலயம்' அழைக்கப் பட்டுள்ளது எனக் கருதலாம். வயதில் முதியவர்கள் இப்போதும் அவ்வாறு சுட்டுவதை கேட்கமுடிகிறது. மாதா காணிக்கை கொடுக்கப்பட்ட தினமான மாசி மாதம் 2ஆம் திகதியில் ஆலயத் திருவிழா நடைபெறுவதையும், ஆலய மற்றும் இல்ல வழிபாடுகளில் இன்றுவரை 'காணிக்கை மாதா பிரார்த்தனை' வாசிக்கப்படுவதையும் ஆதாரமாகக் கூறலாம். அதேவேளை, 1894 இல் வெளியிடப்பட்ட 'யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனக் கோயிற் பிரதிட்டை யான நூறாம் வருடோற்சவம்' நூல் வெளிப்படுத்தலில் 'புதுமைமாதா என்று உள்ளதால் சமகாலத்தில் இரண்டு பெயர்களாலும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது என எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

1928 இல் அடைக்கலநாயகி ஆலயம் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட போது 'சுவாமி எஸ்.ஞானப் பிரகாசர் அ.ம.தி'. ஆற்றிய உரையில் "1828 இற்கு முன்னர் புதுமைமாதா ஆலயம் சிற்றாலயமாக இருந்துள்ளமையை அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த ஆலயத்தைச் சேர்ந்த 'கடைஞர்' குலத்தவர்கள், இங்கு குருகுல மக்களுடன் இணைந்து வாழ்வதுபோல் மன்னாரிலும் குருகுல மக்களுடன் ஒன்றித்தே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். கோட்டையிலிருந்து நிர்மூலமாக்கப்பட்ட 'புதுமைமாதா' (வெற்றிமாதா) ஆலயத்திற்குப் பதிலாக குருநகரில் புதுமைமாதா ஆலயத்தைக் கட்டுவதில்

பெரும்பங்காற்றியவர்கள் இவர்களே. இந்த ஆலயம் குருநகர் பங்கோடு இணைக்கப்பட்டபோதும் அவ்வாலயத்தை சார்ந்த வர்கள் ஒரு குழுமமா கவே இயங்கி ஆலயத் தைப் பரிபாலித்து, நிர்வகித்து வருகிறார்கள்."

இந்த உரையில் புதுமைமாதா பெயரில் சிற்றாலயம் இருந்துள்ளமை அறியப்படுகிறது. மேலும், இது சார்ந்த தகவல்களாவன:

1621இல் யாழ்ப்பாணத்தை போர்த்துக்கேயர் முற்றாகக் கைப் பற்றிய பின்னர் நல்லூரில் இருந்து ஆட்சியை நடத்திய போர்த்துக்கேய தளபதி 'பிலிப் தே ஒலிவேறா', "1622இல் கோட்டை அமைப்பதற்கான முயற்சியில் இறங்கினான். 1625இல் கோட்டை அமைத்து முடிந்ததும், கிழக்கு (கடல் நீரேரி பக்கம்) அரண்மனைச் சுவரில் ஆறு காவற் கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கோட்டையினுள் போர்த்துக்கேய அதிகாரிகளின் மாளிகைகள், படைவீரர் பாசறைகள் மற்றும் 'கத்தோலிக்க தேவாலயம்' என்பனவும் அமைந்திருந்தன." ²

கோட்டைக்குள் அமைக்கப்பட்ட தேவாலயத்தில் மாதா சுரூபத்தை ஸ்தாபித்து, தமது வெற்றியின் அடையாளமாக 'வெற்றிமாதா ஆலயம்' எனப் பெயரிட்டனர். அந்த ஆலயத்தை இலக்காகக் கொண்டு புதுமையான அருட் சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வந்தன. யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு வியத்தகு புதுமைகள் பலவற்றைச் செய்தமையால் அவர்களால் 'புதுமைமாதா' என்றும், 'புதுமைமாதா ஆலயம்' என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

21.06.1658 இல் ஒல்லாந்தரால் யாழ்ப்பாணம் முற்றாகக் கைப்பற்றப் படுவதற்கு முன்னராகவே கோட்டையிலிருந்த 'வெற்றிமாதா' சுரூபத்தை குருமார் எடுத்து மறைத்து வைத்துவிட்டனர். ஒல்லாந்தரால் இயேசு சபைக் குருமார்களில் பலர் கொலை செய்யப்பட, வயதில் முதிர்ந்த குருமார்களும், சரணடைந்த போர்த்துக்கேயர்களும் பத்தேவியாவுக்கு நாடு கடத்தப் பட்டனர். அவ்வாறு கடத்தப்பட்டவர்கள் தம்முடைய பொருட்களுடன் மாதா சுரூபத்தையும் மறைவாக எடுத்துச் சென்றனர். அச்சுரூபம் கோவை யிலுள்ள சம்பேதுருவார் ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது (புதுமை பிந்நாளில் சிலர் குருநகரிலிருந்தும் மாதாவைத் தரிசிக்க வந்துள்ளனர்). போர்த்துக்கேயரின் நாற்கோண யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, ஒல்லாந்தரால் ஐங்கோண கோட்டையாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டபோது அங்கிருந்த புதுமைமாதா கோவிலும் தகர்க்கப்பட்டு, அவ்விடத்தில் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டமை கோட்டை புதுமைமாதா ஆலயத்தின் வரலாறாக உள்ளது. கோட்டையில் புதுமைமாதா கோவில் அழிக்கப்பட்டபோதும், வழிபாடுகளுக்கு தடை செய்யப்பட்டபோதும் கரையூர் மக்களின் மனங்களிலும், இல்ல வழிபாடுகளிலும் புதுமை அன்னை வாழ்ந்தே வந்துள்ளார்.

சுண்ணாம்புக் கலவைகொண்டு கட்டப்பட்டிருந்த குருநகர் 'பரிசுத்த புதுமைமாதா ஆலயத்தின்' தோற்றம் பற்றி தெளிவற்ற நிலையே காணப் படுகிறது. சிதைவுகளுக்கு உள்ளானதால் கட்டுமானப் பணிக்காக உடைக்கப்பட்ட இவ் ஆலயத்தின் முகப்பில் '28.08.1887' எனத் திகதி பொறிக்கப்பட்டிருந்ததை பலரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். நூலாசிரியரின் 'ஆன்மீகத்தில் குருநகர் மக்கள்' (2008) நூலிலும் பதிவாக உள்ளது.

வயதில் முதியவரான அருள்திரு. யோ. எ. ஜெயசீலன் அடிகளா ரால் 'குருநகர் நெற்' இணையத்தளத்தில் எழுதப்பட்ட பத்தியில்; "ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வண்ணார்பண்ணையில் வாழ்ந்த இவர்களால் (கமண்டலகுல மக்களால்) கட்டப்பட்டது 'கரையூர் புதுமை மாதா ஆலயம்'. தற்போதைய ஆலய முகப்பில் 1621 - 2018 என எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. 1621ஆம் ஆண்டு பொறிக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தை நான் அறிந்திலன். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அல்லது அறிந்திருப் பவர்கள் இதனைத் தெரியப்படுத்துவார்களாக?" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், 'பருசுத்த புதுமை மாதாவின் ஆலய சரித்திர வரலாறு' நூலில்; "யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனக் கோவில் '1789ஆம் ஆண்டு' அத்திவாரம் இடப்பட்டதாய்க் கொள்ளப்படுவதால், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அதிபுராதன கோவிலென நெடிது காலமாய் அறியப்பெற்றுவந்த கரையூர் புதுமைமாதா கோவிற் கட்டடம் அவ்வாண்டுக்கு முன்னரேயே முற்றுப் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென ஊகித்துக் கொள்ளலாம்." ³ எனவுள்ளது.

இத்தகவல் தெளிவற்றதாகவே உள்ளது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் இறுதிக் காலமே அவர்களின் கெடுபிடிகள் நீங்கி கத்தோலிக்க மற்றும் இந்துமத கோவில்கள் கட்டுவதற்கு சாதகமான காலமாக இருந்துள்ளது. '1789ஆம் ஆண்டு' அத்திபாரமிடப்பட்டு கட்டப்பட்ட யாழ். மேற்றிராசனக் கோவிலே முதலாவதாகக் கட்டப்பட்ட கத்தோலிக்க ஆலயமாக அறியப் படுகிறது. (இது பற்றிய குறிப்பு 'வாழ்பரப்பு ஒல்லாந்தர் பிரிவில்' உள்ளது.) இதற்கு முந்திய அதாவது போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் (1621-1658) யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் பிரான்ஸிஸ்கன் சபைத் துறவிகளால் (கோட்டை புதுமைமாதா கோயில் உட்பட) 24 கோயில்களும், யேசு சபைத் துறவி கோயில்களும் கட்டப்பட்டிருந்தாக தகவல்கள் உள்ளன. அருள்பணி ஞா.பிலேந்திரன் அடிகளாரின் உதவியுடன் நூலாசிரியரால் பார்வையிடப்பட்ட அப்பட்டியலில் கரையூர் குடியிருப்பில் கோவில் இருந்த தற்கான பதிவு இல்லை. மேற்றிராசனக் கோவில் ஒன்றே யாழ்ப்பாணத்தில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் இறுதிக்காலமான 1789இல் அத்திவாரமிடப்பட்டு 1794இல் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட முதலாவது கத்தோலிக்க ஆலயமாகும். இதற்கு ஆதாரமாக; 'யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனக் கோவிற் பிரதிட்சையான நூறாம் வருடோற்சவம்' (1894) நூலைக் குறிப்பிடலாம்.

"போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் வலிகாமப் பகுதியில் 14, தென் மராட்சியில் 05, பச்சிலைப்பள்ளியில் 03 கோவில்களும், யாழ்ப்பாணத்தை அடுத்திருக்கும் தீவுகளில் ஒவ்வொரு தீவுக்கு ஒவ்வொரு கோவிலும் இருந்தனவாகச் சரித்திரம் கூறுகின்றது" ⁴ என பிறிதொரு தகவல் உள்ளது.

"போர்த்துக்கேயர் காலம் முதல் கோட்டைக்கு வடதிசை, வடமேற் திசைகளிலுள்ள 'கொட்டடி'யில் வசித்துவந்த 'கமண்டல குலமக்கள்' 120

- (கடைஞர்), கோட்டைக்குள்ளே இருந்த மாதாவின் ஆலயம் பாழாக்கப் பட்டதால், அக்காலம் மரஞ்செறிவான காடாகவிருந்த கரையூர்ப் பகுதியில் தற்காலிகமானதோர் சிற்றாலயத்தை அமைத்து அந்தரங்கமாய் பூஜித்து வரலானார்கள். ⁵ என வெளிப்படுத்தியுள்ள குறிப்புகளை கருத்திலெடுத்தால்;
- (1) 1789ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரான ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக் காலத்தில் கத்தோலிக்க மற்றும் இந்துமத கோவில்கள் கட்டுதல் சாத்திய மற்றதாகவே இருந்ததை பல ஆய்வாளர்களின் தகவல்கள் உறுதிப் படுத்துகின்றன.
- (2) ஆசிரியர் குறிப்பிடும் 'கொட்டடி', 'வண்ணார்பண்ணை'யையே சுட்டுகிறது. அதனாலேயே 19ஆம் நூற்றாண்டு கோயிற் பதிவில் 'வண்ணார் பண்ணையில் இருந்து வந்தோர்' என்ற குறிப்பு உள்ளது.
- (3) அக்கால பட வரைஞர்களின் 'சீதாரி' நகர வரைபடத்தில் கரையூர்ப் பகுதி மரஞ் செறிவான காடாக இருந்ததற்கான தடயங்கள் இல்லை. 'கமண்டல குல மக்களின்' குடியேற்றம் கூட போர்த்துக்கேயர் காலக் குடியேற்றமாகவே இருந்துள்ளது.
- (4) சுவாமி எஸ். ஞானப் பிரகாசர் பிந்நாளில் தமது நூலில் "யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் போர்த்துக்கேயரால் கட்டப்பட்ட வெற்றிமாதா (புதுமைமாதா) கோயிலுக்கும், கரையூரிலுள்ள புதுமைமாதா கோயிலுக்கும் உள்ள தொடர்பு தெளிவாகவில்லை". ⁶ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், மேற்றிராசனக் கோயிலில் "திருப்பணிச் சங்கம் நடைபெற்ற காலத்தில் (1837 - 1852), 1794 இல் கட்டிமுடிக்கப்பட்டு வழிபாடுகள் நடைபெற்ற மேற்றிராசனக்கோயில் பெருப்பிக்கப்பட்டு புதுத் தூண்களும், கோப்பிசங்களும் போடப்பட்டன. பழைய தூண்கள் ஆலய திருப்பணிச் சங்கத்தினரால் 'புதுமைமாதாவின் கோயில்' கட்டுவதற்காக கொடுக் கப்பட்டன" ⁷ எனவே, 1852ஆம் ஆண்டுவரை கோயில் கட்டி முடிக்கப் படவில்லை என்றே கருதலாம்.

அந்நூலில், "பழைய தூண்கள் 'புதுமைமாதாவின் கோயில்' கட்டுவதற்காக கொடுக்கப்பட்டன" எனவுள்ளதால் கோட்டையில் உடைக்கப் பட்ட புதுமைமாதா கோயிலைத் தவிர 'புதுமைமாதா கோயில்' என்ற அழைப்புப் பெயர் 1852ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே அதாவது ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது. இது, புதுமைமாதாவின் பேரில் கரையூரில் சிற்றாலயம் இருந்ததை அல்லது 1852இல் புதுமைமாதாவின் பேரில் கோவில் கட்டப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளன.

இதனை வெளிப்படுத்தும் 'யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனக் கோயிற் பிரதிட்டையான நூறாம் வருடோற்சவம்' நூல் 1894 ஆம் ஆண்டு வெளியி டப்பட்டதென்பதால் அதில் வெளிவந்த மேற்குறித்த குறிப்பையும், புதுமை மாதா கோவில் முகப்பில் 28.08.1887 எனப் பொறிக்கப்பட்டிருந்த திகதி யையும் குறுகிய காலக் குறிப்புகளாகவே எடுத்துக் கொள்ளலாம். எனவே, மேற்குறித்த தகவல்களின் மூலம், 1850களில் கரையூர் 'புதுமைமாதா ஆலயத்திற்கு' அத்திவாரமிடப்பட்டு, தொடர்ந்து, மேற்றிராச னக் கோயிலிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட கட்டடப்பொருட்களையும் பயன் படுத்தி 1887 ஆம் ஆண்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனாலேதான் ஆலயத்தின் முகப்பில் 28.08.1887 என திகதி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்தாகும். இதற்கு, ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் இறுதிக்காலம் மற்றும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் ஆரம்பக் காலங்களிலேயே கத்தோலிக்க ஆலயங்கள் பல கட்டப்பட்டுள்ளமையை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.

புதுமைமாதா கோவில் கட்டப்பட்ட காலத்தையும் (1850 - 1887), அர்ச் சந்தியோகுமையோர் கோவில் கட்டப்பட்ட காலத்தையும் (1861 - 1892) எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத்தட்ட சமகாலத்தில் இரண்டு கோவில் களினதும் கட்டுமானப்பணிகள் நடைபெற்றுள்ளன. இதற்கான சாத்தியத்தை நிராகரிப்பதற்கில்லை. புதுமைமாதாவில் அதீத பக்தி கொண்ட கரையூர் மக்களின் பங்களிப்புகள், ஒத்துழைப்புகள் ஆலயக் கட்டுமானப் பணிக்கு ஓரளவு கைகொடுத்திருக்கும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது. பிற்கால சம்பவங்கள் பல இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

1964 ஆம் ஆண்டு ஆலய முகப்பின் கிழக்குப் பக்க மணிக்கூண்டுக் கோபுரத்தின் தூபிமாடம் நடு இராத்திரியில் முற்றாக உடைந்து விழுந்தது. பகல் வேளையில் நிகழ்ந்திருந்தால் அதற்குள் சிக்குண்டு பலர் பலியாகி இருக்கக்கூடும். இது "அன்னை செய்த புதுமை" என்றே பலரும் கூறிய துண்டு.

கிழக்குப் பக்க மணிக்கூண்டுக் கோபுரம் விழுந்து நொருங்கியதன் பின்னர், பாதுகாப்புக் கருதி மேற்குப் பக்க மணிக்குண்டுக் கோபுரமும் இடிக்கப்பட்டு இரண்டும் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டதுடன் வசதிக்காக முன் மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டது. 'உரோம செந்நெறிக் கட்டடக்கலையில்' அமைந்த அழகான இரண்டு தூபிமாடங்களுடன் கூடிய மணிக்கூண்டு கோபுரங்களுக்குப் பதிலாக இலகு முறையிலான கட்டடப்பாணியிலான மணிக்கூட்டுக் கோபுரங்களே அமைக்கப்பட்டன.

ஆலயத்தின் உட்புற மத்தியில், சுவர் ஓரமாக ஒலிபெருக்கி பாவனை இல்லாத காலத்தில் குருவானவர் பிரசங்கம் செய்வதற்கென சீமேந்து அல்லாத ஒருவகைக் கலவையில், கலைத் தன்மையுடன் அமைக் கப்பட்டிருந்து 'பிரசங்கக்கூண்டு'. அக்கூண்டு பார்வைக்கு மரத்தால் செதுக் கப்பட்டது போலவே தோன்றும். அதில் செதுக்கப்பட்டிருந்த தத்ரூபமான பல சுரூவங்களும், சித்திர வேலைப்பாடுகளும் அக்கால சிறப்பையும், தொன்மையையும் எடுத்தியம்பிக் கொண்டிருந்தன. 1962களில் ஏற்பட்ட வத்திக்கான் சங்க மறுமலர்ச்சி மாற்றங்களினால் கூண்டில் செதுக்கப் பட்டிருந்த சுருபங்கள் தோண்டியெடுக்கப்பட்டன. பாதுகாக்கப்பட

வேண்டிய அந்தக்கூண்டு, புதிதாக ஆலயம் கட்டுமானப் பணியால் உடைக்கப்பட்டது.

மணிக்கூட்டுக் கோபுரங்களைப் போலவே செங்கற்களாலும், சுண்ணாம்புக் கலவையாலும் கட்டப்பட்டிருந்த ஆலயத்தில் தொடர்ச்சி யாக ஏற்படுகின்ற சேதாரங்களையும், பெருகிவரும் மக்கள் தொகைக் கேற்ப போதிய வசதியின்மையையும் கருத்திற்கொண்டு அருள்கலாநிதி அ.பி. ஜெயசேகரம் அடிகளாரின் முயற்சியினால் மேதகு ஆயர் தோமஸ் சௌந்தரநாயகம் அவர்களால், 03.02.2004இல் புதிய ஆலயத்திற்கான அத்திபாரக்கல் நாட்டப்பட்டது. அருள்திரு. அ.கி. வேதநாயகம் அடிகளாரின் வடிவமைப்பிலும், மேற்பார்வையிலும் நவீன கட்டடக்கலை வடிவமைப்பிலான கட்டுமானப் பணி நிறைவு பெற்று 25.01.2008 இல் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. பழமையைச் சாற்றிக்கொண்டிருந்த புதுமைமாதா ஆலயம் தனது தொன்மையை இழந்து நவீன கட்டட அமைப்பிற்கு மாற்றம் பெற்ற போதிலும், அடிகளார் உரோம செந்நெறி கட்டடக்கலை வடிவம் பிரளாமல் கட்டி முடித்தமை பாராட்டுக்குரியது.

இவ்ஆலயத் திருவிழாவும், தேரில் வீதி வலமும் வருடந்தோறும் மாசிமாதம் 02ஆம் திகதி வெகு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

குருநகர் மக்களின் மாதா மீதான பக்தி

பல சிறப்பு பெயர்களால் அழைக்கப்படும் தேவ அன்னையின் பக்தி குருநகரில் ஆழமான விசுவாசத்துடன் மேலோங்கி இருப்பதைக் காணலாம். அங்கு புதுமைமாதா ஆலயம், வேளாங்கண்ணி மாதா ஆலயம், கார்மேல்மாதா ஆலயம், வியாகுலமாதா சிற்றாலயம், கொலை விலக்கிமாதா ஆலயம், அருள்மாதா சிற்றாலயம் எனப்பல ஆலயங்கள் உள்ளன. இவற்றில் பழமையானது புதுமைமாதா ஆலயமாகும். இவை, மாதாவின் மீது குருநகர் மக்கள் கொண்டுள்ள பக்தியை எடுத்தோதுகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும், தன்னைப் பெற்ற அன்னைமீது வைத்துள்ள அன்பைவிட அன்னை மரியாள்மீது கொண்டுள்ள அன்பு, பக்தி அளப்பரியது.

கன்னிமரியாள் தம்மகத்தே அன்பு, தாழ்ச்சி, பொறுமை, பரிவு, இரக்கம் எனப்பல சிறப்பான பண்புகளைக் கொண்டிருந்தார். இங்கு வாழும் பெண்கள் அனைவரும் அன்னையிடம் வேண்டுவது இப்பண்பு களையேயாகும். இவ்வாறாக மாதாவின்மீது கொண்ட பக்தியின் வெளிப்பாடாக அவரின் புகழை சிறப்பிக்க, பரப்ப, மக்களை வழிநடத்த மக்களிடையே பல சபைகளை உருவாக்கி மாதாவின் அன்பையும் இரக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இதில் மரியாயின் சேனை குறிப்பிடத்தக்கது. சக்தியுடையவளாயிருக்கிற கன்னிகை, பரலோகத்தின் வாசல், தேவ வரப்பிரசாதத்தின் மாதா என்னும் மூன்று பெண்கள் பிரசீடியங்களை கொண்டதாக இயங்கும் இச்சபையினர், இளம் ஆண்கள், இளம் பெண்கள், முதியவர்களை இணைத்து மாதாவின் பக்தியையும், அவரது அன்பையும் பரப்புகின்றனர். இவற்றினூடாக பல பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.

மக்கள் ஒவ்வொருவரும் புதுமை அன்னைமீது கொண்டுள்ள பக்தியை தனித்துவமாக சில சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். எவ்வாறெனில்; வருடப்பிறப்பு அன்று வெவ்வேறு ஆலங்களில் நடைபெறும் திருப்பலியில் பங்குகொண்டாலும் திருப்பலி நிறைவில் புதுமைமாதா ஆலயம் சென்று அன்னையைத் தரிசித்து, மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி, வணங்கி அன்றைய தினத்தின் ஆரம்பத்தை அன்னைக்கு அர்ப்பணித்தே தத்தமது வீடு செல்வார்கள். முன்னர் ஆலய வளவில் சீனவெடி கொழுத்தி மகிழ்வைத் தெரிவிக்கும் வழமையும், அடிக்கடி புதுமைமாதா ஆலயத்தை தரிசிப்பதுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் அண்மையிலிருக்கும் மாதாவின் பெயர் கொண்ட ஆலயங்களையும் தரிசிக்கச் செல்வதும், இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் உள்ள தேவ அன்னையின் ஆலயங்களுக்கு யாத்திரை செய்து அங்கு குடும்பமாக வழிபாடுகளில் பங்குகொள்வதும் இவர்களின் செயற்பாடாக இருக்கிறது.

புதுமைமாதா ஆலயத் திருவிழா வழிபாடுகளில் தவறாது பக்தி உணர்வோடு கலந்துகொள்வர். திருவிழா முடிந்த அன்று முதல் மூன்று நாட்கள் இரவும் பகலும் ஆலயத்தில் காவலுக்கு இருப்பதும், ஆலயத்திலும், வீடுகளிலும் செபமாலை சொல்வதும் சிறப்பான நிகழ்வுகளாகும். ஆலயத்தில் காவலுக்கு இருப்பவர்களுக்கு பொதுமக்களால் வழங்கப்படும் உணவுகள், சிற்றுண்டிகளே மூன்றுவேளையும் உணவாகின்றது.

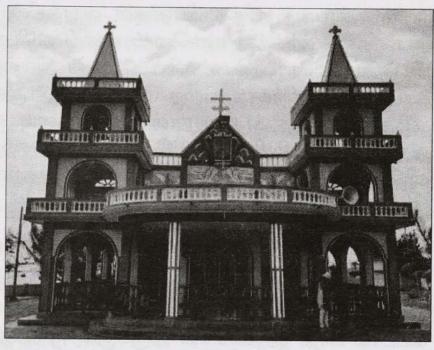
இவ்வாறு தமது மனங்களில் நிறைந்த புதுமைமாதாமீது கொண்டுள்ள பக்தியின் வெளிப்பாடுகளை நோக்கும்போது குருநகர் மக்கள் புதுமை மாதாவை பெற்ற அன்னையின் வாஞ்ஞையோடு அரவணைக்கிறார்கள் என்றே கூறலாம்.

வேளாங்கண்ணி அன்னை ஆலயம்

குருநகரில் மணல்கொண்டு மேவப்பட்ட தெற்கு எல்லை கடற்கரையோரம் 1965ஆம் ஆண்டளவில் அப்பகுதி மக்களால் உருவாக்கப்பட்டது 'வேளாங்கண்ணி அன்னை' சிற்றாலயம். மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே மக்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியதாக விளங்கியது. அசாதாரண சூழல் உச்சம் பெற்றபோது மண்டைதீவு இராணுவ முகாமிலிருந்து நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்களால் சிற்றாலயம் சிதைவடைந்த நிலையால், குருநகர் 2ஆம் குறுக்குத் தெருவில் தற்காலிக கொட்டகைக்கு அன்னையின் சுரூவம் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டது.

குருநகர் மக்கள் மட்டுமல்ல அயல் கிராம பக்தர்களின் வரவும் அதிகரித்ததால் பாரிய இட நெருக்கடி நிலவியது. இதனை நிவர்த்திசெய்யும் நோக்கில் பக்தர்களின் ஒத்துழைப்போடு, புதிய ஆலயம் ஒன்றை கட்டு

வதற்காக கடல்மேவும் பணி ஆரம்பமானது. கடல் கட்டுதல், மேல் அணை மட்டம் வரை மணல் கொண்டு நிரவு கற்கள் தல், ஆலயம் கட்டுதல் போன்ற பணிகளுக்கு பக்தர்களின் ஆதரவும், ஒத்துழைப்பும் உச்சமாக இருந்ததனால் ஆலயத் கட்டுமானப்பணி நிறைவு பெற்று வழிபாட் டிற்காக 22.12.2012 இல்

ஆடம்பரமாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

சிற்றாலயத்தின் தோற்றம் முதல்கொண்டு ஆண்டுதோறும் ஆனி மாதம் 2ஆம் திகதி திருவிழா கொண்டாடப்படுவது வழமையாக இருந்தது. 2018ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வாரந்தோறும் வியாழக்கிழமை மாலையில் திருப்பலி நடைபெறுகின்றது. 2020ஆம் ஆண்டு யாழ். திருஅவையால் ஆலயத்துக்குரிய அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டு நிகழ்ச்சி நிரலின்படி வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

சம்பேதுருவார் சிற்றாலயம்

சம்பேதுருவார் (சென் பேதுரு) சிற்றாலயம் உள்ள இடம், 1915 ஆண்டளவில் மணல்கொண்டு கடல் மேவத் தொடங்கும் வரை நீளமான நீர்த் தடுப்பு மதகைக்கொண்ட கடற்கரை ஓரப் பகுதியாகவும், மதகின் தெற்குப்பக்கம் கல்வீதியையும், கடற்கரையையும் கொண்டிருந்தது. சிற்றாலயமாக தோற்றம் பெறும் முன்னர் அந்த இடத்தில் 'பாச்சுவலை'த் தொழில் செய்பவர்களின் குடிசையும், அதற்கு மேற்கு பக்கம் வெகு அண்மையில் 'மாலைநேர மீன் சந்தை'யும் இருந்துள்ளது.

சிற்றாலயமாகத் தொடர்ந்த குடிசை அமைக்கப்பட்ட காலம் சரிவரத் தெரியாதுவிட்டாலும் சில முதியவர்களிடம் விசாரித்தபோது 1900 இற்கு முற்பட்டது எனக் கூறியுள்ளனர். "ஒல்லாந்தர் கால சிறு கோயில் இன்றைய சம்பேதுருவார் மடம்" என்ற அருள்கலாநிதி யோ.எ. ஜெயசீலன் அடிகளாரின் வெளிப்படுத்தல் பழைமையை உறுதிப் படுத்துகிறது. கடல் மேவும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்ற காலத்தில் இந்தக் குடிசை 'சம்பேதுருவார் மடம்' என்ற பெயரில் தங்குமிடமாகவும், வழிபாட்டிடமாகவும் இருந்துள்ளதாக பலரும் நினைவு கூருகிறார்கள். தற்போதுவரை 'சம்பேதுருவார் மடம்' என்று அழைக்கும் வழக்கம் பலரிடம் உள்ளது. பிந்நாளில் சிற்றாலயமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

குருநகர் மான்மியம்

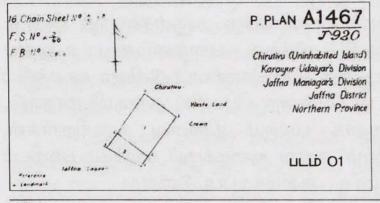
கர்ப்பம் தரித்த பெண்கள் வாரத்தில் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் ஆலயத்தை தரிசித்து எண்ணெய் ஊற்றி வழிபாடு செய்வார்கள். குழந்தை பிரசவிக்கும் நேரம் பெண்ணின் கணவன் அல்லது பெற்றோரின் ஏற்பாட்டில் சுகப் பிரசவத்திற்காக 'பறை மேளம்' முழங்குவது நடைமுறையிலுள்ளது. குழந்தை பிறந்த 31ஆம் நாள் குழந்தையை காணிக்கையாக்கி, மெழுகு வர்த்தி ஏற்றி, மகிழ்வைத் தெரிவிப்பதும் சிற்றாலயத்தில் சிற்றுண்டிகள் விநியோகிப்பதும் வழமையிலுள்ளது. இச்சிற்றாலயத் திருவிழா ஆண்டு தோறும் ஆவணி மாதம் 01 ஆம் திகதியில் நடைபெறுகின்றது.

லூர்து அன்னை சிற்றாலயம் - சிறுத்தீவு

குருநகரிலிருந்து ஒன்றரை கி.மீ. தொலைவில், இரண்டு கி.மீ. சுற்றளவில் உள்ளது சிறுத்தீவு. குருநகர் இறங்குதுறையிலிருந்து கணக் கிட்டால் பாதி தூரமாகவே இருக்கும். முற்றிலும் 'கண்ணா' மரப் பற்றை களும், சம்பு புல்லுகளும் நிறைந்த தீவாகவே உள்ளது. இத்தீவில் ஒரு பகுதி 'யாழ் கத்தோலிக்க மறைமாவட்டத்'தால் 99 வருடங்களுக்குக் குத்தகை உரிமம் பெறப்பட்ட பின்னர்தான் சிற்றாலயம் கட்டப்பட்டுள்ளது. (படம் 01; உரிமம் பெற்ற காணியின் நிலஅளவைக் குறிக்கிறது.) இதனாலேயே வேறு தேவைகளுக்கென சிறுத்தீவைப் பயன்படுத்த பலராலும் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் செயல்வடிவம் பெற முடியவில்லை.

பார்வைக்கு அழகாகக் காணப்படும் இத்தீவின் மத்தியிலுள்ள மண்மேட்டில், பிரான்ஸ் / லூர்து நகரில் தேவஅன்னை காட்சி கொடுத் ததைச் சித்திரிக்கும் வகையிலேயே சிற்றாலயம் அமைந்துள்ளது. குகை யைச் சுற்றியுள்ள சில மரங்களே உயர்ந்த மரங்களாக உள்ளன. திருவிழா நாளில் குகையிலுள்ள பலிபீடத்தில் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்.

முன்னர் மடுக் கோவிலுக்குச் செல்லும் நாட்களில் வேட்டைக்குச் செல்வதைப் பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருந்த சிலர், குருநகரில் கட்டட ஒப்பந்தக்காரரான சிங்கராயர் என்பவரது தலைமையில் 'மடு சூட்டிங் கிளப்' (M.S.Clup) இனை உருவாக்கியிருந்தார்கள். இவர்களாலேயே லூர்துமாதா குகையும், அருகாமை ஒரு தங்குமடமும் கட்டப்பட்டது. நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழலில் எறிகணை தாக்குதல்களால் முற்றாகத் தகர்க்கப்பட்ட குகை தற்போது சிறியதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு தோறும் மாசி மாதம் 11ஆம் திகதிக்குப் பின்னர் வருகின்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை திருப் பலியுடன் திருவிழா கொண்டாடப் படுகின்றது. திருவிழாவையொட்டி செய்ய வேண்டிய முன்னேற்பாடுகளை எம்.எஸ். கழகமே செய்து வந்தது. தொடர்ந்து 1947இல் இவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட புனிதவளன் விளையாட்டுக் கழகத்தினராலும், தற்போது புனித யாகப்பர் ஆலய அருட்பணிச் சபையினராலும் ஆலயம் சார்ந்த பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

திருநாள் திருப்பலி சாயந்தரமே நடைபெறுவதால் திருப்பலி காண குருநகரிலிருந்து வள்ளங்கள், சிறு படகுகளில் பெருந்தொகை யானோர் பயணம் செய்வார்கள். முன்னர் தோணிகளும் பயன்படுத் தப்பட்டன. தமக்கு இனிமையான பயணமாக இருப்பதாக பலரும் கருத்து வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

கொலைவிலக்கி மாதா சிற்றாலயம்

தண்ணீர்த்தாங்கி வீதி - புதிய கடற்கரைவீதி சந்திப்பில் தெற்கு எல்லை கடற்கரையோரம் அப்பகுதி மக்களால் மணல்கொண்டு கடல் மேவப்பட்டு 'கொலைவிக்கி மாதா சிற்றாலயம்' உருவாக்கப்பட்டது. இச் சிற்றாலயம் நாட்டிலேற்பட்ட போர்ச்சூழல் காரணமாக முற்றாக அழிவுற்றது. நாட்டில் அமைதி ஏற்பட்ட பின்னர் கடல் மேலும் மேவப்பட்டு, 2019ஆம் ஆண்டு முதல் விசாலமுள்ள ஆலயமாக காணப்படுகிறது. 2020ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கொரோனா தொற்றைத் தொடர்ந்து சுற்றாடலிலுள்ள மக்களுக்கான வழிபாடுகள் அங்கு நடைபெறுகின்றன.

ஆசனக்கோயிலின் மறைக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவை

கார்மேல் அன்னை ஆலயம்

வண. ஹென்றி யூலன் ஆண்டகையின் அனுமதியுடன், 'மனுவல் பிறதரின்' முயற்சியால் மேற்றிராசனப் பங்குக்கு உட்பட்டதாக 'உத்தரிய மாதா கூட்டமும்' 1906 இல் கார்மேல் அன்னை சிற்றாலயமும் தோற்றம் பெற்றன. இங்கு ஆண்டுதோறும் ஊழியர்களுக்கு உத்தரியத்தை அணிவித்தல் ஒரு சிறப்பான சடங்காக செய்யப்பட்டு வந்தது. காலப் போக்கில் இடையூறுகளினால் தொடர முடியவில்லை.

உத்தரியமானது அதனை அணியும் ஒருவரது முதுகிலும், மார்பிலும் கார்மேல் அன்னையின் திருவுருவம் இருக்கும் வண்ணம் செம்பு உலோகத்தினால் நீள்வட்ட வடிவில் செய்யப்பட்டு, மெல்லிய துணியால் (றிபண்) இணைக்கப்பட்டு கழுத்தில் போடக்கூடியதாக அமைந்திருக்கும். இது ஆரம்ப நிலையினருக்குரியது. சேவையின் தன்மை, மற்றும் சேவைக் காலத்தைக் கருத்திலெடுத்து 2ஆம் நிலையினருக்கு வெள்ளியிலான உத்தரியமும், 3ஆம் நிலையினருக்கு தங்கத்திலான உத்தரியமும் அணிவிக்கப்படுவதுடன் 'மூப்பர்' என்றும் அழைக்கப்படுவர். உத்தரியம் பெற்றவர்களின் மரணத்தின்போது அவர்களுக்கு உத்தரியம் அணிவிக் கப்பட்டு கார்மேல் ஆலயத்தில் விசேட வழிபாடு செய்யப்பட்டு உத்தரியத் துடனே அடக்கம் செய்யப்படுவர்.

குருநகர் மான்மியம்

கொண்டடி, பாச்சுவலை குழுமங்களைச் சேர்ந்தவர்களால் பராமரிக்கப்படும் இவ்வாலயத்தில் வாரத்தில் ஒருநாள் திருப்பலியும், வருடந்தோறும் ஆடி மாதம் 16ஆம் திகதி திருவிழாவும், தேரில் வீதி வலமும் நடைபெறுகிறது.

புனித செபஸ்தியார் ஆலயம்

1950களில் சிற்றாலயமாக தோற்றம் பெற்று பின்னர் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டு, ஆலயத்தைச் சுற்றி குடியிருந்த மக்களால் நெடுங்காலமாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது புனித செபஸ்தியார் ஆலயம். ஆண்டுதோறும் தை மாதம் 20ஆம் திகதி திருவிழாவும், தேரில் வீதி வலமும் நடைபெறுகிறது. புனித செபஸ்தியாரிடம் முன்வைக்கும் வேண்டுதல்களால் நோய்கள் குணமடைகின்றன என்ற நம்பிக்கை நீண்ட காலமாக மக்களிடம் தொடர்ந்தமையால் புனித செபஸ்தியார் பக்தி முயற்சிகள் தீவிரமடைந்தன. அங்கு செய்யப்படும் செபஸ்தியார் பொங்கல், செபஸ்தியார் அன்னதானம் போன்றவை நன்றியின் வெளிப்படுத்தல்களே. ஞாயிறு தோறும் இவ்வாலயத்தில் வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

கர்த்தர் சிற்றாலயம்

தொடர்மாடி குடியேற்றத்திட்டப் பகுதியில் 2004ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது 'கர்த்தர் ஆலயம்'. அங்குள்ள மக்களின் வழிபாட்டுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்ட இந்தச் சிற்றாலயம் நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழலால் முற்றாகத் தகர்க்கப்பட்டு, 2015ஆம் ஆண்டு புதிதாக நிர்மாணிக் கப்பட்டது. இச்சிற்றாலயம். வாரத்தில் ஞாயிறு திருப்பலியும், வருடந் தோறும் பாஸ்கு காலத்தில் திருவிழாவும் நடைபெறுகிறது.

மேற்குறித்தவை தவிர புனித அந்தோனியார் சிற்றாலயம், அருள் மாதா சிற்றாலயம் போன்றவையும், சிற்றாலயங்களாக இல்லாத றோமான் கத்தோலிக்க வழிபாட்டு இல்லங்கள் சிலவும் இயங்குகின்றன.

- 1. Rev.S.Gnana Prakasar, O.M.I.- XXV Years' Catholic Progress, 1999 -p.113.
- 2. நீலவண்ணன், களம் பல கண்ட யாழ் கோட்டை, பெப்ரவரி, 1995. ப.5)
- 3. செல்வராஜ். ஞா.ம., பருசுத்த புதுமை மாதாவின் ஆலய சரித்திர வரலாறு, 1958, பக் 47
- 4. யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனக் கோவிற் பிரதிட்டையான நூறாம் வருடோற்சவம் 1894, பக். 2.
- 5. செல்வராஜ். ஞா.ம., பருசுத்த புதுமை மாதாவின் ஆலய சரித்திர வரலாறு, 1958, பக் 46.
- 6. Rev.S.Gnana Prakasar, O.M.I.- XXV Years' Catholic Progress, 2nd Print 1999 p.116
- 7. யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனக் கோவிற் பிரதிட்டையான நூறாம் வருடோற்சவம் 1894, பக். 7.
- 8. ஜெயசீலன், யோ.அ., புனித யாகப்பர் ஆலய 150ஆவது ஆண்டு நினைவுமலர், 2011, ப.71.
- 9. புனித யாகப்பர் ஆயை 125ஆவது ஆண்டு நினைவுமலர், 1986
- 10. அர்ச் சந்தியோகுமையோர் அப்போஸ்தலர் ஆலய நூற்றாண்டு மலர், 1961

16. வாழ்வியற் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள்

திருச்சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட திருவருட்சாதனங்களில் பல சடங்கின் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதால் அவற்றை கத்தோலிக்க சமூகத் திலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டவை யாகவே இருக்கின்றன. எனவே, முடிந்தவரை சமய அனுஷ்டானங்களுடன் இம்மக்களின் சமய, சமூக சடங்குகள் வெளிக்கொண்டு வரப்படுகின்றன. இவற்றில், மரணச் சடங்கைத் தவிர ஏனையவை இயேசுவின் துன்பியல் காலமான விபூதிப் புதன்கிழமை முதல் உயிர்ப்பு ஞாயிறு வரையான 47 நாட்களில் நடைபெறுவதில்லை.

அ. கத்தோலிக்க சமயத்துடன் இணைந்தவை

1. திருமுழுக்குச் சடங்கு (ஞானஸ்நானம்)

கிறிஸ்தவ திருவருட் சாதனங்களில் முதன்மையானதும், முக்கிய மானதுமான 'திருமுழுக்கு', ஜென்ம வழிவந்த பாவத்தைப் போக்கு வதற்கும், கடவுளின் அகவாழ்வு ஆன்மாவில் பொழியப்படுவதற்காகவுமே கத்தோலிக்க குடும்பத்தில் பிறந்த குழந்தைக்கு திருச்சபையால் திருமுழுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றது. இதனால், இது சடங்கு நிலையைப் பெறுகின்றது.

பிறந்த குழந்தையின் திருமுழுக்கின் முன் ஆயத்தமாக குழந்தைக் குரிய 'தொட்டதாய்', 'தொட்டதகப்பன்' (ஞானத்தாய், ஞானத்தந்தை அல்லது ஞானப்பெற்றோர்) பெற்றோரால் தீர்மானிக்கப்படுவர். இவர்கள் பெரும்பாலும் உறவினராகவே இருந்துள்ளனர். பிந்நாளில் நண்பர்கள், அயலவர்கள் என மாற்றமடைந்துள்ளது. புதிதாக திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் நடைமுறையும் வழக்கிலிருக்கிறது.

ஞானப்பெற்றோராகத் தீர்மானிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தெரியப் படுத்தினால் அவர்கள் மறுப்பின்றி ஏற்றுக்கொள்வர். இதில் ஏழை, பணக் காரன் என்ற வேற்றுமையில்லை. பெற்றோருக்குச் சமமாகவே ஞானப் பெற்றோர் மதிக்கப்படுவர். இரண்டு குடும்பத்துக்கும் இடையிலான இந்த உறவு 'கும்பா' எனப்படும். ஒருவரை ஒருவர் 'கும்பா' என்று அழைப்பதில் மனநிறைவு அடைகின்றனர். பெண்கள் சகோதர உறவாக அழைப்பர். மன்னாரில் வசிக்கும் குருகுல மக்களிடையே பெண்களை 'கும்பாதினி' என அழைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. கரையூரில் அரிது.

குழந்தை பிறந்த ஒரு மாதத்திற்குப் பின்னர் வரும் சனிக்கிழமை, காலை ஞானத்தாய் குழந்தையைக் கோவிலுக்குத் தூக்கிவர ஞானத் தருநகர் **மான்மியம்** தந்தையும் குழந்தையின் பெற்றோரும் உடன் செல்வார்கள். தூய்மையையும் - புனிதத்தையும் குறிக்கும் அடையாளமாக குழந்தைக்கு வெள்ளை நிறத்தில் உடையும் அதே நிறத்தில் கையுறை, காலுறையும் அணிவிக்கப் பட்டிருக்கும்.

குருவானவர் செபம் செபித்த பின்னர் 'கிறிஸ் மா' தைலத்தை குழந்தையின் நெற்றியில் பூசுவார். இது முக்கியமானதொரு நிகழ்வாகும். பின்னர் சொற்ப ஆசிர்நீரைக் குழந்தையின் தலையில் ஊற்றுவார். அந்நீரை ஞானப்பெற்றோர் துடைத்துக் கொள்வார்கள். குழந்தையின் தலையைத் தொட்டுத் துடைப்பதால்தான் 'தொட்டதாய்', 'தொட்டதகப்பன்' என்ற அழைப்புப் பெயர் வழங்கி வரலாயிற்று. பேச்சு வழக்கில் "யார் தலை தொட்டது?" என்று கேட்பதுண்டு. அப்பொழுதிருந்தே ஞானப்பெற்றோர் என்னும் உரிமை அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது.

அன்றைய தினம் பெற்றோர் தமது வீட்டில் வசதிக்கேற்ப விழா வாகச் செய்வர். ஞானப்பெற்றோர் அன்று மாலை வரை குழந்தையுடனே தங்கியிருப்பர். செல்லும்போது தமது வசதிக்கேற்ப குழந்தைக்கு அன்பளிப்பு கொடுப்பார்கள்.

ஞானஸ்நானம் நடைபெற்ற நாளுக்கு அடுத்து வரும் ஞாயிற்றுக் கிழமை பனை ஓலையால் பின்னப்பட்ட பல 'கடகங்களில்' (அலுமினிய, வெள்ளித் தட்டங்களின் பாவனை பெருகியதும் கடகங்கள் மறைந்து விட்டன.) பலவகைப் பலகாரங்கள், பழவகைகள் போன்றவற்றை வைத்து வெள்ளைத் துப்பட்டாவால் மூடி, ஏவலாளர்கள் மூலம் ஞானப்பெற்றோ ருக்குக் கொடுத்தனுப்புவார்கள். இவற்றை வரிசையாகக் கொண்டு செல்லும் காட்சியைப் பலரும் பார்த்து இரசிப்பர். இப்போது வாகனத்தில் மறைப்பாய் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது.

தொடரும் நாட்களில் பிள்ளையின் முக்கிய நிகழ்வுகள், சடங்கு களில் ஞானப்பெற்றோருக்கு முக்கிய பங்குண்டு. தொட்ட பிள்ளையின் திருமண முன்னேற்பாட்டு செயற்பாடுகளில் முன்னின்று காரியமாற்றுவர்.

2. முதன்நன்மைச் சடங்கு

திருமுழுக்குப் பெற்ற, ஒன்பது வயதைக் கடந்த ஒருவர் முதன் நன்மை பெறத் தகுதியுடையவராகிறார். புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் கொடியேற்றத்துக்கு முன்பு வரும் சனிக்கிழமை முதன்நன்மை நடை பெறுவதனால், அதற்கு முன்னரே முன்னாயத்தமாக மூன்று மாதங்களுக்கு முதன் நன்மை பெறுகிறவர்களுக்கான மறைக்கல்வி கற்பித்தல் தொடங்கி விடும். இது கட்டாயமானதாகும்.

இதனை விழாவாகக் கொண்டாடுவதால், பெற்றோர் பிள்ளையின் சடங்குச் சிறப்பில் போட்டிபோட்டு செயற்படுவர். போட்டோ, வீடியோ மற்றும் சடங்கு நிறைவேறிய பின்னர் மாற்றப்படும் உடை, உபசரிப்பு கலையார்வன் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்துபவர்களாக இருப்பர்.

முதன்நன்மை பெறும் இருபாலாரும் வெள்ளை உடை அணிந் திருப்பர். பிந்நாளில் பெண்கள் 'கவுண்' அணிந்து, தலையில் துப்பட்டாவும் (நெற்), வெள்ளை நிறத்தில் 'முடி'யும் அணிந்திருப்பர். ஆண்கள் நீண்ட காற்சட்டையும், சேட்டும் அணிந்திருப்பர். வழிபாடு ஆரம்பமாகும் நேரம் ஊர்வலமாக ஆலயத்திற்குள் அழைத்துச் செல்ல, பெற்றோரும், ஞானப் பெற்றோரும் கூடவே இருந்து வழிபாட்டில் பங்கு கொள்வர்.

விசேட வழிபாடாக நடைபெறும் திருப்பலியில் முதன்நன்மை சிறார்களுக்கும் தொடர்ந்து ஏனையோருக்கும் நற்கருணை வழங்கப்படும். வழிபாட்டின் நிறைவுடன் முதன்நன்மைச் சடங்கும் நிறைவுபெறுகிறது. தொடர்ந்து முதன்நன்மை பெற்ற சிறுவர்களின் குடும்பத்தினர், உறவினர்கள் இணைந்து வாகனத்திலும், நடையிலும், சிலர் நாதஸ்வர வாத்தியங்கள் முழங்கவும் அழைத்துச் செல்வர். கூடவே வீட்டில் விசேட விழாவிற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பர்.

வீட்டுக்கு வந்ததும் 'கேக்' மற்றும் பலவகைப் பலகாரங்கள், பழவகைகள் வைக்கப்பட்ட பெரிய தட்டங்களுடன் ஞானப்பெற்றோரின் வீட்டுக்குச் சென்று, அவர்களுக்கு காணிக்கை கொடுத்து, பாதத்தை தொட்டு ஆசிபெறுவார் தொட்டபிள்ளை. ஆசி வழங்கிய அவர்கள் தமது இயல்புக்கேற்ப அன்பளிப்புச் செய்வர். அந்நேரம் வீட்டில் நடைபெறவுள்ள விழாவுக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுக்க, அவர்களும் மறுப்பின்றி விருப்புடன் கூடவே புறப்பட்டு வருவர்.

3. உறுதியூசுதல் சடங்கு

திருமுழுக்குப் பெற்று, முதன்நன்மை பெற்றவர்கள் உறுதிபூசுதல் பெறத் தகமையுள்ளவர்களாவர். கிறிஸ்தவ அர்ப்பண வாழ்வைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவர்களான 13 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு யாழ். மறைமாவட்ட ஆயர் அவர்களால் உறுதிபூசுதல் நிறைவேற்றி வைக்கப்படும்.

உறுதிபூசுதல் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர் வீட்டில் விழாவாகக் கொண்டாடுவர். ஞானப்பெற்றோரின் பிரசன்னம் கண்டிப்பாக இருக்கும். வீட்டுக்கு வந்ததும் ஞானப்பெற்றோரின் பாதத்தை தொட்டு ஆசிபெறுவார் தொட்டபிள்ளை. பிரான்ஸ், சுவிற்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளில், உறுதிபூசுதல் சடங்கு சிலவற்றில் நூலாசிரியர் கலந்து கொண்டுள்ளார். அங்கெல் லாம் வீடுகளில் திருமணத்துக்கு அடுத்த நிலையான முக்கியத்துவமும், சிறப்பும் கொடுக்கப்படுவதை அவரால் காணமுடிந்தது.

4. மெய்விவாகச் சடங்கு (திருமணம்)

பெற்றோரால் கலந்துபேசி நிச்சயிக்கப்பட்டு, உரிய நடைமுறை களின்படி நடைபெறுகின்ற திருமணமே மரபுவழி திருமணமாக ஏற்றுக் கருநகர் **மான்மியம்** கொள்ளப்படும். இதற்கு, பெண் வீட்டார்தான் மாப்பிள்ளை தேடுவதும், தீர்மானம் செய்பவர்களுமாக இருப்பர். மாப்பிள்ளை முடிவானதும் 'கும்பா' மூலம் (பெண்ணின் ஞானத்தந்தை) மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்குத் தெரியப் படுத்தி விருப்பத்தை அறிவர்.

இணக்கப்பாடு எட்டப்பட்டதும் குறித்த நாளில் மாப்பிள்ளையின் வீட்டுக்கு, பெண்வீட்டார் தமது நெருங்கிய உறவினர், நண்பர் சகிதம் சம்பிரதாய ரீதியாக 'மாப்பிள்ளை கேட்டு' செல்வார்கள். இருபகுதியினரும் கலந்துரையாடிய பின்னர் சம்மதத்தின் அடையாளமாக மாப்பிள்ளை வீட்டாரால் சிற்றுண்டி, குளிர்பானம் வழங்கப்படுவதுடன் நிறைவுபெறும். தொடர்ந்து மறுநாள் அல்லது அடுத்துவரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கு மூன்று வேளையும் தாராள உணவுகள் பெண்வீட்டாரால் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

இதேபோன்று மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் 'பெண் கேட்டு'ச் செல்வார்கள். அங்கு பெண்வீட்டாரால் ஏதேனும் தெரியப்படுத்த வேண்டிய விடயங்கள் இருப்பின் அவை பற்றி கலந்துரையாடிய பின்னர் சம்மதத்தின் அடையாளமாக மணப்பெண்ணால் சிற்றுண்டி, குளிர்பானம் வழங்கப்படும். அதைத் தொடர்ந்து, திருமண முன்னாயத்தங்கள் பற்றி இரு பகுதியினரும் கலந்துரையாடி முடிவெடுப்பர். தொடர்ந்து பெண்வீட்டார் போன்று மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் உணவுகள் அனுப்பிவைப்பர்.

அடுத்து, குறித்த நாளில் திருமணம் செய்யப்போகும் ஆணும், பெண்ணும் உத்தியோகபூர்வமாக குருவானவர் முன்னிலையில் தனித் தனியாக தமது சம்மதத்தை தெரியப்படுத்தி பத்திரத்தில் ஒப்பமிட்டுக் கொள்வதுடன் மாறிமாறி மோதிரம் அணிவித்துக்கொள்வர். அடுத்துவரும் ஞாயிற்றுக்கிழமைத் திருப்பலியில் மணமக்களிடையே 'விக்கினங்கள்' இல்லை என்பதை உறுதிபடுத்திக்கொள்வதற்காக மணமக்களின் விபரங்களை சமூகத்திற்குத் தெரியப்படுத்தும் 'கல்யாணம் கூறல்' இடம் பெறும். இது, தொடர்ந்து மூன்று ஞாயிறுத் திருப்பலிகளில் அறிவிக் கப்படும். மணமக்களிடையே 'விக்கினங்கள்' இருக்குமாயின் பொதுமக்கள் அதனைக் குருவானவருக்கு தெரியப்படுத்த முடியும். இவற்றுக்கு ஏற்றதாகவே திருணம நாள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும்.

அடுத்து, நல்லநாள் பார்த்து மாப்பிள்ளை வீட்டாரின் ஏற்பாட்டில் பத்தரினால் தாலிக்கான 'பொன்னுருக்கல்' நிகழ்வு நடைபெறும். திருமணத்துக்கு ஒரு வாரம் இருக்கையில் 'கன்னிக்கால்' நடுதல் நடைபெறும். 1970கள் வரை மணமக்கள் வீடுகளில் திருமணத்துக்கென போடப்படும் முகட்டுப் பந்தலுக்கான முதற் கம்பு நடுதலையே 'கன்னிக்கால்' என அழைத்தனர். அக்கம்பின் நுணியில் மஞ்சள் தோய்த்த துணியில் ஒரு சதம், குங்குமம், மூன்று மா இலைகள் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருக்கும். இந்நடைமுறை பின்னர் வழக்கொழிந்து முள்முருங்கை மரத்தின் கிளை

நடப்பட்டது. நோய்ப்பரவலால் அம்மரம் அழிவுறத் தொடங்கியதும் கரும்பு நடப்பட்டது. தொடர்ந்து வன்னிப்பகுதியிலிருந்து 'கல்யாண முருங்கை' மரம் அறிமுகமாகிட அதன் கிளை நடப்பட்டபோதும் அரிதாகவே நிகழ்ந்துள்ளது.

கன்னிக்காலைத் தொடர்ந்து உறவுக்காரப் பெண்களில் இருவர் மணமக்களின் குடும்பங்கள் சார்பாக உறவினர், அயலவர், அறிமுகமானவர் வீடுகளுக்குச் சென்று திருமணம் மற்றும் நாலாம் நாள் சடங்குக்கான அழைப்பை விடுப்பர். உறவுக்காரர் தவிர்ந்த எவரேனும் வந்து அவ்வழைப்பை விடுவாராயின் அத்திருமண விழாவுக்கு செல்வதை தவிர்த்துக் கொள்வர்.

திருமணத்தன்று மணமக்கள் உரிய அலங்காரத்துடன் தனித் தனியாக கோவிலுக்குச் செல்வார்கள். திருமணத் திருப்பலியில் மணப் பெண் தூய வெண்மை நிறத்தில் கைக்கு சுருக்கு வைத்த மேற்சட்டை, மற்றும் வெள்ளைச்சேலை அணிந்து, கைகள் முற்றாக மறைக்கப்பட்ட வெள்ளை நிற கையுறையுடன் தலையில் வெள்ளிக் கீரிடத்துடன் இணைத்ததாக முதுகுப் பக்கமாக நீளமான 'வேல்' (Veil) மற்றும் முகத்தை மூடி சிறிய வெள்ளைத் துப்பட்டா அணிந்திருப்பார். பெண் நடந்து செல்கையில் வேல் நிலத்தில் இழுபட்டு வருவதைத் தடுப்பதற்காகத் தோழியர் அதனைக் கைகளில் ஏந்தியவாறு வரிசையாய் வருவர். கோவிலுக்குள் நிலத்தில் இழுபட்டு வருமாறே செய்வர்.

மணமகன்; பட்டுவேஸ்டி, 'நைஸ்னல்' அணிந்து, சால்வையை நீளப்பாக்கில் ஒடுக்கமாக மடித்து கழுத்தைச் சுற்றி போட்டிருப்பார். முன்னைய உடைகளில், நடைமுறையில் தற்போது பெரிய மாற்றம் இல்லை யாயினும் சிலர் மேலைத்தேச கலாசாரத்தை எடுத்தோதும் வகையில் பெண்கள் நீண்ட வெள்ளைக் கவுணும், ஆண்கள் நீண்ட காற்சட்டையும் 'கோட்'டும் அணிவதுண்டு.

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலம் வரை மணமகனும், மணப்பெண்ணும் தனித் தனியாக அலங்கரிக்கப் பட்ட இரட்டைக் குதிரை வண்டிலில் ஆலயத்துக்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். ஆலயத்தின் முகப்பில் குருவானவர் அவர்களுக்கு ஆசீர்நீர் தெளித்து, அதிலிருந்து திருப்பலி பீடத்தின் முன்னால் (நடுவில்) திருமணத்துக்காக போடப்பட்டிருக்கும் இருக்கைகள் வரை மணமக்கள் குருவானவரால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அமர்த்தப்படுவர். இதனில் பெற்றோரும் நெருங் கிய உறவினரும் பங்குகொள்வதுண்டு. இவர்கள் ஏற்கெனவே கூடி வாழ்ந்ததாக அறியப்பட்டிருப்பின் நடுக்கோயிலில் அமர்த்தப்படாமல் திருப்பலி பீடத்தின் வலதுபக்க வெளியில் அமர்த்தப்படுவர். இதனை 'புறக்கோவிலில் கைப்பிடித்தல்' என்பர். இது அவர்களைப் பொறுத்தவரை கடுமையான தண்டனையாக இருக்கும். திருப்பலியின் இடையில் திருமணத்தின் அடையாளமாக குருவானவர் இறை ஆசீர் வேண்டி செபித்து இருவரது கைகளையும் இணைத்து ஆசீர் வழங்கிய பின்னர் மணப்பெண்ணின் முகத்தை மூடியிருந்த துப்பட்டா அகற்றப்பட்டு மணமகனால் மணப்பெண்ணுக்கு தாலி அணிவிக்கப்படும். அந்நேரம் ஆலய மணிகள் தொடராக ஒலிக்கும். இதனையே 'கைப்பிடித்தல்' என்பர். முன்னர், மஞ்சள் நூலில் கத்தோலிக்க அடையாளம் பொறிக்கப்பட்ட 'வட்டப் பென்ரன்' பாவிக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. பின்னர், மாறுபட்ட அமைப்பையுடைய தங்கச் சங்கிலி யில், கத்தோலிக்க மரபிலமைந்த வட்டப் பென்ரன் மாதிரியில் இணைக்கப் படுகிறது. இதனையே 'தாலி' அல்லது நடுத்தாலி என்பர். இது இணைக்கப்பட்ட நூல் அல்லது சங்கிலி 'கொடி' (தாலிக்கொடி) எனப்படும்.

மணமகன் தாலி கட்டும்போது நூல் அல்லது சங்கிலியை பெண்ணின் கழுத்துக்கு நேராக வளைத்து இரு முனைகளையும் தொட்டதும், அதனை மாப்பிள்ளையின் சகோதரி முறையானவர் இணைப்பார். இதனை தாலி பூட்டுதல் என்பர். சகோதரி முறையானவர் இல்லாதவிடத்து உறவுக்கார பெண் அதனை மேற்கொள்ளுவார்.

திருப்பலி நிறைவில் குருவானவரால் திருமணப் பதிவு மேற் கொண்ட பின்னர் மணமக்கள் குதிரை வண்டிலில் ஏற்றப்பட்டு ஊர்வலமாக மாதா கோவிலுக்குச் சென்று வழிபட்டு, பின்னர் மணப் பெண்ணின் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவர். (தற்போது 'மகிழுந்து' (Car) பயன்படுத்தப்படுகிறது.) மணமகள் வீட்டில் பெரிய விழாவுக்கான ஆயத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும். பந்தலின் முகப்பில் கும்பம் வைத்து குத்துவிளக்கு ஏற்றப்பட்டிருக்கும். அங்கே இருவர் நின்று ஊர்வலமாய் வருபவர்களை சந்தன, குங்குமப் பொட்டிட்டு வரவேற்பார்கள். மணமக்களை ஆரத்தி எடுத்து வரவேற்று உள்ளே அழைத்துச் செல்கையில் மணமகளின் தம்பி அல்லது தம்பி முறையானவர் மணமகனின் பாதத்திற்கு பால் ஊற்றி வரவேற்பார். இதற்கு பிரதியுபகாரமாக மணமகன் அவருக்கு மோதிரம் அணிவிப்பார்.

தொடர்ந்து ஒரு குழுவினர் மணமகனை அவர் வீட்டுக்கு அழைத் துச்செல்வர். அங்கு சிற்றுண்டி, குளிர்பான உபசரிப்பு நடைபெற்று அங்கிருந்து 'கூறை'ச்சேலை எடுத்துக் கொண்டு திரும்பியதும், தாய்மாமன் கூறைச்சேலையை சபைக்கு எடுத்துச்செல்ல அனைவரும் தொட்டு ஆசிவழங்குவர். மணப்பெண் மணமகனின் காலடியில் முழங்காலில் அமர, அவர் அவளுக்கு கூறைச் சேலையை முக்காடாகப் போடுவார். தொடர்ந்து மணப்பெண் உள்ளே அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, கூறை அணிவித்து வந்த பின்னர், உறவினர், அயலவர்கள் ஆசி வழங்குவர். அடுத்து அனைவருக்கும் உணவு பரிமாறப்படுவதுடன் திருமணவிழா நிறைவுபெறும். தற்போது திருமண விழாக்கள் மண்டபங்களில் நடத்தப்படுவதால் இந்த நிகழ்வுகளில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

134

முன்னர், இரவு படுக்கைக்கு செல்லும் தம்பதிகளின் அறைப் படுக்கையில் வெள்ளைத்துணி விரிக்கப்பட்டிருக்கும். வயதில் முதியவர் அல்லது பெண்ணின் தாய் இதனைச் செய்வார். மறுநாள் 'வெள்ளாப்பு' (விடியலுக்கு முன்) நேரம் மாப்பிள்ளையின் வீட்டிலிருந்து அவரது தாயும் தந்தையும் வந்திருப்பர். அவர்களை வரவேற்ற பெண்ணின் தாய், இருவருமாக தம்பதிகளின் படுக்கை அறைக் கதவைத் தட்டுவர். அவர்கள் கதவைத் திறக்கும்போது தாய்மாரின் முகத்திலேயே விழிப்பர். இது தம்பதிகளுக்கும் பெற்றோருக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்.

படுக்கை அறையைவிட்டு தம்பதிகள் வெளியேற; பெண்ணின் தாய் மாப்பிள்ளையின் தாயை அறைக்குள் அழைத்துச் சென்று படுக் கையை நோட்டமிட்டு தன் மகளின் 'கன்னித்தூய்மை'யைக் காண்பிக்கை யில், மகிழ்வடைந்த மாப்பிள்ளையின் தாய், அதனைப் புன்னகையால் தெரிவிப்பார். சிறிது நேரத்தால் உடை மாற்றி வரும் மகனை, வழமை யின்படி அழைத்துக்கொண்டு தனது வீட்டுக்கு புறப்படுகையில், அவனது கையில் 'சுருட்டு'ம் தீப்பெட்டியும் கொடுத்து அழைத்துச் செல்வர்.

தம்பதிகளின் அறை துப்பரவு செய்யப்பட்ட பின்னர், பெண்ணின் சகோதரன் மைத்துனரின் வீட்டுக்குச் சென்று அவரை அழைத்து வருவது வழமை. சில காரணத்தால் இந்நிகழ்வுக்கு தடங்கல் ஏற்படுவதுண்டு. அதாவது; மாப்பிள்ளையின் தாய் மகனை அழைத்துவர அதிகாலை பெண்ணின் வீட்டிற்குச் சென்றபோது எதிர்பார்த்திருந்த மகிழ்ச்சி அவளுக்கு கிடைக்காதிருந்திருந்தால், மகனை அழைத்துச்செல்ல அனுமதிக்கமாட்டார்.

தனது மகளின் மூலம் உண்மையை அறிந்த பெண்ணின் தாயும், தகப்பனும் மாப்பிள்ளையின் வீட்டுக்குச் சென்று அவர்களோடு கலந்து பேசுவர். பெண்ணின் தாயாரால் உறுதிப்படக் கூறப்பட்ட விடயம் பற்றி மாப்பிள்ளையிடம் அவரது மூத்த சகோதரி அல்லது தாய் விசாரித்து உறுதியான பின்னர், நடந்த தவறுக்காகவும், தமது செயலுக்காகவும் மன்னிப்புக் கோரி அழைத்துச்செல்ல அனுமதிப்பார். 1970களின் பின்னர் இந்த நடைமுறை இல்லாது போய்விட்டது.

சனிக்கிழமை திருமணம் நிகழ்ந்தால் திங்கட்கிழமையும், புதன் கிழமை திருமணம் நிகழ்ந்தால் சனிக்கிழமையும் 'நாலாம் சடங்கு' நடை பெறும். அன்றைய தினம் பலகாரங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள வெள்ளித் தட்டங்கள் சகிதம் மணமக்கள், மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்படுவர். அங்கு வரவேற்கப்பட்டு சிற்றுண்டியும், உணவும் வழங்கி விழாவாகக் கொண்டாடுவர். எட்டாம் நாள் மணமகள் வீட்டுக்கு தம்பதிகள் அழைத்துச் செல்வதோடு விழா நிறவுபெறும்.

பொதுவாக தம்பதிகளுக்கு முதற்பிள்ளை ஆண்பிள்ளையாக பிறந்தால் அப்பிள்ளைக்கு காது குத்தி, தோடு போடும் நடைமுறையும் இருந்துள்ளது. (திருமணம் பற்றி நேரடியாக, வாய்மொழி பாரம்பரிய ஞாபகத்தில் வெளிப்பட்ட தகவல்களையும், 1960 ஆம் ஆண்டு குருநகர், தண்ணீர்த்தாங்கி 4ம் குறுக்கு வீதியில் உள்ள வீட்டில் கட்டுரையாளரால் பார்வையிப்பட்ட 'அலங்கரிக்கப்பட்ட இரட்டைக் குதிரை வண்டிலின்' முன்னால் மணமக்கள் நிற்பதை வெளிப்படுத்தும் வரை படத்தையும் ஆதாரமாகக் கூறலாம்.)

மரணச்சடங்கு

குருநகரில் 'மரணம்' ஒரு சடங்காகப் பேணப்படுவதால் மரணத்தின் வாசலில் இருப்பவருக்கு 'அவஸ்தைபூசுதல்' (நோயிற் பூசுதல்) என்னும் சமயச் சடங்கு குருவானவரால் நிறைவேற்றப்படும். அடுத்து மரணம் நிகழ்ந்த தகவல் கோவில் 'சங்கிலித்தாமுக்கு' தெரிவிக்கப்பட்டதும், அதனை ஊருக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக கோவில் மணியை உரிய முறையில் அதாவது, ஒரு தடவை - இருதடவைகள் எனத் தனித்தனி ஒலியாக தொடர்ந்து ஒலிக்கச் செய்வார். இதனை 'இறப்பாரித்தல்' என்பர். மரண வீட்டின் அடையாளமாக முன்னால் 'தட்டுப்பந்தல்' போடப்பட்டும், வீட்டுக்கு வருவோர் இருப்பதற்கென வரிசையாய் 'வாங்குகள்' போடப்பட்டும் இருக்கும். இவ்வாங்குகளை கார்மேல் மண்டபத்திலிருந்து வாடகைக்குப் பெற்றுக்கொள்வர்.

சுற்றாடலில் உள்ளவர்களுக்கு தகவல் தெரிவிப்பதற்கும், இழவு வீட்டிற்கு வருவோரை இனங்காணுவதற்குமென 'பறைமேளம்' அடிக்கப் படும். மேளம் அடிப்பதில் மாறுபட்ட முறைகள் கையாளப்படுவதால் உறவினர், நெருக்கமானவரின் வருகையை மரணவீட்டாரால் கிரகித்துக் கொள்ள முடியும். இதனை மரண வீட்டாரின் உறவினரில் ஒருவர் நெறிப் படுத்துவார்.

மரணம் நிகழ்ந்தது முதல் உறவுமுறை மற்றும் அயல் பெண்கள் சேர்ந்து மரணித்தவரை நினைத்து புலம்பலாகப் பாடுவதுடன், அன்று இரவு பூராவும் பத்துப்பேர் வரை இணைந்து ஒப்பாரி பாடல்களைப் பாடுவர். இது இறந்தவரின் உடல் பாதுகாப்பு, ஊருக்கு தெரிவித்தல் மற்றும் உறவுகள் விழித்திருப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டதாகும்.

இறந்த மறுநாள் ஞாயிறு தவிர்ந்த எந்நாளாக இருந்தாலும் மாலை உடல் அடக்கம் செய்வதற்காக 'சேமக்காலை' (சவக்காலை)க்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். இதற்கு மர வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய 'ஒற்றைக் குதிரை வண்டி' பயன்படுத்தப்பட்டது. கோவில் நிர்வாகத்தின் பொறுப்பில் இருந்த வண்டிலின் மத்தியிலுள்ள பீடத்தில் வெள்ளைத்துணி விரிக்கப்பட்டும், வெள்ளை நூல் வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய ஒடுங்கிய கறுப்பு நிற துணியினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்கும். குதிரை வாடகைக்கு விடப்படுவதால் குதிரையின் உரிமையாளர் அல்லது குதிரையை வாடகைக்குப்பெறும் ஒருவர் வண்டிலைக் கோவில் நிர்வாகத்திடமிருந்து பெற்றுப் பயன்படுத்துவார்.

136

அழுகுரலின் மத்தியில் பிரேதம் தூக்கிச்செல்லும் நேரம் கோவில் மணி தொடராக இறப்பாரிக்கும். ஆலயப் பணியாளர்கள், தமக்குரிய சீருடை அணிந்து, சிலுவை மற்றும் மெழுகுதிரி தாங்கிகளை ஏந்தியபடி சிறிய மணியை அடித்தவாறு முன்செல்ல, கோவில் சங்கிலித்தாம் நல்மரணச் செபத்தை உரத்து வாசித்தவாறு அவர்களோடு செல்வார். இதுதவிர, பூதவுடலுக்கு முன்னால் பாடகர் 'ஒப்பாரி' பாடியவாறு செல்வதும், குதிரை வண்டிலில் மட்டுமல்லாமல் 'பாடை'யில் வைத்து பூதவுடலை ஏந்திச் செல்வதும், ஊர்வலத்திற்கு முன்னால் வெள்ளை உடை அணிந்த போர்த்துக்கேய இனத்தவரால் ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத 'பான்ட்' இசை வழங்கிச் செல்வதும் நடைமுறையில் இருந்தது.

1958ஆம் ஆண்டு தனது பேர்த்தியின் மரணச்சடங்கின்போது குதிரை வண்டில் மற்றும் வெள்ளை உடை அணிந்த 'பான்ட்' குழுவினர் பங்கு கொண்டதையும், பின்நாளில்கூட புனித யாகப்பர் ஆலய வளவில் கைவிடப்பட்ட நிலையில் ஒற்றைக் குதிரை வண்டில் காணப்பட்டதையும் கட்டுரையாளர் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

மேற்றிராசனக் கோயில் நிர்வாகத்தின் பொறுப்பிலிருந்த சேமக் காலையில் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட இடத்தில் தோண்டப்பட்ட குழிக்குள் மத அனுஷ்டானத்தோடு இறந்தவரின் பூதவுடல் அடக்கம் செய்யப்படும். இதில் கலந்துகொண்டவர்கள் மூன்று முறை மண்ணைக்கோலி குழிக்குள் போடுவர். சேமக்காலையிலிருந்து திரும்பியவர்களுக்கு வீட்டில் தேநீர் வழங்கப்பட்டு உடன் சோறுக்கும், 'ஏழுச்செலவு'க்கும் அழைப்பு விடப்படும், தவறவிடப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகளுக்குச் சென்றும் அழைப்பு விடப்படும்.

'ஏழுச்செலவு' அல்லது 'பிச்சை' என்று அழைக்கப்படும் விருந்து, மரணம் நிகழ்ந்த ஏழாவது நாள் நடைபெறும். அன்றைய தினம் மதியம் பிரேதம் கிடத்தப்பட்ட இடத்தில் பெரிய 'பனையோலைப் பாய்' விரிக்கப்பட்டு அதன்மேல் கணிசமான சோறு பரவப்பட்டிருக்கும். பாயைச் சுற்றிவர உறவினர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள ஓலைப் பெட்டிகளிலும் சோறு போடப்பட்டிருக்கும். இறந்தவர் வாழ்ந்தபோது அருந்திய உணவு வகைகள், கறி வகைகள், சிற்றுண்டிகள், பழங்கள், பலகாரங்கள், பானங்கள் போன்றவை பெட்டிகளில் பங்கிட்டு போடப்பட்டு மிகுதி பாயில் பரவிக் கிடக்கும் சோறில் கொட்டப்படும்.

மதியம் உறவினர் கூடியிருந்து விசேட இரங்கல் வழிபாடு நடத்திய பின்னர் இறந்தவரின் பிள்ளைகள், சகோதரர்கள் பாயில் கிடந்தவற்றைக் குழைத்து ஆரம்பித்து வைக்க, அனுபவமுள்ளவர்களால் தொடர்ந்து குழைக்கப்பட்டதும் உறவினர் அதனில் ஒரு பிடி கோலி அருந்துவார்கள். இதனை 'உரிமைச்சோறு' அல்லது 'மேசைச்சோறு' என்பர். இதை அருந்து வதன் மூலம் அவர்கள் மனநிறைவு அடைகின்றனர். கூடவே தத்தமது பெட்டிகளை எடுத்துக் கொள்வதிலும் ஆர்வம் காட்டுவர். வசதி கருதி வீட்டுக்கு முன்னால் போடப்பட்டுள்ள பந்தலில் யாசகர் மற்றும் வறியவர்களால் ஓலைப் பெட்டிகள் பல வைக்கப் பட்டிருக்கும். இவைகளனைத்திலும் சோறுடன், ஐந்து வகையான கறிகள் போடப்பட்டு வழங்கப்படும். இதன் காரணமாகவே ஏழாம் நாள் விருந்தை 'பிச்சை' என அழைக்கும் வழக்கம் உண்டானது. தொடர்ந்து; அழைப்பை ஏற்று வருகை தந்தவர்களுக்கு உலர்ந்த 'வாழைத்தடலில்' உணவும், உரிமைச்சோறில் ஒரு பிடியும் பரிமாறப்படும். நிகழ்வு முடிந்ததும், உறவினர், நெருக்கமானவர்களில் சிலர் மரணவீட்டாரை அணுகி பணம் வழங்கிச் செல்வதுமுண்டு. இதனை, மீளளிக்கப்படவேண்டிய பணமாகவே மரணவீட்டார் குறித்துக் கொள்வர். இறுதியாகப் பந்தல் அகற்றப்படும்.

ஆ. கத்தோலிக்க சமயத்துடன் இணைந்திராதவை

1. பூப்புனித நீராட்டுச் சடங்கு

பெண் பூப்படைந்ததை தாய் அல்லது குடும்பத்தில் எவரேனும் அறிந்துகொண்டால் உறவினர், ஞானப்பெற்றோர், அயலவரில் நெருக்க மானவர்களுக்கு தகவல் தெரிவிப்பர். மூத்த தாய்மாமனின் மனைவி அல்லது மாமி முறையான பெண் கூடிய சிரத்தை எடுத்து, பிள்ளை சார்ந்த அலுவல்களில் ஈடுபடுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். மாமியாரால் அழைத்துவரப்பட்ட பூப்படைந்த பெண், வளவில் உள்ள குப்பை மேட்டில் நிறுத்தப்படுவாள். மாமனும், மாமியுமாக அவள் தலையில் தண்ணீர் ஊற்றுவார்கள். இதனை 'குப்பைத் தண்ணீர் வார்ப்பு' அல்லது 'கண்ட தண்ணீர் வார்ப்பு' என அழைப்பர்.

உடை மாற்றப்பட்டு மாமியாரால் அழைத்து வரப்பட்ட பெண், விளக்கின் ஒளியில் விளிக்க வைக்கப்பட்டு அறையில் விடப்படுவாள். அங்கு முட்டை, நல்லெண்ணை பருக்கப்படும். நல்லெண்ணெய் மற்றும் மூலிகைச் சரக்குகள்கொண்டு அரைக்கப்பட்ட 'காயம்' போன்றவை அவள் விரும்பாமலே ஊட்டப்படும். தொடரும் நாட்களில் நல்லெண்ணெய் சேர்க்கப் பட்ட கறி வகைகள், நல்லெண்ணெயில் பொரிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருட்களே வழங்கப்படும். அந்தப் பெண் விருப்பமற்று, சிரமப்பட்டே அருந்து வாள். உடம்பு பலமிழக்காமல் பாதுகாக்க வேண்டுமாம்.

நாள் குறித்து தமது இயல்புக்கேற்ப உறவினர், அயலவர், நண்பர்கள் பெண்ணின் நண்பிகள், கூடவே கல்வி கற்கும் பிள்ளைகளுக்கு அழைப்புக் கொடுத்து பூப்படைந்த சடங்கை விழாவாகக் கொண்டாடுவர். அண்மையில் உள்ள உறவினர் அல்லது அயலவர் வீட்டிலேதான் பெண்ணின் தலையில் நீர் வார்க்கப்படுவது வழமையாய் இருப்பதால், ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட வீட்டில் வெள்ளைத் துணியால் முக்காடு போட்ட வாறு பெண் அமர்ந்திருக்க, அவள் முன்னால் வெள்ளிச் சட்டியில் பாலும், அறுகம் புல்லும் கலந்த கலவை வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

138

மாமனும் மாமியுமாகச் இணைந்து பெண்ணின் முக்காட்டுத் துணியை அகற்றி, இரண்டு கரங்களாலும் பால், அறுகம்புல் கலவையைக் கோலி, அவளது தலையில் மூன்று தடவைகள் வைப்பர். தொடர்ந்து தாய், தகப்பன் ஞானப்பெற்றோர் உட்பட உறவினர்கள் மற்றும் அயல வர்களும் அவ்வாறே செய்ததும் பெண் கிணற்றடிக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டு, கிணற்று சீமேந்து தரையில் அல்லது நீர் நிரம்பிய தொட்டிக்கு அருகாமை இருத்தப்பட்டுத் தலைக்கு தண்ணீரூற்றும் நிகழ்வு ஆரம்பமாகும்.

மாமன் மாமியை தொடர்ந்து பெண்ணின் தலைக்கு பால் வைத்த அத்தனை பேரும் நீரைக் கோலி மூன்று தடவைகள் அவளது தலையில் ஊற்றுவர். தொடர்ந்து நீராடி முடிந்த பின்னர் அலங்காரம் செய்யப்பட்டு சரிகைச் சேலை அணிந்து கொண்ட பெண்ணின் கையில், முனையில் தேசிக்காய் குத்தப்பட்ட 'சத்தகம்' ஊன்றப்பட்டிருந்த நெல் நிரம்பிய 'கொத்து' மாமனால் கொடுக்கப்பட்டு, குத்துவிளக்கு ஏத்திய குமரிப் பெண்கள் சிலருடன் ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்படுவாள்.

அலங்கரிக்கப்பட்ட முகட்டுப் பந்தலின் உள்ளே கட்டப்பட்டுள்ள மணவறையில் பெண்ணுக்கு தீபம் முதல் உணவு வகைகள் கொண்டு எடுக்கப்படும் பதினொரு வகையான ஆரத்திகளைத் தொடர்ந்து பெற்றோர், ஞானப்பெற்றோர் மற்றும் உறவுமுறைப் பெரியவர்களினதும் பாதங்களில் வீழ்ந்து ஆசி பெறுவாள். பின்நாளில் சிறப்பு நிகழ்வாக சபையினர் முன்னால் பெண் 'கேக்' வெட்டி பகிர்ந்து தனது மகிழ்வை வெளிக்காட்டுவாள். தொடர்ந்து சிற்றுண்டி, குளிர்பானம் மற்றும் உணவு வழங்கிக் கௌரவிப்பதுடன் சடங்கு முடிவுறும். தற்போது கலப்படைந்த நடைமுறைகள் சில காணப்படுகின்றன.

'அற்ஹோம்' (அற்றோம்) சடங்கு

ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவுவதை, பகிர்தலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சம்பிரதாய சடங்கே 'அற்ஹோம்'. இந்நிகழ்வு பணம் சேகரிப் பதையே பிரதான இலக்காகக் கொண்டுள்ளதால் 'பணச்சடங்கு' என்றும், ஊரவர்கள் அழைக்கப்பட்டு விருந்து பரிமாறப்படுவதால் 'இல் விருந்து' என்றும் அழைப்படுகிறது. மேற்குறித்தவாறு சுட்டப்பட்டாலும் பொதுவாக 'அற்றோம்' என்றே அழைப்பர்.

'அற்றோம்' வைப்பதற்கென தீர்மானிப்பவரால் ஒரு வாரத்துக்கு முன்னரே ஊரிலுள்ளவர்களுக்கு அழைப்பிதழ் விநியோகிக்கப்படும். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் உறவுக்கார பெண்கள் பல பிரிவு களாக, வீடுகளுக்குச் சென்று, அற்ஹோம் தினமன்று மதிய உணவருந்த வருமாறு அழைப்பு விடுவார்கள்.

ஊரவர்களின் தொழில் சார்ந்த வசதியை முன்னிட்டு, 'அற்றோம்' நான்கு நாட்கள் வரை நடைபெறுவது வழமையாயினும் இது தகவலாக **குருநகர் மான்மியம்** அழைப்பிதழில் குறிக்கப்பட்டுமிருக்கும். அற்றோம் ஆரம்பிக்கும் நாளன்று 'கிடுகு'கள் அல்லது 'தறப்பாள்'களால் பந்தல் போட்டிருக்கும். அதிகாலை ஒலிபெருக்கியில் பாடல் ஒலிக்கத் தொடங்கிவிடும். அழைப்பை ஏற்று மதியம் வருகை தந்தவர்களுக்கு பந்தலினுள்ளே உணவு பரிமாறப்படும்.

இரவு ஏழரை மணியளவில் ஆட்களின் வரவு தொடங்கிவிடும். அவர்கள் சந்தனப் பொட்டிட்டு வரவேற்கப்பட்டு விரிக்கப்பட்டுள்ள பந்திப் பாயில் அமர்த்தப்படுவர். பின்னர் இடைவெளிவிட்டு இரண்டு தடவைகள் 'சீனவெடி' தொகுதி வெடிக்கப்பட்டதும் வருகை தந்தவர்களுக்கு 'கேக்', 'பிஸ்கட்', வாழைப்பழம், குளிர்பானம் வழங்கப்படும்.

பந்தலின் உட்புறப் பின்பக்கம், ஒரு அடி உயரமும், ஒன்றரை அடி நீளமும், ஒரு அடி அகலமுமான பெட்டியும், வெள்ளைத்துணி விரிக்கப்பட்ட பெரிய தாம்பாளமும் இருக்கும். பெட்டிக்குப் பின்னால் எழுதுவதற்கு ஏற்றவாறு ஒருவர் கொப்பியுடன் அமர, மூவர் வெள்ளைத் துணியால் மூடப்பட்ட தாம்பாளத்தைச் சூழ அமர்ந்திருப்பர்.

அற்ஹோமுக்கான பணக் கொடுப்பனவு ஆரம்பமானதும் உறவினர் முதலில் தமது நிதியை கொடுக்க ஏனையோர் தொடருவர். பணம் மூவரில் ஒருவரிடம் கொடுப்பவர்கள் தாம்பாளத்தைச் சூழ இருக்கும் பணத்தைக் கொடுத்து தனது பெயரைச் சொல்ல, பணத்தைப் பெற்றவர் எழுதுபவரிடம் பெயரையும் பணத் தொகையையும் சற்று உரத்துச் சொல்ல அத்தொகை கொப்பியில் எழுதப்படும். பணம் கொடுத்தவர் இதனை அவதானிப்பார். இது பணம் கொடுப்பவருக்கும் எழுதுபவருக்கும் திருப்தியை கொடுக்கும். இதனில் சிறு தவறேனும் நிகழ்ந்திடாத வகையில் அவதானமாக இருப்பர்.

இப் பணம் ஒருவருக்குப் பலர் கொடுக்கும் வட்டியில்லாக் கடனா கும். புதிதாக அற்ஹோம் வைப்பவரை 'அ' என்று எடுத்துக் கொண்டால், அவருக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் 'ஆ' ஆகும். கடன் கொடுத்த 'ஆ'வில் அற்ஹோம் வைக்கும்போது ஏற்கெனவே கடன் பெற்றிருந்த அ', இரட்டிப்பாக அல்லது அதற்கு மேலாகவும் கொடுப்பார். 'அ'விட மிருந்து கடனுக்கு மேலாகப் பெறப்பட்ட பணம் 'ஆ' திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடனாகும்.

'அ'விடமிருந்து 'ஆ' ஏற்கெனவே அற்ஹோம் மூலமான கடன் பெற்றிருப்பின், தான் மீளளிக்க வேண்டிய பணத்துடன் சிறிய தொகையைச் சேர்த்துக் கொடுத்தால் அது 'மட்டம் கட்டுதல்' என்று சொல்லப்படும். அவர் மீண்டும் தொடராமல் முடித்துக் கொள்கிறார் தனது கடனை என்பது பொருள்.

சங்கிலித் தொடராய் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் 1956ஆம் ஆண்டு நவீன தொழில்களின் தோற்றத்துக்குப் பின்னர் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. கடன் கொடுப்பவர்களும் தாராளமாக கொடுத்து 140

உதவினர். இதன்மூலம் பெருந்தொகை நிதி கிடைத்ததால் ஒருவரால் புதிய தொழிலுக்கு முதலிடவோ, அத்தியாவசியமானவற்றைக் கொள்வனவு செய்யவோ, வருவாய் தரக்கூடியவற்றை உருவாக்கவோ முடிந்தது. எவ்வகையிலும் இப்பணம் அவருக்கு வருவாய் தரக்கூடிய ஒன்றே.

குருநகர் வாழ் மக்களிடையே மதத்தோடு இணைந்ததாக, இணையாததாக உள்ள சடங்குகள் யாவும் காலவோட்டத்தோடு இணைந்து விழுமிய மாற்றத்தையே உருவாக்கியுள்ளன. ஆனால், சடங்கில் காணப்பட்ட முன்னைய சிறப்புகள், நடைமுறைகள், வெளிப்பாடுகள் அனைத்தும் கலப்பு நிலையால் அடிப்படையை ஆட்டம் காண வைத்துள்ளது. இதற்கு எமது மண்ணில் உருவான அசாதாரண சூழ்நிலையே பிரதான காரணியாகும்.

காலத்துக்குக் காலம் உண்டான இடப்பெயர்வுகள் சமூக விழுமியங் களை புறந்தள்ளச் செய்துள்ளது. இடம் பெயர்ந்து ஆங்காங்கு தங்கி யிருந்த சூழலில் பரிச்சயமாகிய சடங்கு முறைகள் இங்கும் கலப்பாகத் தொற்றிக்கொண்டன. இவை அவரவர் இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த இடங்களின் சூழலை, அங்கு நிலவிய கலாசார நடைமுறைகளை, ஒன்றித்து வாழ்ந்த பல்சமூகத்தவரின் வெளிப்படுத்தல்களை உள்வாங்கியதாக உள்ளன.

மேலும், புலம்பெயர்ந்து இந்தியாவில் நீண்ட காலம் தங்கி இருந்தவர்களுக்கு பரிச்சயமான கலாசார நடைமுறைகளும் இங்கு புகுத்தப்பட்டு மாறுபட்ட சமூக, சமய, ஊர் சார்ந்த பல்கலப்பு கலாசார நடைமுறை நிலையை இங்கு காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

17. அறிவூட்டிய கல்விக்கூடாங்கள்

1800ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலேயே கல்விக்கூடங்கள் யாழ்ப் பாணத்தில் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. அதற்கு முன்னர் ஏனைய ஊர்களைப் போலவே கரையூரிலும் 'திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள்'தான் அறிவூட்டும் இருந்துள்ளன. மக்களுக்கு தேவையான இடங்களாக குறைந்த பட்ச அறிவையாவது புகட்டவேண்டும் என்ற நோக்கில் இயன்றவரை சிறார் கூட்டி தமிழ் எழுத்துக்கள், எண்களை மணல்மேல் கற்பித்தலை நடத்தியுள்ளனர் முன்னோர். மீன்பிடித் தொழில் கைவசம் இருந்த காரணத்தால் கல்வி கற்கும் ஆண்களின் தொகை கரையூரில் குறைவாகவே இருந்திருக்கும் எனக் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும், திண்ணைக் கல்வியின் பரிணாம வளர்ச்சியாக தோற்றம்பெற்ற 'ஏடுகள்' என்னும் ஓலைகளில் எழுத்தாணியால் எழுதும் முறை பாவனைக்கு வரத் தொடங்கியதன் பின்னர் கல்வியில் ஆண்களின் நாட்டம் அதிகரித்துள்ளது எனக் கருதமுடிகிறது. இதற்கு ஆதாரமாக, போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும், ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்தில கத்தோலிக்க மதத்திற்கான தடை நீங்கிய பின்னர் ஆண்களால் கத்தோலிக்க நாட்டுக் கூத்துக்கள் பல எழுதப்பட்டு மேடையேற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளமையை ஆதாரமாகக் கூறலாம். அக்காலத்தில் 5 புலவர்களால் 21 கூத்துகளுக்கு எழுதப்பட்டதாக வெளிப்படுத்தல்கள் உள்ளன.

1801ஆம் ஆண்டு இலங்கை தேசாதிபதியாய் இருந்த 'பிரட்ரிக் நோத்' என்பவர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சுதேசக் கல்வி விருத்திக்காக பாடசாலைகள் நிறுவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதும் 1805ஆம் ஆண்டு வரை சில இடங்களில் மட்டுமே நிறுவமுடிந்தது. 1814ஆம் ஆண்டு முதல் யாழ்ப்பாணம் வந்த மதபோதகர்கள் ஆங்காங்கு சுதேச பாடசாலை களை நிறுவி மாணவர்களுக்கு கல்வியறிவூட்ட முயற்சித்தனர். அவர்களின் தெரிவு நகரங்களாகவே இருந்தது. 1862ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்த பிரான்ஸ் நாட்டைத் தலைமையகமாகக் கொண்ட 'திருக்குடும்ப சபை சகோதரிகள்' கல்வியில் பின்தங்கிய இடங்கள், வறிய ஊர்களைத் தெரிவு செய்து பாடசாலைகளை நிறுவினர். அவற்றில் ஒன்றாக 1873ஆம் ஆண்டு கரையூரில் கல்விக்கூடமாக பெண்கள் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

கரையூரின் தெற்கே கடல்மேவி குடியேற்றத்திட்டம் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் கடற்கரை வீதியின் வடக்குப் பக்கத்தைவிட தெற்கில் கல்வி கற்றவர்கள் குறைவாக இருந்துள்ளனர். அதேவேளை, உத்தியோகத்தில் சமநிலை காணப்பட்டது. இருப்பினும், கல்வியும் உத்தியோகமும் குடிசன அடர்த்திக்கேற்ற வீதத்தைக் கொண்டு குறைவாகவே நோக்கப்பட்டன.

142

பின்னைய தரவுகள் அவ்வாறன்றி முற்றிலும் மாறாகவே காணப்பட்டன. தரம் மிக்க பாடசாலைகளில் கற்கத் தொடங்கியமையே காரணம் என்று சொல்லலாம். இந்த மாற்றத்தால் அங்கு கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் மட்டில் பெற்றோருக்கு உள்ள கரிசனை அதிகமாகியதே முன்னேற்றத் திற்கான காரணியாக இனங்காணப்படுகிறது.

பாடசாலைகள்

அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும், ஆன்மீகத் தேடலுக்கும், சமூக மேம்பாட் டுக்கும், தனிமனிதனின் - சமூகத்தின் - நாட்டின் உயர்வுக்கும் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றவேண்டிய மிக முக்கியம் வாய்ந்த நிறுவனமே பாடசாலை. இந்த வகையில் நம்பிக்கைக்கு அடித்தளமான ஆலயங்களுக்கு அடுத்த படியான நிறுவனமாக பாடசாலைகள் இருக்கின்றன.

குருநகரில்; புனித யாகப்பர் ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் 'திரு இருதயப் பாடசாலை' என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'சென் ஜேம்ஸ் பெண்கள் பாடசாலை', குடியிருப்புகளின் மத்தியில் உள்ள 'சென் ஜேம்ஸ் மகாவித்தியாலயம்' என இரண்டு பாடசாலைகள் இயங்குகின்றன.

01.12.1960இல் அரசாங்கம் இப் பாடசாலைகளை சுவீகரிப்பதற்கு முன்னர் குருநகர்ப் பங்கில் பணியாற்றிய குருக்கள் முக்கிய பங்கை வகித்துள்ளனர். அவர்களின் ஆலோசனை, வழிகாட்டல்களிலே பாடசாலை கள் இயங்கின. மாணவர்களின் ஒழுக்கம் பேணப்பட்டது. அரசாங்கம் இப்பாடசாலைகளை சுவீகரித்தபோது அன்றைய குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலயப் பங்குத் தந்தையான 'வண. பிதா எமில் பொமிக்கோ' அடிகளார் விரக்தியுற்ற நிலையில் விடுமுறை பெற்று தனது தாய் நாடான 'போலாந்து'க்குச் சென்றமையைக் குறிப்பிடலாம்.

அ. திரு இருதய பாடசாலை (சென் ஜேம்ஸ் பெண்கள் பாடசாலை)

'திரு இருதய பாடசாலை' என்ற பெயரில் தோற்றம்பெற்ற மகளிர் பாடசாலையின் ஆரம்பம் பற்றி 1873ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஆறு 'திருக்குடும்ப சபை சகோதரிகள்', ஆனி 1873இல் தமது சபைத் தலைவி 'காடி முஆசான்' (Hardy moison)இற்கு எழுதிய கடிதங்களின் மூலம் பின்வரும் தகவல்களை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. 'பிரான்ஸிய' மொழியிலான இக்கடிதங்கள் உரோமாபுரியிலுள்ள ஆவணக் காப்பகத்திலிருந்து பெறப்பட்டு 'அருட் சகோதரி பிறிஜிற் மல்லிகா' அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டவை.

"மீன்பிடிப்பவர் பகுதியில் கட்டுமானப்பணி நடைபெற்றுக் கொண்டி ருந்த அர்ச். சந்தியோகுமையோர் கோவிலின் கிழக்குப் பக்கம் 'திருக் குடும்ப சபை' சகோதரிகளால் பெண்கள் பாடசாலை நிர்மாணிக்கப்பட்டது. 'திரு இருதயப் பாடசாலை' எனப் பெயரிடப்பட்ட இப்பாடசாலை, 14.04.1873

அன்று (உயிர்த்த ஞாயி றின் மறுநாள்) ஆயர் கிறிஸ்ரோப்பர் பொன்ஜீன் ஆண்டகை அவர்களால் ஆசீர்வதித்து திறந்து வைக்கப்பட்டது. அவ் வேளை, பெற்றோரும் அதிகாரிகளும் வந்திருந் தார்கள். மூன்றாம் நாள் புதன்கிழமை பாடசாலை

ஆரம்பமானது. அன்று 80 பிள்ளைகள் இணைந்து கொண்டனர். பின்னர், மேலும் 76 பேர் இணைந்து கொண்டனர் பிள்ளைகள் எல்லோரும் கத்தோலிக்கர். இவர்களுக்கு சிலுவை அடையாளம், பரலோக மந்திரத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் தெரியாது. 14, 15 வயதுப் பெண் பிள்ளைகள் இன்னமும் முதன்நன்மை பெறவில்லை.

23 புரட்டாதி 1873இல் எழுதப்பட்ட கடிதத்தில்; "திரு இருதயப் பாடசாலை நன்றாக நடைபெறுகின்றது. முன்னேற்றம் அடைந்து வரு கின்றது. பலருக்குச் செபம் தெரியும். வாசிக்க எழுதத் தெரிந்த பிள்ளை களுக்கு கணிதமும் தையலும் படிப்பிக்கிறோம். மற்றப்பிரிவு கரும்பலகை யில் வாசித்து நிலத்தில் எழுதுகிறார்கள். இதுவரை 160 பிள்ளைகள் சேர்ந்துள்ளனர்." எனவுள்ளன.

03.10.1909 இல் 'திரு இருதய பாடசாலை' புனித யாகப்பர் ஆலயப் பங்குத்தந்தை 'வண. பி.ஏ.மருசலீன் அடிகளாரின்' மேற்பார்வைக் குள் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் 'சென் ஜேம்ஸ் பெண்கள் பாடசாலை' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. திருக்குடும்ப சபை சகோதரிகளின் கல்வி நடவடிக்கைகளில் மாற்றம் இருக்கவில்லை. 12.07.1920 இல் பெண்கள் பாடசாலையின் நிர்வாகம் 'சங். சகோதரி கிளமென்ற்' அவர்களின் தலைமையில் திருக்குடும்ப கன்னியாஸ்திரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழலால் இப்பாடசாலையில் சிலகாலம் காணப்பட்ட தழும்பல் நிலை தற்போது நீங்கக் காணப்பட்டு, இடைவிலகல் இல்லாதொழிந்து கல்வியில், விளையாட்டில், கட்டுப் பாடுகளில் முன்னேற்றம் காணப்படுகின்றது.

ஆ. சவிரியப்பா ஆண்கள் பாடசாலை

'மனுவல் பிறதரால்' ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'உத்தரியமாதா கூட்டத் திற்கு' 'சவிரியப்பா' என்பவரால் 1906ஆம் ஆண்டு அன்பளிப்பாக வழங் கப்பட்ட காணியில், ஓலையால் வேயப்பட்ட கொட்டகையில், 'சவிரியப்பா பாடசாலை' என்ற பெயரில் ஆண்களுக்கான பாடசாலை ஆரம்பிக்கப் பட்டது. கரையூரில் ஆண்களுக்கான முதல் பாடசாலை இதுவேயாகும். 144 அன்றைய தேவைக்கு அப்பாடசாலை பெரும் வரப்பிரசாதமாக இருந்த தால் பலரும் வயது வேறுபாடின்றி இணைந்து கல்வி கற்றனர். (1901 இல் பிறந்த நூலாசிரியரின் தந்தை மூன்றாம் வகுப்பு வரை அங்கு படித்தாகக் கூறியுள்ளார்.)

மக்களின் பங்களிப்பில் அருகாமையிலிருந்த காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டு, கூட்டத்தினருக்கென பெரியதொரு மண்டபம் 'அதிமேற்றாணி யார் டொன்டன்வில்' அவர்களால் 1906 இல் அத்திவாரமிடப்பட்டு 1913 இல் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. பின்நாளில் உடைக்கப்பட்ட மண்டபத்தின் முகப்பில் இந்தத் திகதிகள் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததை நூலாசிரியர் உறுதிப்படுத்துகிறார். இம்மண்டபமே அந்நாளில் கரையூரிலிருந்த ஒரே யொரு மண்டபமாகும். மண்டபம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டதும் 'சவிரியப்பா பாடசாலை' தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பிந்நாளில் பல பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றதும் இப்பாடசாலை செயலிழந்தது.

1942 இல் யாழ். மேற்றிராசனக் கோவிலில் பணியாற்றிய வண பிதா லூயி யோசேப் அடிகளார் (குருநகர்), உறங்கு நிலையிலிருந்த உத்தரியமாதா கூட்டத்தை 'கார்மேல்மாதா சபை'யாக பெயர் மாற்றம் செய்து, அதனூடாக மண்டபத்தில் இரவுப் பாடசாலையை நடத்தினார். இது சவிரியப்பா பாடசாலையின் எச்சமாகும். குருநகரின் கல்விமான்கள் பலருக்கு இந்த இரவுப் பாடசாலை ஊக்குவிப்பாக இருந்துள்ளது.

இ. சென் ஜேம்ஸ் ஆண்கள் யாடசாலை

ஆண்கள் பெரும்பாலும் மீன்பிடித் தொழில் செய்வதில் நாட்ட மிருந்ததால் கல்வி கற்பதில் அக்கறை செலுத்தவில்லை என ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாளடைவில் கல்வி கற்பதை விரும்பிய ஆண்கள், அயல் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று கல்வி கற்கவேண்டியிருந்தது. மாணவர் களின் சிரமங்களைத் தவிர்க்கும் முகமாகவும், பாடசாலை செல்லாத ஆண்களுக்கான கல்வியை வழங்கும் நோக்குடனும் வண. பி.ஏ.மருசலீன் அடிகளாரால் 1917 இல் 'சென் ஜேம்ஸ் பெண்கள் பாடசாலை'யின் வடக்கு முனையில் கட்டட நீடிப்புச் செய்யப்பட்டு ஆண்களுக்கான பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு வண. போர்ணி (Fr.Bourny) அடிகளாரின் கண்காணிப்பில் விடப்பட்டது. (மேலே காணப்படும் படம்; 1873ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட திரு இருதய பாடசாலையில் கட்டட நீடிப்புச் செய்யப்பட்டு அதில் ஆண்களுக்கான பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட மின்னரானது).

மாணவர் தொகை அதிகரித்துக் காணப்பட்டதால் கட்டட நீடிப்புச் செய்யப்பட்ட பாடசாலையின் அருகாமையிலும், ஆலயத்தின் மேற்குப்பக்க சுவரோரமும் ஓலைகளால் வேயப்பட்ட கொட்டகைகளில் வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 'சங்கைக்குரிய சகோதரி இசபெல்' (Esapol) அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராக 1920 முதல் 1934 வரை பணியாற்றினார்.

குருநகர் மான்மியம்

தொடர்ந்து, 1934ஆம் ஆண்டு முதல் 'திரு.ஜே.றோமான்' அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். இவரது பணிக் காலத்திலேதான் றெக்கிளமேஷன் குடியேற்றத்திட்டத்தில் புதிதாக கட்டப் பட்ட கட்டடத்தில் ஆண்களுக்கான பாடசாலை 1955இல் ஆரம்பிக் கப்பட்டது. இதனால், ஆலய வளவிலிருந்த ஆண்கள் பாடசாலை புதிய பாடசாலைக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இப் பாடசாலையில் தொடர்ந்தும் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய திரு.ஜே.றோமான் 1962இல் ஓய்வு பெறும்வரை அவரது கரிசனையும், பணியும் போற்றுதற்குரியதாவே இருந்தன.

ஆண்களுக்கான பாடசாலை கட்டடம் மாணவர் தொகை அதிகரிப் புக்கு ஏற்ற வகையில் கற்பித்தலுக்கு உகந்ததாக இருக்கவில்லை எனப் பலரும் குறை கூறியுள்ளனர். பாடசாலையின் சுற்றுப்புறமுள்ள தொடரான குடியிருப்புகளிலிருந்து எழும் இயல்பான இடையூறுகள் பெரும் தாக்கத் தையே ஏற்படுத்தின. அதேபோல் பாடசாலைக் கட்டடம் வகுப்பறைகளாக இல்லாது பெரிய மண்டபம், சிறிய மண்டபம், இரண்டு அறைகள் மற்றும் தலைமை ஆசிரியரின் அலுவலகம் ஆகியவற்றுடன் கட்டப்பட்டிருந்தது. 'சீடிங்பலகை' கொண்டு செய்யப்பட்ட தட்டிகளின் மறைப்பிலேயே அருகருகாக வகுப்புகள் நடைபெற்றன. அது கற்றலுக்கும், கற்பித்தலுக்கும் பெரும் இடையூறாகவே இருந்தது. இருந்தபோதும் இத்தகைய இடையூறு களையும் தாண்டி அந்நாட்களில் கல்வியில் முன்னேற்றம் கண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆளுமையில் சிறந்து விளங்கிய ஜே.றோமான் ஆசிரியரின் பணிக்காலம் நிறைவடைந்து வெளியேறிய பின்னர் சில ஆண்டுகள் சமநிலை நிலவியபோதும், தொடர்ந்து நிகழ்ந்த அதிபர்கள் மாற்றங்களால் தழும்பல் நிலையே காணப்பட்டது. சில கட்டடங்கள் பாடசாலையில் எழுந்தபோதும் கல்விச் செயற்பாட்டில் பின்தங்கிய நிலை காணப்பட்டதால், மாணவர் இணந்துகொள்ளும் வீதம் அருகத் தொடங்கின.

பொருளாதார உயர்ச்சியின் பெறுபேற்றால் எழுந்த அக்கறையற்ற நிலை, பொருளாதாரத்துக்கு மூலாதாரமான கடல்சார் தொழில்களில் பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு இருக்கும் நாட்டம், இத்தொழில்களுக்கு 'கல்வியறிவு அவசியமற்றதென்றும், பின்புலத்தில் தொழிலொன்று இருக்கிறது' என்ற எண்ணமுமே இந்த நிலைக்குக் காரணம். இருப்பினும் தற்போது பல மட்டங்களிலும் இதன் முன்னேற்றத்துக்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமை வரவேற்கத்தக்கது.

ஈ. ஆவே மரியா பகல் பாலர் விடுதி

குருநகர் குடியேற்றத் திட்டத்தில் வசித்துவந்த மக்களின் வாழ் வியலை நன்கு அறிந்திருந்த குருநகரின் முதற்குருவான அருள்கலாநிதி அன்ரனைனல் அடிகளார், 'ஒரு மனிதன் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே கலையாவன் ஒழுக்கத்தையும், ஆன்மீக வழியையும் கடைப்பிடித்து வந்தால் அவனது வாழ்வு சிறப்புடனும், ஒழுங்குடனும் வளர்ச்சிபெறும்' என்ற நம்பிக்கையில், தூரநோக்கிலான சிந்தனையோடு திரு. யோ.பி. சிக்மறிங்கம் ஆசிரியரைத் தலைவராகவும், திரு. மேஜாய் புண்ணிய புவிராஜசிங்கி அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்டு 'நெய்தல் மாநில அபிவிருத்திச் சங்கத்தை' உருவாக்கினார்.

இச்சங்க உறுப்பினர்களின் முயற்சியால், அப்போதைய யாழ். மாநகரசபை முதல்வர் திரு. அ.த.துரையப்பா (1958 - 1960) அவர்களால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்ட குருநகர் 3ஆம் குறுக்குத் தெருவுக்கும், பாரிய வடிகாலுக்கும் இடையில் இருந்த, யாழ். மாநகரசபைக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலத்தில் 'குருநகர் பாலர் பகல் விடுதி' கட்டப்பட்டது.

கணிசமான நீளத்தையும், சிறுவர்களின் கல்விச் செயற்பாட்டுக்கும் - விடுதிக்கும் - பன்முகத் தேவைக்குமான அனைத்து வசதிகளுக்கும் ஏற்புடைய கட்டடமாகவும், சிறுவர் விளையாட்டுத் தளத்தைக் கொண்ட தாகவும் அமைக்கப்பட்டது. பகல் வேளையில் வீட்டில் குழந்தையைப் பராமரிக்க வசதியற்ற பெற்றோரின் நலனைக் கருத்திற் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்ட இவ்விடுதி, 14.09.1958 இல் யாழ். மாநகரசபை முதல்வர் திரு.அ.த.துரையப்பா அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

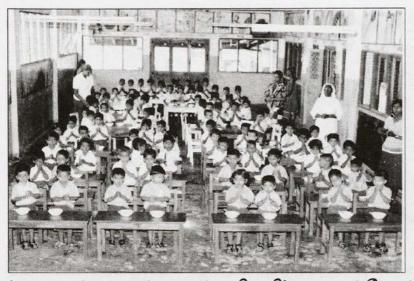
குருநகர் மக்களைப் பொறுத்தவரை புதிதானதும், கிரகிக்க முடியாத செயற்திட்டமுமாக 'பாலர் பகல் விடுதி' காணப்பட்டதால் அவர் களிடம் பலமுறை எடுத்துக்கூறி, சிரமங்களின் மத்தியில் பிள்ளைகளை உள்வாங்கியதுடன் விடுதியில் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கவும், உணவு தயாரிப்பதற்குமென பெண்களை வேலைக்கமர்த்தி விடுதியை இயங்கிடச் செய்தனர்.

குருநகர் பாலர் பகல் விடுதி சிறப்புடன் இயங்கி வந்தபோதும், இதன்மீது அக்கறைகொண்ட மேதகு ஆண்டகை எமிலியானூஸ்பிள்ளை அவர்களின் ஆலோசனை, ஒத்துழைப்புடன் விடுதியின் பராமரிப்பு, சேவை கள், வழி நடத்தல் போன்றவற்றை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை 14.09.1959 இல் சுவிஸ் நாட்டுப் பிரஜையும், சமூக சேவையாளரும், தாதியுமான

திருச்சிலுவை கன்னியர் சபையைச் சேர்ந்த 'அருட் சகோதரி கில்டிகாட்' அவர்களிடம் ஒப்படைத்து மேலும் சிறப்பாக இயங்க வழி செய்தனர்.

இலங்கை அரசால் 1961 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட 'மருத்துவ சேவை யில் ஈடுபடும் அந்நியர்

வெளியேற்றச் சட்டத்தின்' பிரகாரம் அருட்சகோதரி கில் டிகாட் அவர் கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேற வேண் டிய நிர் ப் பந்தம் ஏற்பட்டது. அவரது சிறப்பான வழிகாட்டலில் பேணப்பட்ட தும், 'பாலர் மடம்' என்று மக்களால் பெருவிருப்போடு அழைக்கப் பட்டதுமான

'குருநகர் பாலர் பகல் விடுதி', காலப்போக்கில் பிள்ளைகளின் பராமரிப் புடன் அவர்களுக்கு அறிவு புகட்டும் சேவையும் இணைந்து 'குருநகர் ஆவே மரியா பகல் பராமரிப்பு விடுதி' என பெயர் மாற்றம் பெற்று 'முன்பள்ளி'யுடன் சிறப்பாக இயங்கியது.

பின்னர் விடுதிச் சுற்றாடலைக் காரணம் காட்டி கன்னியாஸ்திரிகள் எடுத்த முடிவுக்கமைய 2015இன் ஆரம்பத்தில் விடுதியிலிருந்த மாணவர் களுடன் அவர்கள் வெளியேறினர். அப்போதைய யாழ். ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை மூலமாக குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலயப் பங்குத் தந்தையாக இருந்த அருள்பணி ஆர். எக்ஸ். நேசராஜா அடிகளாரிடம் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதுமுதல் விடுதி புனித யாகப்பர் ஆலய பங்கு நிர்வாகத்தின் பொறுப்பில் விடப்பட்டது.

விடுதியைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு துறைசார் கன்னியாஸ்திரி கள் முன்வராமையால் அக்கட்டடத்தில் உள்ளூர் மற்றும் புலம்பெயர் அமைப்புகளால் மாணவர்களுக்கான மாலைநேர மீட்டல் வகுப்புகள், பயன்தரு நூல்களைக்கொண்ட நூலகம் மற்றும் தையல் பயிற்சி, 'பேசியல்' பயிற்சி, 'கேக்' வடிவமைப்பு பயிற்சி போன்ற தொழில்சார் பயிற்சிகளை நடத்துவதற்கு பங்கு நிர்வாகத்தால் அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2018 ஆனி மாதம் பங்குத்தந்தையாக பொறுப்பேற்ற அருள்பணியோ. ஜஸ்ரின் அடிகளார், ஆலய பங்கு நிர்வாகத்தால் முன்பள்ளியை ஆரம்பிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை தவிர்த்து, 2019ஆம் ஆண்டு துறை சார்ந்தோர் அல்லாது தனியார் மூலம் ஆரம்பிக்க வழிசெய்தார். இவ்விடுதி ஆலயப் பங்கு நிர்வாகத்தின் பொறுப்பில் இருந்து விடுவிக்கப் பட்டமை தவறான முடிவு என்றும் பிறிதொரு ஆளுமைக்கு வித்திட்டுள்ளது என்றும் விமர்சனங்கள் எழாமலில்லை.

உ. முன்பள்ளிகள்

ஒருவர் உயர் இடத்தை வகிப்பதற்கும், சான்றோன் என்ற பெயர் எடுப்பதற்கும், ஆரம்ப அறிவை புகட்டுவதற்கும் முன்பள்ளிக் கல்வியே அடிப்படைக் கல்வி என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் குருநகரில் கலையார்வன் முன்பள்ளிகள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன.

- 1. புனித யாகப்பர் ஆலயப் பங்குத் தந்தை அருள்பணி எ.சார்வே (OMI) அடிகளாரால், ஆலய வளாகத்தில் 1954ஆம் ஆண்டுவரை ஆண்கள் பாடசாலை இயங்கிய கட்டடத்தில், 1963ஆம் ஆண்டு 'பாலர் பாடசாலை' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதுவே குருநகரில் தோன்றிய முதலாவது பாலர் பாடசாலையாகும்.
- 2. 1958ஆம் ஆண்டு முதல் இயங்கிவந்த 'குருநகர் ஆவே மரியா பகல் பாலர் விடுதி'யில் 'திருச்சிலுவை கன்னியர் சபை'யினரால் 1974ஆம் ஆண்டு 'ஆவே மரியா பாலர் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, விடுதியில் தங்கியிருக்கும் மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்டப்பட்டது.
- 3. குருநகர் சனசமூக நிலைய கட்டடத்தின் ஒரு பகுதியில் 1970 ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது 'குருநகர் சனசமூக நிலைய முன்பள்ளி.' அதுமுதல் ஆண்டுதோறும் பல மாணவர்களை உள்வாங்கி சிறப்புடன் தொடருகிறது. 2003ஆம் ஆண்டு முதல் 'கனடா - அமெரிக்கா சமூக சேவை அமைப்பின்' அனுசரணையுடன் புத்தாக்கம் பெற்றுள்ளமை குறிப் பிடத்தக்கது.
- 4. குருநகர் தொடர்மாடி வீட்டுத்திட்டத்தில் 1984ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது 'தொடர்மாடி முன்பள்ளி'. அங்கு வசித்துவந்த சிறார்களுக்கு பெரும் பயனுள்ளதாக இருந்த முன்பள்ளி, 2000ஆண்டு முதல் புதிய கட்டடத்தில் இயங்குகிறது.
- 5. ஏற்கெனவே ஆவே மரியா பாலர் விடுதியில் இயங்கிய முன் பள்ளி தொடர்ந்து புதிய நிர்வாகத்தின் முன்னெடுப்பில் நடைபெறுகின்றது.
- 6. 'திருச்சிலுவை கன்னியர் சபையினால்' 2015ஆம் ஆண்டு 4ஆம் குறுக்குத் தெருவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'திருச்சிலுவை முன்பள்ளி'யில் ஆரம்பத்தில் ஆவே மரியா பகல் பாலர் விடுதியைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒரு பகுதியினரும் வேறு சிறார்களும் உள்வாங்கப்பட்டு நடைபெறுகிறது.

இத்தகைய முன்பள்ளிகளின் மூலம் வளரும் சிறார்கள் ஒழுக் கத்திலும், ஆன்மீகத்திலும் வளர வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

பின்னூட்டல் வகுப்புகள்

குருநகர் மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் நோக்கு டனும், மாணவர்கள் கல்வியை தொடர்ந்து பேணுவதற்கு வசதியாகவும் உள்ளூர் மற்றும் புலம்பெயர் வாழ் குருநகர் மக்களின் அமைப்புகள் மூலம் பின்னூட்டல் வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன.

1. 1997ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'குருநகர் கல்வி முன்னேற்ற கழகம் (பிரான்ஸ்)' அமைப்பினரால், கல்வி கற்கும் மாணவர்களில் ஆர்வத் துடன் முன்வரும் மாணவர்களுக்கு மாலை நேரம் மற்றும் விடுமுறை நாட்களில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மூலம் வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.

- 2. யாழ்ப்பாண மறைக்கல்வி நடுநிலையத்தில் கற்கைநெறியைப் பூர்த்தி செய்து தேர்வில் சித்தியடைந்தவர்கள் மூலம், புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் 1997ஆம் ஆண்டு முதல் 'அறநெறிப் பாடசாலை' நடைபெற்று வருகிறது பாடசாலைகளில் கற்கும் தரங்களுக்கமைய பிரிக்கப்பட்ட இரு பாலாருக்கும் சனி, ஞாயிறு நாட்களில் மறைக்கல்வி வகுப்புகள் நடத்தப் படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் முதன்நன்மை மற்றும் உறுதிபூசுதல் பெறும் மாணவர்களுக்கு விசேட வகுப்புகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.
- 3. 2005ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'குருநகர் சமூக அபிவிருத் திக்கான இணையம் பேர்ஹன் - ஒஸ்லோ' அமைப்பினரால், 5ஆம் ஆண்டுக்கான புலமைப்பரிசில் பரீட்சையை இலக்காகக் கொண்டு 3ஆம் ஆண்டு முதல் 5ஆம் ஆண்டு வரை கற்கும் மாணவர்களை உள்வாங்கி கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கி, பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களால் மாலைநேர வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.
- 4. 'குருநகர் சமூகசேவை அமைப்பு ஜேர்மன்' அமைப்பினரால் 5ஆம் ஆண்டில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக் குரிய வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.
- 1. அருட்சகோதரி யுஸ்ரீனா, முத்தான சொத்து (கடிதங்களின் தொகுப்பு), ஜீன் 12, 2009, பக். 153

18. பல்வகை திறமையாளர்கள்

போர் வீரர்கள், கப்பல் கட்டுபவர்கள், கப்பல் ஓட்டுபவர்களாக, விளங்கிய கரையூர் குருகுல மக்கள், அரசியல் மாற்றம், பொருளாதார விருத்தி, புதிய கண்டுபிடிப்புகளால் உலகில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் காரணமாக தத்தமது தொழிலை இழக்க நேரிட்டது. அவ்வாறு தொழில் இழந்தவர்கள் தமது வசதிக்கேற்ப விரும்பிய இடங்களில் குடியேறி வாழத் தலைப்பட்டனர். கடற்கரையை அண்டிய பகுதிகளில் குடியேறி யோர் கடற்றொழிலை ஜீவனோபாயத் தொழிலாகத் தெரிந்து கொண்டனர் என ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்களில் கல்வியைத் தொடர்ந்தவர்கள் ஒரு பகுதியினர் அரச மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் சேவையாற்றியுள்ளார்கள்.

அ. அரச உத்தியோகங்கள்

அந்நியர் ஆட்சிக்காலங்களில் அரச உத்தியோகங்கள் பலவற்றில் சேவையாற்றி உள்ளார்களென மேலெழுந்தமானமாக தகவல்கள் உள்ள போதும் முழுமையான மற்றும் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய தகவல்கள் அரிதாகவே உள்ளன. அதனால், முடிந்தவரையான தேடல்களில் பெறப் பட்ட தகவல்கள் இங்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

"போர்த்துக்கேயரால் 'அல்பந்தகோ' என்னும் கடற்றுறைகளில் அறவிடப்படும் தீர்வை (துறைமுகவரி) வசூலிக்கத் தொடங்கியபோது அதற்குப் பொறுப்பான 'அடப்பனார்' என்னும் பதவியை ஒருவர் வகித்துள்ளார். " ' (ஒல்லாந்தர் காலத்தில் குருகுல சாதியின் தலைமைக் காரருக்குரிய பதவிப்பெயராகவும் கருதப்பட்டது). அவர் வசித்த வீதி 'அடப்பன்' வீதி என்று அழைப்புப் பெயராகவும் பின்னர் யாழ்ப்பாண மாநகரசபையில் பதிவுப் பெயராகவும் தொடர்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தத் தீர்வையின் பெயரே கரையூர் துறைக்கு 'அலுப்பாந்தி' என்ற அழைப்புப் பெயராக தொடர்ந்துள்ளது

"ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கால ஆரம்பத்தில் 'நிருபப்பகுதி' அதிகாரி யாக 'மனுவல் அந்திராசி' என்னும் கரையார் தலைவனை நியமித்து 'முதலியார்' பட்டம் அளித்துள்ளார்கள்." ²

"போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமது தேவையை நிறைவு செய்வதற்காக அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டதே 'முதலியார்' என்னும் பட்டத்துடனான பதவி. தமது ஆட்சிக்கு விசுவாசமாக இருக்கக்கூடிய வர்கள் இப்பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்குப் பின்னர் ஒல்லாந்தரும் அவ்வாறே தொடர்ந்தனர். ஆங்கி லேயர் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் முதலியார் பட்ட பதவியை 1798ஆண்டு கருநகர் மான்மியம் ஆரம்பித்தனர். இப்பதவிக்கான நியமனம் இலங்கை ஆளுனர்களாலேயே வழங்கப்பட்டது. 1930களில் இப்பதவி இல்லாதொழிந்தது." ³

"1789ஆம் ஆண்டு (ஒல்லாந்தர் காலம்) டொன் தீயோகு வர்ண குலசூரியர் 'அரச நிலையிட்ட முதலியார்' பட்டத்தைபெற்று, மிக உயர்ந்த பதவியாகிய 'றெஸ்பதோர்' (Respadore) பதவியையும் வகித்துள்ளார். ('டொன்' என்பது போர்த்துக்கேயரால் வழங்கப்பட்ட பட்டமாகும்).

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் (1798) தொம்மைப்பிள்ளை அந்தோனிப் பிள்ளை என்பவர் கோட்டை இராணுவத்தின் சிறாப்பராக கடமை யாற்றியுள்ளார்.

இதே ஆண்டு முதல் தொடராக பல ஆண்டுகள் குருகுலசூரியர், சமரசேகரம், தொம் பிலிப்பு சங்கரப்பிள்ளை, விசயரத்தினம், சவிரிமுத்து, திசைவீரசிங்கம், வைத்தியாம்பிள்ளை நல்லதம்பி, சந்தியாப்பிள்ளை ஆகியோர் முதலியார் பட்டத்தையும், சந்திரசேகரம் யாழ்ப்பாண கச்சேரி யில் சிரேஷ்ட முதலியார் பட்டத்தையும், அந்தோனிப்பிள்ளை மரியைப் பிள்ளை அரசநிலையிட்ட முதலியார் பட்டத்தையும் பெற்றுப் பதவி வகித்துள்ளனர்" ⁴

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் 'துயரலோக ஆத்மசோக பஞ்சவர்ணத் தூது' என்னும் அம்மானையை எழுதிய ம.வி.அந்தோனிப்பிள்ளை 'மெஸ்' பதவியை வகித்துள்ளார்.

நிர்வாகசேவையில் திரு. பெஞ்சமின் அவர்கள் கரையூரில் முதலாவது 'விதானை'யாகப் பணியாற்றியுள்ளார்

இவர்களைப் போன்று அந்நியர் ஆட்சிக் காலத்தில், குறிப்பாக ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலே பலர் அரச - தனியார் துறைகளில் சேவையாற்றி உள்ளார்கள். உதாரணமாக 1920இல் பிறந்த 'டி.ஏ.கிளமென்ற்' மற்றும் அன்ரனி வெலிச்சோர் என்பவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களது பணிக்காலத்தில் இருபது பேர் வரையானோர் கொழும்பில் தங்கியிருந்து பணியாற்றியுள்ளனர். இவர்களைப் போன்று பல குழுவினர் தங்கியிருந்து பணியாற்றியபோதும் அவர்கள் பற்றிய நிறைவான தகவல்களைப் பெறுவது சிரமமாக உள்ளதால், சில ஆண்டுகள் வெற்றிடமாகவே காணப் படுகின்றன. தொடர்ந்த காலங்களில் அரச உத்தியோகங்களுடன் தனியார் துறைகளிலும் சேவை ஆற்றியவர்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் வசிக்க வேண்டிய நிலை, பலதரப்பட்ட அந்தஸ்து உள்ளவர்களுடன் பழக வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள், மாறுபட்ட கலாசாரச் சூழல்களைச் சந்திக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் போன்றவற்றால் உத்தியோகம் செய்பவர்களில் சிலரது நடைமுறைகளில் மாறுதல்கள் உருவாகின. இந்த மாறுதல்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து தம்மைப் பிரித்துப் பார்க்கும் மனநிலையையும் தோற்றுவித்தது. சிலர் தமது வசிப்பிடங்களையும் மாற்றம் செய்த நிகழ்வுகள் இத்தகைய மனநிலையின் பிரதிபலிப்பேயாகும்.

152

சிலரது நடவடிக்கைகள் கசப்பானதாக இருந்தபோதும் பலர் தாம் வகித்த அரச உத்தியோகங்களால் பெருமையைத் தேடித் தந்துள் ளளனர். இவர்கள் அனைவரினது பெயர்களையும் தவறவிடாமல் பட்டிய லிடுவது சிரமமானதாகவே உள்ளது. 2005ஆண்டு வெளிவந்த எனது 'கடலலைகள் கொஞ்சும் நகர்' நூலில் முடிந்தவரையான தேடலில் கிடைத்தவை வெளிப்படுத்தப்பட்டபோதும், சிலரது பெயர்கள் விடுபட்டுள் ளதாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இதனாலும், பெயர்களை சேகரித்து ஒழுங் கமைப்பதிலுள்ள சிரமம் காரணமாகவும் நூலாசிரியர் அறிந்த வரையிலும், இயன்ற வரை விசாரித்துக் கிடைத்த தரவுகளின் அடிப்படையிலும் விசேட பதவிகள் தவிர்ந்த ஏனைய பதவிகளில் உள்ளவர்களின் பெயர்கள் உள்ளடக்கப்படாது பதவிப் பெயர்களும், பதவி வகித்த மற்றும் தற்போது வரையில் பதவி வகிப்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

விசேட பதவிகள்

திரு. பிலிப் கிறிஸ்சாந்தூஸ்: அமெரிக்காவில் நாசா விண்வெளி ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மண்ணியல் விஞ்ஞானி.

திரு. அல்பிரட் அன்ரனி கிறிஸ்ரி: அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகத்தில் பௌதீகத்துறை விரிவுரையாளர். இவரது துறைசார் ஆக்கங்கள் பல்வேறு நூல்களில் வெளிவந்துள்ளன.

திரு. அன்ரன் அல்பிறட்: அரசாங்க அதிபர். இளைப்பாறிய பின்னர்

மக்கள் வங்கியின் உயர்பீட ஆலோசகர்.

திருமதி அல்பிரட் சவுந்தரசிங்கி: அரசாங்க அதிபர். பின்னர் இலங்கைப் பிரதமர் S.W.R.D. பண்டாரநாயக்காவின் நிரந்தர செயலாளர். தொடர்ந்து, ஜக்கியநாடுகள் சபையில் South East Asiaவின் Food & Agricultural Organization (F.A.O) இல் பிராந்திய பணிப்பாளர் நாயகம்.

வைத்திய கலாநிதி அ. ஞானசோதி: வடமாகாண மற்றும், யாழ் மாவட்ட சுகாதாரப் பணிப்பாளராகவும் பின்னர், யாழ் மாநகரசபையில்

சுகாதார வைத்திய அதிகாரியாகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

திரு. A.P.R. டேவிற்: இலங்கை இராணுவத்தில் மேஜர் ஜெனரல். திரு. எம். ஜேக்கப்: கேணல் கடெற்

திரு. ஆ.அன்ரனி, திரு. பெ.பற்றிக் ஆகியோர் பதில் நீதியரசர்கள்.

திரு. பி.எம். யோண்: யாழ்ப்பாண மேயர் (சில நாட்கள்).

திரு. ஆ. ஜேக்கப்: யாழ்ப்பாண மேயர் (சில நாட்கள்).

திரு. ச. அலோசியஸ்: உதவி மேயர்.

மாநகரசபை உறுப்பினர்கள் 12 பேர். இவர்களில் சிலர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் தெரிவாகியுள்ளனர்.

ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி 28 குருக்களும், 18 கன்னியாஸ்திரிகளும் உள்ளனர். இவர்களில் பலர் இலங்கை மற்றும் குருநகர் **மான்மியம்** மேலை நாடுகளில் உயர் கல்வி கற்றதுடன் அந்நாடுகளில் பணியாற்றியு முள்ளனர். இலங்கையில் உயர் பதவிகளை வகிப்பதுடன் பல சகோதரிகள் ஆசிரியத்தொழில் மற்றும் மருத்துவத் தாதிகளாகவும் பணியாற்றுகின்றனர்.

1. வங்கி:

தேசிய சேமிப்பு வங்கி முகாமையாளர் 01, அலுவலகர் 02.

இலங்கை வங்கி முகாமையாளர் 01, அலுவலகர் 04.

மக்கள் வங்கி முகாமையாளர் 02, அலுவலகர் 02.

கொமர்ஷல் வங்கி அலுவலகர் 03.

சம்பத் வங்கி அலுவலகர் 02.

யூனியஸ் வங்கி அலுவலகர் 01.

2. வைத்தியர்கள்: MBBS 10, ஆயுர்வேதம் 05.

3. வைத்தியத் துறை: ஆய்வுகூடம் 01, இரத்தவங்கி 01,

மலேரியாத் தடுப்பு 01.

4. கல்வித் திணைக்களம்: பணிப்பாளர் 04, நிர்வாக அலுவலகர் 01,

அதிபர்கள் 21, உப அதிபர்கள் 04, பணியாளர் 04, ஆசிரியர் 100 +

முன்பள்ளி ஆசிரியர் 05,

மறைக்கல்வி ஆசிரியர் 75. இவர்களில் பயிற்சி

ஆசிரியர்கள் 24.

5. துயால் திணைக்களும்: உயர் பதவிகள் 02, ஊழியர்கள் 14.

6. உள்ளுராட்சி: சாரணர் இயக்க ஆணையாளர் 01,

எழுதுவினைஞர் 03, பிரதம லிகிதர் 01.

7. கலால் திணைக்களம்: காவலர் 05

8. சிறைச்சாலை: காவலர் 08, களஞ்சியப் பொறுப்பு 01.

9. காவல்துறை: பிரதம லிகிதர் 03, காவலர் 15.

10. தரைய்படை: சாஜன்ட் 03, படையினர் 14.

11. கடற்படை: படையினர் 06, களஞ்சிய பொறுப்பாளர் 01.

12. விளையாட்டு: விளையாட்டுத்துறை அதிகாரிகள் 03.

13. நீதிமன்றம்: சட்டத்தரணிகள் 09, எழுதுவினைஞர் 02,

பதிவாளர் 01, செயலாளர் 01,

ஆராச்சியார் 01, பிஸ்கால் 01, பணியாளர் 10.

14. தொடருந்து சேவை: சாரதி 02, நிலைய அதிகாரி 03.

15. அரச மரக்கூட்டுத்தாபனம்: டிப்போகீப்பர் 02, பணியாளர் 10.

16. உய்யுக்கூட்டுத்தாயனம்: பரிசோதகர் 01.

17. காட்டு இலாகா: அதிகாரிகள் 02, பணியாளர்கள் 09.

18. வசயலகம்: கட்டட படவரைஞர் 03, லிகிதர் 01,

எழுதுவினைஞர் 01.

19. பிரதேச செயலகம்: கிராமஅலுவலகர் 10, விவாகப் பதிவாளர் 01.

பணியாளர் 03

20. போக்குவரத்துச் சபை: நடத்துநர்கள் 15.

மேற்பார்வையாளர் 01, பணியாளர் 06. 21. நில அளவை:

22. மீன்பிடி கூட்டுத்தாபனம்: கல்லூரி அதிபர் 01, விரிவுரையாளர் 01,

பொறுப்பதிகாரி 01, பரிசோதகர்

23. நீர்ப்பாசனப் பகுதி: மேற்பார்வையாளர் 01.

24. வருந்தெருக்கள் திணைக்களம்: மேற்பார்வையாளர் 01.

25. கூட்டுறவுத் திணைகளம்: பரிசோதகர் 01, பணியாளர்கள் 05.

26. காணிக் கந்தோர்: உதவி ஆணையாளர் 01.

பணியாளர் 27. துறைமுகம்: 03.

பணியாளர் 28. மதிப்பீட்டு பகுதி: 01

உறுப்பினர்கள் 12, பணியாளர் 10. சந்தை 29. மாநகரசபை:

மேற்பார்வையாளர்கள் 7, சுகாதார மேற்பார்வை

யாளர்கள் 4, சுகாதார பரிசோதகர்கள் 5.

பணியாளர் 25. 30. மின்சாரசபை:

பணியாளர் 31. தீயணைப்பு: 01.

32. வடகடல் வலைத் தொழிலகம்:

பணிப்பாளர் 01, நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர் 01, பெண் பணியாளர் 26, ஆண் பணியாளர் 50.

33. வநவாட் வெளண்டேஷன் வலைத் தொழிலகம்:

முகாமையாளர் 02, பெண் பணியாளர் 88, ஆண் பணியாளர் 10.

34. கைய்ணி தொழிலகம்: பயிற்சியாளர் 02, பணியாளர் 10.

35. வசன் ஜேம்ஸ் கைத்தறி தொழிலகம் : பொறுப்பாளர் 01, பணியாளர்

36. குருநகர் கைத்தறி தொழிலகம் : பொறுப்பாளர் 01, பணியாளர்

பொறுப்பாளர் 01, பணியாளர் 40. 37. பீழ தொழிலகம் :

பல்துறைகளிலும் சாதாரண மற்றும் 38. தனியார் துறை :

பதவிகள் 20.

குறிப்புகள்

- 1. இணையவழித் தகவல்
- 2. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, ஆ, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், புதிடில்லி, 2001, பக். 82.
- 3. இணையவழித் தகவல்
- 4. யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனக் கோவிற் பிரதிட்டையான நூறாம் வருடோற்சவம்- 1894, பக்.4

19. குருநகரில் வேருன்றியுள்ள பண்பாட்டு வழக்காறுகள்

'இயற்கையின் மீதும், தன்மீதும் மனிதன் கொண்டிருக்கும் கட்டுப் பாடு, மனிதனுடைய உடை, ஆயுதங்கள், கருவிகள், மறைவிடம், ஆன்மீகம், மொழி, இலக்கியம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியது பண்பாடு' என ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இந்தப் பண்பாடு; மனிதனுடைய வாழ்வியல் முறைமையிலான தேவைகள், விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ளுவதை யாகக்கொண்டு நம்பிக்கைகளாக வீடுகளில் -வாழ்வில் இயல்பாய் கடைப்பிடிக்கப்படுபவை. குறிப்பாக சமையல் முறைகள், கைவைத்தியம் மற்றும் நோய்க் கிருமிகள், நுளம்பு, கொசுக்களை விரட்ட வாசலில் மஞ்சள் நீர் தெளித்தல், வேப்பம் இலை கட்டுதல் போன்ற முறைகளையும் கொண்டதாக இருப்பதால் நமது பண்பாடு பழமையானது, ஆழமானது, அர்த்தமுள்ளது. தமிழ்மொழியின், தமிழர் தாயகப் பிணைப்பின் ஊடாகவும், தமிழர் மரபுகள், வரலாறு, கலைகள், யாத்திரைகள் ஊடாகவும், சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தளங்கள் மூலமாகவும், நம் உணவுகள். உடைகள், கொண்டாட்டங்கள், மதங்கள், மரபுகள், சடங்குகளின் மூலமாகவும் பேணப்படுவது தனித்துவ பண்பாட்டுக் கூறுகளே. இன்றைய காலகட்டத்தில் வாழ்வியற் பண்பாட்டிலிருந்து விடுபடுவதற்கான மாற்றங்கள் வீட்டில் பாவிக்கப்படும் பொருள்களில் இருந்து உடை, உணவுசார் பண்பாடு மற்றும் கலாசார - ஆன்மீக நடவடிக்கைகளிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சிந்தனைப் பரம்பலை முழுமையாக மாற்றியுமுள்ளது.

புனிதர் பக்தி முயற்சிகள்

மக்கள் தாங்கள் புரிந்துகொண்ட இறை நம்பிக்கைகளை தங்கள் விளக்கத்திற்கேற்ப, வாழ்வியல் சூழ்நிலை ஏற்படுத்திய தேவைக்கேற்ப வெளிப்படும் பண்பாட்டுக் கூறுகளை பக்திமுயற்சிகள் எனக் கொள்ளலாம்.

"பழம் தமிழர் கடவுள் வழிபாட்டினை தாம்வாழும் நிலத்தின் இயல்புகளோடு பொருந்துவதாகத்தான் செய்தனர். கடவுள் தத்துவ நிலை யையும் தாம் வாழும் நிலம், வாழ்வியல் இவைகளுக்கு அமையவே கண்டார்கள். இவற்றுள் கடலும் கடல் சார்ந்த பெருமணல் உலகமுமாகிய 'நெய்தல்' நில மக்கள் வருணனை கடவுளாக வழிபட்டனர்." '

கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய நெய்தல் நில (கரையூர்)க் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் இறை வழிபாட்டுடன் சிறுதெய்வ வழிபாடு புனிதர் வழிபாடாக 156 மருவி, தூய அந்தோனியாரை தமது தொழில்வள பாதுகாவலராக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். தங்குவலைத் தொழிலிற்குச் செல்கிறவர்கள் தாம் தங்கியிருக்கும் தீவுகளில் அந்தோனியாருக்கு சிறிய ஆலயங்கள் அமைப்பது வழக்கம். சில சமூகங்கள் தமது பங்கு புனிதர்களை குல தெய்வமாக ஏற்று வழிபடும் முறைமைகளுள் 'குருநகர் யாகப்பர் ஆலயப் பங்கு'ம் அடங்கும். புனித யாகப்பரை குலதெய்வமாக ஏற்றுக்கொண்ட குருநகர் மக்கள் மரியன்னை மற்றும் அந்தோனியார், புனித செபஸ்தியார் உட்பட சில புனிதர்களில் நம்பிக்கைகொண்டு வழிபடுகிறார்கள். அந்த வழிபாட்டின் ஒரு அங்கமாகவே புனித யாத்திரைகள் விளங்குகின்றன.

புனித யாத்திரைகள்

பொதுவாக யாத்திரைகள் ஆன்மீக செயற்பாடுகளுக்கு உறுதுணை யாகவும், ஊக்கமளிப்பவையாகவும், வளர்ப்பவையாகவும் அமைவதுடன் உடல் நோய்களைக் குணமாக்கும், உள்ளத்தை ஆற்றுப்படுத்தும், ஆழ்மனதில் படிந்திருக்கும் மனக்காயங்கள் - கசப்புணர்வுகளைப் போக்கும் ஆற்றல் மிக்கது. வடபுலத்தில் இடம்பெறும் யாத்திரைகளில் குருநகர் மக்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் கலந்துகொள்வர். மருதமடு, புல்லாவெளி, பாலைதீவு திருவிழாக்களின்போது குருநகர் வெறிச்சோடிக் கிடக்கும்.

நெருக்கமான வீட்டுச் சூழலில், அடர்த்தியான குடும்ப உறவுகளில் ஐக்கியப்பட்டு வாழும் இம்மக்களுக்கு இவ்வாறான யாத்திரைத் திருத்தலங்கள் நோய்களைக் குணமாக்கும். உடல் நோய்களை மட்டுமல்ல ஆழ்மனதில் படிந்திருக்கும் மனக்காயங்கள் கசப்புணர்வுகளை போக்கி உள்ளத்தை ஆற்றுப்படுத்தவும் வல்லது. சுத்தமான காற்று, நல்ல இயற்கை சூழல். பிள்ளைகள், உறவினர், வெளியாட்களுடன் பேசப்பழக அத்துடன் செபிக்க, தியானிக்க போதிய நேரவாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இயந்திர வாழ்வுச் சூழலை, மறந்து இயற்கையின் சூழலை முழுமையாக அனுபவிக்க இவர்களின் முன்னோர்கள் காட்டிச்சென்ற வழிகள் முழுமனித மேம்பாட்டிற்கும் உந்துதலாக அமைகிறது.

யாத்திரை செல்லும் ஆலயங்களில் சில நாட்களையோ, ஓரிரு வாரங்களையோ விடுமுறையாகக் கழிப்பதில் பெருவிருப்பம் உள்ளதனால் செலவினத்தைப் பொருட்படுத்தாது, தூரத்திலுள்ள ஆலயங்களுக்கும் செல்லத் தவறுவதில்லை. அவ்வாறு யாத்திரை செல்லத் தீர்மானிக்கும் ஆலயங்கள் அமைந்துள்ள பகுதி, தங்களது வாழ்வியற் சூழலிலும், இயற்கை வனப்பிலும் மாற்றமுள்ளவையாக இருப்பதாலே பெரும்பாலும் விரும்பிச் செல்கிறார்கள். வடபகுதியைத் தவிர இலங்கையின் வேறு பகுதிகளிலும் உள்ள கத்தோலிக்க ஆலயங்களுக்கும் யாத்திரை சென்று வருவதுண்டு.

இத்தகைய யாத்திரைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் தங்களின் வேண்டுதல்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்ற நம்பிக்கை அவர்களிடம் குருநகர் **மான்மியம்** நிறையவே இருக்கிறது. வேண்டுதலை முன்வைத்து பக்தியுடன் திருவிழாக் காலங்களைக் கழிப்பார்கள். நேரந்தவறாது ஆராதனைகளில் பங்கெடுத்தல், ஓய்வு நேரங்களில் ஆலயத்தைத் தரிசிக்கச் செல்லுதல், கூட்டாக வழிபாடு களில் ஈடுபடுதல், செபித்தல் போன்றவற்றால் தமது வேண்டுதல்களுக்கு உயிர்கொடுக்கிறார்கள். பிரயாணங்களின்போது ஏற்படுகின்ற இடையூறுகள், சிரமங்கள் அனைத்தும் வேண்டுதல்களுக்கு வலுச்சேர்ப்பதாகக் கருது வதால் யாத்திரையைத் தொடர்கிறார்கள். இவற்றை 'தரைப்பயண யாத்திரை', 'கடற்பயண யாத்திரை', 'தரை - கடற்பயண யாத்திரை'களென வகுக்கலாம்.

இடங்களுக்கான யாத்திரைகளாயின் ஒரு முன்னரே ஆயத்தங்களை மேற்கொள்ளத் தொடங்கிவிடுவர். தலத்தில் தங்கியிருக்கும் நாட்களின் தேவைக்கேற்றவாறு அத்தியாவசிய மற்றும் உப உணவுப் பொருட்கள், தாமே உப்பிட்டு உலரவைத்த கடலுணவு கள், சிற்றுண்டிகள் போன்றவற்றைச் சேகரித்துக்கொள்வர். மட்டுமல்ல உறவினர், அயலவர், நண்பர்கள் எவரேனும் தனித்து வருவார் களாயின் அவர்களை அழைத்து உணவு கொடுப்பதற்கும் என போதிய அளவு உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்வது வழமை.

அ) தரைப்பயண யாத்திரைகள்

சாட்டி யாதயாத்திரை

ஸ்பானிய நாட்டின் கொம்பஸ்ரெலாவிலுள்ள தூய யாகப்பரின் கல்லறையில் மன்றாடுவதற்கு பாதயாத்திரை என்ற பக்தி முயற்சி ஆறாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் தொடங்கப்பட்டது. 100 மைல்களிற்கு மேல் கால்நடையாக செல்லும் பழக்கம் அங்கு இன்னமுமுண்டு.

நாட்டின் சமாதானத்திற்காக குருநகர் புனித யாகப்பர் பங்கு மக்கள் 2002 தொடக்கம் தவக்காலத்தில் ஒரு சனிக்கிழமை சிறு சிலுவை களை தோளில் தாங்கி சிறுவர், வயோதிபர், இளைஞர், குடும்பத்தவர் இணைந்து தீவகத்திலுள்ள சாட்டிமாதா கோவிலை நோக்கி பாதயாத்திரை சென்று வருகிறார்கள். 12 மைலுக்கு மேற்பட்ட நெடிய பாதயாத்திரை, கடற்குளிப்பு ஒர் ஆரோக்கிய தேவை. உடல் உள ஆன்மீக நலன்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

மருதமடு செயமாலை அன்னை திருப்பதி

ஒல்லாந்தரின் கொடுமைகளினால் அச்சத்தில் வாழ்ந்த மன்னார் கிறிஸ்தவர்கள், 1583இல் வெளியேறியபோது அங்கிருந்து வழிபாட்டுக்கென அமைக்கப்பட்ட சிற்றாலயத்தில் செப்மாலை மாதா சுரூவத்தையும் எடுத்துச்சென்று குளமும், மருதமரங்கள் நிறைந்ததுமான பகுதியில் குடிசைகளை அமைத்து, அதிலொன்றில் மாதா 158

சுரூவத்தை வைத்து வழிபட்டனர். அந்த இடம்தான் 'மருதமடு' ('மடு' -குளம் அல்லது பள்ளம் எனப் பொருள்படும்.)

கலாபனைகள் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் வருடந்தோறும் ஆடி மாதம் 02 ஆம் திகதி அன்னையின் திருவிழா நடைபெறத் தொடங்கியது. தொடர்ந்த காலங்களில் பக்தர்கள், கொடிய மிருகங்கள் வசிக்கும் மருதமடு நோக்கி நம்பிக்கை ஒன்றையே ஆயுதமாகக்கொண்டு ஐந்து நாட்கள் நடந்து சென்று திரும்பினார்கள். அந்நாட்களில் நடந்து செல்வதே வழமையாக இருந்ததால் ஓய்வெடுப்பதற்கென பொருத்தமான இடங்களில் குடிலையும், தண்ணீர் தேவைக்கான துரவையும் அமைத்திருந்தனர் முன்னோர். யாத்திரிகர் அவ்விடங்களில் தங்கி ஓய்வெடுத்து, உணவு சமைத்து உண்பதுடன், மறுநாளுக்கு தேவையான உணவுடன் பயணத் தைத் தொடருவர்.

இப்பயணம் பற்றி அறியவருவதாவது: ஆனி மாத நடுப்பகுதியில் இரண்டு மூன்று குடும்பங்கள் இணைந்து அத்தியாவசியப் பொருட்களுடன் பூநகரி / நல்லூர் வரை வள்ளத்தின் மூலம் சென்றும், பூநகரி வாடியடி வரை பொருட்களை 'காவுதடி'யில் காவியவாறு நடந்தும் செல்வர், அங்கு மாட்டுவண்டில் ஒன்றை வாடகைக்கு அமர்த்தி, பொருட்களை ஏற்றிக்கொண்டு, ஆபத்து நிறைந்த காடுகளை ஊடறுத்துச் செல்லும் செம்மையற்ற மணல் பாதையால் நடந்து சென்று, இருள் சூழும் நேரம் 'செம்மண்குன்றை' அடைந்திடுவர். அங்குள்ள குடிலில் தங்கி, உணவு சமைத்து, காலையில் புறப்பட்டு 'நாச்சிக்குடா'வை அடைந்து அங்குள்ள குடிலிலும், மறுநாள் 'பாலி ஆற்றின்' நீரோட்டம் மற்றும் 'பிள்ளை கொல்லி மணல்'ப் பகுதியைக் கடந்து, (மணலின் சூட்டைத் தாங்க முடியாத ஒரு தாய், தன் பிள்ளையை தரையில் வளர்த்தி அதன்மேல் ஏறி நின்றதால் அப்பிள்ளை இறந்ததாகவும் அதனால் 'பிள்ளை கொல்லி மணல்' என்று சொல்வதாக பாரம்பரியம் உண்டு) 'பள்ளமடு'விலுள்ள குடிலிலும் தங்கிக் கொள்வர்.

பள்ளமடுவில் இரவுணவை அருந்தி சில மணித்தியாலங்கள் ஓய்வெடுத்து 'செட்டியைக் கொன்ற வெள்ளி' கிளம்புவதைக்கண்டு (நள்ளிரவு) அங்கிருந்து புறப்படுகையில் மரக்கொப்புகளில் தீ மூட்டி கைகளில் ஏந்தியவாறு 'ஆள்காட்டிவெளி'த் தரவையை ஊடறுத்து செல்லும் இவர்கள், 'பரப்புக்கடந்தான்' கர்த்தர் ஆலயத்தை வந்தடைய விடிந்து விடும். அங்கு ஓய்வெடுத்து, மறுநாள் காலை சமைத்த உணவுடன் புறப்பட்டு, மதியத்தின் பின்னர் 'மருதமடு மாதா' திருத்தலத்தை சென்றடை வர். அங்கு தனித்தனிக் குடும்பமாகவும் சிலர் கூட்டாகவும் ஓலைகளால் 'விடுதி' (கொட்டில்) அமைத்து தங்கியும் கொள்வர்.

ஆடி மாதம் 2ஆம் திகதி காலை மடுத்திருப்பதியில் திருவிழா திருப்பலி மற்றும் அன்னையின் தேர்ப்பவனி முடிவுற்றதும் புதிதாக கூருகர் மான்மியம் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட உணவுப் பொருட்கள் மற்றும், உறவினர் -அயலவர்களுக்கு வழங்குவதற்கென அன்பளிப்புப் பொருட்கள் போன்ற வற்றை வண்டிலில் ஏற்றிக்கொண்டு 'தட்சனாமடுப் பாதை' வழியாக பள்ளமடுவை அடைந்து, பின்னர் வரும்போது தங்கிய இடங்களில் தங்கி பூநகரியையும் வந்தடைவர். இந்த நடைபயணம் பற்றிய கதைகள் குருநகரில் பலராலும் பாரம்பரியமாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

காலப்போக்கில் பாவனைக்கு வந்த வாகனங்கள், அசாதாரண சூழல் காரணமாக கால்நடைப் பயணங்கள் விடைபெற்றபோதும், நாட்டில் அமைதி தோன்றிய பின்னர் நடைபயணத்துக்கு உயிர்கொடுப்பதைப் போன்று, 2002 - 2005 வரையிலான சமாதான காலப்பகுதியிலும், யுத்தம் முடிவுக்கு வந்து நாட்டில் அமைதி நிலவிய காலப்பகுதியான 2011ஆம் ஆண்டிலிருந்தும் ஆண்டுதோறும் சிலர் குழுக்களாக இணைந்து நடைப் பயணத்தை மேற்கொள்ளுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆவணி 2022இல் மூன்று பிரிவுகளாக ஆயிரம் பேர்கள் வரை சென்று வந்துள்ளனர்.

புல்லாவெளி புணித செபஸ்தியார் திருவிழா

இயக்கச்சிக்கும் வெற்றிலைக்கேணிக்கும் இடைப்பட்ட, ஒழுங்கான போக்குவரத்துப் பாதைகளற்ற மணற்பாங்கான பகுதியான 'புல்லாவெளி' யில் சிறு குடிலாகத் தோற்றம் பெற்றது 'புனித செபஸ்தியார் சிற்றாலயம்'. 1917இல் மரத் தூண்களால் அமைக்கப்பட்டதுடன் ஆண்டுதோறும் தை 20ஆம் மற்றும் ஆடி 08ஆம் திகதிகளில் திருவிழா நடைபெறுகிறது. ஆடி மாதத் திருவிழாவுக்கே குருநகர் மக்கள் செல்வதால் ஆடி மாத ஆரம்பத்தில் குருநகரிலிருந்து புறப்பட்டு முகமாலை 'தூய பிலோமினம்மா' ஆலயத்தில் தங்கி, மறுநாள் காலையில் இயக்கச்சி ஊடாக வரம்புகள், தரவைகள், மணல் திட்டிகள், புதைவு மணற்பாதைகளால் பொதிகளை காவுதடியில் தூக்கியவாறு நடந்து, புல்லாவெளியைச் சென்றடைவர்.

'ஆனையிறவு தாம்போதி' ஊடாகத் தோணிப் போக்குவரத்து செய்யக்கூடியதாக இருந்ததால் குருநகரிலிருந்து தோணிகளில் 'ஊரியான்' சென்று அங்கிருந்து நடந்தும், மருதமடு திருவிழா முடித்து திரும்பு கிறவர்கள் 'இயக்கச்சி'யில் இறங்கி நடந்தும் புல்லாவெளிக்குச் சென்று, ஆடி மாதம் 8ஆம் திகதி நடைபெறும் திருவிழாவில் பங்கு கொள்வர்.

ஒருசாண் வரை புதையக்கூடியதும், பகலில் கடுமையான அகோரத்தையும், இரவில் குளிர்மையையும் வெளிப்படுத்தும் வெண்மணல் பகுதியான புல்லாவெளியில், ஆலயத்திற்கு சற்றுத் தூரத்தில் இரண்டு குளங்களும், 'கிளவியோடை' எனப்படும் அகன்ற நீரோடி வாய்க்காலும் இருக்கின்றன. இவை புல்லாவெளி யாத்திரிகர்கள் குளிப்பதற்கு உதவின. அங்கிருந்த துரவும், கிணறும் குடிநீர்த் தேவையை நிறைவு செய்தன.

புல்லாவெளி திருவிழா குடும்பத் திருவிழா போன்ற தோற்றத் தையே கொடுக்கும். புற்கள், பற்றைகளைத் துப்பரவுசெய்து, மர நிழல் 160 களின் கீழ் விடுதி அடைத்து தங்குவார்கள். குருநகரில் இவற்றின் தன்மை களை சுவைக்க வாய்ப்பில்லை. இதனால் இங்கு தங்கியிருக்கும் நாட்களை மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பர். ஆண், பெண் இருபாலாருமே சுதந்திரமாக உலாவருவதும், கிளித்தட்டு மறித்தல், கிட்டுச்சுள்ளி அடித்தல், ஒளித்துப் பிடித்தல் போன்ற விளையாட்டுகளுடன் பனங்கொட்டைகளைக் கொண்டு சிறுசிறு விளையாட்டுகளை விளையாடுவதிலும் நேரத்தைச் செலவழிப்பர்.

பகலில் வெயிலின் சூடு காரணமாக விடுதிகள், மர நிழல்களில் தங்கிவிடுவபர்கள் இரவில் நெடுநேரமாக விழித்திருந்து பனை ஒலைகளைக் கொழுத்தி அந்த வெளிச்சத்தில் விளையாட்டுடன் பொழுதைக் கழிப்பர். குடும்பம் குடும்பமாகச் சந்தித்து மகிழ்வதும், குடும்பங்கள் சேர்ந்து சல்லாபிப்பதும், மனந்திறந்து பேசுவதுமாக இருப்பர். குருநகரில் கிடைக் காத ஓய்வு, குறைந்திருக்கும் வேலைப்பழு, மாற்றம் மிகுந்த சூழல், வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தாவிச் செல்லாத சிந்தனை போன்றவற்றால் புதிய உலகில் சஞ்சரிப்பது போன்ற எண்ணத்தையே ஏற்படுத்தும்.

திருவிழாவன்று காலைத் திருப்பலி மற்றும் திருச்சுரூவப் பவனியுடன் முடிவுற்றதும் இரவு நாட்டுக்கூத்து இடம்பெறும். மறுநாள் காலை முதல் அங்கிருந்து வெளியேறத் தொடங்குவர்.

ூ) கடல் பயண யாத்திரைகள்

யாலைதீவு புனித அந்தோனியார் திருவிழா

குருநகர் இறங்குதுறையிலிருந்து (ஜெற்றி) 21 கி.மீ. தொலை விலுள்ளதும் 05 கி.மீ. சுற்றளவைக் கொண்டதுமான அழகியதொரு தீவாக பாலைதீவு உள்ளது. வெண்மணல், சிப்பிகள், கலப்பு வர்ணங்களையுடைய ஊரிகள் கலந்த கலவையாக உள்ள கடற்கரையாலும், கணிசமான தூரம் கடலினடியில் மறுவற்ற வெண்மணலைக்கொண்ட ஆழம் குறைந்த கடற் பகுதியாலும் சூழப்பட்ட தீவாக இருப்பதால் கடற்குளிப்பிற்குப் பெரிதும் உகந்ததாக இருக்கின்றது. இதனால் யாத்திரிகர் மத்தியில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. பற்றைக் காடுகளையும் - சம்புப் புற்களையும், வளர்ச்சி குன்றிய பாலை மரங்களையும் கொண்டமைந்துள்ள அத்தீவில் குடிநீர் கிடைப்பதில்லை.

தீவின் மத்தியிலுள்ள மண்மேட்டில் ஆங்கிலேயர் கால உயர்ந்த வழிகாட்டி கோபுரமும், வடக்கு கடற்கரை ஓரமாக புனித அந்தோனியார் ஆலயமும் அமைந்துள்ளன. கடற்றொழிலாளரின் நம்பிக்கைக்குரிய ஆலயம் இதுவாகும். திருவிழா அல்லாத நாட்களில் ஆலயம் தரிசிக்கச் செல்லும் தொழிலாளர்கள் படகைத்தேடி திரும்பி வரும்போது பின்புறத்தால் நடந்து அடி அழித்துச்செல்வது வழக்கம். இந்த நிகழ்வை பின்வரும் 'அம்பா' பாடல் உறுதிப்படுத்துகிறது. "படியளப்பார் லைலா என்று வந்தேன் பாலைதீவு லைலா கரையையண்டி அடிஅழித்து லைலா வந்தெனய்யா ஆதரிப்பீர் லைலா எங்களையும்…"

மூன்று நாட்கள் தொடரும் ஆராதனைகளுடன் தவக்காலத்தின் 03ஆவது ஞாயிறு திருநாள் திருப்பலியும், அந்தோனியார் சுரூவப் பவனியும் நடைபெற்று திருவிழா நிறைவுபெறும். திருவிழாவுக்குச் செல்பவர்கள், தீவின் வடக்குப் பக்கம் பற்றைகளை வெட்டி மரங்களுக்குக் கீழ் 'தறப்பாள்' - 'தோணிக் கூறைப்பாய்' - கிடுகுகள் போன்றவற்றால் விடுதி அடைத்தும் தங்குவர்.

இயந்திரப் படகுகள் அறிமுகமாவதற்கு முன்னர் பாய்த் தோணி களிலேயே யாத்திரிகர் சென்று வந்தனர். தோணி உரிமையாளர்கள் இதற்கு பணம் அறவிடுவதில்லை. தனது சிறுவயதில் அதிகாலை, அலுப்பாந்தியிலிருந்து புறப்பட்ட பாய்த் தோணியில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்களுடன் நூலாசிரியர் பாலைதீவு சென்று வந்ததை நினைவு கூருகிறார்.

யாத்திரிகர்கள் தம்முடன் குடிநீரும் எடுத்துச்செல்ல வேண்டும். குடிநீர்த் தேவையை ஓரளவேனும் நிவர்த்திசெய்யும் முகமாக குருநகர் வாசியான 'மூப்பர் பாக்கியமுத்து'வின் ஏற்பாட்டில் பாரிய தோணியில் பெரிய நீர்த்தாங்கிகள் மூலம் பல தடவைகள் குடிநீர் எடுத்து வரப்பட்டு, அங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய தொட்டியில் நிரப்பி அதிலிருந்து பகிர்ந்து யாத்திரிகர்களுக்கு வழங்குவது வழமையாக இருந்தது.

கொய்யாத்தோட்டத்தில் சுருட்டுத் தொழில் செய்பவர்கள் முன் னின்று, உபகாரிகளின் உதவியுடன் மூன்று நாட்களுக்கு இரண்டு வேளை அன்னதானமும், மூன்று நாட்களுக்கு பகல் நேரத்தில் சர்க்கரைத் தண்ணீர், ஊறுகாய்த் தண்ணீர், தேநீர், தண்ணீர் போன்றவற்றையும் வழங்குவர். இவை மக்களுக்குப் பெரும் வரப்பிரசாதமாக இருந்தது. தீவகத்திலுள்ள 'அல்லைப்பிட்டி' வாழ் மக்களில் ஒரு குழுவினர் திருவிழா முன்னாயத் தங்களை நீண்ட காலமாக மேற்கொண்டுவருவது வழமை.

தற்போது கடற்படையினரின் முழுமையாக கட்டுப்பாட்டிலேயே பாலைதீவு இருக்கிறது. முன்னைய சுதந்திரத்தை இழந்து நிற்கும் இத்தீவில் வருடாந்த திருவிழாவிற்காக ஆலயத்தோடு சேர்ந்த ஒரு பகுதி கடற்கரை யோரம், மூன்று நாட்களுக்கு இராணுவத்தால் வழிபாட்டுக்காக விடுவிக்கப் பட்டிருக்கும். முன்னரைப் போலல்லாமல் கடற்கரையோரம் மணல்கள் மிகக்குறைவாகவே உள்ளன.

கச்சைதீவு புனித அந்தோனியார் திருவிழா

162

யாழ். குடாநாட்டின் தீவுக்கூட்டங்களில் தென் மேற்காக குருநகர் கலையார்வன் இறங்குதுறையிலிருந்து 65 கி.மீ. தொலைவிலும், இந்தியா/ 'இராமேஸ் வரத்தி'லிருந்து 16 கி.மீ. தொலைவிலும், ஆழமான கடற்பகுதியில் 285 ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது 'கச்சதீவு'.

இந்தியா / 'இராமநாதபுரம் ஐமீனு'க்குச் சொந்தமானது இத்தீவு. இதனை அவர்கள் தனியாளுக்கு குத்தகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இராமேஸ்வரத்தைச் சேர்ந்த 'சீனிக்குப்பன் படையாச்சி' என்பவர் இத்தீவில் புனித அந்தோனியார் சிற்றாலயத்தைக் கட்டினார். இதற்கு இலங்கையிலிருந்தும் பக்தர்கள் சென்று வரத் தொடங்கியதால் இருநாட்டு மக்களும் சங்கமிக்கும் தீவாக கச்சதீவு மாறியது.

முன்னர், தோணிகளில் செல்வதாயின் நீண்டநேரக் கடற்பயணம், மிகவும் ஆழமான கடற்பிரதேசம், சாதகமற்ற காற்றுகள், ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகள் போன்றவற்றால் உண்டாகும் அசௌகரியங்களால், குருநகர் யாத்திரிகர்கள் குறைவாகவே கச்சதீவுக்குச் சென்றுவந்தனர். அத்தோடு இலங்கையிலிருந்து செல்லும் பக்தர்கள் 'அம்மைத் தடுப்பு மருந்து' (அம்மைப்பால்) ஏற்றிய சான்றிதழ் இருந்தாலன்றி செல்ல அனுமதிக்கப் படாமையும் குறைவுக்கு ஒரு காரணமாகவும் இருந்தது.

மூன்று நாட்கள் தொடரும் ஆராதனைகளுடன் தவக்காலத்தின் 04ஆவது ஞாயிறு ஆலயத் திருவிழா நடைபெறுகின்றது. ஞாயிறு காலை திருப்பலியும், அந்தோனியார் சுரூவப் பவனியும் நடைபெற்று திருவிழா நிறைவுபெறும். தற்போது தவக்காலத்தின் 02ஆம் ஞாயிறு கடற்படையினரின் முன்னெடுப்பு, ஏற்பாடுகளுடன் நடைபெறுகின்றது.

தீவின் வடக்குப்பக்கம் அதிகமாகவும், தெற்குப் பக்க கரையோரம் குறைந்த அளவிலுமான கற்பாறைகளையும் ஓரளவு வெண்மணலையும் கொண்டு அமைந்துள்ளது இத்தீவு. சிறிய மரங்களும், சம்புப் புற்களுமே அங்கு செறிவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆங்கிலேயரால் பயன்படுத்தப்பட்ட காவற்கோபுரம் சிதைவுற்ற நிலையில் எச்சமாக உள்ளது. அவ்விடம் சிறு குன்றுபோல உயரமாக உள்ளதால் அதனில் நின்று பார்ப்பவர்க்கு இந்தியா/ இராமேஸ்வரத்தின் வாகன நடமாட்டத்தை இனங்காணமுடியும். அவ்வளவிற்கு இந்தியாவுக்கு மிக அண்மையிலிருக்கின்றது கச்சைதீவு. (இதனை நூலாசிரியர் பல தடவைகள் பார்த்துள்ளார்).

யாத்திரிகர் தம்முடன் குடிநீரும், உணவு வகைகளும் எடுத்துச் செல்லவேண்டிய கட்டாயம் இருக்கின்றது. இந்தியாவிலிருந்தும் இலங்கை யிலிருந்தும் எடுத்துவரப்பட்டு குறைந்தளவிலான நீர் விநியோகமே அங்கு நடைபெறுவதுண்டு.

1964இல் இலங்கைப் பிரதமர் 'திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க' வும், இந்திய பிரதமர் 'திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி'யும் செய்துகொண்ட 'சிறிமா - சாஸ்திரி' ஒப்பந்தத்தால் கச்சதீவு இலங்கைக்குச் சொந்தமானது. ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் இந்திய மீனவர்கள் தீவில் தங்கிச் செல்வதற்கும், வலை உலரவைப்பதற்கும், ஆலயத் திருவிழாவுக்குச் சென்று வருவதற்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது.

ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் திருவிழா நிகழ்வுகளை இலங்கை ஏற்பாடு செய்வதற்கு உரிமையிருந்தும், 1983ஆம் ஆண்டுவரை ஆலயத் திருப்பலி சடங்குகளை இந்தியா / தங்கச்சிமடம் றோமான் கத்தோலிக்க பங்குத் தந்தையர்களே செய்து வந்தனர். இலங்கை குருக்களும் பங்கேற்றனர். தொடர்ந்து நாட்டில் உண்டான அசாதாரண நிலையால் 2001ஆம் ஆண்டு வரை திருவிழா நடைபெறவில்லை.

கற்கடதீவு புனித அந்தோனியார் திருவிழா

குருநகர் இறங்குதுறையிலிருந்து 34 கி.மீ. தொலைவில், ஆழமான கடற்பகுதியில் இருக்கும் சிறியதொரு தீவு 'கற்கடதீவு'. இதன் பெயர் 'காக்கேரதீவு' என்றும் பதிவிலுள்ளது. கிழக்கு, மேற்கு முனைகளைக் கொண்ட முட்டை வடிவிலான தீவானது பெயருக்கு ஏற்றாற்போல் மூன்றில் இரண்டு கடற்பகுதி கற்பாறைகள் நிறைந்ததாகவே உள்ளன. தீவு மட்டும் மணல் மேடாக இருக்க, பாறைகள் பல கடலில் முளைத்தது போன்று உயர்ந்து தெரிவதால் கண்ணுக்கு விருந்தாக உள்ளது. தீவின் தெற்குப் பக்கக் கடல் வெண்மணலுடனான கடலடித் தரையைக் கொண்டிருந்த போதும், ஆழம் காரணமாக எவரும் நீராடச் செல்வதில்லை.

இவ்வாலயத் திருவிழா தவக்காலத்தின் ஐந்தாவது ஞாயிறு நடைபெறுகிறது. வெள்ளிக்கிழமை சாயந்தரம் தொடங்கும் வழிபாடுகள், ஞாயிறு திருவிழா திருப்பலி மற்றும் அந்தோனியார் சுருவப் பவனியுடன் நிறைவுபெறும். யாழ்ப்பாணம், மன்னார்க்குடா பகுதிகளிலிருந்து சிறியரக படகுகளில் வருகை தரும் யாத்திரிகர், தம்முடன் குடிநீர் மற்றும் உணவு களை எடுத்துவருவர். குறைந்தளவிலான பக்தர்களையே காணமுடியும். எந்த அடிப்படை வசதிகளுமற்ற, ஆழ்கடலின் ஆதிக்கம் அதிகரித்த தீவாக இருப்பதும், அந்நாட்களில் வாடைக்காற்று வேகமாக வீசுவதுமே இதற்குக் காரணம்.

தீவின் மத்தியில் உயரமான மணற்பகுதியில் அமைந்துள்ள சிற்றாலயத்தில் சனிக்கிழமை இரவு நற்கருணை வழிபாடு முடிந்த பின்னர். நாட்டுக்கூத்து மேடையேற்றம் நிகழ்வது வழமை. சனிக்கிழமை இரவும், ஞாயிறு காலை திருப்பலியின் பின்னரும் விருந்து வழங்கப்படும். அத்தோடு திருவிழா நிகழ்வுகள் நிறைவுபெற்றிட அனைவரும் 'கற்கடதீவை' விட்டு வெளியேறிவிடுவர்.

'தலவில்' புனித அன்னம்மாள் ஆலயம்

புத்தளம் மாவட்டத்தின் 'கற்பிட்டி'யில் குறுகலான நிலப்பகுதியான 'தலவில்'லில் புனித அன்னம்மாள் ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது. கடலுக்கு கலையாங்கன் அருகாமை உள்ளதால் புதை மணலும், பனை மரங்களும் நிறைந்த பகுதியாகவே காணப்படுகிறது. போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் அங்குள்ள சிறிய தண்ணீர் குளத்திற்கு அருகிலிருந்த ஆலமரத்தின் கீழ் புனித அன்னம்மாள் சுருவம் இருக்கக் கண்ட அப்பகுதி மக்கள், அதனை வழிபட, அது படிப்படியாக அப்பிரதேசமெங்கும் பரவியது. அதனால், போர்த்துக்கேயர் அந்த இடத்தில் ஒரு சிற்றாலயத்தை கட்டிக்கொடுத்தனர். ஓல்லாந்தரின் கலாபனை காலத்தில் சுருவத்தை மறைத்து வைத்திருந்த மக்கள், 1843ஆம் ஆண்டு அருட்தந்தை 'பெட்ரோ டி நேரோனோ'வின் வழிகாட்டலில் புதிய ஆலயத்தை கட்டி வழிபாடுகளை மேற்கொண்டனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் இப்பகுதிக்கு யாத்திரை செல்வது மிகவும் கடினமானது. ஆடி மாதம் 26ஆம் திகதி நடைபெறும் திருவிழாவுக்கு வீடுகளும், தண்ணீருமற்ற கரடுமுரடான பாதைகளிலேயே மக்கள் மாட்டு வண்டி, குதிரை வண்டில்களில் பயணித்தனர். செல்லும் பாதையில் மரங்களின் கீழ் தங்கி சமைத்து பயணத்தை தொடர்ந்தனர்.

பின்னர், கரையூரிலிருந்து திருவிழாவுக்கு தோணிகளில் செல்லும் மக்கள், ஒரு வாரத்துக்கு மேலாக அங்கே விடுதி அடைத்து தங்கியிருப்பர். அந் நாட்களில் ஆண்கள், தலவில் முதல் புத்தளம் வரை தோணியில் பக்தர்களை ஏற்றி, இறக்கும் சேவையில் ஈடுபடுவதால் மக்களின் சிரமங்கள் குறைந்திருந்தன. ஒவ்வொரு பயணியிடமும் 'பத்து சதம்' அறவிடப்பட்ட தென, இந்தச் சேவைக்குச் சென்றுவந்த உறவினர் வழிவந்தவர் மூலம் கட்டுரையாளர் அறிந்திருக்கிறார். "நாங்கள் திருவிழாவிற்கு ஒரு வாரம் முன்பு வந்து தோணிகளில் நமக்கு தேவையான அனைத்தையும் எடுத்து செல்கிறோம்" என்று தலவில் யாத்திரிகர் ஒருவர் கூறியதாக இணையத்தள தகவல் உள்ளது.

பிரதான வீதி - கற்பிட்டி சந்தியிலிருந்து தலவில் வரை பாதை போடப்பட்டதும் தோணி சேவை நிறுத்தப்பட்டது. ஆலய வளாகத்தில் பயணிகள் தங்குவதற்கென வீடுகள் அமைக்கப்பட்டன. கிணறுகள் கடல் நீருக்கு சமனான உப்பு நீராக இருப்பதால் குடிநீர் வசதிகள் ஏற்படுத் தப்பட்டுள்ளன. இதனால், மருதமடுவுக்கு அடுத்ததாக பிரபலமடைந்த ஆலயமாக 'தலவில் தூய அன்னம்மாள் ஆலயம்' விளங்கியது. மடுத் திருவிழாவைப்போல நாட்டின் அனைத்து பகுதிகளில் இருந்தும் இத்திருவிழாவுக்கும் பக்தர்கள் வருகை தருவர்.

சாட்டி சிந்தாத்திரை மாதா ஆலயம்

யாழ். மாவட்டத்தில் பண்ணைத் தாம்போதி வழியாக 12 மைல் தூரத்தையுள்ள 'வேலணை'யில் (தீவகம்) 'சாட்டி சிந்தாத்திரை மாதா ஆலயம்' அமைந்துள்ளது. கடலில் அல்லலுறும் மாலுமிகளையும், மீனவர்களையும் கடற்பயணிகளையும் ஆபத்தில் காத்து இரட்சித்து 'சிந்தா கருநகர் மான்மியம் யாத்திரை'க்கு துணை செய்கிறார் என்ற திடமான நம்பிக்கையால் மக்கள் 'தூய சிந்தாத்திரை மாதா' என விழித்து போற்றி வந்திருக்கின்றனர்.

ஒல்லாந்தரால் அழிக்கப்பட்டுக் கிடந்த போர்த்துக்கேயர் கால சாட்டிக் கோட்டையில் தேவதாயாரின் திருச்சுரூபம் கண்டெடுக்கப் பட்டதாகவும், இடும்பன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 'மூத்தவி' என்ற கத்தோலிக்க விசுவாசி சாட்டி மாதாவை பிரபல்யமாக்கினார் என்றும், 1789ஆம் ஆண்டு கல்லால் சிறிய ஆலயம் ஒன்றை அமைத்தனர் என்றும், அந்த ஆலயம் 1886ஆம் ஆண்டு எரிந்து போனமையால் 1928ஆம் ஆண்டு கட்டுமானப் பணிகள் ஆரம்பமாகி பெரிய ஆலயமாக தோற்றம் பெற்றது என்றும் ஆலய வரலாறு கூறுகின்றது.

ஆண்டுதோறும் புரட்டாதி மாதம் 26ஆம் திகதி திருவிழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. திருவிழாவுக்கு அடுத்துவரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை திருப்பலி நிறைவில் ஆலயக் 'கொடி இறக்கம்' நடைபெறும். திருவிழா வுக்கு அடுத்த பெருவிழாவாகக் 'கொடி இறக்க விழா' விருந்து வழங்கி கொண்டாடப்படுகிறது.

பண்ணை தாம்போது கட்டப்படும் முன்னர் யாழ்ப்பாண கடல்நீரேரி வழியாக தீவகத்திலுள்ள 'சரவணை'க்கும் (வடக்கு பக்கம்), மண்டைதீவு வழியாக சாட்டிக் கடற்கரைக்கும் (தெற்கு பக்கம்) தோணிகளில் சென்று அங்கிருந்து சாட்டி வரை நடந்து செல்வர். சரவணைப் பாதை தோணி பயணிக்கும் தூரம் குறைவு, மண்டைதீவுப் பாதை நடக்கும் தூரம் குறைவு.

சாட்டியில் ஒரு வாரம் வரை தங்கியிருந்து திருவிழா முடிந்ததும் புறப்பட்டு வந்த வழியே திரும்புவர். பண்ணை தாம்போது கட்டப்பட்டதும் வாகனங்களில் சென்று வரத் தொடங்கினர்.

இவ்வாறேதான் ஆண்டுதோறும் ஆவணி மாதம் 5ஆம் திகதி நடைபெறுகின்ற தீவகத்திலுள்ள 'சின்ன மடுமாதா' திருவிழாவுக்கும் சரவணை வழியாகவும், சாட்டி வழியாகவும் சென்று ஓரிரு நாட்கள் தங்கி வருவதுண்டு.

குருநகரில் இனங்காணப்பட்ட மேலும் சில பண்புகள்:

- 1. குடும்பமாக தூர இடங்களிலுள்ள யாத்திரைத் தலங்களுக்கு சென்று தங்கியிருந்து திரும்பியவர்களுக்கு உறவினர், அயலவர், நண்பர்கள் மூன்று நாட்களுக்கு மூன்று வேளையும் உணவு வழங்கி உபரிப்பதும், யாத்திரை சென்றவர்கள் தமது நன்றியையும் மகிழ்வையும் தெரிவிக்கும் முகமாக யாத்திரைத் தலத்தில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பொருட்களை அன்பளிப்புச் செய்யும் வழமை இருந்தது.
- 2. ஆண்டுதோறும் வருடப் பிறப்பு, விசேட நிகழ்வுகள் நெருங்கும் நாட்களில் நெருங்கிய உறவுக்கார குடும்பங்கள் ஒருவரது வீட்டில் குழுவாக இணைந்து தேவையான 'கேக்', 'தெதோல்', பலகார வகைகளை தயாரித்து கலையார்வன்

பங்கிட்டு எடுத்துக் கொள்ளும் நடைமுறை நீண்ட காலமாக இருந்துள்ளது. இது கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வில் ஒரு அங்கமாக இருப்பதால் மகிழ்வுடனும், அக்கறையுடனும் இணைந்து கொள்வர்.

- 3. உறவினர், அயலவர் வீடுகளில் நடைபெறும் கொண்டாட் டங்களுக்கு ஒருவாரம் இருக்கையில் அவர்களது வீடுகளுக்குத் தினமும் சென்று முன்னாயத்தங்கள் மற்றும் சமையல் முதல் அனைத்து தேவைகளையும் இயன்றவரை நிறைவேற்றி கொண்டாட்டம் சிறக்க ஆவன செய்வது வழமை.
- 4. மரணம் நிகழ்ந்த வீட்டாருக்கும், முறைக்காவல் இருப்போருக்கும் பிரேத அடக்கம் வரை உறவினர், அயலவர்களால் மூன்று வேளையும் உணவு வழங்கப்படும். 7ஆம் நாள் 'செலவு'க்கு மரணவீட்டுக்கு வருகை இறுதி மற்றும் ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டவர்களுக்கு அழைப்பு விடப்பட்டு மதிய உணவ வழங்கப்படும். பிரேத மரணவீட்டார் தவிர்ந்த முதல், 30ஆம் நாள்வரை உறவினர்கள் இணைந்து தினமும் உணவு சமைத்து செலவைத் தமக்குள் பங்கிட்டுக்கொள்வர். 31ஆம் நாள் மரணவீட்டாரால் உறவினர், அயலவர் களுக்கு மூன்று வேளையும் உணவு வழங்கி நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவர்.
- 5. ஊர் சார்ந்த மற்றும் ஊரவர்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட வேண்டிய தகவல்களை பறை அடித்துத் தெரியப்படுத்தும் நடைமுறை குருநகரில் இருந்துள்ளது. இப்'பறை' மரணவீடுகளில் மட்டுமல்ல கோவில் திருவிழாக்களிலும் அடிக்கப்படுகிறது. இதற்கென ஒரு குழுமத்தினர் வசித்து வந்தனர். 'பறை' என்ற அழைப்புப் பெயர் 'பறைதல்' என்ற சொல்லி லிருந்தே பிறந்தது.

குறிப்பு

1. புனித யாகப்பர் ஆயை 150வது ஆண்டுவிழா இணைப்பு இதழ், பக். 141

20. கிறிஸ்தவ நாட்டார் இலக்கியம்

புனிதர்கள் பற்றிய கதைகள், வேதாகமக் கதைகள், தலப்புராணங் கள் போன்றவை கிறிஸ்தவ நாட்டார் இலக்கியத்திற்குள் அடங்கும். 'பாடலும் பாடலுக்கேற்ற ஆடலும் மக்களைக் கவர்கின்ற முக்கிய கூறு ஆடல் அல்லது புலக்காட்சி வழியாக கவர்ச்சிகர கற்பித்தல் முறையைக் கொண்டுள்ளது.' பசான், அம்மானை, பள்ளு, அம்பா, ஒப்பாரி போன்றவை கிறித்தவ நாட்டார் இலக்கியத்தை வளமாக்கியுள்ளன. இவைகளனைத்தும் குருநகரில் ஆக்கப்படாது விட்டாலும் அங்கு ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது.

1. 'பசான்' (வியாகுல பிரசங்கம்)

இந்தியாவிலுள்ள கோவா மாநிலத்தில் பிறந்த கொன்சால்வேஸ் அடிகளாரால் 1730 இல் ஆக்கப்பட்டது 'வியாகுல பிரசங்கம்' (பசான்). இது தவக்காலத்தில் சிறந்த தியான மன்றாட்டாக அமைகிறது. துன்பியல் இலக்கியம் மிகச் சுலபமாக தமிழ் பண்பாட்டில் வேர் பிடிக்கும் தன்மை கொண்டது. இதனாலேயே தமிழ் படங்களில் சோகப் படங்கள் செல்வாக்குப் பெறுகிறது. வியாகுலப் பிரசங்கத்தின் நெடிய இருப்பிற்கும், தவக்கால வழக்காறுகளில் பல நிலைத்திருப்பதற்கும் இது காரணியாக அமையலாம்.

ஒல்லாந்தர் இலங்கையை ஆட்சிசெய்த காலத்தில் கத்தோலிக்கர் பல நெருக்குவாரங்களை எதிர்நோக்கிய சூழலில் ஆன்மீகப் புதுப்பித்தல் பணிக்கு சிறந்த ஊடகமாகக் கருதியே இவ்விலக்கியம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இது சாதாரண மக்கள் பாடுவதற்கும், பாடுவதைக் கேட்பதற்குமாக இதில் கூறப்பட்டுள்ள இறையியல் கருத்துக்கள் ஆக்கப்பட்டது. பின்னணியிலேயே நோக்கப்படவேண்டியவை.

இப்பிரசங்கத்தில் இயேசுவின் திருப்பாடுகளையும் இறப்பையும் முக்கிய கருப்பொருளாகக் கொண்டு, வேதாகம வார்த்தைகளை இலகு நடையில் புகுத்தியமை, சுலபமாகக் கிரகிக்கக்கூடிய வகையில் தவறு களையும் பிராயச்சித்தமான பாவ மன்னிப்பையும் கோரி நிற்பமை போன்ற காரணிகளால் மக்கள் மத்தியில் விரைவாகச் சென்றடைந்து தவக்காலத்தில் கண்டிப்பாக படிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலைத் துண்டுகிறது.

இராகத்தோடு வாசிப்பவர்களினதும் கேட்பவர்களினதும் ளத்தை ஆழமாகத் தொட்டு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, பக்தியை உண்டாக்கு கின்றது. இதனால்தான் மக்களால் விரும்பிப் பயன்படுத்தப்படுவதுடன் ஆலய வழிபாடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுமுள்ளது. இது ஒன்பது பிரசங்கங் வகுக்கப்பட்டு, ஒவ்வொன்றையும் பற்றிய விளக்கத்தையும், சிந்தனையையும் அளித்து மக்களின் ஆன்மீக வலுவூட்டலுக்கு 168

கலையார்வன்

இலக்கியமாக நின்று நிலைக்கின்றது. அவையாவன:

- 1. இயேசு பூங்காவனத்தில் மரண வேதனைப்பட்டது.
- 2. இயேசு கைது செய்யப்பட்டது
- 3. இயேசு கற்றூணில் கட்டி அடிக்கப்பட்டது.
- 4. இயேசுவுக்கு முள்முடி தரிக்கப்பட்டது.
- 5. 'இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்' எனும் பிலாத்துவின் கூற்று.
- 6. இயேசு சிலுவை சுமப்பது.
- 7. இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டது.
- 8. இயேசு சிலுவையில் மரணிப்பது.
- 9. சிலுவையிலிருந்து இயேசுவின் திருஉடல் இறக்கப்பட்டது.

வியாகுல பிரசங்க வாசிப்புப் பட்டறையை தவக்காலத்தில் புனித யாகப்பர் ஆலய திருஇருதய சபையினர் நடத்தி வருகின்றனர். இப்பட் டறையில் இளைஞர், சிறுவர், பெண்கள் மிக ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றி மிகத் தெளிவாக இராகக் கட்டுகள் பிரளாமல் பாடுவது, இந்த வழக்காறு அழியவிடாமல் இருப்பதற்கான தென்பைக் கொடுக்கின்றது.

சந்தியாகுமாயோர் அம்மானை

போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக்காலத்திலும் அதன் பின்னரும் ஆக்கப் பெற்ற கத்தோலிக்க தமிழ்க் கவிதை நூல்களில் அச்சுவாகனம் ஏறியவற் றில் 'சந்தியாகுமாயோர்' அம்மானையும் ஒன்று. "கிறிஸ்தவ அம்மானை களுள் முதல் அம்மானையாக ஈழத்தில் தோன்றிய 'சந்தியாகுமாயோர்' எனப் பெயர் வழங்கும் அர்ச் யாகப்பர் அம்மானையைக் கொள்ளலாம்" என்று தமிழகத்தைச் சார்ந்த முனைவர் சூ. இன்னாசி, 'கிறித்தவத் தமிழ்க் கொடை' நூலில் எழுதியுள்ளார்.

'பச்சிலைப்பள்ளி பற்றில் உள்ள 'கிளாலி' என்னும் கிராமத்தில் (1647 இற்கு முன்னர்) கட்டப்பட்ட 'புனித யாகப்பர்' ஆலயத்தில் திருவிழாக் கொண்டாட ஆண்டுதோறும் பல ஊர்களிலிருந்தும் பெருமளவில் பக்தர்கள் சென்றனர். அவர்களது நலன் கருதி இந்த 'சந்தியாகுமாயோர்' அம்மானை இயற்றப் பெற்றது' என்பதை புலவர் அவர்களே நூலில் கூறியுள்ளார்.

இவர் தமிழகத்தில் 'சந்தியாகப்பர்' எனவும் சுட்டப்படுகிறார். இதனை, 1647 இல் பாடப்பெற்றதைப் பாயிரப் பகுதியால் அறியலாம்.' இரு பிரிவுகளாக அமைந்த இந்நூலில் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் பாயிரம், நாடு, நகரச் சிறப்புகள் கூறுப்படுகின்றன. ஐரோப்பாவைச் சார்ந்த எஸ்பானா நகரத்தைத் தமிழ் மக்களைச் சார்ந்த சூழலிலேயே காண்கிறார் ஆசிரியர். அந்நகரின் சோலையை:

> "மந்தாரம் பிச்சி மயிலை மருக்கொழுந்து நந்தா வனங்கள் நறைவீசும் பூஞ்சோலை" என்றும்,

"அன்னம் விளையாட அஞ்சுவண்ணப் புள்ளாட வண்ணப் பசுந்தொகை மயிலினங்கள் தானாட கொஞ்சு பசுங்கிளியும் கோகிலமுந் தானாட பஞ்சவர்ணச் சேவல் பகர்பூவை தானாட" என்றும், யாகப்பருக்குத் திருப்பெயர் சூட்டும் பொழுது; "பொட்டிட்டுக் குங்கமத்தாற் போந்த நல்ல கோலமிட்டு" என்றும் பாடுகிறார்.

ஒப்பாரிகள்

காலத்தால் அழியாது தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் மரபுவழிப்பட்ட நாட்டார் இலக்கியங்களில் ஒன்றாக, மரண வீடுகள் தோறும் பாடப்படும் 'ஒப்பாரி' அமைகிறது. இவ்விலக்கியத்தில் சில நாட்டார் பாடலின் பண்பைக் கொண்டதாகவும், சில இலக்கண வடிவத்தைக் கொண்டதாகவும் காணப் படுகின்றன. இத்தகைய ஒப்பாரி பாடல்களை மூன்றாக வகுக்கலாம்.

1. மரணித்தவர் பற்றிய நினைவுப் பாடல்கள்

மரணவீட்டில் கூடும் உறவுக்கார மற்றும் அயல் பெண்கள், இறந்த வரின் உடலைச் சூழ இருக்கும் உறவினருடன் இணைந்து, வட்டமாக அமர்ந்து, மாறிமாறித் தோள்களில் கைபோட்டு ஒன்றித்து, ஒருவர் மாறி ஒருவர் புலம்பலாகப் பாடும் பாடல்களைக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு பெண்கள் ஒப்பாரி வைத்து அழும் வழக்கம் தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்னரே இருந்ததாக 'தொல்காப்பிய புறத்திணையியற் சூத்திரத்தில்' உள்ள பாடல் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவ்வொப்பாரி இலக்கண வரப்புக்குள் உட்படாதவையும், பாடுவபரின் மன உணர்ச்சிக்கேற்ப மாறுபடும் தன்மையும் கொண்டவை. ஊருக்கு ஊர், சமூகத்துக்குச் சமூகம், மதத்துக்கு மதம் மாறுபாடு உள்ளன வாகக் காணப்படுவதுடன் ஓசைக்குரிய வகையில் சூழ்நிலைக்கேற்ப சொற்கள் செருகப்படுவதால் பாடுபவரின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடு பலரதும் கவனத்தை ஈர்ந்து கொள்கிறது. இப்பாடல்கள் மூலம் இறந்தவருக்கும் பாடுபவருக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகள், உறவுமுறைகள், இறந்த வரின் சிறப்புக்கள், அவரது நற்குணங்கள் வெளிக் கொண்டுவரப்படுவதால் சூழ இருப்போர் கண்கள் கலங்கவே செய்யும்.

சட்டையிட்டுப் பார்க்கணுமோ – என் சந்திரனார் தம் வடிவை சட்டையிட வேண்டாமே – உனது சரீர அழகே காணுமெணை தொப்பியிட்டுப் பார்க்கணுமோ – என் சூரியனார் தம் வடிவை தொப்பியிட வேண்டாமே – உனது

தோள் அழகே காணுமெணை சத்தம் போடாமல் – உனக்குச் சதிமரணம் வந்ததென்ன ஓசைப் படாமல் – உனக்கு உடல் மரணம் வந்ததென்ன பாயிற் படுக்கவில்லை - இன்னும் பத்து நாட் செல்லவில்லை காய்ச்சலாய்ப் போட்டு – இன்னும் கன நாளோ ஆகவில்லை தோளிலே கை போட்ட - உன் தோழர்மார் தேடுகினம் மார்பிலே கை போட்ட – உன் மைத்துனர்மார் தேடுகினம் நாமம் அடங்கினதோ – உன் நல்ல சொல்லு மங்கினதோ காயம் ஒடுங்கினதோ – உன் கனத்த சொல்லு மங்கினதோ

2. கதை சொல்லும் பாடல்கள்

ஒப்பாரி இலக்கியத்தை புலவர்கள் நீண்ட கதைகளைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பான சாதனமாகவும் கொண்டனர். இதற்கு உதாரணமாக கண்டிராசன் ஒப்பாரி, திம்மையன் ஒப்பாரி, வேலப்பணிக்கன் ஒப்பாரி, விசனசாகரக் காதல் ஒப்பாரி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வேலப்பணிக்கன் ஒப்பாரி

முல்லைத்தீவு குமுழமுனையில் 'சின்ன வன்னியன்' என்ற குறுநில மன்னன் ஆட்சி செய்த காலத்தில், மதம் பிடித்த கொம்பன் யானை ஒன்றை அடக்குவதற்கு யாரும் முன்வராத நிலையில் வேலப்பணிக்கனின் மனைவி 'அரியாத்தா' அதனை அடக்கியதுகண்டு விரோதிகளால் நஞ்சூட் டிக் கொல்லப்பட்டாள். பிரிவைத் தாங்கமுடியாத வேலப்பணிக்கன், அவ ளது பிணம் எரியும் சிதையில் விழுந்து உடன்கட்டை ஏறி இறந்த கதையே வேலப்பணிக்கன் பாடும் ஒப்பாரியாக வருகிறது.

> கண்விழித்துப் பாரீரோ என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகி – நீரும் என் முகத்தைப் பாரீரோ. ஆயிரம் யானைப் பணிக்கர் என் ஆசைக் கிளியே அரிய கயிலாயமே

பொன் தேன் மொழியாளே – உன்னை அனுப்பிவிட்டார் என்னிடத்தில். என்னமோ நானறியேன் எனக்கின்பமுள்ள தேவியரே பண்புபோலோவியமே எதுதான் செய்வேனோ என்னையவர் தானறிவார் உன்னையும் கொண்டவனார் என்னுயிரே கண்மணியே எனக்கிணங்கும் நாயகியே – நானும் உடனே அறிந்தேனென்றால் உன்னுடனே கொண்டுவந்து எனக்குற்ற துணைவியரே வெற்றி மனைவியரே – நானும்

விசனசாகரக்காதல்

யாழ்நகர்ப் பகுதியில் வசித்துவந்த குடும்பத்தில் பிறந்த தெய்வேந்திரன், நோய் வயப்பட்டு மருந்துகள் பயனளிக்காமையால் 03.03.1848இல் இறந்துவிட்டான். தான் மிகவும் நேசித்த புத்திரனை இழந்த சோகத்தில் அவன்மீது கொண்ட அன்பை முன்னைய நிகழ்வுகளுடாகச் வெளிப்படுத்தும் தந்தையின் புலம்பல் ஒப்பாரியாக வருகிறது. இந்த ஒப்பாரி, இறந்தவரின் தந்தையாலேயே எழுதப்பட்டது.

> "எந்தனது புத்திரனே என்மகனே பகலவனே உந்தனது ஆசையொரு நாளும் மறவேன் மாய்கை வழி யுந்தனுக்கு வந்தவிதம் நானறியேன் நேயமுள்ள யென் மகனின் நினைவுகளை மறவேன் காசினியாள் என்தேவி கன்னி முத்துப் பிள்ளையவள் சீறியமுத குரல் சீக்கிரத்தில் கேட்டதுவே வாயுலன்று நாவுலன்று நடுக்கமுற்று ஓடிவந்தேன் நேயமுள்ள என்மகனார் நித்திரை போல் கண்டேன் கைநீட்டிக் கால்நீட்டிக் கண்ணிரண்டு மேமூடிப் பொய்யான நித்திரையிப் போதுவந்த தோமகனே எண்ணுக் கடங்காத என்மகனே யுன்னையிந்த மண்ணுக் கிரையாக்க வளர்த்து வைத்தேனோ மகனே மறக்கவருமோ உனது வர்ணமுகம் காணாமல் உறக்கம்வருமோ மகனே உன்னைவிட்டுத் தானிருக்க தேவகணஞ் கூழவேநீர் சென்று கண்டுன் பேத்தி

ஆவலுடனே தூக்கி ஆனந்தம் கொள்வாளே

முத்துக்கு வித்தகதாய் முளைத்த மகள் பெற்றெடுத்த
புத்திரனே நீபோக பூரிப்புக் கொள்வாளே
புத்திரியாள் பெற்றெடுத்த புத்திரனென்றுன் பேத்தி
நித்தியமும் தாலாட்டி நித்திரை செய்வித்தாளே
கல்லுருட்ட முள்ளுருட்ட காய்ந்தமணல் தானுருட்டப்
புல்லுருட்ட வேபடுத்துப் பொய்யுறக்க மானீரோ
சீராட்ட நான் வளர்த்த செல்வமேயோர் நாளும்
வராத நித்திரைதான் வந்ததென்னவோ மகனே

மு.சுவாம்பிள்ளை

3. துன்பிய இலக்கியப் பாடல்கள்

கத்தோலிக்க மறைபரப்பு நோக்கோடு வருகைதந்த மதபோதகர்கள் நாட்டார் இலக்கியங்களின்பால் கவனத்தைச் செலுத்தி, மதம்மாறிய கிறிஸ்தவர்களைக்கொண்டு, 'மரணத்தின் திறவுகோல்', 'இயேசுநாதர் அம்மானை'யை உருவாக்கினார்கள். இவை கிறிஸ்தவ மக்களின் மரண வீடுகளில், சவ அடக்கப் பவனிகளில் பாடப்பட்டமையால் 'ஒப்பாரி' என்ற அழைப்புப் பெயரைப் பெற்றது.

மரணவீட்டில், இரவு துயரில் விழித்திருப்பவர்களை ஆற்றுப் படுத்துவதற்கும் மரணம் நிகழ்ந்த தகவலை ஊரிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கும் ஏற்புடையதாக ஒப்பாரி இருந்துள்ளதால் பாமர மக்களையும் இலகுவாகச் சென்றடைந்தது. இதனால் பல இலக்கியங்கள் தோன்றின (எழுத்துரு பெற்றவற்றில் கிடைக்கப்பெற்ற பதினாறு இலக்கி யங்கள் நூலாசிரியரால் சேகரித்து பாதுகாக்கப்படுகிறது).

பொதுவாக 'துன்பிய ஒப்பாரி' வகைக்குள் அடக்கப்பட்ட இலக்கி யங்களை இரண்டு வகைப்படுத்தலாம்.

1. தூது அனுப்புதல்

பறவைகள் மிருகங்களை விழித்து, மரணமடைந்த ஆத்மாவின் துயரத்தை ஆலயங்கள் தோறுமுள்ள தெய்வங்களிடம் எடுத்துக்கூறத் தூது அனுப்புவதாக இவ்விலக்கியம் அமைந்துள்ளது. மரணவீடுகளில் ஒப்பாரி பாட ஆரம்பிக்கையில் முதற் பாடாலாக 'தூது'ப் பாடலைப் பாடுவதே வழமை.

> பச்சைக் கிளியினமே பார்புகழ்சில் லாலைபதி நச்சரவின் சென்னிமிதி நங்கைமரி யாலயம்போய் இச்சகத்தி லேமரித்தே இடரிறும்இவ் வாத்துமத்தை உச்சிதமோட் சஞ்சேர்க்க வுரைத்துவர மாட்டீரோ நந்தவனக் கோகலமே நற்றூர்கா வற்றுறையில்

சந்தமரிவதியும் தங்கமய வாலயம் போய்ப் பந்தபவத் திவ்வான்மா பரமண்டலஞ் சேரச் சுந்தரஞ்சே ரன்னையாக்குச் சொல்லிவர மாட்டீரோ மஞ்சுகமே யாழ்நகரம் மருவா சனக்கோவிற் கொஞ்சேஞ்சி மாதாவின் கோலமலாப் பாதமெய்தி வஞ்சபவ ஆற்றுமற்றை வானுலகஞ் சோத்துவைக்கச் செஞ்செழிப்பா யன்னையாபால் செப்பிவர மாட்டீரோ விட்டில் பறவைகளே மேவுகரு மாநகரில் வட்டமதி மண்டலத்தை மரூஉதிருக் கோவிலைய்திக் கெட்டஅணு ரூபிபவக் கேடகற்றி மோட்சமுறச் சிட்டசந்தி யோகுமலாச் சேவடியிற் செப்பீரோ

துயரலோக ஆத்மசோக பஞ்சவர்ணத்தூது
- குருவூர் மெஸ் அந்தோனிப்பிள்ளை

ஏற்றமுறும் காலையில் இசைபாடும் மாங்குயில்காள் நாற்றிசையும் போற்றும் நசரேத் நகர் நீரேகி மாற்றமுறும் மாயவகை வஞ்சமென்னைச் செய்வதெல்லாம் தோற்று மரியன்னைக்குச் சொல்லிவிட மாட்டீரோ

கொங்காரும் சோலைகளில் கூவுகின்ற பட்சிகளே இங்கிர்தம்சேர் கலிலேயோ எனும் நகர்க்கு நீரேகி மங்களஞ்சேர் கன்னிமரி மாதாவுக் கென் துயரை தங்கில்லாதே பணிந்து சாற்றி வருவீரோ

சோலைக் கிளியினமே தோகைமயில் தன்னினமே சீலமுறு சாலமோன் சினக் கரத்தில் நீரேகி பாலகனை யேந்தும் பாக்கியமரிக்கே எனது கோலமெல்லாம் சொல்லி குறை தவிர்க்க மாட்டீரோ

அம்பரத்தின் மீது இசைபாடியே பறக்கும் செம்பருந்தின் தன்னினமே செப்புமொழி கேளீரோ வம்பலகை ஆனதுசெய் வல்வினையால் வாடுவதை உம்பம் தொழு மாமரிக்கு உரைத்திடவும் மாட்டீரோ

> பஞ்சவா்ணத்தூது மு. சுவாம்பிள்ளை

2. செய்தியைக் கூறுதல்

தாழிசை, துக்கராகம், புலம்பல், ஒப்பாரி போன்ற பல இராக வகைகளில் கிறிஸ்தவ மதத்தின் கருப்பொருளாக விளங்கும் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் பற்றிய செய்தியை மக்கள் மத்தியில் பரப்புவதாகவும், மரியன்னையின் புலம்பலாகவும் அமைந்துள்ளன. செம்பவள இதழ்கள் முத்தின் ஒளிமுறுவல் சிதையவே குருதியில் நனையவே பருதிபோல் செல்வ முகம் இதுவோ மகனே கறுத்து நெடுத்துவிழும் சிறப்பான குஞ்சிரோமம் கறைசேறு நிறைவாக வடிவோடிச் சடையாகக் காந்தியும் ஓய்ந்ததுவோ மகனே பத்திபத்தியாயுள்ள முத்து நித்திலமென்னப் பளீரென்ன நிலவிடு அழகினால் ஒழுகிய பற்களும் மங்கினவோ மகனே அழுத்த சுவா்னசோதி அலங்கார மாளிகையை ஆனந்த மேவுமுந்தன் மாசுந்தர தேகத்தை அடித்து நொருக்கினரோ மகனே

> 'சிலுவையக ஒப்பு' - பி.சுபவாக்கியம்பிள்ளை

பாரீரோ என்மகனே – என்னைப் பாருமே னொருமொழி தேருமே னிருவிழி கூருமேன் பருபழி தீருமென் பெருவெளி பணியே பணிப்பொருளே அணியே அணிக்கரனே பாவியென் றனைவிட்டுத் தேவுல கங்சென்றாலும் இன்று பாரீரோ என்மகனே. வானமே பூமியேகேள் – என்மகன் மாய்ந்தாரோ வல்லுயிர் சாய்ந்தாரோ தொல்செயிர் தோய்ந்தாரோ நல்லுயிர் வேய்ந்தாரோ சொல்லுயர் மரண மடைந்திட்டாரோ கிரண முடைந்திட்டாரோ மாயமோ யூதர்செய் யுபாயமோ நீதர்நைய ஐயோ ஐயையோ என்மகனே.

> 'திருக்குமரன் பேரில் தேவமாதாவின் ஒப்பாரி' - என்றி மாட்டீன்

குருநகரில் ஒப்பாரி பாடும் முறை

மரணம் நிகழ்ந்த வீட்டில் அன்று இரவு ஒன்பது மணியளவில் ஆரம்பிக்கும் 'துன்பிய ஒப்பாரி', புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில், அதி காலை 'திருந்தாதி' மணி கேட்கும் வரை இடைவெளியின்றித் தொடரும். அதற்கேற்ப ஒப்பாரி இலக்கியப் பாடல்கள் பலவற்றை தொடர்ச்சி யாக பாடக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். அவ்வாறு பாடப்படும் போது மாறுபட்ட இராகத்தையும், மாறுபட்ட பக்கக் குரலொலியையும் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

கூத்துப் பாடகர்களில் 10 - 15 பேர்வரை குழுவாக இணைந்து

மரண வீடுகளில் ஒப்பாரி பாடுவதை சேவையாக செய்துவந்தனர். தொழிலுக்குச் செல்லாமற்கூட இதில் பங்கு கொள்வர்களுமுண்டு. இரவு 9.00 மணிக்கு முன்னரே மரணவீட்டில் போடப்பட்டிருக்கும் பந்தலில் பாடகர்கள் வட்டமாக அமர்ந்திருப்பர். அவர்கள் பின்புறமாக சாய்ந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக 'வாங்குகள்' சரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். (முன்னர் கதிரைகள் பாவனைக்கு இருக்கவில்லை. மரணவீடுகளுக்கு வாங்குகளே பயன்படுத்தப்பட்டன).

பாடகரில் ஒருவர் ஒப்பாரி பாடல்கள் அடங்கிய பிரதியுடன் அமர்ந்திருப்பார். பாடலின் ஆரம்பத்தைச் சொல்லிக் கொடுப்பவர் இவரே. பாடத் தயாராகும் பாடகரிடம் பாடலின் ஆரம்ப வரியைக் கூறியதும், அவர் தமது ஞாபகத்திலிருந்து அப்பாடலைப் பாடுவார். இது பிந்திய முறையாகும். முன்னர் பாடகர்களே ஒருவர் மாறி ஒருவர் பாடலின் ஆரம்ப வரியைச் சொல்லிக் கொடுத்தனர்.

ஆரம்பப் பாடல் 'பஞ்சவர்ணத்தூது' பாடலாக இருப்பதால் வட்டமாக அமர்ந்திருக்கும் பாடகர்களில் ஒருவர் அவ்விலக்கிய பாடலை பாட ஆரம்பித்து, பாடி முடியவும் அருகிலிருப்பவர் அடுத்த பாடலைத் தொடர்வார். இவ்வாறே வட்டமாக உள்ளவர்கள் தொடர்ந்து பாடுவார்கள். பாடுவபர் தவிர்ந்த ஏனையோரில் ஓரிருவர் பாடகருக்கு உதவியாக அவருடன் இணைந்து பாடலை உச்சத் தொனிக்கு எடுத்துக் கொடுக்க, மற்றையோர் பாடுபவரின் பாடலுக் கேற்ற பக்கக் குரலொலி வழங்குவர். பாடலுக்கு ஏற்ற ஓசை நயத்துடன் பக்கக் குரலொலி வழங்கப்படுவதால் பாடல் மேலும் சிறப்பைப் பெறுகிறது. இந்த நடைமுறையால் பாடகருக்கு போடுய ஓய்வு கிடைக் கின்றது. இதனால் தத்தமது முறைக்கு பாடலைப் பாடும்போது உரிய தொனியில் உரத்துப் பாடக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

இப்பாடல்களை உரிய இராகத்துடன், சிறப்பாகப் பாடக் கூடியவர்கள் பலர் இருந்தாலும், சில இலக்கியத்திற்குரிய பாடல்களை பாடுவதில் வல்லவர்கள் எனப் பெயரெடுத்தவர்களும் இருக்கின்றனர். அத்தகையோர் தமக்குப் பரீட்சையமான இலக்கியத்தில் உள்ள பாடலைப் பாட ஆரம்பிப்பதிலும், அவ்விலக்கியத்தில் அதிகமான பாடல்களைப் பாடுவதிலும் ஆர்வம் காட்டுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். ஏனையோர் அவர்களின் திறமையைக் கருத்திற்கொண்டு பாட அனுமதிப்பதுடன் ஒத்திசைந்து பாடுவதிலும் பக்கக் குரலொலி வழங்குவதிலும் ஆர்வமுடன் ஈடுபடுவர்.

21. கிறிஸ்தவ நாட்டார் நிகழ்த்துக்கலை

குருநகரில் இடம்பெற்ற நாட்டார் நிகழ்த்துக் கலைகளான புனிதர் களுடைய வரலாற்றைச் சித்திரிக்கும் வாசாப்பு, நாட்டுக் கூத்து மற்றும் இயேசுவின் பாடுகளைச் சித்தரிக்கும் பாஸ்கு நாடகம். உடக்குகள் (பொம்மை) கொண்டு நடத்தப்படும் உடக்குப்பாஸ் போன்றவை நாடகத் தன்மையை மாற்றி வழிபாட்டுத் தன்மையையும், அறிவு நிலையிலிருந்து உணர்ச்சி நிலையையும் கொடுக்கிறது.

1. உடக்குப்பாஸ்

சாதாரண மனிதனின் அளவில், ஒரு காலத்து வரலாற்று மனிதனின் தோற்றத்தில், மரத்தினில் செதுக்கப்படும் உருவமே 'உடக்கு'. நிகழ்வுகளாகக் காட்சிப்படுத்துவதற்கு ஏற்றவாறு நூல்களின் துணை கொண்டு, மனிதர்கள் இயக்குவதற்கு ஏதுவாக உடக்குகளின் உடற் பாகங்கள் அசையக்கூடிய வகையில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். உடக்குகளின் முகத்தில் பாத்திரத்திற்கு ஏற்ற உணர்ச்சிகள் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக; சாட்டையால் அடிக்கப்படும் இயேசுவின் உருவத்தில், அடிபட்டதால் உடலில் ஏற்பட்ட சதைக் கிழிவுகள், வீக்கங்கள், தசை இறுக்கங்கள், இரத்தம் வழிதல் மற்றும் சிலுவையில் அறையுண்ட

இயேசுவின் உருவத்தில் நரம்புகள் புடைத்து, மார்பு எலும்புகள் போன் றவை தத்ரூபமாய் வெளித்தெரியும்.

'உணர்ச்சி ததும்பும் காட்சி' எனப் பொருள்படும், 'பாசோ' என்ற போர்த்துக்கேய சொல்லிருந்து மருவிய சொல்லே 'பாஸ்' என்பதாகும் என அறியப்படுகிறது. அருள் கலாநிதி ஞா. பிலேந்திரன் அடிகளாரின் 'கத்தோலிக்க இலக்கிய பாரம்பரியங்கள்' நூலில் "பாசோ' என்ற சொல் 1758 ஆம் ஆண்டு வியாகுல பிரசங்கத்தைச் சுட்டி நின்றதாகவும், 1771 ஆண்டு உடக்கினால் நிகழ்த்தப்படும் இயங்கு நிலைத் திருப்பாடுகளின் காட்சியாகக் கொள்ளப் பட்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.

'தத்ரூபமான உடக்குகளைக்

கொண்டு கிறிஸ்துவின் பாடுகளைச் சித்திரிக்கும் உணர்ச்சி ததும்பும் காட்சிகள் இயங்கு நிலையில் காண்பிக்கப்பட்டதால் 'உடக்குப் பாஸ்' என்ற பெயர் வழங்கப்படலாயிற்று என்று கருதலாம். இயேசுவின் திருப்பாடுகள் உடக்குகளைக்கொண்டு இயங்குநிலைக் காட்சியாக காட்சிப்படுத்தியபோது, அதற்கு இசைவான வியாகுல பிரசங்கம் வாசிக்கப்பட்டது. வியாகுல பிரசங்கத்திற்கான உடக்குகளின் காட்சிப் படுத்தலா? உடக்குகளின் காட்சிப்படுத்தலுக்கான வியாகுல பிரசங்கமா? என்று இனங்காண முடியாதவாறு இரண்டும் ஒன்றித் திருப்பதுடன், வியாகுல பிரசங்கம் பாஸிற்காகவே எழுதப்பட்டுள்ளதென்ற எண்ணத்தை யும் தோற்றுவிக்கும்.

'யாக்கோமே கொன்சால்வேஸ்' அடிகளாரால் 1730இல் எழுதப்பட்ட வியாகுல பிரசங்கம் உடக்குப்பாஸிற்கு அத்தியாவசியமான ஒன்றாக இருப்பதாலும், உடக்குப்பாஸ் 'யாழ்ப்பாண மரபு' என்று ஆய்வாளர்களால் கூறப்பட்டிருப்பதாலும் கரையூர் குடியிருப்புகளுக்கிடையில் இருந்த யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனக் கோயிலில் சமகாலத்தில் தோற்றம் பெற்றுள்ளது என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

மேற்றிராசனக் கோவிலில் உடக்குப்பாஸ் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் காட்சிகளுக்கேற்ற ஒன்பது வியாகுல பிரசங்கங்களில், 1-4 ஆம் பிரசங்கங்களை பாச்சுவலை குழுமத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், 7-8 ஆம் பிரசங்கங்களை சந்தியோகுமையோர் கோவிலைச் சேர்ந்தவர்களும், 9 ஆம் பிரசங்கம் மற்றும் வீதிவலப் பாடல்களை கொண்டடி குழுமத்தைச்

சேர்ந்தவர்களும் உரத்து இராகத்தோடு வாசிக்க உடக்குப்பாஸ் நடைபெற்றது. இவற்றை உருக்கமாக வாசிப்பதைக் கேட்டு பார்வையாளர்கள் உணர்ச்சி பொங்க அழுவதுமுண்டு. 8ஆம் பிரங்கம் வாசிக்கையில் மக்களிடையே மிகை உணர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கும்.

தோணிப் பாய்மரங்கள், பாய் கள், பருமல்களைக்கொண்டு அருகரு காக மூன்று காட்சிகளை நிகழ்த்திக் காண்பிக்கும் வகையில் பாஸிற்கான பிரமாண்டமான கொட்டகையும், ஒருவர் நின்று பிரசங்கத்தை உரத்து வாசிப் பதற்கு ஏதுவாக கொட்டகையிலிருந்து ஐம்பது அடிக்கு முன்னால் சிறு மேடையும் அமைக்கப்படும். ஆள் உயரத்திற்கு மேலாக காட்சிப்படுத்தல் கள் தெரியுமாறு கொட்டகையின் முன்பக்கம் கிடுகுகளால் மறைக்கப்பட்டும், கொட்டகையின் பின்புறம் காட்சிச் குழலுக்கேற்ப வரையப்பட்ட 'சீன்'கள் கட்டப்பட்டும் இருக்கும். உடக்கு களைத் தாங்கியோரும், இயக்குவோரும், ஒழுங்குபடுத்துவோரும் கொட்டகையில் மறைந்துபோக காட்சிகளைப் பின்புலமாகக்கொண்டு உடக்குகள் மட்டும் உயிருள்ள மனிதர்கள்போல நடமாடும்.

கொட்டகையில், ஒருவர் அல்லது இருவர் இணைந்து தூக்கு வதற்கு ஏற்றவாறு உடக்குகளுக்கான மேடை பயன்படுத்தப்படும். உடக்கின் தலை, கண்கள், கைகளை அசைத்துப் பாவனை செய்வதற்கென அவற்றில் நூற்களின் ஒருபக்க முனைகள் கட்டப்பட்டு, உயரத்திலுள்ள 'கப்பி'கள் ஊடாக மறுபக்க முனைகள் செலுத்தப்பட்டு இயக்குபவர்கள் இருக்குமிடம் வரை கொண்டுவந்து விடப்பட்டிருக்கும். காட்சிக்கேற்ப உடக்குகளைத் ஒரு சாரார் தூக்கிவர, இயக்குபவர்கள் நூற்களின் மூலம் உடலுறுப்புகளை இயக்கி உரிய காட்சியை வெளிப்படுத்துவர்.

வியாழக்கிழமை இரவு இயேசு யூதர்களால் பிடிக்கப்பட்டது முதல் சிலுவை தோளில் வைக்கப்படும் வரை காட்சிகள் நடைபெறும். வெள்ளிக் கிழமை பி.ப. 3 மணிக்கு 'வயல்பாஸ்' என அழைக்கப்படும் வயல்வெளியில் நடைபெறும் காட்சிப்படுத்தல்களில் சிலுவை சுமக்கும் இயேசு, இயேசுவின் தாயான மரியாள், வெரோணிக்கா என்னும் ஒரு பெண், சீரேன் ஊரவரான சீமோன், ஜெருசலேம் நகரப் பெண்கள் ஆகியோரின் உடக்குகளை சுமந்தவாறு வரும் குழுவினர் அங்காங்கு பிரிந்து செல்லத் தொடங்குவர்.

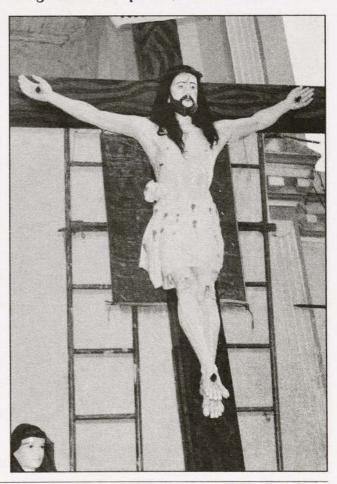
வியாகுல பிரசங்கம் வாசிப்பவர், ஒப்பாரி, தேவாரப் பாடல்களைப்

பாடுபவர்கள் உடக்குகளின் பின்னால் செல்வார்கள். சிலுவை சுமத்தப்பட்ட இயேசுவின் உடக்கைத் தாங்கிய மேடை நீளமாக இருப்பதுடன் அவர், மூன்று முறைகள் தரையில் முகம் குப்புற விழும் காட்சிப்படுத்தலை மேற்கொள்வதற்கு விசேட ஏற்பாடாக மரக்குத்தியிலான 'அச்சு' மேடையில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

பிரிந்துசென்ற உடக்குகள் பின்வரும் நிகழ்வுகளுக்காக குறித்த இடங்களில் ஒன்றையொன்று சந்திக்கும்.

 இயேசுவை அவரது தாயாரான மரியாள் சந்தித்தல்.

2. இயேசு சிலுவை சுமக்க சீமோன் உதவி செய்தல்.

- 3. வெரோணிக்கா இயேசுவின் முகத்தைத் துடைத்தல்.
- 4. இயேசுவைப் பார்த்து ஜெருசலேம் நகரப் பெண்கள் அழுதல் என்பனவாகும்.

இவற்றைத் தொடர்ந்து இயேசு தரையில் மூன்று முறை முகங்குப்புற வீழ்கின்ற நிகழ்வுகள் மூன்று இடங்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் நான்கு உடக்குகளும் தொடராக கொட்டகை நோக்கிச் செல்லும். இவற்றில் கலந்துகொள்ளும் மக்கள் 'கிறிச்சான்' (துக்கப் பறையின் ஒலியை எழுப்பும் மரத்திலான கருவி) ஒலி எழுப்பியவண்ணம் தொடருவர்.

அன்றைய இரவுக் கொட்டகை காட்சிப்படுத்தலில்; இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுதல் மற்றும் சிலுவையில் தொங்கும் இயேசுவின் உடல் வேதனைகள், அவரின் இறுதி வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றிலும் மரியாள் அனுபவிக்கும் வேதனைகளின் வெளிப்படுத்தல்கள், இயேசு மூன்று தடவைகள் ஏகி (சற்று உயர எழுந்து) கண்களை மூடி மரணத்தை தழுவிக் கொள்ளுதல், சிலுவையிலிருந்து இயேசுவின் திருவுடல் இறக்கப்பட்டு தூக்கிச் செல்லப்படுதல் போன்ற காட்சிகள் துன்பம் நிறைந்ததும், உணர்ச்சிகரமானதுமாக இருக்கும்.

மேற்றிராசனக் கோயிலைத் தொடர்ந்து குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் 1942ஆம் ஆண்டு முதல் உடக்குப்பாஸ் காண்பிக்கப்பட்டு வந்தது. 1962களில் ஏற்பட்ட வத்திக்கான் சங்க மறுமலர்ச்சி மாற்றங்கள் நாட்டார் வழக்காறுகளில் உடைவுகளை ஏற்படுத்த, நிறுவனத் திருஅவை யின் உற்சாகம் மங்க, நடத்துபவர்கள் மத்தியில் உட்பூசல்கள் அதிகரிக்க

இச்சடங்குகளில் சரிவேற்பட்டது. அத்துடன், மனிதர்களால் நடிக்கப்படும் 'திருப்பாடுகளின் காட்சி' முன்னிலைப் பெறத் தொடங்கியதும் மரணத்தின் வாசலை நோக்கிச் சென்றது.

குருநகரில் நடத்தப்பட்ட உடக்குபாஸில் சிலுவையில் அறை யப்படும் இயேசுவின் சுரூபம் மற்றும் உயிர்த்த ஆண்டவர் சுரூபம் 1947 ஆம் ஆண்டு குருநகரைச் சேர்ந்த மேஸ்திரி 'லீயோவாஸ்' அவர்களால் 'மஞ்ச வண்ணா' மரத்தில் செதுக்கப்பட்ட வையாகும். இவை பாஸ்கா கால வழிபாட்டுக்கும், வருடந்தோறும் அறைந்து இறக்கும் வழிபாட்டுக்கும் பயன்படுத்தப்படுவனவாகவும் உள்ளன. இதற்கான சில உடக்குகள் செதுக்கியதில் பரிகாரி நீக்கிலாஸின் பங்கும் முக்கியமானது.

அறைந்து இறக்கும் வழிபாடு

புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் ஆண்டுதோறும் பெரிய வெள்ளி அன்று வழிபாட்டு மயமாக்கப்பட்டுள்ள 'அறைந்து இறக்கும் வழிபாடு' வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டதுடன், குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலய முன்றலில் நிகழ்த்திக் காண்பிக்கப்பட்ட 'உடக்குப்பாஸின்' எச்ச சொச்சமாகவும் உள்ளது. இதற்கு சில உடக்குகளும், வணக்கத்திற் குரியதாக பாதுகாக்கப்படும் அருட்சிநிறை கல்லறைச் சுரூபமும் பயன் படுத்தப்படுகின்றன.

8ஆம் வியாகுல பிரசங்கத்தில் இடம்பெறும் சிலுவையில் அறையப் பட்டுள்ள இயேசுவின் இறுதி ஏழு வார்த்தைகளால் மரியன்னை அடை யும் வேதனைகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில், ஒவ்வொரு வார்த் தையின் நிறைவிலும் ஒவ்வொரு அம்பு வீதம் ஏழு அம்புகள் மரியன்னை யின் இதயத்தை ஊடுருவுதல் மற்றும் இயேசு மூன்று தடவைகள் ஏகி (சற்று உயர எழுந்து) கண்களை மூடி மரணத்தை தழுவிக் கொள்வது போன்ற காட்சிகள் நேர்த்தியாக, மிகநுட்பத்துடன் நடைபெறும்.

இந்தக் காட்சிகளின் போதும், சிலுவையிலிருந்து இறக்கப்பட்ட இயேசுவின் திருவுடலை தமிழ் மரபில் உருவாக்கப்பட்ட பாடையில் யூதர் அணியும் அங்கிகளை அணிந்தவர்கள் தீபங்களை தாங்கியவாறு கோவில் முன்றலில் கூடியிருக்கும் மக்களின் ஊடாக எடுத்துச் செல்லும்

போதும் மக்களின் அழுகுரல்கள் அந்தப் பகுதியை ஆக்கிரமித்திருக்கும். சடங்கின் நிறைவில் இயேசுவின் திருவுடல் ஆலயத்தில் வைக்கப்படும். அதுமுதல் மறுநாள் சனிக்கிழமை மாலை 3.30 மணி வரையும் மக்கள் தங்கள் அன்பின் வெளிப்பாடாக முத்தி செய்தல் இடம்பெறும். குடும்பம் குடும்பமாக, திரளாகக் கூடி வழிபாடு களை நடத்துவதை காணமுடியும். இச்சடங்கை குருநகர் மக்கள் தமது கோயில் திருவிழாவிற்கு அடுத்த பெருவிழாவாகக் கருதுகின்றனர்.

1965 முதல் நடைபெற்று வருகின்ற அறைந்து இறக்கும் வழிபாடு 1996, 1997ஆம் ஆண்டுகள் நாட்டின் அசாதாரண சூழலினாலும், 2003, 2004ஆம் ஆண்டுகள் கடும் மழையி

னாலும், 2020, 2021ஆம் ஆண்டுகள் 'கொரோனா' நோய்ப் பரவல் காரணமாகவும் இடம்பெறவில்லை.

சிலுவைப்பாதை

கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு என்னும் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த இடங்களையும், இவற்றுடன் தொடர்புள்ள ஏனைய சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த இடங்களையும் ஜெருசலேம் சென்று நேரடியாகத் தரிசிக்க முடியாத மக்கள் ஆன்மீக நிலையில் இவ்விடங்களை மானசீகமாகத் தரிசிப்பதற்கும், அதன்வழி ஆன்மீகப் புதுப்பித்தலை ஏற்படுத்துவதற்குமே சிலுவைப்பாதைப் பக்திமுயற்சி தோற்றம் பெற்றது.

பதிநான்கு நிலைகளில் ஒவ்வொரு நிலையிலும் முன்வைக்கப் படுகின்ற பாடுகளின் சிந்தனையைத் தியானித்து, மனித வாழ்வுடன் ஆன்மீக வாழ்வில் வளர்ச்சி பெற மக்களுக்கு உதவி வப்பநோக்க<u>ி</u> அளிக்கும் பக்தி முயற்சியாகும். இப்பக்தி முயற்சியின்போது நிலைக்காட்சி அமைப்பையும் - மற்றைய நிலைக்காட்சி அமைப்பையும் குறிக்கும் சின்னங்களுக்கிடையில் (படம் அல்லது சுரூபம்) காணப்படும் இடைவெளியை மக்கள் கடந்து குறிப்பிட்ட காட்சி அமைப்பிற்கு முன்பு முழந்தாட்பணிந்து தியானித்துச் செபிப்பர். இவ்வாறு ஒரு சிலுவைப்பாதை காட்சி அமைப்பு நிலையிலிருந்து மற்றைய காட்சியமைப்பு நிலைக்குச் செல்வது பாடுகளின் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்ற புனித பூமிக்குத் திருயாத்திரை மேற்கொள்ளும் மனநிலையை அளிக்கின்றது. இவ்வாறாகத் திருச்சிலுவைப் பாதைப் பக்தி முயற்சியை மேற்கொள்வது கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் தொடர்புபட்ட வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்ற உணர்வை அளிக்கின்றது. இப் பின்னணியிலேயே, சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சிக்கு வித்திட்டது புனித பூமியாகிய ஜெருசலேம் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர்.

கிறிஸ்துவிற்கு மரணத்தீர்வையிட்ட பின்னர் அவர் பட்டபாடுகளைக் குறிக்கும் சிலுவைப்பாதை காட்சிகள் பதின்நான்கு நிலைகளாக வகுக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றின் ஒழுங்கான காட்சியமைப்பு பின்வருமாறு காணப்படுகிறன:

- 1. இயேசு மரணத்திற்குத் தீர்வையிடப்படல்.
- 2. இயேசுவின் மேல் சிலுவை சுமத்தப்படல்.
- 3. இயேசு முதலாம் முறை சிலுவையுடன் தரையில் விழுதல்.
- 4. இயேசுவை அவரது தாயார் மரியாள் சந்தித்தல்.
- 5. இயேசுவின் சிலுவையைச் சுமக்க சீமோன் நிர்ப்பந்திக்கப்படல்.
- 6. இயேசுவின் முகத்தை வெரோணிக்கா என்னும் பெண் துடைத்தல்.
- 7. இயேசு இரண்டாம் முறை சிலுவையுடன் தரையில் விழுதல்.
- 8. இயேசுவை ஜெருசலேம் நகர்ப் பெண்கள் சந்தித்தல்.
- 9. இயேசு மூன்றாம் முறை சிலுவையுடன் தரையில் விழுதல்.
- 10. இயேசுவின் ஆடைகள் களையப்படுதல்.

- 11. இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுதல்.
- 12. இயேசு சிலுவையில் உயிர்விடல்.
- 13. இயேசுவின் உடல் சிலுவையிலிருந்து இறக்கப்படல்.
- 14. இயேசு கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்படல் போன்றவையாகும்.

சிலுவைப்பாதை - 1

1974 ஆம் ஆண்டு தவக்காலத்தின் 6வது வார வியாழக்கிழமை அன்று இருள் சூழ்ந்த பின்னர், குருநகர் 'ஜெற்றி'யில் (இறங்குதுறை) இருந்து 'அலுப்பாந்தி' துறை வரையான ஒரு மைல் நீளமுள்ள கடலில் சிலுவைப்பாதை நடைபெற்றது. இதற்கு, மின்னொளி பொருத்திய தோணியில் வேடமணிந்த மனிதர்களால் 'சிலுவைப்பாதை நிலைகள்' வெளிப்படுத்தப்பட்டன. சிலுவை சுமக்கும் யேசுவின் உருவம் மட்டும் புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் உடக்குப்பாஸிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட உடக் காக இருந்தது. திரளான மக்கள் குழுக்களாக இணைந்து புதிய கடற்கரை வீதியில் தோணிக்கு சமாந்தரமாக நடந்துவந்து சிலுவைப்பாதையின் ஒவ்வொரு நிலை வெளிப்படுத்தலிலும் தரித்து நின்று பங்கு கொண்டனர்.

இச்சிலுவைப்பாதையானது; பின்புலக் காட்சிச் சூழலுக்கேற்ற திரை கட்டப்பட்டு ஜெற்றியில் தரித்து நின்ற தோணியில் மின்னொளி ஏற்றப்பட்ட போது சிலுவைப்பாதைக் காட்சிப்படுத்தலுக்கான பாத்திரங்களாக வேடமணிந்த மனிதர்கள், ஆரம்பநிலைக் காட்சியை வெளிப்படுத்தி உறை நிலையில் நின்றனர். அந்த இடத்திலேயே ஒன்றித்த மக்களின் பங்கு பற்றலுடன் சிலுவைப்பாதையின் முதலாம் நிலை வழிபாடு நிகழ்த்தப் பட்டது.

வழிபாடு முடிவுற்று மின்னொளி அணைக்கப்பட்டதும், அடுத்த நிலைக் காட்சிக்காக மரக்கோல்களால் தோணியை தாங்கி அலுப்பாந்தி நோக்கிய திசையில் நகர்த்திச் செல்ல, முதலாம் நிலையின் வழிபாட்டை முடித்த மக்கள் கடற்கரை ஓரமுள்ள வீதியால் அலுப்பாந்தி நோக்கிய திசையில் 2ஆம் நிலைக்கென குறித்த இடத்தை நோக்கி;

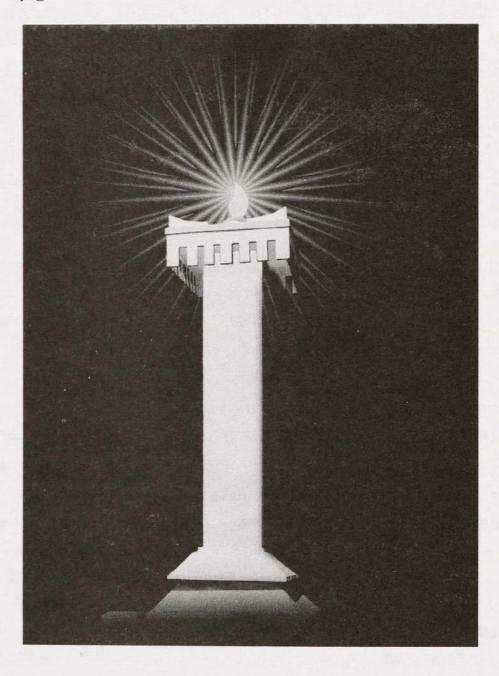
> "எங்கே சுமந்து போறீர் - சிலுவையை நீர் எங்கே சுமந்து போறீர்" என்ற பாடல் பாடியவாறு சென்றார்கள்.

இரண்டாம் நிலைக்கான இடத்தில் தோணி தரித்து நிற்கையில் மங்கிய நிலையில் ஆரம்பித்த மின்னொளி பிரகாசமாகியது. அந்நேரம் மக்கள் வீதியால் தோணிக்கு நேராக வந்துவிட்டனர். தோணியில் 2ஆம் நிலைக் காட்சிக்கான பாத்திரங்களை ஏற்போர் உறங்குநிலையில் நின்றனர். அந்த இடத்தில் 2ஆம் நிலை வழிபாடு நிகழ்த்தப்பட்டது. இவ்வாறே தொடர்ந்து 14 நிலைகளிலும் பாடல்கள், வழிபாட்டு செபங் களுடன் நடைபெற்ற சிலுவைப்பாதை இரவு 9.00 மணியளவில் முடிவுற்றது. நாட்டின் அசாதாரண சூழல் மற்றும் இயற்கையின் இடையூறுகளால் இதனை தொடராக மேற்கொள்ள முடியாதபோதும் மூன்று தடவைகள் தருநகர் மான்மியம்

இடையிடையே நடைபெற்றுள்ளது.

சிலுவைப்பாதை - 2

கடலில் சிலுவைப்பாதை நடைபெறாதிருந்த சந்தர்ப்பங்களில் அதற்கு மாற்றீடாக தொடர்மாடி கர்த்தர் சிற்றாலயத்திலிருந்து (ஜெற்றிக்கு அருகாமை) ஆரம்பித்து கடற்கரை வீதி வழியாக புனித யாகப்பர் ஆலயத் தில் அமைந்துள்ள 'வியாகுலமாதா கெபி'யை வந்தடையும் வரையான நெடிய சிலுவைப்பாதை நடைபெற்றது. இந்தச் சிலுவைப்பாதையில் 07அடி உயரமுள்ள சிலுவை சுமக்கும் யேசுவின் உருவம் விசேட வாகனத்தில் ஏற்றப்பட்டு மக்கள் மத்தியில் எடுத்துவரப்படும். இடையில் 14 நிலைகளுக் காகவும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் சிலுவை சுமக்கும் யேசுவின் உருவம் தரித்து நிற்க, சிலுவைப்பாதையில் ஊர்வலமாக பங்குகொள்ளும் மக்களும் தரித்து நின்று வழிபாட்டை நிகழ்த்துவர். இச்சிலுவைப்பாதை தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

22. பாரம்பரிய நிகழ்த்துக்கலை

கூத்து அல்லது நாட்டுக்கூத்து

எமது தனித்துவமான, பாரம்பரிய கலைவடிவமாக ஆரம்பம் முதல் நிலைத்து நிற்பதும், அடையாளம் காட்டுவதும் ஆடல், பாடல்கள் அடங்கி யதும் 'சுத்து' ஒன்றே. கத்தோலிக்க குருமார் இங்கு வருகைதந்தபோது தமிழ் மக்களிடையே இருந்த கூத்து மரபையும், அதன்மீது மக்கள் கொண்டிருந்த அதீத ஈடுபாட்டையும் கண்டறிந்தனர். இந்தக் கூத்துக்கள் சாதாரண மக்களுக்கு நல்ல கருத்துக்களை கூறும் சிறந்த ஊடகம் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட அவர்கள்; இந்து, இதிகாச புராணக் கதைகளை அடியொற்றியதாக அமைந்திருந்தவற்றை தமக்கு இசைவான வகையில் மாற்றம் செய்யவும், அது வளர தமது ஆதரவுகளை நல்கவும் முன்வந்தனர்.

வடபகுதியில் தென்மோடி, வடமோடி, வாசாப்பு, சிந்துநடை, விலாசம் போன்ற வெவ்வேறு வகையான பாணிகளில் அமைந்த கூத்துக்கள் வழக்கிலிருந்தன. இவற்றில் வடமோடி ஆட்டங்கள் விறுவிறுப்பானவை. தென்மோடி ஆட்டங்கள் நுணுக்கமானவை. வடமோடி ஆட்ட முறை கத்தோலிக்க குருமாரின் எண்ணக்கருவுக்கு ஏற்றதாக இல்லாமையால் வாசாப்பு மற்றும் தென்மோடி கூத்துக்களைத் தெரிவுசெய்தனர். அவற்றை ஆக்குபவர்களாக, அண்ணாவிமார்களாக இருந்த மதம்மாறிய கிறிஸ்தவர் களைக் கண்டுபிடித்து வேதாகமக் கருத்துக்கள் - வரலாறுகளை கதை யாக்கம் செய்து, கூத்துக்களை உருவாக்கினர்.

கூத்தின் வளர்ச்சி, மேடையேற்றங்களுக்கு உதவி - ஒத்தாசை வழங்கிய குருமார், கோவில் வளாகத்தை கூத்துக்கள் மேடையேறும் இடமாகப் பயன்படுத்த அனுமதி வழங்கினர். இதனால் கூத்துக்களை எழுதுவதற்கும், மேடையேற்றுவதற்கும் பலரும் ஆர்வம் காட்டிட கூத்துக்கள் பல பிறந்தன. அத்தனையும் வேதாகமக் கருத்துக்கள், புனிதர்களின் வரலாறுகள், துன்பத்திலிருந்து மீட்கப்பட்ட புதுமைகள் போன்ற வற்றின் உள்ளடக்கமாகவே அமைந்திருந்தன.

கரையூரில் கடற்றொழில் செய்பவர்களுக்கு உள்ள இயல்பான இரக்க சுபாபமும், தொழில் செய்கையில் 'அம்பா' பாடல்கள், மரண வீடுகளில் ஒப்பாரி பாடல்ளைப் பாடுவதிலிருந்த திறமையும் போர்த்துக் கேயரை ஈர்ந்திருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

1926ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் மு.ஆசீர்வாதம் அவர்களால் பதிப்பிக் கப்பட்ட 'தேவசகாயம்பிள்ளை' நாட்டுக்கூத்து நூலில், 1810ஆம் ஆண்டுக் குப் பின்னர் பாடப்பெற்ற கூத்துக்கள், அவற்றை ஆக்கியோர் பற்றிய விபரங்கள் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. 1658இல் ஆட்சிக்குவந்த 'கல்வின்' மதத்தவரான ஒல்லாரந்தரின் ஆட்சிக் காலத்தில், போர்த்துக் கேயருக்கு இருந்தது போன்று அக்கறை அவர் களுக்கு இருக்கவில்லை. மாறாக, எதிர்ப்பும் கத் தோலிக்க அடையாளங் களை அழித்தொழிக்கும் முனைப்புமே இருந்தது. அதனால், போர்த்துகேயர்

காலத்தில் ஆடப்பட்ட கூத்துக்களின் சுவடுகள் இல்லாமலே போய்விட்டன. சமய நெருக்கடிகள் குறைந்து சென்ற ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியின் பிற்காலத்திலும், 1795இல் ஆட்சிக்கு வந்த ஆங்கிலேயர் காலத்திலேயுமே நாட்டுக் கூத்து புத்தாக்கம் பெற்று வளரத் தொடங்கியுள்ளது என்றும், அந்தத் தகவல்களும் முறையாகப் பேணப்படாமல் வாய்வழியாகப் பேசப்பட்டவையாகவே இருந்து மறைந்துள்ளன என்றுமே அறியப்படுகிறது.

குருநகர் மக்கள் நாட்டுக்கூத்தில் கொண்டிருந்த அக்கறை மலின மானதல்ல. ஆனால், துறைசார் சிறப்புக்களை - பிரபல்யங்களை, வெளிக் கொண்டுவரும் முயற்சியில் இவர்களிடையே அசமந்தப்போக்கு நின்று லாவியுள்ளதால் இவை சார்ந்த தகவல்கள் புதைகுழிக்கே சென்றுள்ளன.

ஆசிரியர் மு. ஆசீர்வாதம் அவர்களின் வெளிப்படுத்தலில் கரையூர் எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்ட கூத்துக்கள் 1815ஆம் ஆண்டுக்கு பிற்பட் டவையாகக் காணப்படுகின்றன. போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும், ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் பிந்திய காலத்திலும் கூத்துக்கள் எழுதப்பட்டதாக கருதப்பட்ட போதும், எவராலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டதற்கான தகவல்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. அவை கிடைக்கும் வரை, ஆசிரியர் மு. ஆசீர்வாதம் அவர்களால் வெளிக்கொண்டுவரப்பட்ட 21 கூத்துக்களில் முதலாவதாக உள்ள 1815 ஆம் ஆண்டை ஆரம்பக் கூத்துக்குரிய ஆண்டாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவ்வாறு அறியப்பட்ட கூத்துகளாவன:

1815 புலவர் அவுறாம்பிள்ளை (5) நொண்டி, சம்பேதுரு பாவிலு, சூசையப்பர் யாக்கோப்பு, வரப்பிரகாசம், சுளியார்.

1856 புலவர் சந்தியோகு (7) யூதகுமாரன், சபீனகன்னி, மூவிராசாக்கள், என்றிக் எம்பிரதோர், இசிதோர், சந்தியோகுமையோர் படைவெட்டு, செனகப்பு.

1875 தம்பாப்பிள்ளை (2) கனகசபை, தாவீது கோலியாத். 1895 புலவர் சுபவாக்கியம்பிள்ளை (2 ஞானசவுந்தரி, உடைபடா முத்திரை.

1915 புலவர் பரிகாரி நீக்கிலாஸ் (5)

மாகிறேற்றம்மா, தீத்தூஸ், பங்கிராஸ், ஆட்டு வணிகன், ஊசோன் பாலன்.

அண்ணாவியார் 'அவுறான்பிள்ளை பாவிலுப்பிள்ளை'யைப் (01.05.1891 - 19.08.1983) பற்றிய தகவல்கள் இவற்றோடு தொடர்புபட்டதாக உள்ளன. 1918இல் முதல் நாட்டுக் கூத்துக்களைப் பாடி, பின்னர் பல கூத்துக்களைப் பழக்கிய அண்ணாவியாரான அவரை, நூலாசிரியர் 1974ஆம் ஆண்டு சந்தித்தபோது, ஏடுகளில் குற்றுக்கள் இல்லாமல் எழுதப் பட்டிருந்த 52 கூத்துகளின் பாடல்களை அண்ணாவியார் தாமே பாடி, மீள எழுதுவித்திருந்தமையை பார்வையிடக் கூடியதாக இருந்தது. இவை சார்ந்த விபரங்கள் சேகரிக்கத் தவறியமையால் பட்டியலில் சேர்க்க முடியவில்லை.

மேற்குறித்தவற்றுடன் 1960 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் எழுதப் பட்டதாக அறியப்பட்ட கூத்துக்கள் பின்வருமாறு:

யேம்ஸ் (7)

வாழ்க்கைப்புயல், நாடகவேதசாட்சி, யோசவ்வாஸ், சுபத்திரா, யேசீலன், மொட்டச்சி, ஞானசீலன் ஞானசீலி.

- ப. மிக்கேல்பிள்ளை (8) போருக்குப் பின், வீரமாதேவி, புரட்சித்துறவி, செந்தூது, துன்பத்தின் பின், தியாக இராகங்கள், மெய்காப்போன் தன்கடமை, அமலமரித் தியாகிகள்.
- மு. துரைசிங்கம் (1) உத்தரியத்தின் மகிமை
- செ. அழகராசா (9) ஊதாரிகள், தடாயூ, யோகு, சிம்சோன், தியம்பு, உண்மைகள், மனமாற்றம், சாம்ராட் அசோகன், வளையாபதி.

கலையார்வன் (கு.இராயப்பு) (11) களம் தந்த களங்கம், சலமோன் ஞானம், தலையின் விலை, கலையின் பரிசு, கன்னியர்திறை, அணையாதீபம், சகுந்தலை, அனார்க்கலி, காசியப்பன், மந்தரை சூழ்ச்சி, சங்கிலி செகராச சேகரன்.

யே. இக்னேஷயஸ் (2) மனம் திருந்திய மன்னன், மெய்ப்பொருள் நாயனார்.

சாம் பிரதீபன் (1) சோழன் மகன்

டேமியன் சூரி (5) மனிதருள் மாணிக்கம், வீணைக்கொடியோன், தர்மத்தூதுவன், திருந்திய உள்ளம், செங்கோல் என 08 எழுத்தாளர்களால் 44 எழுதப்பட்டுள்ளன.

நாட்டுக்கூத்தை 'இப்படிச் செய்தோம், அப்பிடிச் செய்தோம்'என வாய்வழி ஞாபகக் கதைகளைக் கூறி பலரும் பெருமைப்பட்டதை நூலாசிரியர் தனது சிறுவயதில் அறிந்திருந்தபோதும், அவற்றையெல்லாம் நினைவிற்கொள்ள முடியாததால், பின்நாளில் சிலரிடம் அறியப்பட்ட தகவல்கள் வெளிக்கொண்டுவரப்படுகின்றன.

- 1913இல். 'சந்தியோகுமையோரின் வாழ்க்கை வரலாறு' அண்ணாவி
 அந்தோனி (கரடி அந்தோனி)யால் அரங்கேற்றப்பட்டது.
- 1923இல் பாரமானதும், இலகுவாக எவராலும் பயன்படுத்த முடியா ததுமான எட்டு அடுக்குகள் கொண்ட முடி, முழங்காலில் - தோள் பட்டை கீரிடத்தில் சலங்கைகள் கட்டி, அரசன் பாத்திரத்தில் 'சைமன் மிக்கேல்' (செம்பர்) ஆடியுள்ளார்.
- 19-25.07.1924 ஆகிய நாட்களில் பகுதி பகுதியாக 'சந்தியோகுமை யோரின் சீவிய வரலாற்றுக் காட்சி' காண்பிக்கப்பட்டது.
- 1934இல் 'வட்டக்களரி'யில் சந்தியோகுமையோரின் புதுமைகளில் ஒன்றான 'படைவெட்டு' கூத்து ஆடப்பட்டது. பகல், இரவு தொடர்ச் சியாக ஆடப்பட்ட இக்கூத்தில் நாதஸ்வரம் வாசித்தல், யுத்தகளக் காட்சிகள் போன்றவை பரிகாரி நீக்கிலாஸ் அவர்களினால் நூல்களில் இயக்கப்படும் பொம்மைகள் மூலம் காண்பிக்கப்பட்டன.
- 1940இல் 18அடி அகலமும், 65அடி நீளமும்கொண்ட மேடையில் இருபிரிவான காட்சிகளடங்கிய நாட்டுக்கூத்து மேடையேற்றப் பட்டது.
- 1957இல் வட்டக்களரியில் 'மீகாமன்' நாட்டுக்கூத்து 'கரப்பு' உடுப்பு டன் 'கெரூடம்' வைத்து ஆடப்பட்டது.
- 1961இல் 12 வயதுக்கு உட்பட்ட சிறுவர், சிறுமியரை மட்டுமே கொண்டு 'வாழ்க்கைப்புயல்' என்னும் சமூகக்கதை நாட்டுக்கூத்தாக விடியும் வரை மேடையேற்றப்பட்டது (கூத்து ஆக்கம் : யேம்ஸ், அண்ணாவி : அ.ஞானப்பிரகாசம்).
- 1962இல் தேவதூதன் வேடமணிந்த சிறுமி, 150 அடி தூரத்தி லிருந்து பறந்துவந்து மேடையினுள்ளே இறங்கி, மரணத் தறுவாயில் இருந்தவருக்கு ஆறுதல் கூறிவிட்டு திரும்பவும் பறந்து சென்ற காட்சி காண்பிக்கப்பட்டது.

அண்ணாவி

அண்ணாவியே கூத்தின் உயிர் நாடியாக, ஆணிவேராகத் திகழ்ந் திருக்கின்றார். ஒவ்வொரு அண்ணாவியும் நடித்த, பழக்கிய கூத்துக் களை சேகரித்தால், ஒரே கூத்தில் பல தடவைகள், வேறுபட்ட பாத்திரங் களில் அல்லது அதே பாத்திரத்தில் நடித்திருக்கிறார்கள். ஒரே கூத்தை பல தடவைகள் பழகியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம்; குறிப்பிட்ட சில கூத்துக்களை, சில பாத்திரங்களில் பாடக்கூடிய பாடகர்களை மக்கள் பெரிதும் விரும்புவதே. "அண்ணாவி என்பவர் நினைத்தவுடன் தோன்றுபவரோ, தமக்குத் தாமே பெயர்சூட்டிக் கொள்பவரோ அல்ல. கூத்துக் கலையை குற்றமறத் தெரிந்த ஓர் அண்ணாவியின் மாணவனாக அவர் இருக்கவேண்டும். தாமாக பல கூத்துக்களைப் பழக்கி மேடை யேறச் செய்தவராக இருக்கவேண்டும்." என கலாநிதி நீ. மரியசேவியர் அடிகளார் குறிப்பிடுகிறார். எனவே, கூத்துக்கலை நம் மத்தியில் வாழவேண்டுமாயின் இத்தகைய சிறப்பைக்கொண்ட அண்ணாவிமார் போற்றப்படவேண்டும்.

இந்த வரிசையில் பாரம்பரியக் கலையான கூத்தை குருநகரில் வளர்த்த, பாதுகாத்த, வேறு பல ஊர்களுக்கும் சென்று, பழக்கி - மேடையேற்றி அரும்பணியாற்றி 'அண்ணாவியார்' என மதிப்பளித்து - போற்றப்பட்டவர்கள், பாராட்டப்பட்டவர்கள் பலர். இவர்களிலும், பிந்திய தலைமுறையினரிலும் எவருமே எம்முடன் இல்லையென்பதும், அவர்களில் பலரைப் பற்றிய ஆவணங்களோ - தரவுகளோ போதிய அளவு இல்லையென்பதும் கவலைக்குரியது. இதனால் அவர்கள் ஆற்றிய சேவை பற்றிய முழுமையான அல்லது சிறப்பான தகவல்களை, அவர்களின் பிந்திய தலைமுறையினரிடம் இருந்தும் பெற்றுக்கொள்வது சிரமமாக இருக்கின்றது. அவர்களது தரவுகளும் அவர்களுடனேயே புதைகுழி சென்றுவிட்டது என்பதே உண்மை.

மூன்று நூற்றாண்டுக்கு மேலாக ஆடப்பட்ட கூத்துக்காக, குருநகரில் அரிய பணியாற்றி முகமறியா மனிதர்களாக தவறவிடப்பட்ட போதும் எம்முடனும், எம் முன்னோருடனும் வாழ்ந்து மறைந்த அண்ணாவிமாரை இவ்வேளை நினைவுகூர்ந்து அவர்களுக்கான அஞ்சலியாக அறிந்த வரையில், அண்ணாவிமார்களில் பிரபல்யமானவர் களின் பெயர்கள் மற்றும் அவர்கள் வாழ்ந்த காலங்களும் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

1. அந்தோனி (கரடி அந்தோனி)		1920
2. அவுறான்பிள்ளை பாவிலுப்பிள்ளை	1891	1983
3 மிக்கேல் சின்னப்பு இளையப்பா	1893	1982
4. மனவல் அந்தோனிப்பிள்ளை (நட்டுவர்)	1894	1976
5. அவுறான் ஞானப்பிரகாசம் (கொண்டையர்)	1896	1974
6. பா. செபமாலை சின்னத்துரை (பக்கிரி)	1905	1985
7. பூநகரி சிலுவை	1910	1988
8. யோசேப் சூசைப்பிள்ளை (ஒட்டுக்காளி)	1911	1981
9. நீக்கிலாஸ் கிறிஸ்தோத்திரம்	1919	1992
10. ஆசீர்வாதம் சுவாம்பிள்ளை	1923	1993
11. முத்தையா துரைசிங்கம்	1934	2010

12.	மலக்கியாஸ் சுவாமிநாதர்	1934	2000
	அறுக்காஞ்சிபிள்ளை மனோகரன்	1941	
	றோமான் துரைவீரன்	1945	1989
	சவிரி செபமாலை ரெத்தினம்		1980
	அந்தோனிப்பிள்ளை		1990
17.	திரு. தம்பித்துரை யேசுராசா	1948	2019
18.	திரு. கிறகரி கிறிஸ்தோப்பர்	1949	2021
	தமியான் சூரி	1953	2019

'அண்ணாவி' என்னும் அழைப்புப் பெயரைக் கொண்டிராமல் கூத்துப் பாடுதலில் சிறந்து விளங்கி பலரது பாராட்டுதல்களையும் பெற்ற பாடகர்கள் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் இருந்துள்ளனர்.

கூத்து பாடகர்

ஒரு குழுவினர் அண்ணாவியாரோடு சேர்ந்து கூத்து போடுவ தற்கான முடிவு எடுக்கப்பட்டதும் பாடகர்களுக்கு பொது அழைப்பு விடப்படும். தாமாக எவரேனும் முன்வருவாராயின் வரவேற்று பாட லொன்றைப் பாடச்சொல்லி அண்ணாவியார் மூலமாகத் தெரிவு செய்வர். அவர்களில் புதியவர்களும் இருப்பர். அனுபவமுள்ளவர்களும் இருப்பர்.

முக்கிய பாத்திரங்களில் பாடுபவர்களுக்கு குரல் வளத்துடன் தோற்றத்தையும் கருத்திலெடுப்பதால் கூடிய கவனம் செலுத்தி பொருத்தமானவர்களைத் தேடுவர். எவரேனும் இனங்காணப்பட்டால் அவரை அணுகி அழைப்பு விடுவர். அவர் பாட மறுப்பாராயின், அவரது தொழிற் சம்மாட்டியை அணுகி விபரத்தைக்கூறி சம்மதிக்கும் வரை தொழிலுக்கு தடை செய்வதுமுண்டு.

முன்னர் கூத்து பாடகர்களுக்கு பாடல்களை எழுதிக்கொடுக்கும் நடைமுறை இருந்ததில்லை. கூத்துப் பழக்கத்தின்போது பிரதியை வைத்திருப்பவர் பாடலின் வரியை அண்ணாவிக்குச் சொல்ல, அவர் கைத்தாளத்தை தட்டி இராகத்துடன் சொல்லிக் கொடுப்பார். உரிய இராகத்திற்குள் பாடகனைப் பாடச் செய்ய பல தடவைகள் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

குருநகரில் பெரும்பாலானோர் கடற்றொழிலுக்கு செல்வதால் அவர்களுக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமையே விடுமுறை நாளாக இருந்தது. அதனால், அந்நாளிலேயே கூத்துப் பழக்கத்தை மேற்கொள்வர். இதன் காரணமாக ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்னரே கூத்துப் பழகத் தொடங்க வேண்டிய தேவை இருந்தது.

1950களுக்கு முன்னர் ஒலிபெருக்கியோ, மின்னொளியோ கூத்து அளிக்கையின்போது பாவிப்பதற்குரிய வசதிகள் இருந்ததில்லை. திரளான மக்களை உள்ளடக்கக்கூடிய மண்டப வசதிகளும் இருக்க 190 வில்லை. திறந்தவெளிகளிலேயே கொட்டகை போடப்பட்டு கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டன. 1970 வரை கொட்டகை முறை தொடர்ந்தது. கொட்டகையிலிருந்து 300 மீற்றர் தூரத்திற்கும் அதிகமாக மக்கள் குழுமி இருப்பார்கள். ஒலிவாங்கி இல்லாமலே பார்வையாளருக்குக் கேட்கக் கூடியதாகப் பாடுவார்கள். பார்வையாளனைச் சென்றடையவேண்டும் என்பதில் கருத்தாக இருந்து போட்டி போட்டு பாடுவதனால் சுருதியைக் கருத்தில் கொள்வதற்கென கைத்தாளம் கைகொடுத்தது. நாளடைவில் சுருதிப்பெட்டி இணைக்கப்பட்டது.

பாடகன் இவ்வாறு போட்டிபோட்டு சத்தமெடுத்துப் பாடுவ தற்கு அவனுக்கு ஆரோக்கியமான குரல் வளமும், நிறைந்த சக்தியும் தேவை அத்தகையோரே பாடகர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படு வார்கள். அலை கடலிலே மூச்சுப்பிடித்து மூழ்கி எழுந்து இயற்கை யாகவே பயிற்சி பெறும் கடலோரக் கலைஞர்களுக்கு அந்த சக்தி இயல்பாகவே வந்து விடுகிறது. கடலிலே அவர்கள் தினமும் சுத்தமான காற்றைச் சுவாசிப்பதால் மிகவும் ஆரோக்கியம் உள்ளவர்களாக இருப்பதும், தொழில் செய்கையில் உரத்து, ஒன்றிணைந்து, இராகத்து டன் 'அம்பா' பாடுவதும் சிறப்பான காரணங்களாகும்.

குருநகரில் கூத்து ஆடப்படும்போது பாடுபவர்களில் சிலரது குரல் கொய்யாத்தோட்டம், ஈச்சமோட்டை, அத்தியடி போன்ற இடங்களில் தெளிவாகக் கேட்பதாகச் சொல்லுவார்கள். பலதடவைகள் 'அண்ணாவி நட்டுவர் அந்தோனிப்பிள்ளை'யின் குரலை இனங்கண்டு, அவர் ஆடும் கூத்துப் பார்க்க மேற்குறித்த இடங்களிலிருந்து பலரும் வருகைதருவது பற்றி பேசிக்கொள்வதை பலரிடம் அறியமுடிந்தது.

பெண்கள் பாடுவதற்கு முன்வராமையால், பெண் பாத்திரங் களுக்கு ஆண்களே நடித்து பாடுவார்கள். ரெத்தினம், செல்வம், அண்ணாவி சுவாமிநாதர் போன்றவர்கள் பெண் பாத்திரத்தை ஏற்றுப் பாடுவதில் வல்லவர்களாக இருந்தார்கள்.

கூத்து இரவு பூராவும் நடைபெற்றதால் பாத்திரத்தின் தேவைக் கேற்ப ஒரு பாத்திரத்திற்குப் பலர் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள் (1ஆம் இராசா, 2ஆம் இராசா). சிலர் வீரம் செறிந்த பாடல்களைப் பாடுவதி லும், சிலர் சோகம் ததும்பும் பாடல்களைப் பாடுவதிலும் வல்லவர்களாக இருப்பார்கள். அத்தகையோரை இனங்கண்டு பாத்திரங்களின் தேவை யான பகுதிக்குப் பயன்படுத்துவதுண்டு. இத்தகைய தேர்வுகளின் காரணமாக புகழடைந்தவர்கள் உள்ளனர். இன்றும் பலர், சிலரை நினைவு கூருவதுண்டு. உதாரணமாக; அரசனுக்கு செம்பர், பேய்க்கு பொக்கணியன் (அந்தோனிப்பிள்ளை), மந்திரிக்கு சூசைப்பிள்ளை (ஒட்டுக்காளி), பெண்ணுக்கு ரெத்தினம், வில்லிக்கு செல்வம், காதலுக்கு குருந்தர் மான்மியம்

இளையப்பா, சோகத்துக்கு பக்கிரி சின்னத்துரை, 'பபூண்'ணுக்கு (கோமாளி) பொன்னுத்துரை போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். காட்சி மாற்றத்திற்கு நேரம் தேவைப்படும்போது பார்வையாளர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்குகாக 'பபூன்'மூலம் நகைச்சுவையைக் காண்பிப் பர். பபூண் பாத்திரம் ஏற்பவர் அபார திறமையுள்ளவராக இருப்பார். பாடல்களின் மூலம், நடிப்பின் மூலம், ஆட்டத்தின் மூலம் நகைச் சுவையை வெளிப்படுத்தி, பார்வையாளரை சிரிக்கவைத்து, கூத்தில் ஒன்றித்து விழித்திருக்கச் செய்கிறார்.

பிற்பாட்டு (பக்கப்பாட்டு)

கூத்து பாடகர்களுக்கு இராகம், தாளம் மாறாதிருக்க கைத் தாளம், மத்தளம் எவ்வாறு துணை செய்கிறதோ அதேபோல் கூத்தின் சிறப்புக்கு திரை மறைவில் இருக்கும் பிற்பாட்டுக்காரரும் காரணரா யுள்ளனர். பிற்பாட்டு பாடுவதன்மூலம் அதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருப் பவர்களது கவனம் ஈர்க்கப்படுவது மட்டுமன்றி பாடகனும் பெரிதும் பயன்பெற முடிகிறது. எவ்வாறெனில், பாடகன் பாடும் பாடல் வரி களுக்கு இடையில் பிற்பாட்டு பாடப்படுவதால் அந்நேரத்தில் பாட கனின் குரலுக்கும் உடலுக்கும் ஓய்வு கிடைக்கிறது. குரலில் தொய்வும், உடலில் களைப்புமின்றி இலகுவான சுவாசத்தை அவனால் பெறமுடி கிறது. உதாரணமாக; 'கல்வெட்டை தொடர்ந்து சிந்தும்', 'கழிநெடில் விருத்தத்தை தொடர்ந்து தரு'வும், 'பரணியைத் தொடர்ந்து பரணித்தரு வும்', 'கொச்சகத்தை தொடர்ந்து கொச்சகத்தருவும்' பாடப்படுவதில் ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

பாடகன் பாடிய பாடலின் இறுதி வரி பிற்பாட்டாகப் பாடப் படுவதால் அவன் தனது பாடலின் தொடர் வரிகளை நினைவிற் கொள் ளும் சந்தர்ப்பத்தை பெறுகிறான். தான் பாடுவது சரிதானா என்பதைக் கணிப்பீடு செய்து, தன் குரலைச் சீர்செய்துகொள்ள வாய்ப்பைப் பெறு கிறான். மேலாக, பாடல் வரிகளில் அவனால் விடப்பட்ட பிழை பார்வையாளர் அறியாமலே மறைக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு கூத்து அளிக்கைக்கு பிற்பாட்டு பிரதான இடத்தினை வகிப்பதனால் அதற்கென குரல்வளமும் இசைஞானமும் ஒன்றிணைந்த திறமையானவர்கள் அழைக்கப்படுவார்கள். மேடையில் பாடுபவர்களை விட பிற்பாட்டுக்காரர்களில் சிலர் திறமைசாலிகளாய் இருந்திருக் கிறார்கள். அவ்வாறு திறமையிருந்தால்தான் கூத்துப் பாடகன் தாளத்தை முறிக்கையில் அல்லது இராக மாற்றத்துக்குச் செல்கையில் அவற்றை சமாளித்து தவறில் இருந்து மீண்டெழத் செய்யமுடியும். இவ்வாறு கூத்து முழுவதும் ஓய்வின்றி பிற்பாட்டு பாடுவதற்கு அபார ஆற்றல் தேவை.

192

பின்நாளில் கைத்தாளம், மத்தளம் போன்றவற்றுடன் ஹார் மோனியமும் பாவிக்கப்பட்டது. 1971 இல் அண்ணாவி பக்கிரி சின்னத்துரை அவர்களால் பிற்பாட்டுக்குப் பதிலாக ஹார்மோனியம், வயலின், மிருதங்கம், கைத்தாளம், மோர்சங் போன்ற வாத்தியங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு'தேவசகாயம்பிள்ளை' கூத்து மேடையேற்றப் பட்டது. இது பாடல்களைப் பிழையின்றியும், இலகுவாகவும் பாடக்கூடியவர்களால் மட்டும்தான் முடியும்.

பணக்கூத்து

இது முழுமையானதொரு கூத்து அல்ல. பணம் சேகரிப்பதற்கென நடத்தப்படும் தொடர்புகளற்ற கூத்து. பாடகன் தனது பாடல்களை தொட ராகவோ, முழுமையாகவோ பாடுவதில்லை. தனது விருப்பத்துக்குரிய அல்லது பாடக் கேட்பவரின் விருப்பத்திற்கு இணங்கவே பாடப்படும் பாடலாக இருக்கும்.

கூத்து மேடையேற்றுகிறவர்கள் பணவசதி உள்ளவர்களோ, பணத்தை நோக்காகக்கொண்டு செய்பவர்களாளோ அல்லர். கோவிற் திருவிழாக்கள், விசேட தினங்கள் மற்றும் கூத்தின்மீது கொண்டுள்ள ஆர்வம் போன்றவற்றால் அண்ணாவிமாரும், பாடகர்களும் இணைந்து இலவசமாக மேடையேற்றுகிறார்கள். இவர்கள் கூத்து பழகத் தொடங்கியது முதல் செலவுகளும் ஆரம்பமாகும். இவற்றை தமக்குள்ளும், கூத்து ஆர்வலர் களிடமும் சேகரித்து நிவர்த்தி செய்துகொள்வர். இதுதவிர, கூத்து மேடை யேற்றத்துக்கு அதிக பணம் தேவைப்படும் என்பதால் அத்தொகையில் பகுதியையேனும் சேகரித்துக் கொள்வதற்காக கையாளப்படும் முறையே 'பணக்கூத்து'.

கூத்து மேடையேற்றப்படும் தினத்திற்கு ஒரு மாதம் இருக்கும் நிலையில் பணக்கூத்தை ஆரம்பிப்பர். மூன்று ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பி.ப. 3.00 மணியளவில் பணக்கூத்து ஆரம்பமாகும். இக்கூத்து நடைபெறும் காலம் அநேகமாக பாடகர்கள் பயிற்சியில் நிறைவுகண்ட காலமாகவே இருக்கும்.

பணக்கூத்து நடக்கவுள்ளது பற்றி நடிகர் ஒவ்வொருவரும் தமது உறவினர், நண்பர், அயலவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருப்பர். குறித்த ஞாயிற்றுக்கிழமை, வழமையாக கூத்து பழகுமிடத்தில் சிறு பந்தல் அமைக் கப்பட்டு, பந்தலின் முன்னால் வாய்ப்பக்கம் வெள்ளைத் துணியால் மூடியவாறு பித்தளைக் குடம் வைக்கப்பட்டிருக்கும். பந்தலின் உள்ளே பாடகர் அமர்ந்திருப்பர். பெண் பாத்திரம் ஏற்கும் ஆண், பெண்ணுக்குரிய உடை அணித்திருப்பார். அண்ணாவியார் கைத்தாளத்துடன் பார்வையா ளரை நோட்டமிட்டவாறு நிற்பார். தான் எதிர்பார்ப்பவர்கள் வந்திருப்பது கண்டால், அவர்களில் ஒருவருக்கு சார்பான பாடகரின் பெயரைச் சொல்லி அழைத்து ஆரம்பித்து வைப்பார்.

பாடகன் எழுந்ததும் அவர் சார்பான உறவினர், நண்பர், அயலவர், அபிமானிகளில் யாரேனும் ஒருவர் முன்வந்து தனது பங்களிப்பை அண்ணா வியாரிடம் கொடுப்பார். உதாரணமாக; 'அந்தோனி' என்பவர் பாடுவதற்காக அவரது மைத்துனர் 'ஞானப்பிரகாசம்' நிதி பங்களிப்பு செய்கிறார் என எடுத்துக்கொண்டால்; அண்ணாவியார் சற்று உரத்த குரலில் "அப்பிடியிப்படி என்றாப்போல அந்தோனி அரசனுக்குப் பாடுவதற்காக அவரது 'மச்சான் ஞானப்பிரகாசம்' 'அவரது மச்சான் ஞானப்பிரகாசம்' போடும் கட்டிப் பூராயம்" (அவரது மச்சான் ஞானப்பிரகாசம் என்பதை சில தடவைகள் சொல்லுவார். கட்டிப்பூராயம் என்பது பெறுமதி அறியப்படாத தொகையாகும்). எனக் கூறியபடி அவர் கொடுத்ததை பித்தளைக் குடத்தினுள் போடுவார். உடனே அந்தோனி தனக்குரிய பாடல்களில் பிரபலமான பாடலொன்றை அல்லது பணம் கொடுத்தவர் கேட்கும் பாடலைப் பாடுவார்.

இப்படியே பாடகர் ஒவ்வொருவருக்கும் தொடரும் நிகழ்வில் உறவினர், நண்பர், அயலவர், அபிமானிகள் தங்களின் பங்களிப்பை கொடுப்பர். அண்ணாவியாரும் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார். குறிப்பிட்ட விருப்பத்தக்குரிய பாடகனின் அபிமானப் பாடலை அல்லது, தமது பாடச்சொல்லியும் பாடலைப் பாடச் சொல்வதுடன் திரும்பத் திரும்ப நிதி இதனால் அவர் மூலமாக தாராள கிடைக்கும். கேட்பார்கள். மற்றவர் அறிய முடியாவிட்டாலும் இந்நிகழ்வில் ஒருவர் போட்டதை பணம் போட்டவரினால் பார்வையாளர் மத்தியில் கசியத் தொடங்கிவிடும். சிலர் சில்லறையாக்கி பண முடிச்சாகவும் கொடுப்பார்கள். அதனை அண்ணாவி குலுக்கிக் காட்டுவார். இது போட்டியைத் தோற்று விக்கும். இவ்வாறான போட்டியினால் ஒருவர் தனது சங்கிலியைக் கழற்றிக்கொடுத்த நிகழ்வும் நடந்துள்ளது.

இருளானதும் பணக்கூத்து நிறுத்தப்படும். சில சந்தர்ப்பத்தில் 'லோமியா' மற்றும் 'பெற்றோமக்ஸ்' ஒளியில் தொடர்வதுமுண்டு. முடிவில் பணம் கணக்கிடப்பட்டு அண்ணாவியாரிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

மூன்று பணக்கூத்துக்களிலிருந்தும் கிடைத்த நிதி கூத்து மேடையேற்றத்துக்குப் போதாமையாயின் வீடு வீடாகச் சென்று சேகரிப்பர். காலப் போக்கில் மூன்று பணக்கூத்துக்கள் ஒன்றாக மாறியதுடன் தொழில் உரிமையாளரிடம் பணம் சேகரிக்கவும், தொழிலாளரிடம் மீன் சேகரித்து விற்பனை செய்யவும் தொடங்கினர். இதனால் பணக்கூத்து மெல்ல மெல்ல சுவடின்றி மறைந்துவிட்டது.

கூத்துப் பாடல்

'கன்னியர் திறை' என்னும் தென்மோடிக் கூத்தில்; யுத்தத்தில் தோல்வியுற்ற 'ரெம்மில்' அரசனின் மகளைத் திறையாகப் பெற்ற 'அமாந்தியூ' மன்னனுக்கும் இளவரசிக்கும் இடையிலான மாறுபட்ட இராகம், தாளங்களைக் கொண்ட இப்பாடல் மாதிரி கூத்துப்பாடலாக தரப்படுகிறது. கலையாங்கன் இதேபோன்று தர்க்கப் பாடல்கள் மற்றும் கல்வெட்டு சிந்து போன்றவையும் பார்வையாளரின் கவனத்தை பெரிதும் ஈர்க்கக்கூடியவை.

மன்னன்:

தாளம்

: சதுஸ்ரஏகம்

இராகம் :

: சங்கராபரணம், மாயாமாளவ கௌளை

பல்லவி

மாதே நீயொரு பொற்சிலையோ - இப்புவிமீதில்

மாதே நீயொரு பொற்சிலையோ

அனுபல்லவி

வானவில்லின் ஏழுவர்ண எழில்காட்டும் நங்கை கானமயில் தோகை அணி சுட்டும் பிரகாசமோ

சரணம்

அந்தபுரம் தேடிவந்த தேவலோக கன்னிகையோ அந்தர சுந்தரர்கட்கும் வந்துகிட்டா மாணிக்கமோ அந்திவான சூரியனை யொத்தஅழகே உன்னால் அந்தோ காமன் அன்பு பாயுதே - வந்தென்னையணைத்து கன்னத்திலொரு முத்தம் தாராயோ -நெருங்கிவந்து அணைத்தே நின்று மோகம் தீர்க்காயோ

இளவரசி:

தாளம்

: சதுஸ்ரஏகம்

இராகம்

: நடபைரவி

போதையில் பிதற்றாதே அற்பனே பாரினில் நன்மதி சொற்பனே தீதென்று உணராது நிற்பதேன் தாயை தாரமென்றே நினைப்பதேன்

மன்னன்:

தாளம்

: சதுஸ்ரஏகம்

இராகம்

: சங்கராபரணம், மாயாமாளவ கௌளை

ஹ ஹ எத்தியெத்தி உந்தன் முன்னழகைக் காட்டி ஏகாத நிலைதனில் எழில் பின்னழகைக் காட்டி எகிறி எகிறிய உடையினா லுடலின் எஞ்சிய மேனி போதையையூட்டுதே - கணத்தாமதமின்றி நெஞ்சத்திலெனை அணைக்க வாராயோ - மஞ்சத்திலென்னை மருவியே வந்து மகிழ்ச்சி தாராயோ

இளவரசி:

தாளம் : சதுஸ்ரஏகம்

இராகம் : நடபைரவி

மானத்தைக் காத்திடும் குலமடா மாற்றானின் கைபட விடுவதா ஈனத்தைக் கொண்டதுன் பிறப்படா ஈடேற வழியைநீ தேடடா

மன்னன்:(வசனம்)

கோபத்தில்கூட அழகாக இருக்கிறாய்... உடை மட்டும் உன்னு டலை அணைக்க கொடுத்து வைத்தால் போதுமா? நானும்...

இளவரசி: (வசனம்)

தொடாதே!

ம**ன்னன்:**(வசனம்)

தொடாதே!... ஹ ஹ ஹ நகைப்பாயிருக்கிறதே. நீ அரசாளும் மகாராணி அல்ல... அடிமை

இளவரசி:

தாளம் : மிஸ்ரசாபு இராகம் : சிந்துபைரவி திக்கற்றோரை வதைத்தே உந்தன் சொத்தாய் நினைத்தே கொக்கரிக்கும் கோனே மாதர்தம் மானமதை விடுத்தே கொற்றத்திலமர்ந்தே தினம் மாற்றான்மேனி ஏற்காரன்றோ ஆற்றாமையாயின் கொதிப்பாரன்றோ மாற்றிடுமனம் மதியற்றோனே

மன்னன்:

മ്ന മ്ന മ്ന

இளவரசி:

மட்டற்றபெருமை கொள் காமுகனே எண்ணம் தீதே கெட்டழிந்து கன்னியர்தம் கற்பையும் விட்டொழிந்து வருவாரென்று எண்ணிநீயும் மருவிடென்று அழைத்தனையோ தருவேனுனக்கு தண்டனையாய் வருமேஅடுத்துன் ஊழ்வினையாய்

வாசாப்பு

கவி (வாசகம்)யும், பாடலும் கலந்த நாடகவகை என்ற பொருளில் அழைக்கப்பட்டது 'வாசகப்பா'. (வாசகம் + பா) என்ற சொல்லின் திரிபே 'வாசாப்பு' என்பதாகும். போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் கத்தோலிக்கர்களால் கலையார்வன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இவ்'வாசாப்பு', தமிழகத்தின் தெருக்கூத்து, பள்ளு, குறவஞ்சி போன்ற வடிவங்களை உள்ளடக்கியதாகவே உள்ளது. ஒவ்வொரு காட்சிக்கும், பாத்திரங்களின் தோற்றத்துக்கும் 'கவி' (வாசகம்) அகவல், விருத்தம் போன்றவை உரைத்தே 'தரு' (பாடல்) பாடப்படும்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இரவுகள் தொடராக நடைபெறுகின்ற வாசாப்பு, முன்னர் உயிர்த்த ஞாயிறு திருவிழா அன்று இரவு முதல் தொடர்ந்து நடைபெற்றுள்ளது. நாட்டுக்கூத்து மேடையேற்றங்களுக்கு வட்டக்களரி, சதுரக்களரி (முப்பக்க அரங்கு), படச்சட்டமேடை போன்றவை சாதாரண அமைப்புகளில் பயன்படுத்தப்பட்டபோதும், வாசாப்பின் மேடை மாறுபட்டதாக உள்ளது. 'சதுரக்களரி' மேடையில் இரண்டு அடுக்குடன் கூடிய அரண்மனையும், மேல் அடுக்கிலிருந்து இறைதூதர் இறங்கி வருவதற்கு ஏற்றவாறு அமைப்பும் இருக்கும். மேடையின் பின்பக்கம் ஓவியத் திரைச் சீலை தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். ஏனைய மூன்று பக்கமும் பார்வையாளர் அமர்ந்திருக்க மேடையேற்றம் நிகழும்.

அவ்வாறு மேடையேற்றப்படும் கூத்துக்களை கருத்திலெடுத்தால்; பெரிய அம்மை நோய் வராமல் காப்பதற்கு 'அக்கினேசம்மா வாசாப்பு'ம், சுகமான பிரசவம் நிகழ்வதற்கு 'மருகிருதா அம்மாள் வாசாப்பும், பேய்த் தொல்லைகளிலிருந்து காப்பதற்கு 'அந்தோனியார் வாசாப்பு என பல்வேறு காரணங்களுக்காக மேடையேற்றப்படுகிறது. குருநகரில் கூத்து மேடையேற்றங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாசாப்புக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. (மாதிரி பாடலாக டொண்பொஸ்கோ வாசாப்பு).

பொஸ்கோ (கவி)

மன்னவனே என்தன்னை வருகவென் றழைத்த செய்தி தன்னை நானறிந்து கொள்ளத் தங்கள் மாளிகை வந்தேன் என்ன காரணமோ அதை இப்பொழுனிலன்பாக இன்ன தென்றியம்பும் நன்கு இச்சணத்திலேதானே

அரசன் (பாடல்)

தாளம் : ஏகம் இராகம் : நடபைரவி அன்பு மிகும் அருட்குருவே - உம்மேல் அன்று சினம் கொண்டு வெகு தண்டனைகள் தந்தவன் நான் என்பதை இன் றெண்ணிடவே - மிக எந்தனது சிந்தையோ வருந்திடுதே வெகுவாக

பொஸ் கோ

மன்னவனே அந்நினைவை - முற்றும் மறந்து உளம் மகிழ்ந்து என்றும் சிறந்தரசு புரிந்திடுவீர் இன்னுமதை எண்ணுவதால் - நன்மை ஏதும் வரப் போவதில்லை ஆதலினால் அது தவிர்ப்பீர்

23. நாட்டார் வாய்மொழி இலக்கியம்

நாட்டார் வழக்காற்றியலின் நாட்டார் இலக்கியக்கூறாக உள்ள வாய்மொழி இலக்கியங்கள், தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழும் எல்லாப் பகுதி களிலும் நாட்டார் வழக்காறாக நடைமுறையிலிருந்துள்ளன. சொல்லாத பல செய்திகளைச் சொல்லுகின்ற இவற்றை 'நாட்டார் இலக்கியங்கள்' என்றும் அழைப்பர். இத்தகைய வாய்மொழி இலக்கியம் பற்றி பேராசிரி யர் கைலாசபதி குறிப்பிடுவதாவது: "எழுதா இலக்கியங்களான வாய் மொழி இலக்கியங்களே உலகில் முதலில் தோன்றின என்பதையும், எழுத்துமுறை வழக்கிற்கு வருமுன் எல்லா இலக்கியங்களும் வாய்மொழி யாகவே விளங்கின என்பதையும், பழைய வீரயுகப் பாடல்கள் அனைத் தும் வாய்மொழியாகவே விளங்கின என்பதையும் ஆய்வாளர்கள் நிறுவி யுள்ளனர்" (கைலாசபதி 1968-68-84).

இவ்விலக்கியமானது பெரும்பாலும் மனிதனின், சமூகத்தின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளையும் அவற்றினால் ஏற்படும் அனுபவங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் எவ்விதத் தடையுமின்றி வெளிப்படுத்துவனவா கவும், குறிப்பிட்ட ஒரு இன மக்களின் அல்லது பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள், சமுதாய மரபுகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், தொழில் நுணுக்கங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், கலை வடிவங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும் இலங்குகின்றன. எளிதான ஓசை அமைப்பினை பின்பற்றிப் பாடப்படுதல் அவற்றின் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்றாகும். பெரும்பாலும் இவை, மனித வாழ்க்கையில் பயன்பாடுடையனவாகத் திகழ்வதால், அம்மக்களது வாழ்க்கை முறையைப் பற்றிய முழுமையான தகவல்களுடன் பல வகைகளையும் கொண்டிருக்கின்றன.

அனுபவ ரீதியாகவும், யதார்த்தமாகவும் எடுத்துக்கொண்டால் நாட்டார் இலக்கியம் செவிவழிப் பரவலாகவே கிராமங்கள் தோறும் பரவியுள்ளதை அவதானிக்கமுடிகிறது. அந்த வகையில், வாய்மொழி இலக்கியத்தின் தோற்றம் ஏனைய தமிழ் பேசும் கிராமங்களிலுள்ள மக்களினுடையதைப் போன்றே கரையூர் மக்களினதும் இலக்கிய வளர்ச்சியாக இருந்துள்ளன. அவையாவன:

- ★ முன்னோர் பற்றிய பாரம்பரிய, சிறப்புக் கதைகள்.
- ★ புனித யாகப்பரின் புதுமைகளைச் சுட்டும் நிகழ்வுகள்.
- ★ மீனவர்கள் பயன்படுத்தும் அம்பாப் பாடல்கள்.
- ★ படகோட்டிகள் பயன்படுத்தும் கப்பற் பாடல்கள்.
- மீன்பிடித் தொழில் சார்ந்த பழமொழிகள்.
- ★ குழந்தையைத் தாலாட்டும் பாடல்கள்.

- சிறுவர்கள் கூடி விளையாடும் பாடல்கள்.
- உரையாடல்களில் இணைந்துகொள்ளும் விடுகதைகள்.
- இறந்தவருக்கான புலம்பல்கள்.

நூலின் விரிவைத் தவிர்க்கும் நோக்கில் இவற்றில் சில மட்டும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. காலமாற்றத்தால் ஏற்பட்ட நவீனத்துவத் தின் விரிவாக்கம், இலகுபடுத்தப்பட்ட நடைமுறைகள், இம்மண்ணில் நீண்ட காலமாக நிலவிய போர்ச்சூழல், வாய்மொழி இலக்கியத்தை பயன்படுத்தியவர்களின் மறைவுகள் காரணமாக இவற்றின் பயன்பாடு மழுங்கியே காணப்படுகின்றன.

தாலாட்டுப் பாடல்கள்

பிள்ளையைப் பெற்ற தாய்மார் உணர்வுபூர்வமாக, பரம்பரையாகப் பாடிவரும் பாடலே தாலாட்டு. குழந்தையைத் துயிலச் செய்தல், அழும் குழந்தையை அமைதியூட்டல், குழந்தைக்குப் பாலூட்டல் போன்றவற்றுக்கு தாலாட்டுப் பாடாத தாய்மாரே இல்லையென்று சொல்லலாம்.

> மாமி அடிச்சாளோ மாதாளம் கம்புவெட்டி ஆச்சி அடிச்சாளோ ஆமணக்கம் தண்டுவெட்டி பாட்டி அடிச்சாளோ பால்வார்க்கும் சங்காலே மாமி அடிச்சாளோ மைதீட்டும் கையாலே பாட்டி அடிச்சாளோ பாலூட்டும் கையாலே ஆச்சி அடிச்சாளோ ஐவிரலால் தொட்டாளோ அண்ணன் அடிச்சானோ அருணாக் கொடியாலே அடிச்சாரைச் சொல்லியமு ஆக்கினைகள் செய்திடுவோம் தொட்டாரைச் சொல்லியழு தோள்மூட்டை வாங்கிவிட அடிச்சாரைச் சொல்லியழு ஐவிரலை வாங்கிவிட ஆரடிச்சு நீஅழுதாய் ஆக்கினைகள் பண்ணிவிட ஆளப் பிறந்தானை அஞ்சாமல் ஆரடிச்சார்

சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு தாமரைப்பூவே சாய்ந்தாடு குத்துவிளக்கே சாய்ந்தாடு பச்சைக்கிளியே சாய்ந்தாடு கண்ணேமணியே சாய்ந்தாடு கண்டேதேனே சாய்ந்தாடு

சோலைக்குயிலே சாய்ந்தாடு தோகைமயிலே சாய்ந்தாடு கோவிற்புறாவே சாய்ந்தாடு பவளக்கொடியே சாய்ந்தாடு கற்பகத்தருவே சாய்ந்தாடு கனியேபாலே சாய்ந்தாடு

அம்பா பாடல்கள்

கடற்றொழிலாளர்களால் நெடுங்காலமாக பயன்படுத்தப்படும் பாட லாக 'அம்பா' காணப்படுகிறது. 'அழகிய' என்று பொருள்படும் 'அம்' என்னும் சொல்லும், 'பாடல்' என்று பொருள்படும் 'பா' என்னும் சொல்லும் ஒன்றித்து ஒலித்து நிற்பதே அம்பா'வாகும். அதாவது 'அழகிய பாடல்'. குருநகர் மான்மியம்

வெயில், மழை, வேகமான காற்றின் மத்தியில் தமது ஜீவனோ பாயத் தொழிலான மீன்பிடியை செய்துவரும் தொழிலாளர்கள், கூட்டாகத் தொழில் செய்கையில் ஒத்திசைந்து செய்வதற்கும், களைப்புத் தெரியாமல் இருப்பதற்குமாக அவ்வப்போது எண்ணத்தில் தோன்றியவற்றை பாடல் களாய் வெளிப்படுத்தினர். அதனால் அவர்கள் உரிய இலக்கை அடைந்தது மட்டுல்ல தொழிலில் உள்ள கடுமையையும் மறந்தனர்.

இவை பலர் ஒன்றித்த மீன்பிடியை இலக்காகக் கொண்ட 'மீனவர் தொழிற்பாடலாக' 'கரைவலை'த் தொழிலில் தோற்றம் பெற்றாலும்கூட, இதனை ஒத்தியதாக தோணி, வள்ளம், கப்பல் செலுத்துகையில் ஏற்படும் கடினத்தை மறப்பதற்கேற்ற பலர் பாடும் பாடல்களாகவும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கண வரப்பிற்குள் அடக்கப்படாத நாட்டார் பாடல்களான அம்பா; கேட்ட, பார்த்த, நிகழ்ந்த, எதிர்பார்த்த சம்பவங்களின் தொகுப்பாக, சூழ்நிலையின் தேவைக்கேற்ப பாடலாக வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் நகைப்பு, வசை, காதல், பக்தி, வரலாறு போன்ற பல சுவைகள் கலந்திருக் கின்றன.

ஏலம்மா ஏலேதண்டு ஓவலம்மா ஏலேதண்டு வருகுதடா கப்பலொண்டு வாழைக்காய் பாரமேந்தி ஐயோ மச்சான் கையைவிடு ஆச்சிகண்டா அடிக்கபோறா எடுக்கிறன்பார் கத்தியொண்டு குத்திறேன்பார் நெஞ்சினிலே

கை எங்கே ஞானசௌந்தரி கை எங்கே ஞானசௌந்தரி

சொன்னாலும் அல்லில்லா கேக்குதில்லை சோறுபோட்டா அல்லில்லா திங்குதில்லை உண்ணச்சோறு அல்லில்லா இல்லையடி உடுக்கவோ அல்லில்லா உடையில்லையடி நெஞ்சிலோ அல்லில்லா வைத்தேனுன்னை நிலத்தில் அல்லில்லா கிடக்கவிட்டேன்.

வெள்ளை வெள்ளைச் சட்டைகளாம் வெள்ளைக் கோழி முட்டைகளாம் முட்டை இட்டுக் குஞ்சுபொரி முத்த மெங்கும் கொண்டுதிரி கொண்டுதிரி மெழுகுதிரி கோயிலெங்கும் கொழுத்தும்திரி ஓடிமாறி ஏலேலோ வாறாம் கப்பல் ஏலேலோ மருதானை ஏலேலோ கொழும்பை நாடி ஏலேலோ கப்பலும் ஏலேலோ முற்பயணம் ஏலேலோ கடுதாசி ஏலேலோ காசல்லடா ஏலேலோ சோளகங்கள் ஏலேலோ பேந்துவிட்டால் ஏலேலோ சொன்னகரை ஏலேலோ பின்னிருக்கும் ஏலேலோ

தோணி, வள்ளப் பாடல்கள்

வள்ளத்தை, வத்தையை (தோணி) கடலில் தண்டு வலித்து மற்றும் மரக்கோல்களால் தாங்கிச் செலுத்தும் போதும், பாய் இழுத்தல் மற்றும் பாய் சுருக்கும்போதும் 'ஏலேலோ, ஏலை ஏலோ' என்ற சத்தமும் கூடவே பாடலும் எழாமல் இருக்க மாட்டாது.

பொருட்களை ஊருக்கு ஊர், பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் மட்டு மல்லாமல் கடல் கடந்து பிறநாடுகளுக்கும் ஏற்றிச் செல்வதற்கு தோணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டதால் அவை கப்பல்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டன.

> தோணியைத் தந்தான்டா தொடுகயிறு தந்தான் ஆணியைத் தந்தான்டா அறையநல்ல குருசுதந்தான்

> > 2

ஓடிமாறி ஏலேலோ வாறாம் கப்பல் ஏலேலோ மருதானை ஏலேலோ கொழும்பை நாடி ஏலேலோ கப்பலும் ஏலேலோ முற்பயணம் ஏலேலோ கடுதாசி ஏலேலோ காசல்லடா ஏலேலோ சோளகங்கள் ஏலேலோ பேந்துவிட்டால் ஏலேலோ சொன்னகரை ஏலேலோ பின்னிருக்கும் ஏலேலோ

3

சீனம்கண்டேன் நகரம்கண்டேன் சித்திரப்பு மேடைகண்டேன் ஞானமுள்ள பேரைச்சொல்லி நதிகளெல்லாம் வணங்கக்கண்டேன் வணங்கநல்ல பெரியகோனோ மாவிலங்கை வேந்தனுமோ வாசலுக்கு மந்திரியோ மந்திரியும் மார்த்தாண்டனோ

கடலில் கிடக்கும் தோணியை கரைக்கு இழுப்பதற்கும்,

சீர்செய்து முடிந்தபின் இழுத்தவற்றை கடலில் தள்ளுவதற்கும் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. இப்பாடலைப் பாடுகையில் பாடல் வரியிலுள்ள பாடலின் முன்பகுதியை ஒருவரும் மறு பகுதியை வேறொருவருமாக மாறிமாறிப் பாடுவர். பாடலின் கடைசி வரியைப் பாடி முடிக்கும் பொழுது ஏனையோர் ஒருமித்து 'ஓ' என்ற பலத்த சத்தத்துடன் அவற் றைத் தள்ளவோ இழுக்கவோ செய்வர். அந்த நேரத்தில் பாடப்படுவன.

> ஏலயிலோ ஓலவம்மா இடியிடிக்க மழைபொழிய இருகரையும் பெருகிவர ராசவெள்ளம் பெருகுதடா பெருங்கடல்போல் முளங்குதடா ஏலயிலோ ஓலவம்மா புழுதிஎழும்ப மண்டலம் வவனியார் மாடுசாய்க்க கண்டவன் கைப்பிடிக்க கணவதி காப்புதர

வழக்கிலிருந்த பழமொழிகள்

ஊருக்கு ஊர் தேவைகளின் அடிப்படையில் பலதரப்பட்ட பழமொழிகள் வழக்கிலிருந்துள்ளன. அவற்றில் ஒன்றாக கரையூரும் உள்ளது. இப் பழமொழிகள் தொழிலாளர்களிடையே மட்டுமல்ல சாதாரண மக்களிடையேயும் தொற்றியுள்ளன. அவற்றில் பல தற்போது அருகி விட்டாலும், சில சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்பட்டு இருப்பை தக்கவைத்துக் கொள்ளுகிறது. அவற்றில் சில:

- 🕨 அற (முழுமையாக) நனைஞ்ச பின் கூதலென்ன குளிரென்ன.
- அம்மியில் அரைச்சு கிண்ணியில எடுப்பாளாம்.
- அவிச்ச மீனைத் துடிக்குதெண்டாளாம்.
- 🕨 ஆள் இளக்காரம் கண்டா தோணி மிதந்தலை பாயும்.
- 🕨 ஆடிக் (மாதம்) 'கொய்'யைத் தேடிப்பிடி.
- 🕨 ஆனை பூருற கண்ணானாலும் 'அயரை' (சிறிய மீன்)கூட பூராது
- 🕨 'இறாலை'ப் போட்டு 'சுறா'வைப் பிடி
- இரவல் குடுத்தவன் இருந்தாறமாட்டான்.
- 🕨 உறவு உறவென்றாலும் பறியில் கைவைக்காதே.
- 🕨 உள்ளதை விற்று 'உல்லனை' (மீன்) வாங்கு.
- கருவாடு விற்ற பணம் மணக்குமா?.
- கருவாடு கரைந்தாலும் ஆணத்துக்குள்ளே.
- 'கட்டா'க் கருவாடு சுட்டாலும் மணக்காது.

- கடல்தொழில் வாய்ப்பான் பிழைப்பான்.
- > 'கருங்கண்ணி' பட்டால் கரையான் கடைக்கண்ணாலும் பாரான்.
- கச்சை நனைந்த பிறகுதான் கரையானுக்குப் புத்தி வரும்.
- > கச்சானுக்கு (காற்று) மழை மச்சான்.
- காற்றைக் கண்டால் படகை அகலக் கட்டு.
- > சின்ன மீனைப் போட்டு பெரிய மீனைப் பிடி.
- > சீலையை விற்று 'சீலா'வை (மீன்) வாங்கு.
- > தன் தொழில் விட்டவன் சாதியில் கெட்டவன்.
- 🕨 தாயை றோட்டில பார்த்தா மகளை வீட்டிலையா பார்க்கவேணும்.
- > 'நண்டு' கொழுத்தா வளையில் தங்காது.
- 🕨 மக்களை விற்று 'மதனத்தை' (மீன்) வாங்கு.
- > மீன் கரைஞ்சால் ஆணத்தில்தான்.
- > பறி பீத்தலானாலும் வாய்க்கட்டு நன்றாக இருக்கவேண்டும்.
- > பூவில்லாம மாலை கோத்துப் புருசனில்லாம புள்ளப்பெத்தவ.
- > வாய்க்கொழுப்புச் சீலையால வடியிது.

புனித யாகப்பரின் புதுமைகளைச் சுட்டும் நிகழ்வுகள்

'படையாளி' என வாஞ்ஞையுடன் அழைக்கப்படும் தூய யாகப்பர் மீது குருநகர் வாழ் மக்கள் கொண்ட அளவற்ற நம்பிக்கை, அவர்களைப் பொறுத்த வரை வீண்போகவில்லை. 'படையாளியின் புதுமையினால் தாம் பெறுமதிமிக்க நன்மைகளைப் பெற்றுள்ளதாகவும், பெரும் இடர்களிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளதாகவும்' பலரும் பலமுறை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள். ஒவ்வொருவரும் பெற்ற தனிப்பட்ட நன்மைகளைவிட பலருமறிந்த பொது நிகழ்வுகளும், புதுமைகள் பற்றிய கர்ணபரம்பரை விடயங்களும் உள்ளன. அவற்றில் சில பின்வருமாறு;

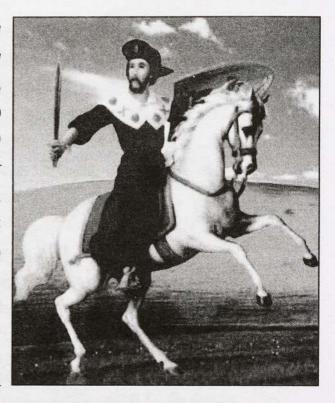
- ஆலயம் அமைக்க மரங்களைத்தேடி முல்லைத்தீவு காட்டில் திசை தெரியாது அலைகையில் அற்புதமாக வழிகாட்டப்பட்டு, இன்னல், இடுக்கண் இன்றி காப்பாற்றப்பட்ட நிகழ்ச்சி 1864 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது. இந்த நிகழ்வை தமது தந்தை, பேரன் போன்றவர்களின் கூற்றெனக் கூறுவதை பலரிடம் கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது. 'உரிய மரங்களைத் தேடி காட்டில் அலைந்து திரிந்த தமக்கு நடந்தது அற்புதம் எனவும், அனைத்து மரங்களும் சிரமமின்றி வத்தையில் கொண்டுவரப்பட்ட தாகவும்' அவர்கள் கூறியதாகக் தெரிவித்துள்ளனர்.
- ஆலயப் பங்குக்குருவுக்கு புனித சந்தியோகுமையோர் கனவில் தோன்றி, 'தனது வாள் பாங்ஷால் வீதி - சென் பற்றிக்ஸ் வீதிச்

- சந்தியிலிருந்த புளி மரத்தில் தொங்கிக்கிடக்கின்றதெனவும், அதனை எடுத்து வரும்படி கூறியதாகவும், பங்குக்குரு அதி காலை குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சென்று வாளை எடுத்து வந்ததாகவும்' பரம்பரையாகப் பேசப்படுகின்றது.
- சென் ஜேம்ஸ் வீதியில் மேற்குப் பக்கமாக வசித்து வந்த ஒரு ** குடும்பத்தினர் ஒருநாள் நள்ளிரவு கடந்த பின்னர் வேகமாகச் செல்லும் குதிரையின் குளம்பொலி கேட்டு பயத்தினால் உறக்கமின்றி இருந்துள்ளதுடன், அதிகாலை தமது வளவில் சிறிய வாள் ஒன்று கிடப்பது கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தனர். அது புனித யாகப்பர் கையிலுள்ள வாள் என்பதையும், இரவு கேட்ட குதிரைக் குளம்பொலி புனித யாகப்பருடையது என்பதையும் உணர்ந்து அதனைப் பக்தியுடன் எடுத்துச்சென்று குருவானவர் கையில் ஒப்படைத்துள்ளனர். இதனை அக்குடும்பத்தின் பூட்டப்பிள்ளையான ச.தங்கராஜா தமது தாய்வழி கதையென உறுதிபடக் கூறியிருந்தார்.
- 1934 இல் ஆலயத்திற்கான புதிய முகப்புக் கட்டுமானத்திற்காக வெட்டப்பட்ட ஆழமான அத்திபாரக் குழிக்குள் ச.சவிரியான் என்பவர் மண் சரிவினால் புதையுண்டு நீண்ட நேரத்தின் பின்னர் வெளித்தெரிந்த விரலின் அடையாளத்தைக்கொண்டு தோண்டி யெடுக்கப்பட்டதால் உயிர் மீண்டார். பலர் இதற்கு சாட்சியாக இருந்தபோதும் சம்பந்தப்பட்டவரும் மரணிக்கும் முன்னர் உறுதிப்படுத்தியிருந்தார்.
- 1938 இல் கொள்ளைநோய் குருநகரைப் பீடித்தபோது புனித * யாகப்பரின் சுரூபம் பவனியாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு ஊரைச் சுற்றி வந்தமையால் அந்த நோயிலிருந்து மக்கள் காப்பாற்றப் பட்டனர். இந்நிகழ்வு குருநகர் மக்களிடையே வாய்வழிக் கதையாக பேசப்படுகின்றது.
- 1940 இல் கடற்கரை வீதியிலுள்ள 81 ஆம் இலக்க வீட்டில், மரணப்படுக்கையில் கிடந்த தனது சிறிய தாயாருக்குத் துணையாக விழித்திருந்த அருளானந்தம் செபமாலை என்பவர், நள்ளிரவு நேரம் வீதியில் குதிரையின் குளம்பொலியும், சவுக்கால் அடிக்கும் ஓசையும் பல தடவைகள் கேட்டதாகவும், அந்தப் பகுதியில் மின்மினிப் பூச்சியையொத்த ஒளிகள் பல வற்றை கண்டதாகவும் தெரிவித்திருந்தார். இவர் 1956 இல் இறந்தபோதும் இவரது மகள் சிசிலியா இதனை வெளிப்படுத்தி யுள்ளார்.
- 1943 இல் பவுர்ணமி தினமன்று இரவு 9 மணியளவில், புனித

யாகப்பர் ஆலயத்தின் வெளி விறாந்தையில் 4வது கதவு ஓரமாக, ஞா.பிரான்சீஸ் என்பவர் செபித்துக்கொண்டிருந்த வேளையில் ஆலயத்தின் உள்ளே ஒருவர் நடந்துவரும் சப்பாத்து சத்தங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ாகவும், அந்தச் சத்தங்கள் தான் இருக்கும் இடத்தை நோக்கி வருவது போன்ற உணர்வினைத் தந்த கணநேரத்தில் கதவில் உதைந்தது போன்று உரத்த சத்தத்தையும், கதவு அசைந்ததையும் கண்டு பயந்து ஓடிவிட்டதாகவும் அவரே நேரில் சாட்சி பகர்ந்துள்ளார். பூட்டியிருந்த ஆலயத்தினுள்ளே எவரும் இல்லாதபோது கேட்ட சப்பாத்துச் சத்தம் புனித யாகப்பருடையது என்றும், தனக்கு ஏற்பட இருந்த ஆபத்தைத் தடுக்கவே அவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளதாகத் தாம் நம்புவதாகவும் உறுதிபடக் கூறியுள்ளார்.

- 1943 1968 காலப்பகுதியில் ஆலயப் பணியாளனாகப் கடமை யாற்றி 1974 இல் மரணமடைந்த அவுறான் சந்தியோகு (மகோனா) என்பவர், புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் யாருமற்ற நள்ளிரவு வேளைகளில் பலிபீடத்தில் பிரகாசமான ஒளியின் மத்தியில் அற்புதத் திருப்பலி நிறைவேற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ள தாகவும், குதிரையின் குளம்பொலியையும், பூட்டிய ஆலயக் கதவு திறந்து மூடும் ஓசையையும், பூசை மணியொலியையும் பல தடவைகள் தாம் கேட்டதாகவும் சாட்சி பகர்ந்துள்ளார்.
- 1959 ஆம் ஆண்டு சென் ஜேம்ஸ் மேற்கு வீதியில் வசித்த நாராயணன் தங்கப்பன் என்னும் இந்து மதத்தவர் தாம் வீட்டின் வெளி விறாந்தையில் படுத்துக்கிடந்தபோது இரவு இரண்டு மணியளவில் குதிரையின் குளம்பொலியையும், சவுக்கொலியை யும் வீதியில் கேட்டதாக அயல் வீட்டுக்காரரான வி.ஜே. கொன்ஸ்ரன்ரைன் என்பவரிடம் அப்போது கூறியிருந்தார். இதனை அவர் நேரில் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.
- 1962 இல் புனித யாகப்பர் ஆலயப் பணிமனையுடன் இணைந்த வாறு, வடக்குப் பக்கமாக கட்டப்பட்டிருந்த திருஇருதய சபையின் நூல்நிலையக் கட்டடத்தில் இரவில் படுத்துவந்த ஞா.பிரான்சீஸ் என்பவர், நள்ளிரவு நேரம் ஆலயத்தில் பூசை எழுந்தேற்ற மணி ஒலி கேட்டு எழுந்து கதவைத் திறந்து பார்த்த போது ஆலயத்தினுள்ளேயிருந்து பிரகாசமான ஒளிக் கதிர்கள் வெளித்தெரிந்ததாகவும், மணி ஒலி நின்றதும் ஒளிக் கதிர்கள் நின்றுவிட்டதாகவும் அவரே நேரில் சாட்சி பகர்ந்துள்ளார். இந்த மணிச் சத்தத்தை ஆலயத்திற்கு அண்மையில் உள்ள வீட்டில் வசித்து வந்த வின்சன் என்பவரும் கேட்டதாக கூறியுள்ளார்.

1963இல் அண்ட வாய்வு வினால் பாதிக்கப் பட்ட இந்து மதத்தவரான ஒருவர் ஆலயத் தின் முன்பக்க விறாந்தையில் (பாங்ஷால் வீதிப் பக்கம்) தங்கியிருப்பதை வழமையாகக் கொண்டிருந்தார். அண்ட வாயு நோய் காரணமாக அவரது விதை ஒரு முளம் வரையில் பெருத்திருந்தது. ஒருநாள் அவர் அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்தபோது ஒருவர் வந்து தனது வயிற்றில் ஏறி மிதிப்பதாகக் கனவு கண்

டுள்ளார். விழித்துப் பார்த்தபோது பெருத்திருந்த விதை வழமையான நிலையில் காணப்பட்டமை கண்டு அதிர்ச்சி யடைந்ததாகத் தெரிவித்திருந்தார். அவரது கூற்றை அவரை நன்று அறிந்திருந்த பலரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள். இதனை ஞா.பிரான்சீஸ் என்பவரும், அப்போது சிறுமியாக இருந்த திருமதி இராசேஸ்வரன் என்பவரும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

- 05.07.1968 இல் ஆலயத்தின் பீடப்பகுதிக்கும், சற்பிரசாத கிறாதிக்கும் இடைப்பட்ட கூரையின் உட்புறம் 'வளைவு சீற்' அடிக்கப்பட்டபோது, இ.நைல்ஸ் என்னும் வாலிபன் 32 அடி உயரத்திலிருந்து சீமெந்து நிலத்தில் விழுந்து காயமெதுவுமின்றி உயிர் தப்பினான். இந்தச் சம்பவத்தை உடன் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களும், நேரடியாகக் கண்டவர்களும் வெளிக் கொண்டு வந்திருந்தனர்.
- 28.09.1974 முதல் குருநகரைத் தாக்கிய 'கோழித்துாக்கம்' என்னும் நோயினால் குறுகிய நாளில் அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்த 40 இற்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளின் மரணங்களாலும், பாதிப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்த தீராத நோயினாலும் துயருற்ற மக்கள் தம்மைக் காப்பாற்றும்படி புனித யாகப்பரிடம் வேண்டுதல் செய்ததுடன் 26.10.1974 சனிக்கிழமை 'குதிரையில் அமர்ந் திருக்கும் வாளேந்திய புனித யாகப்பர்' சரூபத்தை ஆடம்பர மின்றி, வெகு பக்தியுடன் ஊரை சுற்றி பவனியாக எடுத்து வந்தனர். அன்றுடன் இந்நோயினால் வேறு மரணங்கள் இடம் பெறவில்லை. இசையாஸ் யோசப் என்னும் பெரையுடைய ஒன்றரை வயதுச் சிறுவனே 26.10.1974 அன்று இறுதியாக

மரணமடைந்தவராவார். இதனைப் பலரும் பெருநிகழ்வாகப் பேசிக்கொள்வர்.

- 12.11.1993 இரவு அதாவது ஆலயம் விமானக் குண்டுத் தாக்குதலுக்கு இலக்காவதற்கு முதல்நாள் ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் குதிரையின் குளம்பொலி கேட்டு உறக்கமின்றி இருந்ததாகப் பரவலாக மக்கள் பேசிக்கொண் டதை அறியக்கூடியதாக இருந்தது.
- 25.07.2000 இல் தொடர் இடப்பெயர்வுகளால் துன்புற்றிருந்த மக்கள் 2000 ஆண்டின் இடப்பெயர்வின்போது நெருக்கடிகள், பயத்தின் மத்தியிலும் தாம் தங்கியிருந்த ஊர்களிலிருந்து வருகை தந்து புனித யாகப்பர் ஆலயத் திருவிழா நவநாட்களில் பங்கு கொண்டு இருளாவதற்கு முன்னர் திரும்பிச் சென்றுவந்தனர். திருவிழா நாளன்று 'இனிமேல் இடம் பெயர்வுகள் ஏற்படக் கூடாது' என்ற உருக்கமான வேண்டுதலுடன் வழமையாக ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்படும் 'புனித யாகப்பர்' சுரூபத்துடன் சேர்த்து 'குதிரையில் அமர்ந்திருக்கும் வாளேந்திய புனித யாகப்பர்' சுரூபமும் ஊர்வலமாக எடுத்துவரப்பட்டது. அன்றி லிருந்து தாம் இடம்பெயர்ந்து செல்லவில்லையென மக்கள் பெருமிதம் கொள்வதை அறியக்கூடியதாக இருந்தது.

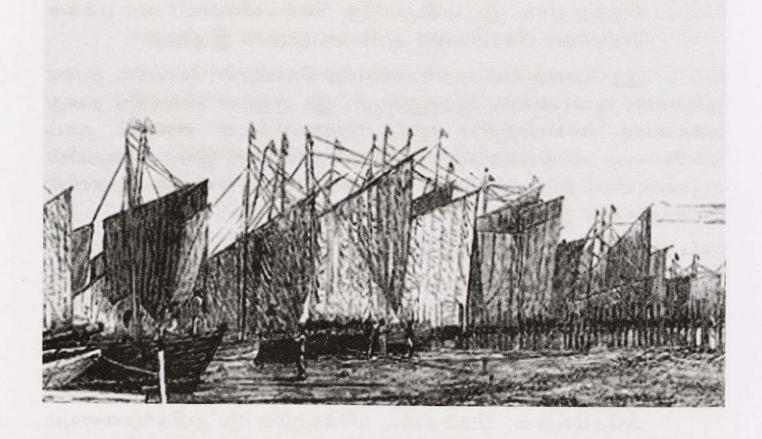
இதுபோன்ற பல சந்தர்ப்பங்களில் கொள்ளை நோய்கள், மரண ஓலங்கள், துன்பங்கள், ஆபத்துக்கள், இடர்களை விலக்கித் தனது மக்களைக் காப்பாற்றிய புனித யாகப்பரிடம் என்றும் நாம் நம்பிக்கையுடன் சென்றால் நமது வேண்டுதல்களை இறை தந்தையின் கருணையினால் சுகப்படுத்தி வாழ்வளிப்பார் என்பது மக்களின் நம்பிக்கையாக இருக்கிறது.

நாட்டார் வாய்மொழி இலக்கியத்தின் சரிவு

அன்றைய சமூக ஒழுங்கமைப்பில் பல்வேறு குலங்களிடையே முன்னிலை பெற்றிருந்த இறுக்கமான நடைமுறைக்கு அமைவாகவே ஒவ்வொரு குலக் குழுமமும் அல்லது வர்க்கமும் தனது தனித்துவத்தை யும் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்தும் ஐதீகங்களை இலக்கியமாகக் கொண்டிருந்தன.

அதேவேளை, மேல்நிலை வர்க்கத்தினரது ஐதீகங்களையும் அவர்களது வாழ்க்கை முறைகளையும் பிரபல்யப்படுத்தும் பாடல்களும், கலைவடிவங்களுமே செந்நெறி இலக்கிய மரபில் முன்னிலைப்படுத்தப் பட்டன. ஏனையோரது இலக்கியங்கள் நாட்டார் வழக்கியல் மரபினுள் கொண்டுவரப்பட்டன. இதுவே நாளடைவில் நாட்டார் இலக்கியம் வலுவிழந்துபோக பிரதான காரணமாகவும் இருந்துள்ளது. மேல்நிலை வர்க்கத்தினரது ஆதிக்கம் காரணமாக கிராமிய பாமர மக்களிடையே மரபு வழியாகக் கையாளப்பட்டுவந்த சொற்களும், சிலவகைச் சடங்கு களும் அழிந்துபோயின.

ஒருவர் பாடுவதைக் கேட்டு மற்றவர் கிரகித்து, மனனம் செய்து பாடுவதுமான நிலையே நீண்டகாலமாக நிலவிவந்துள்ளது. இதனால், அவற்றை இலக்கியமாகவோ, கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவோ பாது காத்து வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. தொடர்ந்து வந்த காலங்களில், நாட்டார் பாடல்களுடன் ஐக்கியமாக வாழ்ந்தவர் களின் மரணத்தின் பின்னர் அடுத்த தலைமுறையினர் பயன்படுத்த வேண்டிய சந்தர்ப்பம் அருகியே காணப்பட்டது. இயந்திர மயமாக் கலாக மாற்றமடைந்த மனிதவள இயங்குசக்தி சரிவடைந்து செல்ல கிராமியப் பாடல்கள் சரிவையே எதிர்கொண்டன.

24. குருநகரின் எழுச்சி

ஒரு சமூகத்தின் எழுச்சி என்னும்போது அது முயற்சியின் வெளிப்படையாகவே காணப்படுகிறது. எனவே, நூலாசிரியர் அறிந்த வரையிலும், பெற்றுக்கொள்ள முடிந்த தகவல்களின் அடிப்படையிலும் குருநகரின் எழுச்சிமிக்க காலம் 1930களிலே தோற்றம் பெற்றுள்ளது. கலாநிதி அ.ஞானப்பிரகாசம், கலாநிதி ஏ.யோ. அன்ரனைனஸ் ஆகியோர் 1932ஆம் ஆண்டு குருநகரின் முதற் குருக்களாகத் திருநிலைப் படுத்தப்பட்டமையை, லொயோலா கபிரியேல்பிள்ளை, சென்யோன்ஸ் நீங்கிலாஸ் ஆகியோர் 1935ஆம் ஆண்டு குருநகரின் முதல் அருட் சகோதரிகளாக அர்ப்பணிப்பு செய்து கொண்டமையை இந்த எழுச்சியின் ஆரம்ப வெளிப்பாடாகவே நோக்க வேண்டியுள்ளது.

குருநகர் மக்களைப் பொறுத்தவரை குருக்கள் மற்றும் அருட் சகோதரிகள் மட்டில் மிகுந்த அன்பும், மதிப்பும், கீழ்ப்படிவும் உள்ளவர் களாகவே இருந்தனர். இதற்கு உதாரணமாக; 1932, மார்கழி 27 ஆம் திகதி வண. பிதா அன்ரனைனஸ், வண. பிதா ஞானப்பிரகாசம் ஆகியோ ருடைய குருப்பட்டாபிஷேக நிகழ்வை நிகழ்த்த வந்த ஆயர் 'மகா. வந். கியோமார் ஆண்டகை' அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

"சந்தியோகுமையோர் கோவிற் கிறீஸ்தவர்கள் இப்பட்டணத்தில் மிகவும் குருபக்தி உள்ளவர்கள். மேற்றிராணிமாருக்கும், குருமாருக்கும் வீரத்துவம் நிறைந்த இச்சனங்களை அவர்களுடைய மெய்க்காப்பாளர்க ளென வர்ணிக்கலாம்…" ¹

எனவே, குருக்கள், அருட்சகோதரிகளின் ஆலோசனைகள், ஊக்குவிப்புகள், வழிகாட்டல்கள், முன்மொழிவுகள், முன்னெடுப்புகள் இம்மக்களின் எழுச்சிக்கு வித்திட்டதாகவும், அதனை நீரூற்றி வளர்த்த தாகவுமே இருந்துள்ளன.

சமகாலத்தில் யாழ். சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆங்கில மொழியில் உயர் கல்வி பயின்று வெளியேறிய ஒரு தொகுதி குருநகர் இளைஞர்கள், தம்மை உணர்ந்தவர்களாக குருக்கள், அருட்சகோதரிகளின் வழிகாட்டலில் புதிய சிந்தனை மற்றும் உத்வேகத்துடன் சமூக மாற்றத்திற்காக செயற்படவும் துணிந்தனர். அவற்றில் ஒன்றாக புதிய தொழில் வாய்ப்புக்களைத் தேடுவதில் சுயமாக முனைந்து வெற்றியும் கண்டனர். அந்த வெற்றியுடன் பாரம்பரியத் தொழில் நிலையிலிருந்து மாற்றங்காணும் எழுச்சி தோற்றம் பெற்றது. இவர்களில் ஒருவரும், சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி உதைபந்தாட்டக் குழுவுக்கு அணித் தலைவராக விளையாடியவருமான 'அன்ரனி வெலிச்சோர்' தலைநகர் கொழும்பில் ஐரோப்பியரால் நடத்தப்பட்ட ஜி.ஓ.எச். நிறுவனத்தில் பொறுப்பதிகாரியாக பணியாற்றத் தொடங்கினர்.

அந்நாட்களில் குருநகர் மக்களில் எவரேனும் தேவையின் நிமித்தம் கொழும்புக்குச் செல்வார்களானால் வெலிச்சோரைத் தேடி செல்வதையே வழமையாகக் கொண்டிருந்தனர். அவர் தனது இல்லத்தில் தங்கு வசதி, உணவு வசதி போன்றவற்றுடன், அவரவர் கருமங்களைச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்துகொடுத்து பாதுகாப்பாக வழியனுப்பி வைப்பார்.

இவரது சாகாக்களான பிலிப் ஜேக்கப், ஏ.ஆர்.எம். இராஜசிங்கம், ஏ.பி.அன்ரனிப்பிள்ளை, செபஸ்ரியன் ஆகியோருக்கும் கொழும்பில் வேலை செய்யும் வாய்ப்பு கிட்டியது. இவர்கள் வாராவாரம் வெலிச்சோரின் இல்லத்தில் ஒன்றுகூடி சமூக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர். ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் குருநகரைச் சேர்ந்த படித்த இளைஞர்களுக்கு அரச மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களில் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் முன்னின்று உழைத்தனர்.

அரசியல், கல்வி, சமயம், சமூகம் ரீதியாக பொருத்தமான தலைமைத்துவமின்றி பல விதமான இடர்களுக்குள் சிக்குண்டிருந்த குருநகரை வழிநடத்துவதற்கும், குருநகரை அபிவிருத்தி செய்வதற்குமான திட்டங்கள் தூரநோக்குடன், உருவாக்கப்பட்டு முன்னெடுத்துச் செல்லப் பட்டன. இதற்கென குருநகரில் தமது ஏனைய சகாக்களின் உதவிகளைப் பெற்று நிழல் நிர்வாகம் ஒன்றை நடத்தினர். இதன்மூலம் கல்வி. விளையாட்டு போன்றவற்றில் அதிக அக்கறை மேற்கொள்ள முடிந்தது.

அத்துடன், குருநகர் வீடமைப்புத் திட்டத்தின் உருவாக்கத்திற்கு அருள்பணி பிரான்சிஸ் அடிகளாரோடு இணைந்து காரியமாற்றியமை, சமூக மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள் பலவற்றிற்கு காரணர்களாக இருந்துள்ள மையை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் இயங்கிய திருப்பாலத்துவ சபையின் முன்னாள் அங்கத்தவர்களான இவர்கள், அச்சபையின் மூலம் இளைஞர்களை உருவாக்கம் செய்வதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தனர். பிந்நாளில் இச்சபையில்

இருந்தவர்களில் பலர் சமூகத்தின் பல்வேறு தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டமை கண்கூடு.

இவர்கள், 'அகில இலங்கை சத்திரிய மகா சபா'வில் இணைந்து கொண்டதுடன் குரு நகரைச் சேர்ந்த படித்த இளைஞர்கள் பலரையும் அதில் இணைத்துக் கொண்டனர். 'அகில இலங்கை நெய்தல் மாநில அபிவிருத்தி சங்கத்'தில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து அதன் கிளை ஒன்றினை யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவி, குருநகரில் பலதரப்பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகளை மேற்கொண்டனர். இவ்வமைப்புக் களின் மூலம் இவர்கள் அரசுடனும், தூதரகங்களுடனும் ஏனைய அமைப்புக் களுடனும் தொடர்பு கொண்டு பல கருமங்களைச் சாதித்துள்ளமை என்றும் நினைவிற் கொள்ளத்தக்கவை.

திரு. பிலிப் யேக்கப் அவர்கள் தனது சுய முயற்சியால் கொழும் பில் 'Jacob & Co' என்ற வர்த்தக நிலையத்தை உருவாக்கியமையும், அன்ரனிப்பிள்ளை அவர்கள் 'சுவெப்ஸ்' (Scheweps) குளிர்பான முகவராக நியமனம் பெற்றமையும் குருநகர் மக்கள் முதன் முதலாக அகில இலங்கை ரீதியான வர்த்தகத் துறையில் பிரவேசித்த நிகழ்வுகளாகும்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து சிலர் இலங்கையின் பிரபலமான வெளி நாட்டு, உள்நாட்டு கம்பனிகளில் விற்பனையாளர்களாக, வர்த்தக முகாமை யாளர்களாக, இயக்குநர்களாக பணியாற்றியுள்ளனர். காலவோட்டத்தில், மக்கள் தொகையின் பெருக்கத்தில், சமூக வாழ்வியலில் மேலும் எழுச்சி தேவைப்பட்டது. அந்த எழுச்சிக்கு வித்திட்டவர் புனித யாகப்பர் ஆலயத்தின் அன்றைய பங்குத்தந்தையான அருள்பணி நீ. மரிய சேவியர் அடிகளார். இவரது தலைமையில், வழிகாட்டலில் 1970களில் குருநகரைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் வீறுகொண்டு எழுந்தார்கள். அதனால் 1971இல் தோற்றம் பெற்றது 'குருநகர் முன்னேற்ற ஐக்கிய முன்னணி'. இதன் உருவாக்கம் குருநகரின் மறுமலர்ச்சிக்கு மேலும் வலுவூட்டியது எனலாம்.

குருநகரில் இயங்கிய அமைப்புகளில் இருந்து நிர்வாக, பொதுச்சபை உறுப்பினர்கள் ஐக்கிய முன்னணிக்கு சிபார்சு செய்யப்பட்டனர். இதனால், பல்நிலையிலும் மாற்றங்கள், நெறிப்படுத்தலை மேற்கொள்ளவும், மக்கள் நலனில் அக்கறைகாட்டவும் அதிக வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன.

அக்காலம் குருநகரின் பொற்காலம் என்றே கூறலாம். பலரும் பல்வகை விளையாட்டு துறைகளில் சாதனை படைத்துக்கொண்டிருந்த

காலம், நாடகத்துறை மூலை முடுக்கெல்லாம் சிறப்புற் றிருந்த காலம், துறைசார் போட்டிகள் பல இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த காலம், குறிப் பாக குருநகர் மக்கள் ஒன்றித்து செய்யக்கூடிய எண்ணத்தையும் - சூழலை யும் ஏற்படுத்திய காலமாகவும் இருந்தது. இத்தகை வளர்ச்சி

பலரையும் வியக்கவைத்தது.

"இப்பொழுது கலைமீது ஆர்வம் கொண்ட அநேக இளைஞர்கள் எம் நாட்டில் பல இடங்களிலும் இருக்கிறார்கள். அவைகளில் ஒன்றாக குருநகர் சிறந்து விளங்குகிறது. இதற்குச் சான்றாக அவ்வூரில் தற்சமயம் பதினைந்து நாடக மன்றங்களை ஸ்தாபித்து சிறந்த நாடகங்களை இயற்றி நடித்து வருவதை அறிகிறோம்." ²

'குருநகர் முன்னேற்ற ஐக்கிய முன்னணி'யில் ஒன்றித்திருந்த மன்றங்கள் சுயமாக பல்வகை விளையாட்டுப் போட்டிகள், நாடக -நாட்டுக்கூத்து மேடையேற்றங்கள், கதை - கட்டுரை - கவிதை - நாடகப் போட்டிகள், சஞ்சிகைகள் - தொகுப்பு இதழ்கள் - தொகுப்பு மலர்கள் போன்ற வெளியீடுகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், கலை விழாக்கள், மாலைநேர கற்றல்கள் என பல்நிலையில் செழிப்புற்றிருந்தன. புனைவு எழுத்தாளர்கள், நாடக - நாட்டுக்கூத்து எழுத்தாளர்கள், நடிகர்கள், கூத்தாளர்களைக் கொண்டு கலை - இலக்கியத்தில் சிறப்புற்றிருந்தன. சமூசேவை, இசை, சிற்பம், ஓவியம், கடற்றொழில்சார், கல்விசார், அபிவிருத்திசார், ஆலயப் பணிசார் துறைகளில் தனித்தனி குழுமங்களாக புத்தெழுச்சி பெற்றன.

'ஐக்கிய முன்னணி' தொடர்ந்து பல முன்னேற்றகரமான நடவடிக் கைகளில் ஈடுபட்டு வெற்றியும் கண்டது. இதன் முயற்சியால் 'உரிமைக்கு குரல் கொடுப்போம், உறவுக்குக் கைகொடுப்போம்' என்ற வாசகம் முகப்பில் பொறிக்கப்பட்டு 'குருநகர் கலை அரங்கம்' (திறந்த வெளி அரங்கு) 12.07.1972இல் திறத்து வைக்கப்பட்டது. திறப்புவிழா பிரசுரத்தில் 'கரத்தின் உழைப்பால் உயர்ந்த கோபுரம், கருத்துச் சிறப்பால் பிறந்த காவியம்' என வண. நீ. மரிய சேவியர் அடிகளாரால் எழுதப்பட்ட வாசகம், இளைஞர்களது எழுச்சியை எடுத்தோதிடத் தவறவில்லை.

சிரமங்களின் மத்தியில் பெண்கள் பாடசாலை, ஆண்கள் பாட சாலை கார்மேல் மண்டபம் ஆகியவற்றின் மேடைகளிலும், திறந்தவெளி கொட்டகைகளிலும் மேடையேற்றங்கள் நிகழ்த்தப்பட்ட நிலையில், கலையரங்கத்தின் தோற்றம் பல்வகையிலும் மக்களுக்கு குறிப்பாக அமைப்புகளுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது. பல மேடையேற்றங்களை, பல்வகை நிகழ்வுகளைக் கண்டு, எழுச்சியின் அடையாளமாக தலை நிமிர்ந்து நின்றது. பின்னரான காலத்தில் மாற்றமடைந்த பொருளாதாரம், ஈழப்போரின் பாதிப்புகள், மரணங்கள், பொருளிழப்புகள், இராணுவ கெடுபிடிகள், புலம் பெயர்வுகள், வெளிநாட்டு மோகம், இளையோரின் பாதை மாற்றம் மற்றும் ஆர்வமின்மை போன்றவவை குருநகரின் சமூக, சமய, வாழ்வியல், கலை, கலாசாரத்தை மாற்றி அமைத்தமை வேதனைக்கு உரியது.

அடுத்து; ஒரு ஊரின் எழுச்சியை பிரபல்யப்படுத்துவதில் பல்துறை சாதனைகள் முக்கியத்துவம் பெறுவனவாகவும், பலராலும் பேசப் 212

படுவனவாகவும் இருப்பதை அறிகிறோம். அவற்றில் ஒன்றாகவே கலை, இலக்கிய துறைகளில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள், வெளியிடப்பட்ட நூல்கள், மேடையேற்றங்கள், திறமையானவர்களுக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற அங்கீகாரங்கள், விருதுகள், கௌரவிப்புகள் போன்றவை குருநகரின் எழுச்சிக்கு சான்றாக விளங்குகின்றன. அவையாவன:

'சிறப்புற்றிருந்த எழுத்துக்கலை' பகுதி 26இல் வெளிப் படுத்தப்பட்டுள்ளபடி; 24 எழுத்தாளர்களால் 88 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவைதவிர 09 சஞ்சிகைகள், தொகுப்பு இதழ்கள், 21 தொகுப்பு மலர்கள், 03 பேழைகள், 13 இறுவட்டுகள் வெளிவந்துள்ளன. எழுத்தாளர்களால் 124 நாடகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன இவற்றில் பெரும்பாலானவை மேடையேற்றம் கண்டுள்ளன. நடனக் கலையை கற்று அரங்கேற்றம் செய்தவர்கள், நடன முதுகலைமாணி, நுண்கலைமாணி பட்டம் பெற்றவர்கள் என 13 பேர் உள்ளனர். இவர்களில் பி.ஆனந்தராயர் புலவர் பட்டம் பெற்றவராவார். இவர்களுடன்; கலை, இலக்கியத் விருது பெற்றவர்களில் அறியமுடிந்தவர்களின் விபரம் பின்வருமாறு.

1. பொது விருதுகள்:

கலாபூஷணம் (இலங்கை தேசிய கல்வி, கலாசார அமைச்சு) கி.பேர்மினஸ், வி.ஜே.கொன்ஸ்ரன்ரைன், கி.கிறிஸ்தோப்பர், கு.இராயப்பு, கி.அல்போன்ஸ், த.யேசுராசா, கி.மா.நெல்சன், கி.யேசுராசா, அ.யோசேப்.

யாழ் ரத்தினா (யாழ். பிரதேச கலாசாரபேரவை) வி.ஜே.கொன்ஸ்ரன்ரைன், கி.பேர்மினஸ், கி.மா.நெல்சன், கு.இராயப்பு, கி.அல்போன்ஸ், கி.கிறிஸ்தோப்பர், த.யேசுராசா, அ.யோசேப்பு, கி.யேசுராசா, லொ.செல்லத்துரை.

கலைஞானகேசரி (இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்) கி.பேர்மினஸ், வி.ஜே.கொன்ஸ்ரன்ரைன்.

ஆளுநர் விருது (மாகாண சபை, வடமாகாணம்) கி.பேர்மினஸ், வி.ஜே.கொன்ஸ்ரன்ரைன்.

(சர்வதேச திரைப்பட வாழ்நாள் சாதனையாளர் அ.யேசுராசா (2015).

வாழ்நாள் சாதனையாளர் (கனடா, அமெரிக்கா அ.யேசுராசா (ரொறன்ரோ, கனடா 2016).

வாழ்நாள் சாதனையாளர் (கல்வி அமைச்சு, இலங்கை) கு.இராயப்பு (2017).

துறையில்

- கலைக்குரிசில் (மாகாண சபை, வடமாகாணம்) கு. இராயப்பு (2019), கி.கிறிஸ்தோப்பர் (2020).
- யாழ் முத்து (யாழ். மாவட்ட செயலகம்) கு.இராயப்பு (2019).
- கலைஞர் சுபதம் (அதிகாரசபை, யாழ். பிரதேச செயலகம்) கி.பேர்மினஸ், யோ. மரியாம்பிள்ளை, த.யேசுராசா, பி.சேவியர்.
- **கலைஞானபூரணன்** (திருமறைக் கலாமன்றம், யாழ்ப்பாணம்) கி.பேர்மினஸ், கி.மா.நெல்சன், அ.யோசேப்பு, ஏ.வி.டேமியன் சூரி.
- அரங்கவாரிதி (திருமறைக் கலாமன்றம், யாழ்ப்பாணம்) கி.பேர்மினஸ். (2000)
- திலகம் (யாழ். கொட்டடி சமூகசேவை அமைப்பு) கு.இராயப்பு, கி.மா.நெல்சன், அ.யோசேப்பு, அ.க.ஏணஸ்ற்.
- சாம **நீ அவா**ட்-2 (அகில இலங்கை முஸ்லிம் மாமன்றம்) அ.கிளபொடாசியஸ். (2019)
- சமூகஜோதி (குபேரன் கலை மன்றம், மல்வம்) அ.கிளபொடாசியஸ். (2020)
- இளங்கலைஞர் விருது (யாழ். பிரதேச கலாசாரபேரவை) க.பிறாங் விதுஷன் (2019)
- எழுத்தாக்க சான்றிதழ் (யாழ். பிரதேச கலாசாரபேரவை) (சிறுகதை (2008), பாடலாக்கம் (2008, 2016). கு.இராயப்பு (நாட்டார் கலை கற்றல் கட்டுரை) (2016, 2017). (யாழ். மாவட்டம் பிரதேச கலாசாரபேரவை) (நாட்டார் கலை கற்றல் கட்டுரை) (2016, 2017).

2. நூல் விருதுகள்

- அரச இலக்கிய விருது (இலங்கை தேசிய கலாசார அமைச்சு) அ.யேசுராசா 'தொலைவும் இருப்பும் ஏனைய கதைகளும் 1975'. 'சுத்துக்கள் -5' (2010), 'உப்புக்காற்று' (நாவல்) கு.இராயப்பு (2013), 'கடல் கடந்த நாட்கள்' (2016), 'குறுங் கூத்துக்கள்' (சான்றிதழ் 2012).
- தமிழியல் விருது (எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்) கு.இராயப்பு 'சுத்துக்கள் -5' (2010), 'உப்புக்காற்று' (நாவல்) (2013). சிறந்த ஆக்க இலக்கிய விருது (இலங்கை இலக்கிய பேரவை) கு.இராயப்பு குறுங்கூத்துக்கள்' (2012), உப்புக்காற்று' (நாவல்)
- (2013), 'வேப்பமரம் (2014).
- சிறந்த விருது (வட- கிழக்கு மாகாண இலக்கிய நூல் கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் கிணைக்களம்)

ம.சாம் பிரதீபன் '*நீதியின் இருக்கைகள்' (2001)*, அ.யேசுராசா *'தூவானம் (2002), 'பனிமழை' மொழிபெயர்ப்புக்* கவிதைகள் - 2003)

சிறந்த இலக்கிய நூல் விருது (வட மாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்)

கு.இராயப்பு 'கடலலைகள் கொஞ்சும் நகர்' (2006), 'குருதிக் குளியல் (2007),' 'உப்புக்காற்று' (2013), அறுவடை (காவியம்) (2015), 'கடல் கடந்த நாட்கள்' 2016).

இளைஞர் விருது (தேசியம்)

செல்வன் நெ.அனோச் கிளமென்சன் *(ஓர்ஹன் - 2009, 2010).* செல்வி நெ.தெரசிற்றா திலானி *(வயலின் - 2010).* செல்வி ம.எலிஸ் ஏன்ஜெல்ஸ் *(சிறுகதை - 2009).*

இளைஞர் விருது (மாவட்டம்)

செல்வி ம.எலிஸ் ஏன்ஜெல்ஸ் (சிறுகதை - 2010).

அரச ஊழியர்களுக்கான ஆக்கத்திறன் விருது (தேசியம்) யே.இக்னேசியஸ் *(நாடகம், நாடக எழுத்துரு,* நெறியாள்கை, மேடை அமைப்பு 2014).

குறுநாடகப் போட்டி (கிறிஸ்தவம், சுற்றுலா அமைச்சு)

சீசர் குகேந்திரன் *(நடிகன் - 2015, 2016, 2017, 2019).*

(துணை நடிகன் - 2018).

க.பிறாங் விதுஷன் (சிறந்த மேடை அமைப்பு 2018).

யே.இக்னேசியஸ் (மேடை அமைப்பு - 2017, வேட உடை

-2018, நாடக எழுத்துரு நெறியாள்கை,

நாடகம் - 2019.

ம.பங்கிராஸ் மில்ரன் (துணை நடிகன் - 2018).

யே. கமிசன் (ஒப்பனை - 2019).

கொ. கரன்சன் *(நாடகப்பிரதி - 2017).*

கலை இலக்கிய விழா (தேசியம்)

க.பிறாங் விதுஷன் *(குறுநாடக எழுத்துரு 2018, 2019).*

க.ஜெனிங் ஜோக்சன் *(நாடக எழுத்துரு 2021* (பிரதேசம்)

குறிப்புகள்

1. அர்ச். சந்தியோகுமையோர் நூற்றாண்டு மலர், 25.07.1961

2. க.சொா்ணலிங்கம் க, கலைக்கதிா் நாடகமன்ற 5வது ஆண்டு பூா்த்திவிழா மலா், மற்றும் சான்றிதழ்களும், விருதுகளும் ஆதாரங்களாக இருக்கின்றன.

25. சிறப்புற்றிருந்த நாடகக்கலை

நாடகம் பொழுதுபோக்குக்கான சாதனமாக தமிழரிடையே பல காலமாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால், தமிழர் பண்பாட்டின் இன்றியமையாத ஒரு கூறாகவும், மனிதனையும் மனித உணர்ச்சிகளையும், மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்குமான முரண்பாடுகளையும் விளங்கிக்கொள்வ தற்கான ஊடகமாகவும் பின்நாளில் உணரப்பட்டது. இதற்கு மனித நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடான சமயச் சடங்குகளே காரணமாக அமைந் துள்ளன என்றும் கூறப்படுகிறது.

'மனித வரலாற்றில் இயற்கையில் மனிதன் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையிலிருந்து சமயச் சடங்குகள் உருவாகின. இது நாட்டுக்கு நாடு, பண்பாட்டுக்குப் பண்பாடு வேறுபட்டதாக இருந்தபோதிலும் ஊரின் பொது விடத்தில் மக்கள் ஒன்றுகூடுதலும், சமயச் சடங்குகளை நிகழ்த்து தலும், பின்னர் பிரிந்து செல்லுதலும் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரி யாகவே இருந்தது. கிரேக்கத்தின் 'தயோனீசிய' விழாவிலிருந்து இந்துக் களின் 'சூரன்போர்' கத்தோலிக்கரின் 'உடக்குப்பாஸ்' போன்ற நிகழ்த்துக் கலைகள் வரை இவற்றில் சமயச் சடங்குக்களின் வேர்களைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இயற்கை மீதான அதீத நம்பிக்கையிலிருந்து மனிதன் விடுபடத் தொடங்கும்போது, நம்பிக்கையோடு நிகழ்த்தப்பட்ட சமயச் சடங்குகள் சடங்குகளாக, மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்வுகளாக இடம்பெறத் தொடங்கிய போது நாடகம் என்னும் வடிவத்தை அடைந்ததென்பர். இவை காலத் துக்குக்காலம் வாழுகின்ற சூழலுக்கும் அக்கால பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு உறவுகளுக்கேற்ப வடிவ அமைப்பிலும் உள்ளடக்கத்திலும் நிரம்பவும் மாற்றங்களைப் பெற்று வளர்ந்து வந்துள்ளது.

நம் முன்னோர், மரத்தால் பொம்மைகளை செய்து அவற்றை ஆடி, ஓடி விளையாட வைத்தார்கள். பின்னர் மண்ணாலும், துணியாலும் மனிதர்களைப்போல் பொம்மைகள் செய்து அந்த பொம்மைகளின் கை, கால், தலை முதலியவற்றை கயிற்றால் கட்டி, இயக்கி அதற்கு பொம்ம லாட்டம் எனப் பெயர் வைத்தார்கள். நாள்பட நாள்பட உயிரில்லா பொம்மைகளை கொண்டு நடத்துவதைவிட உயிருள்ள மனிதர்களுக்கு வேடம் போட்டு அவர்களைக் கொண்டு நடிக்க வைத்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் தோன்றியதே 'நாடகம்' எனவும் ஒருசாரார் கூறுவர்.

இதனை உறுதிப்படுத்துவதைப்போல சங்க காலத்திலிருந்தே தமிழர்களால் ஆடல் பாடலை முற்று முழுதாய்க்கொண்ட நாடகங்கள் 8லையார்வன் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதுவே பிந்நாளில் 'கூத்து' என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். முன்னைய கூத்து பிரதிகளிலுள்ள காப்பு விருத்தங்களில் 'நாடகம்' என்றே காணப்படுவதை ஆதாரமாகவும் கூறலாம். கலாநிதி மௌனகுரு தனது 'பழையதும் புதியதும்' நூலில் "முன்னர் கூத்துக்களே நாடு தழுவிய நாடமாக இருந்தது" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும், நவீன வடிவங்களில், கவர்ச்சிகரமான முறைகளில் உரைநடைக்கு முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்பட்டதுமான நாடகங்கள், ஆங்கிலேய மரபில் தோற்றம் பெற்றபோது தமிழர்களின் பாரம்பரிய கூத்துக்கள் நகர்ப்புறங்களிலிருந்து புறந்தள்ளப்பட்டு கிராம மக்களின் அளிக்கைகளாக (நாட்டுக் கூத்தாக) ஒன்றித்து போக, கூத்து மரபையும், ஆங்கிலேய நாடக மரபையும் இணைத்ததாக கணிசமான பாடல்களுடன் கூடிய ஆற்றுகைகள் 'இசை நாடகம்' என்ற பெயரில் தோற்றம் பெறலாயிற்று.

இசை நாடகத்தைவிட ஆங்கிலேய மரபு நாடகங்கள் இலகுவாக மக்களை சென்றடைந்திட வரவேற்புடன் பொழுதுபோக்குக்கான சாதனமாகி பல மட்டத்தாலும் அளிக்கைகள் நிகழலாயின. பின்நாளில், இந்நாடகம் தமிழர் பண்பாட்டின் இன்றியமையாத ஒரு கூறாகவும், மனிதனையும் மனித உணர்வுளையும், மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்குமான முரண்பாடு களையும் விளங்கிக் கொள்வதற்குமான ஊடகமாகவும் உணரப்பட்டது.

இந்தியாவின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் எழுச்சியின்போது நாடகத்தை பிரதான பிரசார சாதனமாகக் கையிலெடுத்தனர். அவர்களது நாடகங்களில் கவர்ச்சிகரமான வசனநடை, எதுகை - மோனையுடனான அடுக்குத் தொடர் வசனங்கள், ஆழமான கருத்துக்களை இலகு நடையில் வெளிப்படுத்தும் தன்மை போன்றவற்றால் ஒரு நாடகம் பல மேடை யேற்றங்களைக் கண்டது. மக்கள் மத்தியில் திரும்பத் திரும்ப நாடகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவலைத் தூண்டியது.

இத்தகைய நாடகங்களை உருவாக்குவதற்கு பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், நாடக மன்றங்கள், கிராமங்கள் தோறுமிருந்த சனசமூக நிலையங்கள் தமக்குள் ஒரு நாடகப் பாரம்பரியத்தை வளர்த்து வந்தமை பலராலும் அறியப்பட்டதே. அதேபோல் குருநகரில் இயங்கிய மன்றங்களும், புதிதாகத் தோற்றம் பெற்ற மன்றங்களும் போட்டிபோட்டு நாடக மேடையேற்றங்களை நிகழ்த்தின.

இதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்ட மன்றங்கள், அவற்றால் 1904ஆம் ஆண்டு முதல் மேடையேற்றப்பட்ட நூற்றுக்கும் அதிகமான நாடகங்கள், நாடக எழுத்தாளர்கள், எழுதப்பட்ட நாடகங்கள், இசைக் கலைஞர்கள் ஒப்பனையாளர்கள் பற்றிய விபரங்கள் போன்றவை 2005 டிசெம்பரில் வெளிவந்த நூலாசிரியரின் 'கடலலைகள் கொஞ்சும் நகர்' நூலில் வெளிப் படுத்தப்பட்டுள்ளதால் இங்கே தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தியாவிலிருந்து வருகைதரும் கலைஞர்களாலேயே இசைக் கச்சேரிகள், இசை நாடகங்கள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. இவர்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் வரவேற்பு இருந்தது. இதுவும் சுதேசிகளின் இசை நாடகங்கள் பிரகாசிக்காமைக்கான காரணமாக இருக்கலாம். இரண்டாம் உலகயுத்த காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வருகைதரும் கலைஞர் களின் தொகை குறைந்து காணப்பட்டபோது பாத்திரங்கள் சிலவற்றிற்கு ஏற்படுகின்ற கலைஞர் பற்றாக்குறை அல்லது முடங்கல் நிலையை இலங்கை கலைஞர்களைக் கொண்டே நிவர்த்தி செய்து வந்தனர். அவ்வாறானதொரு சந்தர்ப்பத்தில் 1938ஆம் ஆண்டு யாழ். கோட்டை மைதானத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட 'ஞான சௌந்தரி' இசை நாடகத் தில் குருநகரைச் சேர்ந்த 'பாவிலோன் செபமாலை சின்னத்துரை' (பக்கிரி சின்னத்துரை) இணைந்து 'பிலேந்திரன்' பாத்திரம் (முக்கிய பாத்திரம்) ஏற்று நடித்து புகழ் பெற்றார். இவர், இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் முறையாகச் சங்கீதத்தைக் கற்றுத் தேர்ந்துள்ளமை இவரது அறிமுகத்துக்கான காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

பா.செபமாலை சின்னத்துரை 'அவுறான் ஞானப்பிரகாசம்' (ஏசா ஞானப்பிரகாசம்) அண்ணாவியாரின் மாணவனாவார். குருநகரில் முறையாகச் சங்கீதத்தைக் கற்றவர்களில் அவுறான் ஞானப்பிரகாசமும் ஒருவர். நாடகம், நாட்டுக்கூத்து, இசை நாடகங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கும் கலையில் விற்பன்னரென பலரும் கூறுவர். இவரது அக்கறையே குருநகரில் இசைநாடகம் அறிமுகமாகவும் பல இசை நாடக, கூத்துப் பாடகர் தோற்றம் பெறவும் காரணமாக இருந்துள்ளது.

'ஞானசவுந்தரி', 'பபியோலாவின் பரிசுத்த காதல்' போன்ற இசை நாடகங்களில் அண்ணாவியாரோடு இணைந்து செயற்படக்கூடிய சந்தர்ப்பம் நூலாசிரியருக்குக் கிடைத்தது. சங்கீதத்தின் அடிப்படையே தெரியாதவர்களையும் (நூலாசிரியரும் உட்பட) மிக இலகுவாக சுவை யாகப் பாடச் செய்யக்கூடியவர். உரத்துப் பேசுவதோ, கோவித்துப் பேசுவதோ கிடையாது. திரும்பத் திரும்ப எத்தனை தடவையேனும் சொல்லிக்கொடுக்கும் தன்மையைக் கொண்டவர். அதனால் பலரும் கூத்து, இசைநாடகங்களில் வளர்ச்சி அடைந்தனர்.

நவீன நாடகம்

இந்திய அமைச்சூர் நாடகக் குழுக்களால் அறிமுகம் செய்யப் பட்டதும், உரைநடையை முதன்மையாக கொண்டு யதார்த்தப் பண்பான நடிப்பு முறையுடன் காணப்பட்டதுமான நவீன நாடகம், காட்சி அமைப்பிலும் - வேட உடை - ஒப்பனை போன்றவற்றிலும் யதார்த்த பண்பு, செந்தமிழ் மொழிநடை தன்மையைக் கொண்டி 218 ருந்தன. இவ்வகை மரபு நாடகங்கள் சில 1970களில் குருநகரில் மேடையேற்றங்களைக் கண்டுள்ளது.

நாடக எழுத்தாளர்கள்

குருநகரில் போட்டிகள், மேடையேற்றங்களென நாடகங்கள் கோலோச்சிய காலத்தில் பிரதான பங்கை வகித்தவர்கள் நாடக எழுத் தாளர்கள். முப்பது நிமிடம் முதல் மூன்று மணித்தியாலம் வரை மேடையேற்றக்கூடிய நாடகங்களை எழுதி மன்றங்கள், குழுக்கள் ஊடாக மேடையேற வகைசெய்த முகமறியாதவர்கள் இவர்கள்.

இவர்களால் எழுதப்பட்ட நாடகங்களின் நீண்ட பட்டியல் காரணமாக விரிவான விபரங்கள் தவிர்க்கப்பட்டு நாடக எழுத்தாளரின் பெயர் மற்றும் எழுதப்பட்டவற்றின் எண்ணிக்கை தரப்படுகின்றன. இப்பட்டியலில் உள்ள விபரங்களில் பெரும்பாலானவை 1905 - 1994 காலப்பகுதிக்குள் இயங்கிய 20 மன்றங்களால் அவ்வப்போது மேடையேற்றங்கள் செய்யப்பட்டதாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் எழுத்தாளர்களிடம் பெறப்பட்ட தகவல்களாகும். 2003ஆம் ஆண்டு பெறப்பட்ட இந்தத் தகவல்களில் நாடகங்கள் மேடையேற் றப்பட்ட ஆண்டுகளை கிரமமாக உறுதிப்படுத்த அவர்களால் முடியவில்லை. பின்னரான காலப்பகுதியில் குறைந்த நாடகங்களே எழுதப்பட்டுள்ளன.

V.J. கொன்ஸ்ரன்ரைன்	19
பி. மிக்கேல்பிள்ளை	05
S.N.J. மரியாம்பிள்ளை	07
அ. செபஸ்ரியன் நீலன்	13
மு. புஸ்பராஜன்	04
கு. இராயப்பு (கலையார்வன்)	29
த. யேசுராசா	01
த. பாக்கியநாதன்	02
கி. புவனேந்திரன்	01
ம. சாம் பிரதீபன்	14
மு. தேவதாஸ்	05
றோ. ஜெயரெட்ணசிங்கம்	05
வண. யோ.எ. ஜெயசீலன்	01
ச. யேசுதாசன்	01
இ. டோறஸ்	01
யே. இக்னேஷியஸ்	03
S.A. அழகராஜா	13

17 எழுத்தாளர்களால் 124 நாடகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

26. சிறப்புற்றிருந்த எழுத்துக்கலை

'இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி' என்று சொல்வர். அந்தக் கண்ணாடியின் ஊடாக மனித வாழ்வின் கடந்தகால அடையாளங் களை, வெளிப்பாடுகளை, செழுமைகளை இனங்காணக்கூடியதாக இருக்கும். இந்த இலக்கியமானது மனிதக் குழுமத் தோற்றத்துடன் தோற்றம் பெற்ற ஒன்றாக நோக்கப்படுகின்றது. இணைந்த குழும வாழ்வில் நாட்டார் வாய்மொழி இலக்கியமாகப் பிறந்து நீட்சி பெற்ற தன் வெளிப்பாடாய் பல வடிவங்களில் வெளிக்கொண்டுவரப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்றாகவே 'எழுத்துக்கலை' விளங்கு கின்றது.

இக்கலையானது பலதரப்பட்ட தேவைகளின் அடிப்படையில் விரிவாக்கம் பெற்றதாக இருந்தபோதும் பெரும்பாலும் இலக்கியத்தின் பிரதான பங்காளியாகவே துலங்குகிறது. வாய்மொழியில் தொடங்கி நவீன தொழில்நுட்ப காலம் வரை மக்களுக்கு அரும் பணியாற்றுகிறது.

அந்த வகையில், குருநகர் மக்களிடையே உருவான இலக்கிய எழுச்சியின் வெளிப்பாடு அம்மக்களுடன் வாய்மொழி இலக்கியமாக நின்று நிலைத்ததுடன், தத்தமது பட்டறிவைக்கொண்டு அவற்றை பல வழிகளில் வெளிக்கொண்டுவந்தும் கூத்துகள், நாடகங்கள், கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், பல்துறை சார்ந்த விடயங்கள் எனப் பலவற்றை எழுதியும், வெளியீடுகள் மற்றும் ஊடகங்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தி யும் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்து வந்திருக்கின்றனர். அதேபோல், மேலை நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் குருநகர் மக்களும் வாழும் நாட்டுச் சூழலுக்கேற்ப தம்மால் இயன்ற இலக்கிய பணியை ஆற்றிய வண்ணமுள்ளனர்.

இவர்களில் வி.றஞ்சித் இத்தாலியில் வசித்த காலங்களில் 15 நாடகங்கள் வரை எழுதி மேடையேற்றயுள்ளார். பிரான்ஸில் மா.கி. கிறிஸ்ரியன் 04 நூல்களையும், எமிலியான் ஜோய் 02 கவிதை நூல் களையும், ஆக்கங்கள் பலவற்றையும் எழுதியுள்ளனர். சுவிற்சர்லாந்தில் கு.இராயப்பு 04 நூல்களையும், தமிழொலி வானொலிக்கு ஆக்கங் களையும், திருமதி ஜெயந்தி ஜீவா 02 கவிதை நூல்களையும் எழுதி உள்ளமையைச் சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையில் தமிழிலக்கிய வரலாறு பல தளங்களில் கால் பதித்து பெருமைகொள்ளத் தக்கனவாக உள்ள நிலையில், குருநகர் மக்களின் இலக்கிய எழுச்சியானது நீண்ட காலத்தைக் கொண்டதெனக் கருதப்பட்ட போதிலும், 1815 முதல் கூத்துக்கள் எழுதப்பட்ட தகவல் கலையார்வன் களே உள்ளன. அவ்வாண்டுக்கு முன்னரான குருநகர் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய தகவல்கள் எதுவும் கிடைக்காமையினால் இதனையே எழுத்துக் கலையின் ஆரம்ப ஆண்டாகக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. ஆயினும் இயல்பு நிலையில் நடைமுறையிலிருந்த வாய்மொழி இலக்கிய பயன் பாடு காலவரையின்றி தொடர்வதால் அதனையும் உள்வாங்கி குருநகர் மக்களின் இலக்கிய ஆற்றல்களை நான்கு கட்டங்களாக வகுக்கலாம்.

1. வாய்மொழி இலக்கியம்

ஏற்கெனவே 'நாட்டார் வாய்மொழி இலக்கியம்' தனிப்பகுதி யாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

2. ஓலைச்சுவடிகள் (ஏடுகள்)

1815ஆம் ஆண்டு குருநகர் மக்களது எழுத்துக்கலையின் ஆரம்ப ஆண்டென எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதாலும், அன்றைய எழுத்தாளர்கள் ஏடுகள் என அழைக்கப்பட்ட ஓலைகளையே எழுதப் பயன்படுத்தினர் என்பதாலும், 1915ஆம் ஆண்டு கையெழுத்துப் பிரதிகள் பாவனைக்கு வந்துள்ளது என்பதாலும், 1915இற்கு முந்திய மற்றும் இடைப்பட்ட ஆண்டுகளை குருநகர் மக்களின் ஓலைச்சுவடி காலமாகக் கருதலாம்.

ஏட்டில் உள்ள எழுத்துக்கள் யாவும் குற்றுகள், (க்) குறுகிய சுழிகள் (ளீ), முழுத்தரிப்பு, அரைத்தரிப்புகள் இல்லாமலேயே எழுதப் பட்டுள்ளன. எழுத்தாணியால் இவை எழுதப்படுமாயின் ஓலை (ஏடு) கிழிந்துவிடும் என்பதாலேயே அவ்வாறான எழுத்துக்களினால் எழுதப் பட்டுள்ளன. (குருநகர் சின்னக்கடை இராணுவ மையத்தின் ஒரு பகுதி கைவிடப்பட்டபோது, அங்கு திறக்கப்பட்ட நிலையில் தேடுவாரற்றுக் காணப்பட்ட இரும்புப் பெட்டகத்தில் கட்டுகளாகப் பல ஏடுகள் கிடைத்தன. அவற்றிலும் இவற்றை இனங்காண முடிந்தது. அவை, மருத்துவக் குறிப்புகளைக்கொண்ட ஏடுகள் எனக் கண்டறிந்து வைத்தி யர் ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது).

'சந்தியோகுமையோர் படைவெட்டு' என்னும் கூத்தின் பழைய கையெழுத்துப் பிரதியொன்று நூலாசிரியருக்குக் கிடைத்தது. அதில் ஏடுகளில் உள்ளவை போன்று குற்றுகள், சுழிகள் இல்லாமல் எழுதப் பட்டிருந்ததால் வாசிக்க பெரும் சிரமம்பட நேர்ந்தது. இக்கூத்தின் மூலப்பிரதி 1856இல் அண்ணாவியார் சந்தியோகு அவர்களால் ஏடுகளில் எழுதப்பட்டதாகும். ஏடுகளிலிருந்தவற்றை உள்ளவாறே பிரதி செய்யப் பட்டமையை அப்பிரதி சுட்டி நின்றது. பின்னாளில் ஏடுகளிலிருந்த கூத்துக்களை மீள, முறையாக எழுதியே பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

3. கையெழுத்துப் பிரதிகள்

ஏடுகளில் எழுதுவதிலிருந்து விடுபட்டு, பேனாத்தடியில்

மையைத் தொட்டு தாள்களில் எழுதத் தொடங்கியது முதல் தற்போது பாவனையிலுள்ள எழுது கருவிகளின் துணையுடன் எழுதப்பட்ட காலத்தை கையெழுத்துப் பிரதிக்காலம் எனலாம். இவற்றினால் ஓலைகளில் எழுதுவதிலிருந்துவந்த சிரமம் எழுத்தாளருக்கும், ஓலை களைப் படிப்பதிலிருந்துவந்த சிரமம் படிப்பவர்களுக்கும் குறையத் தொடங்கியதுடன், அவற்றைப் பாதுகாப்பதில் இருந்துவந்த சிரமமும் குறைவடைந்தன. கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களின் அடிப்படையில் நீக்கிலாஸ் (பரிகாரி) அவர்களால் 1915ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட மாகிறேற்றம்மா கூத்துடன் பின்நாளில் எழுதப்பட்ட கூத்துக்களைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றில் 'ஜேம்ஸ்' அவர்களால் எமுதப்பட்ட வாழ்க்கைப் புயல்' என்னும் கூத்துக்குப் பின்னர் இரவு பூராவும் பாடப்படுவதிலிருந்து விடுபட்டு மூன்று மணித்தியாலம் மற்றும் அதற்குக் குறைந்த நேரங்களில் பாடப்படும் கூத்துக்களே முன்னிலை பெற்றன. (கையெழுத்துப் பிரதிகால எழுத்தாளர்களின் வரிசைக்குள் ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்ட நாடக எழுத்தாளர் சிலரும் அடங்குவர்).

4. அச்சாக்கப் பிரதிகள்

குருநகர் எழுத்தாளர்களது நூல்கள் ஏனைய ஊர்களில் அறியப் படாத அளவு அச்சாக்கம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1970ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே பெரும்பாலான நூல்கள் அச்சாக்கம் பெற்றுள்ளன. கைவசம் உள்ள நூல்களில் குருவூர் மெஸ் ம.வி. அந்தோனிப்பிள்ளை அண்ணாவியாரின் 'துயரலோக ஆத்மசோக பஞ்சவர்ணத்தூது' நூல் 1923ஆம் ஆண்டு அச்சாக்கம் பெற்றுள்ளது. எனவே, முதலில் வெளிவந்த நூல்களில் ஒன்றாக இதனை எடுத்துக்கொள்ளலாம். நீண்டு காணப்படும் குருநகர் எழுத்தாளர்களது நூல்களின் பட்டியல் காரணமாக விரிவான விபரங்கள் தவிர்க்கப்பட்டு நூலாசிரியரின் பெயர், முதலாவது நூலின் அச்சாக்க திகதி, அச்சாக்கம் பெற்ற நூல்களின் எண்ணிக்கை போன்றவை தரப்படுகின்றன. இப்பட்டியலில் பதிவுகள், கவிதைகள், நாவல்கள், கூத்துக்கள், நாடகங்கள், ஆய்வுகள், அறிவியல், பல்துறைகளெனப் பல்வகை நூல்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

01. குருவூர் மெஸ் ம.வி.அந்தோனிப்பிள்ளை	1923	01	
02. L. கிறேஷியன்	1955	12	
03. கலாநிதி A.J.B. அன்ரனைனஸ்	1956	04	
04. வித். புலவர் வேல்மாறன்	1969	02	
05. அ. யேசுராசா	1974	11	
06. மு. புஸ்பராஜன்	1976	04	
07. ஸ்ரனிஸ்லோஸ் (M.A.)	1978	02	
08. பி. மிக்கேல்பிள்ளை	1986	01	

222

09. எஸ். ஏ. அழகராஜா	1991	03
10. செ. தங்கராஜா	1991	03
11. V.P. யோசப்	1992	03
12. S.N.J. மரியாம்பிள்ளை	1992	04
13. கு. இராயப்பு	1993	21
14. மா.கி. கிறிஸ்ரியன்	1996	04
15. J.A. ஜெயசீலன் (M.A.)	1997	10
16. திருமதி ஜெயந்தி ஜீவா	1997	02
17. மேரி அனற் மிராண்டா	1998	01
18. ம. சாம் பிரதீபன்	2000	01
19. திருமதி M.R.C. கொன்ஸ்ரன்ரைன்	2003	01
20. R.A. நாயகி	2004	01
21. ஜெ. டானியல்	2005	01
22. எமலியான் ஜோய்	2005	02
23. எஸ்.எஸ். தங்கராஜா	2005	01
24. இக்னேஷியஸ் பிரபா	2007	04
25. தமியான் சூரி	2018	01

கிடைக்கப்பெற்ற மேற்படி தகவல்களின்படி 2021ஆம் ஆண்டுவரை 25 எழுத்தாளர்களால் 100 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 06 நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டவை. இவைதவிர அ.யேசுராசா, புலவர் வேல்மாறன், கலையார்வன், லொ.பெகின் ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், தொகுப்பு மலர்களில் வெளிவந்துள்ளன. மேலும், 2008 முதல் 2017 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதி நீண்ட வெற்றிடமாகக் காணப்படுகிறது. அக்காலத்திற்குள் கலையார்வனின் 21 நூல்களில் 11 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

(காலத்துக்குரிய நூல்களின் விபரங்கள் நூலாசிரியரின் 'குருநகர் கலைமாட்சி' (2003) மற்றும் 'கடலலைகள் கொஞ்சும் நகர்' (2006) நூல்களில் ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.)

ஆ). சஞ்சிகைகள்

குருநகர் மக்களின் இலக்கிய எழுச்சியின் வெளிப்பாடாய் பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துள்ளபோதும், அவற்றில் சில தொடர்ந்தும், சில நாட்டின் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழலால் தொடரமுடியாமல் நின்றும் விட்டன. அவைகளாவன:

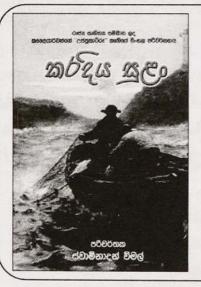
திரையொளி (1968-1969), அலை (1975-1990), Spectrum (1981), வழிகாட்டி (1988), தேவதாயின் குரல் - மாத இதழ் (1991 முதல்), கவிதை (1994-1995), மனிதன் (1997-1998), செவ்வானம் (2002 முதல்...), தெரிதல் (2003-2006)

இ). தொகுப்பு இதழ்கள்

புத்தொளி (1967), உலகின் ஒளி (1969).

ஈ). தொகுப்பு மலர்கள்

அர்ச. சந்தியோகுமையோர் ஆலய நூற்றாண்டு மலர்	1961
குருநகர் கலைக்கழகத்தின் கலைவிழா மலர்	1966
நெய்தல் வளர்பிறை மன்றத்தின் 'நெய்தல்'	1971
குருநகர் கலைக்கழகத்தின் ஆண்டுவிழா மலர்	1971
குருநகர் கலை அரங்கத் திறப்புவிழா மலர்	1972
கலைக்கதிர் நாடக மன்ற 5வது ஆண்டு நிறைவு மலர்	1972
நடன நல்லிசைக் கலாமன்ற ஆண்டுவிழா மலர்	1974
புனித யாகப்பர் ஆலய 125 ஆவது ஆண்டு நினைவு மலர்	1986
நடன நல்லிசைக் கலாமன்ற ஆண்டுவிழா மலர்	1988
இசை பாடும் உள்ளம் இறை வாழும் இல்லம்	1989
றெக்களமேசன் சனசமூக நிலைய 25 ஆவது நிறைவுவிழா	1989
திரு இருதயசபை 90 ஆவது ஆண்டுவிழா மலர்	1995
சென் ஜேம்ஸ் மகளிர் பாடசாலை பரிசு தினம்	2004
சென் ஜேம்ஸ் மகா வித்தியாலய பரிசு தினம்	2005
திரு இருதய சபையின் 'திரு இருதயம்'	2005
ஜோசவ்வாஸ் இளைஞர் மன்றத்தின் 10 ஆண்டு மலர்	2006
கார்மேல் இளைஞர் ஒன்றியத்தின் 5வது ஆண்டுவிழா	2008
நாட்டுக்கூத்து மன்றத்தின் 'கலைப் பொன்விழா மலர்'	2008
கி. கிறிஸ்தோப்பரின் 'வியூகம்'	2009
ஆவே மரியா பாலர் பராமரிப்பு விடுதி பொன்விழா மல	† 2009
புனித யாகப்பர் ஆலய 150வது ஆண்டு விழா மலர் 20	11 >

கதறிய சுலங்

கு.இராயப்பு (கலையார்வன்) இன் 'அரச இலக்கிய விருது' பெற்ற 'உப்புக்காற்று' நாவல் இலங்கை தேசிய கலாசார அலுவல்கள் திணைக் களத்தால் 'கதறிய சுலங்' என்ற பெயரில் சிங்கள மொழி மாற்றம் செய்யப்பட்டு 19.03.2015 அன்று கொழும்பில் வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

27. சிறப்புற்றிருந்த ஏனைய கலைகள்

கட்டடக் கலை

ஒரு நாட்டின் கட்டடக் கலையின் சிறப்பை அங்குள்ள பழமை வாய்ந்த அரண்மனை, அரச வளாகங்கள், மதத்தலங்கள், நினைவுச் சின்னங்கள் போன்றவற்றிலேயே காணமுடியும். அதேபோல், குருநகர் மக்களின் கட்டடக்கலையின் சிறப்பை அடையாளம் காட்டுவது உரோம செந்நெறிக் கட்டடக் கலையில் அமைந்துள்ள புனித யாகப்பர் ஆலயமேயாகும். 160 ஆண்டுகள் நிறைவைக் கண்டுள்ள இவ்வாலயம், இலங்கையில் உரோம் கட்டடக் கலையின் சிகரம். பூரணத்துவம் பெற்ற கலைப்படைப்பு. காலம் காலமாக பல அழிவுகளை, பேரழிவைச் சந்தித் தாலும் உரோம செந்நெறிக் கட்டடக் கலை வடிவு பிரளாமல் உருவச் செம்மையை நுட்பமாகப் பாதுகாத்த பெருமை குருநகர் மக்களையே சாரும்.

உரோமப் பேரரசன் 'அகஸ்துஸ் சீசர்' காலத்தில் தொடங்கிய 'செந்நெறிக்கால கட்டடக்கலை' என வர்ணிக்கப்படும் உரோம கட்ட டக்கலை நவீன காலத்தின் கட்டடப் பொறியியல் நுட்பத்திற்கு மூல விசையாய் அமைந்தது எனலாம். வரலாற்றில் மிக வளர்ச்சியடைந்த நாகரீகமாக உரோம நாகரீகம் கருதப்பட்டது. எந்த நாகரீகமும் அதற்கு முன்னரோ பின்னரோ அதற்கு நிகராக வரலாற்றில் எழுந்ததில்லை. அத்தகைய சிறப்பு மிக்க உரோம கட்டடக்கலையைத் தேர்ந்தெடுத்தார் 'வண. எல்.சி.எச். மொறுஆ' அமதி அடிகளார். அதற்கு பிரளாமல் உருவம் கொடுக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் கரையூர் சிற்பாச்சாரியாரும், மேஸ்திரியுமான 'யக்கோ'. (இவர் 'சந்தியோகு' என்ற அழைப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார்.) ஆலயத்தை அலங் கரித்துக் கொண்டிருக்கும் வரலாற்று புகழ்மிக்க பிரதான தூபிமாடம் (டோம்) 1876இல் மேஸ்திரி சந்தியோகு அவர்களால் கட்டி முடிக்கப் பட்டது. மிகவும் சிக்கல் நிறைந்த உரோம கட்டட உருவ அமைப்பை மிகச் செம்மையாகவும் நுணுக்கமாகவும் யாழ்ப்பாணத்தில் கிடைக்கக் கூடிய மூல வளங்களாகிய முருகைக்கல், செங்கல், மண், சுண்ணாம்பு சேர்வை மற்றும் முட்டை வெள்ளைக்கரு, சர்க்கரை, கத்தாளைச்சாறு கலவை கொண்டு (இரும்பு, கம்பிகளின்றி) நிறைவாக்கிய பெருமை மொறுஆ அடிகளார், மேஸ்திரி சந்தியோகு மற்றும் அவருடன் நின்றுழைத்த கரையூர் மக்களையே சாரும். தூபிமாடத்தின் உட்பக்க சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் இவராலேயே செய்யப்பட்டன. சந்தியோகு அவர்கள் 01.02.1877 இல் காலமானார்.

"யாழ்ப்பாணத்திலே சித்திரங்கள் வரைவதில் திறமை வாய்ந்து, ஐரோப்பியர்களாலும் பாராட்டப்பட்டவருள் மேஸ்திரி சந்தியோகும் ஒருவராவர். இவர் கரையூர் வாசியும், சந்தியோகு அப்போஸ்தலர் பங்கைச் சேர்ந்தவருமாவர். இவரால் இயற்றப்பட்ட (நிர்மாணிக்கப் பட்ட) சந்தியோகுமையோர் ஆலயத்தின் தூபி வியப்புக்குரியது." ¹

ஆலயத்தின் உள்ளும், வெளியும் கட்டடக் கலையின் செழுமை யும், நேர்த்தியும் அன்றுபோல் இன்றும் சிதைவடையாது காணக்கூடிய தாக உள்ளது. இதற்கு உரோம செந்நெறிக் கட்டடக்கலையில் பிரதானமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படும் எண் அளவுகளே காரணமாகும். இது புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் மிக நுணுக்கமாகப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தின் அகலமும் முகப்பின் உயரமும் 58அடியாக (ஒரே அளவாக) உள்ளமையும் தூபிமாடத்தின் அகலமும் உயரமும் ஒரே அளவாக உள்ளமையும் நோக்கற்பாலது. இவ்வாலயத்தின் தோற்ற அமைப்பை பலரும் உரோமைய கத்தோலிக்க சாம்ராட்சியத்திற்கு உட்பட்ட சென் பீற்றர்ஸ் தேவாலயத்துடன் ஒப்பீட்டுக் கூறுவதுமுண்டு.

பிரதான வீதியில் நின்று பார்க்கையில் ஆலய முன் பகுதியின் கம்பீரத் தோற்றத்திற்கு மகுடமாய் காட்சி தருவது வலம், இடமாய் காணப்படும் தூபிமாடத்துடன் கூடிய மணிக்கூண்டுக் கோபுரங்களே. இவை, உரோம செந்நெறிக் கட்டடக் கலையமைப்புக்கு எவ்வித முரண் பாடுகளுமின்றி மேஸ்திரி சந்தியோகுவின் பேரனான ஆசைமுத்து லியோ அவர்களால் 1981இல் கட்டப்பட்டவை. தூபிமாடங்களுக்கோ, வளை வுகளுக்கோ இரும்புக் கம்பிகள் பயன்படுத்தப்படாமல், பேரனின் (சந்தியோகு) வழியில் காலத்துக்கேற்ப சீமேந்து, மண், சல்லி கலவையில் கொழுவல் கற்கள் அரிந்து கட்டி முடித்தார். இவ்வாறான கட்டடக்கலை சிறப்பும் தொழில் நுட்பமும் இவர்களின் கலைச் செழுமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சிற்பக்கலை

சிறப்பானதொரு கலையாக சிற்பக்கலை விளங்குவதை யாவரும் அறிவர். வாழ்நாளில் நாம் கண்டிராத கடவுளர்களை, வரலாற்று மாந்தர்களை, முன்னோர்களை, முக்கியமானவர்களை, உயிர்த்துடிப்பு டன் செதுக்கிக் காண்பிப்பது சிற்பக்கலையே. இந்தக் கலையைத் தொடர்வோரை 'சிற்பி' எனவும், சிற்பிகள் பலரை நெறிப்படுத்துவபரை 'சிற்பாச்சாரியார்' எனவும் அழைப்பதுண்டு.

மரக்குத்தி, சீமேந்துக்கலவை மற்றும் 'பிளாஸ்ரர் ஒவ் பரிஸ்' கலவையில் சிற்பங்கள் செய்யக்கூடிய பலர் குருநகரில் இருந்துள்ளனர், இருக்கின்றனர். புனித யாகப்பர் ஆலயம், யாழ். கொஞ்செஞ்சி மாதா பேராலயம் மற்றும் இலங்கையில் சில நகரங்களிலுள்ள ஆலயங்களில்

226

வைக்கப்பட்டுள்ள இவர்களால் செதுக்கப்பட்ட தெய்வீகத்தன்மை பொருந்திய சுரூபங்கள் இதற்கு சான்றாக உள்ளன.

கொஞ்செஞ்சி மாதா பேராலயத்தில் பீடத்தின் பின்னால் உள்ள சிலுவையில் அறையுண்ட இயேசுவின் சுருவம், 1860களிலும், புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் பலிபீடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள நான்கு அடி உயரத்தையுடைய சிலுவையில் அறையுண்ட இயேசுவின் சுருவம் 1876ஆம் ஆண்டிலும் குருநகர் சந்தியோகு அவர்களால் மரக்குத்தியில் செதுக்கப்பட்டவை. 1898ஆம் ஆண்டு பீடத்தின் நடுவில் வைக்கப்பட்ட சீமேந்தில் செதுக்கப்பட்ட ஏழு அடி உயரத்தையுடைய கருணை வடிவி லான திரு இருதய ஆண்டவர் சுருவத்தின் சிற்பி அறியப்படவில்லை. இது பிரான்ஸிய கலைத்தோற்றம் எனவும் கூறப்படுகிறது. ஆனால், அந் நாளில் சந்தியோகுவின் மகனான 'ஆசைமுத்து' தந்தைவழி சிறந்த மேஸ்திரியாக, சிற்பியாக இருந்துள்ளார். இவர் பின்நாளில் சீமேந்து மற்றும் மரக்குத்தியில் சிற்பங்கள் செய்துள்ளமை அறியப்பட்டுள்ளது.

10.08.1928இல் இருதய ஆண்டவர் சுரூபத்தின் இருபக்கங் களிலும் வைக்கப்பட்டிருந்த புனித யாகப்பர் மற்றும் புனித அருளப்பர் சுரூபங்களை செதுக்கிய சிற்பிகள் அறியப்படவில்லை. ஆனால், சம காலத்தில் தோமஸ் மனவல்தம்பி, சந்தியோ ஆசைமுத்து, ஆசைமுத்து லியோ போன்றோர் திறமைவாய்ந்த சிற்பிகளாக இருந்துள்ளனர். இவர்களில் யாரேனும் செய்திருக்கலாம். 13.11.1993இல் நிகழ்ந்த விமானக் குண்டுத் தாக்குதலால் சிதைக்கப்பட்ட இந்த இரண்டு சுரூவங்களும் ஆசீர்வாதம் கிறிஸ்ரியன் அவர்களால் புதிதாக சீமேந்தில் செதுக்கப்பட்டு 05.07.2003 ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டவை.

புனித யாகப்பர் ஆலய தூபி மாடத்தை சுற்றியுள்ள மூன்று பக்க முக்கோணங்களிலும் வைக்கப்பட்ட புனித பேதுரு, புனித யாகப்பர், புனித அருளப்பர் சுரூபங்கள் முறையே குருநகரைச் சேர்ந்த சிற்பிகளான பிரகாசம், பரிபூரணம், ஆசைமுத்து ஆகியோரால் 1898ஆம் ஆண்டு சீமேந்தால் செய்யப்பட்டவை. தவக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் உயிர்த்த ஆண்டவர் சுரூவமும், ஏழு அடி உயரமுள்ள கல்லறை ஆண்டவர் சுரூபமும் ஆசைமுத்து லீயோ அவர்களால் மஞ்சவண்ணா மரத்தில் 25.04.1947இல் செதுக்கி முடிக்கப்பட்டவை. கைகள், கால்கள், தலை, உடற் பகுதிகள் இயங்கக் கூடிய விதத்தில் கல்லறை ஆண்டவர் சுரூவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு ஆசைமுத்து லியோ மற்றும் தோமஸ் மனவல்தம்பி ஆகியோர் தமது இறுதிக் காலம் வரை சிறந்து விளங்கியவர்களாவர். இவர்களை நூலாசிரியர் நன்கு அறிவார். இவர்கள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள ஆலயங்களின் முற்றங்களில் இயேசுவின் திருப்பாடு களைச் சித்திரிக்கும் 14 ஸ்தலங்கள், கல்லறை ஆண்டவர் சுருவங்கள், கருநகர் மான்மியம்

பல புனிதர்களின் சுரூவங்கள் இவர்களால் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பின்நாளில் குருநகரில் நிறுவப்பட்டுள்ள சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், அண்ணாத்துரை, எம்.ஜி.ஆர்., ஆசிரியர் நோமான், வண. பிரான்சீஸ் அடிகளார் போன்றவர்களின் சிலைகள் மற்றும் சாட்டியிலுள்ள 14 ஸ்தலங்கள் ஆசீர்வாதம் கிறிஸ்ரியன் அவர்களாலும், யாழ். கொஞ்சேஞ்சிமாதா பேராலயத்திலுள்ள புனித வின்சென்டிபோல், புனித லூசியாவினது சிலைகள், யாழ். பொதுசன நூலக முன்றலிலுள்ள வண. லோங் அடிகளாரின் சிலை, நெடுந்தீவில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் சிலை போன்றவை வயதில் இளையவரான கிளமென்ற் மரியசீலனால் செதுக்கப்பட்டவைகளாகும்.

இவர்களைத்தவிர, வரப்பிரகாசம் அலைக்ஸ்சாண்டர், வரப்பிர காசம் கிளமென்ற், பெ.சைமன் கிளைவ் போன்றவர்களும் தொடராக பல சிற்பங்களைச் செய்து சிற்பக் கலையில் சிறந்து விளங்கியுள்ளனர்.

ഉഖിധ**ക്**കതര

தமிழர் வளர்த்த நுண்கலைகளின் வரிசையில் ஓவியக்கலை முன்னணியில் நிற்கிறது. இதனை, கட்புலனால் கண்டறியும் ஒரு தேசிய மொழி எனவும் சுருக்கெழுத்து எனவும் கூறுவர். மொழி தோன்றுவதற்கு முன் தமது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஒவியத்தையே பயன் படுத்தினார்கள். மனிதன் குகைகளில் வாழ்ந்தபோதே ஓவியம் தீட்டியிருக்கிறான். வேட்டையாடி உணவுப் பொருட்களை தேடிக்கொண்ட காலத்திலும் ஓவியம் படைத்திருக்கிறான். கோயில் சுவர்கள் அரண் மனைப் பள்ளியறைகள் கொலு மண்ட பங்களில் வரையப்பெற்ற ஓவியங்கள் இன்னமும் பல நாடுகளில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. கொல்லி மலையிலே ஒரு பெண்ணின் ஓவியம் வரையப்பட்டிருந்ததாம். அதனைப் பார்ப்பவர்கள் உயிரைப் பறிகொடுக்கும் அளவிற்கு அதன் அழகில் மயங்கி விழுந்துவிடுவார்களாம் என்று 'சீவக சிந்தாமணி' கூறுகின்றது.

எந்தவொரு ஓவியமும் கருத்தின்றி, பொருளின்றி வரைய முடியாது. ஏனென்றால், ஓவியன் தான் வரையும் கருவை கற்பனா சக்தியின் மூலம் மனக்கண்முன் நிறுத்தி கட்புலத்திற்கு ஏற்றவாறு உருவத்தை வரைகிறான். அதனால், அவன் சொல்லவரும் செய்தி வெளிப்படுகிறது. மதப்பரம்பலுக்கு இது பெருந்துணை புரிந்துள்ளது. மக்கள் தமது வழிபாட்டிற்கென கோயில்களை அமைக்கும் முன் தமது இல்லங்களின் மேல் விதானங்களிலும், வாயிற்கதவுகளின் பின் பக்கமும் ஓவியங்களை வரைந்து வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுள்னர். இவற்றைக் கொண்டு நோக்குகையில் ஓவியமானது, ஓவியம் வரைதலானது மதம் மாறிய கரையூர் மக்களுக்கு வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளதால் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

228

கிடைத்த தகவல்களின்படி 1840களில் வாழ்ந்த மேஸ்திரி என அழைக்கப்பட்ட 'பிலிப்' என்பவருக்கு பிந்தியவர்களில் சிலரைப் பற்றிய விபரங்களையே அறியக்கூடியதாக உள்ளது. 'பிலிப்' அவர்கள் சித்திரம் வரைவதில் சிறப்புற்றிருந்த காரணத்தினாலே 'மேஸ்திரி' என்று அழைக் கப்படும் தகமையைப் பெற்றிருக்கிறார். எனவே, இவரது முன்னோரும் ஓவியராக இருந்திருக்கவேண்டும். அந்நாட்களில் கரையூரில் நாட்டுக் கூத்து சிறப்புற்றிருந்த காலமென்பதால் நாட்டுக்கூத்தின் தேவைக்கும் ஆலயங்களின் தேவைக்கும் பயன்படுத்துபவையாகவே இவரது ஓவியங்கள் இருந்துள்ளன.

இவரது மகனான 'மாணிக்கத்தம்பி' சிறு வயதிலேயே ஓவியங் கள் வரையும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார். கற்பனைச் சித்திரங்கள், சமய விளக்கச் சித்திரங்கள், உயிரோவியங்கள் வரைவதில் சிறந்து விளங் கினார். யாழ் பிரதான வீதியில் அங்கிலிக்கன் தேவாலயத்தின் பின்புற முள்ள பெரிய கண்ணாடியில் முன்னர் வரையப்பட்டிருந்த கிறிஸ்து அரசரின் ஓவியம் பலராலும் பாராட்டப்பட்டதுடன் அதன் சிறப்பு வியப்புடன் நோக்கப்பட்டது. மருதமடுவிலுள்ள சிற்றாலயத்தில் இருந்த ஓவியங்களும் இவராலேயே வரையப்பட்டவை.

கூத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் கற்பனை காட்சிகள் மற்றும் கூத்துக்குத் தேவையான காட்சிகளடங்கிய பாரிய திரைச் சீலைகள் வரைவதில் வல்லுனராக இருந்தார். முதுமையிலும் இவர் அழகாக வரையும் முறையை குருநகர், 6ஆம் குறுக்குத் தெருவில் இருந்த இவரது வீட்டில் 1964ஆம் ஆண்டளவில் நூலாசிரியர் பலதடவைகள் பார்வை யிட்டுள்ளார். இவர்களைத் தொடர்ந்து மேஸ்திரி ஆ. லியோ சிற்பம் செதுக்குவதற்கென மாதிரி படங்கள் பலவற்றை வரைந்துள்ளார்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து ஆசிரியர் விக்ரர், ஆசிரியர் கிறிஸ்ரி, சிறந்த ஒப்பனைக் கலைஞரான துரைராஜா, நீக்கிலாஸ் ஜேம்ஸ் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். ஜேம்ஸ், தனது தேநீர் கடையில் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக இருந்த ஜோண் ஒவ் கெனடி, எட்டடுக்கு முடியுடன் அரசவேடம் பூண்ட சைமன் மிக்கேல் (செம்பர்) போன்றோ ரையும் வரைந்துள்ளார். துரைராஜாவின் மகன் தனது சிறிய வயதிலேயே சித்திரங்கள் வரைந்து சாதனை படைத்துள்ளார்.

இவர்களைத்தவிர கி.யேசுராசா, வ.பிரகாசராசா, சுதாகரன், சங்கர், றோய், றாஜன், ஜீவா, கி.ஞானப்பிரகாசம் போன்றோர் ஓவியத் துறையினை தமது வாழ்வாதார தொழிலாக மேற்கொண்டிருந்தார்கள். தற்போது பல்கலைக் கழகத்தில் நுண்கலையைக் கற்றுவரும் பலரும் பல்வகைப்பட்ட வரைபுகளை, நவீன சித்திரங்களை வரைவதில் தமது திறமையை வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார்கள்.

முவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட முச்சங்க காலத்துக்கு முன்பே இசையின் கலை நுட்பங்களை விளக்கும் இலக்கணத் தமிழ் நூல்கள் வெளியாகின. எனவே 'தமிழிசை' (தமிழர் இசை) மூவாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்பிருந்தே செவ்விய கலையாக விளங்கியுள்ளன எனலாம். கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டளவில் சிறப்புபெற்ற கர்நாடக இசைக்கும் தமிழ் இசைக்கும் இடையில் ஒற்றுமைகள் உண்டு. கர்நாடக இசையே தமிழிசை யின் மறு வடிவம் என்றும் கூறுவர். சங்க நூல்களான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, தொல்காப்பியம் ஆகிய நூல்களிலும், ஐம்பெரும் காப்பியங் களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்திலும் தமிழிசை பற்றிய பல செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

நிலத்தை ஐந்தாக வகுத்துக்கொண்ட தமிழர் அந்தந்த நிலத்துக் குரிய இசையை உருவாக்கினர். முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐவகை நிலங்களுக்கும் உரிய தொழில் இசையையும், இன்ப இசையையும் தொல்காப்பியர் தெளிவாக வகுத்து வைத்துள்ளார். அரிகாம்போதி, நடனபைரவி, இருமத்திமத்தோடி, சங்கராபரணம், கரகரப்பிரியா, தோடி, கல்யாணி ஆகிய ஏழ்பெரும் இராகங்களே பழந்தமிழ் இசையின் அடிப்படை இராகங்களாகும்.

இவ் இசையானது ஏதோவொரு வகையில் இயல்பாகவே மக்களிடம் காணப்படுகின்றது. குழந்தை பிறந்தது முதல் அதனைத் துயிலச்செய்ய, அழுகையிலிருந்து அமைதியூட்ட, பாலூட்ட, உடலு றுப்புகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கவென இராகத்துடன், உணர்வு பூர்வமாகத் தாலாட்டுப் பாடல்களைப் பாடாத தாய்மாரே இல்லை யென்று சொல்லலாம். இப்பாடல்கள் குழந்தையின் செவிவழி புகுந்து அதன் நரம்புகள் அனைத்திலும் ஊடுருவி ஒளடதமாக மாறுகிறது. எனவே, மனிதனின் பிறப்பில் அன்னையின் தாலாட்டோடு தோற்றம் பெற்ற பழந்தமிழிசை, வளரும் காலத்தில் பல வழிகளாலும் அவனை வசப்படுத்துகின்றது. மன நிலைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பல நோய்களை தீர்ப்பதற்குக் காரணியாகின்றது என்றே சொல்லலாம். ஒரு காலத்தில் அம்மை, பொக்கிளிப்பான், சின்னமுத்து, கூகைக்கட்டு, கண்நோய் போன்ற வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் தமது இஷ்டத் தெய்வத்திடம் சுகம்வேண்டி எண்ணத்தில் உதித்த வார்த்தைகளைப் பாடலாகப் பாடி வேண்டுதல் செய்துள்ளனர்.

இவ்வாறாக மனித வாழ்வியலோடு இசைந்துகொண்ட இசை யினைப் (பாடலை) பயின்ற அல்லது கேள்வி ஞானத்தால் தேர்ந்த மற்றும் இசைக் கருவிகளை இசைக்கக்கூடிய பலர் குருநகரில் வாழ்ந் துள்ளனர், வாழ்கின்றார்கள். அவர்களின் இசையின் நாட்டம் அவர்களை பலர் அறியவும், போற்றவும் காரணியாய் மாறியது எனலாம்.

230

இசைக் கலைஞர்கள்

குருநகரில் 1815ஆம் ஆண்டளவில் நாட்டுக்கூத்து செயல்வடிவம் பெற்றிருந்ததை வரலாற்று ரீதியாக அறியமுடிகிறது. மத்தளம், தாளம் (சல்லரி) என்பவற்றுடனேயே கூத்துக்கள் மேடையேற்றப்படுவதால் அந்நாட்களில் மத்தளம் வாசிக்கக்கூடிய, தாளம் மாறாது சல்லரிக்கக் கூடிய கலைஞர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். (தாளம் இல்லையேல் கூத்து இல்லை என்பர்). அவ்வாறானவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

பிந்நாளில் ஹார்மோனியப் பாவனை அறிமுகமாகியதும் மத்த ளம், தாளத்துடன் ஹார்மோனியத்தையும் கூத்திற்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். 1896இல் பிறந்த 'அவுறான் ஞானப்பிரகாசம்' (அண் ணாவி) அவர்கள் சங்கீதம் கற்றதால் ஹார்மோனியத்தை இயல்பாகவே கையாளக்கூடிவராக இருந்தார். கூத்துப் பழக்கங்களின்போது தாமே ஹார்மோனிய இசையை பாடல்களோடு இசைவாக்கிப் பயிற்றுவித்தார்.

1905இல் பிறந்த 'பா.செபமாலை சின்னத்துரை' இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் சங்கீதத்தைக் கற்றுத் தேறியிருந்ததால் ஹார்மோனிய இசை வழங்கக் கூடியவராகவும், இசைந்து பாடக்கூடியவராகவும், தாள மாற்றத்துக்கேற்ப இராகங்களைக் கையாளக்கூடியவராகவும் இருந்தார்.

1921இல் பிறந்த 'நீக்கிலாஸ் கிறிஸ்தோத்திரம்' கூத்துகளுக்கு திறமையாக ஹார்மோனிய இசை வழங்கக்கூடியவர். கூத்துப் பழக்கங் களுக்கும் ஹார்மோனிய இசையை வழங்கிவருவதால் பாடகரோடு விரைவாகவே ஒன்றித்துவிடுவார்.

'நீக்கிலாஸ் ஜேம்ஸ்' தாளவாத்தியத்தில் கெஞ்சிரா, மென்ட லின், மோசிங் என்பவற்றுடன் நாதஸ்வரம், புல்லாங்குழல் இசைப் பதிலும் இசைக் கச்சேரிகளில் ஜதிகளை உச்சரிப்பதிலும் (கொன்னக் கோல்) வல்லவராகவும் காணப்பட்டார்.

'தம்பித்துரை பாக்கியநாதன்' மிருதங்கம் வாசிப்பதையே முழு நேரத் தொழிலாக கொண்டவர். இலங்கை வானொலியால் ஒலிபரப் பப்பட்ட தாளவாத்திய 'லய உபநியாசம்' நிகழ்ச்சிக்கு இருபத்தெட்டு வருடங்களாக மிருதங்கம் வாசித்துள்ளார். குருநகர் நடன நல்லிசைக் கலாமன்றத்தில் செயல் உறுப்பினராகியதுடன் மிருதங்க ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்துள்ளார். இவரது மிருதங்க இசையின் ஒலி கேட்காத ஆலயத் திருவிழாக்கள் அக்காலத்தில் இல்லை என்றே கூறலாம்.

்பத்திநாதர் மகிமைநாதன்' கிற்றார் வாத்தியத்தை வெகு லாவகமாகக் கையாளும் திறமையுள்ளவர். யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிய இசைக் குழுக்களில் இணைந்து கிற்றார் இசை வழங்கியுள்ளார். பாடகர் இல்லாமல் கிற்றார் மூலம் 'எல்லாம் மாயைதானா...' என்ற சினிமாப்

231

பாடலை வெகு லாவமாக வாசித்து இசை நிகழ்ச்சியை சிறப்பாக்குவார். 'ஞானேந்திரன் விஜயன்' மிருதங்கம் மற்றும் நடன நாடகத்தில் பயன் படுத்தப்படும் 'ஜெண்டை' எனும் வாத்தியத்தை திறம்பட வாசிக்க வல்லவர்.

'பாக்கியநாதன் கபிலன்' 90களில் மிருதங்கம் வாசிப்பதில் புகழ் பெற்றவர். தற்போது 'தபேலா' வாசிப்பதில் முன்னணியில் திகழ்கிறார். பெரும்பாலான தோல் வாத்தியங்களை இசைக்க வல்லவர். இலங்கை யின் பல பாகங்களிலும், நாடு கடந்தும் தனது இசை வல்லமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஹார்மோனியம் இசைக் கருவி வாசிப்பதில் இலைமறை காயாய் காணப்பட்டோர் வரிசையில் ஆசிரியர் செலிஸ் எசேக்கியேல், ஆசிரியர் செலீஸ் எஸ்பீரியர், அ. சிலுவைராசா போன் றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

'கிறிஸ்ரியன் சுதர்சன்' இலங்கையில் திறமையான இசை அமைப் பாளர்களுள் ஒருவர். இறுவெட்டுகளில் வெளிவந்த பல பாடல்களுக்கு இசையமைத்துள்ளார். 2006ஆம் ஆண்டு 'சக்தி ரீவி' ஒலிபரப்பு நிறுவனத் தினால் நிகழ்த்தப்பட்ட போட்டியில் 'இசை இளவரசர்' பட்டத்தை பெற்றுக்கொண்டார். தனது முயற்சியால் குருநகரில் 'ஜேம்ஸ் இசைக் குழு'வை உருவாக்கி நிர்வகித்து வந்தார்.

புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் வழிபாடுகளின்போது பாடல்கள் பாடுவது 'பாடகர் குழாம்'. இக்குழுவினருக்கு ஹார்மோனியம் இசைத் தவர்கள் வரிசையில் சந்தியோ மிக்கேல், அகஸ்ரின் டெலிசியா, டொறத்தி, பேர்மினஸ் ஜீன் மேரி, யோண் அன்பரசி நெல்சன் மெலானி, நெல்சன் டிலானி, மித்திரன் பிறிண்சியா, ஜாணியா, ஜெ.றொபேட்சன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். ஓர்ஹன் இசைக்கருவி பாவனைக்கு வரத் தொடங்கியதும் அதை பயின்று நெ.மெலானி, நெ.டிலானி, ஜாணியா, ஜெ.றொபேட்சன் ஆகியோர் இசைக்கலாயினர். சினிமாப் பாடல்களை பாடுவதில் பலர் இலைமறைகாயாக உள்ளபோதும் அருள் தர்சன் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி சிறந்த பாடகராகத் திகழுகிறார்.

குருநகரில் வெளிவந்த இசை வெளியீடுகள்:

இசைப் பேழைகள்:

புனித யாகப்பர் ஆலய பங்குச் சபை 'யாகப்பர் பாடல்'	1990
யோசவாஸ் இளைஞர் மன்றம் 'சிதைவின் கானம்'	1994
சி.எம். நெல்சன் 'சிதைவின் இராகங்கள்'	1995

இறுவெட்டுகள்

கு. இராயப்பு 'யாகப்பரே எங்கள் காவலரே'	2002
அ. மனோகரன் 'குருதிநாதம்'	2004
திருமதி ஜெயந்தி ஜீவா 'குழந்தைப் பாடல்கள்'	2005

சென் ஜேம்ஸ் இசைக்குழு 'கதி நீயே யாகப்பரே'	2005
சென் ஜேம்ஸ் இசைக்குழு 'வேண்டுகிறேன்'	2006
கி. கிறிஸ்தோப்பர் 'உதிரத்து இராகங்கள்'	2007
அ. யூஜின் (கனடா) 'தாலாட்டை நீ மறந்தாயோ'	2010
குருநகர் மக்கள் (நோர்வே) 'புனித யாகப்பர்'	2011
யே. இக்னேசியஸ் 'பச்சை மரப் புலம்பல்'	2011
தூய யாகப்பர் ஆலய பங்குச்சபை 'வெள்ளோட்டம்'	2011
ஏ.ஈ.ஜி - சுவிற்சர்லாந்து 'புகழ் பூத்த புனிதர்'	2011
கி. கிறிஸ்தோப்பர் 'ஆளுமை' (நாட்டுக்கூத்து)	2011
த. மனோகரன் 'தவஇன்பம்'	2012
டேமியன் சூரி 'குருநகர் கீதம்'	2020

ூடற்கலை (நடனக்கலை)

ஆடல் அல்லது நடனம் மனிதனின் இயல்பான வெளிப்பாடு களில் ஒன்றாக உள்ளது. தமிழர் மத்தியில் கும்மி ஆட்டம், கோலாட்டம், பரதநாட்டியம் என பல ஆடல் வடிவங்கள் உள்ளன. தமிழர் மரபில், சூழமைவில் சிறப்புற்ற ஆடற்கலை வடிவங்களையும், அழகியலையும், கலைநுட்பத்தையும் தமிழர் ஆடற்கலை எனலாம். இவற்றில் தமிழ் நாட்டில் சமயக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த தோன்றிய பரத நாட்டியம் இந்தியாவின் தொன்மையான நடன வடிவங்களில் மிகவும் முக்கியமான நடன வடிவமாக காணப்படுகிறது.

குருநகரைப் பொறுத்தவரை நடனக்கலையை தமது பிள்ளை களிற்கு பயிற்றுவித்தல் என்பது விரும்பத்தகாததாகக் காணப்பட்டது. முற்போக்கு சிந்தனை கொண்டவர்கள் தமது பிள்ளைகளிற்கு பயிற்று வித்து, நடனக்கலை சார்ந்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அதற்கொரு உத்வேகத்தையும் ஏற்படுத்தினர்.

நடனக்கலையினை சிறந்த ஆசானிடம் கற்றுத் தேர்ந்து அரங் கேற்றம் செய்வதேன்பதே இக்கலையின் பெருமைக்கும், சிறப்பிற்கும், வித்துவத்துக்கும் சான்றாகும். இத்துடன் அரங்கேற்றம் செய்தல் என்பது நடனக்கலையின் கௌரவமாகவும் கொள்ளப்பட்டது. இந்த வகையில் குருநகரில் அரங்கேற்றம் செய்தவர்களில் மேசி மாகிறேற் சூசை (நடன முதுகலைமாணி), சுதர்சினி லூர்த்துநாதர் (நுண்கலைமாணி- நடனம்) பட்டம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நடனத்தை கற்கை ரீதியாக பயின்றவர்கள் செ.மேரி ஸ்ரெலா, செ.மடோனா, பி.சே.புளோறிடா. மற்றும் ம.றொக்சினி தர்சினி (ஆசிரியர் நடனம்), திருமதி க.சுதர்சினி, சா.தர்மினி, திருமதி ஆஞ்சலோ றொசாறின், யே.பொபிங்ரன் (நுண்கலைமாணி நடனம்) ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

குறிப்பு: 1. யோண் எச்.மாட்டின், யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்கள்

28. கழகங்கள், அமைப்புகள்

ஒரு கிராமத்தை அதன் சிறப்புக்களை பிரபல்யப்படுத்துவதில் கழகங்கள், அமைப்புகளுக்கு பெரும் பங்குண்டு. அதனாலேதான் நகரங் கள், கிராமங்கள் தோறும் துறைசார் கழகங்கள், அமைப்புக்கள், சனசமூக நிலையங்கள் நெடுங்காலமாக இயங்கி வந்துள்ளன. முரண்பாடுகள், நிறைவேற்றப்படாத தீர்மானங்கள், செயலிழந்துபோன நிர்வாகங்கள், அரசியல் ஆதிக்கம், நிற்பந்தங்கள், அருகிப்போன நிதிகள் மற்றும் நோக்கம் செயலுருப்பெறாமை போன்ற பல்வகைக் காரணிகளால் உறங்குநிலைக்குச் சென்றிருந்தன. கூடவே நாட்டில் ஏற்பட்ட அமைதியற்ற சூழல், இடப்பெயர்வுகள், இறுக்கமான இராணுவக் கட்டுப்பாடுகள், அடக்கு முறைகள் போன்றவை பலவகையிலும் இவற்றின் வளர்ச்சியை கேள்விக் குறியாக்கி விட்டிருந்தன.

இந்த நிலையிலும் குருநகரில் எதிர்நீச்சல் போட்டு கழகங்கள், அமைப்புக்கள் சில இயங்கி வந்துள்ளன. சமயத் தொண்டு, விளையாட்டு, நாடகம், கலை - இலக்கியம், இசை, சிற்பம் - ஓவியம், சமூக முன்னேற்றம், கடற்தொழில் முன்னேற்றம், கல்வி முன்னேற்றம், அபிவிருத்தி போன்ற பல துறைகளில் இயங்கி வந்தவற்றில் சில மேற்குறிப்பிட்ட காரணிகளால் செயலிழந்துமுள்ளன.

குருநகரில் ஏதோ ஒரு நோக்கத்தை முதன்மைப்படுத்தி அதனைச் சுட்டும் பெயர்களில் அமைப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருந்தாலுங்கூட அவை, செயற்பாட்டில் கலை இலக்கியத்தையும் இணைத்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. எனவே, கலை - இலக்கியத்தை சுட்டக்கூடிய பெயர்களை யுடைய அமைப்புக்கள் மட்டுமல்ல வேறு பெயர்களைக் கொண்ட அமைப்புக்களும் கலையை வளர்த்திருக்கின்றன.

சமய நோக்கத்திற்காக உருவான அமைப்புகள்

புனித யாகப்பர் ஆலயம் தோற்றம்பெற்ற 1892ஆம் அங்கு மேலைநாட்டுக் குருக்களே பணியாற்றியுள்ளார்கள். அவர்களால் புனிதர்களின் பெயர்களில் சபைகள் உருவாக்கப்பட்டு ஆற்றப்பட்டதாக வாய்வழி மதப்பணியும், சமூகப்பணியும் தகவலாக அறியப்பட்டபோதும் உறுதிப்படுத்த முடியாமையால் 1905ஆம் ஆண்டுக்கு பிற்பட்ட அமைப்புகளையே வெளிக்கொண்டுவரப்படுகிறது.

இருதய சபை - 1905

சிறுவர்களையும் வாலிபர்களையும் பக்தியிலும் நன்னெறியிலும் பயிற்றுவிக்கும் நோக்குடன் 13.03.1905இல் உருவாக்கப்பட்டது திரு இருதய 234 Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org சபை. இவர்கள் சமயப் பணியுடன் சமூக, கல்வி, கலாசார, கலை -இயல், இசை, நாடகம், விளையாட்டு, ஆலய அலங்காரம், சிரமதானம் போன்ற பணிகளை ஆற்றியுள்ளனர். நூலகம் அமைத்து நூல்கள் இரவல் கொடுக்கும் பகுதியையும் நிறுவி செயல்படுத்தியுள்ளனர்.

சமூகத்தின் தேவையை உணர்ந்து 1935இல் 'யக்கோ பயிற்ஸ் கிளப்' (உதைப்பந்தாட்டக்கழகம்), '1948இல் 'குருநகர் சனசமூக நிலையம்', 1960இல் 'குருநகர் கலைக்கழகம்' போன்றவற்றை உருவாக்கி வளர்ச்சிக்கு உந்துகோலாக இருந்ததும் திரு இருதயசபையே.

2. கார்மேல் மாதா கூட்டம் - 1905

கத்தோலிக்க சமய தொண்டிற்காக, வண. ஹென்றி யூலன் ஆண்டகையின் அனுமதியுடன் 'மனுவல் பிறதரால்' 1905இல் உருவாக் கப்பட்டது கார்மேல் மாதா கூட்டம். கலை வளர்ச்சிக்கு மிகவும் தொண்டாற்றி வந்திருக்கின்றது என்பதை, அங்கு காணப்பட்ட அரங்கப் பொருட்கள் சான்று பகர்கின்றன. கலையை வளர்ப்பதற்கென கார்மேல் மாமரி சபா, கீதா வாக்கிய சபா போன்றவை ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிறப்புடன் அங்கு இயங்கிவந்துள்ளதாகவும் பலர் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

3. திருப்பாலத்துவ சபை - 1912

கத்தோலிக்க சமய வழிபாட்டுக்கான அமைப்பாக திருப்பாலத்துவ சபை உருவாகினாலும், தம்மை நாடகத்துறையிலும் இணைத்துக் கொண்டு நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளனர். இச்சபையினர் தகைமை உடைய வர்களாகவும், தலைமத்துவத்தையும், ஆளுமையையும் கொண்டவர் களாகவும் இருந்ததனால் பலவற்றை சாதிக்கக்கூடியதாக இருந்துடன் குருநகரின் எழுச்சிக்கு இவர்களின் கணிசமான பங்களிப்பும் இருந்துள்ளது.

சமூகசேவை நோக்கத்திற்காக உருவான அமைப்புகள்

1. திரு இருதய சனசமூக நிலையம் (நூலகம்) - 1945

இளம் வயதினரும், பெரியோரும் ஓய்வு நேரத்தை நல்வழியில் செலவளிக்க, 01.01.1945இல் திரு இருதய சபையினரால் தனித்துவம் பேணும் வகையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது 'திரு இருதய சனசமூக நிலையம்'. அங்கத்தவர்கள் வழங்கிய தொழில் வருவாய், அன்பளிப்புகளைக்கொண்டு சிரமதானம் மூலம் ஆலய வளவில் அமைக்கப்பட்ட நூலகம் குருநகரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நூலகங்களில் முதலாவது நூலகமாக இருந்துள்ளது.

2. குருநகர் சனசமூக நிலையம் - 1948

குருநகர் மக்களின் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கென 1948 இல் ஓலைக் குடிலில் உருவாக்கப்பட்ட 'குருநகர் சனசமூக நிலையம்'; நாளாந்த, வாராந்த, மாதாந்த வெளியீடுகளை இலவசமாக வாசிப்பதற்கு வசதியான, தினமும் பலரை உள்வாங்கும் நூலகமாக இயங்கியது. 1960இல் நிரந்தர கருநகர் மான்மியம் கட்டடத்தில் இயங்கிய சனசமூகநிலையத்தினால் சுகாதார விழாக்கள், ஆண்டுதோறும் விளையாட்டுப்போட்டிகள், கவிதை - கட்டுரை - நாடகப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன.

மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையான வீடுகள், தேநீரகங்களில் மட்டுமே வானொலி கேட்கக்கூடியதாக இருந்த அந்நாட்களில், நூலகத்தை நாடி வருபவர்களும், முன்றலில் இளைப்பாறக் கூடுபவர்களும், வானொலி கேட்பதில் ஆர்வமுள்ளவர்களினதும் நன்மை கருதி, நூல் நிலையத்திற்கு வெளியே 15அடி உயரமுள்ள கோபுரம் அமைக்கப்பட்டு அதில் வானொலிப்பெட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தது. தினமும் கணிசமான தொகையினர் வானொலியைக் கேட்டு பயனடைந்தனர்.

3. குருநகர் றெக்கிளமேசன் சனசமூக நிலையம் - 1964

குருநகர் சனசமூகநிலையத்தில் ஏற்பட்டிருந்த நெரிசலைக் கருத்திற்கொண்டு, றெக்கிளமேசன் பகுதி மக்களின் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக 1964இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'குருநகர் றெக்களமேசன் சனசமூக நிலையம்,' ஆண்டுதோறும் சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுப் போட்டிகளும், கலைப்போட்டிகளும் நடத்தப்பட்டன. உதைப்பந்தாட்ட, கரப்பந்தாட்ட துறைகளில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டப்பட்டது.

4. குருநகர் முன்னேற்ற ஐக்கிய முன்னனி - 1971

குருநகரில் இயங்கிய பல்துறைகளையும் சார்ந்த அமைப்புக்களின் இணைப்பாக, உருவாக்கப்பட்டது 'குருநகர் முன்னேற்ற ஐக்கிய முன்னணி'. இதற்கு பிரதிநிதிகளாக ஒவ்வொரு அமைப்பிலிருந்தும் நிர்வாக சபைக்கு ஒருவர், பொதுச்சபைக்கு ஒருவரென நியமிக்கப்படுவர். குருநகரின் தேவைகளை கண்காணித்து உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதும், மக்களை வழிநடத்துவதும் முன்னணியின் பாரிய பொறுப்பாக இருந்தது. அமைப்புகளால் நிர்வாகசபைக்கு நியமிக்கப்பட்டவர்களிலிருந்து பதவி நிலை மற்றும் செயலவைக்கென உறுப்பினர் தேர்வு செய்யப்படுவர்.

1972இல் குருநகர் ஐக்கிய முன்னணியால் அமைக்கப்பட்ட குருநகர் கலையரங்கத் திறப்புவிழாவின்போது மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து பலதரப் பட்ட கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடதக்கது. 1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற 4வது அனைத்துலக தமிழராச்சி மகாநாட்டு ஞாபகார்த்தமாக ஐக்கிய முன்னணியால் நிறுவப்பட்ட ஒரேயொரு சிலையான சுவாமி ஞானப் பிரகாசர் அவர்களது உருவச்சிலை தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகளாரால் திரைநீக்கம் செய்யப்பட்டது.

ஐக்கிய முன்னணியால் 28.06.2004 முதல் மூன்று நாட்கள் 'நெய்தல் விழா' நடத்தப்பட்டது. அவ்விழாவில் கடல்சார், தரைசார் மற்றும் கலை இலக்கியப் போட்டிகள், கலை நிகழ்ச்சிகள் போன்றவை நடைபெற்றன. நாட்டின் அசாதாரண சூழலால் ஆண்டுதோறும் தொடர முடியவில்லை.

5. துணை இழந்த மாதர் சங்கம், குருநகர். - 2001

நாட்டில் கோலோச்சிய கொடிய யுத்தத்தால் துணை இழந்த 100 மாதர்களின் ஒன்றிப்பில் 09.09.2001 அன்று உருவாக்கப்பட்டது 'துணை இழந்த மாதர் சங்கம்'. இச்சங்கமானது துணை இழந்தவர்களின் பொருளாதாரத்துக்கு வகைசெய்து அவர்களின் வாழ்வை முன்னேற்ற வதையே நோக்கமாகக்கொண்டது.

நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் முகமாக அங்கத்தவர்கள் இணைந்து சுயதொழிற் பயிற்சிகளைப் பெற்று குழுக்களாக சத்துணவு, கோப்பி, மெழுகுவர்த்தி போன்றவற்றைத் தயாரித்து விற்பனை செய்தனர். மக்களின் தேவையை உணர்ந்து அங்கத்தவர்களுக்கு 06 மாதங்கள் தையல் பயிற்சி வழங்கியும், தேவைககேற்ப கடன் வழங்கியும் ஊக்குவித்தனர். போன்ற முயற்சிகளால் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளனர்.

கலை, இலக்கிய நோக்கத்திற்காக உருவான மன்றங்கள்

1. குருநகர் நாடக மன்றம் - 1955

நாடக ஆற்றுகையே இலக்காகக்கொண்டு முதலாவதாக ஆரம்பிக் கப்பட்டது 'குருநகர் நாடக மன்றம்'. நாடகத்துறைக்கு பல நடிகர்களை உருவாக்கிய பெருமை இம்மன்றத்தையே சாரும். முதுபெரும் நடிகர் களைத் தன்னுள் கொண்டதாக விளங்கிய இம்மன்றத்தால் பல நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

2. குருநகர் நாட்டக்கூத்து மன்றம் - 1958

பாரம்பரிய நாட்டுக்கூத்துக்களை அழியாது காப்பதற்கும், வளர்ப்ப தற்குமென 1958இல் உருவாக்கப்பட்டது 'குருநகர் நாட்டுக்கூத்து மன்றம்'. இது, குருநகரில் சிறப்புற்றிருந்த நாட்டுகூத்து அண்ணாவிமார்களை தன்னுள் கொண்டிருந்ததால் ஆரம்ப முதலே அரிய பல நாட்டுக் கூத்துக்களை மேடையேற்ற முடிந்துள்ளது.

3. கலைக்கழகம் - 1960

குருநகர் மக்களிடையே கலைகளை வளர்த்து, அவர்களை முன்னேற்றி, முயற்சிகளில் நல்வாழ்வு ஆக்க நோக்கத்தைக் கொண்டதாய் வழிவகுக்க என்ற வேண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அப்பணியை செவ்வனே செய்தது 'குருநகர் கலைக் கழகம்'. இது, யாழ் பிரதேச கலாமன்றம், சர்வதேச சிரமதான இயக்கம், இலங்கைக் கலைக்கழகம், இலங்கைக் கயரோக நிவாரண சங்கம் ஆகியவற்றில் அங்கம் வகித்தது. 1962இல் கலைக்கழகத்தினால் உருவாக் கப்பட்ட 'புனித கிறிஸ்தோப்பர் கடற்சாரணர் குழு' இன்றுவரை பல் சேவையாற்றி இயங்கி வருகிறது. வட பகுதியில் உருவாக்கப்பட்ட முதலாவது கடற்சாரணர் பிரிவு இதுவாகும்.

4. ஒலிம்பிக் கழகம் - 1960

நாடக அரங்கேற்றத்தையே நோக்காகக்கொண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்டது 'ஒலிம்பிக் கழகம்'. 1960ஆம் ஆண்டு குருநகர் கலைக்கழகம் நடத்திய நாடகப்போட்டியில் இக்கழகத்தின் 'கண் திறந்தது' எனும் நாடகம் முதற் பரிசு பெற்றதுடன், சிறந்த நடிகருக்கான பரிசு கி.யேசுராசா அவர் களுக்குக் கிடைத்தது. இந்நாடகம் குடாநாட்டின் பல்வேறு மேடைகளில் 25 தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

5. சிம்லாஸ் கம்பைன்ஸ் - 1962

நாடக அரங்கேற்றத்தையே நோக்கமாகக்கொண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்டது 'சிம்லாஸ் கம்பைன்ஸ்'. இதன் அங்கத்தவர்கள் பெரும்பாலும் அரச, தனியார் நிறுவனங்களில் பல்வேறு இடங்களில் பணி புரிந்த காரணத்தால் மன்றத்தில் கவனத்தைச் செலுத்த முடியவில்லை. இம்மன்றத்தால் சில நாடகங்களே மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

6. நெய்தல் வளர்பிறை மன்றம் - 1967

கலைத்துறை, கல்வி, விளையாட்டு போன்றவற்றை வளர்ப்பதன் மூலம் சமூக முன்னேற்றம் காணமுடியும் என்ற இலக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது 'நெய்தல் வளர்பிறை மன்றம்'. 15இற்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை மேடையேற்றிய இம்மன்றத்தால் விளையாட்டுப் போட்டிகளுடன் கலைப் போட்டிகளும் நடத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

7. கலைக்கதிர் நாடக மன்றம் - 1967

கலையை வளர்ப்பதற்கும், நாடக ஆற்றுகைகளை மேற்கொள் வதற்கும் என 'கலைக்கதிர் நாடகமன்றம்' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. குறைந்த அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட இம்மன்றத்தினரால் பல நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. 1972ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மன்றத்தின் ஐந்தாவது ஆண்டுவிழாவில் யாழ். மாவட்ட ரீதியில் சிறுகதை, கவிதை, நாடகப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன.

8. இளைஞர் கலைக்கழகம் - 1968

கலையை பல நிலைகளிலிருந்து வளர்த்தெடுக்கும் நோக்குடன், உருவாக்கப்பட்ட 'இளைஞர் கலைக்கழகத்தால்' 30இற்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. ஏனைய செயற்பாடுகளாக ஆண்டு தோறும் ஆடி 26ஆம் திகதி சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டு போட்டி நடத்துதல், மாதர் அணியின் தையல் பயிற்சி நிலையம், திரு இருதய நூலகத்தின் மூலம் நூல் இரவல் கொடுத்தல், மாலைநேரப் பாடசாலை, மாதத்தின் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் 'அன்பர் அரங்கம்', கலை நிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றை நடத்தி வந்துள்ளது. ஆண்டு விழாக்கள் தோறும் அண்ணாவிமார் மற்றும் பல்துறை கலைஞர்கள் கௌரவிக் கப்பட்டுள்ளனர். இது, தற்போது வரை புத்தாக்கம் பெற்று இயங்குகிறது.

238

9. இளம்பரிதி நாடக மன்றம் - 1970

நாடக ஆற்றுகையை முக்கிய நோக்கமாகவும் கொண்டு சிறுகதை, கட்டுரை கவிதைகள் போன்ற ஆக்கங்களை உருவாக்குவதற்குமாக உருவானது இளம்பரிதி நாடகமன்றம். இம்மன்றத்தினால் சில நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. இதன் ஆரம்பத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் கலாநிதி நீ.மரிய சேவியர் அடிகள் உந்துசக்தியாக இருந்துள்ளார்.

10. செந்தமிழ் மன்றம் - 1971

நாடக அரங்கேற்றம், நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்தும் நோக்கோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட செந்தமிழ் மன்றத்தால் குறைந்த நாடகங் களே மேடையேற்றப்பட்டாலும், பல மன்றங்களின் நாடக மேடையேற்றத் திற்கு ஒத்தாசை வழங்கியுள்ளது. 1974இல் நடைபெற்ற 'அனைத்துல தமிழாராட்சி மகாநாட்டின்'போது வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் 'வீரமாநகர்' என்னும் நாடகம் இம்மன்றத்தால் மேடையேற்றப்பட்டது.

11. நடன நல்லிசைக் கலாமன்றம் - 1973

இசைத்துறையை இலக்காகக்கொண்டு தோற்றம் பெற்ற 'நடன நல்லிசைக் கலாமன்ற'த்தினால், 'இசைக்கல்லூரி' நடத்தப்பட்டது. இக்கல்லூரியில் வாய்ப்பாட்டு, நடனம் (கதகளி, பரதம்), வீணை, வயலின், மிருதங்கம் போன்ற வகுப்புக்கள் நடைபெற்றன. ஆண்டுதோறும் சகல வகுப்புகளிலும் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் கல்வி கற்று வந்துள்ளனர்.

இசைக் கல்லூரி மாணவர்கள் வட இலங்கை சங்கீத சபையினால் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளில் பங்குற்றி பல திறமைச் சித்திகளை அடைந்துள்ளனர். 1989ஆம் ஆண்டு "33 மாணவர்கள் தோற்றிய வீணை, மிருதங்க பரீட்சையில் 29 மாணவர்கள் சித்தியும், 19 மாணவர்கள் திறமைச் சித்தியும் அடைந்துள்ளார்கள்" என 1989ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த மிருதங்க அரங்கேற்ற சிறப்பு மலரில் அறியமுடிகிறது.

12. புனித யாகப்பர் கலை மன்றம் - 1988

நாடக ஆற்றுகையே நோக்கமாகக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது 'புனித யாகப்பர் கலை மன்றம்'. இம் மன்றத்தால் யேசுவின் வரலாற்றைக் கருவாகக்கொண்ட வசனங்களற்ற இசை - உரை நாடகமான 'பாசப்பலி' 1989இல் மேடையேற்றப்பட்டது. மேடையில் நடிகர் வசனம் பேசாது பின்னணியில் இசைக்கப்படும் இசைக்கும், உரைக்கும், பாடலுக்கும் ஏற்ப நடிப்பை வெளிக்காட்டுவார்கள். இது புதியதொரு யுத்தியெனப் பலராலும் பேசப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

13. யோசவ்வாஸ் இளைஞர் மன்றம் - 1994

நாடக ஆற்றுகையினூடாக சமய, சமூக கருத்துக்களை வெளிக் கொண்டுவரும் நோக்கோடு உருவாக்கப்பட்டது 'யோசவ்வாஸ் இளைஞர் மன்றம்'. இதன் ஆரம்பம், நாட்டுப் பிரச்சினையின் உச்ச கட்டமாகையால் அவர்களால் முனைப்பாக எதனிலும் ஈடுபட முடியவில்லை. பின்னரான காலத்தில் மேடையேற்றங்கள், ஒலிநாடா வெளியீட்டில் ஈடுபட்டனர்.

கடற்றொழிலாளர் நலம்பேணும் சங்கங்கள்

குருநகர் சிறகுவலை கடற்றொழிலாளர் சங்கம் - 1953

சிறகுவலைத் தொழிலாளர்களின் நலன் பேணுதல் மற்றும் தொழி லில் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்படும் பிணக்குகளை தீர்த்து வைத்தல் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு 1953இல் ஆசிரியர் சிக்மறிங்கம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது 'குருநகர் சிறகுவலை கடற்றொழிலாளர் சங்கம்'. இத்தொழிலானது பட்டி, சிறகு, கெட்டு, நிலவலை போன்ற பெயர்களையுடைய வலைகளின் தொகுப்பாக உள்ளது. இதனை ஒரு 'கூட்டம்' என்பர். ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட எத்தனை கூட்டங்களை வைத்திருந்தாலும் அவர் ஒருவரே சங்கத்தின் அங்கத்தவராவர்.

நூலா சி ரி யர் செயலாளராகப் பணியாற் றிய காலத்தில் (1975 -1982) சங்கத்தை ஒழுங்க மைக்கும் நோக்கில் முதற் தடவையாக அங்கத் தவர்களும் அவர்களுக்கு சொந்தமான கூட்டங் களுக்குரிய வலைகளும் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவ்வேளையில், ஆயிரத்

துக்கும் மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களின் பதிவுகளில் மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கூட்டங்கள் இருந்தன.

1976ஆம் ஆண்டு சங்கத்திற்கென சட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டு விநியோகிகிகப்பட்டது. 'யாழ். மாவட்டத்திலேயே முன்மாதிரிகையான செயல்திட்டம்' என அன்றைய மாவட்ட கடற்றொழில் அபிவிருத்தி அதிகாரி (DFEO) திரு. சிறீஸ்கந்தராஜா அவர்களால் யாழ் செயலகத்தில் நடைபெற்ற மாவட்ட சிறகுவலை கடற்றொழில் சங்கங்களின் பொதுக்கூட்டத்தில் பாராட்டப்பட்டப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

குருநகர் குத்தகையாளர் சங்கம் - 1955

தொழில்கள் பல உருவாகி, தனியார் சுயமாக குத்தகைத் தொழிலைச் செய்ய ஆரம்பித்த பின்னர் 1955ஆம் ஆண்டு இச்சங்கம் உருவாக்கப் பட்டது. தொழில்களுக்கு முற்பணம் வழங்கி ஊக்கு வித்தல், தொழில்களால் கொண்டுவரப்படும் மீன்களை தரகர்களின் இடையூறின்றி கலையார்வன்

சந்தைப்படுத்தும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்துதல் இவர்களின் பணியாகும். குத்தகையாளர் ஊடாக விற்பனை செய்யப்படுவதால் அப்பணத்திற்கு அவர்களே பொறுப்பாளராவர்.

குருநகர் கடற்றொழில் அபிவிருத்திச் சங்கம் - 1965

நைலோன் 'வளிச்சல் வலை'த் தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடை பெறுகையில் 1965ஆம் ஆண்டு 'நைலோன் வலைச் சங்கம்' உருவாக் கப்பட்டு தொழில் பிணக்குகள் சமரசமாகத் தீர்க்கப்பட்டன. இத்தொழிலின் பன்முக வளர்ச்சி காரணமாக 1975 சித்திரை மாதம் 'நைலோன் அபிவிருத்தி சங்கம்' என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு முன்னெடுப்புகள் பல மேற்கொள் ளப்பட்டன. மீண்டும், 1978ஆம் ஆண்டு 'கடற்றொழில் அபிவிருத்திச் சங்கம்' என்ற பெயரோடு வர்த்தக அமைச்சில் பதிவுசெய்யப்பட்டு தொடர்ந்து இயங்குகிறது. 2019ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் அங்கத்தவர் தொகை 730 ஆக இருந்தது. தொழிலின் உரிமையாளரான சம்மாட்டியே சங்கத்தின அங்கத்தவராவர். சங்கம் வர்த்தக அமைச்சில் பதிவு செய்யப் பட்டதன் காரணமாக சாதாரண மற்றும் இடர்மிகு காலங்களிலும் அங்கத்த வர்களுக்குத் தேவையான கடற்றொழில் உபகரணங்களை கொள்வனவு செய்து விற்பனை செய்யக்கூடியமையாக இருந்தமை தொழிலாளருக்கு பேருதவியாக அமைந்தது.

குருநகர் இழுவை இறால் மடிச் சங்கம் - 1973

விரிந்த, விசாலமான 'பை'யைப் போன்ற இழுவை இறால் வலைக் குரிய தொழிலாளர்களின் நலன் பேணுதல் மற்றும் தொழிலில், தொழிலா ளர்களிடையே ஏற்படும் பிணக்குகளை தீர்த்து வைத்தல் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு 1973ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது இச்சங்கம்'. தொழிலை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் 1985ஆம் ஆண்டு இழுவை இறால் வலையில் மாற்றங்களைச் செய்து அதனை 'இழுவை இறால் மடி' என அழைத்தனர். இதனால், சங்கத்தின் பெயர் 'குருநகர் இழுவை இறால் மடிச் சங்கம்' என மாற்றம் பெற்றது.

புலம்பெயர் குருநகர் அமைப்புகள்

எமது மண்ணில் உதயமாகிய அசாதாரண சூழலால் தோற்றம் பெற்ற பல்வகைக் காரணிகளால் குருநகர் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து இந்தியா, ஐரோப்பா, அவுஸ்ரேலியா, மற்றும் அமெரிக்க நாடுகளுக்குச் செல்லலாயினர். இவர்களது புலம்பெயர்வு 1980 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே ஆரம்பமாகியபோதும் அதற்கு பின்னரே படிப்படியாக கணிச மான தொகையினர் புலம் பெயர்ந்து செல்லலாயினர். அதன் தொடர்ச்சி இன்று வரை நீள்கின்றது.

ஆரம்பத்தில் புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களது பொருளாதார நிலைமை, புகுந்த நாட்டில் நிலவிய ஸ்திரமற்ற வாழ்வியல் சூழல், தருநகர் **மாகுமியம்** குடும்ப மற்றும் குடும்பம் சார்ந்த உறவுகளின் எதிர்பார்ப்பு, தொடர்புகள் பேணுவதில் நிலவிய இடர்பாடுகள் மற்றும் தாமதங்கள், நிலையான வருவாயற்ற நிலை, மேலாக எமது நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழல் போன்றவற்றால் சமூகம் சார்ந்த பணிகளில் அவர்களால் தமது கரிசனை யைச் செலுத்த முடியவில்லை.

1995ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான இலகுவான தொடர்பாடல் களும், மண்ணின் நிகழ்வுகளும் அவர்களை குருநகர் வாழ் உறவுகள்மீது அக்கறை கொள்ள வழிவகுத்தது. அதன் பயனாக பல நாடுகளிலும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் குருநகர் மக்கள் தமது உறவுகளுக்கு பங்களிப்பை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். அதனால் குருநகரில் புலம்பெயர் நாடுகளின் பெயர்களைத் தாங்கிய அமைப்புகள் பல உருவாகின. அவற் றினால் ஆற்றப்படும் பணிகளால் மக்கள் பெரும் பயனை அடைகிறார்கள்.

குருநகர் சமூகசேவை அமைப்பு - ஜேர்மன் (1994)

அறிவின்பால் சமூகத்தை வளர்ப்போம் என்ற குறிக்கோளில் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப திட்டங்களை உருவாக்கி சமூகம் பயனடையும் வகையில் பணியாற்றுவதுடன் கல்வி உட்பட பல்வகைத் தேவைகளுக்கான உதவிகளையும் செய்துவருகிறார்கள்.

சென் ஜேம்ஸ் கல்வி முன்னேற்றக்கழகம் - பிரான்ஸ் (1997)

பாடசாலைகளில் கற்கும் மாணவர்களுக்கு மாலைநேர கல்வியூட்டல், திறமையின் அடிப்படையில் ஊக்குவிப்புகள் வழங்குதல், இடர்கால கொடுப்பனவு மற்றும் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத் தத்தக்க பயற்சி நெறிகளை வழங்கல் போன்ற பணிகளை மேற்கொள்ளு கின்றனர்.

புலம்பெயர் வாழ் குருநகர் மக்கள் ஒன்றியம் - சுவிஸ் (2002)

வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்பவர்கள், துணையிழந்தோர் மற்றும் அங்கவீனர்களுக்கு நிதியுதவி வழங்குதல். தெரிவுசெய்யப்பட்ட உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு கற்றலுக்கான உதவிகள், இடர்கால உதவிகளை வழங்குதல் போன்றவற்றைச் செய்துவருகிறார்கள்.

சமூகசேவை அமைப்பு - கனடா, அமெரிக்கா (2002)

கல்வி, கலாசார, சமூக, பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு உதவும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டது இவ்வமைப்பு. கல்வி சார்ந்த தேவைகளை நிறைவேற்ற அவ்வப்போது அனுசரணை வழங்கி வருவதுடன், சிறுவர் கல்வியில் அக்கறைகொண்டு ஆரம்பம் முதல் குருநகர் சனசமூக நிலையத்தில் இயங்கிவந்த முன்பள்ளியை தொடர்ந்து இலவசமாக நடத்தி வருகிறார்கள். வறுமையை போக்கு முயற்சிகளையும் முன்னெடுத்து வருகிறார்கள்.

242

குருநகர் சமூக அபிவிருத்திக்கான இணையம்

பேர்ஹன் - ஒஸ்லோ (2005)

கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் 5ஆம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையை இலக்காகக்கொண்டு 3ஆம் ஆண்டில் இருந்தே கல்வி சார்ந்த உபகரண உதவிகளை வழங்கி இலவசக் கற்பித்தலையும், சமூகம் சார்ந்த உதவிகளையும் மேற்கொள்ளுகிறார்கள். ஆண்டுதோறும் மாணவர்களை சுற்றுலாவுக்கு அழைத்துச்சென்றும், திறமையாளர்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்கிக் கௌரவித்தும் ஊக்கப்படுத்துகிறார்கள். சமூகத்தின் தேவைக் கேற்ப உதவிகளையும் செய்துவருகிறார்கள்.

சமூகசேவை அமைப்பு இத்தாலி (2015)

கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்கான அத்தியாவசிய உதவிகள், ஊக்குவிப்பு பரிசில்கள் வழங்குவதில் கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் இடர்மிகு காலங்களில் குருநகர் மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்கள், நிதி உதவிகள் வழங்கல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.⊁

29. விளையாட்டு

அ. பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள்

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே உடலுக்கும், உள்ளத்திற்கும் வலுவையும், மகிழ்ச்சியையும், புத்துணர்வையும் அளிக்கக்கூடிய விளை யாட்டுக்கள் பலவற்றை பாடலுடன் சேர்த்து பழக்கி வந்தனர் நம் முன்னோர். அத்தகைய பாடல்களுடன் சேர்ந்த விளையாட்டுக்கள் தமிழர் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள், மரபுமுறைகளை வெளிப்படுத்தி நின்றதுடன் பிள்ளை களுக்கு அறிவூட்டலாகவும், வளர்ந்தவர்களுக்கு பொழுதுபோக்கு மற்றும் உடற்பயிற்சியாகவும் இருந்துள்ளன. இவ்விளையாட்டுக்களில் சிறுவர் முதல் வளர்ந்தோர் வரை ஒத்த வயதுகளுக்கேற்ப ஆண்களும், பெண்களும் குழுக்களாக இணைந்தும், தனித்தும் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். இவற்றை இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். இவற்றில் சில பாடல்களோடு சேர்ந்தே விளையாடப்படுகின்றன.

1. உள்களம்

ஊசி நூல் கோர்த்தல், தேங்காய் துருவுதல், கீச்சு மச்சுத் தம்பலம், போளையடி, சிறுவீடு கட்டல், கயிறடித்தல், தோணி விடுதல், உப்பு மூட்டை, எறிபந்து, தும்பி விளையாட்டு, ஆடுவீடு, வளையல் விளையாட்டு, பம்பரம், தாயக்கட்டை, சொக்கட்டான், பல்லாங்குழி, ஆடும் புலியும், பாம்பும் ஏணியும், கூட்டாஞ்சோறாக்கல், கைத்துடுப்பாட்டம், குலைகுலையா முந்திரிக்காய், நொண்டி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

2. வெளிக்களம்

கிட்டிப்புள்ளு, எட்டுக்கோடு, மாங்கொட்டைகோடு, கயிறு இழுத்தல், முட்டி உடைத்தல், போர்த் தேங்காய், தலையணை சண்டை, கள்ளன் காவலன், ஓட்டம், ஓடிப்பிடித்தல், சாக்கோட்டம், மெல்லோட்டம், கண்கட்டி ஓட்டம், வள்ள ஓட்டம், தேங்காய் உரித்தல், கிடுகு பின்னல், பட்டம் ஏற்றல், காற்றாடி, கோழிச்சண்டை, ஒளித்துப் பிடித்தல், கண்கட்டிப் பிடித்தல், கயிறு பாய்தல், வீடு கட்டல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பாடல்களோடு கூடிய வெளிக்கள விளையாட்டுகளில் சில:

1. ஊஞ்சலாட்டம்

சின்னக்குட்டி புருசன் சீமானாம் சிப்பிலிச் சந்தைக்குப் போனானாம் அங்கை ஒருத்தியைக் கண்டானாம் ஆவட்டம் சோவட்டம் போட்டானாம் கருக்கல்பட கருக்கல்பட வாறேன் என்றாண்டி கருக்கம்பளி சேலைவாங்கித் தாறேன் என்றாண்டி கருக்கல்பட கருக்கல்பட வாறேன் என்றாண்டி பொன்னால் மூக்குத்தி தாறேன் என்றாண்டி

2. ക്രൂത്യപ്രവേദ്

பூக்கூடை போன்ற ஏதாவதொன்றை நடுவில் வைத்து, அவற்றைச் சுற்றி பல இளம் பெண்கள் வட்டமாகக் குனிந்தும் நிமிர்ந்தும் கையாலே தாளம் கொட்டிப் பாடி, ஆடுவர். ஒரு பெண் முறை வைத்துப் பாட, மற்றவர்கள் பின்பற்றிக் கூட்டாகப் பாடுவர்.

> கும்மியடி கும்மியடி தட்டுங்கடி தட்டுங்கடி கரங்கள் இரண்டைக் கொட்டுங்கடி பாடுங்கடி பாடுங்கடி கும்மிப்பாட்டு பாடுங்கடி ஆடுங்கடி ஆடுங்கடி தாளத்துக்கேற்ப ஆடுங்கடி சுற்றுங்கடி சுற்றுங்கடி சுழன்று சுழன்று சுற்றுங்கடி

3. கோலாட்டம்

சிறிய வர்ணக் கோல்களைக் கைகளில் வைத்திருந்து பல பெண்கள் இணைந்து ஆடுவார்கள். தாளத்தைக் கையால் தட்டிக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக தத்தமது கைகளிலிருக்கும் வர்ணக் கோல்களால் தனித்தும் மற்றவருடன் சேர்ந்தும் தட்டிக்காட்டி ஆடுவார்கள்.

> கோலாட்டம் ஆடிக் கொண்டாடுவோம் கோல் கொண்டு நடனம் ஆடிடுவோம் பாமலர் பாடி பூக்களைச் சூடி சோபனமாய் இதைக் கொண்டாடுவோம்

சின்னஞ் சிறுவர்கள் சிட்டாகப் பறந்து சிங்காரமாய் நாம் ஆடிடுவோம் குனிந்து குனிந்து நிமிர்ந்து நிமிர்ந்து கோல்கொண்டு நடனம் ஆடிடுவோம்

4. அம்புலிமானே அம்புலிமானே

அம்புலிமானே அம்புலிமானே!

அழகிய சொக்கா

– எங்கெங்கு போறாய்?

காட்டை போறேன்

- காட்டையேன்?

கம்பு வெட்ட – கம்பேன்? மாடு துரத்த – மாடேன்?

சாணம் போட – சாணமேன்?

வீடு மெழுக – வீடேன்?

பிள்ளைப்பெற – பிள்ளையேன்?

துள்ளித் துள்ளி விளையாட - பிள்ளைக்குவைத்த மாம்பளமெங்கே?

காகம்கொண்டு போய்விட்டுது – காகம் எங்கே?

சுட்டுப்போட்டன் – சுட்ட சாம்பலெங்கே?

வித்துப்போட்டன் – வித்த காசெங்கே?

அரிசி வாங்கிப்போட்டன் – அரிசியெங்கே?

ஆக்கிப்போட்டன் – ஆக்கின சோறெங்கே?

அக்காவீட்டுப் பூனைகள் – திண்டுவிட்டு ஓடிவிட்டன.

5. கண்ணாரே கடையாரே

கண்ணாரே கடையாரே

காக்கணமாம் பூச்சியாரே

ஈயாரே எறும்பாரே

உங்களம்மா என்ன காய்ச்சினாள்

கூழ் காய்ச்சினாள்

கூழக்குள் என்ன விழந்தது

ஈ விழுந்தது

ஈ எல்லாம் தட்டி எறும்பெல்லாந் தட்டி

உனக்கொரு காயும் எனக்கொரு பழமும்

கொண்டோடிவா.

6. සිප්ජි ගීප්ජිස් සුග්ටහග්

ஒரு முள நீளம் ஒரு சாண் அகலத்தில் முக்கோண வடிவமாக மணலைக் குவித்து நீளவாட்டில் இருபக்கத்தாலும் இருவர் அமர்ந் திருப்பர். ஒருவர் இரண்டு இஞ்சி அளவுள்ள ஈக்கில் துண்டை கைக்குள் மறைத்தெடுத்து குவித்த மணலுக்குள் புகுத்தி மண்ணைக் குவித்து விடுவார். மற்றவர் அது மறைந்திருக்கும் இடத்தை ஊகித்து தனது இரண்டு கைகளையும் கோர்த்து அந்த இடத்தை பொத்துவார். அவர் பொத்திய இடத்தில் ஈக்கில் இருந்தால் அவர் வெற்றிபெற்றவராவார். தொடர்ந்து வெற்றிபெற்றவர் ஈக்கிலை மறைக்க தோற்றவர் கண்டு பிடிக்க முயற்சிப்பார்.

கீச்சி மீச்சித் தம்பலம் கீயா மாயாத் தம்பலம் மாச்சி மாச்சித் தம்பலம் மாயா மாயாத் தம்பலம்

7. கள்ளி கள்ளிப் புறாண்டி

சிலர் இணந்து வட்டமாக அமர்ந்து தங்களது கைகளை நிலத்தில் கவிழ்த்தபடி வைத்திருக்க 1ம் ஆள் பாடலுடன் ஆரம்பிப்பார்.

> கீள்ளி கீள்ளிப் புறாண்டி கீயா மீயா புறாண்டி கொப்பன் தலையில என்ன பூ?

1ம் ஆள் கேட்ட கேள்விக்கு இன்னொருவர் 'முருங்கப்பூ' என்று பதில் சொன்னால்... (ஏதாவது ஒரு பூவின் பெயரைச் சொல்லுவர்)

> முருங்கப்பூவைத் திண்டவரே பாதி விளாங்காய் கடித்தவரே பாவட்டங்கையை முடக்கு.

இவ்வாறு கூறி முடிக்கிறபோது யார் கையில் முடிகிறதோ அவர் தனது உள்ளங்கையை பிரட்டி விடுவார். இவ்விதம் மீண்டும் மீண்டும் விளையாட்டுத் தொடரும்.

8. வைச்சுக்கோ வைச்சுக்கோ

சிறார்கள் வட்டமாக சப்பாணி கோலி உட்கார்ந்து கைகளைப் பின்பக்கமாகக் கட்டியபடி பொருளைப் பெறுவதுபோன்ற தன்மையில் கையை வைத்திருப்பர். ஒருவர் தும்பியை (முறுக்கப்பட்ட தடிப்பான, ஒரு முளம் வரையான நீளத் துணி) கையில் எடுத்துக்கொண்டு சுற்றி வருவார்.

> தும்பியடி தும்பி தும்பியடி தும்பி துணியடி மணியடி ஓசையடி வாழைக்குத் தண்ணி வாப்பேன் வாப்பேன் மாவுக்குத் தண்ணி வாப்பேன் வாப்பேன் மாம்பழமும் தின்பேன் தின்பேன்

பாடிக்கொண்டு தும்பியை ஆட்டியவாறு வருபவர் ஒருவரது கையில் வைப்பதுபோல் பாசாங்கு செய்வார்.

> வைச்சிக்கோ வைச்சிக்கோ குருவி வைச்சிக்கோ வாய்க்குத் தாம்பூலம் போட்டுக்கோ வளைஞ்சு வளைஞ்சு ஓடிக்கோ...

பின்வருமாறும் பாடுவதுண்டு.

வைச்சுக்கம்மா வைச்சுக்கோ

வாழைப்பழத்தையும் சோத்தையும் பொத்திக்கோ

எனப் பாடியவாறு ஒருவர் கையில் தும்பியைப் போட்டு விட்டு சுற்றிவர, அதை இனங்கண்டவர் எடுத்துக்கொண்டு எழ முன்னையவர் அந்த இடத்தில் அமர்ந்திடுவார். அவ்வாறு இனங்காணது விட்டால் முன்னையவர் அதை எடுத்து இருப்பவரை அடித்துக் கலைப்பார்.

குருநகர் மான்மியம்

ஆ. பிந்நாள் மற்றும் நவீன விளையாட்டுக்கள்

1. போட்டி விளையாட்டுகளும் தடம் பதித்தவர்களும்

கயிறு இழுத்தல்

குருநகரின் அடையாளங்களில் ஒன்று 'கயிறு இழுத்தல்'. ஊரிலோ, வேறு எங்குமோ நடைபெறுகின்ற விளையாட்டுப் போட்டிகளில் இப்போட்டி பொதுப்போட்டியாக நிச்சயம் இருக்கும். உடற்பலத்தை முன்னிலைப்படுத்தும் போட்டியான இதனில், கரையூர் அணியினர் முன்னனியிலையே நிற்பதைக் காணமுடியும். சில போட்டிகளில் எதிர்த்து போட்டியிட்ட அணியினர் தோல்வியடைந்து விலகிச்செல்ல இறுதியில் இருபக்க போட்டியாளர்களாக குருநகர் அணியினரே இருந்துமுள்ளனர். எங்கேனும் இவர்கள் தோல்வி அடைந்ததாக அறியப்படவில்லை. இதற்கு அவர்கள் செய்யும் கரைவலைத் தொழிலே காரணம். இத்தொழிலில் மடியோடு இருபக்கத்தாலும் இணைக்கப்பட்ட 30 - 40 கம்பான் கயிறுகளை இழுத்து மடியைக் கரைசேர்த்தல் என்பது இலகுவானதன்று. அதனில் பெறப்படும் பயிற்சி வெற்றிக்கு கைகொடுக்கிறது.

இப்போட்டியானது ஒவ்வொரு பிரிவிலும் 10 - 11 பேர்கொண்ட அணியினர் எதிரெதிராக நின்று கம்பான் கயிறை இழுத்து வெற்றி பெறுவதாகும். மூன்று தடவைகள் இழுக்க சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படும். அதற்குள் எந்த அணி இரண்டு தடவைகள் இழுத்து தன்வசப்படுத்தியதோ அதுவே வெற்றி பெற்ற அணியாகும். இதற்கு, கயிறின் மத்தியை அடை யாளப்படுத்த அதனில் 'றிபண்' கட்டுவதுடன் தரையில் 'நீறு' கொண்டு கோடும் போடப்பட்டிக்கும். மத்திலிருந்து இருபக்கத்தாலும் ஒரு யார் இடைவெளிவிட்டு தரையில் கோடுகள் போடப்பட்டிருக்கும். நடுவர் மையத்தில் நின்று போட்டியை ஆரம்பித்து வைத்ததும் இரு அணியினரும் இழுக்க ஆரம்பிப்பார்கள். அந்நேரம் பார்வையாளர்களின் ஆரவாரமும், போட்டியாளர்களின் கோஷங்களும் உரத்து ஒலிக்கும்.

இரு அணியினரினதும் இழுவையால் மையத்தில் கட்டப்பட்ட துணி எந்தப் பக்கக் கோட்டைத் தாண்டுகிறதோ அவ்வணியினர் வெற்றியின் முன்னணியில் நிற்பதாக அறிவிக்கப்படும். மீண்டும் இரு அணியினரும் பக்கங்களை மாற்றி இழுக்க ஆரம்பிப்பார்கள். அவ்வாறு இழுக்கையில் எந்த அணி இரண்டு தடவைகள் முன்னிலை பெற்றதோ அதுவே வெற்றி பெற்ற அணியாகும்.

முட்டி (யானை) உடைத்தல்

ஒருவரின் கண்கள் கட்டப்பட்ட நிலையில் அவரது கையில் தடி ஒன்று கொடுக்கப்பட்டு திசை மாற்றத்திற்காக ஒருதடவை வட்டமடித்து ஆரம்ப இடத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருப்பார். அவரே முட்டி உடைப்பவராவர். போட்டியாளர் தடியை உயர்த்திப் பிடிக்கக்கூடிய உயரத்தில் வர்ணம் கலந்த நீர் நிரம்பிய சிறிய மண்பானை கட்டப்பட்டிருக்கும். போட்டியாளர் குறித்த வட்டத்துக்கு வெளியே கண்களை துணியால் கட்டியவாறு நிற்பார்.

அழைப்பு விடுக்கப்பட்டதும் போட்டியாளரின் நேரம் தொடங்கி விடும். அந்நேரம்முதல் கண் கட்டப்பட்டவர், முட்டியை உடைப்பதற்காக தடியை உயர்த்தியவாறு வட்டத்துக்கு உள்ளே தேடி அலைவார். கொடுக்கப்பட்ட நேரத்துக்குள் முட்டி உடைத்தாலன்றி அவர் தோல்வி அடைந்ததாக வெளியேற்றப்படுவார்.

சறுக்குமரம்

கிட்டத்தட்ட 25 அடிக்கு மேற்பட்ட உயரமான, அழுத்தமான மரம் ஒன்று நடப்பட்டு, அதன் நுனியில் பரிசுப்பொதி கட்டப்பட்டும், மரம் முழுவதும் வழுக்கும் தன்மையுள்ள 'கிறீஸ்' பூசப்பட்டும் இருக்கும். போட்டியாளருக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டதும் அந்த மரத்தில் வழுக்க வழுக்க ஏறிப் பரிசுப் பொதியை எடுக்கவேண்டும் அவ்வாறு எடுப்பவரே வெற்றியாளராவார்.

கிளித்தட்டு மறித்தல்

மாதிரி விளையாட்டு தளஅமைப்புப் படத்தில் உள்ளவாறு தரையின் பக்கவாட்டில் சமஅளவான இரண்டு பெட்டிகளாகவும், நீளப்பாங்கில் ஆட்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப 4 முதல் 6 வரையான பெட்டிகளாகவும் அடையாளம் தெரியும் வகையில் கோடுகளால் பிரிக்கப் பட்டிருக்கும். இதனை விளையாடுபவர்கள் இரு அணியாகப் பிரிந்து ஒரு அணியினர் (அணி 1) இலக்கை அடைய முயற்சிப்பவர்களாகவும், மறு அணியினர் (அணி 2) அதைத் தடுப்பவர்களாகவும் விளையாட்டை ஆரம்பிப்பர். தடுக்கும் அணியினர் ஒவ்வொரு உள்பெட்டியின் கோடுகளில் ஒருவராக 10பேர் நிற்பர். படத்தில் நான்கு பக்கமும், நடுவிலும் உள்ள கோடுகள் அணி 2இன் விளையாட்டு அணித் 'தாச்சி' (தளபதி)க்குரிய கோடுகளாகும். அவற்றையே 'தாச்சி' பயன்படுத்த முடியும்.

போட்டி ஆரம்பித்ததும் மேற்பக்கத் தால் தாச்சியை ஏமாற்றி முதலிரண்டு பக்கப் பெட்டிகளிலும் அணி 1 இனர் இலகுவாக நுழைந்து விடலாம். அதிலிருந்து முன்னேறு வதற்கு ஒவ்வொரு கோட்டிலும் நிற்கும் அணி 2 இனரையும், தாச்சியையும் ஏமாற்றி ஒவ்வொரு பெட்டியாக கடந்து முன்னேறி கீழ்ப் பக்கத்தால் வெளியேற வேண்டும். அவ்வாறு செல்கையில் எவர் மீதாவது தடுப்பவர்கள் மற்றும் தாச்சியின் கை பட்டால் அவர் போட்டியிலிருந்து வெளியேறுவார். முயற்சி எடுத்தும் சிலரை இழந்தும் கீழ்ப்பக்கத்தால் வெளியேறும் அணி 1 இனர், திரும்பவும் அங்கிருந்து மேற்பக்கம் செல்ல முன்னரைப் போல் முயற்றி எடுத்து தடைகளைத் தாண்டி வரவேண்டும். அவ்வாறு தாண்டிவரும் அணி 1இனரில் எவரேனும் மேற்பக்கத்தால் வெளியேறினால் அவரே வெற்றிபெற்ற 'கிளி'யாகும்.

வடை உண்ணுதல்

இரண்டு பக்கங்களிலும் கம்புகள் நடப்பட்டு, அவற்றுக்குக் குறுக்கே உயரமாகக் கயிறு கட்டப்பட்டு, அக்கயிற்றில் இடைவெளிவிட்டு 10 வரையான உழுந்து வடைகள் நூற்களில் கட்டப்பட்டு தொங்கவிடப் பட்டிருக்கும். இதிலிருந்து 50 யார் தூரத்தில் போட்டி ஆரம்பித்ததும் ஓடிவந்தவர்கள் கட்டப்பட்டுள்ள வடைகளில் ஒன்றைத்தேடி தொங்கித் தொங்கிக் கடித்து முற்றிலும் உண்ட பின்னர் திரும்பவும் ஓடி முடிவிடத்தை அடைவர்.

சாக்கு ஓட்டம்

100 யார் தூரத்தில் போட்டி ஆரம்பமானதும் பங்குகொள்பவர்கள் இடையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சாக்குகளில் ஒன்றை எடுத்து கால் பகுதியால் அதற்குள் நுழைந்து, மார்புவரை உயர்த்திப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடி, குறித்த முடிவிடத்தை அடைவபர்களில் முதல் மூவர் பரிசுகளுக்கு தெரிவுசெய்யப்படுவார்கள்.

உதைப்பந்தாட்டம்

சீறிப்பாயும் கடல் அலைகளுக்கு மத்தியிலும் எதிர்நீச்சல் அடிப்ப வர்கள் குருநகர் வாழ் மக்கள். அத்தகைய மக்கள் நீண்ட காலமாக விளையாட்டுத் துறையில், குறிப்பாக உதைபந்தாட்டத்தில் பிரகாசித்து வந்துள்ளமை வரலாறு. இம்மக்களிடையே விளையாட்டுக்களில் காணப்படும் எல்லை கடந்த ஆர்வம், கட்டுப்படுத்த முடியாத உணர்வுகள், வெற்றியடைய வேண்டுமென்ற உத்வேகம், தோல்வியை ஜீரணிக்க முடியாத தன்மை போன்றவற்றால் விளையாட்டுக்களின்போது உணர்ச்சி வசப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். இது சில பக்கவிளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளமையை மறுக்க முடியாது.

எப்போது முதல் குருநகரில் உதைப்பந்தாட்டம் தோற்றம் பெற்றது என்பதை அறியமுடியவில்லையாயினும், வாய்வழி ஞாபகத் தகவல்களாக முதியவர்கள் பலர் தமக்கு முந்திய விளையாட்டு வீரர்கள் சிலரை நினைவிற் கொண்டிருந்து வெளிப்படுத்தியதை அறியமுடிந்தது. 'ஐக்கபைற்ஸ்' விளையாட்டுக் கழகம் 1935இல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால் அதற்கு முந்திய ஒரு தலைமுறை இந்த விளையாட்டில் சிறப்புற்று இருந்திருக்க வேண்டும். இக்கழகத்தில் விளையாடிய ச.சிறில் என்பவர் பலரை உதைப்பந்தாட்ட துறைக்குள் புகுத்திய சிறந்த பயிற்றுவிப்பாளராக

250

இருந்துள்ளார். 'யாழ் உதைப்பந்தாட்டச் சங்கம்' (ஆரம்பப் பெயர்) நடத்திய போட்டிகளில் இக்கழகம் 07 தடவைகள் சம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டுள்ளது போன்ற தகவல்கள் உதைப்பந்தாட்ட துறையில் ஒரு பாரம்பரியம் இருந்துள்ளதை உணர்த்துகிறது. இத்துறையில் பின்வரும் கழகங்கள் தோற்றம் பெற்றிருந்தன.

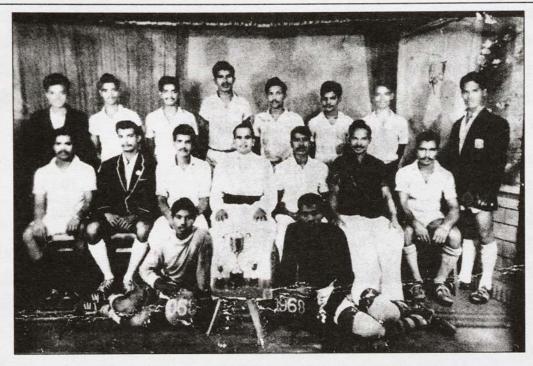
ஜக்கபைற்ஸ் விளையாட்டுக் கழகம்	1935
சுபாஸ் விளையாட்டுக் கழகம்	1943
யூனியன் ராஜா விளையாட்டுக் கழகம்	1945
புனிதவளன் விளையாட்டுக் கழகம்	1947
குருநகர் யுனைட்டட் விளையாட்டுக் கழகம்	1960
குருநகர் பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகம்	1963
குருநகர் யுத் கிளப்	1968
யுத் காமல் விளையாட்டுக் கழகம்	2000

இவை யாவும் யாழ். உதைபந்தாட்ட லீக்கில் பதிவுசெய்யப்பட்ட கழகங்களாகும். பதிவுசெய்யப்படாமலும் கழகங்கள் பல இயங்கியுள்ளன. அவை, உள்ளூரில் நடைபெறுகின்ற உதைபந்தாட்ட, மென்பந்தாட்ட, கரப்பந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றுகின்றன.

இவற்றில், காலத்துக்குக் காலம் தோற்றம்பெற்று வியத்தகு சாதனைகள் பலவற்றைப் படைத்து, பல்வேறு காரணிகளால் இயங்காது இருக்கின்ற கழகங்களாக பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகத்தைத் தவிர ஏனையவற்றைக் குறிப்பிடலாம். (இக்கழகங்கள் பற்றிய விபரங்களுடன் சிறந்த கரப்பந்தாட்ட வீரர்கள், உதைப்பந்தாட்டத்தில் சிறந்த வீரர்களாக விளங்கியவர்கள், சாதனை படைத்தவர்கள், கௌரவிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் வெளிநாடு சென்று விளையாடியவர்கள் போன்றோரின் விபரங்கள் 2005இல் வெளிவந்த 'கடலலைகள் கொஞ்சும்நகர்' நூலில் வெளிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது).

உதைபந்தாட்ட வளர்ச்சிப் பாதையில் காலத்துக்குக் காலம் பல கழகங்கள் தோன்றியுள்ளன அவற்றில் சில பிரகாசித்தன. சில உறங்கு நிலையிலும், சில மறைந்தும் விட்டன. இவற்றில், குருநகர் சனசமூக நிலையத்தை பின்புலமாகக் கொண்டு ஆசிரியர் அ.யோண் மற்றும் அ.டேவிற், இ.றிச்சட், மேக்கஸ் போன்றவர்களின் முயற்சியால் உருவான 'குருநகர் பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகம்' இன்றுவரை சிறப்புடன் விளையாடி வெற்றிகளையும், சாதனைகள் பலவற்றையும், சாதனையாளர் பலரையும் தன்னகத்தேகொண்டு விளங்குகிறது.

ஆரம்பம் முதல் பலரும் பாராட்டுமளவுக்கு போட்டிகளில் வெற்றி கண்ட பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகம், 'யாழ். ஜொலிஸ்ரர் கழகம்' நடத்திய ஏழு பேர் கொண்ட விலகல் முறை உதைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் 1967, 1968, 1969ஆம் ஆண்டுகளுக்கான சம்பியன் பட்டத்தை தட்டிக்

பாடும்மீன் A பிரிவு லீக் சம்பியன் 1968

நிற்பவர்கள்:

ராதா மாஸ்ரர், தேவதாஸ், மகிமைநாதன், மகேந்திரன், அமலதாஸ், வென்ரக்கோன், அல்போண்ஸ், கிறேஷியன்.

இருப்பவர்கள்:

நவப்பிரகாசராஜா, அ.மனுவல், பசில், வண. பெனற் கொன்ஸ்ரன்ரைன் அடிகள், செல்வீஸ், யோண் மாஸ்ரர், கார்லுஸ். தரையில் இருப்பவர்கள்:

முத்தன், ஜெயராஜா

கொண்டமை அதன் திறமைக்கும், முயற்சிக்கும், வளர்ச்சிக்கும் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருந்தது. தொடர்ந்த காலங்கள் கழகத்திற்கு பொற்கால மாகவே இருந்தது. பல தொடர் வெற்றிகளை இலகுவாக ஈட்டிக் கொண்டேயிருந்ததால் பலராலும் பேசப்படும் நிலையை எட்டியது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் 70% வீதமானவற்றில் வெற்றி பெற்றுள்ளமை, போட்டிகளில் சிறந்த ஆட்ட வீரர்களாக அவ்வப்போது சிலர் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை, 'கொழும்பு CAB' சுற்றுப்போட்டியில் பங்குபற்றி இறுதியாட்டத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டமை போன்றவற்றை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. A, B, C என மூன்று தரங்களிலான வீரர்களைக் கொண்டு இயங்கும் இக்கழகம் மூன்று இறுதியாட்டங்களுக்கு Aயும், Bயும் தேர்வு செய்யப்பட்டு விளையாடியமை இதன் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது.

புலம்பெயர்ந்து ஐரோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றில் வாழும் குருநகர் மக்களில் உதைபந்தாட்டத்தில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் இணைந்து 'குருநகர் பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகம்' என்ற பெயருடன் வாழும் நாட்டின் பெயரையும் சேர்த்து கழகங்களை உருவாக்கி சாதித்து வருகிறார்கள். அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட நாடுகளாக; பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஜேர்மன், சுவிற்சர்லாந்து ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றில் சிறப்பாக இயங்குவதும் பலராலும் பேசப்படுவதும், ஆண்டு விழா கொண்டாடுவதும் 1998இல் உருவான 'குருநகர் பாடும்மீன் விளையாட்டுக்கழகம், பிரான்ஸ்' ஆகும்.

இக்கழக வீரரில் யே.றொக்கட்சன், செ.ஜயந்தன், த.போசியா, ப.கமிலேஸ் ஆகியோர் அகில இலங்கை இளைஞர் அணியிலும் யே.றொக்கட்சன், செ.ஜயந்தன், த.போசியா ஆகியோர் இளைஞர் அணியின் சார்பாக 'பாங்கொக்' சென்றும், எஸ்.என்.ஜே.அன்ரனிப்பிள்ளை 1970 வரை தேசிய அணியுடன் பல நாடுகளுக்குச் சென்றும் விளையாடியுள் ளனர். தற்போது, வட பகுதியில் நடைபெற்ற உதைப்பந்தாட்ட போட்டிகள் பலவற்றில் சாதனைகள் படைத்தும், சிறந்த ஆட்ட வீரர்களாக விருது களைப் பெற்றும் முன்னணி விளையாட்டு வீரர்களாகப் பலர் பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகத்தில் மிளிர்கிறார்கள்.

பலராலும் பேசப்பட்ட முன்னணி வீரர்கள்

குருநகர் மண்ணில் முளைத்த உதைப்பந்தாட்ட வீரர்களில் பந்து அடித்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் ஆனால், பந்து விளையாடியவர்கள் சிலரே. அத்தகையோரை என்றும் பலர் நினைவு கூருகிறார்கள். அவ்வாறா னவர்களின் கிடைக்கப்பெற்ற விபரங்கள் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்ட போதும் இவை முழுமை பெற்றவை என்று சொல்வதற்கில்லை.

ச.சிறில்

இவர், குருநகரின் ஆரம்ப உதைப்பந்தாட்டக் கழகமான 'ஐக்க பைற்ஸ் விளையாட்டு கழகத்தில் ஆரம்பம் முதல் விளையாடியுள்ளார். பலரை உதைப்பந்தாட்டத் துறைக்குள் புகுத்திய சிறந்த பயிற்று விப்பாளரான இவர், அகில இலங்கைத் தேர்வுக்குழவில் விளையாடி யதுடன் 'சிலிப் சொட்' இல் பேர்பெற்று விளங்கினார். கொழும்பு மேயர் கௌரவ சுகதாசா அவர்களால் பாராட்டப்பட்டவர். உலகக் கிண்ண உதைப்பந்தாட்ட விளையாட்டு வீரர்களுக்கென யாழ்ப்பாணம், அநுராத புரம் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பட்ட தேர்வுகளில் தேர்வு செய்யப்பட்டு முன்னிலை வகித்தும் உலக உதைபந்தாட்ட கிண்ண போட்டியில் கலந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.

ச.கனியூட்

இவர், தண்டனை உதைக்காக அடித்த பந்தை எந்தவொரு கோல் காப்பாளரும் தடுத்ததில்லை. ஒரு தடவை தடுக்கமுனைந்த காப்பாளரின் வலதுகை மூட்டு விலகியது. ஆனால், பந்து தடுக்கப்படவில்லை. அவ்வளவு உறுதியான, வேகமான உதையை இவர்போன்று எவரேனும் குருநகர் மான்மியம் உதைந்ததில்லை. இவரது உதையின் வேகத்தை 'புளொட்சொட் என்பர்' 1959இல் இலங்கை தேசிய அணியில் விளைரடியதுடன் மலேசியாவில் நடைபெற்ற போட்டியிலும் உதையின் வேகத்தால் எதிரணி கோல் காப்பாளர் பின்புறமாகத் தூக்கியெறியப்பட்டு நெற்றோடு விழுந்ததாக அறியப்படுகிறது. குருநகர் ஐக்கிய விளையாட்டுக் கழகத்தில் தொடராக விளையாடிய இவர், புலம் பெயர்ந்து 'பிரான்ஸ்' சென்ற பின்னர் 1983இல் பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகத்தின் பயிற்சியாளர்களில் ஒருவராக இருந்துள்ளார்.

S.N.J. அன்ரனிப்பிள்ளை

பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகத்தின் ஆரம்பம் முதலே இணைந்து விளையாடிய இவர், உதைப்பந்தாட்டத்தில் தலைசிறந்த வீரனாகவும் சிறந்த பயிற்சியாளனாகவும் விளங்கினார். குருநகர் மண்ணுக்கு பெருமை சேர்த்தவர்களில் முக்கிய வகிபாகத்தைக் கொண்டிருப்பவர். 1961 இல் அகில இலங்கை இளைஞர் அணி சார்பாக 'பாங்கொக்' சென்றும், 1970 வரை தேசிய அணியுடன் பல நாடுகளுக்குச் சென்றும், 1961 இல் யாழ். குழுவுடன் இந்தியா சென்றும் விளையாடியுள்ளார். 1965 முதல் கொழும்பு சண்றைஸ் விளையாட்டுக் கழகத்தின் அணித்தலைவராக விளையாடிய துடன், கொழும்பு உதைப்பந்தாட்ட லீக்குக்கு 3 வருடங்கள் அணித்தலை வராக இருந்து இந்தியா சென்று விளையாடியுள்ளார். இவர் நாடே அறிந்த திறமையான, பெருமை சேர்த்த உதைபந்தாட்ட வீரனாவார்.

1985முதல் பிரான்ஸ் /பரிஸில் வசித்துவரும் இவர், பாடும்மீன் விளையாட்டுக் கழகத்தின் விளையாட்டு வீரனாக, பிரதம பயிற்சி யாளனாக, ஆலோசகராக கடமையாற்றினார். 1994 முதல் ஈழத் தமிழர் உதைப்பந்தாட்ட சம்மேளனம் (பிரான்ஸ்) ஆலோசகர், பிரதம பயிற்சியாளர், தலைவராகவும் பணியாற்றினார்.

அ.கிறேஷியன்

1963 - 1966 வரை புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் சிறந்த உதைப்பந்தாட்ட வீரனாக மிளிர்ந்த இவர், சிறந்த உதைப்பந்தாட்ட வீரருக்கான கல்லூரி விருதினை (1965) பெற்றார். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி அணி - விமானப்படை அணிகளுக்கான உதைப்பந்தாட்ட போட்டியில் விமானப்படை அணித் தலைவரான 'அலுவிகார' அடித்த பந்தை யாரும் எதிர்பார்க்காத வகையில் பாய்ந்து தலையால்த் தடுத்து, கோல் போகாது காப்பாற்றி அனைவரினதும் பாராட்டைப் பெற்றார்.

தொடர்ந்து குருநகர் ஐக்கிய வி. கழகம் மற்றும் பாடும்மீன் வி. கழகம் ஆகியவற்றில் இணைந்து விளையாடி பாராட்டுக்களை பெற்றார். 1976 ஆம் ஆண்டு பாடும்மீன் வி. கழகத்தின் அணித்தலைவராக விளை யாடியவேளை கழகத்துக்கு பல வெற்றிகளை ஈட்டிக் கொடுத்தார். 1965

254

- 1972 வரை யாழ் உதைப்பந்தாட்ட தெரிவுக் குழுவில் விளையாடியுள்ளார். இவர் விளையாடிய விளையாட்டுகளில் முன்னங்கையைத் தரையில் ஊன்றி தலையால் பந்தைத் தடுக்கும் யுத்தியை கையாண்டார். இது ஆபத்தானது என்று தெரிந்திருந்தும், சிலதடவைகள் காயமடைந்தபோதும் அதனைக் கைவிடவில்லை. இதனைப் பாராட்டாதவர் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

1985ஆம் ஆண்டு புலம்பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டில் குடியேறியது முதல் பிரான்ஸ் பாடும்மீன் வி. கழக வீரராகவும், 1986இல் அணித் தலைவராகவும் விளையாடினார். இவர் தனது முதிர் வயதுக் காலத்திலும் பிரான்ஸ் ஈழத்தமிழர் உதைப்பந்தாட்ட சம்மேளனத்தின் நடுவர் பிரிவில் இணைந்து நடுவராக கடமையாற்றிவருகிறார்.

இ.அன்ரனிதாஸ் (ஜெயந்தன்)

தனது 13ஆவது வயதில் (1974) 16 வயதுக்கு உட்பட்டோர் பிரிவில் விளையாடத் தொடங்கிய இவர், அதே ஆண்டு யாழ். தெரிவுக் குழுவிற்கு தேர்வாகி கொழும்பிலும், 1977 மற்றும் 1980ஆம் ஆண்டுகளில் இந்தியாவிலும் விளையாடியுள்ளார். பாடும்மீன் விளையாட்டு கழகத்தி லிருந்து தேசிய அணிக்குச் சென்ற முதல்வீரர் என்ற பெருமை இவருக்குரியது.

புலம்பெயர்ந்து பிரான்ஸில் வசிக்கத் தொடங்கிய பின்னர், வெவ்வேறு போட்டிகளில் 05 தடவைகள் (1987, 1992, 1993, 1993, 1995) சிறந்த ஆட்ட வீரருக்கான வெற்றிக் கிண்ணங்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். இவர் 2005இல் பிரான்ஸ் ஈழத்தமிழர் உதைப்பந்தாட்ட சம்மேளன உடற்பயிற்சியாளராகவும், 2006இல் சம்மேளன நடுவர் சங்க ஆலோச கராகவும், பல ஆண்டுகள் பாடும்மீன் விளையாட்டு கழகப் பயிற்சி யாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

மைய்வல்லுனர்

குருநகர் உதைப்பந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டத்தில் மட்டுமன்றி தடகள விளையாட்டுக்களிலும் உன்னத நிலையை அடைந்திருந்தது. இதனில் ஒன்றான மெய்வல்லுனர் போட்டியில் குருநகரின் வளர்ச்சி அபரிதமானது. இந்நிலையை குருநகர் பெற எத்தனையோ வீரர்கள் தமது உழைப்பையும், வியர்வையையும் சிந்தியுள்ளனர். அவர்கள் எல்லோரது விபரங்களையும் சேகரிப்பதற்கு முடிந்தவரை முயற்சியெடுத்தும் முடியாத நிலையால், அகில இலங்கை ரீதியிலும், வடமாகாண ரீதியிலும், யாழ் மாவட்ட ரீதியிலும் குருநகருக்கு பெயரையும் புகழையும் ஈட்டிக் கொடுத்தவர்களின் கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்கள் மட்டும் வெளிக்கொண்டு வரப்படுகின்றன.

1. எஸ்.ஏ.பெனடிற்

இவர், யாழ் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் கற்ற காலத்தில் **குருநகர் மான்மியம்** நடைபெற்ற இல்லப் போட்டிகள், யாழ். கல்லூரிகளுக்கிடையில் நடைபெற்ற போட்டிகள், அகில இலங்கைப் பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான போட்டிகளில் 100 யார் ஓட்டம், 200 யார் ஓட்டம், தத்துமிதித்து பாய்தல், நீளம் பாய்தல்களில் பங்குபற்றி முதலிடங்களை பெற்றதுடன் பதக்கங்களும் பெற்று பல புதிய சாதனைகளை நிலை நாட்டியவராவர். இவரின் கல்லூரி சாதனைகள் சில இன்னும் முறியடிக்கப்படாமலே உள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

யாழ். மாவட்ட மெய்வல்லுனர் சம்மேளன மற்றும் அகில இலங்கை மெய்வல்லுனர் சம்மேளனப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி 100 யார் ஓட்டம், தத்தி மிதித்துப் பாய்தலில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளை சாதித்தார்.

அவுஸ்ரேலியாவில் நடைபெற்ற தடகளப் போட்டியில் தத்தி மிதித்துப் பாய்தலில் பங்குகொண்டு தொடையில் ஏற்பட்ட காயத்தினால் இரண்டாவது இடத்திற்குப் பின்தள்ளப்பட்டபோதும், யாழ் மாவட்டத்தின் குருநகர் பகுதியில் இருந்து வெளிநாட்டில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுனர் போட்டியில் பங்குகொண்ட முதல் மகன் என்ற பெயரைப் பெறுகின்றார். இவர் தனது கல்லூரி வாழ்க்கையின் பின்னர் மட்டக்களப்பு, மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களில் விளையாட்டுத்துறை அதிகாரியாக கடமையாற்றி விளையாட்டுத்துறையின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்து ஊரின் பெருமையை நிலைநாட்டியுள்ளார்.

2. குருசுமுத்து பீலிக்ஸ்

குருநகர் சென் ஜேம்ஸ் மகாவித்தியாலத்தில் கல்விகற்ற இவர், யாழ் மாவட்ட ரீதியில் பாடசாலைகளுக்கு இடையில் நடைபெற்ற 100, 200, 400 மீற். ஓட்டப் போட்டிகள் பலவற்றில் முதலிடங்களையும், யாழ் மாவட்ட மெய்வல்லுனர் சம்மேளனம், விளையாட்டு அமைச்சு ஆகியவை நடத்திய 100, 200, 400 மீற். போட்டிகளில் முதலிடங்களையும் பெற்று,

சாதனைகளை நிலை நாட்டி விருதுகள், பதக்கங்களைப் பெற் றுள்ளார்.

1973இல் மாவட் டங்களுக்கு இடையே நடைபெற்ற மெய்வல் லுனர் போட்டியில் 100மீ. ஓட்டத்தில் 'அதிசிறந்த திறமைக்குரிய தகமை' பெற்ற தற்கான வெற்றிக் கிண்ணம் வழங்கப்பட்டது.

1975இல் யாழ் மாவட்டத்தின் சார்பாக அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற 100 மீற். ஓட்டத்தில் பங்குகொண்டு விளையாட்டு அமைச்சின் பதக்கம் பெற்றதுடன் பின்னர் விளையாட்டுத்துறை அதிகாரியாக நியமனம் பெற்று யாழ் மாவட்டத்தில் கடமையாற்றினார்.

புலம்பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்ந்துவரும் இவர், பிரான்ஸ் 'குருநகர் பாடும்மீன் விளையாட்டுக்கழகத்தின்' நீண்ட கால மெய்வல்லுனர் பயிற்சியாளராக இருந்து பல மெய்வல்லுனர்களின் உருவாக்கத்திற்கு தனது பங்களிப்பை வழங்கி வந்துள்ளார். இவரது திறமையைப் பாராட்டும் முகமாக 12.10.2019இல் பிரான்ஸ் / 'சவனித்தம் போன்' மாநகர முதல்வரால் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இவரது சாதனைகளுக்கு சான்றாக, 17.05.1975 சனிக்கிழமை இரவு 7.00 மணிக்கு, 'இலங்கை வானொலி தமிழ்ச்சேவை'யில் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்ட தகவல்கள் பின்வருமாறு:

"ஈழமணித் திருநாட்டிற்கு சிரசாய் விளங்கும் யாழ்நகரின் கரை யோரத்திலுள்ள குருநகரில், 1952ஆம் ஆண்டு பிறந்த பீலிக்ஸ், இளமை யிலேயே விளையாட்டுத் துறையில் ஆர்வங்கொண்டு விளங்கியதால் அவ்வப்போது, குருநகரிலும் பிற இடங்களிலும் நடைபெற்ற போட்டிகளில் பங்கு பற்றி முதலிடங்களைப் பெற்று, எதிர்காலத்திற்கு முத்திரையைப் பதித்தவர். இவரது ஆர்வத்தாலும் விடாமுயற்சியாலும் 1966, 1967, 1968ஆம் ஆண்டுகளில் பாடசாலை மாணவர்களுக்கான மெய்வல்லுநர் போட்டிகளிலும், வட மாகாண பாடசாலை மெய்வல்லுனர் புதிய சாதனைகளை நிலைநாட்டி, போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி பல ஓட்டவீரன்' ஆகத் ஆண்டுகளில் 'சிறந்த தொடர்ந்த மூன்று பலரது பாராட்டுக்களைப் பெற்று, வயதிலேயே 16 செய்யப்பட்டு, யாழ்நகரில் 'சிறந்த ஓட்ட வீரன்' என்னும் தகுதியைப் பெற்றார்.

பாடசாலைப் படிப்பை முடித்துக்கொண்ட பின்னரும் விளையாட் டுத்துறையில் மேற்கொண்ட பற்றால் தனது காலத்தை இதற்கென்றே செலவிட்டு 1969, 1970, 1971ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற வடமராட்சி உள்ளூராட்சி மன்ற பிரத்தியேக மெய்வல்லுநர் போட்டிகளிலும் பங்கு பற்றி முதலிடங்களைப் பெற்றார். 1974ஆம் ஆண்டு மாவட்ட ரீதியிலும், பின்னர் மாகாண ரீதியிலும் நடைபெற்ற மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் பங்குபற்றி முதலாம் இடங்களைப் பெற்றார். இதே ஆண்டில் இலங்கை ரீதியில் அநுராதபுரத்தில் நடைபெற்ற மெய்வல்லுநர் போட்டியில் யாழ்நகர் குழு சார்பாகப் பங்குபற்றி 'விரைவு ஓட்ட வீரன்' தெரிவு செய்யப்பட்டு தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதுடன் இலங்கையில் சிறந்த ஓட்ட வீரர்களில் ஒருவரானார். இதே ஆண்டில் A.A.A. போட்டியில் பங்குபற்றி 100 மீற்றர் ஓட்டத்தில் 15 வருடங்களாக முறியடிக்கப்படாதிருந்த சாதனையை முறியடித்து வெற்றி வீரனுக்குரிய தங்கப் பதக்கமும், வெள்ளிக் கிண்ணங்களும் பெற்றார்.

1975ஆம் ஆண்டு காரியாதிகாரி பிரிவுகளுக்கிடையே நடைபெற்ற மெய்வல்லுநர் போட்டியில் 100 மீ. ஓட்டப்போட்டியில் பல வருடங்களாக முறியடிக்கப்படாதிருந்த எஸ்.ஏ.பெனடிற்றின் சாதனையை சமப்படுத்தி அதற்கான வெள்ளிக்கிண்ணமும் பெற்றார். இவர் கிட்டத்தட்ட 50 போட்டி களில் பங்குபற்றி 45இற்கும் மேற்பட்ட போட்டிகளில் முதலாம் இடங்களைப் பெற்றிருக்கிறார். இதுவும் சாதனைக்குரிய ஒன்றாகும்."

'இலங்கை வானொலி தமிழ்ச்சேவை' 17.05.1975

3. ஏ.எஸ்.மனுவல்

இவர் சென் பீற்றர்ஸ் கல்லூரியில் கல்வி கற்கும் காலங்களில் குண்டு எறிதல், பரிதிவட்டம் எறிதல், ஈட்டி எறிதல் ஆகிய போட்டிகளில் சாதனைகளை நிலைநாட்டியவர். பின்னர் குருநகர் சனசமூக நிலையத்தின் ஊடாக யாழ் மாவட்ட மெய்வல்லுனர் சம்மேளனம், விளையாட்டு அமைச்சு நடத்திய யாழ். மாவட்ட போட்டிகளில் முதலிடங்களைப் பெற்று குருநகரின் வெற்றிக்கு வழிவகுத்தவர். மேலும், அகில இலங்கை ரீதியில் விளையாட்டு அமைச்சு நடத்திய போட்டிகளில் பங்கு கொண்டவர். இவர் சிறந்த கிரிக்கட் விளையாட்டு வீரர் மாத்திரமல்ல பாடும் மீன் விளையாட்டு கழகத்தின் திறமையான உதைப்பந்தாட்ட வீரர்களில் ஒருவருமாவார்.

4. சி.கிட்லர்

தடியூன்றிப் பாய்தலில் திறமைபெற்றிருந்த இவர், யாழ்ப்பாணத் தில் நடைபெற்ற பாடசாலை மட்டப் போட்டிகள் மற்றும் கழகங்களுக்கு இடையிலான தடியூன்றிப் பாய்தல் போட்டிகளில் பல சாதனைகளைப் படைத்துள்ளார். இவர் ஒரு சிறந்த உதைப்பதாட்ட வீரனுமாவார்.

5. ம.பீற்றர்

சிறந்த தடைதாண்டி ஓட்ட வீரரான இவர், பாடசாலை மட்ட 110 மீ. தடைதாண்டி ஓட்டப் போட்டியில் இரண்டு ஆண்டுகள் சாதனை நிகழ்த் தியுள்ளார். JT&FC நடத்திய தடகளப்போட்டிகளிலும் சாதனைகளை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

6. ம.அல்போன்சஸ்

ம. பீற்றரின் சகோதரரான இவர், பாடசாலை மட்ட 110 மீ. தடை தாண்டி ஓட்டப் போட்டியில் சகோதரனின் சாதனையை முறியடித்துள்ளார் இப்போட்டிகள் சிலவற்றில் முதலிடங்களைப் பெற்றுள்ளார்.

ஈருருளி ஓட்டம்

'தினகரன் விழா' என்றால் யாழ்ப்பாணமே குதூகலத்தில் மிதக்கும். தினகரன் பத்திரிகை நிறுவனத்தால் வருடா வருடம் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற 55மைல் ஈருருளி ஓட்டப் போட்டியிலும், கழகங்கள் சனசமூக நிலையங் களால் இடையிடையே நடத்தப்படும் ஓட்டப் போட்டிகளிலும் குருநகரின் சார்பாகப் பலர் பங்குகொண்டு சாதனை படைத்து குருநகருக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர்.

தினகரன் விழாவில் சாதாரண ஈருருளி மற்றும் வேகங்கூடிய 'றேசிங்' ஈருருளி என இரண்டு வகையான ஈருருளி ஓட்டப் போட்டிகள் நடைபெறுவது வழமை. இப்போட்டிகளுக்கு தென்னிலங்கையிலிருந்தும் வீரர்கள் வருகைதந்து கலந்துகொள்வதுண்டு.

குருநகரிலிருந்து பங்குபற்றுவதில் செ.அருள், கு.வேதநாயகம், செ.பொன்ராசா, செ.அருளப்பு, செ.அல்பேட், றொக்சன், அந்தோனிப் பிள்ளை, யோ. பாஸ்கரன், கி.வவா, எ.ஜே.குயின்ரன், ச.இந்திரன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள், குருநகர் மற்றும் பிற ஊர்களில் நடத்தப்பட்ட ஈருருளி போட்டிகளில் பங்குகொண்டு முதலாம், இரண்டாம் இடங்களைப் பெற்றுள்ளனர். செ.அல்பேட் 'றேசிங்' ஈருருளி வீரராவர்.

இவர்களில், செ.பொன்ராசா தினகரன் விழாவில் சாதாரண ஈருருளி போட்டியில் தொடர்ச்சியாக 05 தடவைகள் முதலிடம் பெற்று அகில இலங்கை ரீதியில் குருநகருக்கு புகழ் சேர்த்துள்ளார். இவரது சாதனைகளில் பெரிதும் பேசப்பட்டதும் பத்திரிகைகளால் பாராட்டப் பட்டதுமான சாதனை தினகரன் விழாவில் இடம்பெற்றது. அதாவது;

1964ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தினகரன் விழாவில் 55மைல் 'றேசிங்' ஈருருளி போட்டி ஆரம்பமானது. அப்போட்டியில் இலங்கைக்கான ஒலிம்பிக் வீரர் 'மொறிஸ் குமாரவேல்' பங்குபற்றியிருந்தார். 55மைல் 'றேசிங்' ஈருருளி போட்டி நடைபெறுகின்ற பாதையினாலேயே 55மைல் சாதாரண ஈருருளி போட்டியும் நடைபெறுவதால், இடையூகளைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு 'றேசிங்' ஈருருளி போட்டி ஆரம்பித்த அரை மணித்தியாலத்தின் பின்னரே சாதாரண ஈருருளி போட்டியை ஆரம்பிப்பது வழமை.

'நேசிங்' ஈருருளி சாதாரண ஈருருளியைவிட வேகம் கூடியது என்பதாலும், அரை மணித்தியாலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதாலும் ஓட்ட முடிவிடத்தை 'நேசிங்' ஈருருளி வந்தடையும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் பார்வையாளர்கள் காத்திருந்தார்கள். ஆனால், அதற்கு மாறாக 'நேசிங்' ஈருருளி போட்டியாளர்களில் முன்னணியில் வந்து கொண்டிருந்த 'மொறிஸ் குமாரவேல்' முடிவிடத்தை அடையும் முன்னரே சாதாரண ஈருருளியில் ஓடிய 'பொன்ராசா', அவரை முந்திக்கொண்டு முடிவிடத்தை வந்தடைந்து வரலாற்றுச் சாதனையை படைத்தார்.

பொன்ராசாவின் இந்த சாதனையைக் கௌரவிக்கும் முகமாக சாதாரண ஈருருளிப் போட்டியில் வெற்றி பெறுனருக்கு வழமையாக வழங்கப்படும் வெற்றிக்கிண்ணம் மற்றும் சாதாரண ஈருருளியுடன் மேலதிகமாக றேசிங் ஈருருளியும் பொன்ராசாவிற்கு பரிசாக வழங்கப் குருநகர் மான்மியம் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே ஆண்டு தென்பகுதியில் நடைபெற்ற ஈருருளி ஓட்டப் போட் டியில் பங்குகொண்ட பொன்ராசா, முன்னணியில் சென்றுகொண்டி ருக்கையில் திடீரென அவரது முகத்தை இலக்குவைத்து மிளகாய்த்தூள் கரைத்த தண்ணீர் ஊற்றப்பட்டதால் மேற்கொண்டு தொடரமுடியாமல் அப்போட்டியிலிருந்து விலகிக்கொண்டார். சாதாரண ஈருருளி ஓட்டப் போட்டிகள் பலவற்றில் சாதனைகளைக் படைத்த பொன்ராசா, கொண்ட இறுதிப் போட்டி இதுவேயாகும்.

1972ஆம் ஆண்டு யாழ். காரியாதிகாரி பிரிவினால் நடத்தப்பட்ட 25 மைல் சாதாரண சைக்கிள் ஓட்டப் போட்டியில் யோ.பாஸ்கரன் முதலி டத்தையும், தினகரன் போட்டியில் 2ஆம் இடத்தையும் பெற்றுள்ளார்.

1977ஆம் ஆண்டு இலங்கை விளையாட்டு அமைச்சு முதன் முதலாக அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்திய 90மைல் (வவுனியா ஈருருளி ஓட்டப்போட்டியில் எ.ஜே.குயின்ரன் யாழ்ப்பாணம்) சாதாரண முதலிடம் பெற்றுள்ளார்.

செ.அருளப்பு தினகரன் விழாவில் சாதாரண ஈருருளி போட்டியில் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

ச.இந்திரன் தினகரன் விழாவில் சாதாரண ஈருருளி போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

நீந்தல் போட்டி

கடலில் 2 - 3 மைல் நீளத்தைக்கொண்ட தூரத்தின் ஆரம்ப இடத்திலிருந்து புறப்பட்டு முடிவிடத்தை நோக்கி நீந்திச்சென்று, இலக்கை முதலாவதாக அடைவபரே வெற்றியாளராவார்.

தினகரன் பத்திரிகை, யாழ் மாநகரசபை, சனசமூக நிலையங்கள் நடத்தும் மாவட்ட மட்ட நீச்சல் போட்டிகளில் குருநகரின் சார்பாக பலர் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் அநேகர் முதற் பரிசுகளைக் கைப்பற்றி மண்ணுக்கு பெருமைசேர்த்து தந்துள்ளனர். இவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் ம.மரியதாஸ் (செல்வம்), ச.சிறில், சி.மரியதாஸ் (கறுவல்) ச.தேவதாஸ், ச.பாலசிங்கம், டோ.மவுண், ஜெ.தர்மன், அ.விதுஷன், அ. நிருஷன் ஆகியோராவர்.

வள்ளம் தாங்குதல் போட்டி

குருநகரில் நடத்தப்படும் பிரதான போட்டியாக வள்ளம் தாங்குதல் போட்டி இருந்துள்ளது. முகத்துவார வெளிச்சவீட்டில் ஆரம்பித்து ஆழமான மற்றும் பரவைக்கடல் பகுதியில் இறங்குதுறை வரை இப்போட்டி நடைபெறும். நான்கு பேர் மட்டுமே ஒரு வள்ளத்தில் நின்று மரக்கோல் களால் தாங்குதலை மேற்கொள்ள முடியும். போட்டியில் பல வள்ளங்கள் கலந்துகொள்ளுவதால் பார்வையாளரைக் கவரும் போட்டியாகவும், 260

பங்குகொள்வோரை உற்சாகப்படுத்தும் போட்டியாகவும் இருக்கும்.

படகோட்டப்போட்டி

17.5 அடி கண்ணாடி நாரிழைப் படகு மற்றும் வெளியிணை இயந்திரங்கள் பாவனைக்கு வந்த பின்னரே இப்போட்டி நடைமுறைக்கு வந்தது. போட்டி நடத்துநர்களின் தீர்மானத்திற்கமைய ஒரே அளவான வேகத்தைக்கொண்ட வெளியிணை இயந்திரங்களே பயன்படுத்த அனுமதிக் கப்பட்டது. இது முகத்துவார வெளிச்சவீட்டில் ஆரம்பித்து இறங்குதுறை வரை நடைபெற்றது.

தசைப் பயிற்சி (ஆணழகன் போட்டி)

மேற்படி போட்டியில் பங்குபற்றுவதற்காக குருநகரில் பல இளஞர்கள் தங்களை தயார்படுத்திக் கொண்டபோதிலும் மாவட்ட ரீதியில் வை.எம்.சி.எ., யாழ். மாவட்ட தசைப்பயிற்சி சங்கம், யாழ். மாநகர சபை ஆகியவை நடத்திய போட்டிகளில் வெற்றிபெற்றவர்களின் தகவல்களை மட்டுமே பெறமுடிந்தது.

அவ்வாறானவர்களாக; கி.இம்மனுவல் (கிங்கொங்) சிரேஸ்ட பிரிவிலும், ச.தெய்வேந்திரம் கனிஷ்ட பிரிவிலும் பதக்கங்களை வென்று தங்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி குருநகரை மகிமைப்படுத்தியுள்ளனர். ச.சூரி தனது முதிய வயதிலும் யாழ். மாவட்ட தசைப்பயிற்சி சங்கம் நடத்திய போட்டிகளில் 2017, 2018, 2019 ஆண்டுகள் தொடராக பங்குகொண்டு வெற்றிகளைப் பெற்றதுடன் 2019ஆம் ஆண்டு 'சம்பியன்' பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார்.

மல்யுத்தம்

இந்திய வீரர்களான தாரசிங், மல்யுத்தம் என்றால் போன்றோரது பெயர்களே யாழ்ப்பாணத்தில் ஞாபகத்திற்கு வரும். நடைபெற்ற களியாட்ட விழாக்கள் பலவற்றில் இவர்களது மல்யுத்தப் போட்டிகளைப் பார்ப்பதற்கென்றே சனக்கூட்டம் நிரம்பி வழியும். அத்தகைய விளையாட்டினை குருநகரிலும் முடிந்ததை எண்ணி பார்க்க காரணம், குறிப்பிட்டவர்களால் பெருமைப்படலாம். மட்டும் விளையாட விளையாட்டை எம்மவர்களும் தங்கள<u>து</u> முயற்சியால் பயிற்சியெடுத்து யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் பல மேடைகளில் விருந்தளித்துள்ளனர்.

இவர்களில் அ.கொலிச், லூ.எல்மோ, அ.யேசு, செ.சின்னத்துரை, கு.முத்துராசா, செ.செல்வம், அ.யேசுதாசன் (அரி), அ.அந்தோனி யப்பான், அந்தோனிப்பிள்ளை போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். அந்தோனி பல மல்யுத்த வீரர்களை உருவாக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

30. பாரம்பரிய உணவுகளும் பாவனைப் பொருட்களும்

எழுத்து ஆதாரங்கள் இல்லாத வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் பற்றி அறிவதற்கு அக்கால மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டதும், அவற்றின் அடியொற்றியதாக பிந்திய காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதுமான பொருட் களும், உணவு வகைகளும், கலைப்பொருட்களும், பூஷிக்கப்பட்டவற்றின் அடையாளங்களுமே சான்றாக விளங்குகின்றன.

பாரம்பரிய உணவு வகைகளை எடுத்துக்கொண்டால்; தமிழர் களுக்கென பொதுவான, தனித்துவமான உணவு வகைகள் இருந்தாலும் கூட, கிராமத்துக்குக் கிராமம் - சமூகத்துக்குச் சமூகம் மாறுபட்டதும், அவர்களது பாரம்பரியமானதாகவும் உணவு வகைகளும் இருந்துள்ளன. அத்தகைய தனித்துவம் மிக்க உணவுகள் தற்போது அருகியும், மாற்ற மடைந்தும் செல்லுகின்ற நிலையில் குருநகரில் பாரம்பரியமாக நடை முறையிலிருந்ததாக அறியப்பட்ட உணவு வகைகள் இங்கு தரப்படுகின்றன.

(குறிப்பு: அந்நாட்களில் சமையல் மற்றும் பல் தேவைகளுக்கு மண்ணால் செய்யப்பட்ட சட்டி, பானை, உலைமூடி, கறிமூடி, அரிக்கன்சட்டி போன்றவையும், தண்ணீர் சேமித்து வைப்பதற்கு மண் குடமும், உணவுகளை பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கு உறிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. மேலும், வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள கறிவகைகளில் 'கருவாட்டுச் சம்பல் தவிர்ந்த ஏனையவற்றிற்கு தேவையான அளவு உப்பு சேர்க்கப்பட வேண்டும். பொதுவாக இங்கு கறிக்'குழம்பு''ஆணம்' என்று அழைக்கப் படுவதுமுண்டு)

இம்மக்கள் இரவில் சமைப்பது பற்றி வாழ்பரப்பு பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு சமைக்கும் சோறில் ஒரு பகுதியை உறிப் பானையில் எடுத்து காலை உணவுக்கென அளவாக தண்ணீரூற்றி வைத்திருப்பர். காலையில் அதற்குள் பச்சை மிளகாய் மற்றும் வெங்காயத்தை துண்டுகளாக்கிப் போட்டு, சுவையூட்ட உப்பும் சேர்த்து கருவாடு மற்றும் ஊறுகாயுடன் உண்பதே வழமையாக இருந்துள்ளது. தண்ணீருக்குப் பதிலாக தேங்காய்ப் பாலும் சேர்த்துக்கொள்வதுண்டு.

தொழிலுக்குச் செல்பவர்கள் அதிகாலை தமக்கென 'விடியச் சோறு'ம் கறியும் எடுத்துச் செல்வதால் ஏனைய குடும்ப அங்கத்தவர் களுக்கு காலை உணவு தேவைப்பட்டது. அதனால் 'பழஞ்சோறு' பாவனை நீடித்து இருந்துள்ளது. பின்நாட்களில் 'கேராளா'வில் இருந்து அறிமுக மாகிய அரிசி மாவில் செய்யப்படும் பிட்டு, தோசை மற்றும் அப்பம் போன்றவற்றை காலை உணவாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பிட்டுடன் கலையார்வன் சேர்த்துச் சாப்பிடுவதற்கு வெங்காயத்தை வினாகிரியிலிட்டு கறிச்சரக்குகள் சேர்த்து தயாரிக்கப்படும் 'அடைகாய்' பயன்படுத்துவதுண்டு.

தொடர்ந்த காலங்களில் அரியாலைப் பகுதியிலிருந்து பெண்கள் தினமும் காலை ஏழு மணியளவில் இடியப்பம், பிட்டு, தோசை அவற்றுக்குரிய சம்பல், தேங்காய் துருவல் போன்றவையும், பத்து மணியளவில் கைக்குத்து அரிசி, அரிசி மாவு, பழவகைகள், 'பாணிப் பினாட்டும்', (கறிச்சரக்குகள் அரைத்து ஊறவைக்கப்பட்ட பனாட்டு) சாயந்தரம் சிற்றுண்டிகள் எனக் கடகத்தில் காவியவாறு எடுத்துவந்து வீடு வீடாகச் சென்றும், குறித்த இடங்களில் இருந்தும் விற்பனை செய்வது வழமையாக இருந்தது. உணவகங்களின் ஆதிக்கம் அதிகரிக்க இந்த நடை வியாபாரம் நின்று விட்டது. காலை, மாலைக்கான மாறுபட்ட உணவுகள் உணவகங்களில் இருந்தும், ஊரில் சில வீடுகளில் தயாரித்தும் விற்பனை செய்யப்பட்டன. பெரும்பாலான வீடுகளில் இவற்றுக்கு வரவேற்பு இருந்தது. தற்போதும் தொடர்கிறது.

கறி வகைகள்

பொதுவாகக் கறி மற்றும் பிறசமையல் தேவைகளுக்கு தேங்காய்ப் பால் பயன்படுத்தப்படுவதுண்டு. தேங்காய்த் துருவலுக்குள் சிறிது நீர்விட்டு, பிழிந்தெடுத்தால் 1ஆம் பால் (தலைப்பால்) என்றும், திரும்பத் திரும்ப அதற்குள் நீர்விட்டு பிழிந்தெடுத்தால் 2ஆம், 3ஆம் பால் என்றும், எஞ்சிய துருவலுக்குள் நீர்விட்டு பிழிந்தெடுத்தால் தண்ணீர்ப்பால் என்றும் சொல்வது வழமையாக உள்ளது.

மிளகாய் கலவைகள் மீன் வகைகளுக்கேற்ப உரலில் இடித்து தூளாக்கியும், அம்மியில் அரைத்துக் களியாக்கியும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவ்வாறு இடிக்கப்படும், அரைக்கப்படும் மிளகாய்த்தூள் கலவைகளில் கறிக்குக்கறி மாறுபாடுகள் இருந்தன. இங்கு உதாரணத்திற்காக மிளகாயை பிரதான பொருளாகக்கொண்டு ஏனைய பொருட்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை 'கிராம்' அளவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் கறியின் தேவைக்கேற்ற விகிதாசாரத்தில் கணக்கிட முடியும்.

இறைச்சிக்கறி:

500 மிளகாயாயின் 250 மல்லி, 125 பெருஞ்சீரகம், 25 மிளகு.

இறைச்சி பிரட்டல்:

500 மிளகாயாயின் 250 பெருஞ்சீரகம்.

மீன் கறி:

500 மிளகாயாயின் 250 மல்லி, 50 நற்சீரகம், 15 மிளகு.

1. மீன் அரைச்ச கறி:

குருநகர் மக்களிடையே பிரபலமான, தினமும் பயன்படுத்தக்கூடிய கறியாக மீன் அரைச்ச கறி உள்ளது. இதற்கு; தேவையான அளவுகளில் குருநகர் மான்மியம் மிளகாய், மல்லி, மிளகு, நற்சீரகம் மற்றும் தேங்காய் துருவல் சேர்த்து அம்மியிலிட்டு நன்றாக (பட்டுப்போல) அரைக்கவேண்டும். அரைபட்டதும் துண்டாடப்பட்ட சின்ன வெங்காயங்களை அதனுடன் சேர்த்து அரைக்க வேண்டும். அடுத்து, ஒரு சட்டியில் இரண்டாம், மூன்றாம் பாலில் தேவையான புளியைக் கரைத்து, அளவான உப்பும் சேர்த்து வைத்திருக்கவேண்டும். சட்டி ஒன்றை அடுப்பில் வைத்து அது சூடேறியதும் அதனுள் புளிக் கலவையை ஊற்றி கூடவே அரைத்த கூட்டையும் போட்டு மூடி அவிக்கவேண்டும்.

குழம்பு கொதித்தவுடன் மீன் துண்டுகளைப் போட்டு, சிறிது நேரத்தால் தேவையான அளவு தலைப்பால் விட்டு, மீன்கள் அவிந்ததும் குழம்பு உரிய பதத்தை அடையும் வரை அடுப்புத் தணலில் வைத்திருந்து இறக்கவேண்டும். இதற்கு சில இனப் பாரைகள், கடல்விரால், கருங் கண்ணி, விளைமீன், கயல்மீன், கும்புளா, மண்ணா, முரல். (முரல் மீனாயின் கருவாடு சேர்க்கவேண்டும்.) போன்ற மீனினங்கள் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

2. பத்தியக்கறி

வீட்டில் ஒருவர் நோயுற்றிருந்தால் அவரது சாப்பாட்டுக்கென 'பத்தியக்கறி' ஆக்கப்படுவது வழமை. அதற்கு 25 கிராம் மல்லியுடன் நச்சீரகம், மிளகு, இஞ்சி, தேங்காய் போன்றவை சிறிதளவும், உள்ளி ஐந்து பல்லும் வெங்காயம், மஞ்சள் தூள், உப்பு போன்றவற்றை தேவை யான அளவிலும் சேர்த்து அனைத்தையும் அரைத்து, அளவாக தண்ணீர் விட்டுக் கரைத்து, சிறிய 'பெண் திரளி' மீன்களை துப்பரவு செய்து முழுமையாக அதற்குள் போட்டு மீன் நன்றாக அவிந்ததும் இறக்கலாம்.

3. புளி அவியல் (காட்டு அவியல்):

கரைவலை, பாச்சுவலைத் தொழில் செய்பவர்கள் தூர இடங்க ளுக்கு தொழில் செய்யச் செல்வதாயின் பெரும்பாலும் அவ்விடங்களின் கரைகளில் இரவு தங்கியிருந்து, மறுநாளும் தொழில் செய்து திரும்பு வதுண்டு. அன்று பகல் பிடிபட்ட மீன்களை பாதுகாப்பதற்காக 'கட்டுமடி'க் குள் விட்டுக்கொள்வர். அவை அதற்குள் சதந்திரமாக உலாவித் திரியும். இரவு அவ்விடங்களின் கரைகளில் தங்கிக்கொள்வர். அந்தச் சந்தர்ப் பங்களில் தங்கியிருக்கும் இடங்களிலே உணவு சமைத்துக் கொள்வதுண்டு. இதற்கு பிடிபட்டுள்ள மீன்களில் பெரிய மீன்கள் மற்றும் பெரிய திருக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வர்.

இவர்கள் காரமாகச் சாப்பிடுவதால் ஊரில் கறிக்கு பயன்படுத்தும் அளவைவிட அதிக செத்தல் மிளகாய்களைச் சேர்த்துக்கொள்வர். 30பேர் வரையானோருக்கு கறி ஆக்கப்படுவதால் கிடாரத்தையே பயன்படுத்துவர். மிளகாய்களின் காம்புகளை ஒடித்து, பனை ஈக்கிலில் அவற்றைக் கோர்த்து துண்டாடப்பட்ட மீன்களையும், மிளகாய்க் கோர்வையையும் கிடாரத்துக்குள் போட்டு அடுப்பில் வைத்து கறியாக்கிக்கொள்வர்.

264 கலையார்வன்

வீடுகளில் குறைந்தளவு சமைப்பதால் தேவையான அளவு புளியை தண்ணீரில் பிசைந்தெடுத்து அதற்குள் வெங்காயம், உப்பு, மஞ்சள் தேவைக்கேற்ப போட்டு, மீன் துண்டுகள் மற்றும் மிளகாய்க் கோர்வையையும் சேர்த்து அவிக்க வேண்டும். அவிந்த பின்னர், மிளகாய் களை பிறிதொரு சட்டியிலிட்டு அகப்பையால் துகள்களாக்கி கறிக்குள் போட்டு கொதித்ததும் இறக்கவேண்டும். இதற்கு மீன் வகைகளுடன் கட்டுத் திருக்கையும் பயன்படுத்தலாம்.

4. திருக்கை அரைச்ச கறி

மீன் அரைச்ச கறியின் ஆரம்பமுறை இதற்குப் பொருந்தும். பொதுவாக கொழுத்த திருக்கையில் அரைச்சகறி வைப்பதால், அதனை இறக்குவதற்கு முன்னர், ஒரு சட்டியில் நெய்யையும் வெங்காயச் சீவலை யும் போட்டு நெய் உருகி வெங்காயம் பொன்நிறமாக வந்ததும் கறிக்குள் ஊற்றி முடி இறக்க வேண்டும். இதற்கு ஆடாத்திருக்கை, கருவாய்த் திருக்கை, புலியந்திருக்கை, கட்டுத்திருக்கை பயன்படுத்தப்படுகிறது. கட்டுத் திருக்கையின் கொழுப்பு பாவிப்பதில்லை. பதிலாக வெங்காயம், கறி வேப்பிலையை தேங்காய் எண்ணெய்யில் வதக்கி சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

5. மாங்காய் பிழிஞ்சகறி (புளிஞ்சகறி):

கறிக்கு ஏற்ற புளிப்புக்குத் தேவையான அளவு மாங்காயை (பொதுவாக பாண்டி மாங்காய்) எடுத்து தோலைச் சீவி, நாலைந்து துண்டுகளாக வெட்டிச் சட்டியில் போட்டு, துண்டாடப்பட்ட வெங்காயங் களையும், நீளப் பாங்கில் வெட்டப்பட்ட பச்சை மிளகாயையும் சேர்த்து தண்ணீர்ப் பாலை அளவாக விட்டு, தேவையான அளவு உப்பும், மஞ்சள் தூளும் சேர்த்துக் கொண்டதும் அடுப்பில் வைத்து மூடி அவிக்கவேண்டும்.

மாங்காய் நன்றாக அவிந்ததும் அவற்றை பிறிதொரு சட்டியில் எடுத்து அகப்பையால் நன்றாக நசித்து பசை போலாக்க வேண்டும். பின்னர் அடுப்பிலுள்ள சட்டியில் மீன் துண்டுகளைப் போட்டு தேவையான அளவு தலைப்பாலை விட்டு கொதிக்கவிடவேண்டும்.

கறி உரிய பதத்தை அடைந்ததும் நசித்தெடுத்த மாங்காய்க் களியை அதனுள் தேவைக்கேற்ப ஊற்றி நன்றாக கலந்துவிட்டு, சிறிது நேரத்தால் இறக்கி மூடி வைக்கவேண்டும். அரைச்ச கறிக்குப் பயன்படும் மீன்கள் இதற்குப் பொருந்தும். திருக்கை வகையில் பூவாத்திருக்கை பயன்படுத்துவதுண்டு அதற்கும், முரல் மீன் கறிக்கும் சுவையூட்டிட சிறிய துண்டு கருவாடு சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

6. மாங்காய் அவியல்:

நன்றாகப் புளிக்கக்கூடிய மாங்காயின் தோலைச் சீவி, நாலைந்து துண்டுகளாக வெட்டிச் சட்டியில் போடவேண்டும். கூடவே தேவையான அளவில் துண்டுகளாக்கப்பட்ட வெங்காயத்தையும், பனை ஈக்கிலில் குருநகர் மான்மியம் கோர்க்கப்பட்ட தேவையான அளவு செத்தல் மிளகாய்களையும் சட்டியில் போட்டு அளவாகத் நீர் விட்டு அவிக்கவேண்டும். மாங்காயும், மிளகாயும் நன்றாக அவிந்தவுடன் அவற்றை எடுத்து தனித்தனி சட்டிகளிலிட்டு மாங்காயை களியாகவும், மிளகாயைக் குறைவாகவும் அகப்பையால் நசிக்க வேண்டும்.

தொடர்ந்து, அடுப்பிலுள்ள சட்டியில் மீன் அல்லது திருக்கைத் துண்டுகளைப் போட்டு, தேவையான அளவு நீர்விட்டு, உப்பு சேர்த்து சட்டியை மூடி அவிக்கவேண்டும். மீன் அல்லது திருக்கை அவிபட்டதும் நசித்தெடுத்த மாங்காய்க் களியை ஊற்றி, மிளகாய் நசியலைப் போட்டு நன்றாக கலந்து, கொதிக்கவிட்டு இறக்கி மூடி வைக்கவேண்டும். இதற்கு கட்டுத்திருக்கையும், அரைச்ச கறிக்குப் பயன்படும் மீன்களும் பொருந்தும்.

7. திருக்கை ஆக்கின கறி:

கொழுத்த திருக்கையில் நெய்யைப் பிரித்தெடுத்து கொண்டு சிறிய துண்டுகளாகத் திருக்கையை வெட்டி, தோலை நீக்கி நன்றாகக் கழுவி, வெட்டப்பட்ட திருக்கைத் துண்டுகளுக்குச் சமமான அளவில் கத்தரிக்காயை சாதாரண அளவுள்ள துண்டுகளாக வெட்டிச் சட்டியிலிட்டு, 3ஆம் பால் சிறிது விட்டு, அளவான சேர்த்து உப்பம் நன்றாக நசிக்க அடுப்பில் வைத்து மூடி அவித்ததும் அகப்பையால் தொடர்ந்து, தேவையான அளவில் 2ஆம், பாலில் போதிய அளவு புளி மற்றும் வறுத்த மிளகாய்த் தூளைக் கலந்து சட்டியில் ஊற்றி மூடிடவேண்டும். மீன் கறியைப் போன்று குழம்பு ('ஆணம்') இல்லாமல் பிரட்டல் தன்மையில் இருக்கும் வகையில் பால் விட்ட பின்னர், கறி நன்றாகக் கொதித்து இறுக்கமானதும் தலைப்பால் விட்டு சிறிதுநேரம் கொதிக்கவிட்டு இறக்கவேண்டும்.

தொடர்ந்து, இரும்புச்சட்டியில் திருக்கை நெய்யைப் போட்டு அது உருகி வருகையில் நறுக்கப்பட்ட வெங்காயத் துண்டுகளைப் போட்டு, பொன்நிறமாக வரும்வரை வதக்கி, நெய்யோடு சேர்த்து கறிக்குள் போட்டு, அடுப்பில் வைத்து நன்றாகப் பிரட்டி இறக்கவேண்டும். கொழுப்பில்லாத திருக்கையாயின் நெய்க்குப் பதிலாக தேங்காய் எண்ணெயைப் பாவிக் கலாம். அதற்கு கறிவேப்பிலை, கடுகு, பெருஞ்சீரகம் சேர்த்து வதக்கிப் போடவேண்டும். சுவை குறைவாகவே இருக்கும். இதற்கு ஆடாத்திருக்கை, கருவாய்த்திருக்கை, கள்ளியன்திருக்கை, புலியந்திருக்கை போன்றவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வறுத்த மிளகாய்த் தூளுக்குப் பதிலாக வறுக்காத மிளகாய்த் தூளாயின் கறிவேப்பிலை சேர்ப்பதில்லை.

8. திருக்கை வறை:

கொழுத்த திருக்கையில் நெய்யைப் பிரித்தெடுத்து வைத்துக் கொண்டு, சிறிய துண்டுகளாகத் திருக்கையை வெட்டி, தோலை நீக்கி நன்றாகக் கழுவியபின் துண்டுகளைச் சட்டியிலிட்டு, அளவாக தண்ணீரும், உப்பும் சேர்த்து அவிக்கவேண்டும். நன்றாக அவிந்ததும் தண்ணீரை வடித்து திருக்கைத் துண்டுகளை அகப்பையால் நசித்து சிறியதாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

சின்ன வெங்காயங்களை வழமையைவிடக் கூடுதலான துண்டு களாக அரிந்து, தேவையான அளவில் செத்தல் மிளகாயை சிறிய துண்டுகளாக வெட்டி, இரும்புச்சட்டியை அடுப்பில் வைத்து, சூடேறியதும் நெய்யைப் போட்டு, நெய் உருகி வருகையில் துண்டாக்கப்பட்ட வெங்காயம், மிளகாய்களைப் போட்டு, வெங்காயம் பொன்நிறமாக வரும் வரை வதக்கவேண்டும். பின்னர் அதற்குள் நசிக்கப்பட்ட திருக்கையைப் போட்டு, நன்றாகப் பிரட்டி அடுப்பிலிருந்து இறக்கவேண்டும். கொழுப்பு இல்லாத திருக்கை அல்லது கட்டுத்திருக்கையாயின் நெய்க்குப் பதிலாக தேங்காய் எண்ணெய்யில் கறிவேப்பிலை, கடுகு, சின்னச் சீரகம் போட்டு வதக்கலாம். ஆனால், அதன் சுவை குறைவாகவே இருக்கும். இதற்கு 'கள்ளியன்' திருக்கையுடன் அரைச்சகறிக்குப் பயன்படுத்தும் திருக்கைகளும் பொருந்தும்.

9. சுறா மீன் வறை:

சுறா சிறியதோ, பெரியதோ தோலை நீக்கி சிறிய துண்டுகளாக வெட்டி, சட்டியில் போட்டு அளவான தண்ணீரில், உப்பு போட்டு அவிக்க வேண்டும். நன்றாக அவிந்ததும் இறக்கி வடித்துவிட்டு, கைகளால் பிசைந்து துகள்களாக்க வேண்டும். மீனின் சதைக்கு தகுந்த அளவில் தேங்காய்த் துருவலும், அளவாக மஞ்சள், தேசிப்புளி மற்றும் உப்பும் சேர்த்து, மிகக் குறைவாகத் தண்ணீர் விட்டு பிரட்டவேண்டும்.

தொடர்ந்து, தேவையான அளவில் துண்டாடப்பட்ட சிறிய வெங்காயம், குறைந்த அளவிலான தேங்காய்த் துருவல், தேவையான அளவில் சிறிய துண்டுகளாக்கப்பட்ட பச்சைமிளகாய், கடுகு, நற்சீரகம் போன்றவற்றை இரும்புச்சட்டியில் போட்டு வறுக்கையில் வாசனை எழும். அப்போது பிரட்டி வைத்திருக்கும் கலவையையும் இரும்புச்சட்டியில் கொட்டி, உலர் நிலைக்கு வரும்வரை வறுக்க வேண்டும். வறுபட்டதும் அளவான தேசிப்புளி விட்டு நன்றாகப் பிரட்டி மூடிவைக்க வேண்டும். இதற்கு 'பாற்சுறா' பிரதானம். ஏனைய சுறா வகைகளில் சிலவும் பயன் படுத்தலாம்.

10. கருவாட்டுச் சம்பல்:

கருவாட்டை சிறிய துண்டுகளாக்கி ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு தண்ணீர் ஊற்றி ஊறவைக்க வேண்டும். சிறிது நேரத்தால் கருவாட்டிலுள்ள உப்பின் அடர்த்தி குறையும் வரை அலசி எடுத்து அதிலுள்ள நீரை வடியவைக்க வேண்டும். (பேப்பர்களை துண்டுகளாக்கி போட்டு ஊறவைத்தால் விரைவாக உப்பின் அடர்த்தி குறைந்துவிடும்). தொடர்ந்து, அடுப்பில் நெருப்பை மூட்டி இரும்புச் சட்டியை வைத்து, சட்டி உலர்ந்ததும் அதற்குள் தருநகர் மான்மியம் அளவான தேங்காய் எண்ணெய் விடவேண்டும். எண்ணெய் கொதித்ததும் அரிந்து வைத்துள்ள வெங்காயத்தையும், செத்தல் மிளகாயையும் போட்டு (கூடிய வெங்காயம் போடுவது நல்லது). வெங்காயம் பொன் நிறமாக மாறும் வரை பொரித்ததும் அவற்றை எடுத்துவிட்டு கருவாட்டுத் துண்டு களைச் சேர்த்து அதனையும் பொரிய விடவேண்டும். பொரிந்த கருவாட்டுத் துண்டுகளை அகப்பையால் நசித்து ஓரளவு தூளாக்க வேண்டும். பின்னர் புளியை அளவாக, சற்றுத் தடிப்பாக தண்ணீரில் கரைத்து அதனை இரும்புச்சட்டியில் விட்டு, நன்றாகக் கொதித்து வரும்போது பிரட்டி இறக்கி மூடி வைக்கவேண்டும். பெரிய கருவாடு விரும்பத்தக்கது. இதனை 'புளிச்சம்பல்' என்றும் சொல்வர்.

11. வெங்காயச் சம்பல்:

வீடுகளில் நடைபெறும் கொண்டாட்ட விருந்துகளுக்கு விரும்பித் தயாரிக்கும் சம்பல் வகையாக இது உள்ளது. இதற்கு மூன்று கிலோ பெரிய வெங்காயம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் (பம்பாய் வெங்காயத்தைப் போன்று தண்ணீர் தன்மை இல்லாத வெங்காயமே பொருத்தமானது) 50 கிராம் செத்தல் மிளகாய், 20 கிராம் கடுகு, 150 கிராம் சின்ன வெங்காயம், சிறிய வினாகிரி போத்தல், உப்பு அளவாக, தேங்காய் எண்ணெய் அளவாக தேவைப்படும்.

முன்னிரவு தேயைான அளவு பெரிய வெங்காயங்களை உரித்து, கழுவி சிறிதுநேரம் நீர் உலரவிட்ட பின்னர் நீளமாக சாதாரண மொத்தத்தில் துண்டுகளாக வெட்டி பாத்திரத்திலிட்டு அவற்றை கைகளால் பிசைந்து தனித்தனி இதழ்களாக்கி வைத்துக்கொண்டு, சொற்ப வினாகிரியும் அளவான உப்பும் சேர்த்து கரைத்த கலவையை பாத்திரத்திலுள்ள வெங்காயத் துண்டுகளில் ஊற்றி நன்றாகக் கலந்து, மூடி வைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் காலை 15 செத்தல் மிளகாய்களை பொரித்து கைகளால் பிசைந்து தூளாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். சின்ன வெங்காயத்தை துண்டு களாக அரிந்து கறிவேப்பிலையும் சேர்த்து, இரும்புச்சட்டியில் போட்டு, எண்ணெய் சேர்த்து பொன்நிறமாக வரும்வரை தாழித்துக்கொள்ள வேண்டும். செத்தல் மிளகாயையும், கடுகையும் (கடுகின் அளவைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்) கலந்து சிறிது வினாகிரி விட்டு அம்மியில் நன்றாக அரைத்தெடுக்கவேண்டும். தேவைப்படின் இவற்றுடன் உப்பும் சேர்த்து ஒன்றாகக் கலந்தெடுத்து, பாத்திரத்திலுள்ள வெங்காயத் துண்டு களுடன் சேர்த்து நன்றாக கலந்து, ஒரு மணித்தியாலம் வரை மூடி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தேவையேற்படின் சுவைக்கு சொற்ப சீனி சேர்க்கலாம்.

12. ஆமை இறச்சி கறி

ஆமைகளில் பல இனங்கள் உள்ளன. அவற்றில் 'பேராமை' என்ற ஆமையின் இறைச்சி மாத்திரமே குருநகரில் கறியாக்கப்பட்டுள்ளது.

268

கறியாக்க முனையும்போது தேவையான அளவில் செத்தல் மிளகாயையும் பெருஞ்சீரகத்தையும் வறுத்து, இடித்து தூளாக்கி வைத்திருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து இறச்சியுடன் சேர்ந்துவரும் 'வார்'கள் மற்றும் 'நெய்'யை தனித்தனியாகப் பிரித்தெடுத்து, ஆமையின் கீழ்ப்பக்கத்தில் இளமஞ்சள் நிறமாகவுள்ள வாரை வெட்டி சட்டியில் அவித்தெடுத்தது, அவற்றில் பிளாஸ்ரிக் போன்றுள்ள மேல்த் தோலை நீக்கி, சிறிய துண்டுகளாக வெட்டி வைக்கவேண்டும்.

வார், நெய் தவிர்ந்த இறச்சி, ஈரல், நுரை போன்றவற்றை தேவைக்கேற்ப சிறி துண்டுகளாக வெட்டி நன்றாகக் கழுவியபின் அவற்றையும், வெட்டிய வார்த்துண்டுகளையும் சட்டிக்குள் போட்டு, அளவாக உப்பும் சேர்த்து மூடி அடுப்பில் அவிய வைக்கவேண்டும். சட்டிக்குள் உள்ள நீர் வற்றி வரும்போது 2ஆம், 3ஆம் பாலை அளவாக விட்டு, மிளகாய்த் தூளும் போட்டு நன்றாகக் கலந்து மூடி அவியவிட வேண்டும். சிறிது நேரத்தால் மூடியை திறந்து சட்டியில் உள்ளவற்றை நன்றாகக் கிளறி தலைப்பால் விட்டு அவியவிட வேண்டும். கறி நன்றாகக் கொதித்து எண்ணெய் வெளிப்படும்போது அடுப்பிலிருந்து இறக்கி அளவான தேசிக்காய் புளி விட்டு மூடி வைக்க வேண்டும்.

ஏற்கெனவே எடுத்து வைத்திருந்த 'நெய்'யை (கொழுப்பை) இரும்புச் சட்டியிலிட்டு அடுப்பில் வைத்து நெய் நன்றாக உருகி வரும்நேரம் அரிந்த வெங்காயத்துண்டுகள், கறிவேப்பிலை போட்டு தாழித்து, வெங்காயம் பொன் நிறமாக வந்ததும் முழுவதையும் கறிக்குள் போட்டு, பிரட்டிவிட்டு சிறிது நேரம் மூடி வைக்க வேண்டும்.

13. இறால் வடை (கட்லட்)

'கூனி இறால்' என்று சொல்லப்படும் மங்கிய வெள்ளை நிறமும் 2 - 3 அங்குலத்துக்கு உட்பட்ட நீளமும் கொண்ட இறால்களில் தேவையான அளவு எடுத்து நன்றாகக் கழுவி, பாத்திரத்திலிட்டு அதற்குள் குறைந்த அளவு நீர்விட்டு அவிக்கவேண்டும். பின்னர் நீரை வடித்துவிட்டு இறால்களை தோலோடு சேர்த்து அம்மியில் நன்றாக அரைத்து எடுக்க வேண்டும் (தோல் இலகுவாக அரைபடும்). இந்த வகை இறால்களின் தலைப்பகுதியில் கொழுப்பு போதிய அளவு இருப்பது சுவையைக் கொடுப்பதுடன் அம்மியில் நன்றாக அரைப்பதற்கும் இலகுவாக இருக்கும்.

அடுத்து, தேவையான அளவுகளில் செத்தல் மிளகாய், பெருஞ் சீரகம், உள்ளி, இஞ்சி, வெங்காயம், உப்பு சேர்த்து நன்றாக அரைத்த பின்னர், அரைத்து வைத்துள்ள இறால் சதையையும் தேவையான அளவு முட்டையும், உப்பும் சேர்த்து அரைத்துக் கலவையாக்க வேண்டும்.

தொடர்ந்து, கலவையை சிறிய உருண்டைகளாக உருட்டி வைத்துக்கொண்டு, இரும்புச்சட்டியில் தேங்காய் எண்ணெய் விட்டு கொதித்தவுடன் அதற்குள் உருண்டைகளை பகுதி பகுதியாகப் போட்டு கருநகர் மான்மியம் அவற்றின் மேற்பக்கம் நிறம் மாறும்வரை பொரித்து எடுக்கவேண்டும்.

14. நண்டு வடை (கட்லட்)

'செம்பார நண்டு' என்று சொல்லப்படும் பெரியவகை நண்டு அல்லது வெள்ளை நண்டு மற்றும் நீலக்கால் நண்டு பயன்படுத்தலாம். (மிகச் சிறிய நண்டுகளில் போதிய சதைகள் இருக்காது) நண்டை அவித்து, கோதை உடைத்து சதையை பிரித்தெடுக்க வேண்டும். மேற்கொண்டு 'இறால் வடை' தயாரிக்கும் முறையில் தொடரலாம்.

15. இறால் பிரட்டல்

பிரயாணங்களுக்கு கறியாக எடுத்துச் செல்வதற்கும், வெளி நாடுகளுக்கு பொதியில் அனுப்புவதற்கும், பல நாட்கள் பழுதடையாமல் வைத்திருப்பதற்கும் இறால் பிரட்டல் பயன்படுகிறது. இதற்கு ஒரு கிலோ பெரிய இறால், அரை கிலோ சிறிய வெங்காயம், 15 செத்தல் மிளகாய், சிறிதளவு கடுகு, ஒரு பூடு உள்ளி, சிறிய துண்டு இஞ்சி, தேவையான அளவு வினாகிரி போன்றவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றில் உரித்து பாதியாக வெட்டப்பட்ட இறாலையும், வெங்காயத்தையும் பொரிக்கவேண்டும். பின்னர், செத்தல் மிளகாய், கடுகு, உள்ளி, இஞ்சியுடன் அளவாக வினாகிரி சேர்த்து அரைத்தெடுத்து அவற்றை இரும்புச்சட்டியில் இட்டு, சூடாக்கி, பொரித்த இறாலையும், வெங்காயத்தையும் சேர்த்து சிறிது வினாகிரி விட்டு நன்றாக பிரட்டி எடுக்கவேண்டும்.

16. அப்பம்

அப்பம் சுடுவதற்கு விறகு அடுப்பு பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. அந்த அடுப்பில் சிறியரக இரும்புச்சட்டியை வைத்து மிதமான நெருப்பில் சூடேறியதும், சொற்ப நல்லெண்ணெய் விட்டு, கொதித்ததும் சுத்தமான சேலை துண்டை அதனில் நனைத்து இரும்புத்தாச்சியின் உள்பக்கத்தை முழுமையாகத் துடைக்கவேண்டும். ஒரு தடவை தோய்த்த சேலைத்துண்டை அப்பங்கள் சுட்டெடுக்கும் வரை பாவிக்கலாம்.

இரும்புச்சட்டியில் மாவை ஊற்றி, அதற்கு மேலாக நெருப்புத் தணலோடு கூடிய மண் சட்டியை வைத்து, அப்பத்தை பதத்துக்குச் சுட்டெடுக்க வேண்டும். அடுப்பிலும், மேலுள்ள நெருப்புச் சட்டியிலும் நெருப்புத் தணல்களே பயன்படுத்தவேண்டும். பெரு நெருப்பாக எரிக்கக் கூடாது. பெரும்பாலும் விறகுக் கரி, சிரட்டைக் கரி பயன்படுத்தப்படுகிறது. அப்பத்துக்குரிய மாவை பிசையும்போது சிறிதளவு சீனி சேர்ப்பதன் மூலம் மாவை புளிக்க வைக்கலாம். மா ஓரளவு புளித்திருந்தால்தான் சுடுவதில் சிரமமிருக்காது. சுவையும் குறையாது.

அ. பால் அப்பம்

தீட்டல் பச்சை அரிசியை தண்ணீரில் நன்றாக ஊறவைத்து, உரலில் இடித்து மாவாக்கி, மாவுடன் குறைந்த அளவில் 'கப்பி'யும் 270 (இடிபட்ட அரிசித் துகள்கள்) சேர்த்து, மண் சட்டியில் போட்டு இளம் சூடாக வறுத்து ஆறவைக்க வேண்டும். சாயந்தரம் மாக்கலவையை மண் பானைக்குள் போட்டு, சிறிதளவு சீனியும் தண்ணீரும் விட்டு இறுக்கமாகப் பிசைந்து, மூடிவைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் காலையில் தேங்காய்ப் பாலில் 1ஆம், 2ஆம் பாலை கலந்து வைத்துக்கொண்டு, 3ஆம், 4ஆம் பால்களை தேவையான அளவி லும், 1ஆம், 2ஆம் 'பால்' கலவையில் குறைந்த அளவிலும் எடுத்து பிசைந்த மாவுடன் சொற்ப 'அப்பச்சோடா'வும் சேர்த்து இறுக்கமாகக் கரைக்கவேண்டும். 1ஆம், 2ஆம் பால்க் கலவையில் தேவையான அளவு களில் சீனியும், உப்பும் சேர்த்து கரைத்து பிறிதொரு சட்டியில் வைக்க வேண்டும். இது அப்பத்தின் மேலாக ஊற்றுவதற்குத் தேவைப்படும்.

'மா' கலவையை சற்றுப் பெரிய அகப்பையால் கோலி சூடேறி யுள்ள சிறிய இரும்புச்சட்டியின் மத்தியில் பாதியளவு ஊற்றி, அதை விளிம்பு வரும் வகையில் அகப்பையால் சுழற்றி, மிகுதி கலவை இரும்புத் தாச்சியின் மத்தியில் தேங்கி நிற்கும் வகையில் ஊற்றவேண்டும். தொடர்ந்து, சிறிய அகப்பையால் பாலைக் கோலி இரும்புச் சட்டியில் மாவின் மேலாக ஊற்றிய பின்னர் நெருப்புச் சட்டியை இரும்புச் சட்டியின் மேலாக வைத்து, விளிம்பு கருகாமல் பொன்னிறமாகி வருகையில் அப்பத்தை 'சட்டகப்பை'யால் கோலி எடுக்கவேண்டும்.

மேலால் பால் ஊற்றாமல் சுடப்படும் அப்பம் 'வெள்ளை அப்பம்' எனப்படும். இந்த அப்பம் குழந்தைகள், சிறுவர்கள், நோயாளர்களுக்கு காலை, மாலை உணவாக இருக்கிறது. பாலுக்குப் பதிலாய் முட்டையை ஊற்றியும் சுட்டுக்கொள்ளலாம். சாயந்தர நேரம் அப்பம் சுட்டு விற்பனை செய்யப்படுவதுமுண்டு. அதற்கு பால் அப்பத்துக்குரிய முறைகள் கடைப் பிடிக்கப்பட்டாலும் கரைத்த மாவை புளிக்க வைப்பதில்லை.

ஆ. முட்டை அப்பம் (வாழைப்பழ அப்பம்)

பால் அப்பத்திற்கு இடிப்பதைப்போல் இடித்து, இளம் சூடாக வறுத்து, மண் பானைக்குள் போட்டு சிறிதளவு சீனியும் தண்ணீரும் விட்டுப் பிசைந்து மூடி வைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் காலையில் 2 முட்டைகளை உடைத்து வேறொரு கோப்பையில் விட்டு நன்றாகக் கலக்கி அதனையும் தேவையான அளவு களில் 1ஆம், 2ஆம் தேங்காய்ப் பால் கலவை, சீனி, கதலி வாழைப்பழம், உப்பு, சொற்ப 'அப்பச்சோடா' போன்றவற்றை மாவுடன் சேர்த்து இறுக்கமாக கைகளால் பிசையவேண்டும்.

பின்னர், 'மா' கலவையை சற்றுப் பெரிய அகப்பையால் கோலி சூடேறியுள்ள சிறிய இரும்புத் தாச்சியில் ஊற்றி, வெந்துவரும்போது 'சட்டகப்பை'யால் மறுபக்கம் பிரட்டி, சிறிது நேரத்தால் அப்பம் வெந்ததும் கோலி எடுக்கலாம்.

இ. அடையப்பம்

ஒரு கிலோ தீட்டல் பச்சை அரிசியில் அடையப்பம் சுடுவதானால் மூன்று முட்டைகள், முக்கால் கிலோ சீனி, முக்கால் கிலோ கதலி வாழைப்பழம், தேங்காய்கள், உப்பு, அப்பச்சோடா போன்றவை தேவைப் படும். பால் அப்பத்திற்கு அரிசியை மாவாக்குவதைப்போல் இடித்து, குறுகிய கப்பிகளும் சேர்த்து நன்றாக வறுத்து, ஆறவைத்த பின்னர் பெரிய சட்டிக்குள் அவற்றைப் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். தேங்காய்த் துருவலைப் பிழிந்து, முதலாம் பாலை எடுத்து வைத்துவிட்டு, குறைந்த அளவு தண்ணீர் விட்டு 2ஆம் 3ஆம் பால்களைப் பிழிந்து ஒன்றாக்கி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சட்டியிலுள்ள மாவுக்குள் ஊற்றி சீனியும், முட்டையும் சேர்த்து நன்றாகக் கலக்கவேண்டும். கதலி வாழைப் பழங்களை சட்டியிலுள்ள கலவையோடு சேர்த்துப் பிசையவேண்டும்.

பிசையப்பட்ட கலவையில் தேவையான அளவு உப்பும், அப்பச்சோடாவும் சேர்த்து, 1ஆம் பாலை தேவையான அளவு ஊற்றி, நன்றாகக் கலந்து சாதாரண இறுக்கத்தில் கரைத்தெடுத்த பின்னர் சுவை பார்க்கையில் சீனி, உப்பு குறைவாக இருப்பின் அவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இரும்புச்சட்டி, மண்சட்டி அல்லது அலுமினியச் சட்டியைப் பயன்படுத்தலாம். சட்டியின் பாதியளவை விட சற்று அதிகமாக அப்பக் கலவையை ஊற்றி, அப்பம் சுடும் முறையில் அடுப்பிலும், அப்பச்சட்டிக்கு மேலாக நெருப்புத் தணல்களுள்ள சட்டியைவைத்து வேகவைக்கவேண்டும். சிறிது நேரத்தால் மேற் சட்டியை எடுத்து அப்பக் கலவையை அகப்பைக் காம்பால் நன்றாக கிளறிக் கலந்துவிட்டு, மூடி விடவேண்டும். சிறிது நேரத்தால் மேலுள்ள சட்டியை எடுத்து பார்க்கையில் அப்பம் ஓரளவு வெந்ததுபோலக் காணப்பட்டால் அடுப்பில் உள்ள நெருப்புத் தணல்களை குறைத்துவிட வேண்டும். மீண்டும் சிறிது நேரத்தால் மேலுள்ள சட்டியை எடுத்து பார்க்கையில் அப்பம் பொங்கி வந்து வெந்துள்ளதாக காணப் பட்டால் அடுப்பு மற்றும் மேல் சட்டியிலுள்ள தணல்களை முற்றாக அகற்றி சிறிதுநேரத்தின் பின் அடுப்பைவிட்டு இறக்கி விடலாம்.

17. அடைகாய் (அடகாய்)

சின்ன வெங்காயம் ஒரு கிலோ என்று எடுத்துக்கொண்டால் பச்சைமிளகாய் 150 - 200 கிராம் தேவை. வெங்காயத்தை உரித்து கழுவி நீர் வடியவிட்டதும், பச்சை மிளகாயை கழுவி எடுத்து, நீளமாகவும் இருபக்கத்தாலும் வரும் வகையிலும் மத்தியில் கத்தியால் கீறிக்கொள்ள வேண்டும். மிளகாயைத் துண்டாக்கவோ, காம்பை உடைக்கவோ கூடாது.

மண் சாடி அல்லது ஏற்கெனவே பயன்படுத்திய மண் பானைக்குள் (புதிய பானை அல்ல) வெங்காயத்தையும் பச்சை மிளகாயையும் போட்டு, தேவையான அளவு உப்புச் சேர்த்து, அவை நன்றாகக் கலக்கும் வரை

கலையார்வன்

பானையைக் குலுக்கி, மூடி வைக்கவேண்டும். மறுநாளும் முன்னரைப் போலவே நன்றாகப் குலுக்கி வைக்கவேண்டும். மூன்றாம் நாள் குலுக்கி, வெங்காயத்தையும் மிளகாயையும் எடுத்து மூன்று மணித்தியாலம் வரை வெயிலில் உலர வைக்கவேண்டும்.

காரத்துக்கு ஏற்ற அளவு செத்தல் மிளகாய், கடுகு, தேவையான அளவு வினாகிரி சேர்த்து அம்மியில் நன்றாக அரைத்தெடுத்து, சொற்ப தண்ணீர் சேர்த்து, உப்பு நீர் இருக்கும் பானைக்குள் ஊற்றி நன்றாகக் கலக்க வேண்டும். அடுத்து, உலரவைத்த வெங்காயம், மிளகாயை பானைக்குள் போட்டு அகப்பையால் நன்றாகக் கலந்து, சுவை பார்த்து உப்பு மற்றும் வினாகிரி போதாவிடின் தேவையான அளவு சேர்த்து ஒரு மணித்தியாலம் வரை மூடி வைத்துப்பின் பயன்படுத்தலாம்.

பாரம்பரிய பாவனைப் பொருட்கள்

காலாகாலமாக தமிழ் மக்களால் பாரம்பரியமாக பயன்படுத்தப் பட்டவையாக, பண்பாட்டை பிரதிபலித்தவையாக காணப்பட்ட பொருட் களில் பெரும்பாலானவை நாட்டின் அசாதாரண சூழலால் அருகிச் சென்றுள்ளமையைக் காண்கிறோம். நவீன நாகரிக வளர்ச்சியும் அதன்பால் கொண்ட மோகமும் மக்களிடம் பெருகியமையால் அவற்றைக் கைவிடவும், மறக்கவும் செய்துள்ளன. அறிந்தவரை குருநகரில் பாவனையிலிருந்த பல்வகைப் பொருட்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம். இம்மக்கள் வீட்டில் புழங்கும் (குறிப்பாக சமையலறை)பாத்திரங்களை 'ஏனம்' (ஏனங்கள்) என்றும், 'இசத்து' (இசத்துகள்) என்றும் குறிப்பிடும் வழக்கம் இருந்துள்ளது (உதாரணமாக: 'இசத்துகளை' கழுவி வை).

மரத்தில் செய்யப்பட்டவை

பெட்டகம், தள்ளு வண்டில், ஆட்கள் மற்றும் சுமைகளை ஏற்றும் மாட்டு வண்டில்கள், திருமணங்கள் மற்றும் மகிழ்வுக்குரிய வைபவங்களுக்கு பயன்படும் 'இரட்டை குதிரை வண்டில்', மரண ஊர்வத்துக்கு பயன்படும் 'ஒற்றைக் குதிரை வண்டில்', பெரிய உரல் உலக்கை, வெற்றிலை உரல், வாங்குப் பலகை, சிறிய பெரிய முக்காலி, இடியப்ப உரல், பிட்டுக்குழல், திருகுவலை, இருக்கை வாங்கு, படுக்கை வாங்கு, நாற்காலி, மேசை, விறாக்கை.

கருங்கல்லில் செய்யப்பட்டவை அம்மி, குழவி, கல்லுரல்.

இரும்பில் செய்யப்பட்டவை

உழவாரம், கொக்கைச் சத்தகம், கம்பிச் சத்தகம், கோடரி, அலவாங்கு, மண்வெட்டி, பாக்குவெட்டி, சிறிய உலக்கை, தகர மூக்குப்பேணி, மண்டா, அலசுளி, தூண்டில், நங்கூரம், கப்பி, கத்தி.

பித்தளையில் செய்யப்பட்டவை

விளக்கு, குடம், சருவச்சட்டி, கிடாரம், செம்பு, தட்டம், தாம்பாளம், வெற்றிலைத் தட்டம், மூக்குப்பேணி.

பனை ஓலை, ஈக்கில்களால் செய்யப்பட்டவை

ஏடுகள், தட்டுவம், சுளகு, வட்டச் சுளகு, பெட்டி, கடகம், மூடல் பெட்டி, உமல், விடியச்சோற்றுப் பெட்டி, நீத்துப்பெட்டி, மடிப்பெட்டி, பறி, அடுக்குப்பெட்டி, பணப்பெட்டி, திருகணை, உறி, பட்டை, பாய்.

செங்களி மண்ணில் செய்யப்பட்டவை

விளக்குகள், கூசா, குடம், பானை, கறிச்சட்டி, கறிமூடி, உலைமூடி, அரிக்கன்சட்டி, சுங்கான், சாப்பாட்டுச் சட்டி (தட்டுச்சட்டி) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இவற்றில் ஒருபகுதி தற்போது நவீனத்துக்குள் புகுந்து விட்டன. இன்னொரு பகுதி தென் இலங்கையிலிருந்து வரும் வியாபாரிகளின் கொள்வனவுக்கு உள்ளாகிவிட்டன. அதனால், இப்போது பண்டைய பொருட்கள் மிக அரிதாகவே வீடுகளில் காணப்படுகின்றன. வியாபாரி களால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மினுக்கப்பட்டு தற்போது வீதிகளில் பரவலாக வைத்து அவர்களால் விற்பனை செய்யப்படுவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. தம்மால் விற்பனை செய்யப்பட்ட பொருட்கள் என்பதையே அறியாமல் மக்களால் கூடிய விலைக்கு கொள்வனவு செய்யப்படுவதையும் காணமுடிகிறது.

வரலாற்றில் அறியப்பட, பதியப்பட 6வண்டிய முக்கியமானவற்றின் தொகுப்பு

- 31. கடலில் எதிர்கொள் இடர்கள்
- 32. நிகழ்வுகளின் தரிசனம்
- 33. துன்பிய நிகழ்வுகள்
- 34. யுத்தகால அனுபவங்கள்

31. கடலில் எதிர்கொள் இடர்கள்

கடல்சார் தொழில்களை செய்பவர்கள் துறையிலிருந்து படகு தொழிலுக்குப் புறப்பட்டுச் செல்வது முதல் தொழில் முடித்து துறைக்குத் திரும்பும் வரை கடலில் எதிர்பார்த்த, எதிர்பார்க்காத, தவிர்க்கமுடியாத பல்வகை இடர்கள், அச்சுறுத்தல்கள், பாதிப்புகள், முடங்கு நிலை மற்றும் மரணங்களை எதிர்கொண்டு முன்னேறவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். அத்தகைய இடர்களில் அறியப்பட்டவை பின்வருமாறு:

1. மீனினங்கள் (உணவுக்குப் பயன்படுபவை)

திருக்கை

வட்டமான அமைப்பையும் குறைவான உயரத்தையும் கொண்ட மீனினம். வடிவ அமைப்பு மாற்றங்களுடன் கூடியதாக கட்டுத்திருக்கை, பூவாத்திருக்கை, புளியந்திருக்கை, ஆடாத்திருக்கை... போன்ற பல பெயர் களில் திருக்கைகள் உள்ளன. நீண்ட வாலையும், தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக வாலின் முனையில் முள்ளையும் கொண்டுள்ள இவை, கடலடி மணலில் உடலை மறைத்துக் கொள்ளக்கூடியவை. அவற்றின் இருப்பை அறியாத தொழிலாளியின் காலில் மிதிபடும்போது, தனது நீண்ட வாலைச் சுழற்றி, இழுக்கையில் வாலிலுள்ள முள் தொழிலாளியின் காலில் புகுந்து மீண்டுவிடும்.

இதன் முள்ளு வரிவரியான கோடுகளைக் கொண்ட 'அரம்' போன்றதும், 'செளிம்பு' (களிம்பு) பிடித்துள்ளதுபோன்று வழுவழுப்பும் இருக்கும். இதனால் கடல் நீரில் நிற்கும் தொழிலாளியின் மிருதுவான கால்ச்சதையில் முள் புகுவது இலகுவானது. ஆனால், வெளியேறும் போது சதையைக் கிழித்தவாறே வெளியேறும். அதேவேளை முள்ளில் செளிம்பாக படிந்திருக்கும் அழுக்குகள் முள்ளுடன் வெளியேறாமல் முள் புகுந்த துவாரத்துக்குள்ளேயே தங்கிவிடும். இது சிலவேளை பாரதூரமான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தும். காயத்தை கிழித்து அகலமாக்கியே வைத்தியம் செய்வார்கள்.

நெடுமுரல்

உருண்டையான அமைப்பையும், ஒரு பாகம் வரை நீளமாக வளரக் கூடியதுமான மீனினம் இது. இதன் சொண்டு பனங்கிழங்கின் அமைப்பில் நீளமான, கூரான, வைரமானதாக இருக்கும். சொண்டின் வெளிப்பக்கம் வழுவழுப்பாகவும், உட்பக்க மேல் - கீழ் சொண்டுகளில் முதலையின் வாயைப்போன்று பற்களும் இருக்கும். வால்பகுதி கடல் நீரினுள்ளும், உடல் பகுதி மேல் நோக்கி உயர்ந்து நேராக இருக்கும் கலையார்வன்

வகையில் விசைப் படகைப்போன்று மிக வேகமாகச் செல்லக்கூடியது. அந்த வேகத்தில் எவரேனும் தாக்கப்படுவார்களேயானால் அதன் கூரிய சொண்டு உடலில் புகுந்து ஆழமான காயத்தையும், பெரும் பாதிப்பையும் உடலில் புகுந்த சொண்டையும் அதனோடு ஏற்படுத்திவிடும். பற்களையும் வெளியேற்றுவது கடினம். சதையைப் பிய்த்தே முடியும். வயிற்றுப்பகுதியில் ஏற்பட்ட காயத்தால் சிலர் இறந்தும் உள்ளனர். கெளிறு

உருண்டை மற்றும், சாதாரண நீளமுள்ள மீன்களின் அமைப்பிலும் வரையும் வளரக்கூடியதுமான மீனினம் கழுத்துப் பகுதியின் மேற்பக்கத்திலும், வல - இடப் பக்கங்களில் நீளமான உள்ளன. இம்முட்கள் (முட்கள் மீன் கடலில் ஓடும்போது மருவியதாக இருப்பதால் எவருக்கும் தானாகக் வதில்லை. வலையில் சிக்குண்டால் அல்லது தரையில் தூக்கி எறியப் பட்டால் மட்டுமே முட்கள் நிமிர்ந்துகொள்ள அதனில் மிதிபட்டு குத்துவதற்கு வாய்ப்புண்டு. திருக்கை முள்ளை ஒத்த 'அரம்' போன்ற வரிகளையும், 'செளிம்பை'யும் கொண்டதாகவே இம்மீன் முள்ளு உள்ளது.

கெளிறு சுங்கான்

கெளிறு இனத்தில் 8அங்குலம் வரையான நீளத்தையும், கெளிறின் தலைப்பகுதியின் வடிவமைப்பையும் முள்ளுகளையும் கொண்டதாகவும், வால்ப்பகுதி ஒடுங்கி பனை ஓலையின் தன்மையிலும் உள்ளது. இதன் பாதிப்பு இல்லையாயினும், குத்துவதால் யாலங்களுக்கு கடுப்பாக இருக்கும். கூனி இறாலின் தலையில் இருக்கும் கொழுப்பு கடுப்பைக் குறைக்கும் தன்மை வாய்ந்தது கூறுவதுண்டு.

மசறி

அகன்ற வாயையும், பருத்த தலையையும், வால்ப்பகுதி ஒடுங்கி ஓலையின் தன்மையையும், வழுவழுப்பான உடலையும் கொண் மீனினம். கருமையான நிறத்தையும் மிருதுவான கொண்ட இது, ஒரு முளத்துக்கு மேலும் வளரக்கூடியது. சேற்றுக் கடலடித் தரைகள், கற்பாறைகள் போன்றவற்றிலுள்ள குளிகளில் வாழக் கூடியது. கெளிறு மீனைப் போலவே மூன்று பக்கம் முட்களைக் கொண்டுள்ளது. முட்களைத் தீண்டினால், மிதித்தால் குத்துவதற்கு வாய்ப்பும், குத்தியதால் ஏற்பட்ட முள்ளுக்குரிய பாதிப்புகளுமுண்டு. நெடுநேரமாகும்.

சுறா

குருநகர் மான்மியம்

ஆழ்கடலிலும், ஆழம் குறைந்த கடலிலும் வாழக்கூடிய பாலூட்டும் தடவையில் பல குட்டிகளை ஈனக்கூடியது. இனமான @(IT) ஒரு 277

அடி நீளத்திலிருந்து 12 அடிக்கும் மேற்பட்ட நீளம் வரையில் பல இனக்களை, பெயர்களைக்கொண்ட சுறாக்கள் உள்ளன. சமுத்திரங்கள் மற்றும் ஆழமுள்ள கடற்பகுதிகளில் வாழும நீளமான சுறாக்களால் மனிதருக்கு ஆபத்து அதிகம்.

பெரிய சுறாவின் சதையைவிட அதனுடைய செட்டைகளுக்கு மதிப்பும், விலையும் அதிகம். கடலில் அரசன் போல் ஆதிக்கம் செலுத்தும் இது, வேகமாக எங்கும் உலாவரக்கூடியது. மனித பாதத்தின் கீழ்ப்பகுதி யிலுள்ள வெண்மை நிறத்தை அதன் கண்கள் இலகுவாக அடையாளம் காட்டிவிடும். கணிசமான தூரத்திலிருந்து அடையாளம்கண்டு விரைவாக மனிதனைத் தேடிவந்து தாக்கக்கூடியது. அகன்ற வாயால் மனிதனையோ எத்தகைய மீனினங்களையோ கடித்துக் குதறக்கூடியது. இரத்தத்தின் சுவை அதனை திரும்பத் திரும்பக் கடிக்கத் தூண்டும் என்றும், இறந்த மனித உடலை, இறந்த மீனை கடிப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

சாக்குக் கணவாய்

மூன்று அங்குலம் வரையான விட்டத்தையுடைய பந்தைப் போன்ற உடலையும், வாயை மூடி இரண்டு அங்குலம் வரையான கூந்தல்களையும் கொண்டது. கடலில் இதனைத் தீண்டினால் கிளியின் சொண்டைப் போன்றுள்ள தனது பல்லால் கடித்துவிடும். பல் விஷத்தன்மை கொண்டது. கடித்து ஒரு வாரத்தின் பின்னர்தான் கடித்த இடத்தில் திரட்சியாக விஷத் தன்மை வெளிப்படும். அதனால் அவதானம் அவசியம்.

தும்பி

மீனினத்தைச் சேர்ந்த இதனை உணவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவது அரிது. இதன் உடல் கூரிய, நீண்ட முட்களால் நிறைந்திருக்கும். நீரில் ஓடும்போது முட்கள் உடலோடு சேர்ந்தாற்போலும், வாட்டாளை, அறுகு போன்ற கடற்தாவரங்களிற்குள் பதுங்கி இருக்கும்போது முட்கள் சிலிர்த் தும் காணப்படும். அவ்வேளை தீண்டினால் முட்கள் குத்திவிடும். குத்தியதும் தாங்கமுடியாத கடுப்பாக இருக்கும். அப்பகுதி வீங்கிக் காணப்படும். ஆயினும் திருக்கை முள்ளைப்போல் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியதல்ல.

கடற்சேவல்

எட்டு முளம் வரையான உயரத்தில் நீருள்ள கடற்பகுதியில் நடு நீரில் நிற்கக்கூடிய இது, சாதாரண சேவலின் அமைப்பையும், தும்பி மீனைப் போல உடலெல்லாம் முட்களையும் கொண்டது. தொழிலாளரை தேடிவந்து குத்துவதில்லையாயினும் தீண்டியதும் குத்திவிடும். முள்ளு குத்தினால் தாங்கமுடியாத கடுப்பும், வேதனையுமாக இருக்கும். விஷத் தன்மையும் கொண்டதாக இருப்பினும் உயிராபத்தை ஏற்படுத்தியதாக அறியப்படவில்லை. பார்வைக்கு அழகாகக் தெரியும் இதனை, துப்பரவு செய்து உலரவைத்து வீட்டில் காட்சிப்படுத்துவதுண்டு.

கிளாத்தி

நீள்வட்டம் மற்றும் மொத்தம் குறைவான அமைப்பையும், ஒரு சாண் வரை வளரக்கூடியதுமான மீனினம் இது. இதன் தோல் கரகரப் பாகவும், வைரமாகவும் இருக்கும். இதன் முதுகுப் பக்கம் ஒரு முள்ளையும், வயிற்றுப்பக்கம் இரண்டு முட்களையும் கொண்டமைந்துள்ளது. இவை கடலில் ஓடும்போது சதையோடு மருவியதாக இருப்பதால் தானாகக் குத்துவதில்லை. வலைகளில் இலகுவாகச் சிக்குறுவதால் அவற்றிலிருந்து குத்துவதற்கு அதிக வாய்ப்பு உள்ளது. இதன் முள்ளும் 'அரம்' போன்றது. ஒன்றரை அங்குலம் முதல் வெவ்வேறு அளவுகளில், வெவ்வேறு பெயர்களில் (உதாரணம்: மாங்கிளாத்தி, செங்கிளாத்தி) உள்ளன.

2. யாம்பு இனம்

ஆஞ்சாளை

இதன் முதுகுப் பகுதி கறுப்பாகவும், அடிப்பகுதி வெள்ளையுடன் கூடிய கரும் புள்ளிகளைக் கொண்டதாகவும், வழுவழுப்பாகவும் இருக்கும். வால்பகுதி உயர்ந்து, உடலைவிட மொத்தம் குறைவாக ஒடுங்கிக் காணப் படும். பாம்பின் வாயை ஒத்ததாக உள்ள இது, நீரில் விரைவாகச் செல்லக்கூடியது. இரைதேடி கடலடித் தரையிலுள்ள 'அறுகு'களில் (கடற்தாவரம்) பதுங்கி இருந்து கொத்தக்கூடியது. நீரில் நிற்கும் ஒருவரைக் கொத்தினால், இரத்தம் வருகிற இடத்தில் திரும்பத் திரும்ப கொத்தும். கடல்நீரில் மனித சதை மிருதுவாகி விடுவதால் பெரிய காயத்தை உண்டாக்கும். ஆனால், விஷமோ, உயிராபத்தோ இல்லை. கவனிப்பாரற்ற நிலை காரணமாக இரத்தப் பெருக்கு அதிகமானால் ஆபத்தை உண்டாக்கக் கூடும்.

வாளைகடியன்

இது, கிட்டத்தட்ட சாரைப் பாம்பின் நிறத்தை ஒத்தது. ஆயினும், அதனைப்போல் உருண்டையாக இல்லாமல் ஒடுங்கியதாகவும் 2அடி நீளமாகவும் காணப்படும். தரையிலே வாழும் பாம்பு இனங்களைப்போல் இதுவும் விஷத்தைக் கொண்டது. ஆனால், அவற்றைப்போல செதில்கள் இல்லை. இது கொத்தினால் எவரும் தப்பமுடியாது எனத் கடற்றொழிலாளர் சொல்லுவர். ஆழ்கடலில் நீரின் மேற்பகுதியில் திரிவதனால் வலையின் மேற்பகுதிக் கயிற்றுடன் பின்னிக் கிடக்கும். படகில் வலைகளை இழுத்து ஏற்றும்போது அவதானம் இல்லாவிட்டால் கொத்துவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு.

சூத்தைப் பாம்பு

இது, கறுப்பு - வெள்ளை நிறங்களின் கலவையாகவும் உருண்டை யாகவும், ஒடுங்கிச் செல்லும் வாலையும், குறைவான வழுவழுப்பையும் கொண்டது. ஒரு பாகம் வரை வளரக்கூடியது. இதனால் ஆபத்து இல்லை என்றும், கடித்தால் தலைச்சுற்று ஏற்படலாம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அவ்வாறான சம்பவம் நடந்ததாக அறியப்படவில்லை. அநேகமாக 'சிறகுவலை'த் தொழில் செய்பவர்களே இதனைச் சந்திப்பது அதிகம். சந்தித்தால் வாலைப் பிடித்து தூக்கி தூர வீசி விடுவார்கள்.

விலாங்கு

இது, மஞ்சள் - 'பிறவுண்' நிறங்களின் கலவையாகவும், சூத்தைப் பாம்பின் அமைப்பையும் கொண்டது. இதனால் ஆபத்து இல்லை. இதன் தலை மீனின் சாயலிலும், வால் பாம்பின் சாயலிலும் இருப்பதால் 'பாம்புக்கு வாலும், மீனுக்குத் தலையையும் காட்டும் இனம் விலாங்கு' என்று சில மனிதர்களை ஒப்பிட்டுச் சொல்வது வழமை. மேலை நாடு களிலும், இலங்கையில் சில இடங்களிலும் இதனை உணவாக விரும்பிச் சாப்பிடுவர்.

3. கடற்தாவரங்கள்

ஆர்க்கு

கடலில் வளரும் கடினமான தாவரமான இது, கடலடித்தரை மட்டத்திலிருந்து கீழ்நோக்கி மண்ணுக்குள் கூராக (கூம்பு போன்று) வளர்ந்திருக்கும். அதன் மேற்பகுதி நில மட்டத்தில் அரை வட்ட அமைப்பில் வாய்போன்று அமைந்திருக்கும். வாயின் இருபக்க விழிம்புகளும் கத்தியைப் போன்று கூராக இருப்பதால் தனது உணவுக்கு ஏற்றவைகளின் வரவுக்காக எப்போதும் வாயைத் திறப்பதும், மூடுவதுமாக இருக்கும். வாய் திறந் திருக்கும்போது ஆட்களின் நடமாட்டம் உணரப்பட்டால் வாயை மூடிக் கொள்ளும். மூடிய வாயின்மேல் கால் உரசினாலோ, மிதிபட்டாலோ வெட்டிவிடும். தண்ணீருக்குள் கால்கள் மிருதுவாக இருப்பதால் வெட்டின் ஆழம் அதிகமாக இருக்கும். அத்துடன் மிதிக்கும் அழுத்தத்தைக் கொண்டும் காயம் வேறுபடும்.

வெட்டுக்காயம் ஆழமானதாகவோ, அகலமானதாகவோ இருந் தாலும் 'மருதோண்டி' இலையும், சுண்ணாம்பும் சேர்த்து அரைத்த சிவப்பு நிறக் கலவையே மருந்தாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. மருந்தையும், காயத்தை யும் சேர்த்து அடிக்கடி தண்ணீரால் நனைக்கவேண்டும்.

இவை குறிப்பிட்ட காலத்தால் இறந்துவிடும் (பட்டுவிடும்) அதன் பின்னர் அதன் முனைகளில் இருந்த கூர்மை மழுங்கி நாளடைவில் ஒடிந்துவிடும். அவற்றைப் பிடுங்கி வெயிலில் நன்றாக உலரவைத்தால் பல அடுக்குகளாகத் தெரியும். அவற்றில் மினுமினுப்புத் தன்மை இருப் பதால் முன்னர் கூத்துகளுக்கான முகப்பூச்சின் (அரிதாரம்) மினுமினுப்புக் காக இதனைப் பொடியாக்கி பூசியுள்ளனர். தற்போதும் ஆயுள்வேத மருந்துக் கடைகளில் விற்பனைக்கு இருப்பதால் ஏதேனும் மருந்துத் தேவைக்கு பயன்படுத்தவும்கூடும்.

280

வாட்டாளை

பரவைக்கடலில், குறிப்பாக சேற்றுக்கடலில் வளரும் தாவரம் இது. கறியாக்கப் பயன்படும் 'லீஸ்ற்'இன் தண்டுக்கு மேற்பட்ட இலைகளை ஒத்த அமைப்பில் கடலடித் தரையில் முளைத்து, தண்ணீரில் மேல்நோக்கி நெடிய இலைகளாக கடல் நீர்மட்டம் வரை உயர்ந்து, பரந்து, நெருக்கமாக வளரக்கூடியது. இதன் உயரமான மெல்லிய இலையின் இருபக்க முனைகளும் வாள் போன்று கூராக இருக்கும். இவற்றினூடாக மனிதர்கள் நடந்து செல்கையில் உராயுமிடங்களில் காயங்கள் ஏற்படும். காயங்கள் ஆழமானவையாக இருக்காது. கீறல்களாகவே காணப்படும்.

'றம்புட்டான்' பழத்தை ஒத்த அமைப்பில் காய்கள் காய்ப்பதுண்டு. 'வாட்டாளங்காய்' என அழைக்கப்படும் இக்காயை உடைத்தால் உள்ளே துளிர் பச்சை மற்றும், கடும் பச்சை கலப்பு நிறத்தைக்கொண்ட மூன்று விதைகள் இருக்கும். அவ்விதைகளை பலரும் சாப்பிடுவதைக் காணலாம்.

பாசி முளைச்சான்

ஒட்டுண்ணியாக வளரும் ஒரு வகைத் தாவரமாகும். கடல்நீரில் பலநாட்களாக அமிழ்ந்திருக்கக்கூடிய தோணிகளின் அடிப்பகுதி மற்றும் கடற்பகுதியில் எப்போதும் நீரால் மூடப்பட்டிருக்கும் கற்பாறை போன்ற வற்றில் படர்ந்திருக்கும் அடர்ந்த பாசிகளிலிருந்து முளைத்தெழும் தாவரமான இது, உடலில் பட்டால் கடிப்பாக இருக்கும். அந்தப் பகுதியை உராஞ்சினாலோ, சொறிந்தாலோ சிறிய பருக்களாகி தடிப்பதுடன் எரிவைக் கொடுக்கும்.

4. உடற் தாக்கத்தை கொடுப்பவை

கடற்சொறி

வெண்மையான பளபளக்கும் வர்ணத்தில், குடை போன்ற அமைப்பில் தடிப்பாகக் காணப்படும் கடற்சொறியான இது, 'ஜெல்லி மீன்' (Jelly fish) வகையைச் சேர்ந்தது. உடல் முழுவதும் வழுவழுப்பாக இருப்பதனாலேயே 'ஜெல்லி மீன்' எனப்பெயர் வந்துள்ளது. ஒருசாண் விட்டமுள்ள சட்டியின் அளவு வரை வளரக்கூடியது. கடலில் மிதந்தவாறு குடை போன்ற பகுதியை சுருக்கி, நீரை உந்தி தள்ளி அதன் மூலம் நீந்துகிறது. காற்றின், நீரோட்டத்தின் உந்தலாலும் நகர்ந்து செல்லுகிறது. கடலில் இவை சிறு மீன்கள் போன்ற இரைகளைக் கண்டுவிட்டால் தனது உணர் கொம்புகளில் இருக்கும் நூல்களை வெளியே வீசி அவற்றைப் பிடித்துவிடும்.

'ஜெல்லி மீன்' என அழைக்கப்பட்டாலும் இது மீனல்ல. கடல்வாழ் உயிரினங்களில் ஒன்று. இதன் மேற்பகுதி மிருதுவாகவும், பல குறுக்கு நார்களையும், ஈரலிப்பான மினுக்கத்தைக் கொண்டதாகவும் உள்ளது. இதன் உடலின் மத்திய பகுதி வட்டாக கீழிறங்கியும், நித்தமும் சுருங்கி - விரிந்தவாறும் உயிர்த்துடிப்புடன் காணப்படும். காற்று, நீரோட்டத்திற்கு எதிராகச் செல்லக்கூடியதன்று அவற்றின் திசைக்கே செல்லும். இறந்த நிலையில் கரையொதுங்கி கிடக்கும் இவற்றிலிருந்து எழும் துர்நாற்றம் சகிக்க முடியாதது.

சொறியானது தொழிலாளரைத் தீண்டியதும் அந்த இடம் சுணைக்கத் (அரிக்க) தொடங்கும். கடிப்பாக இருக்கும் தீண்டிய உடலின் பகுதி சிவப்பு நிறமாகவும், சிறிது தடிப்பாகவும் மாறிவிடும். தொடர்ச்சியாக கடித்தவாறே இருப்பதனால் சொறியத் தூண்டும். அவ்வாறு சொறியும் போது சிறு காயத்தை ஏற்படுத்தலாம். இதனால் ஆபத்து எதுவுமில்லை. இதற்கு மருந்தாக தேங்காய் எண்ணெய் தடவிக்கொள்வார்கள். இவற்றில் அப்பச்சொறி, காக்கா சொறி, தடக்கை, குளோவை போன்ற பலவகை இனங்கள் காணப்படுகின்றன.

நச்சுநீர்

இதுவரை எந்தவொரு வைத்திய நிபுணர்களாலும் தெளிவுபடுத்த முடியாததும், இனங்காண முடியாததுமாக 'நச்சுநீர்' இருக்கின்றது. 'சுணை நீர்' எனவும் அழைப்பர். இது, கண்ணுக்குப் புலப்படாத நச்சுத் தன்மை யுடைய கடல்வாழ் நுண்ணுயிரினமா? ஏதாவதொரு தாவரத்தின் சுரப்பா, மழை காலப் பெருக்கால் வழிந்தோடிவரும் தண்ணீருடன் கலந்துவந்த விஷப் பிராணிகளின் நச்சுத் திரவமா? எதுவென்று இதுவரை கண்டறியப் படவில்லை. வைத்தியர்கள் சிலர் 'ஜெல்லி மீனின்' (Jelly Fish) தாக்கம் என்றும் கூறுவர். 'ஜெல்லி மீன்' வகையைச் சேர்ந்த சிறிய இன 'இழுது மீனையே' இவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்றே ஊகிக்க முடிகிறது.

இவ்வுயிரினத்தின் (இழுது மீன்) உருவம் கண்ணுக்குப் புலப்படாத நகக்கணுவளவு சிறியதிலிருந்து மூன்று அடி விட்டம் வரை வேறுபட்டு, சிறுகடல் மற்றும் ஆழ்கடல் பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. சிறுகடற் பகுதியான குருநகரில் இதனால் தாக்கப்பட்டவர்கள் பலர். ஆனால், அதனை அடையாளம் கண்டவர்கள் எவருமேயில்லை. தாக்கியபோது ஏதோ 'சுள்'ளென சுட்டது போலவும், அதுமுதல் அந்த இடத்தில் அழற்சியை உணரமுடிகிறது என்றும், கடலில் கழுத்தளவு வரை நீர் நிற்கையில், கழுத்திலிருந்து தொடை வரையில் தாக்குதலுக்குள்ளான இடத்தைப் பொறுத்தே உடற்தாக்கமும் இருக்கும் எனவும் பாதிக்கப்பட்ட வர்கள் மூலமாக அறியமுடிகிறது.

1952 ஆம் ஆண்டு 'இருகாண்ட்சி நோய்' என்பது இழுது மீனால் ஏற்படும் நோய் என ஆஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த 'யூகோ பிலிக்கர்' என்பவர் விளக்கினார். மேலும், தாக்கப்பட்ட நபருக்கு ஒரு மணி நேரத்திற் குள்ளாக வாந்தி, பின் முதுகில் மிகுந்த வலியும், மார்பு வலியும் ஏற்படும் எனவும் விவரித்தார். 1964 ஆம் ஆண்டு 'சாக் பார்னசு' என்னும் அறிஞர் கலையார்வன்

சிறிய வகை இழுது மீன் தாக்கினால் நோயும் சிலவேளை மரணமும் நேரும் என்பதை நிரூபித்தார். இந்தத் தாக்கங்களை குருநகரில் நச்சுநீர் தாக்கிய தொழிலாளர்களிடம் காணமுடிகிறது. உடல் வலியால் துடிப் பார்கள். சிலர் வேதனையால் அழுவதும், பச்சை மிளகாயை வாயில் போட்டு சப்புவதுமுண்டு. இவ்வறிகுறிகளை நோக்கும்போது, கடற் பகுதிகளில் உலாவிக் கொண்டிருக்கையிலேயே மிகுந்த தீங்கு விளை விக்கக்கூடிய நகக்கணுவளவு இழுது மீனின் தாக்கமே 'நச்சுநீர்' தாக்கமாக குருநகரில் வெளிப்படுகிறது எனக் கருதலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில், பண்ணைப் பாலம் முதல் கேரதீவு வரையுள்ள ஆழம் குறைந்த பகுதிகளில் நச்சுநீர் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. கார்த்திகை முதல் மாசி மாதம் வரையுள்ள காலத்தில், பரவைக்கடலில் 'வாட்டாளை' செறிந்து நிற்கும் இடங்கள், நீரோட்டம் உள்ள இடங்களில் காலாகாலமாக தொழிலாளருக்கு நச்சுநீர் பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. கடல்நீர் மட்டம் மற்றும் நீரில் அமிழ்கின்ற உடற் பகுதிகளிலேயே நச்சுநீர் தாக்குகிறது.

மேலும், தாக்கத்துக்குள்ளான பலரின் வெளிப்படுத்தல்களில்; "நச்சுநீர் தாக்கிய அடுத்த நிமிடம் அதன் தாக்கம் உடலில் பரவி, ரோமங்கள் சிலித்து நிற்க, வியர்வைத் துவாரங்களில் ஊசியால் குற்றுவது போன்ற வேதனை இருக்கும். தொடர் தும்மலாகவும் கண்களாலும், மூக்கினாலும் தொடர்ச்சியாக நீர் வெளியேறியவாறும் இருக்கும், உமிழ்நீர் அதிகமாக சுரக்கும், இதயப்பகுதி அதாவது நெஞ்சு மற்றும் முதுகு குத்திக்குத்தி இழுப்பது போல வலிப்பாக இருக்கும். அது தாக்கிய இடத்தில் சிறிய கறுப்பு அடையாளமும், மெல்லிய தடிப்பும் காணப்படும்" என்று கூறியுள்ளனர். இது தாக்கிய அளவைப் பொறுத்து உடலின் வேதனை பாதிப்பின் அளவும் இருக்கும். சிலர் நெஞ்சு அடைப்பதாகக் கூறித் துடிப்பார்கள். வேதனை தாங்க முடியாமல் தவிப்பார்கள். பலசாலிகளாக இருந்த பலரை பலமிழக்கச் செய்ததுடன், ஆயுள் நோயாளிகளாக்கிய சாதனையும் நச்சுநீரையே சாரும்.

5. ஏனையவை

தோணிப் பயணம்

நெடுந்தூர, குறுந்தூர தோணிப் பயணங்களுக்கு திசையறிகருவி இல்லாத முன்னைய நாட்களில் நட்சத்திரங்கள் (வெள்ளிகள்) நிற்கும் நிலைகளையும், நேரத்தையும் கணக்கிட்டு தோணிகளைச் செலுத்திவந்தனர். (விடிவெள்ளி, செட்டியைக் கொன்ற வெள்ளி, செபமாலை வெள்ளி, கப்பல் வெள்ளி போன்ற பல) இருளான நேரங்களில் நட்சத்திரங்கள் மறைக்கப்படுவதால் பெரும் இடர்களையே எதிர்கொண்டனர்.

நடுக்கடலில் தோணி பயணிக்கும் சமயங்களில் புயலினாலோ, வேகமான காற்றினாலோ, அலைகள் உயர எழும். அதற்கு ஈடுகொடுக்க

283

முடியாமல் தோணிகள் ஆட்டங்காணும் நேரங்களில், ஒருவர் பாய்மரத்தின் உச்சிவரை ஏறி, பாய் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் கயிறுகளை துண்டிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இது ஒரு ஆபத்தான வேலையாகும்.

இயந்திரப் படகுகள்

குருநகரின் ஜீவாதாரமாக இருக்கின்ற ஆழ்கடல்த் தொழில்கள் செய்யப்படுகிற இடங்கள். தூரமானவை. குறைந்த பட்சம் நான்கு, ஐந்து மணித்தியாலங்கள் இயந்திரப் படகில் பயணித்தே அவ்விடங்களை அடைய முடியும். இதனால் படகுகள் சென்று வருகையில் கடலில் முளைத் திருக்கும் கற்பாறைகளாலும், தொழிலுக்குச் செல்கையில், தொழில் செய்கையில் எதிர்பாராமல் வீசுகின்ற காற்று, காரிருளுடன் கொட்டும் கனமழை, சூறாவளி போன்றவற்றாலும் உயிராபத்து ஏற்படுமளவிற்கு இடையூறு ஏற்படுகின்றன.

இந்தியத் தொழில்கள்

இந்தியாவிலிருந்து அத்துமீறி நுழையும் இந்திய தொழிலாளர் களின் இழுவைப் படகுகளால் நம்மவர்கள் பெரும் இடையூறுகளை எதிர்கொள்கின்றனர். வளிச்சல் தொழிலுக்காக கடலில் இறக்கப்படும் வலைகள் அவர்களின் இழுவைப் படகுகளால் துண்டாடப்படுகின்றன.

அதிகூடிய விசையுள்ள இயந்திரங்கள் பொருத்திய பாரிய இழுவைப் படகுகளில் நவீன முறையிலான தொழில்களை மேற்கொள்ளு வதன்மூலம் தொழிலாளருக்கும், தொழில்களுக்கும், தொழில் செய்யும் பகுதிகளுக்கும் பெரும் பாதிப்பு ஏற்படுவதால் வாழ்வாதாரத்தின் அச்சாணி ஆட்டங்காணும் அளவுக்கு இடையூறுகளை எதிர்கொள்ளுகின்றனர்.

32. நிகழ்வுகளின் தரிசனம்

குருநகரின் அமைவிடம், கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கைமுறை, இரக்கக் குணம் போன்றவற்றால் இம்மக்கள் தமது நீண்ட வரலாற்றுப் பயணத்தில் தனித்தும், கூட்டாகவும் சந்தித்த நிகழ்வுகள் ஏராளம். அவற்றில் பெரும் பாலானவை வாய்மொழி பாரம்பரியமாக ஞாபகத்தில் இருந்தே வெளிப்பட்டவை. தொடர் தலை முறையினர் தமது அடுத்த சந்ததியினருக்கு அவற்றைத் தெரியப்படுத்த தவறிய காரணத்தால் சில அறியப்படாத வைகளாக, மறந்தவைகளாக, மறைந்தவைகளாகவும் போய்விட்டன. அதனால், எஞ்சியவற்றில் கிடைத்தவை மற்றும் பதிவுகளிலிருந்து பெறப்பட்டவைகள் இங்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

பொது நிகழ்வுகள்

1. வெள்ளப் பிரவாகம் - 20.02.1627

"மக்கள் சந்தித்திருக்காத 'சண்டமாருதம்' (புயற் காற்று) வேகமாக வீசிட கடலின் கொந்தளிப்பால் உண்டான இராட்சத அலைகள் கரையை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்து, கரையூர் குடியிருப்புகளில் பெரும் சேதத்தை உண்டாக்கின. மரக்கலங்கள் கட்டறுந்து வெள்ளத்தோடு அள்ளுண்டு மக்கள் குடியிருப்புகளுக்குள் புகுந்ததாலும், வேகமாக வீசிக்கொண்டி ருந்த புயற் காற்றினாலும் பெரும் சேதங்கள் ஏற்பட்டன. அச்சத்தால் மக்கள் கோட்டைக்குள் இருந்த புதுமைமாதா ஆலயத்தில் தஞ்சம் புகுந்த தால் உயிர் இழப்புகளிலிருந்து தப்பினர்." ¹

2 சீதாரியில் நத்தார் வழிபாடு - 24.12.1690

"நத்தார்த் திருநாள் நள்ளிரவுத் திருப்பலி வைப்பிக்கும் பொருட்டுச் 'சீதாரி'யில் (கரையூர் குடியிருப்பு) இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், 'பவுல்' என்பவர் வீட்டில் அந்தரங்கமாய்க் கூடி 'யோசேப்வாஸ்' முனீந்திரனுடைய வரவைக் காத்துச் செபமாலை சொல்லிக் கொண்டிருந்த தருணம் ஒல்லாந்த ரின் படைவீரர் அவ்வீடு சென்று 300 கிறிஸ்தவர்களை மறியலாய்ப் பிடித்தார்கள். இவருள் எட்டுப்பேர் 'வன்றீட்' என்னும் உலாந்தக்கார உத்தியோகஸ்தனின் கட்டளைப்படி கடின கசையடிபட்டார்கள். 'பேதுரு' என்னுமொருவர் இக்கசையடியால் உயிர்விட்டார். எஞ்சியவர்கள் இரும்புச் சங்கிலிகளாற் கட்டப்பட்டுத் தங்கள் சீவியபரியந்தம் மறியலிருக்கும்படி தண்டிக்கப்பட்டார்கள்." ²

3. பாலுடையார் காற்று - 1845

கரையூர் 'புளியடி வீதி'யில் வசித்துவந்த 'பாலுடையார்' என்ப வரின் தோணியில், அவரும் மேலும் இருவரும் நெடுந்தீவிலிருந்து கருநகர் **மான்மியம்** தோணியில் குதிரைகளை ஏற்றிகொண்டு கரையூர் வரும் வழியில் திடீரென வேகங்கொண்டு வீசிய சோழகக் காற்றினால் பாய் சரிந்து, தோணி கெழிந்து, குதிரைகளுடன் கடலில் மூழ்கியதால் பாலுடையார் இறந்தார். அன்றைய நாள் புரட்டாதி 08ஆம் திகதியாகும். அன்று முதல் அந்நாளில் வீசும் வேகமான காற்றை 'பாலுடையார் காற்று' என்றே பலரும் சொல்வது வழமை.

4. பிடி அரிசிக் கஞ்சி - 1850களில்

"யாழ்ப்பாண நகரில் நோயும், பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, கரையூர் மக்கள் தமக்குள்ளே 'பிடியரிசி' சேர்த்து கஞ்சி காய்ச்சி வண்டில்களில் எடுத்துச் சென்று வறியவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளனர். 'கஞ்சித்தொட்டி இயக்கம்' என அப்போது அழைக்கப்பட்ட இச்செயலை ஆறுமுகநாவலர் மெச்சி, சைவர்களும் அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என அறிவுரை கூறினாா." ³

5. இரவுக்காவல் - 31.12.1852

22 டிசெம்பர் 1852லிருந்து யாழ் அடைக்கலநாயகி ஆலயம் கோவைக் குருவான 'பிரான்சீஸ்கோ யோவாஓ' என்பவரின் ஆக்கிரமிப்பு மையமானது. இவர்களுக்கும் விசுவாசப் பரப்புதல் சபை அனுப்பிய குருக்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சர்ச்சைகளில், இங்கிருந்துகொண்டே கொஞ்சேஞ்சிமாதா (மேற்றிராசன) கோவிலைக் கைப்பற்றத் திட்டம் தீட்டினார். இவரின் திட்டத்தை அறிந்துகொண்ட கரையூர் சந்தியோகுமை யோர் கோவில் கிறிஸ்தவர்கள் எடுத்த விசுவாச நிலைப்பாடும், அடைக்கல நாயகி ஆலயத்தில் அவர்கள் நடத்திய மறிப்பு போராட்டமும் வரலாற்று ஏடுகளில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மறிப்பு போராட்டத்தால் இவர் களுக்குப் புதுவருடம் (01.01.1853) காவல் பணியுடன் விடிந்தது." ⁴

6. பெரும் சூறாவளி - 1883

பெரும் புயல் அடித்ததன் காரணமாக ஆலயத்தின் கூரையும், கூரை மரங்களும் பெரும் சேதத்திற்குள்ளாயின. இந்த சேதம் வெகு விரைவில் சீர்திருத்தம் பெற்றதன் பயனாக ஆலயத்தின் கூரை முற்றாகப் பாலை மரத்தினால் அமைக்கப்பெற்று ஓடுகள் போடப்பட்டன. ⁵

7. தோணி அமிழ்ந்தது - 1921

குருநகரைச் சேர்ந்த 'ஆசீர்வாதம்' என்பவரின் வத்தை இந்தியா வுக்கு 'கொப்பறா' ஏற்றிச் செல்வது வழமை. அவ்வாறு சென்றபோது வேகமாக வீசிய காற்று மற்றும் நீரோட்டத்தில் சிக்குண்டு மன்னார் 'தீடை'க்கு (இராமர் அணை) அண்மையில் கடலில் மூழ்கியது.

8. புதையுண்டு மீண்டவர் - 07.10.1934

புனித யாகப்பர் ஆலயத்தின் முகப்பு சேதமடைந்தமையால் புதிய முகப்புக் கட்டுமானத்திற்காக வெட்டப்பட்ட ஆழமான அத்திபாரக் குழிக்குள் 86 மண் சரிவினால் தொழிலாளரில் ஒருவர் புதையுண்டதை எவரும் அவதா னிக்கவில்லை. பின்னர், தற்செயலாக சக தொழிலாளியான 'சவிரியான்' இல்லாமை உணர்ந்து அவரைத் தேடியபோது வெளித்தெரிந்த விரலின் அடையாளம் கண்டு தோண்டி எடுக்கப்பட்டதால் உயிர் மீண்டார். '

9. மலேரியா நோய் - 1934 - 1935

"இக்காலப் பகுதியில் பரவிய மலேரியா நோய் மருத்துவ ரீதியாக இலங்கையில் பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. அக்காலகட்டத்தில் 20 பேருக்கு ஒருவர் என்ற அடிப்படையில் ஆட்கள் இந்நோயால் இறந்தனர். எனவே, அடர்த்தியான குடியிருப்பைக் கொண்டிருந்த கரையூரில் அதிகமானோர் உயிரிழந்திருக்கக்கூடும் என நம்பப்படுகிறது." 7

10. 'கொண்டல்' புயல் - 22.12.1958

சாதாரண வேகத்தில் வீசிக் கொண்டிருந்த வாடைக்காற்று, இரவு 11.00 மணியளவில் திடீரென 'கொண்டல்' காற்றாக (கிழக்கு திசையி லிருந்து வீசும் காற்று) மாறி வீசத் தோடங்கிய புயலால் குருநகர் ஆட்டங்கண்டது. ஒரு மணித்தியாலம் மட்டுமே வீசிய அக்காற்றால் பல வீட்டுக் கூரைகள் தூக்கியெறியப்பட்டன. கடல் பெருகி கடல் அணைக்கு மேலாக நீர் வெளியேறி குடியிருப்புக்குள் புகுந்தன. வள்ளங்கள் கடற்கரை வீதி கடல் அணையைக் கடந்து வீடுகளின் ஓரமாகக் கிடந்தன. அந்நேரமே மக்கள் ஆலயங்கள், பாடசாலைகளுக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்றனர்.

11. ஆழ்கடலில் தத்தளிப்பு - 14.06.1963

"வளிச்சல் தொழில்' செய்வதற்காக ஐந்து தொழிலாளர்களுடன் முல்லைத்தீவு சென்ற தொழில்களில் ஒன்று 14.06.1963 அன்று ஆழமான கடற்பகுதியான 'பேய்ப்பாறைப்பிட்டி' என்னும் பகுதிக்கு சென்றுள்ளது. இருளுக்கு முன்னர் வலை படுத்து, நடுநிசியில் வலை கிளப்பும்போது இயந்திரத்தின் இயக்கம் நின்றுவிட்டதால் அதனை சீர்செய்ய முடியாமல் கரைதெரியா தூரமும், ஆழமுமான அந்தக் கடலில் நங்கூரத்தை இறக்கி, சிவப்புக் கொடித் தடியை உயர்த்திக் கட்டி வெயில், காற்று, பனி, குளிரில் உணவின்றி, குடி நீரின்றி மூன்று நாட்கள் காத்திருந்தும் உதவி கிடைக்காமையால், படகிலிருந்த சிறிய கூரைப்பாயைக் கட்டி, காற்றின் வேகத்தால் குறுக்கே திரும்பாமல் காற்றுக்கேற்ற திசையில் படகு செல்லு மாறு சுக்கானைப் பிடித்தபடி இருந்தனர்.

கடல்நீர், மழைநீர், சிறுநீரை குடிநீராய் அருந்தியவாறு 18வது நாள் (02.07.1963) விடிகையில் தூரத்தில் 'குடா'வாகத் தெரிந்த கரைப் பகுதியில் ஒதுங்கியபோதும் 'வீவல்' (கரைசென்று திரும்பிவரும் நீர்) கரைவரை செல்வதைத் தடுத்ததால் உடலிலிருந்த இறுதி வலுவையும் பயன்படுத்தி 'போயா'வை (மிதப்பு) உடலில் கட்டிக் கொண்டு கடலில் குதித்து கரையை அடைந்தனர். (இவர்களில் பத்திநாதர் நவின்சந்திரா என்பவர் இதற்கு சாட்சியாக வாழ்கிறார்.)

அங்குவந்த பொலிசார் ஐவரையும் ஜீப்பில் ஏற்றிச் சென்று ஓரிசா மாநிலத்தில் 'பழியா' நகரிலுள்ள வைத்தியசாலையில் ஒப்படைத்த துடன், பாதுகாப்புக்காக இரண்டு பொலிசார் கூடவே விடப்பட்டனர். வைத்தியசாலையில் மாற்றுடையும், மூன்றுவேளை உணவுகளும் வழங்கப்பட்டன. அங்கிருந்து 17 நாட்களின் பின்னர் 'பழியா' நகரில் அரச அலுவலகர்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட பங்களாவில் தற்காலிகமாக விடப்பட்டு சமைப்பதற்கேற்ற உணவுப்பொருட்கள் தினமும் வழங்கப்பட்டன.

பங்களாவில் குடியேறிய 112வது நாள் ஓரிசா பொலிசார் தொடருந்தில் அழைத்துச் சென்று சென்னை மத்திய காவல் நிலையத்தில் ஒப்படைத்ததும் அவர்கள், 'காரைக்குடி' கலெக்ரின் அனுமதியுடன் தனுஷ் கோடியிலிருந்து கப்பல் மூலம் மன்னாருக்கு அனுப்பி வைத்தனர். ஆழ்கடலில் தத்தளிக்கத் தொடங்கிய 155ஆவது நாள் குருநகரிலுள்ள வீட்டை அடைந்தனர். இவர்கள் இறந்துவிட்டதாகக் கருதி ஏழுச் செலவும், 31ஆம் நாள் வழிபாடும் குடும்பத்தினரால் செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கது." 8

12. கச்சான் புயல் - 23.12.1964

துன்பிய நிகழ்வுகள் பகுதியில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

13. நத்தார் அசம்பாவிதம் - 25.12.1968

"நள்ளிரவுத் திருப்பலியில் கிறிஸ்து பிறப்பு நிகழ்வு 12.00 மணிக்கு முடிந்த பின்னர், அங்கு வந்திருந்த யாழ். பொலிஸ் பொறுப்பதிகாரி 'டயஸ்' மற்றும் உதவிப் பொலிஸ் அத்தியட்சகர் 'தவராஜா' தலைமை யிலான பொலிஸாரினால், வழிபாட்டில் இருந்த பக்தர்கள் ஆலயத்தின் உள்ளேயும், வெளியேயும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். இரத்தம் சிதறிக் காட்சியளிக்கப்பட்ட ஆலயம் மூன்று நாட்களின் பின்னர் துப்பரவு செய்யப்பட்டு வழிபாட்டுக்கென அப்போதைய ஆண்டகை ஆயர் ஜே.எமிலியானூஸ் அவர்களால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது." ⁹

14. சுனாமி அனர்த்தம் - 26.12.2004

1. 'சுனாமி' அனர்த்தத்தால் பாதிப்படைந்த யாழ். குடாநாட்டின் பல பகுதி மக்களுக்கும் குருநகர் யாகப்பர் ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு குருநகர் இளைஞர்கள் இணைந்து, உடனடி உதவியாக பி.ப.1.30 மணிக்கு சமைத்த சோறு - கறிகளடங்கிய பொதிகள் நான்கு 'எல்வ்' ரக வாகனங்களில் அனுப்பி வைத்தனர். 27.12.2004 அன்று கோவில் வீதியிலுள்ள ஆச்சிரமத்தில் மறையுரையாற்றிய குருவானவர் 'சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சமைத்த உணவு முதலில் வழங்கியது குருநகர் மக்கள்' என்பதைக் குறிப்பிட்டு அவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 2. மிகக் குறுகிய நேரத்தில் விடப்பட்ட வேண்டுகோளை ஏற்று ஆலயப் பணிமனையில் குருநகர் மக்களால் ஒப்படைக்கப்பட்ட உடைகள், பாவனைப் பொருட்கள், 'பிஸ்கட்'டுகள், இரவுணவு வகைகள் பாதிக்கப பட்ட பகுதிகளில் தங்கியிருந்த மக்களுக்கு பி.ப. 4.00 மணியளவில் வழங்கப்பட்டதுடன், வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தேவையான உடைகள், பாய்கள், இரவு உணவுகள் வழங்கப்பட்டன. அடுத்தடுத்து இரண்டு நாட்கள், மதியம் ஒவ்வொரு வீடுகளிலிருந்தும் இளைஞர்களால் சேகரிக்கப்பட்ட சமைத்த உணவுப் பொதிகள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு சம்பந்தப்பட்ட பகுதிப் பொறுப்பாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டன.

15. முல்லைத்தீவு மக்கள் - 30.12.2004

சுனாமியால் பெரும் அவலத்தைச் சந்தித்த முல்லைத்தீவு மக்களுக்கென பங்கு மக்களிடம் சேகரிக்கப்பட்ட உடைகள், குருநகர் கடற்றொழில் அபிவிருத்திச் சங்கத்தினதும், பொது மக்களினதும் நிதிப் பங்களிப்பில், கொள்வனவு செய்யப்பட்ட உலர் உணவுப் பொருட்கள், அத்தியாவசிய மருந்துகள், பாய்கள், போர்வைகள், குழந்தைகளுக்கான பால்மா வகைகள், குழந்தைகள் பாவனைப் பொருட்கள், 'பிஸ்கட்' வகைகள் என்பன மூன்று பாரவூர்திகளில் 30.12.2004 அன்று எடுத்துச் செல்லப்பட்டு நேரிலே ஒப்படைக்கப்பட்டது. சுனாமிசார் நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் நூலாசிரியர் இணைந்து பணியாற்றியுள்ளார்.

பொருளாதார இழப்புகள்

1. 1883

பெரும் புயல் அடித்ததனால் புனித யாகப்பர் ஆலயத்தின் கூரை யும், கூரை மரங்களும் பெரும் சேதத்திற்குள்ளாயின. இந்த சேதம் வெகு விரைவில் சீர்திருத்தம் பெற்றதன் பயனாக ஆலயத்தின் கூரை முற்றாகப் பாலை மரத்தினால் அமைக்கப்பெற்று ஓடுகள் போடப்பட்டது.

2. 1921 :

பொது நிகழ்வுகளில் ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

3. 15.08.1976

காங்கேசன்துறைப் பகுதியைத் தாக்கிய பெரும் புயலால் கட்டுகள் அறுந்த தோணிகள், கரையுடனும், ஒன்றுடன் ஒன்றும் மோதி முற்றாகவும் அரைகுறையாகவும் நொருங்கி விட்டன. குருநகர் மக்களின் நான்கு தோணிகளைத் தவிர 20 பாரிய தோணிகள் வரை பயன்படுத்தவோ திருத்தம் செய்யவோ முடியாத நிலையில் கைவிடப்பட்டன.

4. 24.10.1987

குருநகர் இறங்குதுறையில் தரித்துநின்ற 50இற்கும் மேற்பட்ட மூன்றரைத் தொன் இயந்திரப் படகுகளும் அதற்குரிய தொழில் குருநகர் மான்மியம் உபகரணங்களும் குண்டு வீச்சால் முற்றாக எரிந்து சாம்பலாகின. சூழ்நிலை உணர்ந்து தொழிலாளர்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு ஓடிவிட்டமையால் உயிரிழப்புகள் தவிர்க்கப்பட்டன. ஒவ்வொன்றினதும் அன்றையப் பெறுமதி மூன்று இலட்சம் ரூபா.

5. 02.08.1990

'காப்பெற் பொம்மிங்' என்ற பெயரில் 02.08.1990இல் நிகழ்ந்த விமானக்குண்டு தாக்குதலில் குருநகரிலிருந்த அறுபது வீதமான வீடுகள் பகுதியாக, முழுமையாக அழிக்கப்பட்டும் பெரும் சேதத்திற்கும் உள்ளாக் கப்பட்டன. முன்னராகவே மக்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்று விட்டதால் உயிரிழப்புகளிலிருந்து தப்பினர்.

6. 03.08.1990

மேற்குறித்தவற்றின் தொடராக நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மூன்றரைத் தொன் இயந்திரப் படகுகள், 50 வரையிலான 17 அடி நீளத்தைக்கொண்ட கண்ணாடி நாரிழைப் படகுகள், 200இற்கு மேற்பட்ட 17 அடி நீளத்தைக் கொண்ட மர வள்ளங்கள் குருநகர் சீநோர் வலைத் தொழிற்சாலை, இரண்டு பனிக்கட்டி தொழிற்சாலைகள், 25 சிறுதொழில் நிலையங்கள், 10 'எல்வ்' ரக வான்கள் எனப் பல மில்லியன் ரூபா பெறுமதியான குரு நகரின் வளங்கள், மூலதனங்கள் முற்றாக இல்லாதொழிக்கப்பட்டன. சுடுகாடு போன்ற தோற்றத்திலேயே குருநகர் காணப்பட்டது. (கடற்றொழில் சார் சங்கங்களின் தகவல்கள்)

7. 13.11.1993

1861ஆம் ஆண்டு அத்திபாரமிடப்பட்டு கட்டப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க புனித யாகப்பர் ஆலயம் 'சுப்பர் சோனிக்' விமானக் குணடு வீச்சால் கூரை முற்றாகவும், கட்டடத்தின் ஒருபகுதி நொருங்கியும், ஏனைய பகுதியில் பெருஞ்சேதமும் ஏற்பட்டது. இதனை மீளமைக்க ஒன்றரை கோடி ரூபா அளவில் தேவையென அந்நாளில் கணக்கிடப்பட்டது.

8. 05.12.1993

தினந்தினம் மக்களால் நிரம்பி வழியும் சின்னக்கடை சந்தையின் ஒரு பகுதியும், பாங்ஷால் வீதியில் 10 விற்பனை நிலையங்களும் ஒரு வீடும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன.

9. மாசி 1996

கிளாலி பயணப்பாதையில் கூலிக்குப் பயன்படுத்திய வள்ளங்கள், கண்ணாடி நாரிழைப் படகுகளில் அநேகமானவை குருநகர் கடற்றொழி லாளருக்குரியவை. அதுவே அவர்களின் சீவியத்துக்கான வருவாயாகவும் இருந்தது. அவற்றில் பெரும்பாலானவை இலங்கை அரசின் 'சூரியக்கதிர்' இராணுவ நடவடிக்கையின்போது அழிக்கப்பட்டதால் பலர் வருவாய் இழந்தனர். 10.06.1986 அன்று மண்டைதீவு முனையில் படுகொலை செய்யப் பட்ட 31 பேர்களின் நினைவாக குருநகர் சனசமூக நிலையத்துக்கு முன்பாக அமைக்கப்பட்டிருந்த நினைவுத் தூபியும், படுகொலை நிகழ்ந்த மண்டைதீவு முனையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த நினைவுத் தூபியும் 17.10.1995 இல் ஆரம்பித்த இலங்கை அரசின் 'சூரியக்கதிர்' இராணுவ நடவடிக்கை யின்போது இடித்து அழிக்கப்பட்டன.

இடப்பெயர்வுகள்

நாட்டில் அசாதாரண நிலை நிலவிய காலங்களில் இடப்பெயர்வு கள் பலவற்றைச் சந்தித்து உயிர், உடைமைகளை இழக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டமைக்கு குருநகரின் அமைவிடமும், நெருக்கமான குடியிருப்பு களுமே பிரதான காரணம். இதற்கமைய குருநகர் மக்கள் சந்தித்த இடப் பெயர்வுகள் பல. அவற்றில் சிலவற்றில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் வெளிப் படுத்தல்கள் உள்ளடங்குகின்றன. கோட்டைப் பகுதியில் அடிக்கடி நிகழும் தாக்குதல்களின் அச்சத்தால் மானிப்பாய் மற்றும் ஆனைக்கோட்டைக்கு அவ்வப்போது செல்வதும், திரும்பி வருவதும் வழமையாக இருந்துள்ளது.

- 1. 16.04.1942: இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில் ஐப்பானியர்களால் 05.04.1942இல் கொழும்பிலும், 14.04.1942 இல் திருகோணமலையிலும் நிகழ்த்தப்பட்ட விமானக் குண்டுத் தாக்குதல்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் இடம்பெறலாமென்ற அச்சம் காரணமாக, ஆங்கில ஆட்சியாளர்களால் சென் ஜோண்ஸ் கல்லூரியின் தெற்குப்பக்க சுவரோரம் (வீதியோரம்) இருந்த தூபியிலிருந்து 'அபாய ஒலி' எழுப்பப் பட்டது. இதனால், குருநகர் மக்கள் ஒட்டுமொத்தமாக இடம்பெயர்ந்து வள்ளங்கள், தோணிகள் மூலம் பூநகரி மண்ணித்தலைக்குச் சென்றனர். இதுவே இவர்களின் முதலாவது இடப்பெயர்வாகும்.
- 2. 25.04.1986 அன்று மண்டைதீவு இராணுவ முகாமிலிருந்து தொடராக எறிகணைத் தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றுக். கொண்டிருந்ததால் உயிரிழப்புகளை தவிர்ப்பதற்காக மக்கள் வெளியேறி ஆலயங்கள், பாடசா லைகளிலும், மானிப்பாய் மற்றும் கொழும்புத்துறையிலும் தஞ்சமடைந்தனர்.
- 3. 13.05.1987 இந்திய அமைதிப்படை இலங்கையில் கால் பதிக்கும் முன்னர் யாழ்ப்பாண கோட்டை விடுதலைப் புலிகளால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டு நடைபெற்ற தாக்குதல்களால் குருநகரில் வசிக்க முடியாமல் இடம் பெயர்ந்து, தூரத்திலுள்ள ஆலயங்கள், மாடி வீடுகள், பள்ளிக்கூடங்களில் தஞ்சமடைந்தனர்.
- 4. 10.10.1987 யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்றும் நோக்கில் இந்திய இராணுவத்தினர் இடைவெளியின்றித் தொடுத்த மூர்க்கத்தனமான தாக்குதல்களால் குருநகர் மக்கள் முற்றாக வெளியேறி கொழும்புத்துறை

புனித சவேரியார் கல்லூரி, புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, சென் ஜோண்ஸ் கல்லூரி, பள்ளிக்குடா, சாட்டி, மானிப்பாய் போன்ற இடங்களில் தஞ்சமடைந்தனர்.

- 5. 25.08.1990 கோட்டையைக் கைப்பற்றும் நோக்கில் விடுதலைப் புலிகளின் உச்சத் தாக்குதலை எதிர்த்து கோட்டைக்குள் இருந்த இராணு வத்தினாலும், மண்டைதீவில் புதிதாக குவிக்கப்பட்ட இராணுவத்தினாலும் ஏவப்பட்ட எறிகணைகளின் அச்சத்தால் ஊரை விட்டு வெளியேறி அயல் ஆலயங்கள், பாடசாலைகள் மற்றும் ஆனைக்கோட்டை, சில்லாலை, பாஷையூர், கொழும்புத்துறை போன்ற இடங்களிலும் தஞ்சமடைந்தனர்.
- 6. 30.10.1995 குறுகிய நேரத்தில் விடுதலைப் புலிகளால் விடுக்கப்பட்ட அறிவிப்புக்கு இணங்க குருநகர் மக்கள் உள்ளடங்கலாக ஐந்து இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட யாழ்ப்பாண மக்கள் இரவோடு இரவாக புறப்பட்டு, நெரிசல்பட்டு, விழுந்தெழுந்து தென்மராட்சியின் பல ஊர் களிலும், வன்னி பெருநிலப்பரப்பிலும் தஞ்சமடைந்தனர். தென்மராட்சியில் தங்கியிருந்த மக்கள் யாழ்ப்பாணத்தை இராணுவம் கைப்பற்றிய பின்னர் 18.04.1996 முதல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு திரும்பத் தொடங்கினர்.
- 7. 10.05.2000 தொடர்மாடிக்கு அண்மையில் வீழ்ந்து வெடித்த எறிகணையால் ஏற்பட்ட உயிர்ச்சேதம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து மானிப்பாய் மற்றும் அதனை அண்டிய பகுதிகளிலும் தஞ்சமடைந்தனர். ➤

குறிப்புகள்

- 1. யாழ்ப்பாண பருசுத்த புதுமைமாதாவின் ஆலய வரலாறு, ஞா.ப.செல்வராஜ், 1958, பக். 39.
- 2. யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனக் கோவிற் பிரதிட்டையான நூறாம் வருடோற்சவம்– 1894, பக்.3
- 3. ஜெ.இ. ஜெயசீலன், யாழ்ப்பாண திருச்சபை வரலாறு, 1997, பக். 117.
- 4. மேலது நூல், பக். 106.
- 5. அர்ச். சந்தியோகுமையோர் நூற்றாண்டு மலர், 1960
- 6. மேலது நூல்.
- 7. தினக்குரல் நாளிதல் தகவல், 05.08.2021
- 8. கலையார்வன், கடல் கடந்த நாட்கள், ஐப்பசி 2017
- 9. குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலய 150வது ஆண்டுவிழா இதழ்.
- 10. மேலது நூல்

33. துன்பிய நிகழ்வுகள்

கூடந்தகால அசாதாரண சூழல் மற்றும் இயற்கையின் சீற்றத்தால் இடம்பெற்ற இழப்புக்கள் அனைத்திலும் பெரும் இழப்பு உறவுகளின் உயிர்கள் காவுகொள்ளப்பட்டமையாகும். இவ்வாறானவற்றின் மத்தியிலும் தொடர்ந்து வாழ வேண்டும், வாழ முடியும் என்னும் இம்மக்களின் உள வைராக்கியமும், எதிர்கால வாழ்வில் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையும் பலருக்கு வியப்பையே அளித்துள்ளது. பலவகையிலும் இம்மக்கள் அனுபவித்த துன்பங்கள், துயரங்கள், வேதனைகள், வேரறுப்புக்கள், இழப்புக்கள், இதயத்தின் வலிகள் அனைத்தும் மறைக்கப்பட்டவையாக மாறிக்கொண்டுவரும் இவ்வேளையில், கடந்தவைகள் முடிந்தவரை பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

1. 23.12.1964

இந்தியாவில் தனுஷ்கோடியை முற்றாக அழித்து, அந்நகருக்கு அழிஞ்சகரை என்ற பெயரை உண்டாக்கிய சூறைக்காற்று, இலங்கையின் வடபகுதியில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. புயல் வீசவுள்ளதை அறியாது அன்று மதியம் 'வளிச்சல்' தொழிலுக்குச் சென்ற இயந்திரப் படகுகள் புயல் வீசும் முன்னர் திரும்பி வந்தபோதும் மறுநாள் மாலைவரை 04 படகுகளும் 16 தொழிலாளரும் திரும்பவில்லை.

மறுநாள் இரண்டு படகுகளில் வரத்தவறிய படகுகளை தேடி அலைந்து திரும்பிவரும்போது கொடித்தடியின் பெரிய 'போயா'வில் (மிதவையில்) தன்னைக் கட்டியபடி தலை சாய்த்தவாறு தலையைத் தவிர உடலின் ஏனைய பகுதி கடலில் அமிழ்ந்த நிலையில் ஒரு தொழிலாளி கிடக்கக்கண்டு படகில் ஏற்றப்பட்டான். கண்கள் சிவந்து, உடல் கறுத்து - வாட்டமுற்று மயங்கிக் கிடந்தான். உடலில் நடுக்கம் இருந்தது. கயிறு உராய்ந்து வெட்டிய காயங்களும், உராய்வுகளும் உடலில் வெண்மையாய்த் தெரிந்தன. காய்ந்து இறுகிய இதழ்களில் செந்நிறமான வெடிப்புக்கள். அந்நேரம் வரை மீனினங்களால், இயற்கையால் இவனுக்கு உயிராபத்து ஏற்படாமை ஆச்சரியமே. அவன் ஒருவனே 15 தொழிலாளரின் அழிவுக்குச் சாட்சி.

2. 20.07.1968:

புனித யாகப்பர் ஆலய திருவிழாவையொட்டி ஆலய வளவில் அன்றைய நவநாள் நடத்துநர்களால் வாணவேடிக்கை நிகழ்த்தப்பட்ட போது, மேலெழுந்து கணிசமான உயரத்தில் வெடிக்கவேண்டிய வெடி தரையில் வெடித்ததனால் பார்வையாளர் பக்கம் சிதறிய துகள்களால் எட்டு வயது சிறுவன் பலியானான். பலர் காயமடைந்தனர்.

293

3. 27.02.1970:

பி.ப. 06.00 மணியளவில் பாலைதீவு புனித அந்தோனியார் திருவிழாவுக்கு பயணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு குருநகர் இறங்குதுறை யிலிருந்து புறப்பட்டுச்சென்ற படகு, இரவு 08.00 மணியளவில் பாலை தீவுக்கு அண்மையில் கடலில் அமிழ்ந்ததில் 80 பேர் நீரில் மூழ்கிப் பலி யானார்கள். 06 பேர் நீந்திக் கரைசேர்ந்தனர். 80 உடலங்களும் குருநகர் இறங்குதுறையில் வரிசையாகக் கிடத்தியிருந்த காட்சியைப் பார்த்தவர் களில் கதறி அழாதார் எவருமேயில்லை. குருநகரில் ஒரே தடவையில் இடம்பெற்ற பாரிய உயிரிழப்பு இதுவேயாகும்.

4. 26.10.1974

'கோழித்தூக்கம்' என மக்களால் அழைக்கப்பட்ட 'வாந்தி பேதி' குருநகரைத் தாக்கிய ஒரு வாரத்தில் 40இற்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகள் 'தோழி தூங்கி இறப்பதை'ப் போன்ற தன்மையில் இறந்தார்கள். செய்வத றியாத மக்கள் பங்குத்தந்தையிடம் விடப்பட்ட கோரிக்கைக்கமைய புனித யாகப்பரின் வழமையான வழிபாட்டு சுரூவமும் குதிரையில் அமர்ந்திருக்கும் யாகப்பரின் சுருவமும் ஊர்வலமாக ஊரைச்சுற்றி எடுத்துவரப்பட்ட பின்னர் அந்நோய் இல்லாதுபோனது என்பது மக்களின் நம்பிக்கை.

அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் உலகை ஆட்டிப்படைத்துக் கொண்டிருந்த 'கொரோனா' என்னும் கிருமித் தொற்றுநோய், குருநகரை யும் தாக்கி இறப்பு அதிகரித்து செல்வதுகண்டு புனித யாகப்பர் ஆலய திருவிழா (25.07.2021) அன்று அதிகாலை புனித யாகப்பரின் வழமையான வழிபாட்டு சுரூவமும் குதிரையில் அமர்ந்திருக்கும் யாகப்பரின் சுருவமும் ஊர்வலமாக ஊரைச்சுற்றி எடுத்துவரப்பட்டது. மக்களின் நம்பிக்கை வீண்போகவில்லை.

5. 08.02.1985:

குருநகர் கடற்கரை வீதியிலுள்ள மாடிவீடு ஒன்றை எறிகணை தாக்கிச் சிதறடித்துப் பலரைக் காயப்படுத்தியது. அதுதான் எறிகணையின் வீரியத்தையும், தாக்கத்தையும் குருநகர் மக்கள் சந்தித்த முதல்நாள்..

6. 06.04.1985:

கடற்கரை வீதியால் ஈருருளியில் சென்றுகொண்டிருந்த 'சகாயராசா' என்பவர் எறிகணை தாக்கியதால் உடல் சிதறிப் பலியானார். இவர்தான் குருநகரில் எறிகணையால் உயிரிழந்த முதல் மனிதன்.

7. 01.06.1986:

குருநகர் சென் ஜேம்ஸ் மகாவித்தியாலய விளையாட்டு மைதானத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஐஸ்பிளான்ற் வீதியைச் சேர்ந்த 03 சிறுவர்கள் கோட்டையிலிருந்து ஏவப்பட்ட எறிகணையால் தூக்கியெறி யப்பட்டு முள்ளுக்கம்பி வேலியில் சிக்குண்டு உடல் சிதறிப் பலியானார்கள். 294

'கரைவலை'த் தொழிலுக்குச் சென்ற 'தூயஒளி' படகு மண்டைதீவு முனையில் தரித்ததும் ஒருவனைத் தவிர ஏனையோர் கடலில் இறங்கி பதினைந்து, பதினைந்து பேராகப் பிரிந்து, 'அம்பா' பாடியவாறு இரு பக்கத்தாலும் வலையை இழுத்துக் கொண்டிருந்தனர். இரு பிரிவினருக்கு மான இடைவெளி இருபது மீற்றராக இருக்கையில், விரைந்து வந்த கடற்படையின் மூன்று விசை படகுகள் கரையில் நிறுத்தப்பட்டதும் கறுப்பு நிற உடை அணிந்திருந்த படையினர் துப்பாக்கிகளுடன் இறங்கினர். வடக்குப் பக்கமாகவும் கடற்படையினர் நடையில் வந்தனர். அந்நேரம் 'உலங்கு வானூர்தி'யும் வட்டமிட்டது.

தெற்கே படகுகளில் வந்த கறுப்பு உடையினர், வடக்கே நடந்து கடற்படையினர், வானிலே ஆகாயப் படையினர், கடலில் இரு நிரைகளிலும் தொழிலாளர்கள் நின்றனர். கறுப்புச் சட்டைக்காரரில் ஒருவன் சைகை செய்ததும் கண் மூடித் திறக்கும் முன்னரே மும்முனைத் தாக்குதல். வெட்டைவெளி, சன்னங்களிலிருந்து தப்பிக்க பாதுகாப்புக்குரிய இடமே இல்லை. கரையிலுள்ள பற்றைகள் மற்றும் கடலின் ஆழம் தேடி ஒடினர், படகில் ஏறிட முயற்சித்தனர். எங்கெங்கு சென்றார்களோ அங்கங்கெல்லாம் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் துரத்தித் துரத்தித் தாக்கின. சிறிது நேரத்தால் எல்லாமே அடங்கின.

சாதனை செய்த படையினர் சென்ற பின்னர் தற்செயலாக அங்கு வந்த ஒருவனால் வள்ளத்தில் எடுத்துவரப்பட்ட உடல்கள்; வயிறு பிளந்து குடல் சரிந்து, நெஞ்சு பிளந்து - உள் உறுப்புகள் சிதைந்து, வாய்

பிளந்து - நாக்கு நீண்டபடி, நாரி பிளந்து - கால்கள் கழன்றபடி, தலை சிதறி - கண்கள் வெளியே துருத்தியபடி -சதை எலும்புகள் வெளிப்பட்டபடி காட்டு மிருகங்களின் கோரப்பிடியில் சிக்கிய மனித உடலங்களாக... நரவேட்டை கோலோச்சியதன் அடையாளங்களாக காட்சி தந்தன.

காலை 10.00 மணியளவில் வீடுகளிலிருந்து தனித்தனி ஊர்வல பிரேதங்களும் 31 யாகப்பர் ஆலயத்துக்கு எடுத்து வரப்பட்டன. அங்கு பொதுவழிபாடு முடிந்ததும் ஊரே திரண்டு கண்ணீர் மல்கியவாறு அணிவகுத்துச்

செல்ல, 15 'எல்வ்' வாகனங்களில் முப்பத்தொரு பிரேதங்களும் ஏற்றப்பட்டு தொடராக 'கொஞ்சேஞ்சிமாதா சேமக்காலை'க்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பாரிய குழியொன்றில் புதைக்கப்பட்டன.

9. 25.02.1987: (முற்பகல்)

மண்டைதீவிலிருந்து ஏவப்பட்ட எறிகணைகளிலொன்று குருநகர் சென் ஜேம்ஸ் மகா வித்தியாலயக் கட்டடத்திற்குள் புகுந்து வெடித்ததில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்தவர்களில் 04 பேர் கொல்லப்பட்டார்கள். 11 பேர் படுகாயங்களுக்கு உள்ளானார்கள்.

10. 25.02.1987: (பிற்பகல்)

தொடர்மாடியில் ஒரு எறிகணை விழுந்து வெடித்ததில் 03 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 05 பேர் படுகாயமடைந்தனர்.

11. 10.10.1987:

இந்திய இராணுவம் யாழ்ப்பாணத்தை பல வழிகளாலும் நுழைந்து கையகப்படுத்த ஆரம்பித்த அன்று குருநகர் கடற்கரை வீதியில் நடைபெற்ற பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்தின்போது அருகாமை இருந்த வீட்டில் எறிகணை தாக்கி வாலிபன் உடல் சிதறி பலியானான். விழாவுக்காக கூடியிருந்த மக்களில் 15 பேர் காயமடைந்தனர்.

12. 11.10.1987:

மண்டைதீவிலிருந்தும், யாழ். கோட்டையிலிருந்தும், யாழ்ப்பாணம் - காங்கேசன்துறை தொடருந்து பாதையிலிருந்தும் ஏவப்பட்ட இந்திய இராணுவத்தின் எறிகணைகளால் தவித்த குருநகர் மக்கள், கொழும்புத் துறை நோக்கி கடற்கரை வீதியால் இடம்பெயர்ந்து செல்லத் தொடங்கினர். அப்பாதையிலுள்ள புனித ஆரோக்கியநாதர் கோவிலில் இருந்தவர்களை எறிகணை தாக்கி இளம்பெண் கொல்லப்பட்டார். நால்வர் படுகாய மடைந் தனர். அதிர்ச்சியில் வயோதிபர் ஒருவர் உயிரிழந்தார்.

13. 15.10.1987

பள்ளிக்குடாவில் இருந்து நோயாளிகள் உள்ளடங்கலாக 05 பெண்கள், 04 ஆண்களுடன் குருநகர் நோக்கி வந்த படகு, முகத்துவார வெளிச்சவீட்டுக்கு அண்மையில் வருகையில் வட்டமிட்ட உலங்குவானூர்தி தனது வேகத்தைக் குறைப்பதுகண்டு, படகின் வேகத்தைக் குறைத்தான் படகோட்டி. படகில் இருந்தவர்கள் வெள்ளைச் சாரத்தை உயர்த்தி அசைத்தனர். இரண்டாம் முறையும் வட்டமிட, உயர்ந்த கம்பு ஒன்றில் சாரத்தைக் கட்டிப் பறக்கவிட்டனர். தொடர்ந்தும் வட்டமிட்ட உலங்கு வானூர்தியிலிருந்து துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் சீறத் தொடங்கின. படகின் 'சைலன்சர் பைப்பை' சன்னம் தாக்க தீப்பொறி மேலெழுந்தது. மேலு மொன்று இயந்திரக் கூட்டைப் பிய்த்துக் கொண்டு நுளைந்தது. சன்னங்கள் படகைச் சல்லடை போட்டிட படகில் இருந்தவர்கள் துடித்தனர்... துவண்ட

னர்... புரண்டு புரண்டு விழுந்தனர்... கதறினர்... கைகளால் கும்பிட்டு வேண்டினர்... எதுவும் பயனின்றி 07 பேர் காவுகொள்ளப்பட்டனர்.

14. 21.10.1987 (பி.ப. 1.00 மணி)

அகதிகளால் நிரம்பி இருந்தது புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி. பிற்பகல் ஒரு மணியளவில் திடீரென காதைப் பிளக்கும் ஓசையுடன் வீழ்ந்த இரண்டு எறிகணைகளால் கல்லூரியின் பாலர் பாடசாலைக் கட்டடத்தில் ஒரு இளம் பெண் பலியானாள். மூவர் படுகாயம் அடைந்ததால் திருச்சிலுவை வைத்தியசாலைக்கு ஏற்றிச்செல்லப்பட்டனர்.

15. 21.10.1987 (பி.ப. 2.00 மணி)

'மாதர்' புக்கை கட்டும் கட்டடத்திற்குப் பின்புறம் வீழ்ந்து வெடித்த எறிகணையால் ஓரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மூன்று இளம் பெண்கள் மயங்கி வீழ்ந்தனர். வலி இழுப்பதுபோல் உடல்கள் துடித்தன. மேலுமொரு எறிகணை அந்த இடத்திற்கு அருகாமையில் வெடித்ததில் இவர்களின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்களான இரண்டு சிறுமிகள் தூக்கி எறியப்பட்டு படுகாயமடைந்து கிடந்தனர். தொடராக சில எறிகணைகள் கல்லூரியைச் சூழ உள்ள பகுதிகளிலும் விழுந்து வெடித்து ஓய்ந்தன.

சிறிதுநேர அமைதியைப் பயன்படுத்தி எறிகணை தாக்கியவர் களைத் தூக்கிவந்த சிலர் 'மாதர்' புக்கை கட்டும் கட்டடத்தின் முன்பக்கம் கிடத்தினர். ஐவர் உடல்கள் வாளால் வெட்டிப் பிளந்ததுபோலத் தென் பட்டன. பெரும்பாலான வெட்டுகள் வயிற்றுக்குக் கீழேதான் காணப் பட்டன... இருவர் வயிறு கிழிந்து, குடல் தொங்க உயிரடங்கிக் கிடந்தனர். மேலும் இருவர் இரத்தம் வழிந்தோட மயங்கிக் கிடந்தனர். சேமக்காலை முன்பாக ஆணின் உடல் ஒன்று முற்றாகச் சிதறிக் கிடந்தது. கிழித் தெறியப்பட்ட சதைத்துண்டுகள் மரத்தில் தொங்கிக் கிடந்தன.

எறிகணைகள் மௌனித்த அரைமணி நேரத்தின் பின் படுகாய மடைந்த ஐவர் மற்றும் உயிரிழந்ததாக கருதப்பட்ட இரு பெண்களையும் ஏற்றியவாறு யாழ். போதனா வைத்தியசாலை நோக்கிப் புறப்பட்ட 'எல்வ்' ரகவானில் சாரதியுடன் உதவிக்கு மேலும் இருவர் சென்றனர்.

16. 21.10.1987 (பி.ப.4.00 மணி)

புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலிருந்து புறப்பட்டுவந்த 'எல்வ்' வைத்தியசாலை முன்னால் மகாத்மா காந்தி சிலையை நெருங்கியபோது வைத்தியசாலை நுழைவு வாசலிலிருந்து சீறிவந்த துப்பாக்கிச் சன்னம் வானை உரசியபடி சென்றதால் காந்தி சிலைக்கு மேற்குப் பக்கம் வானை நிறுத்தினான் சாரதி.

தொடராக வந்த சன்னங்கள் வானின் முன்பக்க ரயரையும், சாரதியையும், சாரதிக்கு இடது பக்கமிருந்த ஒருவரையும் தாக்கின. வானில் இருந்த உதவிக்கு வந்தவரில் ஒருவன் சூழ்நிலை உணர்ந்து கருநகர் மான்மியம் தற்துணிவுடன், வானின் பின்மறைப்பால் இறங்கி வானை மறைப்பாக்கிக் கொண்டு ஓடி வைத்தியசாலைக்குள் புகுந்துகொண்டான். (அவன் மூலமாகவே தகவல் வெளியானது).

வானுக்குள் எழுந்த கூக்குரல், அலறல், முனகல் சத்தங்களுக்கு மத்தியில் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் சீறிப் பாய்ந்தன. அவை வானை சல்லடைபோட்டுத் துளைத்ததனால் டீசல் சிந்தத் தொடங்கியது. வானை நெருங்கிய இராணுவத்தினர் தாம் கொண்டுவந்த பெற்றோலை ஊற்றி நெருப்பு வைத்தனர்... செந்நிறத் தீ சுவாலைவிட்டு எரிய, கருநிறப் புகை வான்நோக்கி எழுந்தது.

17. 21.10.1987 (பி.ப.5.00 மணி)

கல்லூரியின் வடக்குப் பக்கம் படுகாயமடைந்த இளம் பெண்ணை மோட்டார் வண்டி ஒன்றில் ஏற்றியவாறு அப்பெண்ணின் தந்தையும், உதவிக்கு ஒருவரும் வைத்தியசாலை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். மோட்டார் வண்டி முச்சந்தியை நெருங்கியபோது 'எல்வ்' எரிவதையும், இராணுவம் நிற்பதையும் கண்ட சாரதி சுதாரித்துக்கொண்டு வீதியின் தெற்குப் பக்க முள்ள அகன்ற வாய்க்கால் ஓரமாக செலுத்தியபோது அதனை நோக்கியும் துப்பாக்கி சன்னங்கள் சீறிவந்தன. மோட்டார் வண்டியின் முன்கண்ணாடி சிதறியது. கண்ணாடித் துண்டு சாரதியின் இடது கண்ணுக்குள் புகுந்து கொண்டதால் வண்டி அந்த இடத்திலேயே நிறுத்தப்பட்டது.

பின் இருக்கையில் படுகாயமடைந்த மகளை மடியிற் தாங்கிய வாறு இருந்த தந்தை, அவளின் உயிர் பிரிந்து விட்டதை உணர்ந்து தன்னையாவது காப்பாற்றிக்கொள்ளும் எண்ணத்தில் காரை விட்டு இறங்கி வீதியைக் கடந்து வைத்தியசாலைச் சுவர்மீது ஏறித் தாண்ட எத்தனித்தார். அப்போது துப்பாக்கிச் சன்னம் அவரது கழுத்தை ஊடறுத்துச் சென்றது. அப்படியே வைத்தியசாலையின் உள் வீதியில் தலை குப்புற விழுந்தார்.

அந்நேரம் வாகனச் சாரதியும், உதவியாளனும் பெரிய வாய்க்கால் பக்கமிருந்த கதவைத் திறந்து வாய்க்காலுக்குள் குதித்து பாலத்திற்குள் புகுந்து மறைந்து கொண்டனர். காரை நோக்கிச் சுட்டபடி வந்த இராணுவத்தினர் காரினுள் இளம் பெண் கிடப்பதைக் கண்டு, அவளின் கையைப் பிடித்து வீதியில் இழுத்துச்சென்று எரிந்து கொண்டிருந்த 'எல்வ்'இற்குள் தூக்கி எறிந்தனர்.

18. 22.10.1987

குருத்துவக் கல்லூரியில் தங்கியிருந்த மக்கள், அச்சத்தால் சாட்டிக்குச் செல்வதற்காக அதிகாலை, லொறியில் 'அராலி' நோக்கிப் புறப்பட்டனர். 'சாட்டி'க்குச் செல்பவர்கள் 'அராலி' ஊடாகத்தான் செல்ல முடியும். அராலி துறையில் தயார் நிலையிலிருந்த மூன்று வாடகை வள்ளங்களில் பொருட்களுடன் பகிர்ந்து ஏற்றிக் கொண்டதும் ஒவ்வொரு வள்ளத்தையும் இரண்டு ஓட்டிகள் மரக்கோல்களால் தாங்கிச் செலுத்தினர். ஒரு வள்ளம் விரைவாகவும் ஏனையவை சாதாரண வேகத்திலும் அருகரு காக சென்றுகொண்டிருக்கையில் இரைச்சலோடு வந்த உலங்குவானூர்தி, வள்ளங்களை அண்மித்ததும் வானிலே சாகசம் செய்வதுபோல வட்டமிட, வள்ளத்தில் இருந்தவர்கள் வெள்ளைத் துணிகளை அசைத்துக் காண்பித்தனர். கைகளை உயர்த்தி ஓலமிட்டனர். 'அகஸ்ரின்' என்பவர் தனது இரண்டு மாதக் குழந்தையைத் தூக்கிக் காண்பித்தார்.

வட்டமடித்த உலங்குவானூர்தி வேகத்தைக் குறைத்து சரிந்து, நிமிர்ந்திட வள்ளத்திலிருந்தவர்களின் குரல் முன்னரைவிட உரத்து ஒலித்தது. குரல்களின் ஒலியோடு ஒலியாக துப்பாக்கி வேட்டுகளின் ஒலியும் சேர்ந்து கொண்டன. வள்ளத்தை தாங்கிக்கொண்டிருந்த ஒருவனின் தலையைத் துப்பாக்கிச் சன்னம் துளைத்திட துவண்டு விழுந்தான். மற்றவனும், இரண்டா வது வள்ளத்தை செலுத்திவந்த இருவரும் கடலில் குதித்து விட்டனர்..

மூர்க்கத்தனமான தாக்குதலில் ஒவ்வொரு துப்பாக்கிச் சன்னத் திற்கும் வள்ளம் தாளம்போட கடலில் சிலர் தவறி விழுந்தனர். ஒரு வள்ளம் மூழ்கியது. மரத்தால் செய்யப்பட்ட வள்ளமென்பதால் கடலின் அடிதேடிச் செல்லாமல் நீரின் மட்டம் வரை அமிழ்ந்து கிடந்தது. கடலில் விழுந்த நீந்தத் தெரியாதவர்கள் வள்ளத்தைப் பிடித்தவாறு மிதந்தனர். இரண்டாவது வள்ளம் பாதி மூழ்கிய நிலையிலும் உலங்கு வானூர்தியில் இருந்தவர்கள் கொலைவெறித் தாக்குதலை நிறுத்தவில்லை.

திடீரென வட திசையால் மாறுபட்ட இரைச்சலுடன் உலங்கு வானூர்தி ஒன்று தோன்றியதைக் கண்டதும் வேட்டை நடத்திய உலங்கு வானூர்தி சுடுவதை நிறுத்திவிட்டு வேகமாய்த் திரும்பிச் சென்றது.

கடல்நீரில் விழுந்தவர்கள் தமதுயிர்காக்க பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருந்தனர். கடலில் பாய்ந்ததால் காயங்களெதுவுமின்றி தப்பிய சிலர், கடலில் காயங்களுடன் தத்தளித்தவர்களை தம்மால் முடிந்தவரை பாதுகாக்க முயன்றனர். அவ்வேளை சரவணைக் கரையிலிருந்து வள்ளங் கள் உதவிட விரைந்து வந்தன.

காயப்பட்ட 05 பேரை ஏற்றிய வள்ளம் அராலி நோக்கிச் செல்ல, உயிரற்று கிடந்த 15 பேரின் உடல்களையும், தப்பியவர்களையும் ஏற்றிய வள்ளம் சரவணை நோக்கிச் சென்றது. இறந்தவர்களின் உடல்கள் ஊர்காவற்றுறை சேமக்காலையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டன.

19. 08.08.1990:

புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்த குருநகர் மக்கள்மீது குண்டுத்தாக்குதல் இடம்பெற்றது. குண்டு போடப் பட்டதைக் கண்டதனால் தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள உடனடியாகவே மைதானத்திற்கு ஓடிவந்து குப்புறப் படுத்துவிட்டனர். தாமதமாய் ஓடிவந்த வர்களில் ஒருவர் கொல்லப்பட 11 பேர் படுகாயம் அடைந்தனர். அவர் களில் சிலர் உடல் ஊனத்துடன் இன்றும் வாழ்கின்றனர்.

20. 18.08.1990:

பாஷையூர் புனித அந்தோனியார் ஆலயத்தில் அடைக்கலம் புகுந்த குருநகர் மக்கள்மீது நடத்தப்பட்ட எறிகணைத் தாக்குதலினால் 06 பேர் கொல்லப்பட்டனர். உடலுறுப்புகள் துண்டாடப்பட்டு, உடல் வெட்டிக் கிழிக்கப்பட்டுக் கிடந்தவர்கள் தள்ளு வண்டிலில் ஏற்றப்பட்டு இரத்தம் சிந்தச்சிந்த வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டனர்.

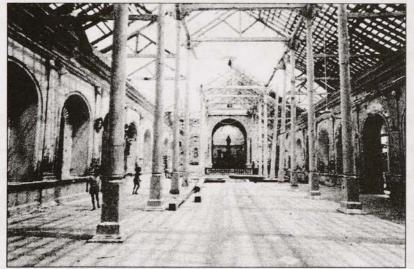
21. 13.11.1993

காலை 07 மணியளவில் குருநகரை வட்டமிட்ட 'சுப்பர்சோனிக்', பதிந்து உயர்கையில், இரண்டு குண்டுகளையும் வீசிவிட்டு விரைந்து மறைந்தது. சிறிது நேரத்தால் செவிப்பறை உடைந்திடும் அளவிற்கு அடுக்கடுக்காய் இரண்டு சத்தங்கள், தீப்பிழம்புடன் அதிர்ந்தது நிலம். வான் நோக்கி எழுந்தது புழுதி.

குண்டுகளை ஏந்திக்கொண்ட 'புனித யாகப்பர் ஆலயம்', புகை, புழுதிக்குள் மூழ்கிக் கிடந்தது. கட்டட உடைவின் பகுதிகள் மட்டும் விழும் சத்தங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தன. இவை, சற்றுக் குறைந்து வருவதுகண்டு ஆண்களில் சிலர் ஆலய வளவிற்குள் நுழைந்தனர். ஆலயத்திற்கும், பங்குத்தந்தையின் பணிமனைக்கும் இடைப்பட்ட தரையில், புழுதி தோய்ந்த நிலையில் 20 பேரையும், ஆலயத்தின் மேற்குப்பக்க வெளி விறாந்தை மற்றும் புற்றரைகளில் 05 பேரையும் கண்டெடுத்தனர். ஏழு வயதுச் சிறுமி ஒருத்தியின் உயிர் பிரிந்து விட்டது.

ஒரு குண்டு விழுந்து ஆலயத்தின் கிழக்குப்பக்க விறாந்தையில் பதினாலு அடி சுற்றளவைக்கொண்ட எட்டுத் தூண்களும், தூணின் மேற்பகுதியில் பத்து அடி உயரமானதும், மூன்றரை அடி அகலமானதுமான மேற்கட்டுகளும், மூன்று அடி அகலத்தையும் இருபத்தேழு அடி உயரத்தையுடைய கல்லறை ஆண்டவரின் பீடத்தை மருவியிருந்த சுவரும் தகர்ந்து, கற்கள் - காறைகள் குவியலாய்க் கிடந்தன.

இரண்டாவது குண்டு ஆலயத்தின் நடுப்பகுதியில் விழுந்ததால் கூரை முற்றாகத் தகர்ந்து பாலைச் சட்டங்களும், ஓடுகளும் சிதறிக்கிடந்தன.

வைரம் பாய்ந்த ஆலயக் கதவுகள் - நிலைகள் - சாள ரங்கள் பெயர்க் கப்பட்டும், நொருங்கியும், சுற்றுப் புறங்களில் தூக்கி எறியப்பட்டும் கிடந்தன. தகர்க்கப்படாத சுவர்களின், தூபி மாடத்தின் சீமேந்து பூச்சுகள் சிதறிக் கிடந்தன. சுற்றாடலில் பல கட்டடங்கள் சேதமடைந்திருந்தன. ஒரு குண்டு வீழ்ந்த இடத்து கற்குவியல் ஓரத்தில் மனித எலும்புத் துண்டுகளும், சதைத் துகள்களும், இரத்தச் சிதறல் களும் புழுதி படிந்து கிடந்தன. 40அடி தூரத்திலுள்ள பங்குத் தந்தையின் வசிப்பிடச் சுவரி லும் மனித சதைச் சிதறல்கள் ஒட்டிக் கிடந்தன.

ஆலயத்தின் பிரதான பலிபீடம் தகர்ந்து கிடந்தது. உயரமான நடுப் பீடத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பத்து அடி உயரமுள்ள 'இருதய ஆண்டவர்' சுரூபமும், அதற்குக் கீழே இருந்த நாலு அடி உயரமுள்ள சிலுவையில் அறையப்பட்ட யேசுவின் சுரூபமும் சேதமெதுவுமின்றி காட்சிதந்தன. இருதய ஆண்டவர் சுரூபத்துக்கு இரு பக்கங்களிலும் நிறுத்தப்பட்டிருந்த புனித அருளப்பர் மற்றும் புனித யாகப்பரின் சுரூபங்கள் பீடங்களோடு தகர்ந்து கிடந்தன.

வயது வேறுபாடின்றி ஒன்றித்து கற்கள் மற்றும் சீமேந்துக் காறைகளைப் பகுதி பகுதியாக அகற்றத் தொடங்கினர். ஆலயத்தின் உள்ளே பாலைச் சட்டங்களுக்கு இடையில் இரத்தக் காயத்துடன் இறந்த நிலையில் கிடந்த ஒரு பெண்ணையும் அழுதவாறு கிடந்த குழந்தையையும் மீட்டெடுத்தனர். வெளித் தூண்களுக்கு இடையில் குண்டுவிழுந்து வெடித்த இடத்தில் குருவானவரின் சமையற்காரரும், குடிநீர் விநியோகப்பகுதி ஊழியரும் இருந்தாக அறியப்பட்டபோதும் மனித எச்சங்களும், புழுதி படிந்த இரத்தக் கறைகளுமே கிடந்தன.

அகற்றப்பட்ட உட்புறக் குவியல் ஒன்றில், உருக்குலைந்த நிலை யில் ஒரு சிறுமி, இரண்டு ஆண்கள், இரண்டு பெண்களது துண்டாடப்பட்ட கைகள், கால்கள் கிடைத்தன. கல்லறை ஆண்டவரின் பீடக் குவியலை அகற்றியபோது கற்களில் இரத்தம், சதைத் துண்டங்கள், எலும்பின் துகள்கள், கூடவே தலைமயிர் சிதறல்களும் கிடந்தன. மேடையின் விளிம்பு வரை கிடந்த கற்கள் அனைத்தும் அகற்றப்பட்டும் உடல் கிடைக்கவில்லை.

தொடர்ந்து கல்லறை ஆண்டவர் பீடத்தை மூடிக் குவியலாகக் கிடந்த காறைகள், கற்கள், பல துண்டுகளாகக் கிடந்த பாதுகாப்புப் பெட்டகத்தின் முதிரைச் சட்டங்கள், கண்ணாடித் துண்டுகளை அகற்றிய போது சுரூபம் எவ்வித சேதமின்றிக் கிடந்தது.

மீட்புப்பணி நிறைவில் ஆண்களும், பெண்களுமாக 10பேர் கொல்லப்பட்டதை கண்டெடுக்கப்பட்ட அடையாளங்களும், அறியப்பட்ட தகவல்களும் உறுதிப்படுத்தின. இவர்களில் மூவரது உடல்கள் கிடைக்க குருநகர் மான்மியம் வில்லை. ஒருவர் அடையாளம் காணப்படவில்லை.

22. 05.12.1993

காலை 9.00 மணியளவில் சின்னக்கடை சந்தையை வட்டமிட்ட இரண்டு 'பொம்பர்'களில் ஒன்று, புனித யாகப்பர் ஆலயத் தூபிமாடத்திற்கு வட கிழக்குப் பக்கமாக வீசிச்சென்ற குண்டு, ஆலயத்தின் தூபிமாடத்தை உரசும் வகையில் மிகநெருங்கி வந்தபோதும் காற்றின் உந்தல் காரணமாக அதனைக் கடந்து தரையில் வீழ்ந்து வெடித்தது.

தீப்பிழம்பு வானைநோக்கி எழுந்து குண்டு வெடிப்பின் பரிமா ணத்தை உணர்த்தி நின்றது. புகை, தூசி, வெடிமருந்தின் மணம் சகிக்க முடியாததாக இருந்ததுடன் கண்மூடி விழிப்பதற்குள் பெரும் பிரளயமே நடந்தது போன்ற நிலை... இதனால், சின்னக்கடைச் சந்தி யுத்த களமாகக் காட்சி தந்தது. முப்பது பேர் வரை குருதியில் குளித்தவர்களாக வீதிகள் - ஓரங்களில் கிடந்தனர். சந்தி, அதனுடன் இணைந்த வீதிகள், வீட்டுச் சுவர்களில் ஆங்காங்கே இரத்தமும் சதைத் துண்டங்களும் சிதறிக்கிடந்தன.

இந்த அனர்த்தத்தில் உயிரிழந்த ஏழு பேர் கண்டெடுக்கப்பட்டனர். காயங்களுடன் பலர் மீட்கப்பட்டனர். நொருங்கிக் கிடந்த வெதுப்பகத் தினுள்ளே காசாளர் உடல் பிளந்து கிடந்தார். வாழைப்பழக் கடைக்குள்ளே உரிமையாளர் உடல் சிதறிக் கிடந்தார். அவரது கடையினுள்ளும், கடை வாசலிலும் இரத்தக் கறைகளும், சதைச் சிதறல்களும் பெருமளவில் காணப்பட்டன.

சந்தை மற்றும், அதனைச் சூழ இருந்த கடைகளின் தளபாடங்கள், கண்ணாடி மறைப்புகள் உடைந்து சிதறியதுடன் சந்தையின் கல்நார் கூரைத் தகடுகளும் வெடித்துப் பறந்தன. பாங்ஷால் வீதியில் வெதுப்பகம், வாழைப்பழக் கடையுடன் 05 கடைகள், 13 வீடுகள் வரை சேதமடைந் திருந்தன. சம்பவ இடத்திலும், வைத்தியசாலையிலும் 11பேர் உயிரிழந்தனர்.

23. சென் றோக் சனசமூகநிலைய சுற்றாடல் 05.12.1993

சின்னக்கடை சந்தை தாக்கப்பட்டபோது கூடவே வந்த இரண்டா வது 'பொம்பர்' வீசிய குண்டு, சென் றோக் சனசமூகநிலைய மைதானத் திற்கு அருகாமையில் விழுந்து வெடித்ததில் 03 வீடுகள் முற்றாகச் சேதமடைந்தும், 07 வீடுகள் பலத்த சேதமடைந்துமிருந்தன. 06 பேர் உடல் சிதறிப் பலியாகினர். 13 பேர் படுகாயங்களுக்கு உள்ளானார்கள்.

அயலவர்கள் குண்டுவெடிப்பின் இயல்பான உபாதைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு விரைந்து உதவி செய்ததனால் படுகாயமடைந்த சிலர் உயிரிழப்பிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டனர். உயிரிழந்தவர்களில் ஒரு சிறுமியின் உடல் இரண்டாகப் பிளந்து கிடந்தது. ஒரு பெண் நிறைமாதக் கர்ப்பிணி. இப்பெண்ணின் கர்ப்பப் பையிலிருந்த சிசுவும், ஒன்றரை வயது மகளும், ஐந்து வயது மகனும், கொல்லப்பட்டனர். காயமடைந்து வைத்தியசாலையில் சேர்க்கப்பட்டவர்களில் 08 வயதுச் சிறுவர்கள் இருவர், 04 வயது சிறுவன், 05 வயது சிறுமி, 03 வயதுச் சிறுவர்கள் இருவர் மரணமடைந்தனர்.

24. 16.06.1994:

மண்டைதீவிலிருந்து ஏவப்பட்ட எறிகணை குருநகரிலுள்ள வீடொன்றில் புகுந்து வெடித்ததால் உறக்கத்திலிருந்த ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இருவர் கொல்லப்பட்டனர்.

25. 13.06.1995:

பாலைதீவு கடற்பகுதியில் சிறகுவலைத் தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்கள் குருநகரிலிருந்து மீன் சேகரித்து வருவதற்காய் கண்ணாடி நாரிழைப் படகுகளில் சென்றபோது உலங்குவானூர்தியில் வந்த படையினரின் தாக்குதலால் 12 படகுகள் சேதமடைந்ததுடன் 12 படகோட்டிகளும் கொல்லப்பட்டனர். படகிலிருந்த ஏனையோர் கடலில் குதித்து நீந்தி கரையை அடைந்ததனால் தப்பித்தனர். கொல்லப்பட்ட தொழிலாளர்களில் ம.அன்ரன், ம.ஜெகநாதன், செ.கனகு, ச.பூராசா, குணம் ஆகியோரும் உள்ளடங்குவர். ஏனையோரின் பெயர்களை அறியமுடிய வில்லை.

26. 1998:

நாச்சிக்குடாவில் இடம்பெற்ற குண்டுத் தாக்குதலில் குருநகரைச் சேர்ந்த 02 பேர் கொல்லப்பட்டு 04 பேர் படுகாயமடைந்தனர்.

27. 29.09.1998

யாழ். பலாலி வானூர்தி நிலையத்திலிருந்து கொழும்பு நோக்கி பயணிகளுடன் சென்ற 'லயன் எயார் 602' வானூர்தி மன்னார்க் கடற்பரப்பில் வீழ்ந்த விபத்தில், வெளிநாட்டிலிருந்து குருநகர் வந்து திருமணம் முடித்துச் சென்ற ஒருவரும் உள்ளடங்குவார்.

28. 10.05.2000:

தொடர்மாடி அருகாமை விழுந்த எறிகணையால் 06 ஆண்கள் பலியானார்கள்.

29. 12.08.2008:

அதிகாலை 02.00 மணி. மண்டைதீவுப் பக்கமிருந்து சீறிவந்த எறிகணைகளில் ஒன்று குருநகர் மத்திய கிழக்கு வீதியிலுள்ள வீடொன்றில் வீழ்ந்து வெடித்ததில் உறக்கத்தில் கிடந்த கணவனும் மனைவியும் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களது இரத்தமும் சதைகளும் அறைச் சுவரெங்கும் சிதறிக்கிடந்தன.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றைத் தவிர 1984 முதல் தமது ஜீவனோபாயத் தொழிலுக்குச் செல்கையில் கடலிலும், தரையிலும் 50 - 100 பேர்வரை தருநகர் மான்மியம் ஒருவர், இருவராக கொல்லப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் பெரும்பாலா னோரது உடலங்கள் கிடைக்கவேயில்லை. அத்தனையும் கடலில் சங்கமித்தும், மண்ணுக்கு உரமேற்றியும் விட்டது.

அவ்வப்போது பல இடங்களுக்கும் இடம்பெயர்ந்து செல்கையில், இடம்பெயர்ந்து தங்கியிருந்த இடங்களில் நிகழ்ந்த பல்வகைத் தாக்குதல் களால் உயிரிழந்தது மட்டுமல்ல உடல் ஊனமுற்ற நிலையில் சிலர் வாழ்வைத் தொடர்கிறார்கள். அறியப்பட்ட தகவல்களின்படி இவற்றால் 236 பெண்கள் விதவைகளாகவும், ஆண்களில பலர் தபுதாரர்களாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

34. யுத்தகால அனுபவங்கள்

தானுண்டு தன் பணியுண்டு என்றிருந்த மக்கள், கோலோச்சிய யுத்தத்தின் விளைவினால், வேறு தெரிவின்றி அவ்வப்போது பயன் படுத்தப்பட்ட அத்தியாவசிய பயணப் பாதைகள், வாழ்வின் பெருஞ் சுமையை எதிர்கொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் போன்றவற்றால் முனைப்புப் பெற்ற யுக்திகள் மற்றும் வாழ்வாதாரத் தொழில்களினால் நிறையவே அனுபவங்களை பெற்றுள்ளனர். அந்த அனுபவங்கள் பலரது உள்ளங்களில் அழியாது வாழ்வதைப்போல மறந்தவைகளாகவும் உள்ளன. அவ்வாறானவர்களுக்கு நினைவூட்டலாகவும், பிந்திய சந்ததியினருக்கு தெரியப்படுத்தலாகவும் இவை அமைகின்றன. இந்த அனுபவங்களில் குருநகர் மக்கள் மட்டுமன்றி பலரும் தோய்ந்திருக்கிறார்கள்.

அ. பயணப் பாதைகள்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, 'கண்டிவீதி' எனப்படும் 'ஏ9' வீதியூடாக ஆனையிறவு கடல்நீரேரியை ஊடறுத்துப் போடப்பட்டிருந்த சீரற்ற பாதை மூலம் தென்பகுதிக்கான தரைத்தொடர்பு இணைக்கப்பட்டிருந்தது. சமகாலத்தில், கேரதீவிலிருந்து கடல்நீரேரியைக் கடந்து சங்குப்பிட்டி ஊடாக பூநகரி சென்று நாட்டின் இதர பாகங்களுக்கும் செல்லக்கூடிய தாகவும் இருந்தது. வடபகுதியில் ஆரம்பித்த யுத்தம் காரணமாக 15.06.1990இல் ஆனையிறவுப் பாதை தடைப்பட்டதும் யாழ். குடாநாட்டி லிருந்து வெளியேறுவதற்கு மக்கள் பெரும் இடர்களை எதிர்கொண்டனர்.

இதனால், தமது தேவைக்காக காலத்துக்குக் காலம் சூழ்நிலைக் கேற்ப புதிய பாதைகளைப் பயன்படுத்தினர். அவற்றை 'போர்க்காலப் பயணப் பாதைகள்' என்றும் கூறலாம். அவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்ட பயணப் பாதைகளென எடுத்துக்கொண்டால்; தரைவழிப் போக்குவரத்து, கடல்வழி போக்குவரத்து அல்லது இரண்டும் இணைந்த போக்குவரத் துக்கள், 'வானூர்தி' போக்குவரத்து போன்றவை இடம்பெற்றன. இவற்றில், களநிலைக்கேற்ப வாய்ப்பான, பாதுகாப்பான பாதைகளெனத் தேர்வு செய்து அவ்வப்போது பயன்படுத்திக் கொண்டாலும் அவற்றால் பலரும் அடைந்த சிரமங்கள், துன்பங்கள், இழப்புகள் ஏராளம். இத்தகைய பயணங்கள் சிலவற்றில் பயணித்த அனுபவம் நூலாசிரியருக்கும் உண்டு.

1. கடல், தரைவழிப் பயணங்கள்

அராலிப் பாதை

இலங்கை இராணுவம் 1984ஆம் ஆண்டு மண்டைதீவைக் கைப்பற்றி யதும் பண்ணைத் தாம்போதி ஊடாக நடைபெற்ற போக்குவரத்து தடைப் குருநகர் **மான்மியம்**

பட்டது. அதற்கு மாற்றீடாக, யாழ் /அராலியிலிருந்து தாங்கு வள்ளங்களில் பண்ணைக் கடல்நீரேரியைக் கடந்து, தீவகத்தின் வடக்குப் பக்கமுள்ள சரவனை /அராலித்துறை வரை வள்ளப் போக்குவரத்து நடைபெற்றது. இதனால் அராலித்துறையிலிருந்து தீவகத்தின் ஏனைய இடங்களுக்குச் செல்லக் கூடியதாகவும், தீவகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வரக்கூடியதாகவும் இருந்தது. துண்டிக்கப்பட்டிருந்த தீவகத்து மக்களுக்கு இப்பாதை பெரிதும் பயனுள்ளதாகவே இருந்தது.

பள்ளிக்குடா பாதை

அமைதிப்படையாக இலங்கையில் காலடி வைத்த இந்திய இராணுவம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளோடு போரிடத் தொடங்கி, யாழ்ப்பாணத்தைக் கையகப்படுத்த முனைந்துகொண்டிருந்த வேளையில் பல திசைகளாலும் சீறிவந்த எறிகணைத் தாக்குதலுக்கு அஞ்சி, 11.10.1987இல் குருநகர் மக்களில் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் சிறிய, பெரிய படகுகள் மூலம் பூநகரி / 'பள்ளிக்குடா'வுக்கு இடம்பெயர்ந்து குடியேறினர். இவர்களது அத்தியாவசிய தேவைகளை முன்னிட்டு பள்ளிக் குடாவிலிருந்து பூநகரிக் கடலூடாக யாழ்ப்பாணக் கடல்நீரேரியிலுள்ள குருநகர் வரை இயந்திரப்படகுப் போக்குவரத்து இடம்பெற்றது.

கேரதீவுப் பாதை

கேரதீவிலிருந்து சங்குப்பிட்டி வரை தரைவழி, கடல்வழிப் போக்குவரத்து நடைபெற்றது. கேரதீவையும் சங்குப்பிட்டியையும் பிரிக்கும் யாழ். கடல்நீரேயைக் கடப்பதற்கு இயந்திரப் படகுகளில் மக்கள் ஏற்றிச் செல்லப்பட, 'பாதை' (Ferry)யில் வாகனங்கள் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டன. 15.06.1990இல் ஆனையிறகுப் பாதை போக்குவரத்துக்குத் தடைப்பட்டதும், கேரதீவுப்பாதை விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது. ஏற்கெனவே பயன்படுத் தப்பட்டுவந்த இயந்திரப் படகுகளுடன் மேலதிகமாக வள்ளங்கள், கண்ணாடி நாரிழைப் படகுகள் மூலமும் பயணங்கள் இடம்பெறலாயின, பூநகரியில் இராணுவ முகாம் இருந்தமையால் சங்குப்பிட்டி பிரதான வீதி வழியாகச் செல்லாமல் குறுக்கு வீதிகளால் பயணித்து வன்னி பெருநிலப்பரப்பை அடைந்தனர்.

பயணிகள் போக்குவரத்து மட்டுமன்றி நடுத்தர வாகனங்கள் மற்றும் பொதிகளை ஏற்றி இறக்கும் பிரதான பாதையாகவும் இருந்தது. ஏற் கெனவே பயன்படுத்தப்பட்ட 'பாதை' (Ferry)யுடன் ஒரே அள்வான பலகை யால் செய்யப்பட்ட ஆறு வள்ளங்களை அருகருகாக வைத்து, அவை விலகிடாத வகையில் சட்டங்களால் மேற்பக்கத்தையும் கீழ்ப் பக்கத்தையும் இணைத்து, மேற்பக்கத்தில் பலகைகளைப் பரவி, வரிந்து கட்டி பாரமான வற்றை ஏற்றிவரும் 'பாஜ்' (Barge)ம் பயன்படுத்தப்பட்டது. இக்கலங்களின் மூலமே யாழ் குடாநாட்டுக்குத் தேவையான பொதிகள் எடுத்துவரப்பட்டன. 1991 ஐப்பசியில் 'வலம்புரி' இராணுவ நடவடிக்கையின் மூலம் யாழ்ப்பாணத்தின் தீவகப் பிரதேசங்கள் முழுவதும் கைப்பற்றப்பட்டதுடன் பூநகரி 4ஆம் கட்டையிலிருந்த இராணுவத்தினர் சங்குப்பிட்டித்துறையில் நிலைகொண்டதால் கேரதீவுப்பாதை போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுத்த முடியாமற்போயிற்று.

கொம்படிப் பாதை

1991 கார்த்திகை மாதம் முதல் இயக்கச்சி பிரதேசத்துக்கு உட்பட்ட 'கொம்படி' முதல் முரசுமோட்டை வடக்குப் பக்க கடற்கரை வரையான மிகக் குறுகிய தூரக் கடற்பகுதி வன்னிக்கான போக்குவரத்துப் பாதையாக மாறியது. ஆழ்கடலுடன் பரவைக்கடல் சந்திக்கும் இடமாக கொம்படி கடற்கரை இருப்பதால் ஒரு சாண்வரை புதையக்கூடிய சேற்றைக் கொண்டிருந்தது. அதில் புதைந்தெழுந்து நடந்து செல்பவர்களும், சிறிய வள்ளங்கள், கண்ணாடி நாரிழைப்படகுகளில் ஆட்களை ஏற்றி இழுத்துச் செல்பவர்களுமுண்டு.

யாழ் குடாநாட்டுக்கான ஒரேயொரு நுழைவுப் பாதையாக இது இருப்பதால் பொதிகள், பாரமான பொருட்களை ஏற்றிவர சிறியரக 'பாஜ்' பயன்படுத்தப்பட்டது. இப்'பாஜ்', தேவையான நீளத்திற்கேற்ப வரிசையாகவும், தேவையான அகலத்திற்கேற்ப அருகருகாகவும் வெற்று பரல்களை இணைத்து, சட்டங்களை வைத்து ஒன்றிணைத்து கட்டி பலகைகளைப் பரவி வரிந்து கட்டப்பட்டதாகவும் இருந்தது. இதனில் ஆட்களும் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டனர்.

இந்தப் பாதையை பயன்படுத்துவோர் முரசுமோட்டை கடற்கரை யிலிருந்து நடந்தோ, வாடகை ஈருருளிகள், உழவு இயந்திரங்கள் மூலமோ பரந்தன் - புதுக்குடியிருப்பு வீதிவரை செல்வதற்கு அதிக தூரத்தைக் கடக்கவேண்டி இருந்ததாலும், இடையிடையே ஏற்படும் கடல் நீரோட்ட அதிகரிப்பு சிரமத்தை கொடுத்ததாலும் பயன்படுத்தல் குறைந்து காணப் பட்டது.

ஊரியான் பாதை

கொம்படி பாதைக்கு மாற்றீடாகத் தோன்றியது இப்பாதை. 'ஊரியான்' சென்று அங்கிருந்து முரசுமோட்டை வடக்குப் பக்க கடற்கரை வரையான நடைப் பயணத்தை மேற்கொண்டனர். மாரி காலத்தில் இடுப்பளவு நீர் நிற்கக் காணப்படும் இந்தப் பகுதி, கோடைக்காலத்தில் வெண்மையான மற்றும் இறுக்கமான வெற்றுத் தரையாக இருப்பதால் நடையிலும், ஈருருளிகளிலும் பயணம் செய்யமுடியும். இப்பாதையால் முரசுமோட்டை வடக்கு கடற்கரைக்கு செல்பவர்களுக்கு பரந்தன் - புதுக் குடியிருப்பு வீதிக்குச் செல்ல வேண்டிய தூரம் குறைவானது மட்டுமல்ல நடந்து செல்வதற்கு சிரமமற்ற தரவையாகவும் இருந்தது.

307

இப்பாதை திறந்த வெளியாக இருப்பதால் பயணிப்பவர்களிடையே பயம் ஏற்படவே செய்யும். இருப்பினும், கடவுளரை நினைத்து மனதைத் திடமாக்கிக்கொண்டு, தென்மேற்குத் திசை நோக்கித் தரவையை ஊடறுத்து வேகமாக நடந்து முரசுமோட்டைக் கடற்கரையை அடைந்ததும் அங்கிருந்து குறுக்காக நடந்து பரந்தன் - முல்லைத்தீவு வீதியில் முரசுமோட்டை பாலத்துக்கு அருகாமை வந்தடைவர். இப்பாதை தூரமில்லையாயினும் செம்மையற்றதாக, குன்றும் குழியுமானது என்பதால் சிரமப்பட்டே நடக்க வேண்டும். இதனால், வாடகை ஈருருளிகள், உழவு இயந்திரங்கள் மூலமும் பரந்தன் - புதுக்குடியிருப்பு வீதியை வந்தடைவர்.

வைகாசி 1993இல் 'பலவேகய' இராணுவ நடவடிக்கையால் வெற்றிலைக்கேணி, கட்டைக்காடு படைத்தளங்கள் ஆனையிறவுடன் இணைக்கப்பட்டதுடன் கொம்படி, ஊரியான் பாதையும் முடங்கியது.

கிளாலிப் பாதை

பல்துறைகளைக் கொண்டதாக 1993 மார்கழி மாதம் உருவாக் கப்பட்டது கிளாலி பாதை. இதில், பயணிகளுக்கென அடிப்படை வசதி களுடன் ஒரு துறையும் உணவுப் பொருட்கள், ஈருருளி, உந்துருளிகளை ஏற்றும் வேறுபட்ட துறைகளும் இருந்தன. இப்பொருட்கள் வெற்று பரல்கள் மூலம் செய்யப்பட்ட 'பாஜ்'களில் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டன.

இப்பாதை 15 கடல் மைல் தூரமானதும் இரவு நேரப் பயணத்தை மட்டுமே மேற்கொள்ளுகின்ற பாதையாகவும் இருந்தது. இந்தப் பயணப் பாதையின் வரலாற்றில் பயணிகள் எதிர்கொண்ட இன்னல்கள், இழப்புகள், துயரங்களை பயணிப்பவர்கள் அறியாதவர்களல்லர். கிழக்கே ஆனை யிறவு, தென்மேற்கே நாகதேவன்துறை முகாம்களிலிருந்து எதிரும் புதிருமான தாக்குதல்கள் மற்றும் கடல்வழித் தாக்குதல்களும் நடத்தப் பட்டுள்ளன. இதனால் பலர் காயங்களுக்கும், உயிரிழப்புகளுக்கும் உள்ளாகியுள்ளனர். இருப்பினும் மக்கள் வேறுவழியின்றி செல்ல வேண்டிய வர்களாக இருந்தனர்.

அந்நாட்களில் எரிபொருளுக்கு நிலவிய கடுமையான கட்டுப்பாடு காரணமாக, ஆரம்பத்தில் ஒரு வள்ளத்தின் வெளியிணை இயந்திரம் இயக்கப்பட்டு ஓரிரு வள்ளங்கள் கயிறு மூலம் தொடுவையாக இணைக் கப்பட்டு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இழுபட்டுச் சென்றன. பின்னர் மாற்றம் இருந்தது.

வருகைதரும் பயணிகள் ஐந்து மணி முதல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் படகுத்துறையில் பற்றுச் சீட்டு பெற்றுக்கொண்டு வரிசை முறைப்படி முழங்கால் அளவு தண்ணீரில் நடந்து வள்ளங்கள், படகுகளில் ஏறிக்கொள்ள, அறிவித்தல் கிடைத்ததும், காற்றின் - கடலின் தாக்கத் தையும், இராணுவ அச்சுறுத்தலையும், பயத்தையும் சுமந்துகொண்டு பூநகரி /நல்லூரை நோக்கிப் படகுகள், வள்ளங்கள் புறப்படும். பூநகரி /நல்லூர் நெருங்கியதை, எத்தகைய காற்றுக்கும், மழைக்கும் அணையாது எரியும் 'லோமியா' அடையாளம் காட்டும். அதனை அடைந்ததும் சேறு, சகதி காரணமாக வெட்டப்பட்டிருந்த வாய்க்காலில் படகோட்டிகள் இறங்கி புதைந்தெழுந்து நல்லூர் /ஆலங்கேணி கடற்கரை வரை இழுத்தவாறு செல்வர். ஆலங்கேணியிலிருந்து வெளியேறி வன்னி பெருநிலப் பரப்பில் விரும்பும் இடத்துக்குச் செல்ல முடியும். வவுனியா வுக்குச் செல்பவர்கள் விடுதலைப் புலிகளின் நிலப்பரப்பு ஆளுகையின் இறுதி இடமான 'பன்றிக்கெய்த குளம்' சென்று அங்கிருந்து இராணுவ நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி செல்லமுடியும்.

20.06.1994இல் நூலாசிரியர் ஆலங்கேணியிலிருந்து கிளாலிக்கு பயணித்து ஒரு மாதத்தின் பின்னர் அப்பாதையாலேயே திரும்பியுள்ளார். 1996 வைகாசி மாதம் இப்பாதையும் தடைப்பட்டது.

நாச்சிக்குடாப் பாதை

1996இல் யாழ். நகரையும், தென்மராட்சியையும் அரச படையினர் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்ததால் வன்னி பெருநிலப்பரப்பு, மன்னார் பகுதிகளில் தஞ்சம் புகுந்திருந்த மக்கள், யாழ். குடாநாட்டுக்குள் பிரவேசிக்க முடியாத நிலையில் சிக்குண்டிருந்தனர்.

அதனால், மன்னார்க் கடலில் நாச்சிக்குடா முதல் பள்ளிக்குடா வரையிலான கடலோரக் கிராமங்களிலிருந்து வெளியிணை இயந்திரம் பூட்டிய வள்ளம் அல்லது கண்ணாடி நாரிழைப் படகை கூலிக்கமர்த்தி பயணத்தை மேற்கொண்டனர். முன்னிரவு பயணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு பயணத்தை ஆரம்பிக்கும்போது பயத்தையும் சுமந்தவர்களாகவே அவர்கள் இருப்பர்.

மணற்திட்டிகளும், பனை மரங்களும் நிறைந்த பகுதிக் கரையோரம் படகோட்டி சாதுரியமாக படகை ஓட்டிவந்து விடியும் முன்னர் குருநகர் இறங்குதுறையிலிருந்து ஒரு கி.மீ. தூரத்திலுள்ள 'கடவிரால் பிட்டி'யில் இறக்கி விடுவார்.

'கடவிரால்பிட்டி'; கடலின் நடுவே உயர்ந்து திட்டையாக இருக்கும் கடலடித் தரையாகும். மத்தியில் 40-50 அடிகள் வரையான அகலத்தையும், தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி 100 அடிகளுக்கு மேற்பட்ட நீளத்தையும் உடையது. இறுக்கமான வெண்மணல் தரையினாலான அத்திட்டு, இடையிடையே துண்டாடப்பட்டும் காணப்படுகிறது. அதனைச் சுற்றிய கடற்பகுதி ஆழமாக இருந்தாலும், கோடைகால வெள்ளமானால் திட்டியில் இடுப்பளவு நீரையும், வடுவானால் முழங்காலுக்குக் கீழ்ப்பட்ட நீரையும் கொண்டிருக்கும். மாரிகாலத்தில் அதிகமாக இருக்கும்.

கடவிரால்பிட்டியில் இறக்கப்படும் மக்கள் விடியும் வரை மழையிலும், குளிரிலும், பனியிலும், கடல்நீரில் நிற்பர். விடிந்ததும் அப்பிட்டி யில் ஆட்கள் நிற்பதை தொலைநோக்கி மூலம் அடையாளங்காணும் குருநகர் இறங்குதுறையில் முகாமிட்டுள்ள இராணுவத்தினர், படகுகளை அனுப்பி ஏற்றிவந்து 'குருநகர் சீநோர் வலைத் தொழிற்சாலை'யிலுள்ள இடைத்தங்கல் முகாமில் ஒப்படைப்பர். இராணுவம் தவிர்ந்த வேறு எவரேனும் தமது வள்ளத்தில் அவர்களை ஏற்றிவர அனுமதியில்லை.

மணியந்தோட்டப் பாதை

2009 வைகாசி மாதம் வடபகுதியை அரச படைகள் தமது கட்டுப் பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்ததும் ஏ9 பாதையூடான போக்குவரத்துக்கள் இறுக்கமான நடைமுறையுடன் கூடிய அரச படையினரின் பாதுகாப்புடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் நடைபெற்றது.

ஆம் ஆண்டு பூநகரி - சங்குப்பிட்டியை இணைக்கும் 'மகாதேவா தாம்போதி' கட்டுமானப்பணி நடைபெற்றதால், வன்னி மற்றும் மன்னார்ப் பகுதியில் பணியாற்றிய அரச ஊழியர்களின் இலகு பயணத் திற்காக யாழ்ப்பாணம் 'மணியந்தோட்டம்' கடற்கரையிலிருந்து பூநகரி 'மண்ணித்தலை' வரை படகு சேவை நடைபெற்றது.

திங்கள் முதல் வெள்ளி வரை தினமும் காலை 6.30 மணிக்கு மணியம் தோட்டத்திலிருந்து பயணிகளுடன் புறப்படும் மூன்றரைத்தொன் இயந்திரப்படகு, 'மண்ணித்தலை' கடற்கரையில் புனித அந்தோனியார் ஆலயத்திற்கு அருகாமை தரிக்கும். அங்கிருந்து பூநகரி வரை செல்வதற்கும் சாயந்தரம் பூநகரியிலிருந்து மண்ணித்தலை வரை வருவதற்கும் பேருந்து பயண சேவை நடைபெற்றது. இப்பாதைக்காக மணியம் தோட்டத்திலும், மண்ணித்தலையிலும் தற்காலிக மரப் பாலங்கள் போடப்பட்டிருந்தன.

ூ. நீரூர்தி பயணங்கள்

1958ஆம் ஆண்டு தென்னிலங்கையில் நடைபெற்ற இன வன்முறைத் தாக்குதலிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட முகாம்களில் புகுந்தவர்கள், கொழும்புத் துறைமுகத்திலிருந்து காங்கேசன் துறைக்கு ஏற்றிவரப்பட்டார்கள். இதுவே தமிழ் மக்களின் முதலாவது நீரூர்தி பயணமாகும். இதேபோன்றதொரு இனவன்முறை 1977, 1983ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற வேளைகளிலும் அவ்வாறே நீரூர்தியில் ஏற்றி வரப்பட்டார்கள்.

ஆனையிறவு முடக்கத்தால் தொடர்ந்தும் மாற்றுப் பாதைகளா லேயே மக்கள் பயணத்தை மேற்கொள்ள நோயாளிகள், அரச அதிகாரி கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் நலன்கருதி சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில், அவர்களது வழித்துணையுடன் 'ஐரிஸ்மோனா' என்ற நீரூர்தி 01.09.1990இல் பருத்தித்துறையிலிருந்து திருகோணமலை வரை சேவையில் ஈடுபட்டது.

1992ஆம் ஆண்டு முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிய E.P.D.P. அமைப்பின் கட்டுப்பாட்டில் காங்கேசன்துறையிலிருந்து ஊர்காவற்றுறை Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org aavanaham.org வரை மற்றும் காங்கேசன்துறையிலிருந்து திருகோணமலை வரை 'நியூகோ என்டியூரன்ஸ்' என்னும் சிறியரக பயணிகள் நீரூர்தி சேவை நடைபெற்றது.

1996 ஆனி மாதம் முதல் காங்கேசன்துறையில் இருந்து திருகோண மலை வரை நீரூர்தி போக்குவரத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதில் பயணிப் பதாயின் இராணுவ முகாமில் 'பாதுகாப்பு அனுமதி' (Clearance) பெறப்பட வேண்டும். இதனைப் பெறுவதற்கு பிரதேச செயலகத்தின் குடும்ப அட்டை, விசேட அடையாள அட்டை அல்லது தேசிய அடையாள அட்டை, பயணத் துக்கான முக்கிய காரணம் என்பன கட்டாயமானதாகும்.

இப்பயணத்துக்கு சரக்கு நீரூர்திகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பொருட்களை ஏற்றிவரும் 'லங்கா முடித', 'சஜிந்தா', 'அட்லான்ரிக் றீபர்' எனப் பெயர்களைக்கொண்ட சரக்கு நீரூர்திகள், காங்கேசன்துறை மற்றும் பருத்தித்துறையில் சரக்கு களை இறக்கிவிட்டு திரும்பிச் செல்லும்போது திருகோணமலை வரை பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும். இந்நீரூர்திப் பயணங்கள் மக்களுக்கு மிகவும் துன்பத்தைக் கொடுத்த பயணங்களாகவே இருந்தன.

நீரூர்திகளுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கவென கடற்படை நீரூர்தி மற்றும் 'டோரா' அதிவேகப் படகுகள் செல்வது வழமை. நடுக்கடலில் கடற்படையினருக்கும் கடற்புலிகளுக்குமிடையே சமர் மூண்டால் பயணிகள் பரதவிப்பார்கள். வெடிச்சத்தங்கள் நெருங்கிவரக் கேட்டால் அபயம்தேடி கூக்குரலிடுவார்கள். இத்தகைய கடற்சமர் காரணமாக பயணம் புறப்பட்ட நீருர்தி கரை திரும்பிட, பயணிகள் ஏமாற்றத்துடன் வீடு திரும்பிய சம்ப வங்களும் உள்ளன.

வாடை மற்றும் சோளகக் காற்று மூர்க்கமாக வீசுகிற காலங்களில், நீரூர்தி ஆட்டங்காண, பயணிகள் வாந்தியெடுக்கத் தொடங்கிடுவர். வாந்தி வராமலிருப்பதற்கான குளிகைகள் கடைகளில் வாங்கி அருந்திய போதும் அதையும் மீறிய மிகுதியான வாந்தியால் நினைவிழந்த பயணிகளும் உள்ளனர். இவ்வாறு பல இடர்களைத் தாங்கியே திருகோணமலை வரை நீரூர்தியில் பயணித்து, திருகோணமலையிலிருந்து பேருந்து, தொடருந்துகளில் செல்லவேண்டிய இடங்களுக்குச் செல்வர். பெரும் பாலானோரின் பயணம் கொழும்பாகவே இருந்தது.

1998ஆம் ஆண்டு மன்னாரிலிருந்து காங்கேசன்துறை வரையான நீரூர்தி சேவை நடத்தப்பட்டது. 1999ஆம் ஆண்டு மன்னாரில் வெறுமனே நின்ற நீரூர்தி ஒன்று எரிக்கப்பட்டதால் அப்போக்குவரத்தும் முடிவுக்கு வந்தது. 2000 ஆண்டின் பிற்பகுதியில் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் வழித் துணையுடன் 'சிற்றி ஒவ் றிங்கோ' என்னும் பயணிகள் நீரூர்தி சேவையில் ஈடுபட்டதும் பயணிகளின் துன்பங்கள் பெரிதும் குறைந்தன. இதன் உட்தளம் முழுவதும் இருக்கைகள், நோயாளருக்கென பிரத்தியேக இடம், சிற்றுண்டிசாலை, மலசலகூடங்கள் எனப்பல வசதிகளுடன் கூடியது.

சித்திரை 2002இல் இலங்கை அரசிற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக் கும் இடையில் கைச்சாத்தான புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் 14.04.2002இல் தரைப்பாதை திறக்கப்பட நீரூர்தியில் பயணிப்போர் தொகை வெகுவாகக் குறைந்ததால் நீரூர்தி சேவை நிறுத்தப்பட்டது. நூலாசிரியர் கொழும்பு செல்வதற்காக 12.04.2002 இல் 'சிற்றி ஒவ் றிங்கோ'வில் பயணித்து அதே நீரூர்தியில் 25.04.2002இல் திரும்பியுள்ளார். இதுவே 'சிற்றி ஒவ் றிங்கோ'வின் இறுதி சேவையாகும்.

இ. வானூர்தி பயணங்கள்

1996 வைகாசி மாதம் முதல் யாழ் குடாநாடு முழுமையாக இலங்கை அரசபடைகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்ததும் தரைவழிப் போக்கு வரத்துகள் துண்டிக்கப்பட்டன. இதனால் மக்கள் நீரூர்தி பயணங்களுடன் வானூர்தி பயணங்களையும் நாடவேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

1996 ஆனி மாதம் முதல் 'ஹெலி ரூர்ஸ்' இராணுவ நிறுவனத் துக்குச் சொந்தமான 'அவ்ரோ' ரக பயணிகள் வானூர்தியில் பயணி களுக்கான சேவை, யாழ். பலாலி வானூர்தி நிலையத்திலிருந்து கொழும்பு இரத்மலானை வானூர்தி நிலையம் வரை இராணுவத்தினரால் நடத்தப் பட்டது. தொடர்ச்சியாக இல்லாமல் தேவையின் அடிப்படையிலே நடை பெற்றது. இது சாதாரண மக்களுக்கான சேவையாக இருக்கவில்லை. நிறுவன பிரதிநிதிகள், அரச அலுவலகர்கள், நோயாளர்களுக்கான சேவை யாகவே இருந்தது. ஒருவழிப் பயணத்துக்கான கட்டணம் ஆயிரம் ரூபா. இதில் பயணிப்பவர் 'பாதுகாப்பு அனுமதி' (Clearance) பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அனுமதி விரைவாகக் கிடைக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை.

1996 ஆவணி மாதம் முதல் 'லயன் எயார்' எனும் தனியார் சேவை நிறுவனம், யாழ். பலாலி வானூர்தி நிலையத்திலிருந்து கொழும்பு இரத்மலானை வானூர்தி நிலையம் வரை பயணிகள் சேவையில் ஈடுபட்டது. அச்சேவையில் சிலரது தலையீடுகளும், செல்வாக்கும் மேலோங்கியிருந்ததால் சாதாரண பயணிகள் பிரயாணச் சிட்டையை இலகுவில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதநிலை நிலவியது.

1996 மார்கழி மாதம் 'மொனரா எயார்' எனும் தனியார் நிறுவனமும் சேவையை ஆரம்பித்தது. யாழ். குடாநாட்டிலிருந்து கொழும்பு இரத்ம லானை வரை செல்வோருக்கு ஒருவழிப் பயணச்சீட்டு மட்டுமே வழங்கப் பட்டது. கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வருவதற்கான பயணச்சீட்டையை கொழும்பில் பெற்றுக்கொள்வதில் பல சிரமங்கள், நாட்கள் விரயத்தையும் பயணிகள் எதிர்கொண்டனர். 1997ஆம் ஆண்டு இருவழிப் பயணச்சீட்டு வழங்குதல் நடைமுறைக்கு வந்தது.

13.05.1997இல் தொடங்கிய 'ஜெயசிக்குறு' அரச இராணுவ நடவடிக்கையாலும், 24.06.1997 இல் தொடங்கிய 'செய் அல்லது செத்துமடி' விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ நடவடிக்கையாலும் தனியார் வானூர்தி களின் சேவை நிறுத்தப்பட்டது. அதற்கு மாற்றீடாக 'ஹெலி ரூர்ஸ்' இராணுவ நிறுவனத்து வானூர்தி சேவையில் ஈடுபட்டது. இவ் வானூர்தி யில் நூலாசிரியர் 1997 ஆடி மாதம் முதல் வாரத்தில் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் சென்று இரண்டு வாரத்தால் திரும்பியுள்ளார்.

'ஹெலி ரூர்ஸ் வானூர்தி சேவை' எவ்வித அடிப்படை வசதியு மற்ற சேவையாக இருந்தது. இராணுவத்தினரின் பயன்பாட்டுக்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த வானூர்தி ஒடுக்கமானதும், கூடிய நீளத்தையும் கொண்டது. பின்பகுதியில் தரையை நோக்கி முன்பக்கம் பதிந்தவாறு இரும்புக் கதவு திறக்கப்படும். பொதிகளை ஏற்றுவதற்கும், பயணிகள் ஏறுவதற்கும் இதுவே பாதை. கண்ணாடிச் சாரளங்கள் எதுவும் இல்லை. உட்புறம் மத்தியில் பயணிகளின் பொதிகள் குவிக்கப்பட்டு பச்சை நிறத்திலான வலையால் மூடப்படும். அதற்கு மேலே போடப்பட்டுள்ள மின்குமிழ் ஒன்றிலிருந்து மட்டும் மங்கலான வெளிச்சம் இருக்கும்.

பயணிகள் வானூர்தியில் இருப்பதுபோன்ற இருக்கைகள் இல்லை. இரு பக்க ஓரங்களிலும் மடிக்கப்பட்டுள்ள பலகையை நிமிர்த்தினால் அதுதான் இருக்கை. இருக்கைக்கு நேரே உயரமாக, நீளமாக 'கேபிள்' கட்டப்பட்டுள்ளது. அதுதான் பயணிகளின் கைபிடி. இயந்திரம் இயங்கத் தொடங்கியதும் செவிப்பறை உடைந்திடும் அளவுக்கு இரைச்சல். பயணிகள் முற்கூட்டியே செவிகளில் பஞ்சை சொருகிவிடுவர். இவ்வாறான நிலை யிலேயே 'ஹெலி ரூர்ஸ் வானூர்தி சேவை' நடைபெற்றது.

1998ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் 'மொனரா எயார்' மற்றும் 'எக்போ' பயணிகள் வானூர்தி சேவைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் 'ஹெலி ரூர்ஸ்' சேவை நிறுத்தப்பட்டது. 1998 புரட்டாதி 29 அன்று யாழ். பலாலி வானூர்தி நிலையத்திலிருந்து கொழும்பு நோக்கி பயணிகளுடன் சென்ற 'லயன் எயார் 602' வானூர்தி மன்னார்க் கடற்பரப்பில், பள்ளிக்குடாவுக்கும் இரணைதீவுக்கும் இடையில் கடலினுள் வீழ்ந்தது. இவ்விபத்தில் 48 உள்ளூர்ப் பயணிகள், 04 வெளிநாட்டுப் பணியாளர்கள், 03 உள்ளூர் பணியாளர்கள் பலியாகினர். அவ்வேளை சேவையிலீடுபட்ட 'மொனரா எயார்' வானூர்தி சேவையுடன் விபத்தில் சிக்குண்ட 'லயன் எயார்' வானூர்தி சேவையுடன் விபத்தில் சிக்குண்ட 'லயன் எயார்' வானூர்தி சேவைக்கு மாற்றிடாக 'ஹெலி ரூர்ஸ்' வானூர்தி சேவையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஏனைய சேவைகள் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

'ஹெலி ரூர்ஸ்' வானூர்தி சேவைக்குச் சொந்தமான இராணுவ வானூர்தி ஒன்று அனுராதபுரம் 'வில்பத்து' காட்டுப்பகுதியில் வீழ்ந்ததால் அச்சேவையும் நிறுத்தப்பட்டது. சில மாதங்களின் பின்னர் 'லயன் எயார்' வானூர்தி சேவை மீண்டும் ஆரம்பமானது. 2002ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் 'ஏரோ லங்கா' என்னும் தனியார் நிறுவனமும் வானூர்தி சேவையில் இணைந்து கொண்டது. 14.04.2002இல் 'ஏ9' பாதை பொதுமக்கள் பாவனைக்குத் திறந்து விடப்பட்டு, அப்பாதையைப் பயன்படுத்தத் தொடங்க, வானூர்தியில் பயணிப்போர் தொகை குறைவடைந்த காரணத்தால் வானூர்தி சேவைகளும் வெகுவாகக் குறைவடைந்தன.

2006 ஆவணி 11இல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும், அரச படைகளுக்குமிடையே மீண்டும் யுத்தம் ஆரம்பமானது. அதுமுதல் 2009 வைகாசி மாதம் யுத்தம் முடிவுக்கு வரும்வரை 'ஏ9' பாதை தடைப்பட, மக்கள் வானூர்தி சேவையையே நாடவேண்டியிருந்தது. அந்நேரத்தில் 'லயன் எயார்', 'ஏரோ லங்கா', 'எக்ஸ்போ எயார்' போன்ற வானூர்தி சேவைகள் 2010ஆம் ஆண்டுவரை நடைபெற்றன.

ூ. யுத்தகால யுக்திகள்

வடக்கு கிழக்கு மக்கள் பல்வகை இடர்களை எதிர்கொள்ள முனைந்த வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் புதிய யுத்திகள் பலவும் தோற்றம் பெற்றன. இவை வடபகுதி மக்களுக்கு பொதுவானதாகவே அமைந் துள்ளன. இறுக்கமான பொருளாதாரத் தடைகளினால் ஏற்படக்கூடிய வெற்றிடத்தை பட்டறிவின் மூலமாக இனங்கண்டு, களநிலைக்கேற்ப மாற்றுவழிகாண எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் வெளிப்பாடாக தேவைகள் பலவும் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டன. 'தேவைகள்தான் கண்டுபிடிப்புகளின் தாய்' என்னும் ஆங்கிலப் பழமொழி இங்கு செயல்வடிவம் பெறலாயிற்று. இவற்றுக்கு தமிழீழ பொருண்மிய மேம்பாட்டுக் கழகம் வழிகாட்டியாக இருந்துள்ளது.

1. மாற்றீடான எரிபொருட்கள்

'பெற்றோல்', 'டீசல்', 'ஒயில்' போன்ற எரிபொருட்களுக்கு விதிக் கப்பட்டிருந்த அதியுச்சத் தடை, வாகனங்களின் பயன்படுத்தலை முடக் கவே செய்தது. இதனால், இவற்றுக்கு மாற்றீடான புதிய கண்டு பிடிப்புகளை அறிமுகம் செய்து மக்களது வாழ்வை மேம்படுத்தவேண்டிய தேவை பல மட்டத்தாலும் உணரப்பட்டு, முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பெற்றோலுக்கு மாற்றீடாக மண்ணெண்ணெய்யும், ஒயிலுக்கு மாற்றீடாக இலுப்பை எண்ணெய்யும், டீசலுக்கு மாற்றீடாக மண்ணெண்ணையுடன் இலுப்பை எண்ணெய்யைக் கலந்தும் பயன்படுத்தி வாகனத்தை ஓட்டினர். இந்த எரிபொருள்களுக்கு இசைவாக வாகன இயந்திரத்தின் 'ஹாபறேற்றரில்' மாற்றத்தை செய்தனர். மண்ணெண்ணெய்யில் இயந்திரத்தை இயக்க, ஆரம்பிப்பதில் ஏற்படும் தடங்கலைப் போக்க 'ஹாபறேற்றரில்' மெல்லிய 'ரியூப்' ஒன்றைப் பொருத்தி அதனூடாக இரண்டு துளி 'பெற்றோல்', 'டினர்' அல்லது 'ஓடிக்கொலன்' விட்டு ரியூப்பை வாயால் ஊதி (மணக்க செய்து), பின்னர் இயக்க விசையை அழுத்தி இலகுவாக இயங்கச் செய்து வாகனங்களைச் செலுத்திய தமிழர்களின்

சாதுரியம் வாகன உற்பத்தி நிறுவனங்களையே வியக்க வைத்தது.

2. சிக்கன விளக்கு

வாகனங்களுக்கு மண்ணெண்ணெய்யை பயன்படுத்தத் தொடங்க அதன் தேவை மேலும் அதிகரித்தது. ஏற்கெனவே விற்பனை செய்யப்பட்ட பலமடங்கு விலையிலும் அதிக விலைக்கு மண்ணெண்ணெய் விற்பனை செய்யப்பட, வீடுகளில் விளக்கேற்றுவதற்குக்கூட இயலாத நிலையிலே பெரும்பாலானோர் இருந்தனர். இதனை நிவர்த்தி செய்யும் வகையிலே உருவாக்கப்பட்டது 'சிக்கன விளக்கு'. 'ஹொப்பேக்கடுவ விளக்கு' என்று மக்கள் அழைத்தனர்.

இவ்விளக்கை செய்துகொள்வது பலருக்கும் இலகுவாக இருந்தது. 'சைக்கிள் ரியூப்'இல் காற்று உள்வாங்க மற்றும் வெளியேற்றப் பொருத்தும் தப்பட்டிருக்கும் இரும்புக் குழாய் துண்டை ('வால் ரீயூப்' பொருத்தும் பகுதி) திரி புகுத்தும் பொருளாகக்கொண்டு, அதனைக் கம்பியில் இணைத்து திரிதாங்கி செய்துகொண்டனர். வெற்று 'ஜாம்' போத்தலின் உள்ளே, கீழிருந்து இரண்டு அங்குலம் உயரம் வரை 'வால் ரீயுப் கட்டை'யை இறக்கி போத்தலில் வாய்ப் பகுதியில் கம்பியின் இரு முனைகளையும் மடித்து விட்டனர்.

போத்தலின் உள்ளே 'வால் ரீயுப்' கட்டையின் மேற்பக்கம் மட்டமாக இருக்கும் வகையில் 'சீமேந்துப் பைக்கற் பேப்பரை' திரியாக உருட்டி (சீலைத் துணியும் பொருந்தும்) அதனுள் செலுத்தியும், திரியின் மறுபக்கம் போத்தலின் உள்ளே இருக்கின்ற மண்ணெண்ணெய் அல்லது தேங்காய் எண்ணெய்யில் நனையக் கூடிய வகையில் விட்டும், மக்களால் குறைந்த மண்ணெண்ணெயில் கூடிய நாட்கள் பயன்படுத்த முடிந்தது.

3. சிக்கன அடுப்பு

விறகுகளுக்கு நிலவிய தட்டுப்பாடு காரணமாக, எஞ்சியுள்ள மரங்களையும் வெட்டியெடுத்து ஈருருளியில் கட்டி எடுத்துவந்து விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளாலும் விறகுத் தேவையை ஈடுசெய்ய முடியவில்லை. விறகுகளின் தேவையைக் குறைத்து விரைந்து சமையலைச் செய்திட உருவாக்கப்பட்டதே 'சிக்கன அடுப்பு'. 'இரட்டைச் சூட்டடுப்பு' என்றும் அழைத்தனர்.

உரலின் மேற்பகுதி போன்ற ஒன்றரை சாண் உயரமும் ஒரு சாண் விட்டத்தைக்கொண்ட, 'செங்களிமண்' உருளையும், மேலே பாத்திரம் வைக்கக்கூடிய வகையில் குழிவிழுந்த அமைப்பில் மூடப்பட்ட சிறிய உருளையும் என இரண்டு உருளைகள் அருகருகாக 'செங்களிமண்' தளத்தில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இவற்றை அரை அங்குல விட்டமுள்ள செப்புக் குழாய் ஒன்று இணைக்கிறது. பெரிய உருளையில் நெருப்புக் கொள்ளி (விறகு) வைப்பதற்கேற்ற சிறிய துவாரம் இருக்கும். ஒரு போத்தல் கொள்ளவிலான வெற்றுப் போத்தலை பெரிய உருளையின் மத்தியில் வைத்து, அதைச் சுற்றி 'உமி'யைப் (மரத்தூளும் போடலாம்) போட்டு இடித்து இறுக்கிய பின்னர் போத்தலை எடுத்து விட்டால், நடுவில் போத்தலின் சுற்றளவிலான வட்டம் வெற்றிடமாக இருக்கும் வகையில் உமி அல்லது மரத்தூள் இறுகிவிடும்.

நெருப்பு மூட்டிய தணலுடனான விறகை பெரிய உருளையின் அடிப் பகுதியில் உள்ள துவாரத்தில் செருகிவிட்டால், உமி எரியத் தொடங்கிவிடும். பெரிய உருளையில் நெருப்பு எரியும்போது உண்டாகும் அனல் குழாய் மூலம் சிறிய உருளையின் வெற்றிடத்தை நிரப்ப, அதன் மேற்தட்டு சூடேறும். தட்டின் மேலாக பிறிதொரு பாத்திரத்தை வைத்து இரண்டு அடுப்பிலும் ஒரே நேரத்தில் சமையல் செய்து கொள்ளலாம்.

4. மின்சாரம்

'லக்ஸ்சபானா' மின் அலையிலிருந்து வழங்கப்பட்டுவந்த மற்றும் பாரிய மின்பிறப்பாக்கிகளால் வழங்கப்பட்ட மின்சாரம் தடைப்பட்டதால் மக்கள் இருளில் வாழும் நிலையிலும், சில தேவைகளை நிறைவுசெய்ய முடியாத நிலையிலும் இருந்தனர். இதனால், வீடுகள் - தேநீரகங்களில் வானொலியை இயக்குதல். சமநேரத்தில் அவ்விடங்களில் குறைந்தள விலான ஒளியை ஏற்றுதல் போன்ற சிறிய தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ள ஈருருளி 'டைனமோ'வை பயன்படுத்தினர்.

அவ்வாறு 'டைனமோ'வைப் பயன்படுத்துவதற்கு சில நடை முறைகள் இருந்தன.

- 01. ஈருருளியை கவிழ்த்துவைத்து 'டைனமோ' விளிம்பு உரு ளையை ரயரில் படும் வகையில் விட்டு, கைகளால் 'பெடலை'ச் சுற்றி இயக்குதல்.
- 02. ஈருருளியின் பின் 'றிம்'மையும், அதனோடு சேர்ந்த மையப் பகுதியான 'பெடல்' பகுதியையும் மட்டும் எடுத்து, பாதமொன்றில் பொருத்தி, 'டைனமோ' விளிம்பு உருளையின் உட்பக்க விளிம்பில் படும் வகையில் விட்டு, கைகளால் 'பெடலை'ச் சுற்றி இயக்குதல்.
- 03. இல. 02இல் குறித்துள்ள அமைப்பில் பொருத்தி, அதற்கு முன்னால் இருந்து இரண்டு கால்களாலும் பெடலை இயக்கும் வகையில் இருக்கை ஒன்றை நிலத்தில் பொருத்தி அதிலிருந்து இரண்டு கால்களாலும் மிதித்துச் சுற்றி இயக்குதல்.

இவை தவிர வசதி படைத்தவர்கள், வியாபாரிகள் தமது அத்தியாவசியத் தேவையின் நிமித்தம் 'லான்ட்மாஸ்டரின்' இயந்திரத்தை மின்பிறப்பாக்கியாக்கிப் பயன்படுத்தினர்.

பெரும்பாலான மக்கள் ஈருருளி 'டைனமோ'விலிருந்து பெறப்படும் மின்சாரத்தை 'வெறித்தாஸ்', 'புலிகளின் குரல்', 'பி.பி.சி. தமிழ்', 'ஐ.பி.சி', 'ஆகாசவாணி', 'இலங்கை வானொலி' போன்ற வானொலி சேவைகளின் செய்திகளைக் கேட்கப் பயன்படுத்தினர்.

5. 'சொப்பிங் பாக்' பாத்திரம்

11.08.2006 இல் தொடங்கி நீண்டுகொண்டிருந்த யுத்தத்தில் வன்னி பெருநிலப்பரப்பிலிருந்த மக்கள், இராணுவம் முன்னேறிவரும் சந்தர்ப் பங்களில் தங்களது உயிர், உடலுறுப்புகளைத் தானம் செய்த வண்ணம் பல இடங்களிலும் தங்கி, மாறிமாறி இடம்பெயர்ந்து 'வெள்ளாம் முள்ளி வாய்க்கால்' வரை சென்றனர்.

பொருட்கள் அனைத்தையும் ஆங்காங்கு கைவிட்டு வந்த மக்களிடம் களைப்பை, பசியைப் போக்கிட தேநீர் வைப்பதற்குக்கூட பாத்திரம் இல்லாமையால் உடுப்புகள் வைத்திருந்த துவாரங்கள் இல்லாத 'சொப்பிங் பாக்'இனை பயன்படுத்தினர்.

சுள்ளிகள் - தடிகளைக்கொண்டு நெருப்பை மூட்டித் தணல் களாக்கி, 'சொப்பிங் பாக்'கினுள் நீரைவிட்டு, அதற்குள் தேயிலையைக் கலந்து வாய்ப் பகுதியை மூடிக்கட்டி, நெருப்புத் தணல்களின் மேல் வைத்ததும் சிறிது நேரத்தால் நீர் கொதித்து தேநீராக மாறிவிடும். அதனைக் குடித்து பசியைப் போக்கினர். வெள்ளாம் முள்ளிவாய்க்காலை வந்தடையும் முன்னரும் தங்கியிருந்த இடங்களிலும் இவ்வாறு செய்துள்ளனர். தேநீர் மாத்திரமன்றி 'சொப்பிங் பாக்'கினுள் அரிசியுடன் சீனியையோ உப்பையோ கலந்து, தண்ணீர் சேர்த்து நெருப்பில் வைத்து கஞ்சி போலாக்கியும் குடித்தனர்.

6. சுத்திகரிப்பு

நீராடும்போது உடலைச் சுத்தம் செய்வதற்கு சவர்க்காரம் மற்றும் 'சம்போ'வுக்கு இருந்த தட்டுப்பாட்டால் அவற்றுக்குப் பதிலாக 'சவர்க்காரக் காய்' என அழைக்கப்பட்ட 'புங்கம்' மரத்தின் விதைகளை நீரில் ஊறப்போட்டு பிசைந்து அதில் வெளிப்படும் நுரையைப் பயன்படுத்தினர்.

உடைகளைச் சுத்தம் செய்வதற்கு சவர்க்காரத்திற்குப் பதிலாக 'பனம்பழத்தை'ப் பிழிந்து அதில் பெறப்படும் கழியையும் 'சவர்க்காரக் காயில்' பெறப்படும் நுரையையும் பயன்படுத்தினர்.

டு. தொழில்கள்

நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழலால் கோலோச்சிய பொருளா தாரத்தடை வடபகுதி மக்களை பலவகையிலும் துன்பத்துக்குள்ளாக்கின. தொழில் களங்கள் - தொழில் வளங்கள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு, தனியார் துறைகள் - சுய முயற்சிகள் முடக்கப்பட்டு, நாளாந்த ஜீவனோபாயத் தேவையை நிறைவுசெய்ய முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானோர் வருவாயின்றித் தடுமாறினர். கடல்த் தொழிலையே முற்றாக நம்பியிருந்த குருநகர் மக்கள், அதைத்தவிர வேறு தொழில்களை செய்தறியாத காரணத்தால் உடலாலும், உள்ளத்தாலும் பெரிதும் பாதிப் படைந்திருந்தனர். நீடித்துச் சென்ற அசாதாரண நிலையால் தமது ஜீவனோபாயத்திற்காக எந்தத் தொழில்களையும் செய்யவேண்டிய கட்டா யத்துக்கு உள்ளாயினர். சில தொழில்கள் உயிராபத்து உள்ள தொழில் களாகவும் இருந்தன. இந்த நிலை தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களில் பொதுவானதாகவே காணப்பட்டது.

1. பதுங்குகுழி வெட்டுதல்

போராட்டம் முனைப்புப்பெற பதுங்குகுழியின் தேவையும் அதிக ரித்தது. ஆகாயத் தாக்குதல், எறிகணைத் தாக்குதல்களிலிருந்து தம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள வீடுகள், பொது இடங்களில் பதுங்குகுழிகளை வெட்டினர். இம்முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பதுங்குகுழியை வெட்டுவதற்கு உடல் வலுவில்லாதோர் மற்றும் உதவி இல்லாதோர் கூலிக்கு ஆட்களை அமர்த்தி அதனை வெட்டுவித்தனர். இதனால் பலருக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

2. மரக்குத்தி வியாபாரம்

பதுங்குகுழியின் மேற்பக்க மறைப்புக்குத் தேவையான தென்னை, பனை மரக்குற்றிகளை பெறக்கூடிய இடங்களில் வெட்டிவந்து விற்பனை செய்தனர். இதற்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது.

3. பொருட்கள் ஏற்றி இறக்குதல்

யாழ்ப்பாணத்துக்கான தரைப்பாதை துண்டிக்கப்பட்டதால் தேவையான பொருட்கள் நீரூர்திகளில் எடுத்துவரப்பட்டு காங்கேசன் துறை, பருத்தித்துறை துறைமுகங்களில் இறக்கப்பட்டன. அவ்வாறு நீரூர்திகளிலிருந்து இறக்கப்படும் பொருட்களை 'பாஜ்'இல் (Barge) அடுக்குதல், 'பாஜ்'ஜிலிருந்து காவிச்சென்று களஞ்சியத்தில் அடுக்குதல், களஞ்சியத்திலிருந்து பாரவூர்திகளில் ஏற்றுதல் போன்றவையும், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குரிய பொருட்களை களஞ்சியத்தி லிருந்து பாரவூர்திகளில் ஏற்றிச் சங்கக் கிளைகளில் இறக்குவதையும், கேரதீவு - கொம்படி - கிளாலி போன்ற படகுத்துறைகளிலிருந்து 'பாஜ்'இல் பொதிகளை ஏற்றி, இறக்குவதையும் தொழிலாகச் செய்தனர்.

4. மண்ணெண்ணெய் வியாபாரம்

யாழ்ப்பாணத்தில் மண்ணெண்ணெய் தேவை அதிகரிக்க அதற்கு பெரும் தட்டுப்பாடு நிலவியது. அதனால், ஈருருளியில் மண்ணெண்ணெய் பெறக்கூடிய இடங்களுக்குச் சென்று, பல சிரமங்களின் மத்தியில் எடுத்துவந்து கடைகளுக்கும், வாடிக்கையாளர் வீடுகளுக்கும் கொடுப்ப துடன் வீதியில் வைத்தும் விற்பனை செய்து வருவாயைப் பெற்றனர். விற்பனைக்குத் தேவையான அளவு மண்ணெண்ணெய் எந்நாளும் கிடைக்கும் என்பது நிச்சயமற்றது.

5. விறகு விற்பனை

மண்ணெண்ணெய்க்கு இருந்த தட்டுப்பாட்டால் விறகு ஒன்றே சமையல் தேவையை நிறைவு செய்தது. அதனால், தினமும் அதிக விறகுகள் தேவைப்பட்டன. ஈருருளி உதிரிப்பாகங்கள் உச்ச விலையாகவும், தட்டுப்பாடாகவும் இருந்த காரணத்தால் ஒரு ரயருக்கு' உள்ளே முனைக் கம்பி நீக்கிய வேறொரு 'ரயரை'ப் புகுத்தி, அதற்குள் வைக்கோல் அல்லது துணிகளை இறுக்கமாகத் திணித்து சிரமப்பட்டுச் செலுத்தினர். இதனைச் செலுத்துவதில் உள்ள உடல் உபாதை கொஞ்சமல்ல.

கூட்டாகவும், தனியாகவும் ஈருருளியில் கோடரியுடன் விறகுக் கேற்ற மரங்களைத் தேடியலைந்து, கண்டதும் அதனை வெட்டி, ஏற்ற அளவில் துண்டுகளாக்கி, ஈருருளி 'கரியலில்' நிமிர்த்தி கட்டப்பட்ட நான்கு தடிகளுக்குள் ஏற்றக்கூடிய அளவு ஏற்றி, பெரும் சுமையுடன் ஈருருளியை செலுத்தி வந்து வீடு, வீடாக விற்பனை செய்வர். அதனால் போதிய வருவாய் கிடைப்பினும் மழை, வெயில், கடுங்காற்று, விறகின் பாரம் போன்ற எதிர்ப்புகளை முறியடிக்க எடுக்கும் முயற்சியால் இரத்தம் வியர்வையாகவே வெளியேறும்.

6. மேசன்வேலை

அலுவலகங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், விற்பனை நிலையங் களில் வேலை செய்தவர்கள் மற்றும் கடற்றொழில் செய்தவர்கள் தமக்கு ஏற்புடைய தொழில் கிடைக்காமையால், பல இடங்களும் அலைந்து கட்டுமானப் பணியை மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்களில் மேசன் வேலையில் கூலியாக வேலை செய்தனர். அந்தத் தொழிலிலும் இணைந்துகொள்ள போட்டி நிலவியதால் தொழிலாளர் தங்களை வருத்தியே வேலைசெய்து வருவாயைப் பெறவேண்டியவர்களாக இருந்தனர்.

7. ஈருருளி சேவை

அவ்வப்போது போர்க்கால பயணப் பாதைகளாக இருந்த கேரதீவு, கொம்படி, ஊரியான் பாதைகளால் படகுகளில் வந்திறங்கும் பயணிகள் நடந்து செல்லவேண்டிய தூரம் ஒரு கி.மீற்றருக்கும் மேலாக இருக்கும். பெரும்பாலானோருக்கு இத்தூரத்தை பொதிகளுடன் நடந்து கடப்பது சிரமமானது என்பதால் அவ்வாறானவர்களை, பொதிகளை ஈருருளியில் கூலிக்கு ஏற்றி, இறக்கும் தொழிலையும் மேற்கொண்டனர்.

8. உந்துருளி சேவை

'எம்டி90' உந்துருளியானது முச்சக்கரவண்டிக்கு நிகராக ஆட்களை, பொதிகளை ஏற்றக்கூடிய ஒன்றாக இருந்தது. அதனால், யாழ்ப்பாணத்தில் படகு போக்குவரத்து நிகழ்ந்த இடங்களான கேரதீவு, ஊரியான், கொம்படி, கிளாலி போன்ற இடங்களுக்கு உந்துருளியில்

தொழிலையைச் கூலிக்கு ஆட்களை, பொருட்களை ஏற்றி, இறக்கும் பயணிகளையும் செய்தனர். ஒவ்வொரு தடவையும் இரண்டு, பொதிகளையும் ஏற்றிச் செல்வதுடன் திரும்பும்போதும் அதே அளவில் ஏற்றி வருவர்.

9. வவுனியா வர்த்தகம்

ஊரில் தட்டுப்பாடான பொருட்களை வவுனியாவில் கொள்வனவு செய்துவந்து விற்பனை செய்யும் வியாபாரம் நடைபெற்றது. சிரமமான, ஆபத்து நிறைந்த பயணம் என்று அறிந்திருந்தும் தமது தேவையை ஓரளவேனும் நிறைவு செய்யவும், வருவாயைத் தேடிக்கொள்ளவும் வேறு தெரிவின்றி இதனை மேற்கொண்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அதிகாலை புறப்படும் பேருந்தில் பாவனை யிலிருந்த பயணப் பாதைக்குச் சென்று (உதாரணம் 'கொம்படி'), முரசுமோட்டை கடற்கரை, பரந்தன் - புதுக்குடியிருப்பு வீதி எனச் சென்று, ஓமந்தை வரை பேருந்தில் பயணித்து விடுதலைப் புலிகளின் பணிமனை யில் பெயர் விபரங்களைப் பதிவு செய்து, வவுனியா சென்று வருவதற்கான இருவார அனுமதிச் சிட்டையைப் பெற்றுக்கொள்வர்.

விடுதலைப் புலிகளின் பணிமனையிருந்து U.N.O.வின் கண்காணிப் பிலுள்ள யுத்த சூனியப் பிரதேசத்தைக் கடக்கும் வரை நடந்தும் பின்னர், நடந்தோ அல்லது கூலிக்கு ஈருருளியில் ஏற்றிச் செல்பவார்கள் மூலமா கவோ 'சாந்தசோலை'யை வந்தடைவர். அது வியாபாரம் செழிப்பாக நடைபெறும் இடமாகும். கொட்டகைகளாக பல கடைகள் நடைபாதை வியாபாரமும், தரகர்களின் 'கூறல்' வியாபாரமும் நடைபெறும்.

அங்கிருந்து செல்கையில் 'நொச்சிமோட்டை' நீரோடி வாய்கால் குறுக்கிடும். அதில் இறங்கி வாய்க்காலைக் கடந்து நொச்சிமோட்டை இராணுவ சூனியப் பிரதேசத்தில் இராணுவத்தினரின் கண்காணிப்பு களுக்கு மத்தியில் வரிசையாக நடந்து செல்லவேண்டும். அந்தப் பிரதேசம் பயணிகளுக்கு மரணப்பொறி என்பதையும் அங்கே பலர் உயிரிழந்துள்ள தையும் பயணிகள் அறிந்திருப்பதால் பயம் உண்டாகவே செய்யும்.

சூனியப் பிரதேசத்தைக் கடந்து, இராணுவச் 'சோதனைப் புள்ளி' யில் உடல் - பொருள் சோதனைகள், 'தலையாட்டி'யின் கண்காணிப்பு முடிந்து வெளியேறியதும் வவுனியாவுக்குள் நுழைவதற்கும், இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருப்பதற்குமான இராணுவ அனுமதிச்சிட்டையை இராணுவ பணிமனையில் பெற்றுக்கொள்வர்.

வவுனியாவுக்குள் நுழைந்ததும் ஈருருளி விற்பனை நிலையத்தில் ஈருருளியுடன் 'டைனமோ', 'லைற்' மற்றும் 'கரியல்' போன்றவற்றைக் கொள்வனவு செய்து, ஈருருளி திருத்தும் கடையில் அதனைக் கழற்றிப் பூட்டுவதற்கென ஒப்படைத்துவிட்டு, பொருட்களை கொள்வனவு செய்யத் தொடங்குவர். அன்றைய இரவை இந்து மன்ற விடுதியில் 320

காலை பத்து மணியளவில் இராணுவத் தடைமுகாமில் சோதனை முடிந்ததும் அங்கிருந்து சூனியப் பிரதேசத்தைக் கடந்து, நொச்சிமோட்டை வாய்க்காலில் பொருட்களை இறக்குவதற்கென கயிறுகளுடன் நிற்பவர் களுக்கு கூலியாக பொதி ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் கொடுத்து பொருட்களை இறக்கியும், மறுபக்கத்தால் அவ்வாறே கூலி கொடுத்து ஏற்றியும் சாந்தசோலையை வந்தடைந்து, அங்கிருந்து முன்னர் வந்த முறைப்படி திரும்பிச் சென்று யாழ்ப்பாணத்தை அடைவர்.

இவ்வெளிப்படுத்தல்கள், பொருளாதாரத்தின் அச்சாணி ஆட்டங் கண்ட குறித்த காலத்து மக்களின் இடர்கால வாழ்வியலோடு இரண்டறக் கலந்ததாக உள்ளன. இவை மட்டும்தானென்று சொல்வதற்கில்லை. நீண்டு, பரந்து விரிந்த போர்மேகம் கொட்டிய மழையில் மக்கள் முழுமையாக நனைந்துள்ளதால் இதுபோன்ற ஏராளமான அனுபவங்களைப் பெற்றிருக் கலாம். அதனால், இவை முற்றுப்பெற்றவைகளல்ல. இதற்கு முழுமையான தேடல் அவசியம்.

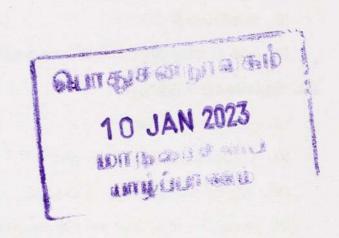
கலையார்வன்

உசாத்துணை நூல்கள்

இராசநாயகம், செ. 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்', மீள்பதிப்பு, 2003 குணராசா, க. நல்லைநகர் நூல் ஓகஸ்ட் 1987 பிரிட்டோவின் 'யாழ்ப்பாண சரித்திரம்' ஞானப் பிரகாசர் சுவாமி, யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம், 1928 குணராசா, க, யாழ்ப்பாண அரச பரம்பரை, கொழும்பு, 2004, மயில்வாகனப் புலவர், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, குல.சபாநாதன் பதி, 1949. பிலேந்திரன், ஞா, கத்தோலிக்க கலை இலக்கிய பாரம்பரியங்கள், 28.பெப். 2001, அந்தோனிப்பிள்ளை. ம.வி. யாழ். துயரலோக ஆத்மசோக பஞ்சவர்ணத் தூது', 1923 யாழ். மேற்றிராசனக் கோவிற் பிரதிட்டையான நூறாம் வருடோற்சவ பிரசுரம், 1894 அந்தோனிபிச்சை. எஸ். மன்னார் மறைசாட்சிகள், 15.07.2017 குணராசா, முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் ஒரு மீள்பார்வை, 1912, நீலவண்ணன், களம் பல கண்ட யாழ் கோட்டை, பெப்ரவரி, 1995. அன்ரனைனஸ், ஏ.யே.பி. யாழ்பாணக் குருகுலத்தவர் என்பவர் யார், யூலை 2005, புஸ்பராஜன் மு, வலை உணங்கு குருமணல், நவம்பர் 2011, ஜெயசீலன் யோ.அ., யாழ்ப்பாண திருச்சபை வரலாறு 1997. செல்வராஜ்.ஞா.ம., புதுமை மாதா ஆலயச் சரித்திர வரலாறு, யாழ்ப்பாணம், 1958, அருள்பணி அருள்பிரகாசம் ம.க. மன்னார் மறைசாட்சிகள், மார்கழி 2019,

நாவாந்துறை புனித நீக்கிலார் ஆலய திறப்புவிழா மலர், 20.08.2011,

புலவர் முத்துக்குமாரு, தேவசகாயம்பிள்ளை நாட்டுக்கூத்து, 2ம் பதிப்பு 1926. அருட்சகோதரி யுஸ்ரீனா, முத்தான சொத்து, ஜீன் 12, 2009, குருநகர் சந்தியோகுமையோர் ஆலய 100ஆவது ஆண்டுமலர், 1961 குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலய 125ஆவது ஆண்டுமலர், 1986. குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலய 150வது ஆண்டுவிழா மலர், 2011. கலைக்கதிர் நாடகமன்ற 5வது ஆண்டு பூர்த்திவிழா மலர், 1972 இந்திரபாலா.கா, இலங்கையில் தமிழர், புத்தக இல்லம், 2006. இராசநாயகம் (முதலியார்), பண்டைய யாழ்ப்பாணம். யோண் எச்.மாட்டின், யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்கள். மெஸ் வேலுப்பிள்ளை.க, யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுகி, 1918, கலையார்வன், குருநகர் கலைமாட்சி, யூலை 2003. கலையார்வன், கடலலைகள் கொஞ்சும் நகர், டிசெம்பர் 2005. கலையார்வன், குருதிக்குளியல், ஆவணி 2007. கலையார்வன், ஆன்மீகத்தில் குருநகர் மக்கள், வைகாசி 2008. கலையார்வன், கடல் கடந்த நாட்கள், ஐப்பசி 2017. இணையவழித் தகவல்கள். ந. பரமேஸ்வரன், உதயன் நாளிதல் தகவல்கள். தினக்குரல் நாளிதல் தகவல்கள். முதியவர் பலருடனான நேர்காணல்கள். நேரடியாக பங்குகொண்ட நிகழ்வுகள். காலத்துக்குக் காலம் வெளிவந்த தகவல்கள். நூலாசிரியரால் அவ்வப்போது அறியப்பட்டவைகள். சஞ்சிகைகள், தொகுப்பு மலா்கள், தொகுப்பு இதழ்கள், பிரசுரங்கள்.

14004 CC,

பொதுசன நூலகம்

யாழ்ப்பாணம்

இதுவரை வெளிவந்த

கலையார்வனின் நூல்கள்

அ. இலக்கியம்

L. தடுமாறும் சாஸ்திரங்கள் (கவிதைகள்) (1993) **(சுவிஸ்)**

2. அவலத்தின் இராகங்கள் (கவிதைகள்) (1995) (சுவிஸ்)

3. களம் தந்த களங்கம் (தென்மோழ நாட்டுக்கூத்து) (2003)

4. குருதிக்குளியல் (மூன்று குறுநாவல்கள்) (2007)

5. அகுதி (சிறுகதைத் தொகுப்பு) (2009)

6. கூத்துக்கள் – 5 (தென்மோழக் கூத்துக்கள்) (2009)

இதற்குள் சாலமோன் ஞானம், தலையின் விலை, கலையின் பரிசு, கன்னியா திறை, அணையா தீபம் ஆகிய கூத்துக்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

7. குறுங்கூத்துக்கள்

(தென்மோழக் கூத்துக்கள்) (2011)

இதற்குள் சகுந்தலை, அனார்க்கலி, காசியப்பன், மந்தரை சூழ்ச்சி, சங்கிலி செகராசசேகரள் ஆகிய கூத்துக்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

8. உப்புக்காற்று (நாவல்) (2012)

9. வேப்பமரம் (நாவல்) (2013)

10. அறுவடை (காவியம்) (2014)

11. கடல் கடந்த நாட்கள் (பயண அனுபவப பதிவுகள்) (2015)

12. வெள்ளைச்சேலை (நாவல்) (2016)

13. அந்த 18 நாட்கள் (நாவல்) (2017)

ஆ. அறிவியல்

14. தமிழ்ச்சோலை (தமிழ் அறிவு நூல் (1994) (சுவிஸ்)

15. செயல்முறைக் கணிப்பொறி (கணிப்பொறி கல்வி) (1998) (சுவிஸ்)

16. கணிப்பொறி 2000 (கணிப்பொறி கல்வி) (2001)

17. தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்குரிய முன்னோழக் குறிப்புகள் (2009)

டை ஆவணப்படுத்தல்

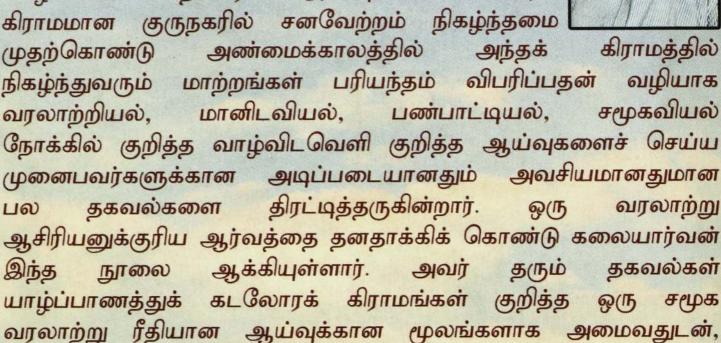
19. கடலமைகள் கொஞ்சும் நகர் (2006)

20. ஆன்மீகத்தில் குருநகர் மக்கள் (2008)

21. நெய்தல் – மருதநில நாட்டார் வாய்மொழி இலக்கியம். (2017)

கலையார்வன்' என்று அறியப்பட்ட கு. இராயப்பு அவர்களின் 'குருநகர் மான்மியம்' அவரது வாழ்விடத்தினதும் அங்கு வாழும் மக்கள் வாழ்வியலினதும் மகிமையை தொகுப்பாக்கம் செய்து பதிவாக்கும் நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண நகரை அண்டிய கடலோரக் கிராமமான குருநகரில் சனவேற்றம் நிகழ்ந்தமை

முந்திய

மூலங்களைக்

கண்டடைவதற்கான

திசைவழியாகவும் அமைகின்றன. கலையார்வன் படைப்பிலக்கியம், நாடகம் போன்ற துறைகளில் அபரிமிதமான ஈடுபாடுடையவர். கலை, இலக்கிய துறைகள் சார்ந்த பிரதேச, மாகாண, தேசிய நிலையிலான பரிசில்களையும் கௌரவங் களையும் பெற்றவர். கலை, இலக்கிய துறையில் தொடர்ச்சியாக செயற்பட்டு வருபவர். 'குருநகர் மான்மியம்' எனும் இந்த நூலின் வாயிலாக சமூக வரலாற்றுத் தேடல் தொடர்பான இவரது வேட்கை வெளிப்படுகின்றது. தான் வாழ்ந்துவரும் ஊரின் வரலாற்றையும், வாழ்வியலையும் பதிவாக்குவதற்கான பொருத்தமான சான்றாதாரங்களை முன்வைத்து வியாக்கியானம் செய்யும் அணுகுமுறையைக் கொண்டுள்ளது.

அவற்றிலும்